REVISTA PĂDURILOR

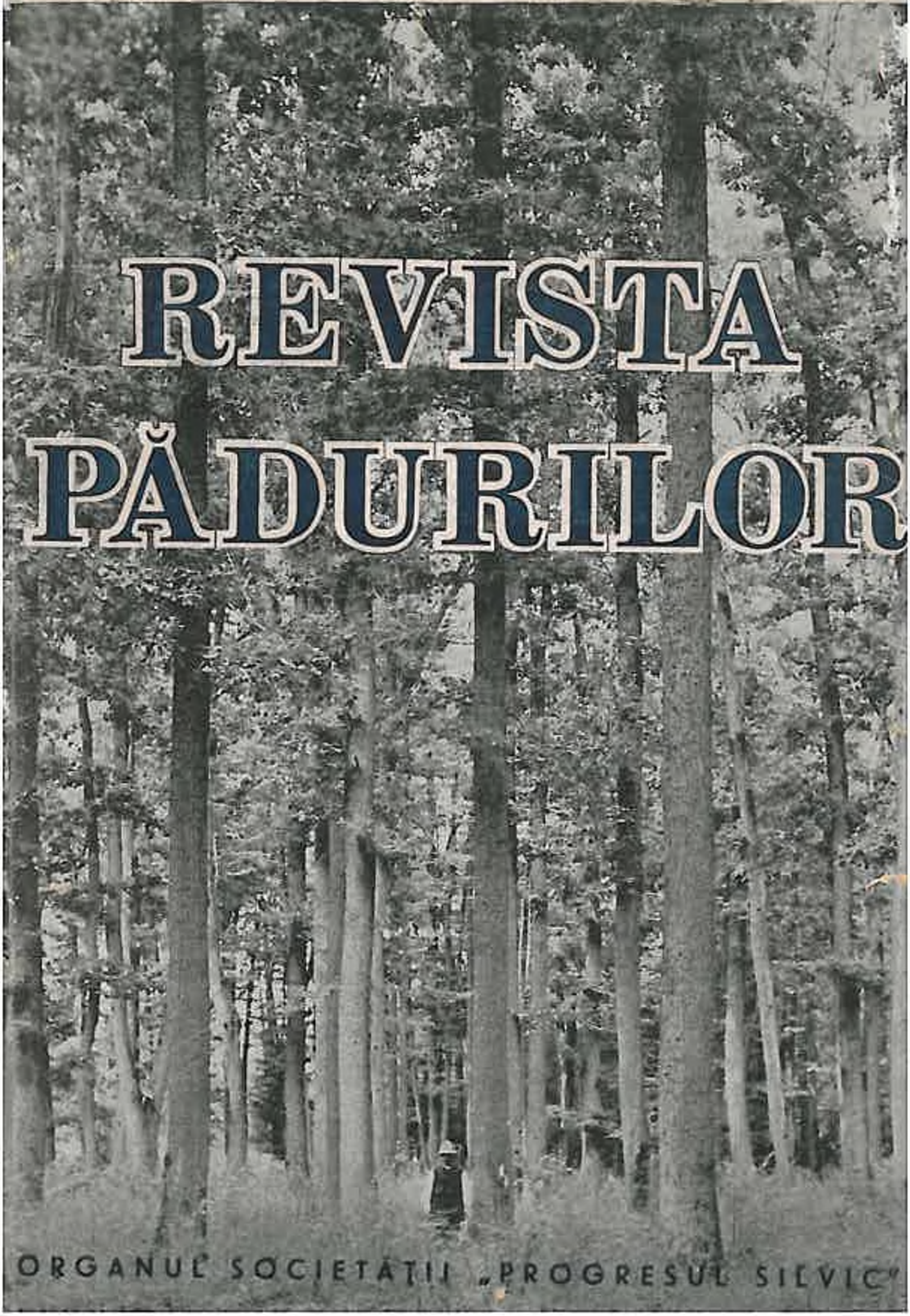

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 51, Nr. 1 IANUARIE, 1939

SUMARUL:

Studii:

Tr. Heroiu: Anul forestier 1938 — 1

Comentarii—Insemnări:

Ilie C. Demetrescu: O lipsă sistematică a răriturilor în România — 22
V. V. Vasiliu: Industria ţărănească a lemnului — 30
T. H. Crivăţ: Inlocuirea lemnului de foc? — 39
Otto Witting: Dreptul armelor în Germania — 44

Referate:

N. Ghelmeziu: Actualităţi din tehnologia lemnului — 47

Problemele zilei:

Conversiunea crângurilor

Schorscher: Conversiuni — 55
M. Petcuţ: Conversiunea pădurilor dela codru la crâng — 60
V. P. Negulescu: Conversiunea crângurilor în codru — 63
I. Florescu: Problema conversiunilor — 71
I. Moldovan-junior: Conversiunea crângurilor — 74
Miron Gheorghiu: Conversiunea crângurilor — 78
Emil Bondescu: Un aspect interesant al conversiunii — 79
Marin Rădulescu: Conversiunea crângurilor de şleau în codru — 81

Cronica (pag. 84) — *Cărţi* (p. 111) — *Reviste* (p. 114) — *Informaţii* (p. 123) — *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 124) — *Publicaţii* (p. 129)

SOMMAIRE:

Etudes:

L'année forestière 1938 . Tr. Heroiu

Commentaires:

Un défaut fréquent des éclaircies en Roumanie Ilie C. Dem.
L'industrie paysanne du bois . . . . . . V. V. Vasiliu
Faut-il remplacer le bois dans le chauffage? . T. H. Crivăţ
Le port des armes de chasse en Allemagne . Otto Witting

Rapports:

Actualités dans la technologie du bois . . . N. Ghelmeziu

Problèmes à l'ordre du jour:

La conversion des taillis en futaie.

Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Das Forstjahr 1938 . . Tr. Heroiu

Mitteilungen:

Eine gewöhnliche Unzulänglichkeit der Durchforstungen in Rumänien . . . . . Ilie C. Dem.
Hausholzindustrie . . V. V. Vasiliu
Soll man das Brennholz ersetzen? . . . . . . T. H. Crivăţ
Das Benützen der Jagdwaffen in Deutschland Otto Witting
Zeitliche holztechnologische Fragen . . . N. Ghelmeziu

Tagesfragen:

Umwandlung des Niederwaldes

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 1/1939

STUDII

ANUL FORESTIER 1938

de TR. HEROIU

Un sfârşit de an a provocat şi va provoca întotdeauna o verificare a activităţii şi un bilanţ al rezultatelor. Este aşa de firească această examinare a trecutului, pentru orientare şi priviri în viitor, încât o găsim — sub forme şi conţinuturi diverse — în concepţia celui mai modest gospodar, ca şi în practica celei mai mari aşezări publice sau private.

Modul cum se culeg datele şi se înfăţişează bilanţul a diferit şi va diferi, poate, întotdeauna. Ceea ce va rămâne însă constant este grija şi datoria privirii retrospective şi a verificării.

Când gospodarul izolat sau întreprinderea şi-a propus la început de an un program de lucru, prevăzând, pe cât a putut, toate mijloacele şi piedicile, examinarea activităţii este operă mai uşoară, deoarece se vor compara evenimentele şi rezultatele scontate cu cele obţinute în realitate.

Pentru cazul nostru, când activitatea forestieră se desfăşoară pe atâtea planuri câte instituţiuni sunt, când ansamblul lor — datorit stadiului actual de desvoltare şi prefacerilor — nu a ajuns, poate, la forma cea mai unitară şi armonioasă şi când, mai ales, intervin din afară, în ogorul lor, imixtiuni supărătoare, opera privirii retrospective şi verificării devine mai grea, iar valoarea ei mai discutabilă.

Pentru a ne înlesni calea şi a greşi mai puţin vom adopta metoda modestului gospodar, care, în general, fiind şi de cel mai bun simţ, procedează, întrebându-se: „ce mi-am propus şi ce-am obţinut"?

Pe cât este metoda de simplă, pe atât este însă de anevoioasă punerea ei în aplicare în cazul nostru, de oarece: planurile de desfăşurarea muncii nu s'au alcătuit şi nu le găsim în acelaş loc; în cursul anului au survenit modificări în sens pozitiv sau negativ ori tendinţe antagoniste, ce nu se pot prinde; unele efecte scapă putinţii de a fi prinse în cifre; chiar cele ce se pot măsura numeric nu au putut fi încă precizate sau precizate fiind, nu se desprind cu înlesnire din acte, etc.

Cu riscul de a fi incompleţi sau chiar cu acela de a oferi cititorului date pe cari le-ar găsi şi în unele dări de seamă, ne vom lua curajul de a pătrunde prin culuoarele diverselor noastre instituţii, spre a închega anul forestier 1938 din tot ceea ce laborioasa lor activitate a putut sau nu, să însemne un pas înainte pe răbojul timpului, spre culmi mai senine pentru pădurea românească şi pentru slujitorii ei.

LUMINI DIRECTOARE

A înfăţişa pe rând, pentru fiecare din instituţiile forestiere programul de lucru pe anul expirat nu este de resortul şi nici în puterea acestui articol

A vedea însă care au fost liniile mari ce au călăuzit sau cel puţin au stat în buna intenţie a conducerii destinelor ţării şi frânelor forestiere este de un deosebit interes.

Anului 1938 i-a fost dat să trăiască dela început sub un regim nou politic, acela al unirii tuturor forţelor cu înlăturarea luptelor de partid şi a politicianismului, care începuse a paraliza diversele sectoare de activitate publică şi particulară.

Pădurile, care au suferit aşa de mult din cauza demagogiei politice, au putut vedea în anul 1938 o linişte şi o grijă bine accentuată.

Spre a nu mai insista asupra aşa numitei „politică forestieră", vom arăta pe scurt, care au fost gândurile marilor conducători ai ţării şi şefilor instituţiilor noastre forestiere, privitoare la păduri:

În pastorala sa, cu ocazia începutului Primăverii (9 Martie), I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României şi Preşedintele Cons. de Miniştri, a îndemnat populaţia ţării să cruţe pădurile ce au mai scăpat de urgia securii şi să planteze arbori de pădure pe râpi, coaste şi nisipuri, sfătuind-o să ceară îndrumarea necesară dela specialistul, care se află în mijlocul lor, inginerul silvic.

În discursul său de instalare la Ministerul de Agricultură şi Domenii, în calitatea sa de președinte al Consiliului Superior al Agriculturii, cum și în alte calități și împrejurări, D-l Prof. Gh. Ionescu-Sisești, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, a înfățișat, ca nimeni altul până aci, tragedia pădurilor țării, hotărînd să pună capăt cu sacrificarea acestui patrimoniu public, ferindu-l de orice expropriere în plus, de pericolul pășunatului, prin desființare, și lucrând pozitiv pentru mărirea lui prin cultură rațională, plantațiuni pe terenuri degradate, creiare de perdele de protecție și cumpărare de păduri și în mod indirect prin îmbunătățirea izlazurilor și desvoltarea culturii plantelor furajere.

La una din consfătuirile săptămânale cu directorii ministerului (3.XI.938) d-l Ministru G. Ionescu-Sisești a declarat pădurea drept: „ocrotitoare permanentă a unor regiuni din punct de vedere geografic, binefacere a țării și neamului, rezerva ei de frumos și bogăție“, precizând în cuvinte vibrante că „regiunile desgolite de acest dar al Naturii dau impresia unui sfârșit de lume și de civilizație“.

De altfel, în calitatea sa de profesor, d-l Ministru G. Ionescu-Sisești, și în alte rânduri, ca exponent al agriculturii, a lansat formula cunoscută: „Pădurea este scutul agriculturii“.

Cu prilejul desbaterilor sesiunii II-a a Consiliului Superior al Agriculturii, d-l Prof. M. Drăcea, secretar general al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, din primele zile ale lunii Martie a anunțat ca principii fundamentale de economie forestieră: liniștea pădurii la hotarele sale, pentru a se termina desmembrarea organismului unitar ce este și trebue să fie pădurea; liniștea internă a pădurii, pentru a-și recâștiga forța ei de producție și pentru a-și reface stocul de capital lemnos epuizat; închiderea ermetică a pădurii contra pășunatului, atât pentru salvarea ei cât și pentru desvoltarea intensivă a culturii raționale agricole și a creșterii vitelor; creiarea unui aparat de comandă unică, pentru producția forestieră și valorificarea produselor (industria și comerțul) care constitue un organism unitar — economia forestieră — și în sfârșit organizarea învățământului silvic și cercetărilor științifice.

Tot cu prilejul acelei sesiuni, d-l C. Horia Lazăr, directorul Regimului Silvic, a formulat nevoile imediate ale pădurilor: ridicarea lor în plan, amenajarea și oprirea fărâmițării, subliniind și nevoia unei statistici corecte.

D-l Dem. Grozescu, directorul Ameliorărilor și P. A. S. a formulat principiul comunității în materie de restaurare a terenurilor degradate; iar

D-l I. Comaniciu, în calitate de președinte al Consiliului Technic, a accentuat principiul intangibilității domeniului forestier.

La instalarea sa, ca Administrator al C.A.P.S.-ului, D-l At. C. Nedelcovici (28 Februarie), a trasat ca linie directoare, adâncirea activității forestiere pe sectoarele ei tehnic, comercial, social și profesional: ridicarea producției forestiere pe baze științifice; valorificarea rațională a produselor pădurii printr'o mai bună comercializare, ameliorând mijloacele de transport şi modernizând fabricile; îndrumarea şi spijinirea populaţiei dela sate, folosind-o în lucrările pădurii şi în fabrici şi aprovizionând-o cu materialul necesar, observând în deosebi atelierele micilor industriaşi; sprijinirea cooperativelor şi mai ales a cooperativelor de muncă etc.

Cam acestea sunt luminile sub care s'a anunţat a trăi pădurea pe anul 1938.

Liniile permanente, programatice şi de doctrină, stau la dispoziţia oricui, înscrise fiind, ca ţeluri finale, în legile de înfiinţare sau organizare a instituţiunilor forestiere cum şi în regulamentele lor de aplicare sau de serviciu.

INFĂPTUIRI CONCRETE

Deşi o delimitare absolut rigidă a realizărilor este imposibil de făcut, deoarece multe din faptele demne de semnalat sunt opera sprijinului reciproc ce şi-au dat instituţiile noastre forestiere, totuşi, vom semnala, în cele ce urmează, realizările de ordin tehnic, economic, social şi juridic, ce au încununat anul 1938, spicuind din rapoartele sau dările de seamă obişnuite încheerii anului *).

Consiliul tehnic.

Forul nostru superior, a lucrat cu asiduitate şi tăcere — ca totdeauna dealtfel — la îndrumarea tehnicei, culturii şi economiei pădurilor, veghind cu tenacitate la respectul legilor şi doctrinei silvice.

Nefiind încă în uzul său publicarea dărilor de seamă a activităţii, numai cine a răsfoit dosarele a putut să vadă cât de laborioasă şi fructuoasă e activitatea acestui organ — numit pe nedrept numai „consultativ" al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

In anul expirat, Consiliul Tehnic a dat 697 avize şi 234 încheieri, privind o soartă mai bună a pădurilor ţării.

---

*) Datele şi informaţiile cuprinse aci le datorim D-lor Ing. cons. silvici: Gh. Năstăsescu, Preşedintele Consiliului Tehnic al Pădurilor, At. G. Nedelcovici, Administratorul Casei Pădurilor Statului, C. Horia Lazăr, directorul Regimului Silvic, Dem. Grozescu, directorul Ameliorărilor şi P. A. S.; V. N. Stinghe, decanul Facultăţii de Silvicultură şi directorul I.C.E.F.-ului., şi G. Minescu dela Institutul Naţional al Coop. cari mi le-au pus la dispoziţie cu toată bunăvoinţa.

In materie de legiferare silvică, Consiliul şi-a dat contribuţia sa preţioasă la proectul de lege al circulaţiei materialului lemnos şi s'a străduit să găsească soluţiuni înţelepte pentru o viitoare legiferare, în chestiunea atât de delicată a opririi pe cale administrativă a exploatărilor şi a continuităţii în materie de exploatare a suprafeţelor mici de pădure.

Oridecâteori a fost nevoie, Consiliul Tehnic — poate spre surpriza multora care îl gratulează cu „imobilitatea" — a făcut descinderi la faţa locului, spre a se edifica perfect de starea reală a lucrurilor şi a ţine contact cu realităţile pădurii.

Consiliul Tehnic a avut la conducerea sa, în anul 1938, până la 1 Septembrie, pe d-l Consilier silvic Ioan Comaniciu, un pasionat luptător pentru cauza pădurilor, care, prin retragerea la pensie, a lăsat scaunul său unui alt iubitor şi cunoscător al nevoilor pădurii, d-lui consilier silvic Gh. Năstăsescu.

Casa Pădurilor Statului (C.A.P.S.).

O gospodărie înţeleaptă cere în primul rând să se cunoască precis ceea ce se gospodăreşte şi să aibă, întocmite la zi, planurile de exploatare. In ştergerea treptată a punctului negru ce-l are încă gospodărirea patrimoniului forestier al Statului, în anul expirat s'au executat pe teren lucrări de ridicare în plan pentru circa 30.000 ha, definitivându-se la birou planuri ridicate anul trecut în suprafaţă de 18.000 ha. Pentru accelerare, s'a întrebuinţat şi metoda antreprizei, dându-se spre ridicare suprafaţa de 71.000 ha, din care s'a terminat deja pe teren lucrări pentru 30.000 ha.

In ce priveşte amenajarea pădurilor, s'au cules pe teren datele pentru 186.868 ha, continuând la birou lucrările necesare.

Din patrimoniul pădurilor Statului s'a pierdut în 1938 o suprafaţă de circa 20.000 ha care a trecut în gospodăria mânăstirilor şi a adăogat, prin cumpărare, o suprafaţă de circa 400 ha.

S'au construit 60 km de cale ferată îngustă, s'au executat terasamente pentru alţi 35 km şi s'au refăcut 78 km.

In ce priveşte clădirile, a căror construcţie din nou sau renovare este o arzătoare nevoie şi o permanentă dorinţă atât a conducerii cât şi a şefilor de ocoale, s'au putut începe şi termina câteva construcţii de reşedinţe şi cantoane în cuprinsul Direcţiilor: Iaşi, Bacău, Constanţa, Bucureşti, Piteşti şi Lugoj.

Campania vie şi susţinută, pornită încă din 1924, pentru o mai bună cultură a pădurilor, a putut înregistra în cursul anului expirat următoarele cifre: 18.700 ha împăduriri artificiale pe suprafeţele tăiate ras, completări, înnobilări de masive şi refaceri de arborete degradate; 21.300 ha îngijiri de arborete tinere, degajări de seminţişuri, etc.; 43.500 ha curăţiri şi rărituri; 1.050 ha culturi de pepinieră (semănături noui, repicaje, întrețineri etc. cu o producție de 116.000.000 puieți apți pentru plantat : 98.000 kg recoltari de semințe diverse și 4.850 hl ghindă.

La capitolul culturii raționale a pădurilor se menționează străduința indirectă a C.A.P.S.-ului, pentru ameliorarea golurilor de munți în vederea sporirii capacității lor de producție și apărarea pădurilor de pericolul pășunatului. S'au executat în acest scop, în anul expirat, lucrări de distrugerea jneapănului, ienuperului, înerbări artificiale, fixări de râpi, drenaje, adăpători, stâni, etc.

Contribuind la opera începută tot de C.A.P.S. pentru desvoltarea „conștiinței forestiere", prin mijlocul „serbării arborilor" a pus, gratuit, la dispoziția Prefecturilor, Străjii Țării și Comandamentului premilitar circa 6.000.000 puieți. Pentru încurajarea plantațiunilor, a acordat de asemenea gratuit, la diverse instituțiuni și particulari 14.000.000 puieți și 35.000 kg semințe de diverse specii.

Valorificarea pădurilor C.A.P.S. a cunoscut în anul expirat o foarte activă campanie. S'a desfăcut aproape integral materialele restante la 1 Aprilie 1938, iar posibilitățile pe 1938/39 sunt în majoritate exploatate și valorificate.

Aprovizionarea autorităților a necesitat 41.500 vagoane lemn de foc, puse la dispoziție la timp și în perfecte condițiuni. Pentru aprovizionarea Capitalei și înlăturarea speculei, C.A.P.S.-ul, de comun acord cu Ministerul Economiei Naționale, a adus în depozitele sale 16.300 vagoane lemn de foc.

Printre marile contracte ale C.A.P.S.-ului, semnalăm pe acela cu C.F.R. pentru traverse, stâlpi de telegraf, grinzi de poduri, cherestea și chiar lemn de foc, contract care se ridică la valoarea de 164.000.000 lei.

Fabricile C.A.P.S. au debitat în total 74.000 m.c. cherestea, iar pentru nevoile M.A.N. 480 m.c. cherestea de aviație, fiind încă în curs de debitat 600 m.c.

Privind în ansamblul ei problema exploatărilor și valorificării, e interesant de reținut că regia C.A.P.S. a ocupat în 1938 un procent de 63%, iar antrepriza numai 37%.

In calitatea sa de cea mai mare întreprindere forestieră, C.A.P.S.-ul a condus și politica salariilor personalului întrebuințat, obținând, pe cât a permis împrejurările, o reală îmbunătățire. E suficient să remarcăm încadrarea în buget a avansaților onorific cu vechimea de 2 ani și echivalarea salariilor personalului tehnic (conductori, brigadieri și pădurari) cu cele corespunzătoare conductorilor, picherilor și cantonierilor din Ministerul Lucrărilor Publice. De asemenea, personalul angajat temporar a cunoscut un tratament omenos ridicându-i-se salariul la nivelul celor bugetari.

Cunoscut fiind că o muncă efectivă cere și un utilaj bun și îndestulător, C.A.P.S.-ul s'a străduit a înzestra ocoalele cât mai mult — în raport cu restricțiile bugetare ce i s'a cerut — cu uneltele și instrumentele necesare.

Vorbind de înzestrări și de năzuințe spre progres, este locul să menționăm sprijinul și înțelegerea acordată de către C.A.P.S altor instituții forestiere, cum este în special I.C.E.F.-ul și învățământul silvic.

Socotind personalul I.C.E.F. cu o cheltuială de 4.700.000 lei, Secția silvică a Școalei Politehnice cu o subvenție de 1.800.000 lei, școlile de brigadieri și pădurari, cu o subvenție de 300.000 lei, în plus plata funcționarilor detașați la diverse instituții forestiere care se ridică la circa 7.500.000 lei. C.A.P.S.-ul s'a înscris astfel, pe anul 1938, la rezolvarea problemei permanente a progresului tehnic și științific al economiei forestiere și la pregătirea personalului silvic cu o sumă de cel puțin 14.300.000 lei.

Direcțiunea Regimului Silvic.

Creațiune a legilor de administrare a pădurilor din 1930 și de cea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor din 1936 în vederea controlului, îndrumării și coordonării tuturor normelor juridice forestiere, Direcția Regimului Silvic, înnumărându-și cu anul 1938 al IX-lea an de existență, a înfăptuit cele ce urmează:

S'au studiat și perfectat 1036 amenajamente și revizuiri în suprafață de 279.491 ha dintre care 92 ale Statului în suprafață de 114.843 ha (51%), 181 ale diverselor persoane juridice în suprafață de 87.047 ha (32%) și 763 ale particularilor, în suprafață de 47.601 ha (17%).

Îmbucurător este că 60% din suprafața de mai sus s'a amenajat în codru și numai 40% în crâng.

S'au făcut 750 inspecții la pădurile particulare pentru constatarea regenerărilor pe o suprafață totală de 296.294 ha.

În aplicarea legii pădurilor necesare apărării naționale s'au întocmit lucrările pentru declararea acestor păduri în 52 județe, dintre cari s'au definitivat pentru 28 județe — suprafața declarată ridicându-se la 3.243.920 ha — iar pentru 24 județe lucrările sunt în curs.

Este foarte important de remarcat că în 40 din cele 52 județe zona de apărare s'a extins pe întreg teritoriul județului.

În aplicarea legii de protecție, s'au instituit 51 perimetre în suprafață de 27.482 ha.

Lupta grea a corpului silvic s'a dus — și se va mai duce încă contra tendinței defrișerilor și distrugerii pădurilor prin pășunat. Anul 1938 înscrie în istoria acestei lupte un punct luminos dătător de speranțe în viitor.

Din 39 cereri de defrișare ale diverșilor proprietari de păduri, s'au aprobat numai 11, în suprafață totală de 77,58 ha, iar în ce privește pășunatul s'a luat hotărîrea eroică de a intra în legalitate, rezistând cererilor de admitere a pășunatului în păduri. Pentru evitarea unei pagube în economia vitelor s'a admis — ca măsură tranzitorie — examinarea riguroasă la fața locului a cererilor din regiunile cu populație nevoiașe de către o comisie alcătuită din prefectul județului și un inspector silvic. Pe baza constatărilor acestor comisiuni, anul 1938 a mai înregistrat deci calamitatea pășunatului în menționăm sprijinul și înțelegerea acordată de către C.A.P.S altor instituții forestiere, cum este în special I.C.E.F.-ul și învățământul silvic.

Socotind personalul I.C.E.F. cu o cheltuială de 4.700.000 lei, Secția silvică a Școalei Politehnice cu o subvenție de 1.800.000 lei, școlile de brigadieri și pădurari, cu o subvenție de 300.000 lei, în plus plata funcționarilor detașați la diverse instituții forestiere care se ridică la circa 7.500.000 lei, C.A.P.S.-ul s'a inscris astfel, pe anul 1938, la rezolvarea problemei permanente a progresului tehnic și științific al economiei forestiere și la pregătirea personalului silvic cu o sumă de cel puțin 14.300.000 lei.

Direcțiunea Regimului Silvic.

Creațiune a legilor de administrare a pădurilor din 1930 și de cea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor din 1936 în vederea controlului, îndrumării și coordonării tuturor normelor juridice forestiere, Direcția Regimului Silvic, înnumărându-și cu anul 1938 al IX-lea an de existență, a înfăptuit cele ce urmează:

S'au studiat și perfectat 1035 amenajamente și revizuiri în suprafață de 279.491 ha dintre care 92 ale Statului în suprafață de 114.843 ha (51%), 161 ale diverselor persoane juridice în suprafață de 87.047 ha (33%) și 763 ale particularilor, în suprafață de 47.601 ha (17%).

Îmbucurător este că 60% din suprafața de mai sus s'a amenajat în codru și numai 40% în crâng.

S'au făcut 750 inspecții la pădurile particulare pentru constatarea regenerărilor pe o suprafață totală de 290.294 ha.

În aplicarea legii pădurilor necesare apărării naționale s'au întocmit lucrările pentru declararea acestor păduri în 52 județe, dintre cari s'au definitivat pentru 23 județe — suprafața declarată ridicându-se la 3.343.920 ha — iar pentru 29 județe lucrările sunt în curs.

Este foarte important de remarcat că în 40 din cele 52 județe zona de apărare s'a extins pe întreg teritoriul județului.

În aplicarea legii de protecție, s'au instituit 51 perimetre în suprafață de 27.488 ha.

Lupta grea a corpului silvic s'a dus — și se va mai duce încă contra tendinței defrișerilor și distrugerii pădurilor prin pășunat. Anul 1938 înscrie în istoria acestei lupte un punct luminos dătător de speranțe în viitor.

Din 39 cereri de defrișare ale diverșilor proprietari de păduri, s'au aprobat numai 11, în suprafață totală de 77,58 ha, iar în ce privește pășunatul s'a luat hotărîrea eroică de a intra în legalitate, rezistând cererilor de admitere a pășunatului în păduri. Pentru evitarea unei pagube în economia vitelor s'a admis — ca măsură tranzitorie — examinarea riguroasă la fața locului a cererilor din regiunile cu populație nevoiașe de către o comisie alcătuită din prefectul județului și un inspector silvic. Pe baza constatărilor acestor comisiuni, anul 1938 a mai înregistrat deci calamitatea pășunatului în pădure in 89 comune pentru un număr de 2.475 vite mari şi 22.475 oi.

Să reţinem aceste cifre şi să urmărim evoluţia dispariţiei păşunatului in păduri.

Paralel cu prohibirea păşunatului s'a lucrat şi pozitiv pentru ameliorarea păşunilor existente şi încurajarea culturilor de nutreţuri artificiale. Astfel, s'a executat un început de curăţenie a invaziei de vegetaţie lemnoasă inutilă în munţii jud. Sibiu pe suprafaţă de 116,82 ha făcută de inginerii silvici mai mult cu titlul de experienţă, deoarece suprafaţa de ameliorat numai în acea regiune este de 900 ha, care, după estimaţie Direcţiunei Regimului Silvic ar costa circa 30.000.000 lei, adică peste 3.000 lei de fiecare ha.

In ce priveşte încurajarea culturilor de nutreţuri artificiale, anul 1936 a înregistrat culturi noui pe suprafaţa de circa 743.000 ha *).

Pentru aplicarea dispoziţiunilor legale privitoare la dreptul de preemţiune al Statului, la pădurile moşneneşti şi composesorale, Direcţia Regimului Silvic a semnalat totdeauna cazurile de transmisiune de proprietate moşnenească sau composesorală fără ca Statul — recte C.A.P.S.-ul — să-şi poată exercita dreptul din cauza lipsei de fonduri. In anul expirat, d-l Ministru G. Ionescu-Siseşti, un susţinător şi apărător recunoscut al patrimoniului forestier, a decis să se cumpere un număr de 830 drepturi, reprezentând o suprafaţă de 145,52 ha din diferite composesorate ale jud. Huniedoara si jud. Ciuc, plătindu-le din fondurile de preempţiune ale Ministerului, urmând să le treacă apoi în patrimoniul C.A.P.S.-ului.

Fie ca acest lăudabil început să aducă în avuţia păduroasă a Statului cât mai multe suprafeţe jinduite de diverşi acaparatori.

Din diversa activitate a Direcţiei Regimului Silvic spicuim mai departe: lucrările statistice; lucrările de întocmire a hărţii pădurilor ţării la scara 1/100.000 în curs de definitivare; aplicarea legii de organizare a corpului silvic; publicarea anuarului corpului silvic inginerese; lucrările referitoare la comisia avansărilor; recunoaşteri de agenţi silvici în în conf. cu art. 56 C. S.; organizarea examenului de subinspector; îndrumarea şi controlul învăţământului silvic mediu şi inferior, asupra căruia vom reveni mai departe. etc.

In anul 1938 s'au primit în corp 17 ingineri stagiari, s'au pensionat 12, au decedat 2, situaţia la 31 Dec. 1938 fiind:

747 ingineri în serviciul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor;
143 ingineri în serviciul altor Ministere;
86 ingineri liberi profesionişti;
86 pensionari, în total deci:

1062 ingineri silvici.

Mai reţinem numărul mic de inspectori silvici avansaţi în anul

---

*) Cifra ne-a pus-o la dispoziţie Serv. de studii şi statistică din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

1938 (numai 5) prin intrarea în dispoziţiile legale, după care numărul avansaţilor la alegere să fie egal cu al celor avansaţi la vechime, normă care a declanşat nemulţumiri, memorii şi... promisiuni de modificare a articolului incriminat.

In materie de legislaţie silvică, Direcţia Regimului Silvic a alcătuit proectele necesare pentru decretul lege asupra circulaţiei materialului lemnos şi decretul lege pentru modificarea şi completarea art. V şi X din legea pădurilor de protecţie, ambele promulgate în cursul anului 1938.

Direcţia ameliorărilor şi pădurilor administrate de Stat.

Creaţiunea cea mai tânără dintre instituţiunile noastre forestiere, născută prin legea de organizare a Ministerului de Agricultură si Domenii din 1936, a ieşit din nevoia arzătoare de a se lucra direct şi efectiv la sporirea domeniului forestier, prin punerea în valoare a terenurilor degradate sau creiarea de noui păduri, pentru a se oferi o mai bună gospodărire a pădurilor moşneneşti, composesorale si a persoanelor juridice, cum şi pentru o mai raţională folosire a păşunilor împădurite.

Cu toate greutăţile începutului şi a modului general de lucru în administraţia noastră publică, această nouă instituţie a putut să înscrie, în desvoltarea sa, următoarele înfăptuiri pe anul 1938:

S'au făcut plantaţiuni pe terenuri degradate pe o suprafaţă de 7.015 ha dintre cari 5.067 ha sunt executate de proprietarii interesaţi cărora li s'a acordat puieţi gratuit în valoare de 4.415.000 lei.

Deasemenea, s'au făcut plantaţiuni în regiuni de stepă (perdele de protecţie) şi in regiuni insalubre (asanarea mlaştinilor) pe o suprafaţă de 364 ha, întrebuinţându-se 1.127.000 puieţi în valoare de lei 224.600, puşi la dispoziţie gratuit de Stat.

Folosind serbarea sădirii arborilor, care s'a consacrat în mod serios ca o zi a grijei pentru păduri, s'a plantat suprafaţa de 1.182 ha, întrebuinţându-se 8.745.000 puieţi, plantaţiunea făcându-se cu concursul premilitarilor, străjerilor şi elevilor dela diferitele şcoli. Păstrându-se tradiţia, puieţii au fost puşi la dispoziţie gratuit.

Pentru asigurarea plantaţiunilor şi stingerea torenţilor s'au executat 267.048 m.l. cleionaje şi gărduleţe de sprijin; 19.910 m.c. baraje de piatră uscată; 57.000 m.l. împrejmuiri pentru apărarea plantaţiilor.

Imbucurător, nu este aci numai cifra, ci şi constatarea că mare parte din aceste plantaţiuni şi opere de artă sunt făcute de proprietari sub conducerea organelor Statului.

lucrări

Pentru continuarea operei începute, s'au inventariat încă 70.126 ha de terenuri degradate, care adăogate la cele inventariate deja dau un total de 182.354 ha.

S'au constituit perimetre noui în suprafaţă de circa 10.000 ha, făcându-se lucrările pregătitoare pentru constituirea a încă 29.100 ha și s'au întocmit proecte definitive pentru 3.167 ha.

S'au plantat în colaborare cu autoritățile administrative 403.000 puieți de talie înaltă pe zonele drumurilor, pe o lungime de 3.600 km puieții acordându-se gratuit de către Stat.

S'au întocmit lucrări pentru valorificarea posibilității anuale la pădurile administrate de Stat, în suprafață de 22.000 ha.

S'au întocmit amenajamente pentru suprafața de circa 200.000 ha și s'au făcut plantațiuni și însămânțări, în vederea regenerării porțiunilor exploatate, pe suprafață de 21.201 ha.

Din fondurile Eforiilor de pășuni s'au întocmit studii de transformare în pășuni în suprafață de 23.911 ha; amenajamente silvico-pastorale în suprafață de 26.004 ha și s'au făcut lucrări de îmbunătățire a pășunilor pe suprafața de 21.000 ha.

Cunoscând că problema regenerării și a punerii în valoare a terenurilor degradate nu se poate ataca simțitor fără material de împădurire, s'a dat o deosebită grijă culturilor de pepinieră. Așa de exemplu în anul 1938 s'au cultivat în total (pepinierile Statului, administrate de Stat și particulare) suprafața de 1403 ha cu o capacitate de 122.266.000 puieți apți și 170.950.000 inapți de plantat.

Tot în vederea intensificării regenerărilor și culturilor de pepinieră, s'au recoltat în total 1.064.000 kg semințe diverse și 6.352 hl ghindă.

Pentru a face față la nevoile din ce în ce mai mari de personal, în achitarea onorabilă a îndatoririlor ce singură și-a impus, Direcția Ameliorărilor a recurs la metoda echipelor volante pentru toate genurile de lucrări, cu deosebire pentru lucrările de inventariere a terenurilor degradate și a lucrărilor de pepinieră și plantațiuni. Această metodă a dat posibilitate Direcției să folosească cât mai efectiv personalul tehnic existent, să atace problema ameliorărilor în cât mai multe puncte și să-și formeze un lot de tehnicieni din care se vor recruta buni șefi de Ocoale.

Lipsa de personal însă a fost încă foarte viu simțită la această Direcție, dela care, mai mult decât în altă parte, pământul țării desgolit și ruinat așteaptă o grabnică refacere.

Cooperația forestieră.

O instituție relativ veche, dar mereu nouă, dat fiind că înainte de a lucra efectiv în domeniul material al economiei, trebue să lucreze adânc, foarte adânc chiar, în cel spiritual, al educației, cooperația forestieră, — ca toate ramurile genului cooperatist, de altfel, — a avut în anul 1938 o viață sbuciumată. Diferitele forme de organizare au oscilat, ridicând cooperația chiar la aceea a unui organism cu totul unitar, ridicat la rangul de minister, spre a pune cooperația pe acelaș plan de egalitate cu celelalte organisme de viață publică.

Această ascensiune de scurtă durată s'a cristalizat apoi într'un „Institut Naţional al Cooperaţiei", care să-i permită deasemenea a se organiza şi desvolta unitar.

Continuându-şi activitatea pe domeniul producţiei şi al circulaţiei produselor, noua conducere a destinelor cooperaţiei, a activat mai mult ca în trecut asupra originei răului de care suferă ideia şi realizarea cooperatistă la noi. Aşa de exemplu, s'a lucrat foarte intens în rândul tineretului, ideia cooperaţiei fiind prezentă oriunde este vorba de o pregătire intelectuală şi de educaţie în genere. Şcoalele de toate gradele, începând chiar cu acelea de copii mici, străjeria şi premilitarismul, au fost obiectul unei deosebite atenţii pentru infiltrarea ideii şi chiar pentru practica cooperaţiei. Statute pentru funcţionarea practică a cooperativelor şcolare, lecţiuni conforme nouei programe analitice şi profesori speciali destinaţi sau recomandaţi de Institutul Naţional al Cooperaţiei au lucrat stăruitor pentru formarea şi desvoltarea ideii şi simţirii cooperatiste.

Cooperaţia în ţara noastră, unde comerţul şi industria sunt atât de înstrăinate, este — am putea spune fără exagerare — singurul sistem care ne-ar putea salva din instrăinarea unei enorme avuţii naţionale şi pentru aceasta greşelile sau imperfecţiunile nu trebuiesc incriminate ori taxate ca incurabile, ci explicate şi inţelese, ca inerente faze ale unei noui educaţii.

Am crezut necesar această foarte sumară incursiune în viaţa nouei discipline, deoarece prea adesea s'au adus învinuiri „altarului" în sine, nesocotindu-se, greşit, sau mai degrabă neînţelegându-se imperfecţiunea „slujitorului".

Nu susţin cu aceasta iertarea cu orice preţ, iertarea creştină, a greşelilor, în special a celor fundate pe rea credinţă, dar doresc a stărui asupra unor neîndreptăţite învinuiri de ordin principial şi a încuraja pe toţi colegii noştri cari slujesc în domeniul cooperaţiei forestiere cari — ca toţi pionerii ce lucrează în câmp arid şi împrejurări vitrege — au nevoie de îmbărbătare. Şi susţin aceasta, cu atât mai puternic şi convins, cu cât ne este tuturor cunoscut că în tot sectorul economiei româneşti, comerţul şi industria lemnului este cel mai înstrăinat, neputând pune capăt acestor triste stări de lucruri, decât prin cooperaţie.

Vom lăsa noului Institut Naţional al Cooperaţiei să-şi publice datele, neanticipând asupra lor, rămânând cronicarului să se completeze cu câteva cifre privitor la cooperaţia forestieră pe 1938.

Putem nota totuşi, că în cursul anului 1938 Coop. forestieră a contractat dela C.A.P.S. parchete în valoare de circa 15.000.000 lei şi că din 240 cereri de exploatare prin cooperative s'au aprobat numai 24.

In rândurile de mai sus nu am făcut decât a ne achita de datoria de a însemna cât de puţin, din sbuciumul ei, pe răbojul unui an şi de a o înumăra şi simţi lângă noi, când facem apelul soldaţilor apărători şi slujitori ai pădurii.

Institututul de cercetări şi experimentaţie forestieră (I. C. E. F.)

Luptând încă cu greutăti şi rămânând încă neînţeles, noul institut de progres tehnic şi ştiinţific al economiei forestiere înnumără al V-lea an de când năzuieşte o aşezare temeinică cu local propriu, înzestrare strict necesară şi personal suficient.

Cu laboratoare adăpostite prin îngăduinţa Şcoalei Politehnice, cu sumar utilaj, lipsind adesea chiar elementarul, cu personal insuficient — şi acela în perioada de formaţiune — I.C.E.F.-ul îşi deapănă şi el istoria desvoltării — modest dar conştient de rolul şi viitorul său — însemnând următoarele înfăptuiri pe anul 1938:

In tendinţa de a se desvolta cât mai mult pentru cunoaşterea realităţilor culturii forestiere din diversele regiuni caracteristice ale ţării, s'a putut înfiinţa în anul expirat o nouă staţiune „Dobrogea" cu sediul la Comarova—Constanţa, pentru toate problemele ce le ridică în special stepa dobrogeană. Staţiunea este instalată — să credem provizoriu — în cantonul forestier al C.A.P.S.-ului din acea localitate. In pepiniera înfiinţată la această staţiune se pun mari speranţe pentru ameliorarea producţiei lemnoase în genere şi în special pentru înlocuirea ulmului obişnuit cu o specie mai repede crescătoare şi mai rezistentă atacurilor de insecte şi ciuperci.

In domeniul cercetărilor, membrii Institutului îşi întocmesc şi publică lucrările lor originale, în mod obişnuit în Analele I.C.E.F. (Seria I-a de publicaţiuni). Volumul anului expirat, în momentul de faţă sub tipar, a putut cuprinde lucrările:

1. Cercetări asupra nisipurilor din Oltenia, de Dr. C. Chiriţă;
2. Exigentele nucului american faţă de sol, de Dr. C. Chiriţă;
3. Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arboret, de Dr. C. Chiriţă.
4. Cercetări asupra umidităţii solurilor forestiere, de Dr. C. Chiriţă.
5. Monografia piscicolă a râului Coşoca, de Dr. At. Haralamb şi M. Ene.
6. Alte două staţiuni de tisă în jud. Buzău, de Dr. At. Haralamb.
7. Câteva staţiuni noui de mojdrean, de Dr. At. Haralamb.
8. Cercetări asupra greutăţii lemnului de foc, de Prof. Stinghe şi Ing. A. Constantinescu.
9. Studii fenologice din jurul Bucureştiului, de Dr. A. Rădulescu.

Tot în domeniul studiilor şi cercetărilor Institutului, semnalăm lucrările publicate:

10. „Experienţe în materie de amelioraţiuni alpine, lucrări şi rezultate preliminarii" a d-lui At. Haralamb (Nr. 27, Seria II, 1938).
11. „Contribuţiuni la flora Cadrilaterului", a d-lui S. Paşcovschi (Nr. 28, Seria II, 1938)

12. „Hibrizi între Alnus glutinosa și A. incana", a d-lui S. **Pașcovschi** (No. 29, Seria II, 1938).

13. „Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare" a d-lui D. **Drâmbă** (No. 30, Seria II, 1938).

14. „Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală", idem a d-lui D. A. **Sburlan** (No. 31, Seria II, 1938).

15. „Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile în România" a d-lui D. A. **Sburlan** (No. 32, Seria II, 1938).

16. M. **Petcuț** și Gr. **Eliescu**: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova (Nr. 33, Seria II, 1938).

Lucrările I.C.E.F. inițiate și conduse pe întreg anul expirat se vor vedea în detaliu în darea de seamă respectivă.

Laboratoarele și oficiile institutului fiind la dispoziția acelora cari se preocupă de tehnica și știința forestieră, au putut da și executa în anul expirat peste 200 analize și consultațiuni, privind în genere: analize de soluri, rețete pentru combateri de insecte sau atacuri de ciuperci, relațiuni asupra calităților și defectelor lemnului, cum și indicațiuni asupra modului de comportare a diverselor esențe în problema împăduririlor.

Intre acestea din urmă, remarcăm asistența Institutului (depășind o consultațiune obișnuită) pentru crearea de perdele de protecție în Dobrogea pe proprietățile: I. Stănculeanu, Gr. Berindei și Maria Martiniuc, care constitue pentru Institut trei puncte de experimentație.

Deasemenea s'a continuat experiențele în legătură cu ameliorarea pășunilor din golurile de munte.

Intre lucrările de popularizare, gata de publicat, cităm:

Indreptar asupra legilor noastre silvice, a d-lui I. C. Demetrescu.

Cunoștințe despre cheresteaua de rășinoase, a d-lui D. A. Sburlan.

Insectele vătămătoare lemnului, a d-lui Gh. Eliescu,

Cultura plopului repede crescător, a d-lui A. Rădulescu,

Câteva obiecte din lemn pentru gospodăria săteanului, a d-lui Tr. Heroiu,

Institutul fiind însărcinat să organizeze, prin d-l Prof. V. N. Stinghe, secția forestieră a expoziție dn 1939, s'au alcătuit un număr de 10 diorame, a căror executare a redus simțitor lucrările obișnuite ale muzeului silvic.

Pentru coordonarea lucrărilor Institutului ca și pentru verificarea și punerea la punct a vederilor deosebite asupra studiilor ce se publică, Institutul ține ședințe comune săptămânale sau bilunare. In cursul anului expirat s'au ținut 27 ședințe unde s'au expus și discutat 24 referate în afară de numeroase comunicări și chestiuni administrative.

Biblioteca I.C.E.F. cu un număr de 3.400 volume în 1937 și sporită cu încă 600 volume pe 1938, a fost consultată în anul expirat de numeroase persoane.

Invăţământul silvic.

Secţia E dela Şcoala Politehnică, care reprezintă invăţământul silvic superior a devenit în urma raţionalizării invăţământului academic din 1938, „Facultatea de Silvicultură", încadrată tot la Şcoala Politehnică, confirmându-se ca decan tot d-l Prof. V. N. Stinghe.

Numărul elevilor ingineri silvici în cursul anului expirat a fost de 141. Au luat diploma 12 ingineri şi s'au admis în anul I 26 elevi.

Anul 1938 a cunoscut aceiaş tendinţă de îmbunătăţire a cursurilor şi materialului didactic, dar a rămas şi pe acest an nerealizată năzuinţa veche şi indreptăţită de a se înzestra şcoala cu păduri pentru nevoile studenţilor şi catedrelor.

In cursul anului expirat, d-l Dr. D. A. Sburlan a primit confirmarea binemeritată de profesor la catedra de Drumuri forestiere, herăstrae etc.

Invăţământul mediu reprezentat prin şcoala de conductori silvici „Casa Verde"-Timişoara a avut ca populaţie şcolară 68 elevi (inclusiv practicanţii). Au absolvit 11 din cei 14 candidaţi, 3 fiind respinşi. S'au admis în anul I 30 elevi din 142 candidaţi.

Invăţământul inferior, reprezentat prin cele două şcoale de brigadieri dela Brăneşti-Ilfov şi Gurghiu-Mureş, au avut un număr de 164 elevi (83 la Brăneşti şi 81 la Gurghiu) din care au absolvit 67 (30 la Brăneşti şi 37 la Gurghiu). In anul I au fost admişi 80 (40 la Brăneşti şi 40 la Gurghiu) din cei 391 inscrişi (189 la Brăneşti şi 202 la Gurghiu).

Invăţământul inferior s'a completat în anul 1938 prin infiinţarea a două şcoale de pădurari la Brăneşti-Ilfov şi Căiuţi-Bacău, — realizare de foarte mult dorită şi necesară —, admiţându-se un număr de 69 elevi (35 Brăneşti şi 34 Căiuţi).

Semnalăm ca deziderate permanente şi nerealizate, atât pentru invăţământul mediu cât şi pentru cel inferior: înzestrarea şcoalelor cu păduri pentru nevoia pregătirii elevilor şi completarea catedrelor cu personal didactic

La acest capitol al invăţământului, care în fundamentul său cuprinde ideia mare a pregătirii profesionale, menţionăm că 10 ingineri silvici se află la studii de specializare în străinătate (7 în Germania, 3 în Franţa) şi un student la Nancy, bursierul Societăţii „Progresul Silvic" (bursa Moşandrei). Din ei, la finele anului 1938, s'a înapoiat din Germania D-l Ing. N. Ghelmeziu după ce şi-a susţinut, la Berlin, teza de doctorat în domeniul Technologiei lemnului — cu un admirabil succes.

Societatea „Progresul Silvic".

Bătrâna noastră Societate „Progresul Silvic" nu poate fi trecută cu vederea, atunci când este vorba de realizări pe tărâmul silviculturii, deoarece ea cuprinde — asociaţi prin interese comune — pe toţi inginerii silvici din ţară, contribuind, de multe ori hotărîtor, la rezolvarea problemelor de economie forestieră naţională. Lăsând dării de seamă anuale sarcina de a intra în detalii, spicuim din activitatea ei următoarele:

A administrat averea prin cele două comisiuni: **Govora**: C. P. Georgescu, N. N. Caragea, D. Grozescu şi C. Emanoil; **Carmen Sylva**: Gh. Luţescu şi Al. Butoi.

A reprezentat interesele corpului în C.A.P.I.R. prin: M. Drăcea, Gh. Năstăsescu, D. Grozescu, M. P. Florescu şi Horia Lazăr şi a trimis delegaţi, dintre membrii consiliului de administraţie, la diversele asociaţii sau manifestări, unde pădurea şi corpul silvic aveau ceva de spus sau de revendicat.

A contribuit la amendarea proectelor de legi menţionate la activitatea Direcţiei Regimului Silvic şi a examinat anteproectul de lege pentru organizarea Corpului tehnic.

A reuşit în acţiunea sa de a introduce în programa analitică a învăţământului primar şi normal lecţiuni privitoare la pădure şi economia forestieră în general (Mon. Of. No. 156 şi 229/938).

A acordat D-lui Ing. At. Haralamb premiul G. Crăciunescu, pentru lucrarea sa asupra terenurilor degradate, conform concursului publicat. Deasemenea a acordat d-lui Ing. N. Mateescu, azi pensionar, o recompensă pentru împăduriri efectuate în timpul activităţii sale.

Celor cari au scris în materie de propagandă forestieră a distribuit în total suma de 34.500 lei.

La adunarea generală obişnuită, a desbătut următoarele probleme:

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susţinut, şi
2. Creditul forestier.

A organizat cel de al 5-a ciclu de conferinţe la cercul de studii forestiere, ţinându-se în sala de festivităţi a Societăţii un număr de 10 conferinţe.

A început construcţia unui sanatoriu la Amara-Ialomiţa, în folosul brigadierilor şi pădurarilor şi a achiziţionat un teren la Sinaia.

A scos în 11 caiete, organul său de publicitate „Revista Pădurilor" cu un total de 1184 pagini, cuprinzând probleme şi rezolvări pentru diversele manifestări ale economiei forestiere şi corpului profesional.

A îmbogăţit biblioteca sa cu un număr de 218 volume (totalul fiind de 5116), consultată fiind de 376 împrumuturi şi 641 de cititori în sala ei de lectură.

A tipărit lucrările: „Păşunea şi golul alpin" de D-l Ing. At. Haralamb şi „Consideraţiuni asupra patrimoniului forestier al ţării" de D-l Prof. M. Drăcea.

Privind cifrele în ansamblul lor, putem spune că exceptând suprafața trecută în folosul mânăstirilor, a cărei cedare legală aparține anului 1937, patrimoniul forestier a cunoscut în anul expirat o viață mai liniștită și de simtitoare activitate pentru îmbunătățirea lui.

Să sperăm că pădurile cedate mânăstirilor — cari au fost cele mai bune din regiunile respective — vor contribui indirect la desvoltarea unui alt sector al vieții noastre publice și nu vor procura cronicarilor prilejul să însemne regretul smulgerii lor din patrimoniul C.A.P.S.

Avizele Consiliului Tehnic, legea circulației materialului lemnos, începuturile de îmbunătățire a pășunilor, restrângerea pășunatului, înmulțirea culturii nutrețurilor artificiale, desvoltarea pepinierelor silvice, extensiunea plantațiilor și a lucrărilor în terenurile degradate etc etc., ne vorbesc îmbucurător de o vădită activitate în domeniul culturii și de o poziție hotărîtă pentru conservarea pădurilor.

Lipsa de fonduri, prin concentrarea lor la M. A. N., și lipsa de personal au făcut să se înregistreze și anul acesta, o mică activitate în sectorul construcției de imobile și mai ales construcții de șosele forestiere, care ar fi însemnat, pe lângă activitatea la cultura pădurilor, adevărata notă de avânt și stare prosperă.

FORȚA SOCIALĂ A INSTITUȚIILOR FORESTIERE.

Nu există gen de activitate care să nu aibă racord cu viața. Pe măsură ce activitatea devine mai necesară, pe aceiași măsură se desvoltă căpătând importanță și diferențindu-se în complexul organizării vieții sociale. Și vice-versa: o activitate care nu este cerută și absorbită de realitatea socială, lâncezește și treptat dispare.

Este de un deosebit interes deci să privim instituțiile noastre forestiere, viața lor deci, în raport cu viața socială. Din compararea câtorva elemente, an de an, se va vedea oscilațiunile deci importanța sau neînsemnătatea lor.

Un studiu sub acest aspect ar fi foarte interesant, dar nu este locul a-l face aci și nici interesul nostru, care este limitat numai la fragmentara viață a unui an. Ne vom întreba deci: ce au însemnat instituţiile noastre forestiere pentru viaţa socială pe anul 1938?

Pentru a răspunde, vom înfăţişa câteva cifre cari reprezintă viaţa însăşi a instituţiilor şi putinţa de a da viaţă din viaţa lor: personalul cu care lucrează şi quantumul cheltuielilor, care după buget, la instituţiile producătoare, trebue să fie cel puţin egal cu al veniturilor —, numărul lucrătorilor ce oferă munca lor şi primesc plata dela aceste instituţii, quantumul produselor consumate de populaţia satelor sau oraşelor sau acelea oferite gratuit, modul distribuţiei şi calitatea personalului pentru a servi model de viaţă populaţiei în mediul înconjurător, etc. sunt elemente de apreciere a forţei sociale a instituţiilor noastre forestiere.

Pe anul expirat aceste instituţiuni au avut conform bugetelor respective un total de 7545 funcţionari, bugetari şi diurnişti, cari au executat un buget la cheltueli de circa două miliarde lei.

Din aceste cheltuieli, s'a întrebuinţat în special în mijlocul populaţiei rurale o sumă de circa 485 milioane, care ar face peste 12 milioane zile de lucru, socotite în mediu cu 40 lei pe zi.

In ce priveşte quantumul produselor absorbite de nevoia obştească vom remarca:

Conducându-ne după actele de punere în exploatare la pădurile Statului pe anul 1938/39, parchetele respective trebuiau să ofere populaţiei consumatoare: 1.759.000 m.c. lemn de lucru (între care 551.000 m.c. foioase, restul răşinoase) 7.037.000 steri lemn de foc şi 573.000 grămezi crăci. Cam acesta ar fi deci quantumul anual al produselor de care beneficiază publicul.

Cu date mai aproape de realitatea folosinţei adevărate vom semnala, că, în cursul anului 1938 s'a distribuit, gratuit, atât pentru proprietarii particulari, instituţiuni, elevii diferitelor şcoale şi premilitari cu ocazia serbării sădirii arborilor, cât şi pentru asanarea regiunilor insalubre, plantarea şoselelor şi terenurilor degradate, de către C.A.P.S. 20.000.000 puieţi şi 35.000 kg seminţe de diverse seminţe şi de către Direcţia Ameliorărilor 10.300.000 puieţi, iar pentru satisfacerea nevoilor în lemn de construcţie sau foc C.A.P.S. a distribuit de asemenea gratuit, materiale în valoare de circa 24.000.000 lei.

Pe linia de gândire expusă mai sus subliniem că un număr de circa 7000 funcționari din totalul celor arătați locuiesc și își exercită misiunea lor în mijlocul satelor fiind, prin chiar viața și profesiunea lor, spre folosul populației înconjurătoare.

Intre inginerii silvici găsim mulți directori sau animatori ai Căminelor culturale cum și ctitori la zidirea lăcașurilor de închinare. C.A.P.S.-ul are, la câteva din centrele sale mari de exploatare, modele de organizare pentru îmbunătățirea vieții lucrătorilor, cari pot fi date exemplu de operă socială (Vișeu și în special Curtea de Argeș).

Aceste cifre și mențiuni cred că sunt concludente, dacă nu de forța, cel puțin de importanța socială a instituțiunilor noastre forestiere.

DELEGAȚII IN STRĂINĂTATE ȘI OASPEȚI STRĂINI LA NOI.

Lumea forestieră străină a luat contact cu problemele și conducătorii destinelor forestiere române în următoarele împrejurări:

In cursul lunii Mai s'a ținut la Praga ședința anuală a C.I.B.-ului, la care a participat din partea comerțului Românesc d-nii: Prof. V. N. Stinghe și Ing. I. G. Dumitrescu.

In cursul lunii Iulie un grup de 7 ingineri silvici și 26 studenți sub conducerea D-lui Prof. V. N. Stinghe, au vizitat diverse regiuni forestiere caracteristice din Cehoslovacia.

D-l ing. D. Drâmbă, ca membru al comisiunei pentru unificarea metodelor de încercarea lemnelor (comisiune instituită de Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări forestiere din 1936) a participat, la lucrările numitei comisiuni, care au avut loc la Helsinki și Punkahariju în cursul lunii August.

D-l Prof. M. Drăcea, secretar general al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, a fost delegat de acest minister să reprezinte România la congresul internațional de tehnologia și utilizarea lemnului, care și-a ținut ședințele la Bruxelles, în cursul lunii Septembrie. Cu prilejul acestei călătorii D-sa a mai vizitat laboratoarele de tehnologia lemnului din Eberswalde (Germania), Paris, Nancy și Princess Risborough (Londra).

D-l Consilier Nicolae Nedelcovici a participat la reuniunea Comitetului Internaţional Permanent al Carbonului Carburant care şi-a ţinut şedinţele la Paris, în cursul lunii Octombrie.

In cursul lunii Octombrie s'a ţinut la Stockholm şedinţa anuală a E.T.E.C.-ului, la care a participat din partea ţării noastre d-nii A. G. Nedelcovici şi I. G. Dumitrescu.

In cursul lunii August, D-l Inginer Octavianus Farsky dela Institutul forestier din Brno (Cehoslovacia) a vizitat ţara noastră, condus fiind de colegii dela C.A.P.S. şi I.C.E.F.

In aceiaş lună am mai fost vizitaţi de D-l Bergogne, ofiţer de ape şi păduri în Franţa.

ACŢIUNE EXTRAOFICIALĂ.

Pe tărîmul literaturii forestiere româneşti, semnalăm, în afară de publicaţiile arătate deja, următoarele lucrări apărute în 1938 :

Cartea Pădurarului (Mică Enciclopedie silvică elementară). Ed. „Viaţa Forestieră", Buc. 1938, pag. 300.

At. Haralamb: *Consolidarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate*. Tip. Bucovina, Bucureşti, 1938, pag. 32.

M. Popescu-Spineni: *Pădurea României*. Tip. Cartea Românească, Cluj, 1938, pag 392 (Extras din Revista Geografică Română).

M. Popescu-Spineni: *Economia forestieră a României*, Tip. Tiparul universitar, Buc. 1938, pag. 40.

N. Paşcovici: *Molidul ca lemn de rezonanţă din pădurile Fondului Bis. ort. român al Mitropoliei Bucovinei*, Cernăuţi, 1938, pag. 44.

Gr. Vasilescu: *Basinul mediteranean ca piaţă de desfacere a lemnului românesc şi concurenţa cu ţările vecine* (1929—1936).

Mălăescu A.: *Canalul Radimna*. Ed. „Viaţa Forestieră". Buc. 1938

Ilie C. Demetrescu: *Problema creditului forestier sub condiţiile româneşti. Bucureşti*, 1938, 28 pagini.

Ilie C. Demetrescu: *Finanţarea economiei noastre forestiere*. 1938, Bucureşti, 16 pagini.

In cursul anului expirat şi-au continuat apariţia revistele: Viaţa Forestieră, Cuvânt Forestier, Prietenii Codrilor, Curierul silvic, Carpaţi, Revista Vânătorilor şi Stâna, al căror cuprins au tangenţă cu pădurea şi cu slujitorii ei.

In presa cotidiană, conducându-ne după cronica D-lui Cezar Cristea făcută lunar în coloanele Revistei Pădurilor, s'au publicat circa 400 articole referitoare la păduri, cele mai numeroase fiind în: Curentul (93), Universul (53), Viitorul (23), Argus (34), Porunca Vremii (23), Neamul Românesc (26), Timpul (17), Ordinea (20).

O acţiune de o deosebită importanţă pentru răspândirea literaturii forestiere în străinătate o duce în linişte, cu modestie şi perseverenţă încă de 5 ani, d-l Ing. Ilie C. Demetrescu, semnalând-o regulat în revista cu caracter internaţional „Forstliche Rundschau".

FAPTE DIVERSE.

Corpul silvic a putut vedea sau lua acte de:

Sărbătorirea octogenarilor D. R. Rusescu şi Gh. Nicolau, făcute din iniţiativa unui grup de camarazi, cu care prilej Societatea „Progresul Silvic" le-a înmânat câte o adresă omagială.

Şefii instituţiilor forestiere au luat hotărîrea lăudabilă şi fructuoasă de a ţine „şedinţe de coordonare" pentru punerea la punct a diverselor chestiuni de interes general forestier. Pe cât se pare însă, aceste şedinţe nu s'au ţinut atât de regulat cum cerea nevoia.

Au fost distinşi un număr important de colegi cu diverse decoraţiuni şi anume:

Cu „Steaua României": 2 ingineri silvici în gradul de comandor; 2, în gradul de ofiţer; 3, în gradul de cavaler.

Cu „Coroana României": 1 ing. silvic în gradul de comandor; 5, în gradul de ofiţer; 26, în gradul de cavaleri.

Cu „Meritul Agricol", în grad de cavaler, 8 colegi.

CONSIDERAŢIUNI FINALE

Am privit anul forestier mai mult sub prisma vieţii instituţiilor noastre forestiere, căutând să pătrund, pe cât posibil, mai în adâncuri, de oarece viaţa nu este numai ceea ce se vede sau se desfăşoară la suprafaţă, ci şi ceea ce nu se arată şi se agită în interior.

Am strâns la un loc: directive, deziderate, înfăptuiri şi lacune din viaţa tuturor instituţiilor, căci numai la un loc ele pot cu adevărat să vieţuiască şi numai la un loc privindu-le, ne putem da seama de vigoarea ori anemia, de unitateaa ori discordanța lor.

Am preferat cifra și rezultatul practic, expunerii vagi și teoretice, de oarece în epoca prefacerilor, când viața constructivă este un comandament hotărîtor, sectorul economiei forestiere va avea să-și dea seama, mai mult ca oricând, de contribuția lui efectivă, la ridicarea noului edificiu al economiei naționale

Nu pretind să fi reușit a prinde toate gândurile bune și înfăptuirile pozitive, cum nici toate piedicile și insuccesele.

Am voit însă să țin pas cât mai mult cu realitatea, să o adun cât mai precis și să o înfățișez cât mai obiectiv.

Dela această poziție obținem cunoașterea adevărată, orientarea și îndreptarea sigură, cum și siguranța pașilor în viitor.

Pădurea pare a face în spiritul public al anului 1938 un pas apreciabil spre concepția unui bun care nu este destinat a satisface interese numai imediate și numai personale.

Năzuind mereu spre culmi mai senine, să dorim pe 1939 mai bun și mai rodnic.

Das Forstjahr 1938.

L'année forestière 1938.

L'année 1938 a amené avec lui un changement dans la situation politique de la Roumanie, et en même temps de grands espoirs pour le sort et l'avenir de la forêt et de l'économie forestière. Ce qu'il n'a pas été démenti.

Ainsi l'article porte à notre connaissance le fait d'une diminution considérable de la pratique du pâturage en forêt. Puis on montre que pour limiter les coupes délictueuses, l'Administration forestière a obtenu un décret-loi concernant le contrôle de la circulation du bois exploité

Le marché intérieur du bois a été caractérisé, en général, par une demande soutenue, à prix fermes, et même à tendances de hausse.

Les exportations du bois roumain se sont maintenu au niveau de l'année 1936. Les prix, dans la première moitié de l'année — quand le marché a été calme — ont connu des baisses; mais, dans la deuxième moitié, sont redevenus fermes.

En reste, l'auteur de l'article nous donne un tableau intéressant sur l'activité remarcable des diverses formations et institutions forestières du pays.

COMENTARII—INSEMNĂRI

O LIPSĂ SISTEMATICĂ A RĂRITURILOR IN ROMÂNIA

de **ILIE C. DEMETRESCU**

Fără îndoială că silvicultura românească merge pe drumul normal al intensificării sale. Imprejurările — bine folosite de oameni — o impun, dându-i şi o notă particulară dela vreme la vreme. Este deosebit de interesant şi de instructiv cum şi-a schimbat înfăţişarea acea cultură după ambianţa politică şi economică a ţării.

Fig. 1. — Arboret de fag nerărit. Margine de drum perfect inchisă în chip natural.

In vremea de dureroasă amintire a exproprierilor de terenuri mai mult sau mai puţin goale din cuprinsul pădurilor, cuvântul de ordine a fost: „Plantaţi, băeţi, numai, plantaţi!" Pe această cale, am căutat să salvăm ceea ce se mai putea salva din gura lupului. In asemenea împrejurări, cantitatea s'a impus înaintea calităţii. Salcâmul la câmpie şi dealuri mici, molidul la munte şi coline înalte au fost calul de bătae al silvicultorului român. Este epoca recordurilor de sute de hectare plantate pe an şi pe ocol. Pentru binele pădurilor noastre să nădăjduim că asemenea vremuri vor aparţine de-acum istoriei.

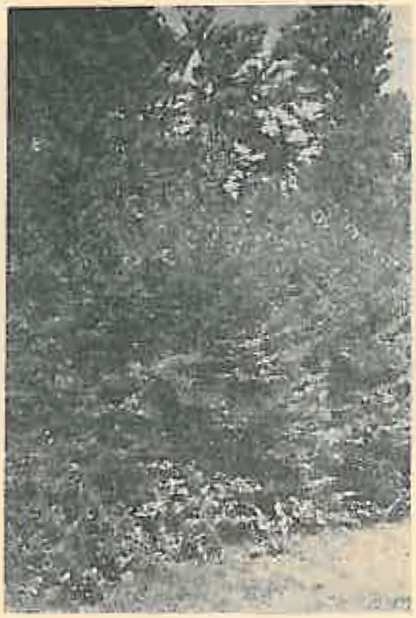

Fig. 2. — Arboret de fag nerărit. Margine exterioară, perfect închisă în mod natural.

Perioada de reconstrucţie, ce ni se deschide, impune, fără îndoială, o altă orientare. In locul cantităţii şi a şablonului, trebue repusă calitatea şi lucrul bine cumpănit dela împrejurare la împrejurare.

Nevoia de îmbunătăţire a compunerii şi creşterii arboretelor, cât şi aceia de ridicare a veniturilor imediate, face să se vorbească astăzi cu crescândă stăruinţă despre rărituri, ca preocupare normală a adevăratului silvicultor.

In urma bunelor îndemnuri pornite de sus, s'a și pășit în acești din urmă ani la o făgăduitoare acțiune de rărituri; mai întâi la Stat — spre a nu mai vorbi de Fondul religionar bucovinean, unde răritura își are tradiție — și apoi la câțiva proprietari particulari. Prețul relativ ridicat ale lemnului, cu tendință de statornică creștere, constituie o împrejurare deosebit de favorabilă pentru extinderea practicei răriturilor.

Am avut prilejul să văd în acești din urmă 6—7 ani mai multe păduri de Stat și particulare în care se practicaseră rărituri.

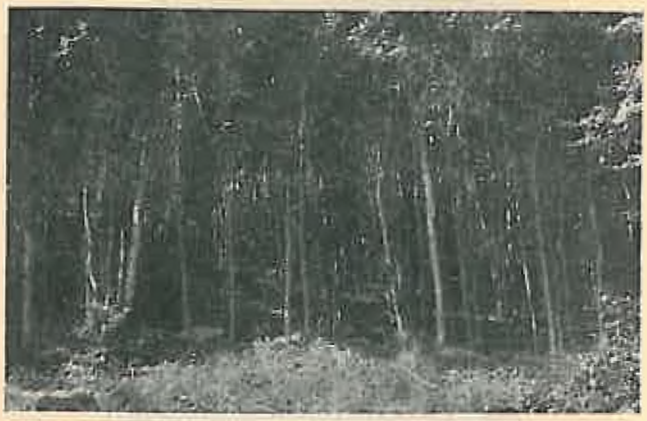

Fig. 3. — Arboret de fag rărit și elagat artificial. Margine exterioară, cu totul deschisă acțiunii vătămătoare a vântului.

Nu vreau să mă opresc asupra câtorva cazuri care se înfățișează mai curând ca tăeri în crâng cu rezerve, la vârste foarte mici. Acestea sunt cazuri de greșeli grosolane, dacă nu chiar de fraudă, săvârșite — cum se întâmplă adesea ori — în numele unei frumoase idei.

Caracteristica mai tuturor răriturilor văzute, este o deosebită iubire a lucrului. Prin aceasta s'a pus fără îndoială, adevărata temelie a unei practici ce va trebui să devină cât de curând lucrare curentă în cele mai multe dintre pădurile noastre. Latura tehnică a lucrului își are însemnătatea sa esențială; dacă însă, lucrarea e pornită din iubire și e însuflețită de dragoste — așa cum se cere în general în silvicultură —

s'a făcut deja foarte mult. Eventualele greşeli se vor îndrepta cu uşurinţă. Nu voim deci, să lovim şi să descurajem bunele gânduri, dacă vom releva, în cele de faţă, şi o lipsă de concepţie în general dominantă la noi în materie de rărituri şi o altă de ordin tehnic, întâlnită aproape constant la mai toate operaţiunile acestea văzute de noi.

Răritura reprezintă una dintre operaţiunile culturale şi anume cea mai importantă. Prin practicarea sa urmărim, în primul rând, favorizarea celor mai de viitor, celor mai preţioşi arbori ca esenţă şi formă de creştere. In a doua linie, se va lua în seamă şi realizarea unui venit suplimentar, până la vremea tăerilor propriu zise de regenerare. Atunci când latura aceasta financiară trece pe primul plan, depăşind pe cea culturală, răritura îşi pierde cel mai esenţial din caracterele sale, devenind o tăere anticipată camuflată.

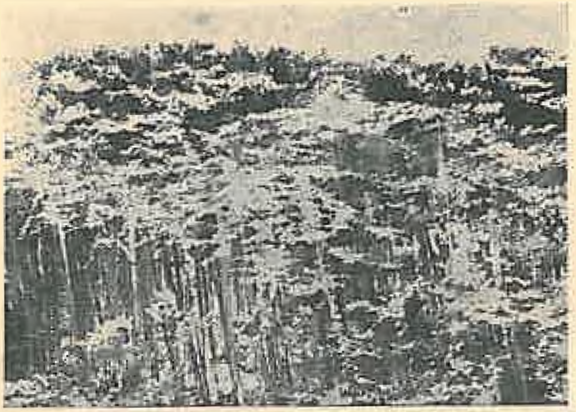

Fig. 4. — Arboret de fag rărit şi elagat. Margine de drum cu manta de vânt în formaţie, pe cale naturală.

Favorizarea arborilor preţioşi şi de viitor opriţi, rezultă prin faptul excluderii dela masa şi vieţuirea comună a elementelor bolnave, mai inferioare ca esenţă, formă, creştere, etc., şi care condiţionează în rău vieţuirea celor alese. Operaţiunea de rărire face ca arborii de viitor să întâmpine o concurenţă mai redusă în sol şi în cea ce priveşte lumina, să se individualizeze în oarecare măsură, devenind mai rezistenţi față de diversele pericole: doborâturi și rupturi de vânt, zăpadă, chiciură, incendieri, etc.

O singură rezervă se poate face, pentru cazul pătrunderii luminii în arborete și expunerii la insolație a arborilor cu coaja subțire (fag, frasin, etc.).

In afară de aceasta, stațiunea și în special solul, încearcă la rândul lor o schimbare mai mult sau mai puțin decisivă pentru viața viitorului arboret, prin rărirea practicată. In noua situație, au acces la sol în mai largă măsură decât altfel: lumina, căldura, și ploile mai mici, vântul. Inrâurirea acestor factori climatici și mai ales felul cum noi o apreciem, este deosebită, după firea fiecărui factor și după împrejurări.

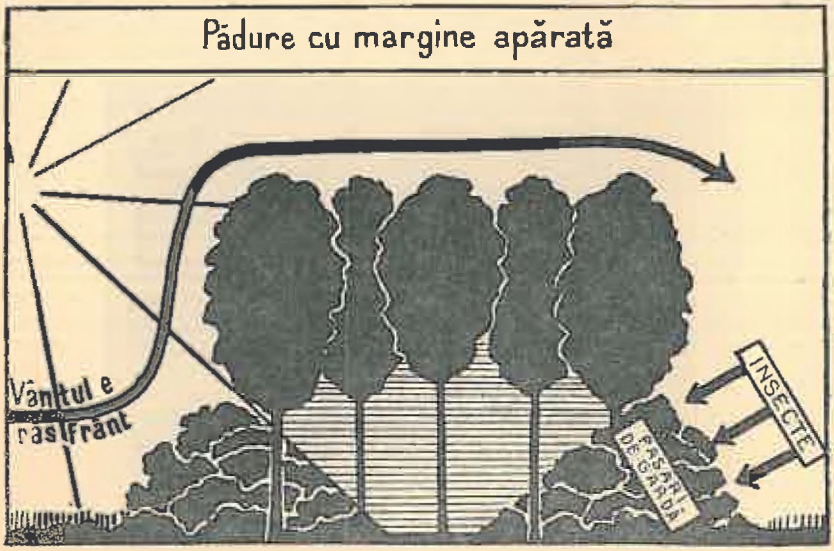

Fig. 5. — Adaptare după: Hugo Keller, So lebt die Waldgemeinschaft. 1. Heft „Biologische Gemeinschaftskunde“. 45 Tafeln. Verlag Ernst Wunderlich, Leipzig.

Lumina poate face ca să se desvolte ramuri inferioare pe trunchiul arborilor să ia naștere și să cresacă arbuștii, ierburile și semințișul pădurii în mai mare măsură decât până aci. Apoi, în unire și cu căldura poate activa descompunerea păturei moarte — lucru foarte important în locurile cu formațiuni de humus acid — ca și dezagregarea rocilor din sol. Lumina, căldura, unite cu vântul, pot svânta solurile cu exces de umiditate. Pe de altă parte, accesul în mai mare măsură și al ploilor mici, ridică gradul de umiditate al solului în stațiunile cu frecvente ploi de acestea.

Din aceste puține lucruri — asupra cărora nu putem insista aicea — rezultă că nu putem admite aprioric concepția atât de răspândită în lumea practicienilor noștrii, că ori și ce rărітură este bine venită. Lucrul depinde de scopul urmărit, de condițiunile staționale date și de felul răriturii, adică de chipul cum facem ca influența dominantă să fie a unuia sau altuia dintre factorii climatici amintiți.

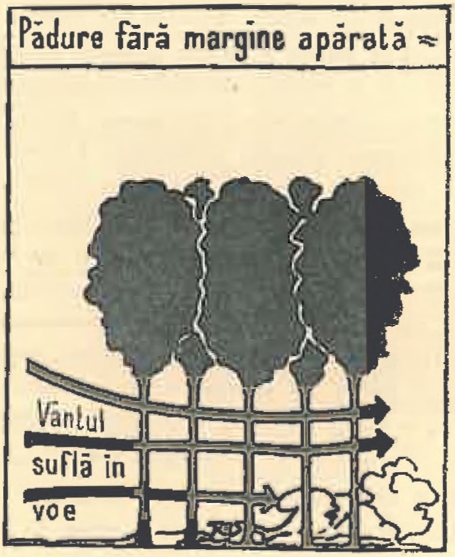

Fig. 6. — Adaptare după: Hugo Keller, So lebt die Waldgemeinschaft, 1. Heft „Biologische Gemeinschaftskunde". 45 Tafeln. Verlag Ernst Wunderlich. Leipzig.

Sub raportul tehnic, o mare lipsă sistematică a răriturilor noastre o constituie puțina atențiune care se dă pătrunderii vântului în arboret. După cum se știe, o insuficiență aproape constantă a mai tuturor stațiunilor noastre păduroase se referă la scăzutul grad de umiditate a solului și a aerului.

Răriturile vor trebui să ţină seamă în primul rând de această dată a problemei. Ele vor trebui, deci, să fie de aşa manieră conduse, încât acest factor să fie influenţat in sens favorabil, adică mărit pe cât va fi posibil. Lucrul se poate realiza prin deschiderea arboretului în sens vertical spre a face cu putinţă accesul la sol şi în interiorul arboretului, chiar a celor mai mici ploi [1]) şi ţinerea lui închisă, dacă nu chiar închiderea lui voită pe lături, pentru a bara intrarea vântului în interiorul arboretelui, atât de păgubitor pentru economia apei din sol şi aer. N'am întâlnit un singur caz măcar, dintre multele rărituri vizitate, în care să se fi avut această grje. Pretutindeni, laturile exterioare ca şi marginile liniilor somiere şi ale drumurilor din porţiunile rărite erau nu numai rărite, dar chiar cu arborii rămaşi frumos elagaţi artificial. Lucrul acesta meticulos poate să denote o mare iubire pentru pădure şi prin aceasta să impresioneze. El este însă păgubitor pentru ideia de mai bună condiţionare a vieţii arboretului de viitor.

O atare situaţie, de arboret deschis pe lături la actiunea vântului, a fost asemănată şi calificată de unii autori germani, drept Trockenschuppen, adică şopron pentru uscat, cum ar fi, de pildă, în cazul foilor de tutun.

Ori unde s'a făcut o atare greşeală, trebuie să se treacă fără intârziere la repararea lucrului, prin plantaţiuni artificiale de margine sau în sub-etaj, pe o bandă de o oarecare lăţime, dealungul laturilor exterioare şi chiar al liniilor somiere

---

1) O oarecare imbunătăţire a condiţiunilor de umiditate din sol rezultă şi prin faptul că răritura reduce concurenţa dintre arbori in spaţiul sistemului radicelar.

Profesorul Albert dela Academia forestieră dela Eberswalde arată, pe cale experimentală, cum creşte umiditatea solului in urma unei rărituri potrivite. Intr'un arboret de pin silvestru de 25 de ani, pe sol relativ uscat, a putut stabili că solul în porţiunea, în care s'a practicat o răritură moderată, marchează o creştere mijlocie a gradului de umiditate cu 10%, până la 40 cm. adâncime (Z. f. Forst- und Jagdwesen 1915, pag. 241). Cifra aceasta pare neînsemnată la prima vedere. Trebuie să ţinem însă, seama, că ea reprezintă o creştere a rezervii permanente de apă din sol cu 6 l pe metru patrat şi că umiditatea aerului a încercat şi ea o creştere, ca şi indestularea arborilor. Ştim, doară, că aceste mărimi: umiditatea solului, a aerului şi consumul de apă al arborilor cresc sau scad oarecum paralel, intre anumite limite, se înţelege.

și drumurilor din interiorul arboretelor. In ceace privește marginile, pot aduce admirabile servicii, molidul, fagul, carpenul, la munte și la coline înalte, stejarul, carpenul, salcâmul și diverși arbuști dela colinele mijlocii în jos. In sub-arboret se pot introduce esențe cu un temperament de umbră sau semi-umbră: brad, fag, carpen, diverși arbuști.

Cele arătate aicea în legătură cu deschiderea marginilor de pădure așezată pe teren mai mult sau mai puțin orizontal, au oarecare valabilitate și în ceeace privește coastele sau culmile de munți și dealuri. In acest caz, pătrunderea vânturilor orizontale în arboret se face prin stratul de coronamente spart în urma răriturilor.

Silvicultura românească, mai mult ca ori care alta, impune un necruțător război împotriva vântului și o continuă aducere aminte a ceace Germanii numesc atât de sugestiv Windmantel.

Mai sunt însă și alte pericole, pe care le înlătură și avantajii pe care le prezintă, o atare închidere a marginilor pădurii: obstacol în calea insectelor, azil pentru păsărele și vânat în general, păstrarea climatului propriu pădurii, etc. și asupra cărora nu putem insista în acest loc. Acel Windmantel devine, în această mai largă accepție, Waldmantel.

Eine gewöhnliche Unzulänglichkeit der Durchforstungen in Rumänien.

Un défaut fréquent des éclaircies en Roumanie.

L'auteur attire l'attention spécialement sur un défaut fréquent d'ordre technique, remarqué dans les travaux d'éclaircies: l'ouverture des peuplements à l'action dangereuse du vent.

Son importance est grande, car l'humidité du sol et celle de l'atmosphère se trouve un peu partout dans la région de la plaine roumaine en conditions minimales.

L'auteur est d'avis qu'il faut intervenir toute de suite pour réparer le mal, à l'aide des plantations le long de la lisière des peuplements ouverts.

INDUSTRIA ŢĂRĂNEASCĂ A LEMNULUI

de Ing. VASILE V. VASILIU

Contam până nu de mult drept o ţară bogată în material lemnos. Ultimele statistici ne arată însă că situaţia este mai rea decât ne-am fi putut închipui; capitalul lemnos al ţării este atacat. Trebue deci organizată din timp şi cu străşnicie economisirea lemnului, dacă vrem să nu ne trezim la un moment, nu prea îndepărtat, fără materiale lemnoase necesare unor întrebuinţări cari nu permit nici o altă înlocuire.

In cele ce urmează ne vom ocupa de o industrie ţărănească a lemnului, pe care o vom examina sub două aspecte ale ei:

a) risipa de material lemnos ce se face,

b) risipa de timp şi muncă românească faţă de rentabilitatea mai mult decât redusă a acestei industrii.

Voi lua în considerare industriile ţărăneşti pe care am avut ocazie să le cunosc mai în deaproape: băniceritul, gânjurăria, rudăria şi şindrilăritul.

In cele de mai jos, nu mă voiu ocupa însă decât de primele două.

Băniceritul

Bănicerii sunt locuitori cari se ocupă cu confecţionatul baniţelor.

Baniţa e măsura obişnuită la munte, unde dublu decalitrul (baniţa de câmpie) nu este cunoscut şi serveşte atât la măsurătoarea produselor cât şi la păstratul lor.

In Oltenia şi în special în partea muntoasă, poate servi mai bine la portul pe cap.

In mod obişnuit se fac:

banițe cu capacitate de 20 și 30 litri,
bănicioare cu capacitate de 10 litri,
căpețe cu capacitate de 2 și 3 litri.

Bănicerii lucrează de preferință la tulpină, adică pe loc în pădure; își instalează atelierul acolo unde au cumpărat câte un fag, fie cu totul în picioare, fie numai trunchi de lucru. (Vezi figura 1).

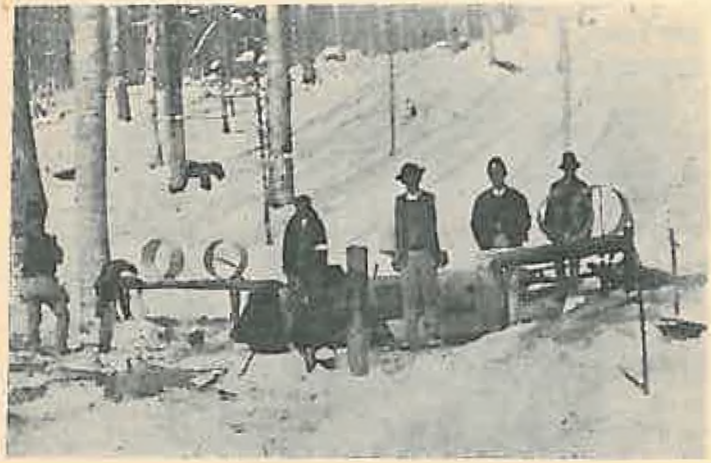

Fig. 1. — Atelier de băniceri în pădurea Muereasca jud. Vâlcea (proprietatea Mânăstirei Frăsinei).

Ei întrebuințează lemnul în trunchi de 2—3 m. după cum „merge" și după mărimea banițelor pe cari vor să le scoată.

După ce au doborât arborele și l-au curățit de crăci, îl scurtează — pentru confecționatul văcăliilor — în trunchi de 1,80—2,00 m. lungime, după cum permite materialul, ocolindu-se cioturile mai mari, iar pentru confecționatul fundurilor în trunchi de 60—80 cm. lungime.

Pentru confecționarea văcăliilor, cu ajutorul toporului și penelor, trunchii sunt crăpați pe rază, în jumătăți, sferturi, optimi și chiar șasesprezecimi după grosimea trunchiului, astfel că cea mai groasă parte să aibă cam 4—6 cm. Aceste bucăți sunt numite „așchii".

Așchiile sunt subțiate din picioare sau pe „măgar" din gros cu securea până ajung grosimea de 1 cm. După aceea sunt culcate pe tejghea şi subţiate mai departe cu barda, fin, având grije să nu se trunchieze fibrele, până ajunge la grosimea de 5—7 mm. după lăţimea aşchiei şi volumul ce va avea baniţa. (Vezi figura 2).

Dacă lemnul are fibră torsă, se subţiază aşchia pe fibră.

Aşchiile odată ajunse a fi subţiate, se aşează dealungul, lângă un foc puternic, proţăpite ca să stea în lăţimea lor şi să le bată căldura focului. Ele sunt lăsate astfel cam 5—10 minute până încep să-şi schimbe culoarea şi să iasă apa din ele, apoi sunt luate şi băgate în tejgheaua bănicerilor.

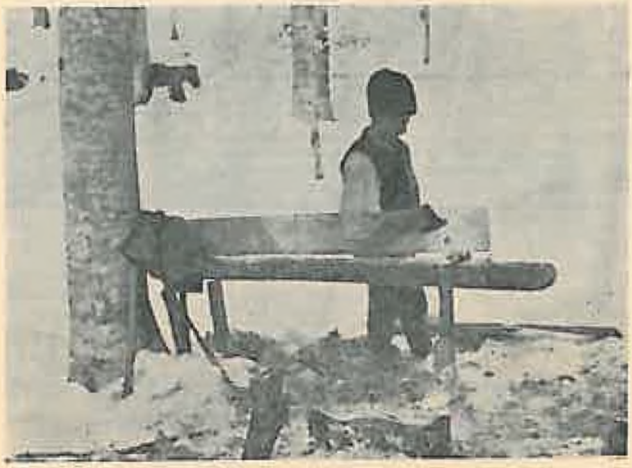

Fig. 2. — Aşchia este subţiată cu securea.

Aceasta constă dintr'un fier gros de 8—10 cm. zimţuit ca o raşpă, având la un capăt o manivelă cu ajutorul căreia se poate învârti deasupra unui buştean de care e fixat, astfel că poate cu greu permite introducerea unei aşchii. Prin trecerea forţată a aşchiei caldă dela foc prin tejghea se zdrobesc cu zimţii fibrele de pe faţa interioară şi astfel se obţine curbura dorită.

Trecerea prin tejghea e operaţiunea cea mai delicată şi trebue la timp şi repede făcută, căci dacă lemnul nu este destul de bine încălzit, sau dacă a stat prea mult la foc, devine casant. La această operaţie iau parte 3 lucrători: unul bagă şi împinge așchia în tejghea, al doilea învârte mânerul, al treilea trage așchia care ese din tejghea gata îndoită colac (vezi fig. 3). Imediat după ce a fost scoasă din tejghea, așchia astfel îndoită, este prinsă în cleşte pentru a o fixa apoi cu cue provizoriu. Pentru a fi transportați mai ușor, colacii se bagă unul în altul.

Confecționatul fundurilor se face din trunchiurile cele mai groase, astfel ca întregul fund să poată eşi dintr'o singură bucată. Se scurtează la 60—80 cm. și apoi încep să se crape tangential, scoțându-se dintr'un trunchiu cam 8—12 bucăți funduri groase de 1,5—2 cm. Ca și în cazul așchiilor, blănile pentru funduri se subțiază mai întâiu cu securea, apoi cu barda.

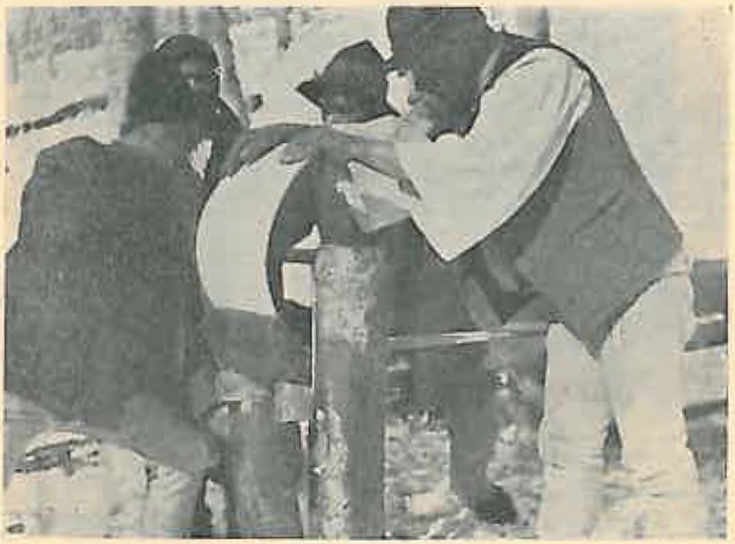

Fig. 3. — Așchia este băgată în teşghea, de unde este scoasă colac.

Acestea sunt lucrările ce se fac pe teren. Apoi atât colacii cât și fundurile sunt transportate, pe cai sau cu spinarea, acasă, unde lucrarea este definitivată prin încheere (vezi fig. 4). Această operație constă din:

a) Cusutul văcaliei pe măsura ce o are fiecare maestru, corespunzând unei anumite capacități, bătându-se un rând de cue în văcălie, pentru a-i da o anumită deschidere.

b) Se așează apoi, ca la 1 cm deasupra marginei de jos a văcăliei, fundul, care între timp a fost tăiat rotund după urma făcută cu o capră (compas primitiv). El este prins între două cercuri subţiri de aceaş grosime cu văcălia şi cam de 1 cm., din cari unul rămâne sub fund, iar altul în interior pe fund.

c) Se bate „ţăvreaua" o bucăţică de lemn cu scopul de a întări încheetura văcăliei.

Astfel baniţa este gata.

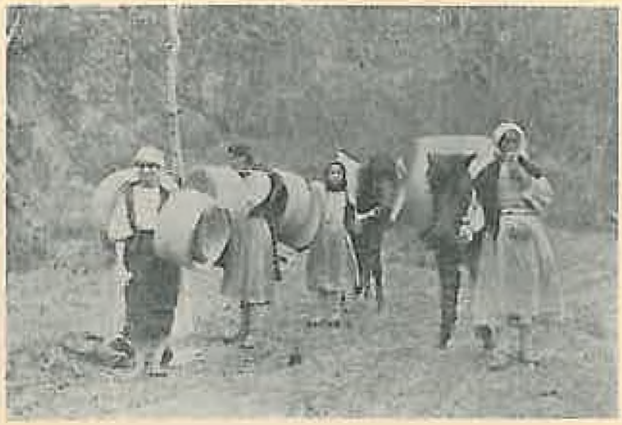

Fig. 4. — Transportul văcăliilor pe cai (dela Gurguiata la Bărbăteşti, jud. Vâlcea).

Căpeţelelor şi bănicioarelor mai mici se obişnueşte a le pune şi mâner rotund, tăiat dintr'un capăt de văcălie stricată.

Confecţionatul baniţelor se face de preferinţă în timpul iernei, dar se continuă în tot timpul anului, bănicerii neavând nici o altă ocupaţie, gospodăria sărăcăcioasă de munte răpindu-le prea puţin timp şi numai la epoca cositului fânurilor.

Sunt între băniceri maeştri renumiţi cari caută să-şi ferească arta, neadmiţând pe lângă ei decât pe ai casei.

In judeţul Vâlcea cei mai buni maeştri băniceri sunt in satele Gurguiata, Tisa, Bărbăteşti, Muereasca.

In pădure la o tejghea se asociază de obicei câte două echipe pentru a se ajuta la muncă.

O echipă de trei oameni poate lucra într'o zi, în afară de doborîtul arborelui şi scurtatul în trunchi, cam 15—20 văcălii.

Acasă, într'o zi de lucru, se pot încheia cam 6—8 baniţe.

O baniţă se vinde acasă cu 10—12 lei, la târg cu 16--20 lei, iar la câmpie ajung 25—40 lei.

Odată făcut un stoc de 60—70 baniţe, capul familiei — maestrul — le duce la târgul săptămânal (în judeţul Vâlcea -- la Bărbăteşti), unde le vinde negustorilor, cari le încarcă în căruţe, pentru a le vinde în satele din vale, sau de la câmpie.

Cunoscând că dintr'un metru cub de material bun pot eşi cam 13—14 baniţe, rezultă că randamentul este foarte scăzut. Socotind apoi munca depusă şi preţul de vânzare atât de mic, se poate vedea că nu poate fi vorba de rentabilitate. De toate acestea însă nu ţine socoteală munteanul, care are timp ce-i prisoseşte, timp pe care nu-l preţueşte şi pe care l-ar putea utiliza cu mult mai mult folos în alte direcţii.

Industria băniceritului este încă în floare în Oltenia unde purtatul pe cap, negoţul şi tradiţia nu îngădue întrebuinţarea altor vase. Astfel anual, mii de metri cubi de lemn de fag de cea mai bună calitate sunt brăcuiţi şi mii de zile de muncă pierdute fără nici un folos real.

Gânjurarii

Gânj se numeşte o nuia mlădioasă, preparată prin pârlire şi răsucire, care serveşte la legat.

Gânjurile se fac, după destinaţia pe cari urmează s'o primească, din nuele de alun, carpin, mesteacăn, tei, salcie, etc.

Gânjurile de alun se fac pentru legatul plutelor şi pentru cercuri de vase.

Pentru aceasta, se tae nuelile de alun lungi de 3—4 m. şi groase cam de 2 cm.--3 cm., alegându-se mlădiţele curate, fără furcituri sau noduri. Tăerea are loc de cu toamna, după căderea frunzei şi se poate face şi în timpul iernei. Nuelile, astfel tăiate, se fac sarcini şi se cară de vale, unde se aşează cu vârfurile în apă curgătoare la loc ferit şi adâncime de 60-—70 cm. Se ţin astfel până la întrebuinţare.

Fabricaţia propriu zisă are loc într'o magazie prevăzută cu un cuptor special, construit la o înălţime de 40 cm. Este lung de 3,50 m. şi lat de 1,5 m., având într'o parte o firidă lungă în care se face focul. Nu are coş ci numai la fundul său o cărămidă se poate scoate spre a-i da curentul necesar.

Cuptorul are deschiderea în față, fiind lată de 1,50 m. și înaltă de 65—70 cm. La marginea superioară are o șină de fier și dedesupt la un interval de 15—20 cm. o rangă groasă de lemn rotund.

Magazia are în total 12 m. lungime și 5 m. înălțime și este construită din scânduri, sub acoperiș având un rând de blăni pe cari se vor așeza roatele de gânjuri spre păstrare.

Intr'o astfel de magazie lucrează obișnuit cam 3 lucrători. Pentru fiecare lucrător se bate câte un butuc în picioare, înalt de 1 m., care are, la o distanță de 15 cm. dela vârf, o gaură în care este prinsă nuiaua cu ajutorul unui cep de lemn (zăvor) care se bate cu muchia securei cu care se scurtează nuiaua.

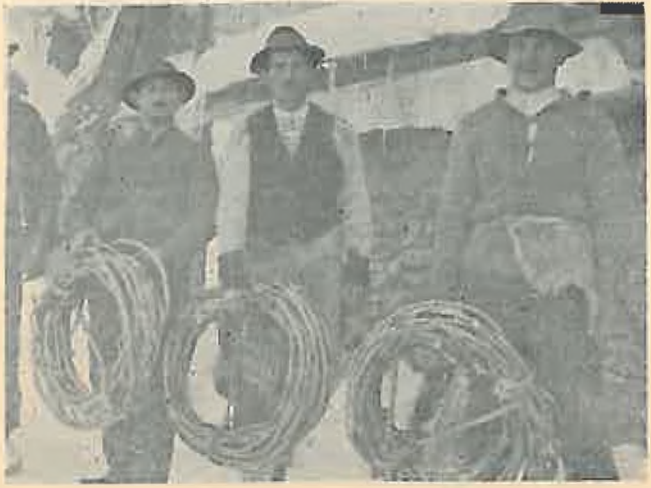

Fig. 5. — Gânjurari cu legături de gânjuri.

Nuelile, după ce sunt scurse de apă, sunt așezate dealungul în cuptor, toate cu vârfurile spre fundul cuptorului. Se pun până la 400 bucăți într'un cuptor. Când se umple cuptorul, se face foc în firidă, foc care trebue să fie domol. Pe măsură ce nuelile se încălzesc, se ridică și se pun în intervalul de sus peste rangă, sub șina de fier. Aci se mai țin până sunt gata, cercându-se tot mereu, îndoindu-se dela rangă în jos. Când coaja crapă pocnind, nuiaua este gata şi lucrătorul cuptorar o scoate şi o aruncă celorlalţi lucrători gânjurari.

Nuiaua e luată şi după ce se scurtează pe butuc cu barda până la o lungime de 2,50 cm. se bagă cu partea groasă în gaura butucului, fixându-se cu zăvorul, care e bătut cu muchia bardei. Se ia vârful şi se răsuceşte pe după mână pe o distanţă de 50 cm., curăţându-se coaja, şi formându-se un ochi prin care se bagă ruda. Aceasta este o bucată de lemn de brad lungă de 1,5 m. şi groasă de 1 cm. diametru, curăţată de coajă şi cu vârfurile tocite. Cu ajutorul rudei se suceşte nuiaua, învârtindu-se dela dreapta spre stânga, repede până se ajunge aproape de butuc. Se opreşte sucitul, se scoate ruda şi după ce se curăţă coaja se scoate zăvorul, se încercueşte nuiaua şi se face un nod ca să nu se desfacă.

14 cercuri se leagă cu a 15 nuia prin două noduri diametral opuse, formând astfel o legătură.

Legăturile se aşează în pod, la păstrare.

Vânzarea se face pe loc.

La întrebuinţare se bagă fiecare gânj în apă, se moaie jumătate de oră înainte de întrebuinţare, devenind astfel maleabile şi putându-se face cu ele orice fel de legătură. Se întrebuinţează foarte mult la legatul plutelor.

In judeţul Vâlcea se lucrează în cantitate mai mare gânjuri pentru plutitul pe Olt, în comunele Brezoiu.

Un om poate lucra într'o zi 14—15 legături de gânjuri (numai confecţionatul propriu zis, afară de tăiat, transport, muiat, etc.). Lucrătorului cuptorar i se plăteşte câte 75 bani de legătură. Trei lucrători pot lucra 45 legături pe zi. Revine deci cuptorarului până la 35 lei pe zi.

Pentru gânjurari, cunoscând că se plăteşte cu 10 lei legătura, pe loc, revin pe zi cam 100 lei, din care se scad cheltuelile de investiţie, impozite, etc.

Pentru fabricare, întrebuinţându-se nuele de esenţă moale, sau arbuşti, paguba în material lemnos nu este prea mare, însă se prejudiciază enorm din punct de vedere cultural pădurile, brăcuindu-se şi stricându-se foarte mult până ce se alege materialul apt pentru fabricaţia gânjurilor.

In ultimul timp legăturile de plute au început a se face cu sârmă groasă, aşa că preţul este în scădere; industria continuă totuş a trăi, dând iluzia unui câştig, acolo unde de fapt nu este decât pagubă de muncă şi material.

Hausholzindustrie.

L'indvstrie paysanne du bois.

L'auteur donne quelques renseignements sur deux des industries paysannes du bois pratiquées en Roumanie.

1) La confection des boisseaux.

2) La préparation des tiges tortillées d'aune charme, bouleau saule et tilleul, employées comme lien surtout pour les radeaux.

INLOCUIREA LEMNULUI DE FOC?

de T. H. CRIVĂȚ

Urcarea prețului lemnului de foc a prilejuit, mai ales în iarna aceasta, atâta discuție și agitație încât Ministerul Economiei Naționale s'a simțit obligat să constitue o comisie, care să ia în studiu această problemă. Rezultatul examinării ei a fost, zice-se, preconizarea introducerii gazelor — de sondă și a metanului, precum și extinderea folosirii cărbunelui drept combustibil casnic. Adoptarea acestei soluții ar fi fost determinată, între altele, și de necesitatea economisirii lemnului, aceasta apărând drept un deziderat al economiei silvice. Astfel se va curma risipa ce se face cu lemnul, ne mai dându-se pradă focului lemne apte pentru alte întrebuințări mai plătite: lucru, construcție, mătase vegetală, etc. [1]).

Problema aceasta a făcut și obiectul unei anchete întreprinsă de revista noastră, la care au ținut să răspundă șase distinși colaboratori [2]).

Din majoritatea răspunsurilor date de forestieri reținem următoarele idei: Pădurile noastre vor putea și pe viitor să răspundă consumului crescând din interior. Exploatările și mai ales distribuirea lemnului trebue însă să fie organizate în acest sens, iar cultura intensificată. Totuși, tendința de ridicarea prețurilor este permanentă, ea fiind isvorîtă din situații reale ale producției și consumului.

Din desbaterea problemei, pentru cele ce urmează, vom reține doar două atitudini:

1) Cuvântul producătorilor:

Oricât de riguroasă sortare am face, oricât de raționalizat

---

1) G. I. Ionescu: Inlocuirea lemnului de foc. Revista Pădurilor, Nr. 11/1938, pag. 1015—1017.

2) Revista Pădurilor, Nr. 11/1938, pag. 1010—1034.

ar fi folosit lemnul, tot vom avea suficient lemn de foc Trebue deci să-i păstrăm pozițiile. Altfel vom provoca, în mod fatal, sistarea multor exploatări [3]).

2) Răspunsul consumatorilor:

Știm că prețul lemnelor nu poate fi mai scăzut. El este însă prea scump pentru putința noastră de cumpărare. Noi cerem un combustibil potrivit pungei noastre. Gazele de sondă și metanul sunt cele care corespund [4]).

Acestea sunt pozițiile.

*

Presupunând că introducerea economică a gazelor de sondă este posibilă (lucru care în treacăt fie spus nu se poate face dintr'odată și nici generalizat). producătorii, în fața acestui concurent aprig, vor mai putea să păstreze pozițiile lemnului?

Răspunsul poate fi afirmativ, dacă se oferă consumatorilor putința ca consumul lemnului să fie accesibil micii lor puteri de cumpărare.

Acest postulat este realizabil, construind și punând pe piață sobe și masini de gătit, care consumând puțin lemn, să dea un randament mare [5]).

Așa cum se prezintă situația azi la noi este deadreptul revoltător. Cine nu a văzut, în fiecare an, odată cu sosirea iernii, oameni nevoiași ducând în spinare mașina sau soba făcută numai din tablă, — care odată ce s'a stins focul în ea s'a și răcit? Fără îndoială că cu o astfel de sobă, consumatorul tot are de cumpărat lemne până să-l scoată din iarna în care gerul este uneori așa de mare încât crapă pietrele. Un alt tip de mașină care să contrazică mai mult economicul, nici că mai poate exista.

Avem prin urmare ceva de îmbunătățit.

*

Perspectivele rele întrezărite pentru lemnul nostru de foc,

---

3) Gh. Ionescu: op. cit., pag. 1016.

4) L. I. Vianu: Chestiunea combustibilului. Ziarul „Dreptatea" din 10.XII.1938.

5) Această chestiune a fost atinsă în treacăt și de d-l I. Rătan, în răspunsul pe care l-a dat la ancheta revistei. Pag. 1031.

în cazul când nu i se păstrează poziţiile, sunt realităţi dureroase în Elveţia.

Economia forestieră elveţiană trece azi printr'una din cele mai grave crize, mai ales în cazul lemnului de foc. Parcele întregi nu se mai pot exploata şi chiar putrezesc, căci nu mai găsesc cumpărători. Ea este foarte simţită mai ales în regiunile cu supraproducţie forestieră — în Prealpi şi în Jura — „luând unei populaţii muncitoare, pe care muncile agricole singure nu ajung s'o hrănească, ocazii de lucru întotdeauna binevenite şi adesea chiar necesare“ [6]).

Cauzele acestei crize sunt tocmai ceea ce preconizează la noi cei din tabăra neforestieră:

a) Progresarea altor moduri de încălzire;

b) Lipsa de adaptare la progresele tehnicei a sobelor şi maşinilor de gătit cari folosesc lemnul;

c) Igiena şi confortul;

d) Lipsa de reclamă şi de organizare a pieţei lemnului din partea producătorilor.

In faţa acestei situaţii grave, o reacţiune viguroasă s'a produs totuşi în favoarea lemnului. Ea a fost determinată de:

a) Consecinţele financiare dezastroase pentru stat şi comune, proprietarii cu cele mai mari suprafeţe păduroase;

b) Teama de a fi lipsiţi de combustibilul pe care azi îl importă, în caz de răsboiu.

Astfel, s'a acţionat construind sobe şi maşini de încălzit adaptate la progresele tehnicei dând un randament mare şi fiind igienice şi confortabile.

Sistemele moderne de încălzire cu lemn folosite azi în Elveţia — multe la număr — pornesc cu toate dela principiul gazeificării lemnului înainte de a fi ars, pentru a se putea trage din el maximum de calorii.

•

Cât de mult interes poartă forestierii elveţieni acestei probleme, se poate vedea şi din faptul că se preocupă chiar de construirea maşinilor şi sobelor. Astfel „Journal forestier suisse“, în caietul din luna Mai anul trecut, ne face cunoscut, nu o simplă sobă, ci un sistem

---

6) M. Dubas: Le chauffage central au bois. Journal forestier suisse. Nr. 5/1938, pag. 105—110.

de încălzire centrală care foloseşte gazul din lemn. Acesta este imaginat de forestierul elveţian Aubert şi constructorul Pahud.

Aparatul ne prezintă în principiu un gazogen de lemne, cu dublu aport de aer primar. Temperatura în cuptorul de ardere atinge 1200°, lemnul fiind transformat în cărbune de lemn, care se descompune şi se destilează, dând naştere la un gaz de putere calorifică ridicată, care arde după ce s'a amestecat cu aer secundar. Proporţia de cenuşă nu-i decât 1%, faţă de 10—12% în cazul cărbunelui. Aprinderea este uşoară si instantanee: temperatura apei poate fi ridicată dela 20° la 80° cât îi trebue, în mai puţin de o jumătate de oră. O încărcătură ajunge să funcţioneze neîntrerupt 7—10 ore; în acest timp nu este nevoie să fie supravegheat. Temperatura apei din radiator rămâne ridicată mai multe ore după ce s'a stins focul.

Acest aparat este considerat a fi foarte economic. El funcţionează cu orice fel de lemn: de răşinoase sau foioase, spart sau rotund, din trunchi sau crăci şi chiar deşeuri şi rumeguş. Cere însă ca combustibilul să fie perfect uscat, şi aparatul să aibă tirajul bine reglat. Altfel randamentul este mic. In bună stare de funcţionare, 2 kg. lemn egalează 1 kg. cărbune In acest caz, din punct de vedere al costului, lemnul apare mai avantajos căci, în timp ce 100 kg cărbune costă 7—9 franci elveţieni, 200 kg brad nu depăşeşte în nici-o regiune 7,5—8,5 franci adus în pivniţă. Pentru fag randamentul este superior cu 1/3; însă din cauza preţului lui actual în Elveţia, folosirea cărbunelui apare mai avantajoasă.

•

In Elveţia problema tehnică este considerată rezolvată. Pentru viitor nu se va căuta decât să se amelioreze aparatele din punct de vedere al randamentului, solidităţii, supleţii şi preţului. Şi din punct de vedere economic, folosirea lemnului apare azi avantajoasă, în cele mai multe regiuni ale ţării. Elveţienii însă nu sunt pentru moment prea pretenţioşi. Nu se gândesc să generalizeze sistemele de încălzire de lemn şi în oraşele mari. Ei însă pretind să constitue regula la ţară şi în oraşele mici, din regiunile împădurite şi muntoase, socotind un non sens să vadă folosindu-se cărbunele în regiunile unde lemnul putrezeşte, nu din cauza preţului de vânzare, ci din neştiinţa de a-l utiliza.

•

Pentru încheere, revenim la noi. Partizani ai celor ce preconizează păstrarea poziţiilor lemnului, credem că este mult de lucrat în direcţia folosirii şi fabricării maşinilor şi sobelor, care să dea un randament mai mare, consumând lemn, cât mai puțin.

In felul acesta vom avea un câştig dublu:

Pe deoparte, pentru consumatori consumul de lemn va fi cu mult redus. Ca urmare, deşi lemnul va avea un preț ridicat, el va fi accesibil bugetului lor redus.

Pe dealtă parte, se dă satisfacție şi forestierilor cari nu vor mai avea să se plângă că se risipeşte lemnul dându-se la foc, ceea ce ar trebui să aibă alte întrebuințări.

Soll man das Brennholz ersetzen?

Faut-il remplacer le bois dans le chauffage?

Un écho de la polémique engagée dans la presse roumaine, ayant comme point de départ l'augmentation du prix du bois de chauffage. Etant donné que certaines opinions ont recommandé la substitution du bois par le charbon, ou par les gaz de sonde et méthane, l'auteur, partisan de ceux qui préconisent le maintien de la position du bois, montre qu'il y a un moyen pratique de faire le chauffage au bois assez économique. Il faut tâcher de mettre à la disposition des consommateurs, des poêles et des fourneaux de cuisine à grand rendement et en même temps avec une consommation reduite de bois. Il signale ce qu'on en a fait en Suisse.

DREPTUL ARMELOR IN GERMANIA

de OTTO WITTING

Noua lege germană pentru reglementarea portului armelor, din 18 Martie 1938, se bazează pe următoarele principii:

a) Persoanelor duşmane statului, sau acelora cari pot fi bănuite că ar periclita siguranţa publică, le este interzisă cumpărarea, posedarea şi purtarea armelor şi muniţiei;

b) Persoanelor credincioase statului şi acelora cari nu pot fi bănuite că ar putea primejdui menţinerea siguranţei publicei, li se garantează unele uşurări cu privire la dispoziţiunile restrictive de până acum.

Corespunzător acestor puncte de vedere generale, se pot stabili în special, următoarele dispoziţii concrete:

1. Autorizaţia de cumpărare este necesară numai pentru armele de foc de mână (revolvere, pistoale, etc.) şi armele, cari cad sub noţiunea uneltelor de război.

2. Toate celelalte arme, în special armele de vânătoare, armele de sport, puştile de tragere la ţintă, puştile de calibru mic, puştile „Flobert" etc. pot fi achiziţionate fără autorizaţie.

3. Din motive poliţieneşti de siguranţă, tinerilor sub 18 ani le este interzisă achiziţionarea pe bani a armelor şi muniţiei.

Pentru a nu se împiedeca sportul tragerii la ţintă (tir) al tineretului, acesta are libertatea să-şi achiziţioneze arme cu presiune de aer, de un calibru până la 7 mm.

4. Cumpărarea muniţiei este liberă şi nu e îngrădită nici în privinţa felului, nici a cantităţii.

5. Din motive de siguranţă publică, portul armelor de foc în mod public este legat şi pe viitor de o autorizaţie poliţienească.

O uşurare faţă de dispoziţiunile existente a intervenit prin faptul că permisul de port arme nu se mai eliberează pe un an ci pe trei ani.

Prin aceasta autorităţile poliţieneşti au fost scutite de o muncă administrativă superfluă, iar posesorii de arme, de formalităţi inutile, precum şi de achitarea anuală a taxei de arme.

Taxa pentru acordarea unei autorizaţii pentru achiziţionarea unei arme sau a unui permis de port armă este stabilită la 3 RM.

6. Fabricarea profesională de arme şi muniţiuni, precum şi comerţul profesional cu arme şi muniţii sunt condiţionate de motive na-

ționale, economice, de siguranță și de obligațiunea unui permis, care obligațiune a fost mult înăsprită față de cea existentă.

Astfel fabricarea armelor și comerțul cu arme este admis numai cetățenilor germani, cari au domiciliu permanent pe teritoriul imperiului german și cari se bucură de încredere personală și posedă capacitatea de branșă pentru prestațiunea comercială și technică a întreprinderii.

Evreii sunt excluși dela aceasta.

Capacitatea în branșă se constată în general printr'un examen de maestru.

7. Cu privire la armele albe, de tăiere, împungere sau lovire au intervenit anumite ușurări.

8. Deoarece posesorii de permise de port armă și de permise anuale de vânătoare au fost examinați deja din partea poliției in privința încrederii ce prezintă, li s'a permis achiziționarea armelor de foc, spre a nu mai fi expuși molestărilor și în scopul evitării unor lucrări administrative superflue.

9. Permisul de vânătoare îndreptățește pe posesorul lui să poarte arme de vânătoare și arme de foc de mână (Art. 21).

10. Funcționarii și în general organele cari își exercită serviciul de pază silvică, de camp și de vânătoare, nu au nevoie nici de autorizație pentru achiziționarea armei, nici de permisul de port armă, cu privire la armele de foc cuvenite lor din oficiu (Art. 18 și 20).

Această dispozițiune este valabilă atât pentru organele silvice aflătoare în serviciul statului și al comunei, cât și pentru cele aflătoare în serviciul particular.

11. Importul armelor de foc și al muniției rămâne sub controlul Poliției.

12. Pentru a se garanta interesele vânătoarei și pentru combaterea cu eficacitate a braconajului, se interzice fabricarea, comerțul, portul, posedarea și importul următoarelor arme de foc:

a) Armele amenajate în așa fel încât să poată fi închise în cutii, bastoane, țevi, apoi să poată fi scurtate sau descompuse rapid, etc.;

b) Armele prevăzute cu un mecanism pentru amortizarea pocniturii împușcăturii sau cu reflectoare de pușcă.

Mai sunt interzise cartușele de calibru mic (5,6 mm.) cu gloanțe ascuțite și scobite.

Pentru export însă, fabricarea tuturor acestor arme și muniții este permisă.

13. Puștiile „Flobert" cu țeavă ghintuită, cu un calibru de 6 mm și mai puțin, precum și puștile „Flobert" cu țeava neghintuită, cu un calibru de 9 mm și mai puțin, nu au nevoe de un permis de port armă. (Art. 22 din regulamentul de aplicare).

14. In scopul protecției industriei de arme germane și din motive ale poliției criminale, armele de foc cari se vând în mod profesional trebue să aibă firma fabricantului și No. curent al confecționării.

15. Cel care contravine dispozițiunilor acestei legi, intenționat sau din neglijență, se pedepsește cu închisoare până la 3 luni și cu amendă, sau cu una din aceste penalități.

Dacă comparăm dispozițiunile acestei legi cu prescripțiunile legii noastre pentru reglementarea portului și vânzării armelor din anul 1924, găsim între altele, următoarele deosebiri principiale:

1. Cumpărarea, posedarea și portul armelor, conform legii românești din 1924, sunt condiționate de o autorizație specială, fără considerare de felul armelor.

2. Durata permisului de port armă este nelimitată.

3. Dreptul de achiziționarea, posedarea și portul armelor de serviciu pentru personalul silvic și de vânătoare nu este special și precis descris — un fapt care a cauzat în practică, adeseori multe neplăceri.

4. Interesele vânătoarei nu au fost luate, în general, deosebit în considerare.

Vânătorii cari, după ce au fost constatați ca persoane de încredere și au primit permisul de vânătoare, totuși nu pot nici cumpăra, nici purta arme, fără un permis special.

5. Comercianților de arme și producătorilor de muniții, nu li se cere nici condiția de încredere, nici capacitatea de branșă.

In rezumat, putem deci stabili că legea noastră a armelor este mai severă și mai rigidă, decât noua lege a armelor germană, care garantează persoanelor individuale cele mai mari ușurări față de situația de drept de până acum, fără ca prin aceasta să primejduiască menținerea siguranței publice.

In această nouă lege germană a armelor, se sporesc drepturile indivizilor, în sensul noțiunii de onoare național-socialiste, autoritățile administrative fiind scutite de birocratismul inutil, iar marele public cât mai puțin expus arbitrariului și șicanelor.

Das Benützen der Jagdwaffen in Deutschland.

Le port des armes de chasse en Allemagne.

L'auteur montre les conditions dont on peut obtenir le droit de posséder et d'utiliser les armes de chasse en Allemagne.

Puis il fait une comparaison entre la loi roumaine et celle allemande.

REFERATE

ACTUALITĂŢI DIN TEHNOLOGIA LEMNULUI

de Ing. N. GHELMEZIU

Lemnul a câştigat în ultimul timp un foarte larg domeniu de întrebuinţare. Aceasta se datoreşte în primul rând cunoaşterii ştiinţifice a însuşirilor sale. Tehnica mai înaintată a întrebuinţării lemnului nu se poate baza decât pe date cât mai precise asupra materiei cu care lucrează, pentru a-şi putea face calculele necesare. Produsele fine înmagazinează foarte multe valori până sunt gata fabricate şi de aceea producătorul nu se poate avânta în necunoscut.

Studiul însuşirilor lemnului nu s'a terminat, dar a dat chiar până acum suficiente cunoştinţe pentruca tehnica întrebuinţându-le să-şi poată perfecţiona procedeele şi deschide noui câmpuri de producţie. Succesele obţinute în tehnică, prin îmbunătăţirea însuşirilor lemnului, transformarea lui în materiale cu proprietăţi superioare sau, în construcţii, prin găsirea sistemelor de îmbinare care să evite solicitarea tocmai a rezistenţelor celor mai reduse, au condus în ultimii ani la o activitate febrilă atât în laboratoare cât şi în industrie. Studiile noui şi produsele tehnicei se succed cu o iuţeală greu de urmărit. Nu putem însă rămâne departe de aceste progrese ale ştiinţei şi tehnicei. Avem nevoe de cunoaşterea cât de sumară a lor, fiindcă ele ne conturează în fiecare moment cadrul în care lucrăm şi urmările lor se răsfrâng asupra multor domenii de activitate din sectorul economiei lemnului.

Acestei nevoi vor căuta să răspundă cunoştinţele date pe scurt în această rubrică.

Aparate rapide pentru măsurat umiditatea lemnului.

Higroscopicitatea este una din însuşirile de pe urma căreia se trag cele mai multe neajunsuri la întrebuinţarea lemnului.

De ea se leagă umflarea şi contragerea lemnului, cărora, dacă li se adaogă şi influenţa neomogenităţii sale, se ajunge la inconveniente care pe drept au făcut ca mult timp acest material să fie evitat din lucrări mai pretenţioase.

Toate aceste fenomene au însă legile lor de producere, care dacă se cunosc — şi ştiinţa le-a precizat în mare parte — se pot evita foarte multe neajunsuri. Astfel se ştie că lemnul, într'un anumit mediu caracterizat prin umiditatea relativă şi temperatura aerului, nu poate avea decât o anumită umiditate cunoscută, primele fiind date. Deasemenea se cunoaşte că lemnul nu se umflă sau contrage decât dacă i se schimbă umiditatea (variaţiile de volum datorite schimbărilor de temperatură sunt practic neglijabile). Dacă lemnul are o umiditate diferită de aceea corespunzătoare mediului, el va absorbi sau ceda apă

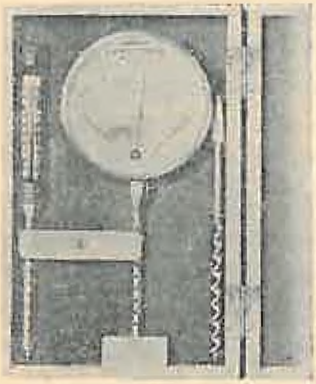

Fig. 1. — Higrometrul cu păr pentru măsurat umiditatea lemnului, fabricat W. Lambrecht, Göttingen.

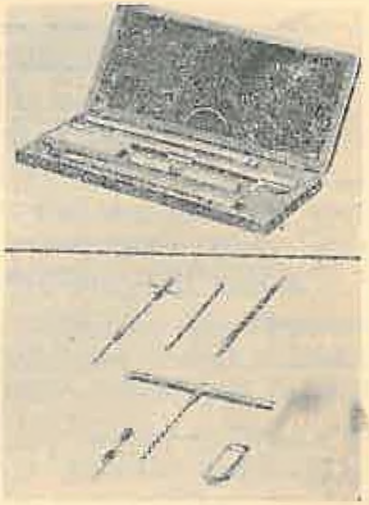

Fig. 2. — Aparatul „Diakun" pentru măsurat umiditatea lemnului, fabricat Grau & Heidel, Chemnitz.

până ajunge la starea de echilibru higrometric. Acest proces este însoțit de schimbările respective de dimensiuni.

De aci o concluzie foarte simplă: să nu se întrebuințeze într'un mediu dat decât lemn de umiditate corespunzătoare. Pentru a asigura acest lucru trebue, cu metode cât mai rapide și simple, să măsurăm caracteristicile mediului și să controlăm riguros umiditatea lemnului cu deosebire a aceluia uscat pe cale artificială. Măsurarea umidității relative a aerului și a temperaturii sale este o problemă încă de mult destul de bine rezolvată. Pentru a ajunge la o metodă de măsurare rapidă a umidității lemnului a trebuit îndelungat și mult efort.

Metoda cea mai exactă este să se ia probe din lemn, să se usuce și prin diferența dintre greutatea inițială și finală să se afle cantitatea de apă. Aceasta raportată la greutatea uscată a lemnului exprimă azi aproape în toate țările procentul de umiditate. Desavantajele acestei metode constau în aceea că lemnul trebue tăiat pentru luarea probelor, că necesită aparate (o balanță și o etuvă), că durează mult. Aplicabilitatea ei nu se poate extinde la orice ateliere sau depozite de lemn.

Procedeul extracției apei cu ajutorul unui lichid volatil și cu greutate specifică diferită este deasemenea greu de extins în practică, din cauza aparaturii fine, a substanțelor costisitoare și a duratei lungi.

O metodă, de pe urma căreia au rezultat instrumente destul de bune pentru practică, este aceea de a măsura umiditatea lemnului indirect prin umiditatea relativă a aerului dintr'o gaură făcută în piesa de încercat. Această umiditate se măsoară, fie cu un higrometru cu păr *) (fabricat de firma W. Lambrecht A. G. Göttingen), fie cu hârtii îmbibate cu săruri care iau diferite culori după umiditatea relativă a aerului (aparatul „Diakun" *) fabricat de firma Grau & Heidel, Chemnitz). Citirile pe ambele instrumente se fac direct în procente de umiditate a lemnului. Intrebuințarea lor, deși teoretic ar trebui să se poată face între 0% umiditate și aceea a fibrei saturate, cca. 30%, se limitează practic între cca. 5% și 23%. Intre aceste limite de altfel se găsește în practică majoritatea lemnului astfel că instrumentele răspund destul de bine nevoilor. Sunt uşor manevrabile şi măsurarea durează foarte puţin.

---

*) Aparatele se pot vedea la Laboratorul de Tehnologia lemnului din Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră din București.

Cele mai practice aparate de măsurat umiditatea sunt însă acelea electrice. Ele sunt de două tipuri, după cum se bazează pe măsurarea rezistenţii sau capacităţii electrice a lemnului. Până la punctul de saturaţie al fibrei (u=cca. 30%) rezistenţa electrică a lemnului variază cu umiditatea sa şi anume scade cu cât umiditatea creşte. Deasemenea este cunoscut că, cu cât umiditatea lemnului creste, cu atât se măreşte şi capacitatea sa electrică, nu numai până la punctul de saturaţie al fibrei, ci chiar până la starea verde. Practic — până acum — şi aparatele bazate pe acest principiu se limitează totuşi la măsurarea umidităţii numai între cca. 5 şi 23%. Nu vom descrie aici aparatele construite până acum. Dăm numai fotografiile câtorva din ele. Iuţeala cu care se poate face o măsurare de umiditate cu aceste aparate, doar câteva secunde, ne-ar fi apărut acum câţiva ani ca o imposibilitate. Pentru măsurare se aşează piesa de lemn între electrozii aparatului, se învârteşte fie de un buton, fie de o

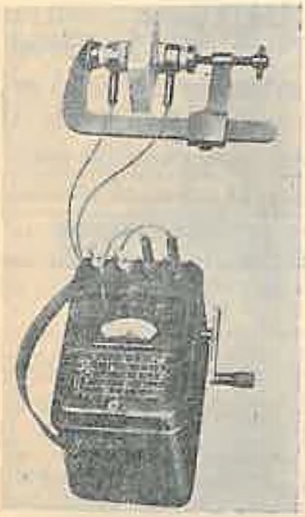

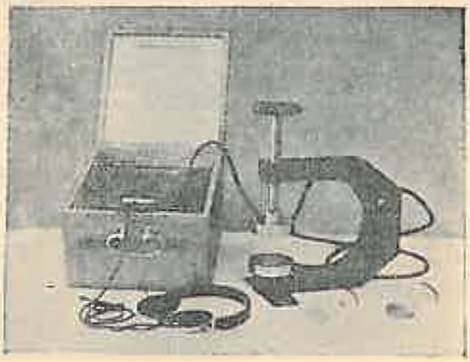

Fig. 3. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, fabricat Siemens & Halske, Berlin.

Fig. 4. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, sistem Dr. Ing. Nusser.

manivelă şi în clipa când trebue să se facă citirea suntem anunţaţi de aprinderea unei lămpi sau de un sunet. Unele din aceste aparate sunt cu deosebire bune la alegerea materialului de aceeaş umiditate. Se aranjează instrumentul pentru limitele pe care le voim şi prindem între electrozi pe rând materialul de sortat. Dacă umiditatea este mai mare sau mai mică decât aceea voită suntem încunoştinţaţi de felul cum arde lampa sau de o lampă de control altfel colorată. O superioritate netă a acestor aparate faţă de toate celelalte constă în aceea că nu strică lemnul pentru a face măsurătorile şi deci ele pot fi întrebuinţate şi pentru piese montate gata. Pentru practică sunt aceste instrumente aceea ce a fost mai mult dorit. Acum laboratoarele şi fabricile depun toate eforturile ca să se ajungă la un tip de aparat mai ieftin pentru a fi răspândit şi la întreprinderile mici. Deasemenea se lucrează asiduu pentru perfecţionarea aparatelor bazate pe măsurarea capacităţii electrice spre a se extinde măsurarea practică a umidităţii lemnului şi peste punctul de saturaţie al fibrei.

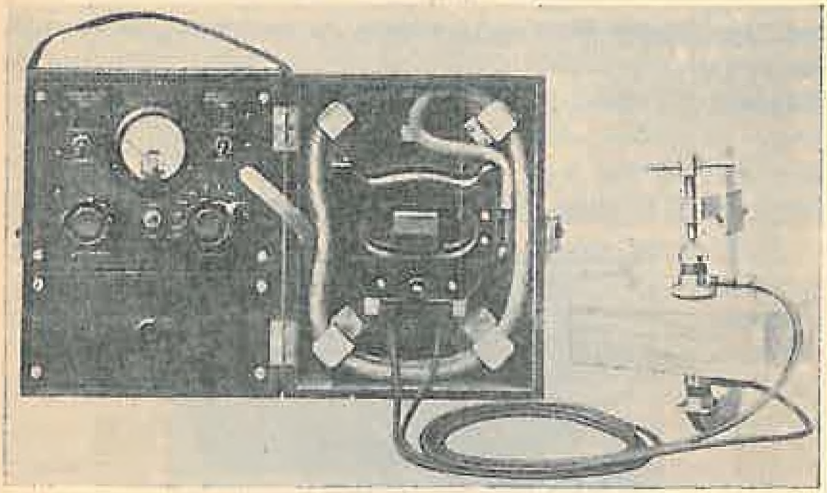

Fig. 5. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, sistem Markoni — Ekco T. F. 453.

Măsurătorile cu aparatele electrice, cât şi cu cele bazate pe măsurarea umidității aerului, au erori față de rezultatele date prin metoda uscării sau extracției. Aceste erori însă sunt mici și nu întrec aproximațiile pe care le poate admite practica.

Incercarea rezistenței la uzură a lemnului.

Rezistența lemnului la uzură are o deosebită importanță în special la alegerea lemnului pentru podele de camere sau vehicule.

Incercările de laborator se fac după două procedee. Unul constă în a sufla nisip sub presiune pe secțiunea transversală, tangențială sau radială a piesei de probă și prin diferența de greutate, volumul uzurii raportat la suprafață sau adâncimea uzurii, să se dea măsura rezistenței la această solicitare. Acest gen de încercare nu a dat rezultate mulțumitoare, deoarece uzura nu se produce egal în zona timpurie și târzie a inelului anual, deci cifrele obținute pentru rezistență sunt funcție mai mult de zona slabă a lemnului, pe când în practică se întâmplă tocmai contrariul. Deasemenea solicitarea practică nu se face perpendicular pe suprafața lemnului ca la cest procedeu, ci mai mult în lungul piesei. Aceste inconveniente au condus, ca la revizuirea normelor germane de încercat lemnul, acest procedeu să nu mai fie admis.

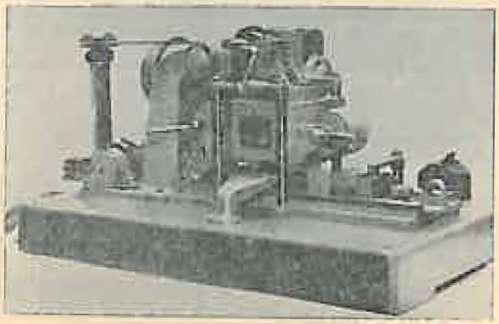

Fig. 6. -- Mașina de încercat la uzură, sistem Prof. Dr. Ing. F. Kollmann.

Alt procedeu constă în a șlefui lemnul cu un alt corp, de obiceiu piele, pe care se toarnă nisip fin sau șmirghel. După un număr stabilit de frecări se măsoară pierderea în greutate și rezistența la uzură se exprimă fie prin procentul scăderii în greutate, fie prin volumul acestei pierderi (calculat prin împărţirea greutăţii pierdute la greutatea specifică a probei), sau acest volum raportat la suprafaţa uzată. Numai o slefuire simplă iarăşi nu exprimă procesul practic al uzurii prin mers, care constă într'o şlefuire prin isbire la punerea piciorului pe podea, combinată cu o şlefuire simplă când se freacă piciorul pe loc. De aceea şi acest procedeu nu a mai fost admis în nouile norme.

Maşina care imită cel mai bine procesul practic al uzurii, până acum, este aceea elaborată în Institutul de Cercetarea lemnului, Secţia de Technologie mecanică, din Eberswalde, patentată de Prof. Dr.-Ing. F. Kollmann. Construcţia a fost încredinţată Secţiei de aparate de încercat a fabricei Chemisches Laboratorium für Tonindustrie, Berlin *).

Schematic maşina constă dintr'un bloc de fier, care cade cu intermitenţă deasupra piesei de lemn pentru încercat. Aceasta se mişcă orizontal înainte şi înapoi sub bloc. Pe faţa dinspre probă, blocul are o foaie de hârtie de slefuit. In felul acesta în momentul când blocul cade pe piesa de probă se realizează o fază a mersului, iar până să se ridice proba se freacă simplu ca în a doua fază. După un număr de căderi ale blocului (de obiceiu 20.000), se socoteşte pierderea în greutate şi în grosime a probei.

Cu această maşină s'au obţinut rezultate comparabile foarte bune şi în concordanţă cu practica. Este foarte probabil ca procedeul acesta de încercare la uzură să fie normalizat în Germania.

LITERATURĂ:

F. Kollmann, Technologie des Holzes, Berlin: Julius Springer 1936.

E. Nusser, Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes. Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1(1938) pag. 417.

Schrifttumsberichte, Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 277.

---

*) Masina se poate vedea la Laboratorul de Tehnologia lemnului din Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră din Bucureşti.

M. E. Dunlap, Electrical moisture meters for wood. Forest Products Laboratory, Madison, Wisc., Sept. 1937.
Moisture content. Humidity Meters and Controllers. Wood, Vol. 4 (1939), Nr. 1, pag. 36.

Prospectele firmelor: W. Lambrecht, Grau & Heidel, Siemens & Halske.

F. Kollmann, Eine neue Abnutzungsprüfmaschine. Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 87.

C. Teodorescu, Incercări de uzură a lemnului indigen la suflaiul cu nisip Revista Pădurilor, An. 39 (1927), pag. 641.

Zeitliche holztechnologische Fragen.

Actualités dans la technologie du bois.

L'auteur présente un compte-rendu sur les nouveaux appareils rapides, utilisés à mesurer l'humidité du bois et sa résistance à l'usure.

PROBLEMELE ZILEI

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR.

CONVERSIUNI

de Insp. g-l silvic *Ioan Schorscher*

Economia unui domeniu forestier va fi rațională dacă asigură proprietarului o rentabilitate cât mai mare pe lângă siguranța continuității ei, caracterizată prin cantitatea și valoarea produselor ce se pot recolta în timp și spațiu.

Cantitatea si valoarea produselor fiind determinate de creşterea anuală, scopul nostru va fi să cultivăm arborete cari, cantitativ şi calitativ, deci și ca valoare, în condițiunile climatice şi de productivitate a solului, ca să avem cea mai mare creştere.

Astfel, rentabilitatea unui bun forestier va fi determinată de climă, sol și arboret, adică va fi rezultatul contribuției armonioase și echilibrate a acestor trei factori.

Să examinăm, deci, mai în de aproape acești factori.

In condiţiunile de odinioară, când omul încă nu ajunsese să modifice realizările naturii, aceşti trei factori au fost desigur stabili, cel puţin în timpul unor epoci mai îndelungate, necesităţile omului fiind mai mici decât creşterea normală, natura instalând speciile cele mai proprii solului și condiţiunilor climatice. Dar necesitățile crescânde ale omului au început să se resfrângă tot mai mult asupra echilibrului natural al pădurei în stare naturală. Necesităţile regiunilor fără păduri au început să transforme pădurile într'un bun isvor de venituri pentru cei ce le posedau. In acelaș timp și spațiul necesar agriculturei a devenit tot mai strâmt. Au început defrișările întinse pentru lărgirea spaţiului agriculturei, iar satisfacerea trebuințelor altora, dacă nu a produs chiar defrișări, a modificat totuși echilibrul natural al pădurei.

Această evoluţie evident că, la un moment dat, a putut să producă ingrijorarea celor pentru care pădurea devenise un bun de prima necesitate.

Incepe epoca silviculturei.

Natural întinderile ocupate de agricultură nu se mai puteau redobândi. S'a procedat, deci, cel puţin la reglementarea exploatărei şi a regenerărei pădurilor luându-se, apoi şi măsuri restrictive în scopul conservărei domeniului forestier.

Dar să vedem ce influenţă a avut această evoluţie asupra factorilor despre care am spus că, prin efectul contribuţiunei lor, mai mult sau mai puţin armonioase, determină rentabilitatea.

Clima, de sigur a fost mai puţin atinsă. Dacă a suferit unele schimbări, aceste au fost locale, determinate de influenţa defrişărilor întinse asupra efectelor condiţiunilor climatice. Cauzele ce le-au determinat, nu mai pot fi inlăturate, terenurile ocupate de agricultură, ultima dată prin reforma agrară în scopul completărei păşunilor, rămân defrişate, cu toate efectele lor, eventualele schimbări, în ce priveşte arboretele sau regimele aplicate, având o influenţă redusă asupra condiţiunilor climatice.

Mai importante au fost efectele evoluţiei descrise asupra solului.

Solul acoperit mai înainte de vegetaţie, în urma exploatărilor ce întreceau creşterea, a ajuns în stare descoperită expus direct razelor solare şi vânturilor, ceace a contribuit la reducerea productivităţii lui şi chiar la degradări mai pronunţate, prin acţiunea erozibilă a apelor etc.

Tot atât de importante şi puţin favorabile au fost efectele evoluţiei arătate şi în ce priveşte arboretele, întrucât a dus la instalarea unor specii mai puţin proprii staţiunei, şi în cele mai multe cazuri şi de mai mică valoare, dar care au avut calitatea de a se adapta pentru moment mai bine solului degradat.

Pe lângă această stare a lucrurilor intervine silvicultorul având să constate, in fiecare caz, starea reală, dacă ea corespunde şi care sunt măsurile ce ar putea îndrepta lucrurile.

In cazul când va avea de reglementat o pădure care se mai găseşte în starea ei originală, soluţionarea va fi mai uşoară.

Va trebui să găsească doar regimul față de care stațiunea și arboretul își mențin contribuțiunea armonioasă la producerea recoltei. Natura îi va indica codrul grădinărit, pe care îl va și aplica, dacă condițiunile economice vor permite. In cele mai multe czuri însă, distanța și lipsa instalațiunilor de transport nu vor admite, în momentul reglementărei, aplicarea acestui regim. Va trebui să caute deci un regim care pe lângă conservarea solului și menținerea arboretului va facilita și exploatarea. Nu va putea lua o hotărîre care nu ține compt de menținerea bunei stări a pădurei.

Mai grea îi va fi sarcina când se găsește în fața unei păduri care a suferit urmările unui tratament impropriu, fie el cel al exploatărilor desordonate și nereglementate sau chiar al unor exploatări făcute pe baza unor reglementări, dar cu baze greșite.

In aceste cazuri i se va impune de la sine problema conversiunei regimului sau cel puțin al transformărei tratamentului.

Conversiunea se va putea limita în unele cazuri numai la schimbarea regimului, dar va putea pretinde și înlocuirea speciilor.

Inlocuirea speciei sau speciilor ce actualmente compun arboretul va fi justificată când se găsește în fața unei păduri în care speciile inițiale au fost înlocuite, chiar pe cale naturală, dar ca o consecință a condițiunilor neprielnice create lor, pentru moment, după intervențiuni forțate, prin specii mai puțin valoroase. In totdeauna va găsi în astfel de păduri și specia inițială, fie în pâlcuri, fie ca indivizi diseminați. Va mai găsi și semințiș natural al acestei specii care tinde vizibil să-și recapete terenul de unde a fost eliminată în urma condițiunilor neprielnice pentru moment, eliminată însă ulterior, chiar prin instalarea noului arboret.

Am văzut cazuri prea semnificative de felul acesta. Pe culmea principală ce duce din Măgura Codlii (jud. Brașov) spre comuna Vulcan ,unde sub un arboret pur de fag s'a instalat, pe cale naturală, din porțiunile populate cu brad ale pădurei Vulcan, un semințiș bogat și viguros de brad.

Un al doilea caz asemănător mi s'a prezentat în Carpații Făgărașului, seria Bâlea, din raza comunei Cârțișoara, unde în foarte multe locuri se găsește un semințiș abundent de molid sub masivul pur de fag bătrân.

In astfel de cazuri, silvicultorul va trebui neapărat să se ocupe de reintroducerea speciei sau speciilor care, de sigur, au format în trecut arboretul, adoptând totdeodată regimul care poate realiza refacerea.

Vom avea însă și cazuri în care speciile autohtone prezintă semne de degradare. Ne găsim, în special, la masivele de gorun care, deși spontane, în urma distrugerei subarboretului protector al solului prin pășunatul interzis, prezintă semne vădite de degradare, atât în ce privește în primul rând solul, cât și masivul, lăsând bănuiala de a nu putea fi regenerate tot cu gorun pur. Și în aceste cazuri grija refacerei solului pe lângă menținerea gorunului în proporție cât mai mare, dar în condițiuni de a vegeta activ, va pune silvicultorului o problemă care va trebui să o deslege în urma studierei amănunțite a cauzelor.

Problemelor de felul celor arătate li se adaogă necesitatea refacerei crângurilor degradate precum și obligațiunea impusă de regulamente și decizii în ce privește conversiunea crângurilor neexploatate la timp, având vârste ce întrec vârsta exploatabilității admise la crânguri.

In toate cazurile arătate și în altele asemănătoare, conversiunea bine studiată, pe lângă cumpănirea efectelor ce va putea avea asupra factorilor: stațiune și arboret, va fi justificată și necesară.

In afară de cazurile de felul celor tratate, unde o conversiune se impune ca o necesitate, avem însă și cazuri în care ar putea fi luată în considerare. Ne gândim la arboretele ce se găsesc în stațiunea lor originală și vegetează activ, dar sunt de mică valoare. O eventuală înlocuire a acestor specii a dus la experimentația cu specii exotice și aclimatizarea lor. Este însă o problemă care cere multă precauțiune și studii amănunțite.

Nu ne ocupăm de technica conversiunei regimelor care trebue să fie cunoscută în limitele ei generale fiecărui silvicultor amenajist și care, în detaliile ei prezintă probleme ce variază de la caz la caz, cerând experiență, cunoștințe de specialitate, simțul și prevederea realizărilor proiectate.

Schüpfer în „Forsteinrichting“ din Lorey, tratează mai amănunțit și admite conversiunea din crâng și crâng compus. In ce privește transformarea tratamentelor regimului codru găseşte nemotivată transformarea din codru grădinărit în codru cu tăieri localizate, arătând tendinţa operaţiunei opuse, adică transformarea codrului cu tăieri localizate în codru grădinărit.

Bühler, în silvicultura lui, încheie consideraţiunile ce face în materie de conversiune şi transformare cu cuvintele: „După ce codrul, în înţelesul lui strict (der strenge Hochwald) şi diferitele forme, a pierdut din importanţă, şi conversiunile şi-au pierdut însemnătatea“.

In orice caz trebue să avem în vedere, că conversiunile şi transformările durează timp îndelungat, în cele mai multe cazuri o revoluţie întreagă şi sunt urmate în cele mai multe cazuri de sacrificii materiale.

In general sunt justificate, când se produce necesitatea:

1) înlocuirei sau refacerei arboretelor,

2) refacerei productivităţii solului,

3) cuprinderei mai multor specii într'o unitate de tratament (serie),

4) potrivirei regimului şi tratamentului la arboretele existente.

5) modificării suprafeţei prin cumpărări, vânzări, exproprieri etc.

La noi sunt frecvente mai ales motivele arătate la punctele 1) şi 5), se impun la aprobare cele ce se justifică prin cauzele arătate la punctele 2) şi 4).

Cele mai multe conversiuni sau transformări de tratament se propun pe temeiul necesităţii înlocuirei fagului cu răşinoase, dar putem face constatarea regretabilă că propunerile se fac nu atât pentru introducerea speciilor mai nobile, care după aplicare, de obicei rămâne mai mult nerealizată, cum se poate vedea din constatările de regenerare, ci mai ales pentru tăierea rasă a fagului. De sigur că astfel de conversiuni în fond nu pot fi considerate ca justificate, ele fiind în multe cazuri chiar inutile.

Deasemenea se observă o înmulţire destul de însemnată a propunerilor de conversiune din codru în crâng, justificată prin divizarea unor unităţi mari forestiere, în altele mici, creiate prin aplicarea reformei agrare pentru înfiinţarea de păduri comunale. Satisfacerea este plauzibilă, întrucât în cele mai multe cazuri a fost împroprietărită o comună cu câteva zeci de hectare cu un arboret uniform de stejar sau fag bătrân. Din această pădure mică comuna proprietară vrea să producă în primul rând lemn de foc şi o cât mai mare cantitate. Se produce deci fenomenul ciudat, neadmis de ştiinţă, al conversiunei în crâng, ea fiind acceptată şi chiar pretinsă de proprietar care exploatează în timp de o revoluţie parchete mari cu un arboret bătrând de codru, în dauna interesului general şi al capitalului lemnos. Nu pot fi găsite ca justificate aceste conversiuni oricât de motivate ar fi prin interesul economic al proprietarului.

Soluţia: lămurirea proprietarului prin calculaţiuni cât mai precise şi doveditoare, amenajarea în comun a mai multor proprietăţi, care cere din nou o propagandă lămuritoare din partea silvicultorului.

Dar această propagandă cere un personal scutit de biurocraţie şi amenajişti dispensaţi de influenţa proprietarului, deci o reformă radicală a serviciului şi în special al sistemului de amenajare precum şi o bună organizaţie în general.

CONVERSIUNEA PĂDURILOR DELA CODRU LA CRÂNG

de Ing. *M. Petcuţ*

Teoretic se convertesc păduri de la crâng la codru sau de la codru la crâng.

Practic, faţă de împuţinarea crescândă a lemnului de lucru, conversiunea de la codru la crâng — cel puţin în ţările cu o politică forestieră bine definită — nu se mai practică de cât în cazuri extrem de rare şi anume când e vorba de creiarea într'un centru a unor industrii sau a unei ramuri de producţie noui, care să aibă nevoe de lemn de dimensiuni mici.

In ţară la noi, deşi lemnul de lucru nu ne dă afară din casă şi mai ales ne va da şi mai puţin peste câţiva ani, lucrurile se petrec tocmai dimpotrivă: conversiunea de la codru la crâng este mai curentă de cât aceea de la crâng la codru, chiar când e vorba de arborete alcătuite din speciile cele mai preţioase.

Iată un caz pe care l'am întâlnit zilele trecute (şi ca acesta sunt multe):

Academia Română are o pădure în județul Baia înconjurată de jur împrejur de satele Ruşi, Negoţeşti, Ioneasa, Ciumuleşti şi mi se pare încă 1—2, toate alcătuind comuna Foră̆şti.

Toate pădurile care mai sunt împrejur sunt păduri particulare tratate toate în crâng.

Cea mai apropiată pădure a statului, deci pădure de codru, capabilă să dea lemn de lucru, se găseşte la 15 km. în linie dreaptă.

Pădurea „Roşiori" este alcătuită din stejar, în cea mai mare parte, apoi frasin, cireş, paltin, carpin, plop, jugastru. Creşterea la stejar şi frasin este foarte frumoasă. Fusuri drepte şi cilindrice de 10—15 m la frasin ca şi înălţimi de 22—24 m la stejar nu sunt rarităţi în această pădure. Totuşi pădurea se trece de la codru la crâng cu rezerve — circa 20 rezerve la hectar şi după câte am fost informați se intenționează ca peste 2 ani, când vor fi exploatat ultimele două parchete, să se revizuiască amenajamentul spre a se trece definitiv la crâng.

Lăsând la o parte caracterul de proprietar nepieritor pe care îl are Academia, şi obligaţiile care decurg din această calitate, trebue să constatăm că trecerea la crâng a acestei păduri cu un procent aşa de mare de specii producătoare de lemn de lucru şi cu un lemn aşa de bun, nu serveşte de loc interesele acestei instituții.

Acest lucru e dovedit până la evidență de prețurile ridicate cu care se vinde lemnul de lucru, chiar în această pădure. In adevăr, Academia a socotit acest lemn în actele de estimație cu 500 lei m. c. unul peste altul. Cooperativele „Deşteptarea" şi „Ruşi" cumpărătoarele parchetului exploatat în anul acesta vând stejarii buni de lucru — şi majoritatea o formează aceştia — cu prețuri care variază între 1000—2500 lei bucata pe loc în pădure. Lucrul este explicabil fiindcă, după cum am văzut, pădurea cea mai apropiată în care sătenii pot găsi lemn de lucru pentru nevoile lor se găseşte la 15—20 de km.

Dar nu aceasta este greşeala cea mai mare, şi nu pentru aceasta m'am hotărît să scriu aceste rânduri. Ceea ce voesc să relevez sunt greşelile de ordin technic ce se fac cu aceste zise conversiuni, greşeli care duc la ruina pădurii şi ca urmare la scăderea averii proprietarului şi deci şi a ţării.

Este ştiut că conversiunea presupune un interval de timp în care, între altele, se urmărește pregătirea arboretelor în vederea noului tratament care urmează să li se aplice. In cazul trecerii de la codru la crâng de exemplu, este natural, ca, atunci când ne găsim în fața unor arborete înaintate în vârstă la o vârstă la care nu li s'ar putea aplica tăerile de crâng, fără prejudicii pentru regenerare — acestea, să fie trecute în prealabil printr'o revoluție tranzitorie, spre a fi regenerate prin sământă și abia acestor noui arborete să li se aplice tăerile de crâng

Aceasta însă este teoria; practica — vorbim de practica noastră — este cu totul alta. Fiindcă vorbim de pădurea „Roșiori", iată ce s'a petrecut aci: arboretele alcătuite din speciile pomenite mai sus, în vârstă de 65—70 de ani, au fost trecute direct la crângul simplu cu 20 de rezerve la hectar. Și acestea constituite din stejarii cei mai rău crescuți, apoi din carpen, jugastru și altele.

Ce a rezultat și ce va mai rezuta din această transformare este ușor de înțeles. O pădure de jugastru, carpin, plop, ulm, corn, presărată ici și colo cu câte un lăstar pipernicit și fără viată, în nici un caz producătoare de lemn de lucru.

In fața acestei stări de lucruri, trebue să ne întrebăm: ce s'a urmărit prin această transformare?

Poate fi vorba aci de un folos cel puțin pentru proprietar — căci de un folos pentru economia națională nu poate fi vorba?

Dacă in adevăr aceasta s'a urmărit, amenajistul a fost cel puțin strein de mersul vieții în pădure.

Noi suntem înclinați mai de grabă să credem că nu s'a urmărit altceva decât comoditatea, atât pentru amenajist, cât și pentru conducătorul gospodăriei: e mai ușor să împarți pădurea ca pe o roată de cașcaval — și să taie în fiecare an câte o bucată fără nici o altă grijă de regenerare, de cât să întocmești un plan îngrijit al tăerilor de regenerare, altul al operațiunilor de curățiri și rărituri, să te îngrijești de regenerarea arboretelor și alte multe griji pe care le dă un codru bine îndrumat și bine condus.

Am vorbit de pădurea Roșiori, fiindcă am văzut-o foarte de curând, dar ea nu e singurul caz; astfel de conversiuni sunt foarte numeroase. Lor li se datorește degradarea sau sărăcirea în capital lemnos a multora din pădurile țării noastre.

Cum se poate înlătura răul?

Printr'un apel către colegi de a evita astfel de transformări? Nu cred, pentrucă acei care le fac — puțini la număr de sigur — nu mai sunt sensibili la astfel de apeluri.

Aplicarea pedepselor cele mai aspre pentru acei care întocmesc astfel de amenajamente, cred că este singura cale de a feri pădurile de această plagă.

Organul de supraveghere al pădurilor Țării — Regimul Silvic — cu ocazia inspecțiilor, pe care le face, oridecâte ori dă peste un astfel de amenajament, să ia urgente măsuri de îndreptarea stării dăunătoare.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR IN CODRU

de Ing. *V. P. Negulescu*

> „Il faut choisir entre un appauvrissement progressif et les économies fecondes".
>
> Ch. Broillard.

Neajunsurile constatate din aplicarea crângurilor simple și compuse, superioritatea codrului regulat, din punct de vedere cultural și economic, față de primele regime, dar mai ales aspectul sub care se prezintă cerințele lemnului de lucru de mari dimensiuni și ale lemnului de foc în economia generală a țărilor, au reliefat conversiunea crângurilor în codru ca o problemă importantă în economia silvică apuseană, încă din secolul trecut.

Din comparația crângurilor față de codrul regulat, deducem următoarele:

1) Prin exploatarea crângurilor, solul se descoperă la intervale scurte și sărăcește în calități fizice și chimice, pe când la codru, prin menținerea arborilor la vârste înaintate de 4—10 ori mai mari ca la crânguri, solul își păstrează și ameliorează calitățile sale, favorizân-

du-se formarea și păstrarea păturii moarte și a tericiului, factori ce inlesnesc mărirea valorii pădurii.

2) Crângurile, prin sărăcirea treptată a solului, prin vegetația grăbită și abundentă a lăstarilor și drajonilor în tinerețe, ce concurează și elimină speciile de elită și eventualele semințișuri — la crâng compus, — prin îmbătrânirea tulpinelor, ce pierd puterea de lăstărire și drajonare, vor avea cu timpul arborete inferioare ca proporție de specii prețioase, ca consistență și stare de vegetație și vor tinde către degradare și dispariție (crângul compus într'o proporție mai mică, datorită regenerării sale mixte).

3) Codrul, prin înălțimea mare a arborilor, prin exploatarea lor la intervale mari și progresiv, ameliorează mai bine decât crângurile, factorii climatici: temperatura, umiditatea atmosferică și vânturile.

4) Crângurile produc lemne de lucru și construcție, până la maxim 25% din volumul total (foarte rari cazuri de crânguri compuse dau 30—50%), iar restul îl constitue numai lemnul de foc.

Lemnul de lucru și constructiuni din crânguri are întrebuințări limitate, în cea mai mare parte pentru nevoile gospodăriilor rurale, cu excepția lemnului de mari dimensiuni dela crângul compus, cu întrebuințări diverse în construcțiuni.

In schimb pădurile de codru produc în mediu 60—75% lemn de lucru din volumul total, cu cele mai numeroase întrebuințări.

5) Din punct de vedere al calității lemnului, distingem următoarele.

a) Lemnul de lucru provenit din codru, crescut la vârste înaintate, în masiv strâns, elagat natural, este superior celui din crânguri, prin dimensiuni mari (lungimi și grosimi), trunchiuri drepte și curate, cu creșteri regulate și calități de durabilitate, elasticitate, etc.

b) Lemnul de lucru din crânguri compuse, prin expunerea bruscă și repetată și prin căpătarea cracilor lacome, are creșteri neregulate și se prezintă în trunchiuri noduroase, strâmbe și de lungimi mici, deci cu totul inferior celui din codru, însă superior acestuia ca lemn de construcție prin calitățile sale de nervozitate și rezistență.

c) Lemnul de foc este de aceeaș calitate la crânguri ca și la codru dacă revoluția codrului nu depășește perioada creșterii medii maxime. In caz contrar el este superior la crânguri.

6) Cheltuelile de exploatare sunt mai mari, proporțional la crânguri decât la codru, prin repetarea lor la intervale mult mai scurte.

7) Randamentul cel mai mare în bani este dat de codru, deoarece produce lemn de lucru în cantități mult mai mari și cu prețurile cele mai ridicate.

8) Codrul, prin capitalul său lemnos mare și prin arboretele sale valoroase, oferă proprietarului posibilități sigure de acoperirea unor nevoi excepționale.

9) Lemnul de foc va avea cu timpul prețuri din ce în ce mai mici, prin înlocuirea lui cu alți combustibili consacrați: cărbuni, gaz metan, gaz de sondă, etc.

Dacă astăzi, înțara noastră, lemnul de foc are căutare mare, aceasta nu se datorește lipsei lui din păduri, deoarece avem și vom avea cu prisosință lemn de foc in pădurile numeroase de fag, mai ales în acelea îmbătrânite, situate în locuri inaccesibile sau greu accesibile, ci lipsei căilor de comunicație la aceste păduri și defectuozității tarifelor de transport pe c. f. și ape.

Aceste lipsuri odată puse la punct, lemnul de foc va suferi scăderi mari de prețuri, mai ales că va fi cerut mai puțin la export.

10) Din contră, lemnul de lucru de mari dimensiuni, va avea valori din ce in ce mai mari, deoarece va fi mai căutat, pe de o parte prin raritatea acestui produs rezultată din micșorarea pădurilor cu astfel de produse, iar pe de altă parte prin cerințele mari și numeroase în vederea lucrărilor de creație desvoltate în toate țările.

Lemnul de lucru de mari dimensiuni este indispensabil civilizației ca produs de primă necesitate, de altfel cum ne arată statisticele de consumație din țările civilizate.

Din cele arătate, vedem cum se conturează importanța codrului cu perspective strălucite pentru viitor, și cum se întunecă perspectiva crângurilor, din care cauze crângurile sunt considerate în literatura apuseană ca regime anticulturale și antieconomice.

De aici a isvorît conversiunea crângurilor în codru, ca o necesitate de primul ordin pentru economia silvică. Această necesitate este de mare interes pentru țara noastră, cu crânguri pe suprafețe întinse.

Posibilitatea de conversiune este în funcție în primul rând de natura proprietarilor.

Astfel, Statul prin caracterul său de perpetuitate, prin rolul ce trebue să îndeplinească în satisfacerea nevoilor colectivității, are datoria de a converti toate crângurile sale capabile în codru, mai ales că multe din crângurile Statului au fost în secolul trecut codri frumoși, convertiți în crânguri pentru ușurința și înlesnirea începutului de gospodărie silvică.

Persoanele morale nu pot converti ușor crângurile, deoarece n'au capitaluri mari și nici posibilitatea de a reduce exploatările și deci veniturile în vederea conversiunii. Dacă ținem seamă că acești proprietari, ca elemente organice ale Statului și prin caracterul de quasi eternitate se apropie de linia îndatoririlor generale ale Statului, precum dacă socotim foloasele culturale și economice ale codrului, prin mărirea randamentului în bani şi posibilitatea de a satisface nevoi excepţionale, persoanele morale trebuesc obligate să convertească în codru, crângurile lor dela o anumită suprafaţă.

Proprietarii particulari, prin viaţa lor activă de scurtă durată, — cam 1/4—1/10 din revoluţia codrului, — prin preocuparea de a obţine procent mare de plasare al bunurilor, şi prin lipsa capitalurilor mari, n'au posibilitatea şi nici nu pot fi constrânşi a-şi converti crângurile în codru.

*

Pentru formarea capitalului lemn mare al codrului, conversiunea implică economii, ce se pot obţine prin micşorarea exploatărilor şi deci reducerea veniturilor.

Dar, cum generaţiile actuale nu pot profita de dreptul generaţiile viitoare, în care scop s'a introdus ca principiu de bază al gospodăriei silvice raţionale: respectarea posibilităţii pădurilor, nici generaţiile actuale nu pot fi obligate să se lipsească de produsele pădurilor pentru folosul mai mare al generaţiilor viitoare. Ca atare, conversiunea crângurilor în codru trebue să se facă aşa fel ca venitul pădurilor să nu scadă prea mult şi nici să nu varieze peste măsură.

Această condiţie se poate obţine printr'o metodă de amenajare, aşa fel ca economiile să se capitalizeze progresiv, într'o durată mai lungă de timp, atât în faza pregătitoare, cât şi în faza conversiunii propriu zisă.

Conversiunea crângului simplu direct în codru nu dă rezultate bune, din lipsa de pregătire a elementelor de codru, pentru a fi capabile de regenerare prin sămânţă şi din imposibilitatea de a lipsi proprietarul de venituri.

Această lucrare se va face întâi în crâng compus cu rezerve numeroase şi apoi în codru, prin metoda ce o voi arăta mai jos.

Metodele de conversiunea crângului compus în codru sunt următoarele: metoda tăerilor preparatorii sau indirecte; metoda directă şi metoda mixtă.

Pe scurt voi arăta principiile acestor metode:

1. Metoda tăerilor preparatorii, prin care se lasă crân-

gul să îmbătrânească într'o perioadă de așteptare scurtă, egală cu o revoluție de crâng, — în genere 30 ani, — în care timp se aplică tăerile preparatorii, după care într'un interval de timp tot de 30 ani, pădurea se regenerează în codru.

Această metodă aplicată în Franța, în prima jumătate a secolului trecut, a fost părăsită, din cauza următoarelor inconveniente.

a) Veniturile se reduceau prea mult în timpul tăerilor preparatorii.

b) Perioada de așteptare era prea mică pentru pregătirea arboretelor în vederea regenerării prin sămânță, în care timp nu se putea obține rezerve mature, suficiente și uniform răspândite, în vederea fructificării, instalării și desvoltării semințișurilor și nu se putea împiedica creșterea speciilor secundare și a lăstărișului.

c) Dacă arboretele n'aveau specii de elită, regenerarea se făcea numai cu specii secundare.

d) Arboretele noui constituite, nu pot forma gradația normală de vârstă pentru codru.

2. Metoda directă, prin care se realizează conversiunea imediat, fără trecerea pirn tăieri preparatorii ca precedenta, în care scop se adoptă o revoluție de conversiune egală cu revoluția normală de codru, care se împarte în 4 perioade, iar seria în 4 afectații.

In perioada I se aplică: afectația I cu tăeri de regenerare în codru; afectațiile II—III—IV cu tăeri de crâng compus și operațiuni culturale.

In perioada II se execută: afectația I cu tăeri de ameliorare; afectația II cu tăeri de regenerare în codru; iar afectațiile III—IV în crâng compus și operațiuni culturale. Si a. m. d. până la regenerarea în codru a ultimei afectații.

Această metodă se poate aplica cu o reușită satisfăcătoare în crângurile cu rezerve numeroase, uniform repartizate și capabile de regenerare prin sămânță. Ea dă un codru cu gradație normală de vârstă, însă are inconvenientul că răriturile se reduc simțitor, deoarece trebue să oprească rezerve cât mai numeroase în afectațiile II—III—IV într'un timp scurt, în vederea capitalizării.

In cadrul acestei metode, se poate vorbi de metoda radicală, ce constă din exploatarea rasă a pădurii, urmată de desfundare și obținerea unui codru prin regenerări artificiale. Această metodă s'a aplicat pe la mijlocul secolului trecut, când s'a și renunțat din cauza cheltuelilor mari cerute de desfundare și regenerarea artificială.

3. Metoda mixtă, alcătuită din îmbinarea principiilor favorabile ale celor două metode precedente, cu scopul de a înlătura inconvenientele arătate.

In această metodă se adoptă revoluția, perioadele și afectațiile ca la metoda directă, iar fiecărei afectații i se aplică tăeri pregătitoare ca la metoda indirectă, cu excepția cazului când afectația I are arborete capabile de convertit imediat, căreia nu i se mai aplică tăeri pregătitoare, ci direct tăeri de regenerare în codru. Vom avea deci două procedee de convertit:

a) Dacă seria are arborete capabile de regenerat imediat în codru, se aplică astfel:

In perioada I: afectaţia I se parcurge cu tăeri de regenerare în codru; afectaţia II cu tăeri pregătitoare; afectaţiile III şi IV în crâng compus şi operaţiuni culturale.

In perioada II: afectaţia I cu operaţiuni culturale; afectaţia II cu tăeri de regenerare în codru; afectaţia III cu tăeri pregătitoare; afectaţia IV cu tăeri de crâng compus şi operaţiuni culturale. Ş. a. m. d.

b) In caz contrar, întreaga serie se trece printr'o perioadă de aşteptare de 1—3 revoluții de crâng, până când afectaţia I ar avea arborete capabile de regenerat prin sămânţă, în care timp această afectaţie se parcurge cu tăeri pregătitoare, iar celelalte cu tăeri de crâng compus și operaţiuni culturale. După această perioadă se procedează ca în cazul precedent.

Metoda mixtă este cea mai întrebuinţată, cu cei mai siguri sorţi de reușită, deoarece:

a) Veniturile se micşorează mult mai puţin, deoarece economisirea se face progresiv într'un timp mai îndelungat.

b) Afectaţiile se vor pregăti în cele mai bune condiţiuni pentru regenerarea în codru şi în mod succesiv.

c) Seria de codru obţinută are gradaţia normală de vârstă.

In vederea conversiunii crângului simplu în crâng compus, seria se va împărţi în 4 afectaţii, din care primele două se vor exploata în crâng compus cu rezerve numeroase, iar celelalte două în crâng simplu, într'un timp de 1—3 perioade, aşa fel ca la sfârşitul lor, aboretele din afectaţia I se aibă nevoe de încă o perioadă până vor deveni capabile de regenerat în codru. După trecerea acestui timp se va aplica metoda mixtă arătată.

Metodele de conversiune indicate se aplică crângurilor din tipurile de arborete ale quercineelor de elită (gorun, stejar pedunc. şi gârniţă) şi şleaului unde domină aceste quercinee, tipuri ce pot oferi rezerve suficiente în vederea regenerării prin sămânţă. Tipul şleau cu quercinee în minoritate încă se poate converti cu metodele arătate, cu condiţia ca să se depună eforturi mai mari la înnobilarea arboretelor. Toate acestea se referă la păduri nedegradate.

Cât priveşte pădurile degradate din tipurile de mai sus, precum şi crângurile din tipurile: şleaului fără quercinee de elită, fagului şi carpinului, — toate ca tipuri provizorii prin eliminarea quercineelor de elită, — acestea nu se vor converti în codru, decât după refacerea arboretelor prin mărirea consistenţii, înnobilarea arboretelor şi ameliorarea stării de vegetaţie.

Crângurile de tipurile cerului şi zăvoaelor se vor exclude dela conversiune, ca fiind formate din specii improprii codrului.

Crângurile de tipul natural al fagului se convertesc mult mai uşor în codru decât tipurile arătate mai sus, deoarece această specie, prin coronamentele desvoltate şi bogate, ameliorează mai repede solul, prin anii de sământă mai deşi se regenerează mult de invazia altor specii.

•

In Franţa, prin îndemnul lui Lorentz, conversiunea a început din anul 1827, la crângurile Statului, pe suprafete din ce în ce mai mari, până în anul 1885, când aproape 3/4 din crângurile compuse erau în conversiune — pe suprafaţa de circa 375.000 ha., — cu toate că a fost combătută în anii 1833—1858 şi după anul 1870, pe consideraţiuni economico-financiare.

Cu începere din anul 1886, suprafaţa de convertit s'a redus din cauza prejudiciilor făcute de antreprenorii lacomi, dar mai ales pe consideraţiuni culturale, deoarece din neexecutarea la timp a regenerărilor artificiale, degajărilor, curăţirilor şi răriturilor, conversiunea a suferit unele nereuşite în pădurile din E. Franţei unde stejarul este invadat de fag şi carpin şi unde anii de ghindă sunt mai rari.

Astăzi, datorită consideraţiunilor arătate la începutul acestei lucrări, mai ales cu privire la lemnul de lucru de mari dimensiuni, conversiunea s'a înscris iarăş pe primul plan al preocupărilor silvicultorilor francezi.

Aceste insuccese din Franţa să ne servească ca experienţă la aplicarea conversiunilor şi anume:

a) Să se dea atenţie regenerărilor artificiale, degajerilor şi curăţirilor, mai ales că la noi quercineele mai au de luptat şi cu invazia teiului şi ulmului.

b) Exploatările în seriile de convertit să se facă numai în regie.

Conversiunea crângurilor româneşti în codru a început să se aplice în parte din pădurile Statului — pe suprafeţe ce nu le cunosc, — din Basarabia, Dobrogea, Oltenia şi Muntenia.

Personal am introdus conversiunea în crângurile Statului din Ocolul Nucet şi la celelalte ocoale din Direcţia silvică Piteşti (judeţele Argeş, Dâmboviţa, Ilfov, Muşcel, Olt, Teleorman şi Vlaşca).

Modul cum s'a hotărît conversiunea românească, prin îndepărtarea dela principiul reducerii veniturilor cât mai puțin, nu va desvolta aplicarea conversiunii în țara noastră.

Intr'adevăr, pe considerațiunea că într'o serie nu se poate aplica două regime și deci nu se poate realiza două posibilități, nu se admite metoda mixtă, în sensul de a aplica tăeri de codru într'o afectație și tăeri de crâng în celelalte afectații, ci numai tăeri de codru. Deasemenea pe considerațiuni de protejarea solului și de a nu se forța posibilitatea, nu se admite exploatarea în crâng compus decât într'o singură afectație.

Prin aceste dispozițiuni, se reduc veniturile în mod simțitor, dispozițiuni ce nu vor conveni nici unui proprietar să aplice conversiunea și nici chiar Statului, care oricât ar fi stat, are atâtea necesități de ordin economic financiar (necesități de aprovizionarea populației cu lemne, necesități bugetare, mai ales astăzi când se cer bani, bani și iarăș bani).

Am văzut că condiția sine qua non pentru reușita conversiunilor este ca veniturile să nu se reducă prea mult, așa că dacă vom continua conversiunea cu dispozițiunile de mai sus, riscăm să nu putem da amploarea dorită acestor lucrări, în țara noastră.

Cum am spus în trecut *), în amenajarea pădurilor trebue să se urmărească acordarea considerațiunilor culturale cu cele economice, pentru progresul pădurii, așa fel ca să se evite ca economicul să subjuge culturalul, în care caz pădurea va tinde spre zero, spre desfințare și nici culturalul să nu predomine economicul, când amenajamentul va fi inaplicabil — născut mort.

Față de acestea, pentru promovarea conversiunii crângurilor românești, trebue să se revină asupra dispozițiunilor de mai sus și să se aplice metoda mixtă de conversiune.

Cu această ocazie, cred că ar fi momentul să se alcătuiască instrucțiuni unitare de amenajarea pădurilor românești, atât de așteptate de amenajiști.

---

*) Lucrarea „Comisiunile de ridicări și amenajeri" — R. Pădurilor No. 6/1937.

PROBLEMA CONVERSIUNILOR

de Ing. *Ioan Florescu*

Simţim cu toţii zorile unor timpuri noi şi vedem adânci prefaceri în jurul nostru. Problemele forestiere apar la orizont în ritm grăbit.

Presupunând că problema conversiunilor şi în special a celor de la crâng la codru, se va pune cu un oarecare caracter de generalizare, îmi voiu permite o încercare de sinteză asupra ei.

Discuţiunea tehnic-silvică se prezintă mai de grabă ca un subsidiar şi de natură doctrinară. In admirabilele condiţiuni staţionale de la noi, aprecierea metodelor va oferi totdeauna un imens câmp de stimulaţiuni şi practice, din care silvicultura naţională nu poate eşi decât cu profit.

Cred însă că problema conversiunilor în ansamblul ei, nu poate fi pusă în adevărata ei lumină şi perspectivă, decât în cadrul economiei naţionale şi, mai ales, indisolubil legată de aceia a materiilor prime.

Care va fi în viitor politica noastră economică în privinţa exportului materiilor prime?

Continuăm să exportăm pe acelaş sistem ca în trecut — cel puţin în ceeace priveşte materia primă, lemn — sau, luăm exemplu de la unele ţări centrale cari conservă materia primă?

Până acum, în materie economică, indiferent dacă a fost urmare a unei politice îndelung meditate, sau, numai consecinţa exigenţelor unui capitalism străin de interesele noastre, desprindem constatarea că: produsele miniere împreună cu cerealele, lemnul şi produsele animale au fost cele mai importante avuţii ale noastre. Ele au fost exploatate şi valorificate cu justificarea de a se acoperi atât consumul intern cât mai cu seamă a se satisface unele din pieţele străine, cu alte cuvinte să se asigure prin export un sold favorabil balanţei noastre de plăţi.

In această ordine de idei lemnul a apărut ca indispensabil ridicărei materiale generalizate şi sporirii veniturilor noastre şi nu trebuie uitat că holdele, petrolul, pădurile şi truda românească au dat putere de viaţă leului monetar şi au satisfăcut nevoi urgente şi vitale, hotărând chiar destinul istoric în marele proces al întregirei naționale când tot organismul nostru bancar era în preajma prăbușirei prin înlocuirea unei vechi și puternice finanțe.

Contribuția lemnului a fost edificatoare: în mijlociu ani dearândul de la 1924—1936 lemnul a adus în țară valuta și mărfuri de peste 3 miliarde anual, depășind 5 miliarde în anul 1925.

In prezent politica lemnului de până acum este aprig criticată: Nu era cea mai indicată fiindcă ne a condus la ruina capitalului lemnos și, azi acest lemn e strict necesar ridicărei potențialului de apărare al țărei. Chiar unele legi au venit să concretizeze aceste idei.

Iată-ne angajați în reducerea exploatărilor.

După diferite dări de seamă (cu excepția anilor 1937/1939 de când s'a început aplicarea legilor pădurilor de protecție și apărare națională) constatăm că s'au tăiat la crângurile proprietate particulară cu o revoluție tranzitorie medie de 7 ani și la codrul cu o revoluție tranzitorie medie de 15 ani, pe când doctrina și truda regimului silvic caută să le fixeze la minimum 20 și 80 ani.

Iată o primă mare depărtare de la problema conversiunilor de mai sus, la mentalitatea proprietăței particulare de a tăia cât mai repede complexele forestiere.

Chestiunea nu e deci ușoară. Ceea ce ar părea că agravează problema este că, ideia aplicărei conversiunii presupune o diminuare a producției lemnoase anuale.

In consecință reducem exploatările prin aplicarea „zonelor de apărare națională“, avem în studiu o nouă legiferare care ar abandona sistemul „Regulamentului de Exploatare“ cu introducerea obligatorie a amenajamentului și, gândim la o conversiune de proporție. Oare prin toate aceste reduceri ale stocului de lemn, nu producem perturbare în industriile abia creiate?

In adevăr, lemnul a devenit punctul central de legătură și de integrare a celor mai însemnate complexe industriale. E suficient să menționăm Mangalul rezultat din distilarea uscată în retorte — care poate asigura activitatea cuptoarelor înalte și a topitoriilor mai ales în momentele critice (Reșița, Ferdinand, Hunedoara), Vâscoza (lâna de lemn) care se fabrică din celuloza lemnului, servind la îmbrăcămintea armatei, etc. Acetatul de celuloză asigurând desvoltarea industriei cinematografiei (Popeşti, Leordeni, Petroşani) Nitroceluloza şi Acetona părţile de bază ale muniţiilor. Pirolignosul, uleiurile antiseptice şi gudroanele vegetale cu toată gama de produse intermediare din industria culorilor, alimentară şi farmaceutică. In industria hârtiei, forţa mecanică şi celuloza, Carbonatul Carborat, Extrasul de tanin, care nu va putea întârzia să fie fabricat în ţară, etc. etc.

Evident, toate aceste industrii cari sunt de interes vital pentru ţară nu numai că nu vor avea nimic de suferit de pe urma unei conversiuni generalizate, dar chiar vor avea de profitat.

In ceea ce priveşte:

Lemnul de construcţie pentru gospodării. aşezări săteşti şi diverse instalaţiuni;

Lemnul debitat în cherestea, necesar la construcţii de vehicule pentru transportul pe apă şi aeriene;

Traverse pentru construcţia căilor ferate, lemn pentru poduri, podeţe, stâlpi de telegraf, etc.

Lucrări de artă, civilă şi militară (poduri, construcţii, fortificaţii, etc.)

Stâlpi de mină, lemn de căptuşală, fabricarea chibriturilor.

Lemnul necesar la placaje, mobilier, izolări, etc.

Nici aceste întrebuinţări ale lemnului nu vor suferi decât în mică măsură prin împuţinarea crângurilor mai ales reducându-se exportul.

Restrângerea exploatărilor se va resimţi însă peste 5—6 ani, la consumul lemnului de foc, pentru uzul casnic sau industrial.

Nu facem profeţii şi nu tragem concluzii fiindcă nu ne cunoaştem încă capitalul normal forestier şi am intra într'o delicată dialectică de prezumpţii. In linii largi însă, putem întrevedea că datorită secătuirei exploatărilor din trecut şi prin aplicarea zonelor de apărare naţională, cu toate efectele binefăcătoare ale Legei Modificatoare din 4 Octombrie 1938, vom avea un deficit de circa 3 milioane mc., la lemnul de foc.

E ușor a enunța: luăm lemnul de la foc și-i dăm o întrebuințare mai rentabilă, dar ne lovim de tradiția cel puțin bimilenară a focăritului.

Problema trebuie rezolvată cu multă prudență și stă în mâna capitalului.

Un exemplu: cele aproximativ 80.000 vagoane lemne consumate actual de București, capitalizate pe aproximativ 5 ani, ar da aproximativ 2 miliarde, necesare investițiunilor de introducere a gazului metan. Deci, înlocuirea lemnului de foc ar putea fi rezolvată printr'o simplă problemă de transplantarea energiei unde o inițiativă privată ar fi perfect de bine venită.

In concluziuni generale: conversiunile de la Crâng la Codru pot fi perfect utile economiei forestiere și celei naționale dacă sunt aplicate cu prudență și înțelegere și, de la caz, la caz.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR

de *I. Moldovanu-Junior*

O transformare a crângurilor în orice modalitate de tratament motivată de înlocuirea lemnului de foc, principalul produs al acestor păduri, cu combustibili lichizi sau gazoși, nu o găsim oportună, fiindcă prin acest fenomen, lemnul nu a suferit nici o diminuare în întrebuințarea sa drept combustibil.

Riscăm chiar afirmația, că în unele regiuni ale țării, unde populația duce mare lipsă de lemne de foc fiind nevoită a renunța și în timp de iarnă la încălzirea locuințelor ei, pădurile ce se vor înființa, fie ca perdele de protecție ale terenurilor agricole, fie pentru a reda culturii terenuri sterile și improductive sau pentru acoperirea nevoilor gospodărești ale locuitorilor, să fie tratate în crâng. In doctrina forestieră ele ni se înfățișează sub forma unui tratament mai ușor adaptabil nevoilor de prim ordin ale populației nevoiașe, lipsită de combustibil ieftin și accesibil celor săraci.

Lemnul de foc este într'adevăr prea mult cerut în raport cu puterea sa calorică şi faţă de alţi combustibili prea bine plătit de orăşeni; valoarea lui la sate însă este aproape inexistentă atunci, când se negociază sub formă de produs gata fasonat şi transportat în comună, fiindcă săteanul nu este în stare a-i plăti contravaloarea neavând de unde. Pentru el numai atunci prezintă interes, dacă îl găseşte să-l cumpere la tulpină pe preţ de favoare, când este vorba să şi-l dobândească din păduri comunale sau moşneneşti, sau să şi-l răscumpere punându-şi la contribuţie atât braţele sale cât şi inventarul său agricol (car, vite, etc.), muncind în dijmă atunci când este avizat la lemn din păduri particulare.

Şi într'un caz şi într'altul, săteanul îşi poate pune în valoare munca sa personală într'un anotimp când muncile agricole stagnează, iar el este condamnat la inactivitate.

Iată deci că produsul crângului simplu — lemnul de foc — nu poate fi înlocuit la ţară de nici un alt combustibil, fie el cât de economic sub raportul caloriilor ce le desvoltă şi oricât de recomandabil din punct de vedere al unei juste repartizări de bunuri, dacă este prea scump pentru posibilităţile de plată ale populaţiei rurale.

La proprietăţi mici şi mijlocii de natură particulară, cari însumează a patra parte din totalul pădurilor ţării, cu greu ne putem închipui cum s'ar putea pune în practică deodată cu conversiunea crângurilor şi principiul raportului susţinut, care după toate indiciile s'ar părea, că a ajuns pe primul plan al preocupărilor oficiale şi căruia i se şi cuvine întâetate faţă de orice altă problemă doctrinară. Intr'adevăr crângurile cu revoluţiile lor mici au tocmai avantajul de a contrabalansa şi a face pentru proprietar mai uşor suportabile efectele reglementărilor de tăieri şi a perioadelor de aşteptare impuse de raportul susţinut. A supune concomitent şi crângurile unor transformări de tratament împreunate cu noi perioade de aşteptare însemnează nu numai să impunem proprietarului o dublă sarcină, ci să provocăm şi o zdruncinare iraţională pe piaţa lemnului.

Dealtfel nici din punct de vedere cultural, modalitatea de tratament a crângurilor nu este de detestat considerând, că în multe privinţe ea nu rămâne nici în urma codrului, regim atât de preferit. Chiar solul însuşi cu toată frecvenţa tăierilor, este mai bine protejat contra agenților atmosferici dăunători; desimea și creșterea extrem de activă a lăstarilor în primii ani de vegetație grăbește încheerea masivului, acoperind de timpuriu solul rămas puțin timp expus, îngrășându-l apoi an de an cu frunziș cu mult mai bogat decât al codrului sub al cărui regim solul rămâne dealtfel cu zecile de ani descoperit.

Consultând tabelele de producție, ne vom convinge că produsele realizate în crânguri întrec cu circa 20% în volum pe cele, ce le putem obținea din păduri tratate în codru. Din punct de vedere al rentabilității, cu toate că produsele codrului au o valoare superioară, crângul este tratamentul, care asigură solului cea mai mare rentă și deci cea mai bună fructificare a capitalului investit. Acest fapt, natural, este bine apreciat și preferit de proprietar, căruia îi surâde nu numai profitul mai mare, ci și exigibilitatea mai rapidă a lui putându-se bucura și el însuși ca autor al pădurii, eventual nou înființate, de rodul muncii sale, fără a se resemna că a muncit numai pentru generațiile viitoare.

Cu toate că, crângul reprezintă unul din regimurile arhaice de regenerare, din care cauză în anumite epoci a fost considerat ca o formă primitivă de gospodărie forestieră, azi când străbate tot mai mult deviza reîntoarcerii la metodele, de cari se servește natura, tocmai prin această forță de reînoire plină de vigoare se impune și ni se înfățișează ca demn de preferat și de cultivat pretutindeni, unde condițiile de vegetație o permit și unde produsele ce se vor realiza sunt destinate a satisface necesități locale.

Ușurința de reîmpădurire a suprafețelor exploatate, care se efectuează aproape dela sine și fără multă trudă, sau intervenția artificială împreunată cu risipă de energie și considerabile sacrificii materiale sunt însușiri, cari în împrejurările noastre contează foarte mult. Reușita aproape sigură a regenerărilor în cazul când lucrările premergătoare sunt chibzuit executate, atât în ceea ce pivește esența, cât și în ceea ce privește vârsta exploatabilității, apoi când epoca și felul de tăiere sunt îndrumate rațional și cu considerare la păstrarea puterii de lăstărire a arborilor, este deasemenea o caracteristică a crângului. Toate îi asigură însemnate avantajii în condiții de gospodărie silvică, ca a noastră, care se găseşte abia la începutul unei sistematice organizări administrative de îndrumare a pădurilor particulare şi a persoanelor juridice cu caracter particular.

Chiar şi în privinţa administraţiei pădurilor statului şi autorităţilor publice, suntem departe de a putea afirma că am ajuns la desăvârşire. Ne luptăm şi aici cu lipsă de personal, insuficienţă de fonduri, de material, cu puţina mobilitate în întrebuinţarea disponibilităţilor pecuniare, cu indolenţa proprietarilor şi altele. Toate împreună ne întăresc în convingerea că nu ne poate supăra, dacă în ocolul nostru avem şi crânguri, cu a căror regenerare nu trebue să ne batem capul şi nu suntem nevoiţi să luptăm cu adversităţi adeseori de neînvins, în ceea ce priveşte posibilităţile de reîmpăduriri artificiale.

Aşa fiind, nu ne putem da bine seama, cari ar putea fi motivele plauzibile menite a justifica o conversiune a crângurilor, dacă nu cumva ar fi necesitatea de a produce material de construcţie de dimensiuni mai mari şi calităţi mai bune; singurul punct unde crângurile nu pot concura cu pădurile tratate în codru.

Din examinarea atentă a chestiunii ajungem însă la convingerea, că nici acest argument nu poate fi concludent de vreme ce majoritatea pădurilor noastre tratate în codru se găsesc la altitudini mai mari decât aria de vegetaţie optimă a crângurilor şi ne furnizează cu prisosinţă lemnul de lucru şi construcţie reclamat de nevoile noastre interne şi externe.

Numai într'un viitor îndepărtat, va putea fi actuală conversiunea, însă şi atunci va trebui să se procedeze cu strictă adaptare la nevoile locale, operând transformări numai unde produsele realizate din crânguri întrec exigenţele populaţiei din jur, urmând a face transformări în vederea obţinerii unor produse cât mai valoroase.

In prezent, socotim că va trebui declarat război sistemului inaugurat în multe părţi ale ţării, care preconizează tocmai inversul reflexiunilor de faţă: transformarea codrului în crâng, fără nici o indicaţie economică sau tehnică, ba chiar opusă condiţiilor de vegetaţie locale şi cerinţelor culturale. Pe lângă oprirea acestor metode, cari nu ne prea fac cinste, se va proceda la scadenţa revizuirilor la redresarea acestor crânguri prin restituirea lor primei și inițialei lor modalități de tratament, căreia i-au aparținut înainte de conversiunea lor atât de inconștient concepută și aprobată cu atâta ușurință și cu atâta lipsă de prevedere de ansamblu.

După îndeplinirea acestor imperative de incomparabilă însemnătate, ar urma în ordinea priorității acțiunea susținută ce ar trebui să îmbrățișeze refacerea pădurilor noastre degradate, cari în lipsă de plantații sau regenerări naturale sistematice s'au reîmpădurit spontan cu esențe puțin nobile sau cu esențe autohtone, însă din lăstari, cu toate că pădurea este tratată în codru. Conform acestui tratament, trebue să-i redăm pădurii și regimul de regenerare corespunzăor; operație, care implică însămânțări sau plantări sub masiv cu schimbări de esențe împreunate cu degajări, tăieri de eliberare, definitive etc., cari pe lângă greutăți de executare și timp îndelungat reclamă și tehnicieni destoinici și versați în îndrumarea și punerea în practică a lucrărilor de acest gen.

Acest prezumpțios program de intensă activitate a cărei executare s'ar putea extinde asupra unui răstimp aproape cât o viață de om, odată terminat cu succes, ne-am putea reîntoarce privirea și asupra crângurilor din a căror probleme de actualitate nu desprindem de-ocamdată decât refacerea sau eventual conversiunea lor dictată de necesități culturale acolo, unde condițiile staționale neprielnice, vârsta înaintată sau esența nepotrivită au produs o degenerare și o lâncezire vădită în desvoltare.

Conversiunea crângurilor pusă însă ca o problemă generală de actualitate, găsim că nu este oportună.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR

de Ing. *Miron Gheorghiu*

Conversiunea cea mai des aplicată la noi este trecerea dela crâng la codru — prin intermediul crângului compus cu rezervă numeroasă — mai rar pe cale directă (când este posibil).

Este susținută de oficialitate și motivată în primul rând de lipsa din ce în ce mai simțită a lemnului de lucru și construcție — și numai în al 2-lea rând de motive de cultura pădurii.

O aplică Statul la pădurile sale și este recomandată persoanelor morale, chiar particularilor, în cazul masivelor de mai mare importanță. In anul 1938 procentul pădurilor amenajate în codru cu tăieri succesive se ridică la 48,4%.

Fiind un regim restrictiv de refacerea capitalului lemnos, — care, deci reduce pentru un timp destul de îndelungat posibilitatea, se cere discernământ în aplicare, cu referire la natura proprietarului, condițiunile de stațiune, arboret, întinderea pădurii și chiar ca tehnică propriu zisă a metodei — astfel ca scopul de ordin general urmărit să se poată adapta perfect împrejurărilor concrete ale pădurii și să nu apese prea greu asupra vremelnicilor proprietari, în cazul particularilor.

Ca idee, conversiunea la codru este desigur câștigată și în cercurile largi economice — dar în lumea profesioniștilor trebue să aibă un deosebit ecou — când ne gândim la remedierea unor stări de lucruri nefavorabile: înlocuirea așaziselor noastre crânguri compuse, încetarea abuzului ce se face cu crânguri la păduri întinse de șleau — compensarea pe cât posibil a celeilalte conversiuni — dela codru la crâng — ce se practică la orice ocazie, dar în deosebi în urma îmbucătățirei necontenite a masivelor păduroase și tendinței de lichidarea rapidă a capitalului lemnos.

UN ASPECT INTERESANT AL „CONVERSIUNII“

de Ing. *Emil Bondescu*

Din cele 21 Ocoale silvice ale Basarabiei:

16 au amenajamente aprobate și în vigoare pentru toate pădurile;

1 (Strășeni) are amenajament numai pentru 3 serii;

4 (Talmaz, Zloți, Holercani și Costuleni) precum și restul seriilor din Strășeni au amenajamente în curs de redactare.

Deşi mă văd silit a comenta numai datele pentru 17 Ocoale, concluziunile le găsesc valabile pentru întreaga Basarabie.

Făcând o mică statistică a pădurilor din cele 17 Ocoale, din punct de vedere al regimelor şi tratamentelor aplicate, am constatat că:

Se aplică codrul plin pe	13.016 ha
„ „ crângul compus pe	40.154 „
„ „ „ simplu cu rezerve pe . .	35.850 „
„ „ „ „ pe	22.326 „
Se găsesc în conversiune	42.763 „
S'au declarat de protecţie	1.184 „
Faţă cu suprafaţa păduroasă de	155.293 ha
a celor 17 Ocoale, se găsesc deci în conversiune .	42.762 ha

sau un procent de 27,5 %.

Voci autorizate evidenţiind acest fapt au conchis că s'a exagerat.

Intr'adevăr, puse în comparaţie cantităţile recoltate în trecutul apropiat, când pădurile Basarabiei erau tratate încă în regimul şi revoluţiile uzitate sub foştii proprietari particulari, cu cantităţile ce se obţin azi după preconizarea conversiunii pe o scară atât de întinsă, găsim diferenţe în minus de 15—20 la sută, în special la lemnul de lucru.

Căci conversiunea, care nu este decât o acumulare de material lemnos în arboretele mai bătrâne şi mai de valoare, are ca efect imediat o diminuare a cantităţilor ce se aruncă anual pe piaţă.

De aceea proprietarii particulari de păduri au o aversiune justificată pentru acest tratament şi tot pentru acest considerent în Franţa, silvicultorii au imaginat metode de conversiune în cari paralel cu tăierile de codru în prima sau a doua afectaţie, tăierile de crâng compus atacă două sau mai multe afectaţii cu arborete tinere, pentru a contrabalansa pierderile din afectaţiile aflate în convertire sau preparare.

Pentru Stat, proprietar nepieritor, nu vedem oportunitatea adoptării acestor metode — artificii; tot aşa credem însă că este nejustificat a cădea în extrema cealaltă şi a afecta conversiunii suprafeţe prea întinse, fără a fi preocupat de efectul lor în economia regiunii respective.

O dirijare a acestei acţiuni din partea organelor respective se impune; pentru Basarabia chestiunea este în studiu.

Este o argumentaţie în plus pentru întocmirea de planuri de gospodărire raţională a pădurilor pe provincii, pe unităţi economice mari; noţiune care se impune tot mai mult în ultimul timp.

In orice caz preocupări de acest gen în silvicultura unei ţări dovedesc o lăudabilă sforţare pentru o gospodărire cât mai organizată a pădurilor în cadrul economiei generale a acelei ţări şi o evadare dorită a silvicultorului din unilaterismul meseriei sale.

Slvicultorul înţelege a ajuta Statul în rezolvarea problemelor ce i se pun, nu a-i pune piedici prin concepţii prea conservatoare.

CONVERTIREA CRÂNGURILOR DE ŞLEAU IN CODRU

de Ing. *M. Rădulescu*

Intre pădurile ce cresc natural în ţara noastră, pădurile de şleau ocupă un loc de frunte. Sunt situate pe soluri fertile şi reavene în regiunea de câmpie, sunt foarte uşor accesibile şi produc lemn preţios de stejar, frasin, ulm şi tei, cu arbori trecuţi de 25—30 m. înălţime şi 50—60 cm. diametru la înălţimea pieptului în timp de 120—130 ani.

In cursul timpului, din cauza extracţiunilor repetate, a tăierilor la vârste înaintate când puterea de lăstărire a arborilor încetează şi din cauza concurenţei produsă de carpen şi tei — specii mai de umbră, care fructifică şi lăstăresc mai puternic — pădurile de şleau şi-au micşorat considerabil procentul de stejar şi frasin. O parte din ele se taie apoi în crâng simplu pentru lemn de foc.

Astăzi lemnul de lucru, ştim că s'a împuţinat mult în pădurile noastre, iar cererea pentru lemn de stejar şi frasin a crescut în mod deosebit. La fel au crescut şi preţurile pentru lemnul acestor specii de mari dimensiuni şi de bună calitate.

Din aceste motive se impune ca în pădurile noastre de şleau să sporim procentul stejarului şi frasinului, iar pentru mărirea cantităţilor de lemn de lucru să convertim crângurile de şleau în codru.

Dintru început lucrările de convertire trebuesc intensificate în pădurile Statului şi instituţiunilor publice, iar mai târziu să se extindă şi în pădurile celorlalte categorii de proprietari.

Pentru atingerea ţelului dorit e necesar ca la convertirea acestor crânguri în codru să lungim revoluţia dela 30 la 60 ani, iar stejarul să fie introdus prin semănături sub masiv în ochiuri largi de aproximativ o lungime de arbore în afectaţia de rând de regenerare. Frasinul se va introduce mai târziu prin plantaţiuni după 4—5 ani dela instalarea stejarului. Celelalte specii de amestec din pădurea de şleau (carpen, tei, jugastru, ulm şi arbuşti) se vor introduce singure pe cale naturală din sămânţa arborilor din vecinătate.

Pentru crearea de condiţii favorabile de vegetaţie, seminţişurile tinere (lumină difuză) şi producerea de sămânţă pentru amestec, e necesar să se lase câte un arbore — doi în mijlocul ochiurilor, cari se vor scoate la 5—6 ani după deschiderea lor.

Treptat, treptat, ochiurile se vor lărgi anual cu o fâşie de 1— 2m. lăţime de jur-împrejur, care se va semăna în rânduri cu ghindă în sol mobilizat uşor cu sapa la adâncimea de 6—7 cm.

Dealungul fâşiilor se va lăsa apoi câte un arbore răsleţ pentru adăpost şi pentru formarea luminei difuze.

Seminţişurile instalate vor trebui asigurate însă în lupta cu lăstarii cotropitori. De aceea, se vor parcurge cu operaţiuni culturale (lămuriri şi curăţiri) ori de câte ori va fi nevoie.

La fel vor trebui parcurse cu operaţiuni culturale şi restul pădurii de şleau de convertit. Trebue avut în vedere însă ca masivul să rămână tot timpul închis, altfel se regenerează natural din sămânţă cu carpen şi tei.

După acest procedeu, regenerarea pădurilor de şleau se va face uşor, sigur, ieftin şi în condiţiuni apropiate de regenerarea naturală.

Tăierile vor trebui începute în arboretele trecute de 30 ani.

Pentru fixarea unui cadru de lucru e necesar ca, pădurea să fie împărţită în 4 afectaţii, iar fiecare afectaţie să se regenereze în timp de 15 ani. In acest chip regenerarea întregei păduri s'ar face pe îndelete în curs de 60 ani, iar arboretele cele mai bătrâne din lăstar nu vor trece de vârsta de 65 ani.

Alegând o perioadă de regenerare mai scurtă, pădurea s'ar regenera mai repede. Seminţişurile n'ar profita însă prea mult de adăpostul şi anii de sămânţă ai arborilor din vecinătatea ochiurilor pentru obţinerea de arborete amestecate. S'ar lucra apoi în condiţiuni prea artificiale şi lucrările ar costa mai scump.

Dacă din contră s'ar alege o perioadă de regenerare mai lungă, pădurea s'ar regenera pe îndelete ca în cazul regenerărilor naturale. Arboretul de convertit n'ar putea să stea însă prea mult timp în picioare, întrucât, fiind provenit din lăstari, are longevitate mică.

După convertirea în codru a unui crâng de şleau după modelul acesta, arboretele cele mai bătrâne din sământă vor avea vârsta de 60 ani. Până la începerea tăierilor şi regenerărilor, va trebui aşteptat prin urmare vreo 40 ani.

Umwandlung des Niederwaldes

La conversion des taillis en futaie.

La nécessité de maintenir et même d'augmenter la quantité du bois d'œuvre, est de plus en plus sentie. Pour y arriver, la conversion en futaie d'une supérficie appréciable des taillis s'impose.

La plupart des collaborateurs de la revue, qui ont repondu à l'enquête ouverte sur cette question, tout en recommandant la conversion, ont demandé qu'elle soit faite avec prudance, car nécessitant une augmentation du capital-bois, elle réclame une diminution des quantités exploitées. C'est pour cela qu'elle doit être effectuée avec discernement, tenant compte de toute une série de circonstances: nature du propriétaire, station, peuplement, étendue de la forêt. Il faut donc tâcher à adapter le but d'ordre général aux circonstances concrètes de la forêt.

C R O N I C A

INTERNĂ

CAPELA ORTODOXĂ DE LA GURGHIU

Din valea Gurghiului, în miezul Ardealului, unde străjueşte ca director al Şcolii de brigadieri silvici, colegul Ing. Dr. Emil G. Negulescu, ne-a mai sosit o veste bună.

La trei ani după executarea şi ridicarea în piaţa Gurghiului a monumentului marelui rege Ferdinand I, inaugurat în prezenţa M. S. Regelui Carol II-lea,

Colegul Negulescu înfăptueşte o nouă operă românească şi creştinească în acelaşi timp.

In Gurghiu nu era până acum o biserică ortodoxă. Exista însă în cuprinsul Şcolii de brigadieri o veche capelă catolică ce nu se mai folosea de multă vreme. Colegul nostru se hotărăşte s'o transforme în capelă şi biserică ortodoxă, la care să vie să se închine elevii şcolii şi suflarea ortodoxă din localitate, până în ziua când se va putea ridica o biserică.

Cu învoirea prealabilă a Inaltelor Foruri Bisericeşti, d-l Negulescu procedează mai întâiu la mărirea acestei capele. Apoi, după ce, cu măestria sa cunoscută azi de toată lumea, sculptează în lemn catapeteasma, în care a ştiut să îmbine armonios şi frumoase motive forestiere, — o împodobeşte cu icoanele împărăteşti şi ale celor 12 apostoli, minunate picturi executate tot de D-sa, având pe uşile din dreapta şi stânga celei împărăteşti, pe cei doi arhangheli (hramul bisericei), iar deasupra iconostasului pe Christ.

Biserica a fost apoi dotată cu toate cele necesare: clopote, policandre, veşminte pentru preot, cărţile de ritual etc. Pentru toate acestea, Direcţia Regimului Silvic din Ministerul de Agricultură şi Domenii nu şi-a precupeţit dărnicia. Deasemenea, n'au lipsit nici daniile preţioase ale colegilor noştri.

Forurile bisericeşti, la rându-le, văzând râvna românească şi setea creştinească a ortodoxilor din Gurghiu, au înfiinţat în localitate o parohie, punând să păstorească pe vrednicul preot Ioan Sânmărghitean.

Când toate au fost gata, s'a fixat ziua marelui praznic, ziua târnosirii bisericei.

In zorii zilei de 9 Octombrie 1938, lumea satelor din jur s'a pornit spre Gurghiu, unde a oficiat P. S. S. Nicolae Colan Episcop al Clujului, Vadului şi Feleacului, şi Ministru al Cultelor şi Artelor, asistat de un sobor de preoţi.

La sfârşitul slujbei, în curtea Şcolii din faţa bisericii, P. S. S. Nicolae Colan a predicat mulţimii, după care s'a trecut în sălile şcolii, unde a avut loc un banchet.

Primul cuvânt l-a avut P. S. Sa Episcopul Clujului, care lăudând fapta de bun creştin şi Român a colegului Emil Negulescu şi colaboratorilor lui, a terminat închinând pentru M. Sa Regele Carol II-lea.

După aceea, d-l Ing. Dr. Emil G. Negulescu, adresându-se P. S. Episcop şi mesenilor, a rostit următoarea cuvântare.

*

Dangăt de clopot a înfiorat în zori văzduhurile, ducând svon şi aducând slavă cerescului Tată c'a învrednicit firea noastră să ajungă ziua de azi.

Căci dela Domnul sunt toate şi pentru Domnul.

Vrerile şi puterile noastre pornesc dela El şi Lui se cuvine toată slava şi închinăciunea credinţii noastre.

Dintr'o cucernică îngenunchiere de gând, acest sfânt locaş a devenit pe încetul realitatea unei fapte omeneşti.

Şi pe drumul omeneştilor trebi ne-am întâlnit şi cu binele şi cu potrivnicul lui.

Binele ne-a fost îndemn.

Potrivnicul, cumpănire şi potrivire de gând înainte de a merge mai departe.

Căci simţeam în noi răsvrătindu-se toată acea pornire românească ce ne ducea spre descătuşare din neputinţă.

Clipa trecătoare a prezentului nostru îşi flutura doar timid petalele mărturisirii în nemărginirea cea fără de sfârşit a vrerilor şi puterilor cereşti şi-a lumii celei de dincolo de veac.

Căci îngânare de tremur e puţinul adus de noi spre mărirea Celui de Sus.

Mai mult slava lui Dumnezeu s'a coborît spre pământ, decât noi am ridicat din pământ spre cer.

Căci printre cărămidă şi grijă, slava s'a ridicat spre slavă.

Şi ca închinători întru Cristos, al sublimului Crist care a înviat din morţi pentru răscumpărarea şi înveşnicirea omenirii, am adus smeriţi semnul crucii, a binecuvântare lui Dumnezeu şi spre cinstirea neamului Românesc, al acestui neam Românesc, care ca şi El, cu moartea pre moarte călcând, prin credinţa lui isbăvitoare, a răpit cerului taina nemuririi prin care cu adevărat a înviat.

Iar pe drumul acestui modest locaş, arhiereştile binecuvântări ale Prea Sfinţiei Voastre, ajutorul bănesc şi mai ales zâmbetul încrederii depline în ceea ce năzuim a fost pentru noi împuternicirea deplină.

Căci, Excelenţa Voastră Prea Sfinte ne-a umplut sufletul de bucurie cu grija părintească ce ne-a purtat-o, trecând în două rânduri ca să ne vadă ce facem şi să ne lase impresia că putem.

Mulţumindu-vă cu plecăciune de fii sufleteşti ce vă suntem, ce putem zice mai mult şi mai grăbiţi de bătaia inimii decât să vă dea

Domnul Dumnezeu lung şi tot mai strălucitor şir de zile, ca să vă păstoriţi turma dreptcredincioşilor întru mulţi şi fericiţi ani.

Mulţumind totodată celor ce ne-au stat întru preţios sprijin cu fapta, cu vorba sau cu gândul, în fruntea cărora a stat mereu Minist. Agric. şi Dom., cu părere de rău că timpul nu ne îngădue să le pronunţăm tuturora cu recunoştinţă numele, mă 'ntorc spre fraţii mei Gurghieni să le mai fac o mărturisire:

Nu ştiu cum, dar mi se pare că alte înţelesuri au rosturile lumii pe aceste meleaguri împodobite cu îmbelşugare de veredele pădurii.

„Omul e tot mai bun şi Dumnezeu tot mai darnic. O înţelegere deplină ne-a întâmpinat din partea celorlalte biserici din comună.

Le suntem tuturor recunoscători.

Parohia noastră, luând fiinţă şi crescând alături de celălalt altar românesc, ne-a adus în gând şi unora şi altora multe întrebări şi poate nedumeriri.

Dar un lucru nu s'a uitat niciodată:

Că suntem fraţi şi bisericile noastre surori sunt.

Si frăţietatea noastră e atât de strâns una, că nedespărţita şi cu totul într'o flacără să lasă arsă luminiţa credinţei în faţa Dumnezeeştilor noastre altare.

Şi dincolo de orice, una în Românism e Dumnezeul credinţei noastre.

Căci în Dumnezeul credinţei noastre am topit cu lacrimi de secole ţara şi neamul, trecutul şi viitorul.

E poate timpul să închidem cărţile şi să ne deschidem sufletul

Nu a trufie şi învrăjbire am ridicat pe vârf de turn semnul crucii. Ci un altar al împuternicirii în frăţietate şi Românism s'a sfinţit astăzi.

Inălţaţi-vă în slăvi de vis şi vedeţi acolo fluturând departe viitorul de lumină şi glorie al neamului nostru.

Şi scoborându-ne în adâncurile sufletului şi trupului nostru, vom găsi acolo acel clocot năvalnic de cuget puternic şi încordarea voinicească în braţ, care vor să facă din părerea strălucirilor de vis, minunea veşniciilor româneşti.

Căci scrisu-s'a pe bolta mare a bisericii noastre:

„Slavă lui Dumnezeu",
„Glorie neamului meu".

Amin.

*

Au urmat apoi la cuvânt d-nii: I. Zeicu Ing. consilier silvic, Dr. Eugen Nicoară Comandantul Legiunii străjerilor, Aurel Gociman prof. univ., Traian Heroiu Ing. Insp. g-l silvic, V. Broşteanu Ing. Insp g-l silvic, Preotul I. Maloş protoereu al judeţului Mureş, şi alţii, toţi punând în lumină marea faptă creştinească şi românească a colegului nostru, precum şi toate celelalte merite ale lui, ca luptător şi animator pe acele plaiuri.

Ca şi în toamna anului 1935 când s'a inaugurat monumentul regelui Ferdinand, în afară de autoritățile județene și locale, colegul Emil Negulescu a avut alături multă silvicultorime (aproape 25 ingineri), veniți dela Reghin, Tg. Mureș, Cluj, Sighișoara, Brașov și București, în frunte cu d-nii: I. Zeicu Șeful Inspectoratului de regim silvic din Cluj, V. Broșteanu Șeful Inspectoratului de regim silvic din Brașov, Popovici directorul regionalei silvice Caps din Cluj, Tr. Heroiu din partea Soc. „Progresul Silvic". Cu toții s'au strâns acolo să se bucure de noua realizare a colegului nostru și să-l înconjoare cu dragostea lor. Căci multă laudă merită noua operă a colegului Negulescu.

S'au spus acolo de mulții vorbitori, în cuvinte inspirate și simțite, atâtea cuvinte frumoase despre el și activitatea ce-o desfășoară, că sufletele noastre au tresărit și vibrat de emoție și multă bucurie.

Iar această laudă se cădea să fie încă odată mărturisită și în scris, trecând-o ca amintire și îndemn în paginele Revistei noastre.

*

● **Realizări moșnenești.**

Obligațiuni de serviciu m'a pus cândva să străjuesc ca șef într'un ocol de munte, în care se găseau și multe păduri moșnenești. Acolo am făcut cunoștință pentru prima dată cu astfel de păduri. Cât au organele silvice de lucru cu moșnenii, s'ar putea scri tomuri întregi. Iar cum se prezintă și ceea ce reprezintă pădurile moșnenești dela noi se poate spune în două cuvinte: păduri mizere.

Cu toată părerea proastă ce am despre aceste categorii de păduri, curiozitatea m'a îndemnat totuși să-mi arunc ochii pe o „dare de seamă" (tipărită), prezentată „Obștei moșnenilor orășeni Câmpulungeni" în Adunarea ei generală ordinară din 15.I.939.

Ce realizări ar putea să prezinte un Consiliu de administrație de pădure moșnenească, când de pădurile acestea nu s'a ales decât praful și pulberea!? îmi răspundeam singur la întrebarea ce-mi puneam. Am citit totuși ca să pot zâmbi. Am rămas însă contrariat.

Am aflat, spre surprinderea mea, că în exploatările ce se fac „potrivit amenajamentului", sunt aproape la curent cu regenerările. Numai lipsa de puieți i-a făcut să rămână în restanță, pe care însă își propun să o împădurească în anul următor. Pentru nevoile de împădurire, Obștea are pepiniere proprii; în anul expirat a repicat 1.000.000 pueți de molid. Sămânța necesară semănăturilor în pepinieră și chiar cea necesară semănăturilor directe, și-o procură singură. A încercat chiar o combatere de Hilobius abietis. S'au făcut apoi degajări de molid în plantații.

Pe tărâm pastoral, deasemenea, aflăm că s'a realizat îmbunătățiri. Astfel, s'a construit două stâni și s'a curățat de „mușuroaie" o suprafață de circa 20 ha.

Pentru paza pădurii obștea are angajați 5 pădurari.

Bilanțul gospodărirei pe anul trecut este: 4.190.426 lei încasări, față de 754.433 lei cheltueli. Deci un venit net total de 3.435.993 lei, sau de 168 lei de dram, ceea ce a făcut să se scrie că „obștia merge tot spre mai bine".

Pentru toate cele ce privesc partea pădurărească, se face menţiune în darea de seamă că a avut concursul organelor silvice ale Statului.

Pentru viitor, se propun plantaţiuni în parchetele ce vin în curs. Pentru suprafeţele restante, s'a făcut de către organele silvice un plan pe 5 ani, timp în care să se aducă la zi. In total, în 1939, se vor planta 189 ha. Din cei 756.000 puieţi necesari, Obştea are în pepinirele sale 540.000 bucăţi. In plus, îşi mai propune să împădurească şi o suprafaţă erozibilă, să facă curăţiri de parchete şi lucrări în pepiniere. In golurile de munte va continua cu lucrările de curăţirea muşuroaielor, şi va mai construi o stână.

Ne oprim aci şi acordând credit acestei obştii, afirmăm că este prima despre care aflăm că este „în regulă cu cerinţele înfăptuirilor silvice“. Dacă şi pe teren se prezintă lucrul cum se arată în darea de seamă, atunci putem să credem că ne găsim în faţa unui semn îmbucurător. A început lumea să vadă cum trebue? Unde dă Dumnezeu, să aflăm cât mai multe veşti de această natură.

● Ravagiile poleiului.

In preajma Crăciunului ce a trecut, un poleiu ce s'a abătut asupra unei părţi din ţară, a avut efecte dăunătoare asupra reţelei de fire telegrafice, asupra pădurilor şi asupra vânatului aripat sedentar. Imprejurimile Bucureştiului şi Bărăganul au avut mult de suferit. Numai în ocolul Ţiganeşti s'a realizat 100.000 lei, din vânzarea rupturilor de arbori. Au suferit mult salcâmul, apoi stejarul.

Vânatul cu pene şi mai ales dropiile, a avut mult de îndurat depe urma poleiului care le-a lipit aripile. Din această pricină, ne mai putând întinde aripile, au fost împiedicate de a se mai mişca. Prilej bun pentru braconieri. Se pare că şi de data aceasta vigilenţa organelor puse să vegheze, a fost ca şi în 1934, surprinsă. Ba, ceva mai mult, s'a scris şi despre o anumită pasivitate vinovată. Din ziare aflăm că în Ialomiţa, Buzău, Brăila şi R.-Sarat sute de piese au fost prinse de locuitori şi ucise.

Şi când ne gândim că femelele de dropii sunt declarate drept monumente ale naturii!

● Alunecări de teren.

Din Buzău, judeţ cu multe terenuri degradate şi multe alunecări, ne vine, acum în plină iarnă, vestea că la gura Bâscei, un teren, care a pornit la vale încă de acum câţiva ani, a căpătat acum o iuţeală de alunecare de 80 cm pe zi. Suprafaţa în alunecare este de 30 ha., angajând, se zice, o masă de 3 milioane metri cubi. Din cauza acestei alunecări, circulaţia trenurilor de exploatare forestieră, aparţinând Soc. Foresta, este nu numai jenată, ci chiar întreruptă, linia trecând prin marginea acestei alunecări. Ceva mai mult, topirea zăpezii şi căderea ploilor din primăvară, poate face ca masa aceasta de pământ să se prăbuşească deodată, având drept urmare o barare a Buzăului tocmai la confluenţa Bâscei, distrugând în acelaşi timp podul metalic de la gura Bâscei, peste care trece linia ferată amintită. Este o surpriză la care ne putem aştepta.

● Acţiunea de îndrumare a populaţiei.

In strădania Ministerului de Agricultură şi Domenii de a face ca populaţia rurală să se îndrumeze către culturi tot mai raţionale şi cât mai intensive, personalul silvic de toate gradele este chemat sa aibă, alături de organele agricole, un rol de îndrumător. In adevăr, fiind în contact direct şi continuu cu populaţia de la ţară, organele silvice pot prin gospodărirea avutului ce le este încredinţat şi prin gospodărirea avutului lor propriu să fie exemple de imitat.

Cu acest gând, ca şi atunci când Casa Pădurilor a luat hotărîrea de a da pădurarilor şi brigadierilor sămânţă să facă lucerniere, aşa şi azi, Ministerul a aprobat ca organele silvice din exterior — fără excepţie — să facă platforme de gunoi, să aplice şi să tălmăcească poporului comunicatele şi broşurile Ministerului, în dubla lor calitate de buni gospodari şi de agenţi de propagandă ai Ministerului.

Nădăjduim că organele silvice, cu toate numeroasele lor atribuţii de serviciu, vor căuta şi vor şti să se achite şi de această nouă sarcină.

*

Tot în vederea stimulării populaţiei spre raţionalizare şi intensificare, Ministerul a destinat câteva milioane, sortite a fi împărtite drept premii, bunilor gospodari.

Din aceste sume, se vor distribui premii sătenilor şi pentru cazurile când vor dovedi că au făcut plantatiuni reuşite pe terenurile surpătoare sau sterpe.

Este o măsură bună, care se cade a fi aplaudată.

● Făinarea sau oidiumul stejarului.

In şedinţa din 12 Ianuarie a. c. a Secţiunei de Ştiinţe Agricole din cadrul Societăţii Române de Ştiinţe, D-l prof. Const. Georgescu dela Şc. Politehnică din Bucureşti a făcut o comunicare privind această boală a stejarului produsă de ciuperca Microsphaera abbreviata = M. alphitoides.

Conferenţiarul arată mai întâi ordinea, în care sunt atacate diferitele specii de Quercus din flora ţărei. Qu. conferta, Qu. Robur, Qu. pedunculiflora, Qu. sessilis, Qu. pubescens şi în fine Qu. cerris (în ordinea descrescândă a atacului).

In pepiniera Şcoalei de conductori silvici dela Casa Verde (Timişoara), conferenţiarul a observat că stejarul roşu (Qu. rubra) este imun.

Atacul are o formă foarte gravă la lăstarii de un an, a căror desvoltare târzie coincide cu perioada de cea mai mare putere de infecţie anuală a ciupercii, adică dela mijlocul lui Maiu până la finele lui Iunie; suferă în deosebi lăstarii de gârniţă care apar, din cauza atacului, ca vopsiţi cu var. La lăstarii de doi şi trei ani atacul deşi destul de intens, se întinde însă la un procent mai redus din aparatul foliaceu.

La arborii maturi aflăm făinarea numai la lujerii târzii, cum se observă mai ales la gârniță și la stejarul brumăriu sau tufanul (Qu. pedunculiflora).

Dacă o perioadă de timp nu s'au găsit aparatele fructifere ale ciupercei, acum în fiecare an se produc în număr considerabil pe fețele superioare ale frunzelor tutulor speciilor de Quercus.

Conferențiarul recomandă o serie de măsuri culturale pentru combaterea boalei, care deși nu aduce uscarea stejarilor, totuși contribue la micșorarea producțiunei lor lemnoase și le creează o stare de predispoziție maladivă.

At. Haralamb

Contribuții bibliografice.

(Presa forestieră, pe luna Iulie 1938*)*

Prezentul, 1 Iulie: Majorarea cotei export. de cherestea în Franța.

Universul, 1 Iulie: Combaterea Cărăbușilor și a Oidiumului de stejar.

Gazeta Sporturilor, 1 Iulie, Solitar: Ancheta Inpectoratelor de vânătoare.

Dreptatea, 2 Iulie: Pregătiți-vă din timp! Casa Pădurilor a fixat prețul 9000 lei vagonul lemne de foc.

Neamul Românesc, 3 Iulie: Țara cere măsuri urgente contra speculanților lemnelor de foc.

Argus, 3 Iulie, H. Brauner: Cronica lemnului.

Porunca Vremii, 3 Iulie, Mihai Vlad: Cine jefuesc pădurile Maramureșului? Jidanii stăpâni pe Munții Com. Dragomirești.

Curentul, 4 Iulie, M. P. Florescu: Inființarea Conservatoratului de planuri al pădurilor Statului.

Excelsior, 3 Iulie: Cronica lemnului.

Neamul Românesc, 5 Iulie: Ofensiva agricolă, silvică, pomicolă, în Basarabia.

Gazeta Sporturilor, 6 Iulie, Solitarul: (Rubrica vânătoarei). Potârnichea.

Curentul, 7 Iulie, Ion Nicula: Problema silvică a ținutului Vrancea.

Timpul, 7 Iulie: Lemnele de foc se scumpesc din zi în zi, ce spun exploatatorii și depozitarii.

Curentul, 8 Iulie: Suspendarea concediilor personalului tehnic al Min. Agriculturei.

— Prelungirea tarifului redus sezonier, pentru trasportul lemnelor de foc.

Dreptatea, 9 Iulie: Se scumpesc lemnele de foc; ce prețuri vom plăti la iarnă (avizul Comisiunei Speciale a Combustibilului, din Min. Econ. Naționale).

Ordinea, 9 Iulie, Ion Scutaru: Ieftenirea traiului şi administraţiile de Stat: Caps, Parid, etc.

— Un nou regim al importului de lemne în Ungaria.

Porunca Vremii, 8 Iulie: Munţii noştri — pădurile!

— N. Crevedia: Bucureştii oraşul grădină? — chestii urbanistice.

Curentul, 9 Iulie: Organizarea transportului lemnelor de foc pentru Capitală (dispoziţiile C. F. R.).

Gazeta Sporturilor, 10 Iulie, Mistreţul (Solitar): Datoria conducătorilor, cruţarea vânatului.

România, 10 Iulie: Reglementarea profesiei de Inginer, înfiinţarea colegiului.

— Noua politică tarifară a C. F. R. şi lemnele.

Timpul, 10 Iulie: Muntele Cotoreşti-Păltiniş Sibiu — 9 ha păduri în flăcări.

— Să se facă dreptate satului Dragomireşti din Maramureş.

Curentul, 10 Iulie: Capitala fără parcuri, păduri.

Prezentul, 11 Iulie, I. Sx.: Situaţia pieţei forestiere în raport cu consumul intern. (Comerţul de cherestea, debuşeul lemnului industrial şi cel de foc).

— Noul regim al importului de lemn în Ungaria.

— Exportul lemnului de frasin.

Viitorul, 12 Iulie: Aprovizionarea cu lemne a Capitalei.

România, 13 Iulie, Vlaicu Bârna: „Ţara Moţilor" de azi — exploatările — păduri devastate, ruina!

Gazeta Sporturilor, 13 Iulie: Mistreţul (pag. vânătoarei): Arma de vânătoare.

Curentul, 14 Iulie: Cum arată pădurea parc. Colentina-Andronache.

Argus, 15 Iulie: Aprovizionarea cu lemne de foc.

— Silvicultorii români la Praga.

Universul, 15 Iulie: Lucrări silvice, măsuri contra incendiilor şi calamităţilor naturale.

Timpul, 16 Iulie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.

Argus, 16 Iulie: H. Brauner: Lemnul românesc pe piaţa franceză; un contingent de 20 mii m. c. cherestea românească în Franţa (stejarul şi lemnul moale).

Excelsior, 16 Iulie: Cronica lemnului — pieţele de export forestier, tratative, export, piaţa internă.

Viaţa Bărăganului, 15 Iulie, Ing. silv. Anton Rădulescu: Gardul viu.

Gazeta Sporturilor, 17 Iulie, (rubrica Vânătoarei sport), Mistreţul: Alegeţi-vă reprezentanţii!

Prezentul, 20 Iulie: Controlul circulaţiei materialului lemnos. (M. Of. No. 162 din 18.7. decret lege 1977).

— Desvoltarea exportului de mărfuri româneşti în Turcia — petrol şi lemn.

Argus, 20 Iulie: Textul Regulament Lege: Controlul materialului lemnos şi transporturile.

Curentul, 20 Iulie: Casa Pădurilor nu mai acordă gratuităţi sau reduceri la lemne.

— Circulaţia materialelor lemnoase.

Gazeta Sporturilor, 20 Iulie, (Rubrica vânătoarei): Răspuns reprezentantului unei Societăţi de vânătoare.

Curentul, 22 Iulie: Ofensiva silvică în jud. Dâmboviţa.

România, 23 Iulie, Dr. N Roşu: Drumeţie în munţi: cabane, păduri, turişti, ţară de basm.

Curentul 23 Iulie: Cezar Cristea: Realizări silvice.

Lumea Românească, 23 Iulie, Heft: Lemnele de foc trebue să se vândă cu cel mult 8000 lei vagonul.

Neamul Românesc, 23 Iulie: O nouă cale ferată pe Valea Nişcov (Buzău), exploatarea masivului şi Caps-ul.

— Problema pădurilor, păşunilor şi creşterii vitelor în C. Lung (Bucovina).

Gazeta Sporturilor, 24 Iulie, (Vânătoarea), Mistreţul: Un animal greu de vânat: vidra.

România, 25 Iulie, Gala Galaction: Pe drumuri de altă dată — Masivul Ceahlăului, pădurea Ciresca, codrii Paşcanilor s'au dus!

Gazeta Sporturilor, 28 Iulie, Mistreţul: Inspectorul de vânătoare.

Timpul, 27 Iulie, M. R. Paraschivescu: Cu echipele Regale prin „Ţara Moţilor", Vidra lui Avram Iancu, Ciubăritul şi cărăuşia, pădurile mândre au fost odată!

Curentul, 27 Iulie, L. Georgescu Gr.: Despre Dry farming — pentru a învinge seceta.

Porunca Vremii, 28 Iulie, C. Cristea: Jidanii şi codrii româneşti. Cine distrug pădurile?

— Alarma silvicultorilor — Studii şi articole îngrijorătoare.

Porunca Vremii, 28 Iulie, I. P. Prundeni: Răfuiala forestieră; despăduririle şi prefecţii de judeţe.

Viitorul, 28 Iulie, V. G. Bârca: Ard recoltele şi pădurile, fără să fie asigurate.

— Reorganizarea corpului silvic mediu şi inferior.

România, 30 Iulie, Dr. N. Roşu: Nădejdi şi îmbunătăţiri în Ţara Moţilor şi răzeşii din Vrancea, tăerea pădurilor, — revizuirea contractelor de exploatare oneroase.

Excelsior, 30 Iulie: Cronica lemnului: Piaţa internaţională a produselor forestiere (exportul în Anglia şi concurenţa Sovietică. Prohibirea exportului lemn de nuc.

Prezentul, 30 Iulie: Importante modificări în tariful de mărfuri cfr. — cherestea de nuc — (dela 25 August).

Frontul, 29 Iulie, V. Dora: Lemne pentru funcţionari — cum se vor aproba de Caps?

Universul, 31 Iulie: Activitatea Caps-ului pe ultimile luni.

Timpul, 31 Iulie („Timpul Vânătoarei"): Istoricul Societăţii „Lunca".

— Şi câinii au ambiţia lor. Cum să umblăm cu puşca.

— Al. Brateş: Cum stăm cu vânatul?

Cezar Gr. Cristea

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

Ing. ILIE C. DEMETRESCU:

1) **Problema creditului forestier sub condiţiunile româneşti.**
1938, Bucureşti, „Bucovina", 28 pagini, 30 lei.

2) **Finanţarea economiei noastre forestiere.**
1938, Bucureşti, „Bucovina", 16 pagini, 20 lei.

EXTERNĂ

● Prezentarea.

Deschizând acest nou despărţământ, la inceputul celui de al 51-lea an al bătrânei şi glorioasei noastre Reviste, ne vine în minte o maximă întâlnită undeva în literatura germană:

„Wer fremde Wälder nicht kennt,
Weiss nichts von seinem eigenen!".

Cam acelaş lucru l-am putea spune şi despre economia forestieră:

Cine nu cunoaşte din economii forestiere streine,
Nu ştie mare lucru despre a sa proprie!

Incontestabil, că această maximă nu reprezintă decât un caz particular al unui fapt de valabilitate generală. Cunoştinţele noastre nu sunt ceva absolut, ci relativităţi, rapoarte între diversele percepţiuni pe care simţurile ni le mijlocesc asupra mediului înconjurător. Cu cât comoara noastră de noţiuni într'un domeniu dat va fi formată din elemente mai divers, mai strâns şi mai precis legate între ele prin puncte de reper sigure, cu atât judecata noastră va fi mai clară, mai bogată în concluzii utile, cu atât vom putea spune că dominăm mai desăvârşit domeniul respectiv.

Adevăratul specialist nu se va mărgini numai la studiul — fie el cât de deplin — al condiţiunilor naţionale. Pe cât îi va fi cu putinţă, va trebui să privească şi la vecini. Printre tinerii silvicultori germani există tradiţia că după încheierea studiilor de specialitate teoretice, să întreprindă călătorii de studii în ţări străine sau chiar să se angajeze pentru câţiva ani în diverse administraţiuni străine. Şi pe la noi prin Ţară au trecut sau au practicat mai mulţi silvicultori germani, unii ajunşi profesori universitari sau personalităţi conducătoare. Administraţiile forestiere germane acordă chiar concedii pe mai mulţi ani, agenţilor săi, care vor să se angajeze pasager în alte administraţii forestiere, spre a căpăta o mai largă perspectivă de specialitate.

Nu mai vorbim de avuţii englezi, danezi, americani, japonezi etc., care îşi permit călătorii îndelungate şi costisitoare în ţări streine sau în întinsele lor colonii.

In acest sens al lărgirii perspectivei de specialitate, ne propunem să fim de folos cetitorilor Revistei, prin deschiderea acestei ferestre în afară.

Ingrijitorul cronicei de față se consideră îndatorat față de ori și ce contribuție venită dela binevoitori, al căror nume va fi menționat cu credință [1]).

● Conferința internațională pentru utilizarea lemnului.

Intre 15 și 17 Septembrie 1938 a avut loc la Bruxelles, sub președinția de onoare a M. S. Leopold III, Regele Belgilor, cea de a IV-a Conferință internațională pentru utilizarea lemnului. Ea s'a ținut sub auspiciile organizațiunii: „Commission internationale d'Utilisation du Bois". Președinția activă a ședințelor a fost exercitată de D-l René Chaplain, Directorul general al Administrației des Eaux et Forêts (Paris) și Președintele Comisiunii.

Problemele de ordin general desbătute — în afara celor de gospodărie interioară ale Comisiunii (Darea de seamă, Programul de lucru, Bugetul) — au fost:

1. Incercările de rezistență;
2. Lemnul în construcția vehiculelor și mijloacelor de locomoțiune;
3. Folosirea deșeurilor de lemn.

Participația la conferințe prin comunicări și la ședințe prin discuțiuni, a fost deosebit de activă, utilă și promițătoare pentru viitoarea desvoltare a Comisiunii. Deși instituția respectivă este tânără, interesul pentru obiectivul urmărit este în vădită creștere. Astfel, numărul participanților la cele patru conferințe internaționale precedente, a evoluat după cum urmează:

11 țări în 1935; 21 țări în 1936; 26 țări și 3 organizațiuni internaționale în 1937; și 32 țări și 4 organizațiuni internaționale în 1938.

Cea de a V-a conferință este plănuită a se ține la Zürich în Septembrie 1939. De remarcat că România ia parte pentru prima oară la cea de a IV-a conferință, fiind reprezentată prin D-l Prof. M. D. Drăcea, ca delegat oficial

Insemnătatea deosebită pe care o câștigă neîncetat lemnul ca material de industrie, lucru, construcție, ridică și pentru noi obligațiunea de a da atențiunea ce se cuvine unor atari manifestațiuni pentru aflarea de noui căi pentru o cât mai bună folosire a unui material cerut cu crescândă stăruință în lume.

(După Z. f. Wfw., VI, 125).

---

1) Isvoarele cronicei vor fi menționate deasemenea și anume într'o formă prescurtată. De pildă: Z. f. Wfw., V, 215, va însemna: Zeitschrift für Weltforstwirtschaft, Band V, pag 215.

● Asociaţia silvicultorilor din ţările baltice.

Cele trei mici ţărişoare de pe malurile Balticei: Estonia, Letonia şi Lituania, atât de râvnite şi ameninţate de puternicii lor vecini: Germania, Polonia şi Rusia, caută să se ajute reciproc în lupta lor pentru existenţă.

Incontestabil că lucrul este uşurat prin comunitatea trecutului, culturei şi intereselor prezente.

Intre altele s'a constituit de curând, după încercări ceva mai vechi, o „Asociaţie a Silvicultorilor din ţările Baltice". In compunerea sa — ca despărţăminte — intră asociaţiile naţionale de silvicultori, câte una de fiecare stat Prezidium-ul nouii Asociaţiuni este format din preşedinţii şi secretarii celor trei despărţăminte.

Scopul Asociaţiunii îl constitue cunoaşterea, apropierea şi cooperarea silvicultorilor baltici pe teren ştiinţific şi practic forestier.

Mijloacele pentru atingerea scopului propus ar consta din organizarea:

— de adunări periodice regulate, în care să se ţină conferinţe şi comunicări;

— de excursiuni şi vizite;

— de Secţiuni de studii diverse, editare de lucrări şi publicaţiuni, etc.

(După Z. f. Wfw., VI, 109).

● Impădurirea Vezuviului.

Cu toată groaza pe care ne-o amintesc izbucnirile acestui neastâmpărat vulcan, el constitue totuşi, pe de altă parte, o binefacere pentru populaţiunile învecinate, tocmai prin acele izbucniri. Cenuşa aruncată şi presărată peste câmpurile agricole şi solurile de grădini, vii şi păduri, reprezintă un admirabil îngrăşământ. In vremea lor, recoltele devin fabuloase, ţinând mulţi ani, astfel încât „ploaia de cenuşe e privită ca o ploaie de aur". Pădurile din împrejurimi, de pildă, au o creştere de peste 20 m^3 pe an şi pe hectar.

Crusta de lavă şi cenuşe închegată de pe coastele muntelui devine pe de altă parte păgubitoare, prin aceea că favorizează formaţiunea de torenţi şi de viituri de ape pustiitoare, ca şi rostogolirile de pietre.

In legătură cu acest ultim fapt şi apoi şi pentru consideraţiuni estetice, Administraţia forestieră fascistă desfăşoară o vie activitate de împădurire a locurilor inproductive sau isvorâtoare de pericole. Acolo unde nevoia o cere, împăduririle sunt precedate de lucrări de consolidare a solului: baraje de zidărie, lemn, etc.

Suprafaţa destinată a fi împădurită şi care a fost împădurită, în parte, cuprinde 27.200 ha. Din aceasta, 3586 ha, constitue, cum am zice noi, perimetre de ameliorare, prin lucrări combinate.

Din punct de vedere staţional, ne aflăm în lauretum, solul fiind format exclusiv din lavă, relativ proaspătă (1906).

Speciile folosite, cu succes, în împădurire diferă după cum locurile respective sunt sau nu ferite de gaze superioare In cele ferite a dat foarte bune rezultate Pinus pinea şi maritima, apoi, în mai mică măsură: frasinul, castanul, gorunul, plopul, nucul. N'au putut rezista în locuri cu gaze de sulf decât salcâmul, ca arbore şi specii de Genista, ca arbuşti.

In afara acţiunii sale de protecţie şi de înfrumuseţare a peisagiului, interesează, se înţelege, şi produsul material al pădurilor rezultate. Sub acest raport este de amintit producţia mare de puieţi de pin şi salcâm din însămânţările naturale, puieţi foarte buni de transplantat. La opera de împădurire contribue, în primul rând, Statul, fiind secundat în deaproape de comunele interesate, apoi de diversele organizaţiuni fasciste de tineret şi voluntari.

(După Z. f. Wfw., VI, 36).

● Organizarea forestieră a Etiopiei.

Se ştie că Administraţia forestieră italiană (Milizia forestale) este organizată milităreşte. In acelaş spirit unitar, ea este extinsă şi asupra coloniilor. Astfel în Tripolitania aflăm Legiunea X Libica, în Etiopia şi Somalia, Legiunea XI „P. di Grigorio". Fiecare din aceste legiuni au 2 sau mai multe cohorte. Mai departe, aflăm două până la 12 oficii forestiere locale, cum ar fi la noi ocolul. Cât de departe s'a ajuns cu organizarea aceasta colonială, reese şi din faptul că în Etiopia, ocupată abia de un an şi jumătate, în urma răsboiului ştiut, s'a şi făcut serbarea arborelui în primăvara 1938.

(După Z. f. Wfw., VI, 23 şi 103).

● Impăduriri întinse în Norvegia.

In anul trecut, a fost adoptat de către Ministerul de Agricultură un plan de împădurire pe 10 ani, prezentat de Şeful Administraţiei forestiere a Statului. Potrivit acestui plan, ar fii să se împădurească anual, cel puţin 15.000 ha, în care scop, ar fi necesară o cantitate anuală de 25 milioane puieţi şi 12.000 kg sământă. Cât de cuprinzător este acest plan, rezultă şi din aceea că trebuitoarea cantitate de sământă este de zece ori mai mare decât cea folosită până acum.

(După Z. f. Wfw., V, 55).

● Consecinţele gerului din iarna 1928/1929.

Către sfârşitul anului 1938 s'a ţinut în Lemberg un congres al Silvicultorilor polonezi, consacrat problemei efectelor produse de gerul excepţional din iarna 1928/29 asupra pădurilor şi lemnului de foioase. In legătură cu această chestiune, s'a stăruit deosebit şi asupra însemnătăţii şi viitorului lemnului de fag ca materie primă pentru industria mecanică si chimică şi ca material de lucru şi construcţie.

Pentru noi, ţara cu atât de multe şi încă destul de bogate păduri de fag, problema are — credem — aproape aceiaş însemnătate ca şi pentru economia forestieră poloneză, încât merită toată atenţiunea. Prin chipul cum se utilizează astăzi la noi frumoasele rezerve de lemn de fag, produs al naturii, se distrug valori incalculabile ale patrimoniului naţional.

(După R. i. du Bois, 1938/60).

● **O nouă împărţire administrativă a pădurilor de Stat în Polonia.**

Priveşte de fapt o altă regrupare a ocoalelor silvice pe Direcţiuni, ca şi reşedinţa acestora. Proprietatea forestieră a Statului cuprinde 3¼ milioane ha, fiind împărţită în 433 Ocoale silvice. Suprafaţa păduroasă ce revine fiecăreia dintre cele 9 Direcţiuni, variază între 287.000 (Varşovia) şi 482.000 ha (Vilna), iar numărul ocoalelor, între 35 şi 59.

Motivul acestei reforme a fost dorinţa de a face să coincidă sau măcar să se apropie de împărţirea Administraţiei politice a ţării şi de reşedinţa organelor acesteia. Scopul n'a putut fii atins decât în parte, din cauza greutăţilor de ordin tehnic. Reforma a intrat în vigoare la 1 Oct. 1938.

(După Z. f. Wfw., V, 55).

● **Poliţia pădurilor din aeroplan.**

Intiderea mare a pădurilor din Canada, cât şi alte imprejurări specifice, au impus folosirea aeroplanului în poliţia forestieră, deja de 12 ani. Astăzi, serviciul respectiv întrebuinţează 28 de maşini.

(După Z. f. Wfw., V, 61).

Ilie C. Demetrescu

Societatea Uzinele Metalurgice

„TITAN, NADRAG, CALAN"

voesc să angajeze, pentru Direcţiunea silvică din Lupeni a acestei Societăţi, doi ingineri silvici tineri.

Sediul Central al Societăţii este în Bucureşti,

Str. Clemenceau Nr. 3.

MERCURIALE

● Piaţa internaţională a lemnului în 1938.

Anul 1938 începe sub auspicii nu prea favorabile pentru economia lemnului. Dacă în cursul anului 1937 lemnul devenise din ce în ce mai căutat iar preţurile în continuă creştere în atmosfera de războiu de pretutindeni, finele anului trece printr'o nouă criză economică. Preţurile tuturor materiilor prime şi ale acţiunilor încep să scadă. Preţurile lemnului baltic cedează cu 2 L/Ldts. iar în basinul mediteranean deşi piaţa a rămas neschimbată, importatorii se reţin dela cumpărături, aşteptând reducerea preţurilor

Pentru asigurarea fermităţii pieţei europene în conferinţa E. T. F. C.-ului care are loc la 27 Septembrie 1937 la Stockolm se decide în unanimitate ca cifra totală a exportului de răşinoase pe 1938 să se reducă cu 10% faţă de cotele din 1937, adică să atingă numai 3.600.000 stds.

Astfel cotele statelor membre pe 1938 sunt următoarele (în mii standarzii): Finlanda 904; U. R. S. S. 855; Suedia 738; Polonia 281; Austria 247; România 221; Jugoslavia 151; Letonia 114; Cehoslovacia 86.

Reducerea de 10% este aplicabilă pe periodul 1 Octombrie 1937—31 Decembrie 1938.

La 13.XI.937 se ratifică de statele semnatare convenţia lemnului de fag (E. B. C.) prin care se fixează nevoile de import de fag la 450.000 m³ repartizată astfel: Jugoslavia 170.000 m³, România 130.000 m³, Cehoslovacia 94.000 m³ şi Polonia 56.000 m³.

Cu toate măsurile luate pentru restrângerea exportului în vederea menţinerii preţurilor, acestea din urmă scad iar importatorii se abţin de a face cumpărături.

In basinul baltic, Finlanda a exportat în Ianuarie 1938 o cantitate de 105.000 stds din care 65.000 stds în Germania faţă de 625.000 stds în aceiaş lună din 1937. Cu excepţia Germaniei, vânzările în celelalte ţări sunt neînsemnate. Vânzările din Suedia sunt la fel şi chiar U. R. S. S. nu a vândut aproape nimic în această perioadă de timp.

Deşi situaţia economică e foarte bună, nevoile de lemn se anunţă a fi reduse ca în 1937. In Franţa situaţia pieţei lemnului e rea. Din cauza agitaţiilor economice şi politice lipseşte încrederea necesară pentru plasarea capitalurilor în construcţiuni noi aşa că importul de lemn va fi redus.

Deasemenea în Belgia, Olanda şi Danemarca există stocuri importante aşa că cererea e foarte redusă.

Situația in Germania e cu totul specială căci viața economică fiind cu totul sub controlul statului, care o intensifică mereu, nevoile de lemn sunt foarte mari și nu pot fi acoperite de producția indigenă.

In Europa centrală și în basinul mediteranean piața se menține fermă deoarece țările importatoare nu au stocuri mari iar oferta e redusă față de cerere.

Pentru a menține fermitatea pieței lemnului în Europa dar mai ales pe piețele occidentale, la conferința E. T. E. C.-ului din 20 Ianuarie 1938 dela Varsovia se hotărăște o nouă reducere a exportului de rășinoase cu 180.000 stds ceace revine la o micșorare cu 5% din cotele fixate de E. T. E. C. pentru 1938 la conferința dela Stocholm din Septembrie 1937.

In cursul lunei Februarie, Rușii scad prețurile ajungând aproape la prețurile dela începutul anului precedent. Din această cauză vânzările făcute de țările nordice pe piețele occidentale sunt încă puțin importante. Pe piețele centrale și sudice situația se menține mereu fermă.

Cu toate că prețurile continuă să scadă în cursul lunei Martie în țările nordice, importatorii sunt rezervați în cumpărături iar pe piețele Europei Centrale „Anschluss"-ul are o importanță mare producând schimbări mai ales pe piața italiană.

Până la finele lunei Martie Suedia a vândut 275.000 stds față de 610.000 stds în aceiaș perioadă de anul trecut. Cu excepția Angliei, exportul în celelalte țări (Franța, Belgia, Olanda, Germania) e foarte redus.

In Finlanda piața lemnului e deasemenea puțin animată. Cererea de lemn finlandez e puțin importantă, Finlanda exportând in primele 3 luni ale anului 250.000 stds față de 780.000 stds în aceiași perioadă de anul trecut.

In Anglia stocurile sunt reduse dar importatorii care cumpărând anul trecut cu prețuri superioare au avut pierderi sunt rezervați. Situația pieței nu este socotită clară până ce nu încep vânzările la noile prețuri oferite de ruși.

In Germania cererea de lemn depășește oferta cu toate că în urma anexării Austriei nevoile Germaniei în lemn s'au mai redus. Importul de lemn e puțin superior celui din anul trecut, provenind mai ales din Cehoslovacia și Polonia.

Pe piața Poloniei nu se simte nici o scădere de prețuri datorită consumului pieței interne foarte activă, căci se cer cantități mari de lemn pentru traverse și pentru desvoltarea industriei polone. Exportul e deasemenea în creștere mai ales în Germania, Ungaria și Palestina (în special părți de lăzi).

Situația pieței jugoslave deși nu e complet lămurită, totuși perspectivele sunt foarte favorabile ca urmare a Anschlussului. Ca urmare a dispariției Austriei Jugoslavia speră să-și reia locul pe piața Italiei, de unde fusese isgonită în urma sancțiunilor. Astfel fiind deși exportul forestier jugoslav în primele luni ale anului e ceva mai redus decât anul trecut totuși viitorul e privit cu multă încredere.

In România prețurile pe piața internă marchează o tendință de creștere, căci campania de construcțiuni a început, stocurile sunt reduse și oferta slabă. Deasemenea se speră ca exportul să fie favorabil prin dispariția concurenței Austriei, care era foarte simțită în special pe piața Ungariei și Greciei.

Exportul României în Anglia e foarte redus. Deasemenea, în Germania. In schimb el se desvoltă satisfăcător spre Palestina, Egipt și Africa de Nord.

Situația nesigură a pieței internaționale a lemnului începe să se prelungească. Plafonul inferior al prețurilor care se presupunea că va fi atins în luna Martie—Aprilie a fost atins abea în cursul lunei Iunie. In această primă jumătate a anului piața lemnului a suferit o depresiune mare. Importatorii țărilor occidentale (Anglia, Franța, Belgia, Olanda, Germania) stau într'o atitudine prudentă și de expectativă, continuând să nu cumpere decât cantități neînsemnate și strict necesare de lemnărie.

Prețurile în țările nordice au fost reduse iar oferta în basinul baltic a depășit cu mult cererea. Din această cauză încrederea în redresarea pieței a dispărut și stocurile de lemnărie sunt mult majorate.

Față de creșterea cheltuelilor de exploatare și industrializare, producătorii suedezi și finlandezi au încercat să mențină prețurile din toamna anului 1937 scontând aceasta pe baza reducerii cantitative a exportului, hotărîtă de E. T. E. C. în conferințele din Septembrie 1937 și Ianuarie 1938. Deși toată lumea se aștepta la o reducere de prețuri în primele 2—3 luni ale anului, totuși nimeni nu credea că vor scădea sistematic timp de 5 luni.

In centrul și sudul Europei situația se menține fermă grație cererii masive de pe piața Italiei și a Germaniei.

In cursul verii începe să se întrezărească posibilitatea ameliorării pieței lemnului.

Intr'adevăr, prin reducerea tăerilor în Suedia și Finlanda, mărirea consumului intern pe toate piețele exportatoare și reducerea exportului prin alipirea Austriei la Germania, situația generală se îndreaptă.

Importatorii încep să constate că nu se vor putea aproviziona cu lemnăria necesară la prețuri inferioare celor ajunse în Iunie.

Stocurile de materiale s'au redus atât de mult încât nu se mai pot face vânzări în specificații normale și importatorii sunt nevoiți să facă cumpărături mai mari în vederea aprovizionării depozitelor lor.

Orice întârziere în așteptarea unei noi reduceri de prețuri face ca stocurile să se reducă mai mult iar navlurile să crească, din cauza intensificării transporturilor în preajma închiderii navigației în marea Baltică.

Dealtfel, piața internațională a lemnului se înviorează în cursul verii și din cauza ameliorării tot mai vizibile a economiei mondiale, prețurile tuturor materiilor prime fiind în creștere.

Vânzările de lemn suedez şi finlandez sunt din ce in ce mai mari mai ales în Anglia, Germania şi Olanda, pe când tranzacţiile cu Franţa şi Belgia sunt încă neînsemnate.

Exportul rusesc deabea atinge jumătate din cantităţile vândute in anul precedent. El scade pe toate pieţele cu excepţia Germaniei unde a crescut extraordinar de mult.

Franţa importă din ce în ce mai puţin, căci de câtva timp nevoile sunt acoperite tot mai mult de lemnul indigen.

Pe piaţa Belgiei şi Olandei tranzacţiile sunt din ce în ce mai numeroase. Se cere tot mai mult lemn din ţările nordice.

Pe pieţele din centrul şi sudul Europei situaţia continuă să se menţină bună.

In Polonia piaţa internă e foarte vie din cauza cererii mari de lemnărie pentru construcţiuni. Mulţi producători preferă să-şi plaseze lemnul în interior din cauza preţurilor bune care se oferă.

Exportul e deasemenea activ depăşind pe cel din 1937. mai ales in ceace priveşte lemnul de mină şi de celuloză.

In Cehoslovacia exportul e deasemenea activ mai ales în Ungaria şi Germania.

Exportul forestier s'a redus considerabil in acest an. Afacerile cu Italia stagnează din cauza clearingului iar exportul spre Germania e diminuat mult.

Deasemenea exportul românesc e mai redus decât în aceiaşi perioadă de anul trecut. Pentru incurajarea exportului s'a instituit prime de export. Exportul românesc s'a schimbat mult faţă de anul precedent. Anglia cumpără cantităţi foarte reduse în acest an in schimb Germania cere foarte mult lemn. O creştere simţitoare a exportului românesc se vede deasemenea în Ungaria, Italia şi Elveţia.

Situaţia pieţei internaţionale a lemnului se imbunătăţeşte din ce în ce mai mult, graţie tranzacţiilor masive încheiate intre exportatorii şi cumpărătorii din vestul Europei până la finele lunei Septembrie, când evenimentele politice influenţează defavorabil piaţa şi multe tratative în curs de perfectare sunt intrerupte.

Prin conferinţa dela München, pericolul unui nou războiu mondial este inlăturat, sau cel puţin amânat, pentru un moment şi cumpărările de lemnărie reîncep intr'un ritm rapid, stocurile fiind foarte reduse.

Din cauza cererii mari se observă o tendinţă de urcare a preţurilor mai ales la lemnăria albă de răşinoase. Deasemenea, lemnul roşu are o creştere de preţuri mai ales la calităţile superioare.

Ca urmare a întoarcerii calmului pe piaţa internaţională a lemnului, o intensă activitate de cumpărări de lemnărie se desfăşoară în Anglia. In celelalte ţări cumpărăturile sunt deasemenea din ce în ce mai mari aşa încât cererile sunt mari faţă de stocurile reduse ale exportatorilor.

Din cauza îngheţului timpuriu, U. R. S. S. nu a putut să execute un mare număr de contracte, din care cauză importatorii au fost nevoiţi să-şi acopere deficitele din alte ţări.

In majoritatea statelor rezervele de lemn sunt reduse față de stocurile normale.

In fine producția și oferta de lemn pentru export a Suediei și a Finlandei sunt mai reduse decât în anii normali.

Toate aceste motive fac ca mișcarea comercială să fie foarte favorabilă la finele anului iar prețurile să crească cu 2—3 sh/m^3 față de prețurile din August.

Din cauza stocurilor reduse, nevoilor mari pentru înarmare și a amenințării închiderii navigației în porturile nordice, Anglia cumpără cantități masive de lemnărie din Suedia, Finlanda, U. R. S. S. și Polonia. In ultimul timp numeroase cereri au sosit și în România, deși la începutul anului exportul românesc spre Anglia era aproape nul.

Exportul în Franța și Belgia se menține scăzut pe când în Olanda el a crescut, mai ales din Rusia și Finlanda.

Activitatea economică a Germaniei se menține favorabilă iar nevoile de lemn cresc mereu. Exportul din toate țările a crescut mult dar mai ales cel din U. R. S. S., Finlanda, Cehoslovacia și România, iar pentru 1939 se crede că importul forestier german va fi și mai mare.

Piața Polonă e în plină activitate la finele anului 1938. Olanda a încheiat numeroase contracte, englezii arată un deosebit interes pentru lemnul roșu pe care oferă prețuri bune iar Germania cumpără cantătiți însemnate de lemnărie, oferind Poloniei un credit de 120 milioane zloți în mărfuri (mașini și aparte) ce va fi plătit cu produse agricole și lemn.

Piața jugoslavă a devenit foarte favorabilă în ultimele luni ale anului. Grație negociațiunilor duse cu Germania, Grecia și Italia exportul jugoslav în aceste țări e în creștere. Dacă exportul de lemnărie în Anglia, Franța și Olanda a diminuat în schimb cel din Europa centrală e în creștere.

Piața românească e în plină activitate. Anglia cere din nou lemn românesc, la prețuri foarte bune pentru noi. Perspectivele unui comerț cu Germania devin din ce în ce mai favorabile iar Ungaria arată un viu interes pentru lemnul nostru. Odată cu dispariția Austriei, Italia a majorat cererile de lemn românesc iar Egiptul și Palestina își măresc cererile de lemnărie.

In zilele de 16—18 Noembrie a. c. a avut loc la Stochkolm adunarea generală a E. T. E. C.-ului unde s'a aprobat în unanimitate cotele de export a statelor membre pe 1939, prevăzându-se o rudecere de 20%.

Astfel grație reducerii cotelor de export, stocurile reduse de lemnărie din majoritatea statelor exportatoare și importatoare, reducerii producției de lemn din Finlanda și Suedia precum și cererilor crescânde de lemnărie pentru înairmării în mai toate statele, se speră ca anul 1939 să fie excelent pentru economia internațională a lemnului.

Ing. Gr. Vasilescu

Exportul forestier în anul 1938.

1. *Conjunctura generală a lemnului.*

In perioada 1932—1936, industria lemnului şi-a comprimat producţia tot mai mult, pentru a o adapta la cererile reduse ale pieţelor interne cât şi a ţărilor importatoare de lemnărie, evitând a face stocuri masive de lemnărie.

Cererile crescânde de lemnărie, începute în Octombrie 1936, neputând fi satisfăcute de industria lemnului, au provocat o bruscă criză de subproducţie în acest compartiment, care a dus la urcarea vertiginoasă a preţurilor, ce-au ajuns să fie chiar dublate.

Conjunctura excelentă a lemnului din 1937 a determinat pe importatori să forţeze importaţiunile de lemnărie, şi să supraliciteze producţia redusă a industriilor forestiere din ţările exportatoare. In acest an, importul forestier a fost cu totul exagerat de mare şi peste posibilităţile de consum, deoarece, sub imperiul evenimentelor politice ce se desfăşurau într'o încordare prea mare, care ar fi dus în orice moment la declanşarea unui războí general, fiecare ţară importatoare s'a grăbit să-şi creeze rezerve suficiente de lemnărie.

Sfârşitul anului 1937 a adus desamăgire generală, importatorii s'au găsit cu stocuri prea mari de lemnărie, în timp ce consumatorii îşi aveau acoperite nevoile lor până la refuz. In ce priveşte angajamentele noi, cu livrarea în 1938, acestea au fost prea puţine, deşi în anul precedent se făcuseră angajamente „a livrer" până la 40% din exportul total efectuat în cursul anului 1937.

In anul 1938, datorită stocurilor mari de lemnărie formate pe pieţele importatoare, volumul transacţiilor de materiale lemnoase a scăzut cu cca 40% faţă de cantităţile exportate în anul precedent.

In prima jumătate a anului 1938, piaţa internaţională a lemnului a fost caracterizată printr'o totală lipsă de interes din partea importatorilor. In acest interval, majoritatea exporaţiunilor de lemnărie s'au făcu în baza angajamentelor din anul 1937. Noile angajamente au privit mai mult specificaţii speciale de lemnărie pentru asortarea dimensională a stocurilor existente.

In lunile Iunie—August, când stocurile de lemnărie ajunseseră să fie lichidate în cea mai mare parte, au intervenit complicaţiunile internaţionale de ordin politic, ce-au provocat o atmosferă de nesiguranţă nefavorabilă transacţiunilor comerciale.

Numai după conferinţa dela München, ce s'a ţinut la 30 Septembrie 1938, piaţa internaţională a lemnului a început să se înviorreze, volumul transacţiilor s'a mărit, iar preţurile au devenit ferme.

In anul 1938, importul cherestelei de răşinoase a scăzut în ţările industriale din Vestul Europei şi Orientul apropiat, din cauza stocurilor anormale formate în anul 1937.

Concomitent cu reducerea importaţiunilor de lemnărie, ţările exportatoare şi-au redus producţia fabricelor lor prin măsurile luate la timp de E.T.E.C.

Importul de lemnărie din 1938 trebue considerat ca fiind subnormal, deoarece este inferior exportului din 1932 şi 1933, iar stocurile pe pieţele importatoare sunt cu totul insuficiente.

2. *Preţurile lemnului în 1938.*

In primul semestru din 1938, când piaţa internaţională a lemnului a fost cu totul calmă, preţurile au încercat scăderi apreciabile. In a doua jumătate a anului 1938, când cererile au revenit pe primul plan, preţurile au redevenit ferme şi chiar s'au majorat.

Curba preţurilor din 1937 şi 1938 este o sinusoidă perfectă, care în anul 1937 a atins punctul maxim în luna Mai, iar în anul 1938 a trecut sub nivelul dela începutul anului 1937, şi a atins punctul minimal în lunile Iulie—August.

Pentru a ne da seama de evoluţia preţurilor obţinute la lemnăria exportată, dau mai jos preţurile cherestelei de răşinoase, calculate *fob* Galaţi şi Brăila, în intervalul August 1936 — Ianuarie 1939:

Anul	Luna	Felul Mărfii					
		Marfă pt. Grecia		Specificaţie		Normali	Inguste
		cl. IV lată	cl. V lată	tip Egipt	tip Siria		
1936	August	1150	1100	980	950	980	950
	Noiembrie	1350	1250	1150	1100	1150	1100
	Decembrie	1450	1300	1300	1250	1200	1150
1937	Ianuarie	1560	1450	1450	1350	1760	1300
	Februarie	1620	1500	1500	1400	1380	1350
	Aprilie	1700	1550	1600	1500	1480	1400
	Mai	1850	1550	1700	1550	1550	1500
	Decembrie	1850	1650	1675	1600	1500	1450
1938	Aprilie	1800	1600	1475	1400	1425	1375
	Iulie	1750	1600	1550	1500	1500	1450
	Septembrie	1800	1650	1600	1560	1550	1500
	Decembrie	1900	1750	1700	1650	1650	1550

In anul 1938 piaţa propriu zisă a cherestelei s'a format deabia la sfârşitul lunei Aprilie. In tabloul de mai sus am arătat preţurile cele mai joase atinse în Aprilie 1938, care au privit însă numai o neînsemnată cantitate de lemnărie, vândută de o importantă firmă românească.

In ultimele luni, preţurile au încercat o majorare de cca 100—150 lei/m.c.

Cauzele principale şi secundare, ce-au determinat fluctuaţiile preţurilor, au fost arătate în cronicele lemnului publicate lunar de această revistă.

3. *Exportul forestier european şi al României în anul* **1938.**

După datele statistice publicate în C.I.B. (vezi Monats berichte des C.I.B. — statistica pe Noembrie 1938/37 din 10 Ianuarie a. c.) exportul forestier european a atins în primele 11 luni din 1938, 25.210.000 m.c. lemnărie, adică cu cca 10 milioane m.c. mai puţin decât în anul precedent, când s'au exportat 35.179.000 m.c.

Reducerea exportului european de lemnărie, pe ţări exportatoare, în 11 luni din anii 1938, 1937 şi 1936, s'a desfăşurat după cum urmează:

	1938	%	1937	%	1936	%
Norvegia	217.075	0,9	271.061	0,8	245.323	0,7
Suedia	3.537.491	14,0	4.359.524	12,3	4.058.802	12,0
Finlanda	6.462.578	25,6	8.396.034	23,9	8.251.402	24,3
Ţările Balticel	752.230	6,9	3.233.912	9,2	1.775.556	5,2
U. R. S. S.	5.139.977	20,4	8.392.721	23,9	10.313.548	30,4
Polonia	2.608.576	10,3	2.470.857	7,0	2.735.267	8,1
Cehoslovacia	1.737.581	6,9	1.841.360	5,2	2.121.263	6,2
Austria	935.632	3.7	2.839.961	8,1	2.022.879	6,0
Jugoslavia	1,303.183	5,2	1.566,756	4,5	744.745	2,2
România	1.526.527	6,1	1.807.145	5,1	1.664.216	4.9
Total . . .	25.220.850	100	35.351.822	100	33.942.001	100
Indexul de exportat 1937=100	71.7		100		92,9	

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. Exportul forestier din 1938 a suferit o reducere anormală, din carec auză se poate susţine că stocurile de lemnărie pe pieţele importatoare sunt aproape inexistente.

2. Reducerea cea mai mare a suferit-o U.R.S.S., al cărei export în 1938 a fost jumătate din exportul efectuat în 1936.

3. La scăderea bruscă a exportului european de lemnărie a contribuit cu cca 25% dispariţia Austriei dintre ţările exportatoare de lemnărie, prin creiarea Auschluss-ului.

4. Exportul lemnului românesc s'a menţinut aproape la nivelul exportului efectuat în anul 1936.

● Piaţa lemnului în 1939.

1. *Consideraţiuni generale.*

Incă dela sfârşitul lunii Septembrie 1938, odată cu înfrânarea totală a crizei politice, însufleţirea pieţii internaţionale a lemnului s'a accentuat mai mult, prin mărirea volumului încheierilor.

Fermitatea bruscă a pieţii internaţionale a lemnului este datorită următoarelor împrejurări :

— prin îngheţarea timpurie a porturilor ruseşti şi finlandeze, un număr important de contracte cu importatorii englezi au rămas neexecutate, din care cauză aceştia din urmă, lipsiţi de stocuri pentru acoperirea nevoilor în timpul iernii, au fost siliţi să-şi acopere deficitele prin cumpărări prompte în ţările din Europa Centrală;

— Anglia, Belgia, Franţa şi Olanda dispun de stocuri neinsemnate, mai ales că nevoile industriilor lor s'au mărit odată cu stabilizarea vieţii economice din fiecare ţară;

— în majoritatea ţărilor importatoare şi exportatoare, stocurile de lemnărie sunt mai mici chiar decât stocurile ce-au fost la sfârşitul anului 1935;

— producţia şi oferta de lemnărie pentru export a ţărilor exportatoare de lemnărie vor fi în mod necondiţionat mai reduse decât în anii normali;

— la cauzele de mai sus, se adaogă convingerea generală, că preţurile pentru campania viitoare vor fi mai mari decât în anul 1938.

In lunile Decembrie şi Ianuarie a. c., tendinţa de fermitate a pieţii internaţionale a lemnului s'a accentuat tot mai mult. Numai în luna Decembrie 1936, materialele de bună calitate de provenienţă suedeză, au fost vândute cu 13.15. Lst./Stads faţă de 13.10.0 Lst./Stads cât au cotat în luna precedentă.

2. *Reducerea exportului de răsinoase.*

Pentru anul 1939, cotele de cherestea de răşinoase fixate de E. T. E. C. la conferinţa dela Stocholm (25 Noembrie 1939), prezintă o reducere de 25% faţă de exportul efectiv din 193 6şi 1937 şi 30% faţă de exportul efectiv din 1934.

In scopul de o evidentă reducere a exportului european de lemnărie, dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate în anii 1934—1938 şi cotele fixate de E.T.E.C pentru cele 12 ţări exportatoare de lemnărie:

	Exportul efectiv	Cotele E.T.E.C.-ului
1934	4.336 mii Stds	—
1935	4.035 „ „	—
1936	4.051 „ „	3.949 mii Stds
1937	4.100 „ „	3.983 „ „
1938	3.259 „ „	3.164 „ „
1939	—	3.053 „ „

In cantitățile de mai sus am înglobat și exporturile Austriei și Cehoslovaciei, astfel încât cotele pentru 1939 pot fi reduse cu încă 150—200 mii Stds.

Cantitățile disponibile la export pentru 1939, vor fi în mod cert mult mai mici decât în anii precedenți, în timp ce nevoile țărilor importatoare s'au mărit considerabil.

Inlăturarea complicațiunilor internaționale de ordin politic, va provoca o repriză economică de profunzime, care va avea repercusiuni nebănuite asupra pieții internaționale a lemnului, care și așa promite să fie destul de bună.

3. *Situația pieții lemnului în România.*

Dacă pe piața lemnului în nordul Europei, prețurile au putut scădea în 1938 cu cca 400—500 lei/mc., pe piața noastră prețurile au rezistat mai mult, și n'au pierdut decât 50—100 lei/mc. Această pierdere a fost înregistrată numai în prima jumătate a anului 1938.

Stabilizarea mai pronunțată a pieții lemnului românesc se datorește reducerii ofertei de lemnărie, care la începutul anului 1938 a fost determinată de cauzele de ordin politic și în urmă, de măsurile luate de guvernul românesc de a pune capăt exploatărilor forestiere abuzive ce se practicau pe o scară prea mare, prin punerea în aplicare a legii pentru controlul circulației materialului lemnos.

La ultimele licitații de lemn rotund de rășinoase ce s'au ținut de C.A.P.S. și Fondul Bisericesc din Bucovina, s'au obținut prețuri mai mari decât în anul precedent, oferindu-se 300—450 lei mc. în picioare.

Iarna lipsită de zăpadă suficientă provoacă exploatatorilor de păduri greutăți mari, cari sunt nevoiți să plătească prețuri mai mari pentru scosul lemnului din pădure.

Datorită urcării prețului lemnului loco pădure și a cheltuelilor de exploatare, prețurile lemnului rotund ab. schelea Piatra Neamț, s'au urcat cu cca 100—120 lei/mc., cotând 600—650 lei/mc. față de 523—550 lei/mc. cât au fost în anul precedent.

Din cauza tendinței de urcare a prețurilor lemnului rotund piața acestui lemn nu s'a format, așteptându-se a se urca și mai mult.

Depozitarii de cherestea din ţară, văzând urcările ce sunt înregistrate la lemnul brut precum şi tendinţa de noi majorări, au şi majorat preţurile cherestelei de răşinoase cu 100—150 lei/mc.

Situaţia generală a pieţii lemnului românesc este definită prin următoarele elemente :

1. Tăierile în pădurile de răşinoase sunt mult mai mici decât în anul precedent, din care cauză ofertele de lemnărie vor fi reduse;

2. Stocurile de materiale lemnoase brute şi industrializate rămase din anul 1938 sunt foarte reduse, şi constau numai din mărfuri noi ce aşteaptă să fie încărcate în vagoane şi expediate peste graniţă;

3. Cererile pentru piaţa internă sunt destul de importante, prevăzându-se o campanie activă de construcţii, date fiind lucrările cu caracter public ce sunt anunţate de diferite departamente;

4. Cererile pentru piaţa externă sunt destul de mari, în special din partea Italiei şi Germaniei, şi după aprecierile noastre se vor mări tot mai mult.

Intreg bazinul mediteranian se interesează de lemnul românesc, care este apreciat pentru calităţile lui tehnologice.

Piaţa engleză, care a cumpărat din România cantităţi masive de lemnărie în anii 1936 şi 1937, a început să ceară din nou lemnul românesc, depreciat de practicele nepermise a multor exportatori din România.

Situaţia generală a pieţii lemnului românesc se defineşte a fi destul de bună în anul 1939.

Dacă se va ajunge la o înţelegere indiscutabilă între Franţa şi Anglia, Germania şi Italia, pacea lumii va fi asigurată şi în noul climat, viaţa economică va fi reluată într'un tempo mai viu, cu repercusiuni favorabile pentru lemnul românesc.

4. *Prudenţa angajamentelor.*

Faţă de îmbunătăţirea bruscă a pieţii internaţionale a lemnului este recomandabil de a nu se face angajamente pentru cantităţi mari de lemnărie şi cu termene lungi de livrare.

Asociaţia Industriilor Forestiere din România a recomandat exportatorilor prin circulara din 11 Noembrie 1938 de a face vânzările cu multă prudenţă şi cu termene de livrare numai până la 1 Martie a. c.

Şi totuşi numeroase firme n'au ţinut seama de această recomandaţie şi au angajat cantităţi mai mari de lemnărie faţă de capacitatea de debitare a fabricelor lor.

Soc. Foresta are angajamente masive pentru cherestea de răşinoase cu destinaţia Egipt, Italia, Africa de Nord, etc. şi pentru a le executa cumpără partide întregi de lemnărie dela Stat şi particulari.

In noile angajamente de lemnărie, este necesar să se prevadă clauza că: preţurile prevăzute în angajamente vor fi majorate sau reduse conform prețurilor în vigoare din momentul efectuării exportului.

Toate inconvenientele ce se întâmpină cu desfacerea disponibilităților de lemnărie peste graniță, vor dispare în ziua când va lua ființă asociația producătorilor forestieri, pentru a se ajunge la mult doritul birou al vânzărilor comune. Atunci numai, speculațiunile de ordin conjunctural ale celor interesați vor putea fi înlăturate și se va asigura prețul cel mai mare producătorului forestier.

Galați, 30 Ianuarie 1939.

Vasile C. Filip

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

RECENZII

CĂRŢI

Prof. D. A. SBURLAN: *Contribuţiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România.* Publicaţia ICEF. Seria II: Referate, Comunicări, No. 32; 109 pag.; anul 1938.

Una din problemele importante, ale silviculturii româneşti, o constituesc pădurile inaccesibile. Cercurile noastre economice au considerat şi poate consideră şi astăzi încă, aceste păduri, ca un rezervor inepuizabil de material lemnos, la a cărui punere în valoare, baza o formează consideraţiuni de ordin comercial şi financiar. In lumea silvicultorilor, realitatea este însă destul de bine cunoscută; preocupările principale se învârtesc aici, în jurul dotării cu instalaţii de valorificare, ţinând seamă de necesităţile viitoare şi permanente ale acestor păduri şi urmărind să nu se mai comită greşelile făcute în trecut la deschiderea masivelor păduroase.

In acest din urmă cadru, lucrarea de faţă se ocupă cu problema punerii în valoare a pădurilor inaccesibile, prin dotarea cu instalaţii de transport.

Cartea are 2 părţi.

Partea I tratează latura economică a problemei.

Autorul face consideraţiuni generale asupra întinderii, situaţiunii geografice şi materialul lemnos din pădurile inaccesibile.

Suprafaţa pădurilor inaccesibile o stabileşte aproximativ la 545.000 ha, adică cca 9% din suprafata totală a pădurilor României. Interesante observaţiuni se fac şi asupra situaţiunii geografice a pădurile innaccesibile. In ce priveşte materialul lemnos, se arată că în afară de câteva masive mai importante ale Statului şi ale unor instituţii publice (Fondul bisericesc din Bucovina, Fondul grănicerese Năsăud, Domeniile Coroanei), nu se mai găsesc multe păduri de răşinoase inaccesibile, de întinderi mari. Realitatea este deci, că majoritatea masivelor forestiere din ţara noastră, rămase nepuse în valoare până azi, este alcătuită din fag, specie a cărei exploatare e încă puţin rentabilă.

După aceasta se analizează politica cu privire la punerea în valoare a pădurilor inaccesibile, în perioada dinainte de războiul mondial şi după războiul mondial. Interesant este că această chestiune se studiază paralel, nu numai pentru Vechiul Regat şi provinciile alipite, ci şi pentru pădurile Galiţiei, Bosniei şi Slovaciei, cari au fost puse în valoare în condiţiuni identice cu ale noastre.

Faptul că, în ce priveşte ţara noastră, problema este tratată și după natura proprietarilor de păduri: Statul, Fondul bisericesc, Pădurile grănicerești din Năsăud, Pădurile Comunității de avere din Caransebeș, Pădurile Soc. Reșița și alte păduri particulare, ușurează urmărirea ei.

Rezultatele obținute de Fondul bisericesc din Bucovina, înainte de războiu, prin construirea instalațiilor de transport în regie, pe bază de programe decenale, arată în ce măsură o gospodărie chibzuită poate ridica valoarea pădurilor și intensifica cultura lor.

La justa lor valoare sunt apreciate și sforțările făcute de CAPS. după 1930, în ce privește investițiile. Din 1930—1936/37 CAPS.-ul a investit în construcții, cumpărări, reparații, etc., de drumuri, căi ferate, alte instalații de transport și fabrici de cherestea, suma de 152.100.000 Lei. De asemenea însemnate lucrări sunt în curs de executare.

In încheerea acestei părți autorul arată investițiile făcute de Statul cehoslovac, pe baza unui plan de investiții din 1923, a cărui valoare se ridică la 1 miliard lei. Menționez că suprafața totală a pădurilor Statului cehoslovac este numai de 772.826 ha, față de 1.944.656 ha. cât are Statul român.

Comparația cifrelor de mai sus, arată în ce măsură este în drept gospodăria forestieră a țării, de a pretinde Statului să facă eforturi, pentru intensificarea și desvoltarea ei rațională.

Partea II-a tratează latura technică a problemei.

Autorul studiază modalitățile de scoatere și transport aplicabile în pădurile inaccesibile. Apoi face considerațiuni asupra amenajamentului și rețelei de drumuri în pădurile inaccesibile. Toată greutatea este pusă asupra legăturii strânse dintre amenajament și rețeaua de drumuri, lucru adesea ne avut suficient în vedere de amenajamentul românesc

Un capitol separat tratează technica trasării rețelelor de drumuri în masivele forestiere inaccesibile.

Multe din chestiunile tratate în această parte sunt cunoscute inginerilor silvici. Totuși, recapitularea lor este utilă și ușurează, celor cari au de rezolvat probleme de asemenea natură, o orientare principială, absolut necesară la întocmirea unor lucrări de ansamblu, cum sunt amenajamentele.

In concluzii, autorul se declară partizan hotărît al valorificării pădurilor în regie. In ce privește instalațiile, preconizează să se elaboreze planuri de investiții pentru perioade de timp mai îndelungate, iar problemei drumurilor, să i se acorde importanța capitală pe care trebue să o aibă în amenajarea unei păduri.

Privitor la cunoașterea cât mai exactă a rezervelor de materiale lemnoase, din pădurile inaccesibile, crede necesară facerea unei anchete oficiale, prin organe competente.

O bogată bibliografie este indicată pentru acei cari se interesează mai indeaproape de această chestiune.

Actualitatea problemei tratate și felul punerii ei în mijlocul realităților noastre silvice, dau contribuției pe care o aduce lucrarea — făcută în cadrul ICEF.-ului — toată valoarea ce o are atât pentru cercurile silvice, cât și economice.

Ing. I. Lungu

I. POJOGA: *Creşterea peştilor*, 1938, Bucureşti. Imprimeriile Statului. 248 pagini cu 153 figuri în text.

In ultimii patru ani, s'a dat publicităţii o seamă de lucrări din domeniul pisciculturii şi mai ales al celei din apele de munte şi eleştee. Cităm câteva din ele.

1) T. Buşniţă: Cartea crescătorului de peşte [1]).

2) P. P. Daia: Producerea păstrăvilor [2]).

3) Tr. Isbăşescu: Noţiuni elementare de creşterea păstrăvului şi crapului [3]).

4) A. I. Brătescu-Voineşti: Tratat de pescuit [4]).

De remarcat faptul că în afară de tratatul de pescuit al d-lui Brătescu-Voineşti, toate celelalte se ocupă de cultura peştelui: a crapului în eleştee şi a păstrăvului în apele de munte.

Cartea d-lui Pojoga vine să se adaoge acestora din urmă.

Autorul este agronom, având şi o licenţă în specialitatea hidrobiologiei şi pisciculturii. D-sa funcţionează ca profesor la Şcoala de agricultură dela Cozmeni (judeţul Cernăuţi), unde pe lângă obiectele de agricultură şi practică agricolă, se predă şi piscicultura.

Lucrarea este publicată de Ministerul de Agricultură şi Domenii, Direcţia Agriculturei, Serviciul educaţiei agricole. Ea este concepută a fi „didactică şi de propagandă".

Cuprinde cinci capitole.

Primele două sunt de teorie generală privind „Anatomia şi fiziologia peştilor" (cap. I, 36 pagini) şi „Biologia eleşteelor" (cap. II, 18 pagini).

Cel de al 3-lea (107 pagini) se ocupă de „Creşterea crapilor". El constitue grosul lucrării; s'ar putea spune chiar, scopul ei.

Capitolul IV, care este pe jumătatea precedentului, priveşte creşterea păstravului.

In sfârşit, cel din urmă (21 pagini) se ocupă de duşmanii peştilor şi lupta contra lor.

In cele de mai jos, vom stărui puţin numai asupra capitolului care tratează despre păstrăvi, întrucât din domeniul pisciculturei, numai această parte intră în preocupările silvicultorilor.

Lucrarea d-lui Pojoga, la acest capitol, cuprinde — este adevărat — mult mai multe noţiuni practice şi utile, în materie, decât toate celelalte lucrări pomenite mai sus. Totuşi, dacă cineva ar încerca să pornească la lucru, având-o drept călăuză, cred că ar întâmpina multe dificultăţi. Acest capitol, aşa cum se prezintă conţine — repet — o sumedenie de noţiuni. Expunerea lor însă este lipsită de sistemă. Acelaşi material, prezentat altfel cred că ar corespunde mai mult scopului urmărit. In felul cum se înfăţişează, lucrarea d-lui Pojoga poate fi folosită util de cei cari au urmat deja un curs teoretic şi mai ales unul practic de piscicultură. In orice caz, unul din scopurile urmărite de minister — propaganda — se poate socoti atinse prin publicarea acestei cărţi.

T. H. Crivăţ

---

[1]) Vebi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 9/935, pag. 675.

[2]) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 4/937, pag. 487.

[3]) Vezi recenzie în Viaţa Forestieră, Nr. 12/937, pag. 520.

[4]) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 11/938, pag.

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 17, 1 Septembrie 1938.

Dr. h. c. Leopold Hufnagl:

Literatur, Schule und Praxis.

Literatură, școală și practică.

Gospodăria forestieră este chestie de experiență (Erfahrung). Această experiență se limitează numai la cazurile particulare. Ea nu permite s'o generalizăm, să ajungem cum spune autorul, la șabloane aplicabile la toate cazurile. Cărțile de silvicultură și școala nu ne dau șabloane ci numai o legătură cu chei din care noi practicienii să alegem acea cheie care se potrivește.

Dr. Ing. Robert Domes:

Die Forstwirtschaft des Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamtdeutschen Volkswirtschaft.

Economia forestieră a Austriei și legăturile ei cu economia germană.

Alipirea Austriei la Germania aduce câteva importante modificări economiei forestiere germane. La cele 12.917.976 ha păduri câte avea Germania înainte, se adaugă 3.139.080 ha. Aceste păduri sunt compuse din 1.823.157 ha molift, 332.117 ha. fag, aproape tot atâta pin.

Consumul anual de lemne al Germaniei se cifrează după unele calcule la 35,9 milioane m. c. Producția vechiului Reich se ridică la 24.9 milioane m. c. Pentru acoperirea restului de 11 milioane m. c. se importă.

Cu trecerea Austriei la Germania se va putea acoperi 15—20% din cantitatea ce trebuia să importe Germania. Aceasta face ca Austria să dispară complect din comerțul internațional al lemnului.

Wilhelm Neubauer:

Ein neues Verfahren der Bestandesaufnahne.

O nouă metodă de inventariere a arboretului.

Autorul pornește dela următoarea relație $V=V' \cdot \frac{v}{v'}$, în care V = volumul căutat al arboretului, V'=volumul acelui arboret așa cum îl găsim în tablele de cubaj; v = volumul arborelui de probă, v' = volumul arborelui de probă calculat după table.

Raportul $\frac{v}{v'}$ este denumit factor de corecție. Se vede că noua relație înfățișează o combinație între tablele de cubaj și metoda de cubaj cu ajutorul arborelui mediu.

Caietul 18, 15 Sept. 1938.

Hans Ostwald:

Gedanken über die Bestimmung des wirtschaftlichen Wertes von Rentenvermögen und die sich daraus ergebenden steuerlichen Folgerungen.

Reflecţie asupra determinării valorii economice a bunurilor ce aduc rentă (în care predomină factorul natură) şi consecinţele fiscale ce decurg.

(Articolul în continuare).

Prof. Dr. Alexandar Ugrenovic.
Die Kenntnis des Holzes und seiner Eigenschaften bei den Römern.
Cunoaşterea lemnului şi a proprietăţilor lui la romani.

Din cercetarea scriitorilor clasici romani asupra agriculturei (Cato, Varro, Columella, Palladius) a naturaliştilor (Plinius) a constructorilor (Vitruvius, Faventinus) şi a poeţilor (Virgillius), autorul încearcă să pună în evidenţă care erau cunoştinţele despre lemn, la romani.

Multe cuvinte romane, care s'au transmis până la noi se trag dela denumiri în legătură cu lemnul. Astfel; cuvântul cod vine dela caudex, care înseamnă trunchiu; cele mai vechi legi s'au scris pe scânduri obţinute prin despicare numite codicili. De asemenea cuvântul pontifex provine dela pontem facere: a construi un pod.

In concluzie autorul spune: Cunoştinţele despre technologia lemnului erau la romani mai avansate decât ne închipuim noi astăzi.

Dr. H. Weck.
Eine einfache Formel zur Überschläglichen Ermittlung eines Gesamtderbholzhiebsatzes in Kiefernrevieren.
O formulă simplă pentru determinarea aproximativă a posibilităţii totale în ocoalele cu pin.

In legătură cu formula propusă într'un număr vechi al revistei, pentru determinarea expeditivă a posibilităţii în ocoalele cu pin, autorul dă câteva lămuriri.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

An. I, Caetul 7. Aprilie 1938.

Günther Becker:
Die Bohrmuschel Teredo, der gefährlichste Holz-Zerstörer an deutschen Küsten.

Se descrie animalul şi viaţa lui, zona de răspândire, contaminarea, dependenţa de condiţiunile staţionale şi se trece apoi la studiul răspândirii şi stricăciunilor ce le pricinueşte. Este cel mai periculos duşman al lemnului în construcţiile navale de pe coasta Germaniei. Se dau mijloacele de apărare a lemnului şi eficacitatea diferitelor substanţe întrebuinţate.

Karl Huber:
Die Prüfung der Hölzer auf Kugeldruckhärte.
Incercarea lemnului la duritate prin presare cu bila.

Se trec în revistă sistemele de încercare la duritate după normele germane şi după Janka şi se dau rezultatele încercărilor făcute cu diferite bile şi diferite adâncimi de presare. Această metodă se dovedeşte a fi bună de întrebuinţat pentru a obţine rezultate repetabile. Se studiază deasemenea întrebuinţarea legii lui Meyer la lemn şi legătura dintre duritate şi rezistenţa la compresiune

H. Staudinger:
Über hochpolymere Verbindungen. Über die Konstitution der Zellulose.
Asupra legăturilor polimerilor superiori. Asupra constituţiei celulozei.

Celuloza nu se prezintă ca un singur corp, ci ca o întreagă serie de polimeri homologi. Insuşirile fizice ale celulozei naturale şi tehnice atârnă de gradul de polimerizare al moleculei şi de mărimea fibrei sub care se prezintă. Articolul cuprinde studiul acestor caracteristici ale celulozei.

Otto Th. Koritnig.
Wirtschaftliches Fräsen des Holzes.
Frezarea economică a lemnului.

Pentru obţinerea unui profil curat şi neted este nevoe ca tăeturile frezei să se succeadă la distanţă mai mică decât 0,08 mm. Această distanţă este funcţie de numărul tăişurilor, de numărul învârtiturilor, diametrul capului de freză, etc. Deasemenea forma tăişului are o deosebită importanţă. Articolul tratează despre influenţa acestor elemente pentru diferite maşini unelte

Otto Graf:
Dauerversuche mit Holzverbindungen.
Incercări la oboseală cu îmbinări de lemn.

Se dau rezultatele încercărilor comparative la tracţiune simplă şi tracţiune repetată cu probe de diferite îmbinări în lemn. Se accentuiază încăodată rolul hotăritor pe care îl are rezistenţa la forfecare în construcţiile de lemn.

Robert Lippmann:
Die Herstellung von Holzspinnfasern.
Fabricarea fibrelor din lemn pentru tors.

Printr'un procedeu simplu de fabricaţie se obţine o desfibrare a lemnului, fără a se transforma complet structura acestuia ca la lâna vegetală. Produsul rezultat, evident într'un stadiu mai înapoiat de fabricaţie, se foloseşte totuşi foarte bine pentru prepararea materialelor izolante, pânze de ambalaj, etc.

Mici comunicări:

Institutul central german pentru bibliografia forestieră;

Economia austriacă a lemnului în spaţiul marei Germanii;

Recolta lemnului rotund in Elveţia;

Acordarea premiului pentru apărare antiaeriană;

Expoziţia conservării lemnului la târgul din Breslau;

Congresul internaţional pentru normalizare în 1938;

Congresul lemnului în Viena;

Condiţiuni tehnice de livrare pentru material militar din lemn;

Anchetă asupra deşeurilor de lemn;

Tuburi din lemn.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 72 referate asupra literaturii nou apărută.

Recenzii:

P. Schlaepfer, Theoretische und praktische Untersuchungen über den Betrieb von Motorfahrzeugen mit Holzgas.

G. Schmaltz, Technische Oberflächenkunde. Feingestalt und Eigenschaften von Grenzflächen technischer Körper, insbesondere der Maschinenteile.

Österreichisches Kuratorium für Wirtschaftlichkeit. Jahresbericht 1937.

Anul I. Caetul 8, Mai 1938

H. Hoeffgen:
Härteprüfung des Holzes durch Stempeldruck.
Incercarea durităţii lemnului prin presarea unei prisme.

Se dau rezultatele încercării durităţii lemnului făcută prin presarea unei prisme metalice de diferite secţiuni, în locul bilei lui Janka şi Brinell.

G. A. Kienitz:
Harzgewinnung bei der Holzverzuckerung.
Recoltarea răşinii la zaharificarea lemnului.

Se descrie un nou procedeu de extragerea răşinii din lemnul tocat pentru zaharificare.

K. Egner.
Leimuntersuchungen, insbesondere über den Einfluss von Zusätzen zur Verbesserung von Kunstharzleim (Klemm-Leim).
Incercările cleiurilor, cu deosebire despre influenţa adaosurilor asupra îmbunătăţirii cleiului din răşini artificiale.

Articolul cuprinde foarte interesante rezultate din încercările făcute cu diferite cleiuri şi substanţe de adaos.

C. Kersten:
Holzbauten in ingenieurmässiger Ausführung.
Construcţii de lemn executate inginereşte.

Intrebuinţarea lemnului în construcţii bazată pe cunoaşterea însuşirilor lui şi pe calcule a condus la rezultate admirabile. Câteva exemple sunt redate în acest articol.

Johann Adam:
Technik der Zündholzherstellung.
Tehnica fabricaţiei chibriturilor.

Mersul fabricaţiei, prelucrarea lemnului, îmbunătăţirea lui, transportul, uscarea şi impachetarea chibriturilor sunt expuse pe scurt şi complectate cu date economice.

Mici comunicări:

Activitatea în industria lemnului,
Prezentarea lemnului la Adunarea generală a Asociaţiei Inginerilor Germani (VDI).
Condiţiunile de livrare pentru scaune
Automobile cu gaz în Italia,
Producţia de mătase şi lână vegetală;
Alcool şi drojdii din lemn;
Lemnul de balsa ca material izolant;
Desvoltarea industriei pianelor;
Balamale din lemn.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 89 referate asupra literaturii nou apărută.

Recenzii:

Mitt. des Fachausschusses für Holzfragen, Holzbau, Holzschutz, Holzverarbeitung.

O. Graf, Tragfähigkeit der Bauhölzer und Holzverbindungen.

C. Ungewitter, Chemie in Deutschland.

P. G. Ehrhardt, Zellwolle, vom Wunder ihres Werdens.

R. C. B. Gardner, The preservative treatment of estate and farm timber.

P. Harris, Circular saws.

W. C. Stevens and N. Turner, Methods of bending wood by hand.

Ph. Elberskirch, Der praktische Beizer und Polierer. Ein Lehr- und Nachschlagebuch für die Holzbearbeitung.

C. Piorkowski, Die Herstellung von Kartonpackungen, Werbedrucken und Tarso-Edelholznachbildungen Gebr. Obpacher A.-G., München.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/939.

J. Bornand:

L'évolution intéressante d'une petite forêt communale. (5 pag.).

Evoluţia interesantă a unei mici păduri comunale.

Interesante constatări făcute timp de 12 ani asupra evoluţiei micei păduri (30 ha) de molid, brad şi pin silvestru, proprietatea satului Vully din cantonul Vaud, sat cu caracter jumătate agricol, jumătate viticol.

P. Jaccard:

A propos de l'assimilation du bioxyde de carbone. (3 pagini).

In legătură cu asimilaţia bioxidului de carbon.

Articolul va urma.

G. H. Bornand:

Boisés des rives vaudoises du lac de Morat. (3 pag.).

Pădurile de pe malurile lacului Morat.

Ca urmare a lucrărilor întreprinse pentru coborîrea cu 2,40 m. a nivelului celor 3 lacuri din Jura, o suprafaţă de circa 17.500 ha. de mlaştini au fost date culturei. In plus o bandă de teren în suprafaţă de 300 ha. a fost utilizată de agricultură şi silvicultură.

Elaborarea amenajamentului suprafeţelor împădurite, i-a prilejuit autorului să scrie articolul de faţă. Pădurile sunt constituite din: plop, mesteacăn, molid, pin silvestru şi pin weymouth.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Caetul 4/5, 1938 (Aprilie-Mai).

Wald und Holz an der Pariser Weltausstellung 1937. (10 pag.).

Pădurea şi lemnul la expoziţia mondială 1937 din Paris.

Expoziţia de la Paris a demonstrat în secolul fierului, oţelului şi betonului calităţile lemnului ca material de construcţie. Principalele construcţii de lemn ale expoziţiei au fost:

Portalul monumental al podului Alma care se lega cu expoziţia cu un arc de lemn de 65 m deschidere şi două paserele de 45 m deschidere fiecare.

Palatul lemnului ale cărui săli erau rezervate pentru a arăta întrebuinţările lemnului.

In cadrul expoziţiei se mai găseau: Două corăbii de lemn pe Sena, Centrala combustibilelor forestiere şi Pavilionul des Gaudes.

Von H. I. Kaeyi:
Ein aussergewöhnlicher Lehrgerüstbau. (3 pag.).

Pentru construcţia unei căi ferate peste râul Aar s'a construit un pod având un arc cu deschiderea liberă de 150 m şi săgeata maximă 40 m. La o construcţie atât de importantă problema importantă este realizarea schelei. In articol se arată modul cum s'a construit schela care a utilizat 1300 m^3 cherestea molid şi lemn rotund.

Von Werner Lüdi:
Alter, Zuwachs und Fruchtbarkeit der Fichten (Picea excelsa) im Alpengarten Schinigeplatte. (6 pag.).
Vârsta, creşterea şi fructificaţia molidului în parcul alpin Schinigeplatte.

Acept parc se găseşte la o altitudine de 1960—2000 m expoziţia generală sudică. Autorul a studiat forma de creştere a trunchiului molizilor, vârsta care variază între 30—105 ani cu diametrul mediu de 10—14 cm. Creşterile anuale medii sunt de 0,6—1,9 mm. Creşterea în înălţime este cuprinsă între 1,0—8,5 cm anual. Arborii fructifică având conuri mici normal desvoltate în unii ani şi sămânţa fiind normal desvoltată.

Von H. Heidelberger:
Das Brennmaterialenmagazin des Waldsamen-Konsumsvereins Zurich. (4 pag.).
Magazinul cu materiale combustibile al cooperativei de consum din Zürich.

Se face descrierea amănunţită a clădirei care este realizată conform cerinţelor moderne.

Von dipl. Ing. Max Bütler Chane.
Stärke und Geschwindigkeit des Lawinenluftdruckes. (1 pag.).
Forţa şi viteza presiunei aerului pus în mişcare de o avalanşă.

Se face calculul presiunei aerului după efectele cari au fost produse asupra unei păduri de fag de 40 cm diametru.

Presiunea specifică a fost de 483 kg/m^2 faţă de 330 kg/m^2 care este cifra maximă la care se calculează farurile. Viteza aerului a fost de 60,5 m/sec faţă de 54 m/sec. viteza maximă măsurată la uragane.

Neue leichte Vermessungsinstrumente.
Noi aparate de măsurat uşoare.
Se descriu câteva aparate pentru măsurători expeditive.

Forst inspektor E. Müller.
Die Verarbeitung der Waldsamenernte 936/37 durch die Kleindarre Bern.

Prelucrarea recoltei de sămânţă din anul 1936/37 în cantonul Kleindarre Bern.

Se arată cantitatea de sămânţă culeasă în comparaţie cu producţia întreagă a ţărei. Se arată cum se păstrează sămânţa şi care este procentul de germinaţie după mai mulţi ani în diferite sisteme de păstrare.

Caetul 6/938, Iunie.

Prof. Dr. W. Schädelin:
Positive Auslese. (16 pag.).

In cadrul problemei celei mai importante a silviculturei de astăzi de a produce lemn de calitate autorul arată că mijloacele de a ajunge acest scop sunt selecţiunea şi răriturile.

Se arată cazurile în care intră selecţiunea şi se arată cum trebuesc făcute răriturile. Ambele aceste mijloace se ştie cum trebuesc începute dar nu se cunoaşte rezultatul la care se ajunge. Din această cauză trebue să se dea celor cari le fac posibilitatea de a executa bine însărcinarea pentru a avea în pădure elemente de elită.

Von Max Oechslin
Lawinen geschwindigkeiten und Lawinenluftdruck. (8 pag.).
Viteza avalanşelor şi presiunea aerului provocată de avalanşe.

Observaţiunile cari se pot lua asupra avalanşelor sunt în cele mai multe cazuri ulterior căderii lor. Din această cauză sunt aproximative. Cei cari studiază avalanşele trebue să posede un număr mare de observaţiuni directe asupra desprinderii şi a drumului urmat de acestea. In articol se dau rezultatele observaţiunilor a 16 avalanşe în regiunea Gotthard în ultimii 10 ani.

Die Witterung im Jahre 1937. (8 pag.).
Timpul în anul 1937.

Se dau de către Institutul meteorologic central elveţian observaţiunile asupra timpului în cele 12 luni ale anului 1937.

Caetul 7/8, 1938, Iulie-August

Von Ernst Gäumann
Von Einfluss der Fällungszeit auf die Dauerhaftigkeit des Fichten, Tannen- und Buchenholzes. (21 pag.).
Influenţa epocei doborîrei asupra trăiniciei lemnului de molid, brad şi fag.

Calitatea lemnului este rezistenţa sa la alterările produse de agenţii externi.

In acest articol se face un studiu amănunţit asupra cauzei cari provoacă putrezirea arborilor la diferite epoci dându-se soluţie asupra executărei exploatărilor.

Von Forst ing. B. Pohl:
Waldbrände in Tessin. (11 pag.).
Incendii de păduri în Tessin.

Numeroase incendii isbucnite în regiunea Tessin au dus la concluziunea că ele se datoresc iernilor foarte uscate şi căldurii adusă de Föhnul de la Nord. In articol se arată cum s'a luptat contra incendiilor şi cari sunt mijloacele de luptă şi pentru viitor şi anume:

1) Pedepsirea exemplară a celor ce le provoacă;

2) Lămurirea poulaţiei asupra acestei plăgi;

3) Desvoltarea unui serviciu de pază şi de plantaţii.

Prof. Knachel:

Aus dem Geschäftsbericht der Eidgen. Inspektion für Forstwesen, Jagd und Fischerei für das Jahr 1937. (3 pag.).

Din raportul comercial al Inspectoratului confederal din păduri, vânătoare şi pescuit în anul 1937.

Se face un rezumat al raportului comercial întocmit asupra mersului încasărilor şi cheltuelilor serviciului silvic Elveţian pe anul 1937.

Neue Forstgesetzgebung in Rumänien.

Legislaţie forestieră silvică nouă în România.

In articol se arată că deşi pare paradoxal, dar România este o ţară săracă cu mari bogăţii. Dintre toate bogăţiile cel mai mult impresionează pădurile. Prin suprafaţa păduroasă România se situiază a 3-a în Sud-Estul Europei după Polonia şi Jugoslavia. Acest fapt îl datoreşte de altfel România mai ales victoriei aliaţilor deoarece 61% din actuala suprafaţă păduroasă a fost adusă de tratatele de pace.

După războiu până în anul 1929 suprafata totală de 6,5 milioane ha a scăzut cu 15% prin crearea de islazuri comunale în urma aplicărei legii reformei agrare.

Nu au fost exploatate mai multe păduri graţie faptului că statul posedă 29% din întreaga suprafaţă păduroasă şi administrează 60%.

Prin exploatările făcute în ultimii 20 de ani s'a îngreuiat mult viitorul economiei forestiere Statul român care este răspunzător de acest lucru caută să dea acuma o nouă legislaţie de bază care să influenţeze în sine starea actuală. Aceste legi vor avea influenţă atât asupra comerţului intern cât şi cel extern.

In funcţie de datele statistice luate din publicaţii româneşti se arată cari sunt posibilităţile Românie în comparaţie cu exploatările cari s'au făcut. In general la răşinoase s'a tăiat mai mult decât creşterile anuale (uneori chiar dublu).

Urmare acestui fapt a fost şi va fi că exportul român de cherestea va scădea în timp ce va creşte cel de lemn de foc

Caet No. 9/938. Septembrie.

Von H. Kauchel:

Kampf den Holzfehlern. (15 pag.)

Să luptăm impotriva defectelor lemnului

In acest studiu autorul arată că în stadiul actual al ştiinţei şi al utilizărei lemnului trebue să se lupte contra defectelor lemnului Se face descrierea principalelor defecte arătându-se cauzele lor şi cum se poate lupta contra lor. Lupta aceasta este unul din mijloacele de a reduce multe pierderi în Economia forestieră

J. Baltensperger

Die Zusamenlegung der Privatwaldungen anlässlich der Grundbuchvermessung. (16 pag.).

Comasarea pădurilor particulare in vederea măsurării cadastrale.

In Elveţia pădurile particulare ocupă cel mai mare procent din suprafaţa totală păduroasă. In articol se arată cari sunt operaţiunile cari trebuesc făcute precum şi costul lucrărilor. Se dau câteva exemple practice.

Ostereichs Holz- und Forstwirtschaft. (5 pag.).

Lemnul şi silvicultura austriacă.

Se arată situaţia silviculturei austriace faţă de noua situaţie prin încorporarea ei la Germania.

Se dau cifre asupra suprafeţei păduroase şi a cantităţilor de lemn pe care le dădea Austria şi se arată urmările încorporărei asupra comerţul extern.

Hans Burger:

Blattmenge und Zuwachs an Fichten im Plenterwald. (3 pag.).

Frunzişul şi creşterea molidului în codrul grădinărit.

Se arată relaţia care este între cantitatea de frunze şi creşterea diferitelor specii de arbori şi mai ales molid in codrul grădinărit.

Ing. *D.* Comaniciu

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORTWIRTSCHAFT.

Bd. V, Heft 12 (September 1938).

Gg. Escherich, Dr.:

Gedanken zur Erschliessung des mittelafrikanischen Urwalden.

Reflexiuni asupra punerii in exploatare al pădurii din Africa centrală.

Dată fiind compoziţia naturală a pădurilor respective cât şi condiţiile actuale de transport, abia un procent extraordinar de redus din lemnul lor ajunge a fi utilizat. Forţa excepţională de producţie lemnoasă determinată de condiţiunile staţionale ale pădurii tropicale, poate fi însă canalizată şi utilizată în sensul intereselor omului modern, prin anumite culturi de esenţe forestiere repede crescătoare şi producătoare de lemn pentru celuloză. Ţinuturile respective, enorm de întinse, reprezintă un vast câmp de activitate al silvicultorului în viitorul apropiat.

Artur H. Schrader:

Die Entwicklung der Fortwirtschaft Lettlands.

Evoluţia economiei forestiere în Letonia.

In studiul de faţă ni se dau foarte amănunţite şi variate date asupra stărilor şi evoluţiei pe care a încercat-o economia forestieră în Letonia, dela naşterea acestui stat şi până aproape in prezent. Natura şi mărimea studiului ne împiedică de a încerca o rezumare aicea. Nu ne putem însă opri de a nu ne exprima admiraţia pentru o administraţie de Stat atât de ordonată, şi — prin comparaţie — regretul faţă de lipsa noastră de dări de seamă ordonate şi lămurite.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Fapte şi stări de lucruri din diferite părţi ale lumii ne sunt prezentate într'o foarte completă formă.

Ilie C. Dem.

INFORMAȚIUNI

In curând va începe campania de împăduriri. Problema speciilor cu care se vor face aceste lucrări este de o deosebită importanță.

Preocupările despre sporirea producției forestiere se accentuiază tot mai mult. Una din soluțiuni, atât în silvicultura română, cât și în cea străină este cultivarea speciilor mult productive și repede crescătoare. Plopii, în general și plopul de Canada, în special, se pare că promit foarte mult în acest domeniu.

In scopul de a cunoaște, pe deoparte, toate avantagiile pe care le prezintă această specie pentru silvicultura noastră, iar pe de alta, pentru a cunoaște felul cum s'a comportat în lucrările ce s'au făcut până acum, deschidem această anchetă, dorind să avem un număr cât mai mare de răspunsuri, din cât mai multe părți, pe care le vrem simple, scurte și oglindind rezultate practice. Ele se vor publica în numărul pe Martie al revistei noastre.

— D-l Andrei Ionescu, a fost reales de către Adunarea Generală a A.G.I.R.-ului, care a avut loc la 29 Ian. a. c., pe o nouă perioadă de 3 ani în Consiliul A.G.I.R.

— In Mon. Of. Nr. 22 din 27 Ian. a. c., a apărut legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de subinginer și conductor și înființarea colegiului subinginerilor și conductorilor.

— D-l Ing. At. Nedelcovici administratorul Casei Pădurilor Statului, a fost ales de Adunarea Generală a Colegiului inginerilor în Consiliul acestui colegiu; iar d-nii N. Teodorescu și M. Ștefănescu-Suhățeanu au fost aleși (titular și supleant) în Comisia centrală de disciplină a aceluiaș Colegiu.

— Adunarea generală a Secției Silvice din Colegiul inginerilor, care a avut loc în ziua de 4.I. a. c., a desemnat următorii delegați:

In comitetul secției:

D-nii M. Drăcea, A. Nedelcovici, V. Stinghe, Dem. Grozescu, H. Lazăr, Andrei Ionescu, C. Alimănișteanu, P. Ioan, C. Emanoil, G. Năstăsescu și Mircea Manoilescu;

In Comisia de disciplină a secției:

D-nii Bunescu C., Moldovanu I., Florescu M. P., Heroiu Tr. (titulari) și Popescu Alex., Marinescu I., Rădulescu M. și Constantinescu Gh. (supleanți).

— Printre autoritățile și persoanele distinse de Juriul internațional al expoziției dela Paris (1937), în calitate de participanți sau colaboratori se găsesc și:

a) Casa Pădurilor Statului;

b) Prof. V. N. Stinghe.

Societatea «Progresul Silvic»

AVIZ

Vreţi ca serviciul de bibliotecă să funcţioneze normal? Restituiţi imediat şi din proprie iniţiativă cărţile şi revistele împrumutate.

Cine ţine o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensaţi-ne de corespondenţa costisitoare şi îngreuitoare a administraţiei.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECA IN LUNA DECEMBRIE 1938

(Periodicele sunt notate in Rev. Pădurilor No. 2 din 1936 pag. 242)

1) Const. C. Georgescu: Pădurile Cadrilaterului — 1938.

2) Soc. „Progresul Silvic": Statutele Soc. „Progresul Silvic", 1937

3) „ „ „ Necesitatea şi mijloacele de consolidare a proprietăţii forestiere, 1937.

4) Soc. „Progresul Silvic": Sărbătorirea semicentenarului şi a 50-a adunare generală, 1936.

5) Soc. „Progresul Silvic": A 51-a Adunare generală, 1937.

6) „ „ „ A 52-a Adunare generală, 1938.

7) Ing. Cezar Cristea: Pădure şi amvon: vetrele mânăstireşti, 1937

8) I. Tăcutu: Monografie forestieră, 1938.

9) G. Ionescu-Siseşti şi N. Cornăţeanu: La réforme agraire en Roumanie et ses conséquences, 1937.

10) Institut International d'Agriculture: Forêts privées, vol. I: Europe, 1938.

11) Aug. Dorwagen Em.: Studii analitice de contabilitate agricolă, 1938

12) Martinovici C. Curs de Drept agrar, vol. I: Drept agrar privat. 1937.

13) M. Popescu-Spineni: Economia forestieră a României, 1938.

14) C. Filipescu: Marea Enciclopedie Agricolă, vol. II C. — (Ceacâr-Gypsophila), 1938.

15) Prof. I. Simionescu: Tinere, cunoaşte-ţi arborii! — 1938.

16) Bodenbender H. G. Dr.: Zellwohle-Kunstspinnfasern, ihre Herstellung, Verarbeitung Verwendung und Wirtschaft.

17) C. Bratiano: Le crédit foncier rural en Roumanie, 1937.

18) Rudolf Heuson: Bodenkultur der Zukunft, 1938.

19) Roger Blais: La forêt, 1938.

20) „ „ Agenda forestière et de l'industrie du bois. 1938.

21) E. Roze: Stadu saknu sakartojuma un vasas augstuma pieauguma korrelacija, IX. 1938.

22) M. Popescu-Spineni: Pădurea României, 1938.

23) Ing. Cezar Cristea: Problema pădurilor în faţa nevoilor armatei şi a răsboiului, 1936.

24) Institutul de Cercetări Agronomice al României: Carnet de contabilitate simplă pentru Agricultură.

25) St. Hepites: Curs de Topografie (Litografiat), 1884.

26) Antonescu G. P.: Contribuţiuni la studiul distribuţiunii geografice a coniferelor din România, 1926.

27) Dr. Chr. Köhler: Der freie Privatwald (Bauernwald) in Würtemberg. 1912.

28) Rohmeder Ernst Dr.: Die Stammfäule der Fichtenbestockung Heft. 23. — 1937.

29) Kurt-Huech: Mehr Waldschutzgebiete!, 1937.

30) Soc. „Progresul Silvic": Darea de seamă a Consiliului de Administraţie pe 1937.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 25

Şedinţa de Marţi 29 Noembrie 1938.

Membrii prezenţi Domnii: C. Alimănişteanu, C. M. Bunescu, M. Drăcea, C. Emanoil, Dem. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, M. Manoilescu, Gh. Năstăsescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu.

Şedinţa se deschide la orele 18,30, sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Legea corpului tehnic.
2. Diverse — Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, se primeşte o delegaţie de ingineri silvici din partea Direcţiei Regimului silvic, care prezintă Consiliului un memoriu în legătură cu luarea dreptului de lemne la o parte din inginerii silvici din serviciile Statului.

Delegaţia, compusă din D-nii C. Ivanovici, Al. Ştefanopol şi Stelian Georgescu, a expus şi verbal doleanţele celor lipsiţi de dreptul de a avea gratuit, ca şi până acum, lemne de foc.

Consiliul, în frunte cu D-l Preşedinte M. Drăcea, a promis că se vor face demersurile necesare ca să se găsească o formulă ca toată lumea să aibă dreptul la lemnele de foc.

Se intră în ordinea de zi.

I. Legea corpului tehnic.

D-l preşedinte arată că a lucrat între timp comisia numită de Minister pentru redactarea proiectului de lege al Corpului Tehnic.

Se ia în discuţie atitudinea pe care trebuie s'o aibă corpul silvic în această privinţă.

D-l C. Alimănişteanu este contra secţiilor. Vrea un singur corp. Avem o pregătire, să fim un corp. In chestia consiliului tehnic: Să intre şi elementele noastre. Să nu ne subestimăm. Să intrăm acolo cu toată încrederea. Să nu ne fie frică. Vom face proba capacităţii noastre, că suntem pe realităţi. Să căutăm să fim acolo cât mai mulţi. Noi ştim să ne facem reclamă.

D-l Mircea Manoilescu relevă o contradicţie. Vrem să nu avem secţii, dar când este vorba de consiliul tehnic vrem secţii. Să evităm contradicţiile de acest fel. O lucrare nu se susţine cu număr, ci prin realitate.

D-l Andrei Ionescu: până acum am discutat pe stările de fapt. Să vedem stările de drept. Ca fapt de sus în jos suntem numai noi. Am cumulat totul. Cu alte secţii nu este tot aşa. In starea de drept — a specializărilor — să nu care cumva să fim înlăturaţi.

D-l C. Emanoil: Nu trebue să confundăm lucrările date în antrepriză cu cele ce se fac de Stat, în cadrul diferitelor administraţii, prin inginerii lui.

D-l G. Năstăsescu: Din lucrările Consiliului Tehnic al Pădurilor numai cele de corectarea torenţilor şi eventual cele de construcţia drumurilor forestiere pot fi examinate de plenul Consiliului Tehnic superior al Ţării. Din motive de prudenţă însă, este bine ca toate lucrările ce privesc pădurile să fie examinate numai de secţia silvică a acestui Consiliu. In susţinere arată lucrările reuşite de corectarea torenţilor făcute de serviciul silvic în Austria şi că membrii Consiliului cunosc toate genurile de lucrări ce i se trimit spre avizare.

Incheiere:

a) Se va încerca să se scoată din proiect noţiunea de secţiuni şi art. respectiv, rămânând totuşi ca fiecare specialitate să-şi facă singură avansările şi disciplina;

b) Poziţia inginerilor din cadrul particular. Rămâne punctul de vedere din proiectul AGIR-ului;

c) Consiliul Tehnic. In administraţia silvică sunt lucrări cari trebuesc concepute, aprobate şi executate. Sunt grade de importanţă. Deci, firesc este ca unele să rămână inlăuntrul administraţiei, iar altele, cari în mod inevitabil să treacă la consiliu. Dar Consiliul tehnic nu va mai mai putea rămâne în forma actuală. Anumite lucrări trebuesc să rămână la noi. Rămân unele cari prin importanţa lor trebue să treacă la Consiliul Superior cu rizicul schiţat de D-l Andrei Ionescu. Dar aceasta nu o putem preveni. Este o mişcare de care luăm act. Vom vedea încotro mergem.

Deci, lucrările mici, înlăuntru. Lucrările mari în Consiliul tehnic, cu specialităţi, cele de mare anvergură trec la Consiliul Superior.

d) La dispoziţia cui este secţia silvică a Consiliului Tehnic? In el vor fi membri pe natură de lucrări silvice, membri numiţi de Ministerul de Lucrări Publice, recomandaţi de Ministerul de Agricultură şi Domenii.

Lucrările sunt trimise de Ministerul de Argicultură şi Domenii la Consiliu, prin preşedintele Consiliului Superior. El să dea avize, care se aplică de către Minister;

e) Mecanismul avansărilor rămâne acel din proiectul AGIR-ului;

f) Incadrarea. Se adoptă norma AGIR-ului, cu corectivul anilor de vechime;

g) Salarizare — Identitate de salarii. Unicitatea şi minimum de salariu;

h) Disciplina — Normele din proiectul AGIR-ului cu o comisie numită de Ministerul Agriculturii;

i) Brigadierii şi pădurarii. Se va face o lege specială cu un corp aparte.

Şedinţa se ridică la orele 22 seara.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

PROCES-VERBAL No. 26

Şedinţa de Joi 8 Decembrie 1938

Membri prezenţi D-nii: Alimănişteanu C., Bunescu M. C., Drăcea M., Demetrescu C. I., Emanoil C., Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Tr., Ionescu Andrei, Horia Lazăr, Manoilescu Mircea, Năstăsescu G., Nedelcovici At., Rădulescu Marin, Sburlan D., Stinghe V. şi Vâlceanu Eugen.

Ședința se deschide la orele 16, sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

1. Biroul Colegiului Inginerilor.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, Consiliul:

I. Ratifică procesul verbal No. 9 din 18.XI.938 al Comitetului de Direcție;

II. Aprobă a) Sala de festivități pentru zilele de 27 și 28 Decembrie 1938 și 4 și 5 Ianuarie 1939 în vederea constituirii Colegiului Inginerilor.

b) Primirea în Societatea „Progresul Silvic" a următorilor ingineri silvici: Chirculescu Gr., Comșa Aurel, Marcu B. Corneliu, Dalametra I. G., Florescu Radu, Tomac Gh., Roșca Teodor și Pop Ioan.

c) ratifică procesele-verbale ale Consiliului din 14.XI, 18.XI și 24.XI.1938.

Se intră în ordinea de zi.

I. Birourile Colegiului Inginerilor

D-l D. Grozescu dă lămuriri în ce privește dispozițiunile legii respective.

D-nii Haralamb și Andrei Ionescu informează Consiliul asupra discuțiunilor avute în AGIR în legătură cu aceiași chestiune.

Dat fiind timpul scurt până la depunerea candidaturilor (15.XII), care nu permite informarea tuturor inginerilor silvici din țară, se hotărăște ca în seara zilei de 9 Decembrie 1938 să aibă loc în sala Societății o consfătuire a inginerilor din București, care urmează să se fixeze asupra persoanelor indicate a candida pentru Comitetul secției și Consiliului de disciplină.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, *M. Drăcea*.

Secretar General, *Tr. Heroiu*

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugați să nu ne trimită decât articole care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publiate și în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacției sau indicațiunea proveniențel.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**
Stinghe N. V.

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ŞI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugaţi să dea concursul pentru ca această broşură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINTE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe şi plantaţii.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

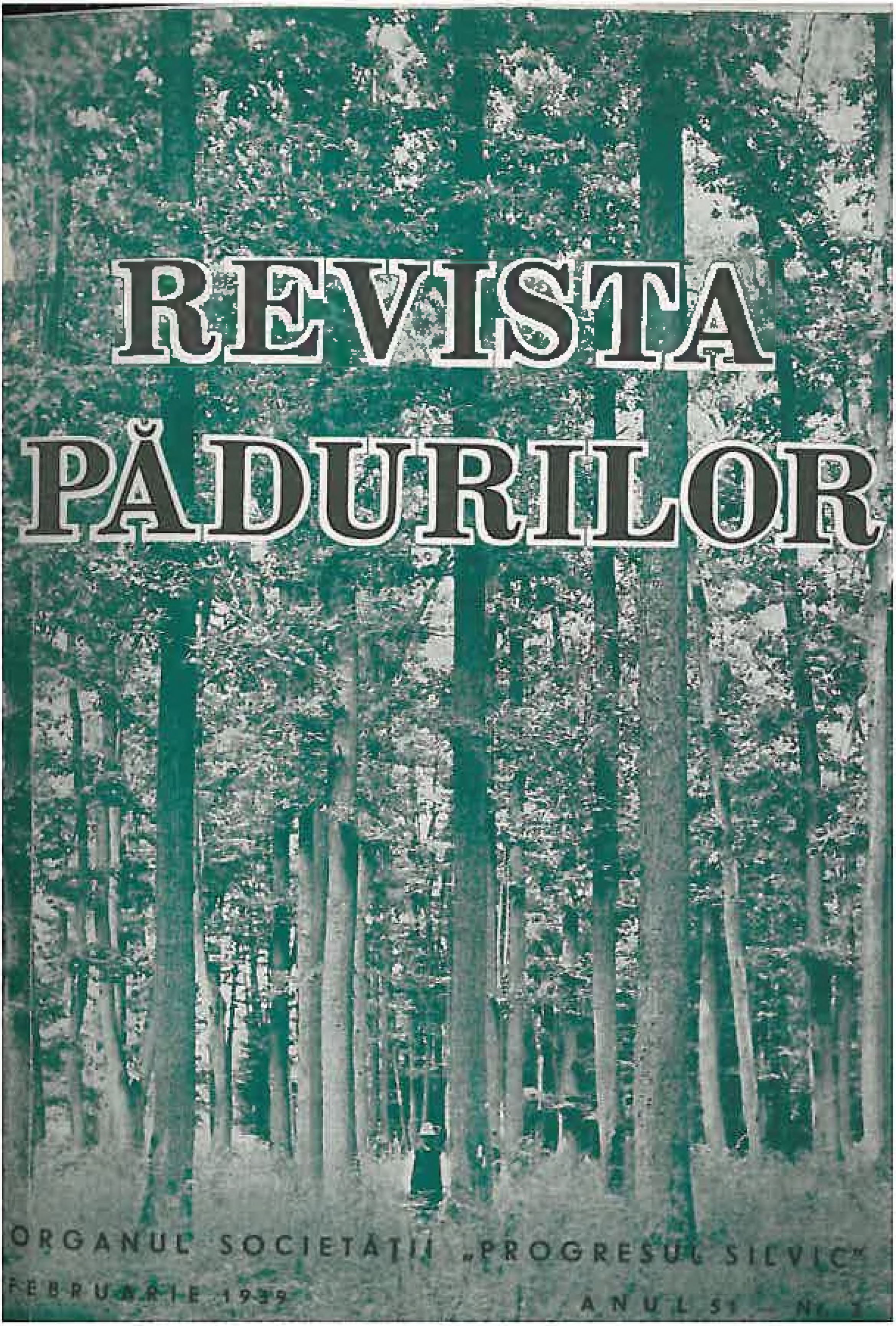

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FEBRUARIE 1939

ANUL 51 — Nr. 2

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 51, Nr. 2 FEBRUARIE, 1939

SUMARUL:

Studii:

M. Petcuţ: Vitalitatea rădăcinilor de stejar — — — — — — — — — — 135

Comentarii — Insemnări:

C. C. Georgescu şi C. D. Ionescu: Răspândirea laricelui şi zâmbrului în basinul superior al Ialomiţei — — — — — — — — — — — 153
Hellmut Czoppelt: O plantaţie de Pinus strobus — — — — — — — 155
Ilie C. Demetrescu: Regenerarea salcâmului prin însămânţare naturală — 159
I. Lungu: Ucenicii — — — — — — — — — — — — — — — — 162
I. Filipovici: Torent şi teren degradat — — — — — — — — — — — 167

Referate:

Gr. Eliescu: Actualităţi de zoologie forestieră şi protecţia pădurilor — — 171

Problemele zilei:

Traversele de Cale ferată

D. A. Sburlan: Organizarea producţiei traverselor de Cale ferată — — — 177
Horia Manole: Traversele de Cale ferată — — — — — — — — — 181
I. Rătan: Traversele de C. F. R. ca produs al economiei noastre forestiere 182
G. Ceacăreanu: Intre Caps. şi C. F. R. — — — — — — — — — — 188
N. Ghelmeziu: Câteva aspecte ale problemei aprovizionării cu traverse de fag — — — — — — — — — — — — — — — — 191
I. Moldovan-junior: Traverse de fag — — — — — — — — — — — 196
Cronica internă (p. 201), *Cronica externă* (p. 209) — *Cărţi* (p. 213) — *Reviste* (p 217) — *Informaţiuni* (p. 226) — *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 228) — *Necrolog* (p. 247) — *Publicaţii* (p. 249)

SOMMAIRE:

Etudes:

La vitalité des racines de chêne — — M. Petcuţ

Commentaires:

La distribution naturelle du mélèze et du pin cembro dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomiţa — — — C. C. Georgescu et C. D. Ionescu
Une plantation de Pinus strobus — H. Czoppelt
La régéneration naturelle du robinier Ilie C. Demetrescu
Les apprentis — — I. Lungu
Torrent et terrain dégradé — — — I. Filipovici

Rapports:

Actualités en matière de zoologie forestière et de protection des forêts— Gr. Eliescu

Problèmes à l'ordre du jour:

Les traverses des chemins de fer

Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic" — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Lebenskraft der Eichenwurzeln — M. Petcuţ

Mitteilungen:

Verbreitung der Lärche und der Zirbe im hohen Ialomiţatal — — — C. C. Georgescu und C. D. Ionescu
Ein Weymouthskiefernpflanzung — H. Czoppelt
Natürliche Verjüngung der Robinie durch Besamung — Ilie C. Demetrescu
Lehrlinge — — — I. Lungu
Wildbach und verödete Böden — — I. Filipovici

Zeitfragen der forstlichen zoologie und des Forstschutzes— Gr. Eliescu

Tagesfragen:

Eisenbahnschwellen.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic" — Nachruf.

REVISTA PADURILOR ANUL 51 — Nr. 2/1939

STUDII

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră

VITALITATEA RADĂCINILOR DE STEJAR

de M. PETCUȚ

Plantele lemnoase, după cum ne este cunoscut, se înmulțesc pe două căi: prin sământă — înmulțirea sexuată — și pe cale vegetativă — înmulțirea asexuată.

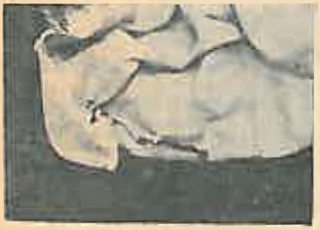

Fig. 1. — Drajon de stejar pedunculat.

Pe cale vegetativă, plantele se înmulțesc sau se întineresc prin: drajoni, lăstari, butaşi şi marcote.

Prin drajoni, înțelegem de obiceiu, lujerii care dau din rădăcinile trasante — care se întind mai mult sau mai puțin paralel cu suprafața pământului. Acesta este cazul drajonilor de salcâm, plop, de ulm şi al câtorva alte specii catalogate în tratatele de silvicultură şi de botanică forestieră ca având facultatea de a produce astfel de lăstari.

Observațiunile grupate sub titlul de mai sus, au făcut, într'un cadru mai restrâns, obiectul unei comunicări la Societatea de Ştiinţe Secţia de silvicultură, agricultură şi zootechnie. Ele au fost ocazionate de urmărirea unei probleme mai ample privind stejarul dintre Dunăre şi lanțul Carpaţilor de miazăzi, care mă preocupă de mai multă vreme.

Hotărîrea de a le pune astăzi în discuţie, în afară de cadrul lucrării care le-a provocat, am luat-o cu convingerea că şi ele singure pot trezi interesul cercetătorilor şi în deosebi al practicienilor.

Se întâlnesc însă specii cari, deși nu au rădăcini trasante și unele nici chiar fasciculate, totuși dau și ele lăstari din rădăcini. Dintre acestea, literatura [1]) citează: mesteacănul, castanul comestibil, alunul și alții.

Acești produși, spre a se deosebi de drajonii propriu ziși, au fost numiți lăstari de rădăcină sau falși drajoni [1]).

Intre speciile foarte puțin înclinate de a produce drajoni sau lăstari de rădăcină, chiar în cazul rănirii rădăcinilor, se numără și speciile de stejar [2]). Aceste specii, sub acest raport, stau pe acelaș picior cu carpinul, fagul și speciile de paltin.

Totuși, unele din speciile de stejar, puse în anumite condițiuni staționale destul de frecvente în țara noastră, pot să dea lăstari de rădăcină și, în anumite împrejurări, chiar drajoni. Despre această particularitate vrem să ne ocupăm în lucrarea de față.

I. — Natura observațiunilor.

1) Lăstari de stejar pedunculat dați pe rădăcinile secundare — drajoni.

In natură, astfel de lăstari am întâlnit în pădurea Comana și anume, în porțiunea defrișată spre a se face loc pentru împroprietărirea unora din Cavalerii ordinului Mihai Viteazul. I-am găsit — aceasta se petrecea în anii 1926/27 — grupați în vetre, în locul stejarilor bătrâni, scoși din rădăcină.

Iată împrejurările în care au luat naștere. După exploatare, s'au scos buturugile, împreună cu rădăcina principală până la adâncimea de 1—1,50 m și cu câte o parte din rădăcinile secundare; iar vârfurile, atât ale pivotului cât și ale acestora din urmă, au rămas în pământ, în poziția pe care au avut-o. Golurile lăsate prin scoaterea acestor părți de rădăcină au fost umplute cu pământul scos din groapă și solul, astfel nivelat, a fost arat și dat culturii agricole. Ulterior, din rădăcinile secundare, rânduite mai aproape de suprafața pământului, la capetele unde fuseseră secționate, au dat lăstari numeroși care, deși tăiați cu plugul în fiecare an, au necăjit ani de-arândul — și poate îi mai necăjesc și azi — pe noii proprietari.

---

[1]) A. Poskin: Traité de Sylviculture, pag. 331.

[2]) M. Büsgen: Waldbäume. Ed. 1927, pag. 72.

Sprijinit pe această observaţie, am căutat să verific faptul şi experimental. In acest scop, am scos din rădăcină câteva exemplare de stejar pedunculat în vârstă de 10—12 ani, rămaşi în pepiniera fostei şcoli de silvicultură dela Brăneşti. Scosul s'a făcut în aceleaşi condiţiuni ca şi la stejarii bătrâni din pădurea Comana; am scos o parte din pivot împreună cu câte o parte din rădăcinile secundare — atât cât a fost necesar ca să se poată adânci groapa pentru urmărirea rădăcinii principale —; o parte din pământul scos, s'a tras înapoi în groapă. Operaţiunea s'a făcut primăvara. După câteva luni, la extremitatea uneia din rădăcinile mai puternice, a pornit lăstarul care se vede în fotografia din figura No. 1.

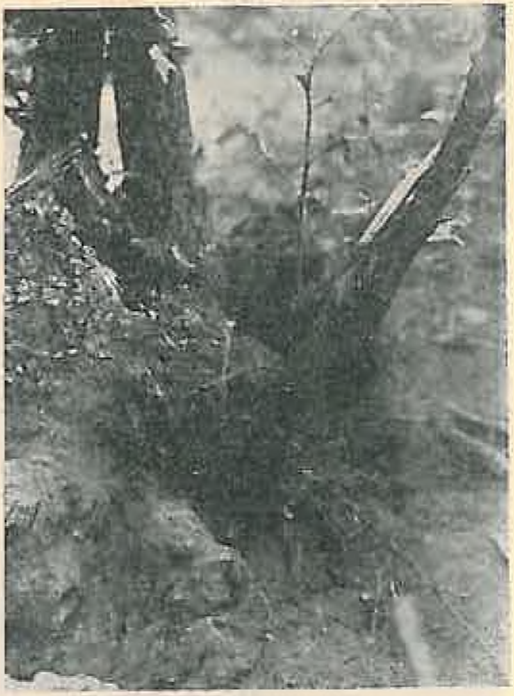

Fig. 2. — Lăstar de rădăcină, dat din rădăcină de cer în pădurea Pusnicul.

2) **Lăstari de rădăcină.**

Lăstarii de rădăcină sunt mult mai frecvenţi la speciile de stejar de cât drajonii. Ei se întâlnesc: la arborii tăiaţi în mod normal prin exploatare, la acei din interiorul arboretelor scoşi prin operaţiuni culturale sau prin delicte şi la acei din arborete deschise rămaşi complect fără aparat aerian.

A. Arbori tăiaţi în mod normal prin exploatare.

La tulpinile tăiate în mod normal prin exploatare, am întâlnit astfel de lăstari: la stejar pedunculat şi la cer.

Şi într'un caz şi în altul, ei pornesc întotdeauna din rădăcina principală. In mod obişnuit ei ies la suprafaţa pământului, începând — din imediata apropiere a tulpinii şi până la 10—15 cm depărtare de tulpină — şi dau cam dela aceeaşi adâncime sub colet (fig. 2). Uneori, dar mult mai rar, întâlnim astfel de lăstari şi la 70—80 cm departe de tulpină. In aceste cazuri şi adâncimea dela care pornesc este mai mare de 80—90 cm. (fig. No. 3).

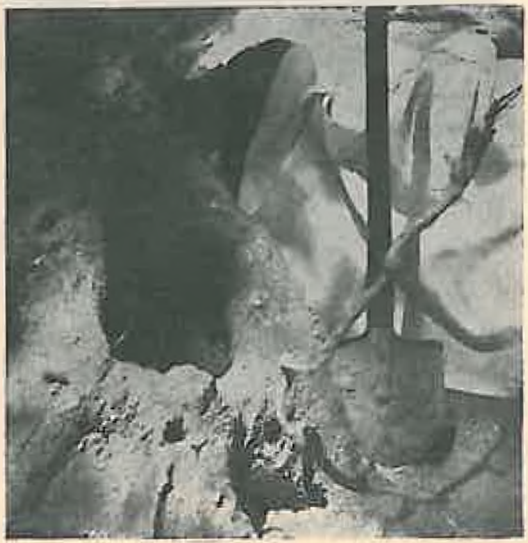

Fig. 3. — Lăstar dat dintr'o rădăcină de stejar pedunculat, la 80 cm. depărtare de tulpină.

Primii lăstari de rădăcină i-am întâlnit în arboretele de stejar pedunculat din pădurea Lucieni, proprietatea oraşului Târgovişte, situată pe terasa inferioară comună celor două râuri: Ialomiţa şi Argeşul. Mai târziu, am mai întâlnit astfel de lăstari în pădurile poenite din vecinătatea stepei şi în arboretele de stejar depe terasele şi formaţiunile torenţiale dintre Argeş şi Prahova. Arboretele din vecinătatea stepii se caracterizează printr'un sol înierbat şi bătătorit prin păşunat. Solurile de pe terase şi formaţiunile torenţiale sunt şi ele înierbate şi bătătorite; în plus sunt şi foarte compacte.

La cer, astfel de lăstari se întâlnesc tot în pădurile din vecinătatea stepei, în deosebi în cele cu solul uscat şi bătătorit prin păşunat.

Tot la arborii cu cioată, am întâlnit un caz de lăstari de rădăcină foarte interesant, atât prin condiţiunile în care a luat naştere, cât şi prin timpul care s'a scurs dela tăerea tulpinii şi până când au apărut lăstarii.

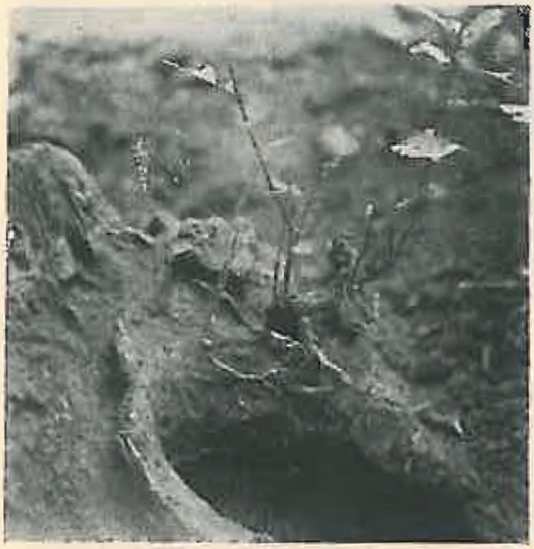

Fig. 4. — Lăstar dat din rădăcină de stejar pedunculat, în mijlocul drumului forestier din pădurea Pusnicul.

Figura 3, 4 şi 5 reprezintă o cioată din pădurea Pusnicul, ocolul silvic Brăneşti, situată în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea. Tulpina acestui arbore a fost tăiată în toamna anului 1906, când s'a construit drumul şi tot atunci a fost acoperită cu pământul de umplutură din terasament.

in pădurile poenite din vecinătatea stepei și în arboretele de stejar depe terasele și formațiunile torențiale dintre Argeș și Prahova. Arboretele din vecinătatea stepii se caracterizează printr'un sol înierbat și bătătorit prin pășunat. Solurile de pe terase și formațiunile torențiale sunt și ele înierbate și bătătorite; în plus sunt și foarte compacte.

La cer, astfel de lăstari se întâlnesc tot în pădurile din vecinătatea stepei, în deosebi în cele cu solul uscat și bătătorit prin pășunat.

Tot la arborii cu cioată, am întâlnit un caz de lăstari de rădăcină foarte interesant, atât prin condițiunile în care a luat naștere, cât și prin timpul care s'a scurs dela tăerea tulpinii și până când au apărut lăstarii.

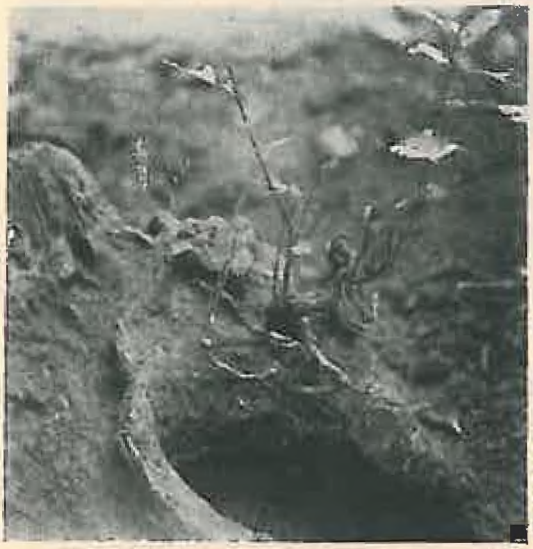

Fig. 4. — **Lăstar dat din rădăcină de stejar pedunculat, în mijlocul drumului forestier din pădurea Pusnicul.**

Figura 3, 4 și 5 reprezintă o cioată din pădurea Pusnicul, ocolul silvic Brănești, situată în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea. Tulpina acestui arbore a fost tăiată în toamna anului 1906, când s'a construit drumul și tot atunci a fost acoperită cu pământul de umplutură din terasament.

In anul 1928, deci după 22 de ani, trecând pe drumul în chestiune, am observat mijind, deasupra stratului de frunze moarte care îl acoperea, niște frunzulițe roșcate de stejar.

Crezând că este o tulpiniță, născută dintr'o ghindă, căzută în mijlocul drumului, am voit s'o cercetez mai de aproape, știut fiind că ghinda de stejar pedunculat germinează foarte greu în solurile înierbate și bătute prin pășunat, deci cu atât mai greu în mijlocul drumului. Rezultatul cercetărilor a scos la iveală o rădăcină destul de groasă, care m'a dus la buturuga ce se vede în fotografie. Grosimea acestei rădăcini și ramificațiile cu care se termină ciotul ei la extremitatea superioară — vezi fig. 3 — dovedesc că lăstarii cari au ieșit la suprafața pământului în anul 1928 sunt mult mai bătrâni și că probabil ei au încercat și altă dată, dar fără rezultat, să scoată capul la lumină.

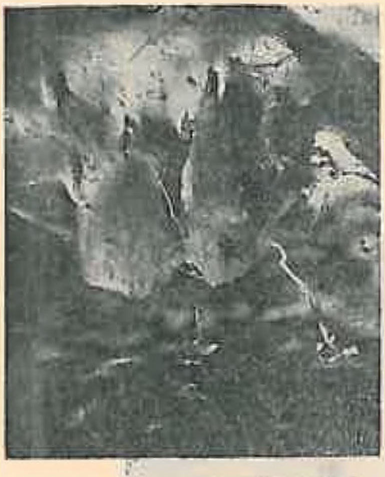

Fig. 5. — Lăstar de rădăcină la o cioată de stejar pedunculat, acoperită cu pământ, timp de 22 ani, în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea, în pădurea Pusnicul.

B. — Arbori a căror tulpină a fost tăiată din fața pământului sau ciopârțită prin operațiuni de rărituri, curățiri sau delicte.

Rădăcinile de stejar, de cer și chiar de gorun, rămase în urma arborilor tăiați din fața pământului prin delicte sau prin operațiunile de rărituri și curățiri, în majoritatea cazurilor, dau lăstari de rădăcină.

Figura No. 6 ne înfățișează un arboret de stejar pedunculat în vârstă de 28 ani, rezultat dintr'o semănătură în spatele fostei Școli Superioare de Silvicultură dela Brănești. Toți lăstarii cari se văd jos, în subarboret, sunt lăstari de rădăcină apăruți în urma unei rărituri. Cioate din care am putea să bănuim că au dat aceşti lăstari nu există; la unii dintre arbori n'au existat din capul locului, iar la alţii au putrezit.

Un tablou frumos cu astfel de lăstari se poate vedea într'un arboret de stejar pedunculat cu cer, în vârstă de 35—40 ani, rezultat dintr'o semănătură pe fostul drum al Bucureştilor din pădurea Tâncăbeşti-Ciolpani-Herasca.

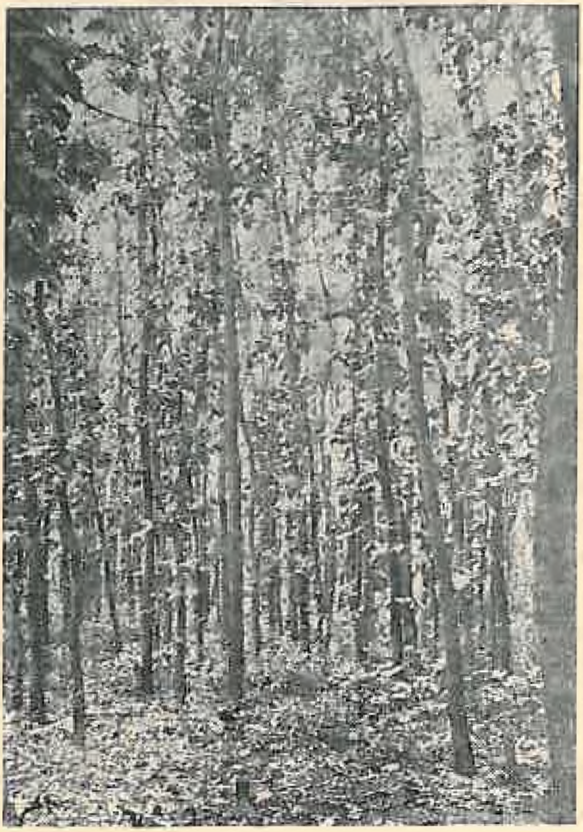

Fig. 6. — Lăstari de stejar — în subarboret — daţi din rădăcinile arborilor scoşi prin operaţiunile culturale.

Acelaş tablou ni se înfăţişează şi într'un arboret de gorun în vârstă de 60—70 ani din pădurea Gruiu-Seaca-Olari, în spatele reşedinţei ocolul silvic Mărgineni.

Interesul pe care îl prezintă aceşti lăstari, în deosebi cei de stejar, este cu atât mai mare, cu cât ei nasc şi trăesc vreme îndelungată în arborete închise, deşi este ştiut că semințişul acestei specii, născut în urma tăerilor de însămânțare, în arborete mai puțin închise, nu poate să trăiască decât doi, maximum trei ani.

C. — Lăstari din rădăcinile arborilor, cari, dintr'o cauză sau alta, şi-au pierdut aparatul aerian.

Cazurile cele mai interesante, în care se evidențiază facultatea rădăcinilor de stejar de a emite lăstari, se întâlnesc atunci când puieții, din diferite cauze, au rămas fără aparat aerian.

Iată împrejurările în care am întâlnit astfel de lăstari.

a) In pădurea Pasărea din ocolul silvic Brăneşti s'a plantat cu stejar, înainte de 1910, o poiană aşezată de-alungul şoselei Brăneşti-Pasărea. Plantațiunea n'a reuşit decât în parte. Păşunată intens, în puțină vreme, au dispărut şi puținele exemplare de stejar ce se prinseseră. Intre anii 1911—1927, poiana recăpătase acelaş aspect pe care îl avusese înainte de a fi fost plantată; nici urmă de puiet nu se mai vedea pe ea. In toamna anului 1927, poiana este arată; primăvara este arată din nou şi plantată cu salcâm. La câtăva vreme după ce s'a făcut plantația de salcâm, şeful ocolului silvic din acea vreme, d-l inginer Nicolae Codru, observa că alături de puieții de salcâm a crescut şi un număr apreciabil de puieți de stejar. Examinând împreună aceşti puieți, am putut constatat (figurile 7 şi 8) că ei sunt lăstari dați din rădăcinile puieților de stejar plantați cu mulți ani înainte, care dispăruseră de multă vreme. Aceste rădăcini au trăit deci, mai bine de 15 ani fără aparat aerian sau cel puțin fără unul care să fie observat şi atunci când, în urma mobilizării solului, ele au găsit din nou condițiuni prielnice, şi-au putut relua firul vieții normale.

b) Sprijinit pe această observațiune, în toamna aceluiaşi an, ocolul silvic Brăneşti a arat o altă poiană în pădurea Pusnicul, care fusese şi ea plantată cu pueți de stejar, între anii 1911—1915, dar din care, datorită aceloraşi cauze, nu mai rămăseseră decât ici-colo câte unul. După arătură, numărul stejarilor a sporit în aşa măsură şi creşterea lor a devenit atât de viguroasă, încât cu neînsemnate complectări, în câțiva ani, arboretul s'a închis.

c) Un caz și mai interesant întâlnim în pădurea Deleanca din ocolul silvic Gruiu.

Inainte de anul 1911, această pădure, după cunoștința noastră și după informațiile culese de la personalul ocolului, era alcătuită dintr'un arboret în vârstă de 70—90 ani, destul de rar (consistența 0,6—0,7) ca să îngădue o însămânțare naturală, dar și destul de închis, ca solul să nu se înierbeze și să se întărească prea mult.

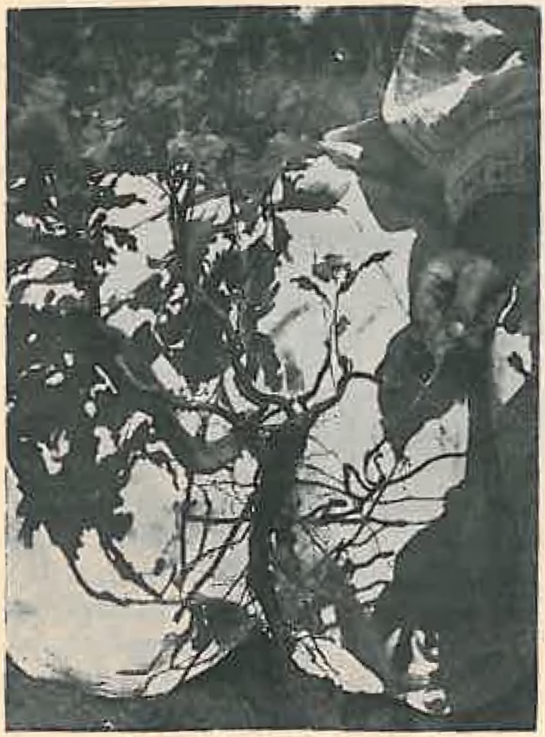

Fig. 7. — Lăstari dați din rădăcini de stejar pedunculat, după mobilizarea solului, în plantațiuni distruse prin pășunat.

In anii imediat următori, din considerațiuni pe care nu le cunoaștem, pădurea a fost exploatată în crâng. Rezultatul obținut nu este prea greu de închipuit: o pădure poenită, alcătuită din indivizi lipsiți de vigoare, al cărei sol n'a întârziat să se înțelenească și să se usuce foarte mult. Pășunatul și-a adus şi el contribuţia îndesând şi bătătorind şi mai mult acest sol. In aceste condiţiuni, puieţii de stejar născuţi probabil din ghinda căzută în anul exploatării sau poate mai înainte când arboretul mamă ducea zile mai bune, au dispărut cu totul. In anul 1927 nici o urmă cât de neînsemnată de puiet nu întrerupea armonia vegetaţiei de stepă.

In anul 1928, pământul s'a desţelenit şi s'a semănat cu grâu de către locuitorii cari au făcut arătura. Primăvara a răsărit în grâu, mai ales în jurul buturugilor, o puezime de stejar de toată frumuseţea (fig 9). O examinare sumară a acestor puieţi ne-a putut convinge, că şi în acest caz, ne găsim în faţa unor lăstari de rădăcină. Personalul ocolului, atât d-l ing. Burculeţ, pe atunci şeful ocolului, cât şi personalul de pază, m'au asigurat că nu au cunoştinţă să se fi făcut cândva vreo semănătură sau plantaţiune de stejar în această pădure. Rădăcinile din care au dat aceşti lăstari nu puteau fi aşa dar, decât ale unor puieţi născuti în rariştea fostei păduri Deleanca, în urma unui întreg şir de ani de sămânţă, încă depe vremea când aceasta avea o consistenţă mai plină şi solul nu era prea bine bătătorit. Puieţii născuţi pe această cale, au fost nimiciţi de vite, pe măsură ce pădurea s'a rărit şi păşunatul s'a înteţit; tulpinile, la început probabil ciuntite de vite, mai târziu pipernicite din cauza uscăciunii solului, provocată, pe de o parte de precipitaţiile reduse din regiune şi pe de alta de concurenţa pe care le-a făcut-o vegetaţia de stepă, au sfârşit prin a dispare cu totul. Au

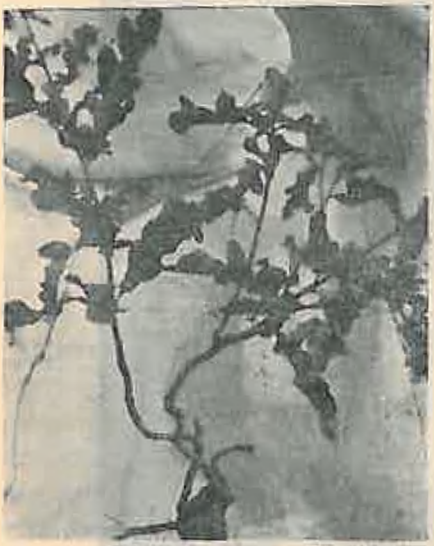

Fig. 8. — Lăstar dat din rădăcina unor puieţi de stejar pedunculat, plantaţi în pădurea Pusnicul, rămaşi fără aparat aerian.

rămas rădăcinile singure, care și-au luat sarcina să întreţină flacăra vieţii până când condiţiuni mai prielnice le va îngădui să-şi reia viaţa normală.

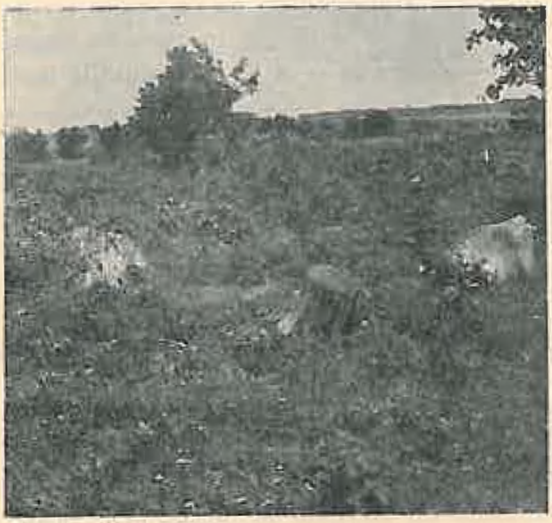

Fig. 9. — Lăstari daţi în urma mobilizării solului, din rădăcinile unui seminţiş de stejar pedunculat dispărut prin înţelenirea şi bătătorirea solului.

II. — Discuţiunea rezultatelor.

În faţa acestor observaţiuni, se impun următoarele întrebări:

Care sunt condiţiunile de care este legată facultatea speciilor de stejar de a emite drajoni şi lăstari de rădăcină?

Cum ne putem explica această proprietate puţin obişnuită la aceste specii?

Are această facultate vreo utilitate practică?

1) Din examinarea cazurilor în care speciile de stejar manifestă tendinţa de a emite drajoni sau lăstari de rădăcină, se poate deduce că această facultate este legată de următoarele condiţiuni staţionale:

a) Drajonii (lăstari din rădăcinile secundare) dau dela capetele rădăcinilor secundare, atunci când acestea sunt despărţite de pivot şi rămase descoperite sau acoperite numai cu un strat de pământ subţire şi afânat. Condiţiunile staţionale par să nu aibă nici un rol în stimularea sau împiedicarea acestei facultăţi.

b) In ceea ce priveşte lăstarii de rădăcină, la arborii exploataţi normal, am văzut că ei apar atunci când arboretul exploatat se găseşte în condiţiuni de vegetaţie nu tocmai prielnice. Aceste situaţiuni se întâlnesc în subzona stepei cu păduri — pentru cer şi pedunculat — şi pe formaţiunile torenţiale depe terasele râurilor — pentru stejarul pedunculat.

In stepa cu păduri, solul este uscat, înţelenit şi bătătorit prin păşunat. Climatul este pronunţat continental, cu amplitudini mari de temperatură şi secete prelungite.

Pe formaţiunile torenţiale din cuprinsul teraselor care însoţesc râurile în regiunea dealurilor, solul este format dintr'un lem foarte argilos şi foarte compact. Nici aci condiţiunile nu sunt prea favorabile pentru pădure. Aceasta o dovedeşte consistenţa rară a arboretelor care le acoperă. Şi aci, ca urmare a consistenţei reduse, păşunatul este frecvent şi solul, compact şi tare prin natura lui, este şi mai multă întărit şi bătătorit.

Facultatea de a emite lăstari de rădăcină la speciile de stejar, în exploatările normale de crâng, este, prin urmare, legată de uscăciunea, înţelenirea şi compacitatea solului.

b_1) In cazul lăstarilor daţi alături de tulpinile tăiate sau ciopârţite prin operaţiunile de rărituri sau curăţiri, în arboretele închise, apariţia lor nu este legată de anumite condiţiuni staţionale. Astfel de lăstari se întâlnesc atât în stepa cu păduri, cât şi în regiunea pădurilor de şleau. S'ar părea însă că, în cazul de faţă, prezenţa lor este condiţionată de starea de masiv mai mult sau mai puţin strâns. Climatul mai umed şi mai moderat din interiorul masivului menţine solul afânat şi reavăn, condiţiuni care întârzie moartea rădăcinilor rămase fără tulpini.

b_2) In cazul puieţilor din arboretele luminate, care şi-au pierdut aparatul vegetativ, pierdere care se datoreşte pe de o parte acţiunii mecanice a păşunatului şi pe de alta acţiunii fiziologice provocată de înierbarea şi bătătorirea solului, apariţiunea acestor lăstari este stimulată şi condiţionată, după cum s'a putut vedea, de readucerea solului în condiţiuni normale de fânare. Acesta a fost elementul staţional care a adus la viaţă atât puieţii rămaşi fără aparat aerian, din cauza înţelenirii solului ş ia păşunatului, în plantaţiunile din pădurile Pasărea și Pustnicul, cât și pe acei din însămânțarea naturală din pădurea Dridu.

Tot starea de afânare a fost factorul care a înlesnit ieșirea la suprafață și a lăstarilor dați din buturuga îngropată cu 22 ani în urmă în drumul depe marginea lacului Pasărea. In acest caz, această stare a fost readusă prin lipsa de circulație, din ultima vreme, a drumului, la care s'a adăogat, pe de o parte, acțiunea provocată de descompunerea păturii de frunze moarte, îngroșată an de an, și pe de alta, de starea de acoperire din ce in ce mai pronunțată a drumului, datorită împreunării coronamentelor arborilor vecini.

2) Drept explicare a facultății de a emite drajoni și lăstari de rădăcină, pe care o vedem la speciile de stejar, vom încerca să răspundem la următoarea întrebare:

Este această facultate o proprietate specifică, pusă în mișcare de anumite condițiuni staționale, cum se întâmplă în exemplul dat de Erwin Baur [1]) cu o rasă de Ciuboțica cucului — Primula officinalis Jank. — cultivată în Japonia, care la 20° temperatură înflorește alb, iar la 30° înflorește roșu, pentru ca — aceeași plantă — pusă din nou la 20° să înflorească iarăși alb? Sau, acești lăstari sunt rezultatul unei vitalități excepționale a rădăcinilor acestor stejari?

Din observațiile pe care le avem la îndemână, ne este greu să putem răspunde precis la această întrebare. Inclinăm totuși să credem că ne găsim în fața unei vitalități pronunțate a rădăcinilor acestor specii.

Speciile de stejar și în deosebi stejarul pedunculat, în primii ani de viață, își consumă cea mai mare parte din energie spre a-și forma un sistem radicilar cât mai puternic și care să pătrundă cât mai adânc în pământ, spre a putea folosi un spațiu cât mai mare din care să-și pompeze hrana. De tulpină, ele se îngrijesc mult mai puțin, în acest interval de timp, fapt care explică creșterea înceată în tinerețe a acestor specii.

In subzona stepei cu păduri, stejarul și cerul — și pe formațiunile torențiale stejarul pedunculat singur — din cauza aridității climatului, a uscăciunii, a bătăturirii și a înțelenirii solului, își formează încă dela vârste mai tinere un ritidom gros și foarte tare. La vârsta exploatabilității arboretelor de

---

1) A. Dengler: Waldbau auf Oecologischer Grundlage, pag. 196.

crâng, mugurii dorminzi așezați imediat deasupra coletului, — unde îngroșarea și întărirea e mai pronunțată — la o parte din tulpini — probabil acelea la care ritidomul este mai îngroșat — fiind prea înghesuiți și poate chiar asfixiați, nu mai pot intra în vegetație. In aceste condițiuni, acești arbori ar fi sortiți să moară.

Rădăcinile acestor arbori, care la vârsta de 30—35 ani, când se exploatează arboretele de crâng, sunt în plină activitate, nu se pot resemna să renunțe la viață. Ele caută o cale cu ajutorul căreia să poată valorifica hrana pe care au pompat-o din pământ. Această cale o găsesc provocând muguri noui, în regiunea de sub colet, unde coaja e mai fragedă și pot lua naștere astfel de formațiuni.

Aceeași explicație cred că se poate da și drajonilor depe rădăcinile secundare și lăstarilor dați din rădăcinile stejarilor rămași fără aparat aerian, datorită unora din împrejurările de care s'a vorbit. Rădăcinile care s'au organizat încă dela începutul vieții arborilor, ca să poată lupta cu toate greutățile, atunci când se întâmplă să-și piardă tulpina, nu-și pot opri activitatea atâta vreme cât sunt încă în plină vigoare; mijlocul de a-și continua viața îl găsesc în drajonii și lăstarii pe care îi emit rădăcinile.

3. — Ca importanță practică, judecate prin prisma interesului pe care îl prezintă, desigur că observațiunile care fac obiectul acestei lucrări, nu stau toate pe același plan.

Drajonii de stejar, ca și stejarii dați din rădăcinile arborilor scoși din masiv prin operațiunile culturale, au numai o valoare documentară, făcând dovada marei vitalități a rădăcinilor acestor specii.

Atunci când lăstarii de rădăcină apar alături de cioatele rămase în urma exploatării, interesul nostru pentru ei crește; prin ajutorul lor, rădăcinile pot să dea naștere unor tulpini noui, atunci când cele bătrâne nu mai sunt capabile să lăstărească.

Valoarea acestor lăstari este, în oarecare măsură, micșorată însă de faptul că stimularea apariţiunii lor nu stă în puterea noastră.

Lăstarii care dau din rădăcinile puieților rămași fără tulpină, în semănăturile sau plantațiunile de stejar rău îngrijite, ne interesează în gradul cel mai mare. Ele ne pun la îndemână mijlocul de a readuce la viaţă şi a reda vigoarea unor culturi socotite, după toate aparenţele, pierdute. Aceasta constituie, pentru lucrările noastre de împădurire, un mare câştig. Dar cel mai mare folos pe care îl aduc aceste observaţiuni stă în faptul că din ele se desprinde un mare învăţământ, şi anume acela că: în timp ce înerbarea şi întărirea solului omoară culturile de stejar, mobilizarea şi starea lui de afânare le aduce viaţă şi vigoare.

III. -- Concluzii.

Ca încheere, observaţiunile care fac obiectul lucrării de faţă dovedesc:

1. — Rădăcinile de stejar pedunculat, de cer şi de gorun (la celelalte nu s'au întins observaţiunile), atunci când au ajuns să se desvolte, au foarte mare putere de viaţă.

2. — Datorită acestei puteri, atunci când din anumite cauze au rămas fără tulpină, sau când aceasta, tânără fiind, şi-a pierdut puterea de lăstărire, ele pot reface viaţa arborelui, prin drajoni sau prin lăstari de rădăcină.

3. — Factorul capabil să pună în mişcare această facultate, îl constituie starea de afânare şi de mobilizare a solului.

La vitalité des racines de chêne

Lebenskraft der Eichenwurzeln

Une formation assez commune chez les diverses espèces de chêne sont les rejets formés sur les souches.

M. Petcuţ étudie chez le chêne pédonculé, rouvre et chevelu, deux autres formations moins communes: les rejets provenant du pivot de la racine et les drageons formés sur les racines secondaires.

Les souches couvertes complètement de terre, par une cause fortuite quelconque, gardent leur vitalité longtemps, même si le sol est aride et compact. Ultérieurement, intervenant une mobilisation de celui-ci, le pivot commence à former des rejets, mais pas trop nombreux. L'auteur a trouvé un tel rejet provenant du pivot d'un arbre abattu 22 ans auparavant.

Si par la mobilisation du sol on crée des conditions favorables de végétation autour des racines secondaires, on obtient des drageons. L'auteur a pu observer de pareilles formations dans les peuplements fortement pâturés, dans les jeunes taillis (à côté des rejets de souche), dans les semis naturels et même dans les pépinières.

COMENTARII—INSEMNĂRI

RĂSPÂNDIREA LARICELUI ŞI ZÂMBRULUI IN BAZINUL SUPERIOR AL IALOMIŢEI

de Prof. Dr. C. C. GEORGESCU
şi CONST. D. IONESCU-BÂRLAD

Atât laricea cât şi zâmbru, aceste două conifere interesante şi rare se găsesc reprezentate în bazinul superior al Ialomiţei cuprins între cele două catene ale Bucegilor.

Clişeu: P. Cretzoiu

Buchet de larice (Larix europaea var. polonica) pe stânci calcaroase in faţa Peşterei, pe muntele Cocora.

Clişeu: P. Cretzoiu

Exemplare izolate de larice spre limita pădurii (1400 m) pe muntele Păduchiosul, versantul dinspre Valea Prahovei.

Staţiunile laricelui din Valea Ialomiţei sunt legate de calcarul tithonic şi îşi au centru în stâncile muntilor Cocora şi Bătrâna din dreptul Cheilor Urşilor dela Peştera Ialomiţei.

Laricea formează buchete pure în locuri stâncoase, bine aerisite sau intră pe alocuri în amestec cu molidul. Amestecul de molid cu larice nu se menţine decât în solurile schelete, superficiale, căci în soluri profunde molidul elimină începând dela 30—40 ani laricea; numai în câteva locuri în pădurea Cocora s'au mai găsit în arboretele bătrâne de molid câte un exemplar diseminat de larice. Exemplarele din locurile cele mai proprii ating în regiune diametre până la 50 cm şi înălţimi de 22—25 m.

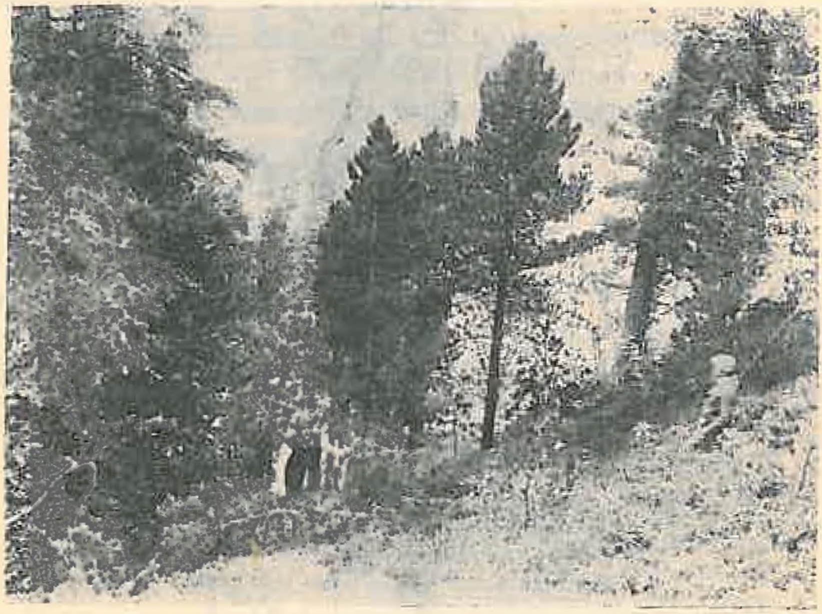

Clişeu M. Badea

Exemplare de Pinus cembra în asociaţie cu Pinus montana, pe Piciorul Dichiului, deasupra cheilor Zănoagei

Pe muntele Cocora imediat deasupra Schitului Nou către versantul abrupt al Cheilor, aflăm un arboret de larice cu molid pe un sol schelet, cu vegetaţie în parte de stânci şi în bună parte asemănătoare cu pădurea vecină de molid. Pe muntele Bătrâna pe versantul desgolit s'a instalat un arboret de molid cu larice, care din cauza altitudinei (peste 1700 m) şi a solului superficial nu progresează. După datele furnizate de d-l M Haret arboretul de pe Bătrâna a fost exploatat în anii 1848—

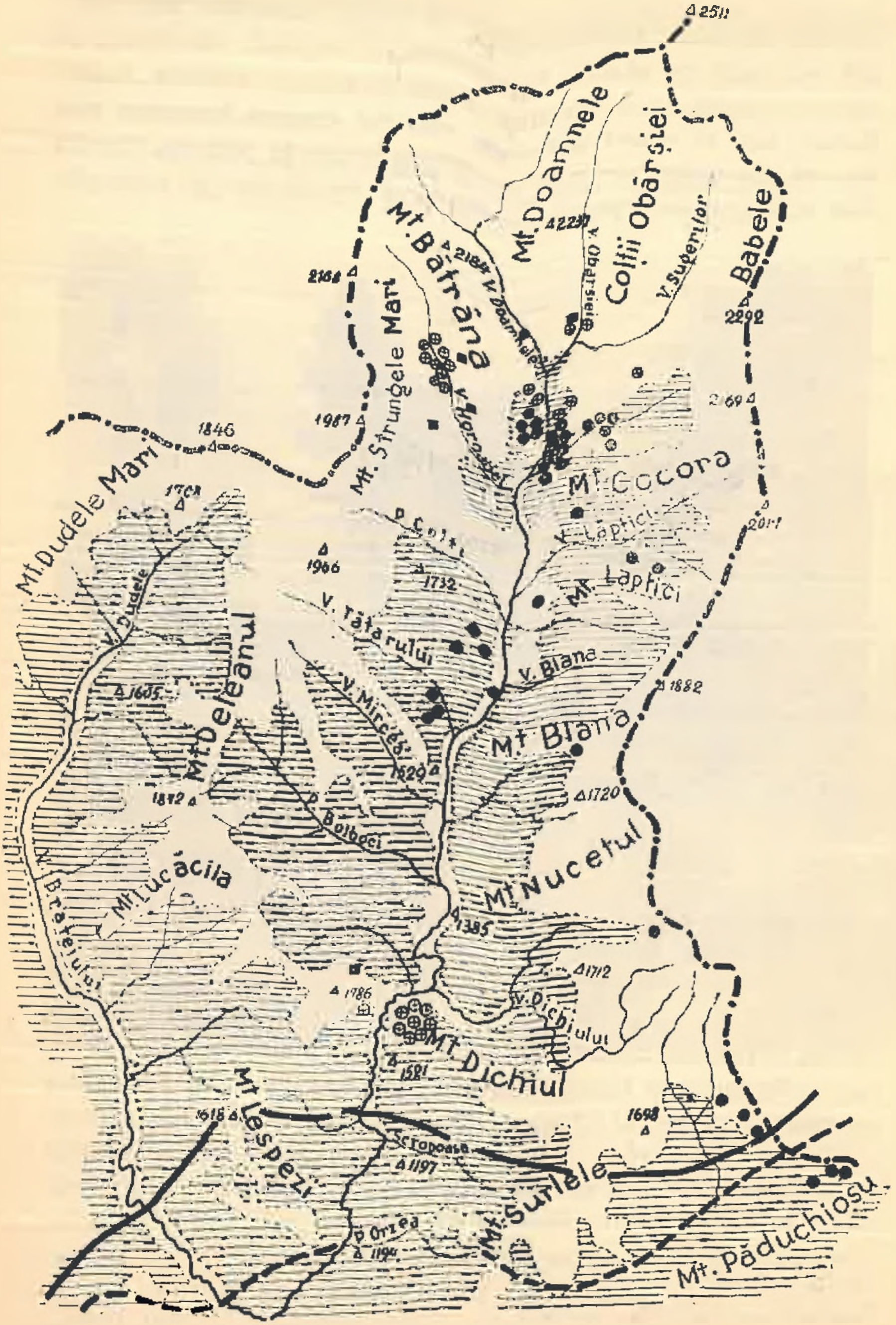
Δ 2511
Mt. Doamnele
Colţii Obârşiei
Babele
Mt. Bătrâna
Δ 2230
Δ 2184
V. Obârşiei
V. Doamnele
V. Superiilor
2168 Δ
2292
Mt. Strungele Mari
V. Horoaba
1987 Δ
2169 Δ
1846
Mt. Cocora
Mt. Dudele Mari
1708
Δ 2011
V. Laptici
P. Coltu
Δ 1966
1732
Mt. Laptici
V. Dudele
Mt. Deleanul
V. Tătarului
V. Blana
Δ 1882
Δ 1605
V. Mircea
Mt. Blana
1620
1842 Δ
Δ 1720
P. Bolboci
Mt. Nucetul
Mt. Lucăcila
V. Brateiului
Δ 1385
Δ 1712
Δ 1786
V. Dichiului
Mt. Dichiul
Δ 1581
Mt. Lespezi
1618 Δ
1698 Δ
Sc. Toroasa
Δ 1197
Mt. Surlele
P. Orzea
Δ 1194
Mt. Păduchiosu

Schiţa de plan a basinului superior al Ialomiţei, cu indicarea staţiunilor de larice (un punct negru). de zâmbru (un cerc tăiat cu 2 diametre) şi de scoruş numai la altitudini de peste 1700 m. (un pătrat înegrit).

1893, iar materialul rezultat s'a debitat de un ferăstrău de apă, care a funcţionat până în 1893 la Peşteră. Laricele s'a găsit şi pe munţii Colţei, în număr mai restrâns, de unde a fost exterminat de exploataţiunile făcute recent în anii 1924—26.

Dela acest centru laricea a fost diseminată în mai multe puncte în bazinul Ialomiţei pe locuri stâncoase în zona păduroasă sau în afara acesteia pe locuri descoperite către limita pădurei. In schiţa de plan alăturată se indică aceste staţiuni recente de pe Munţii Tătarul, Lăpticiu, Blana, Oboare şi Păduchiosul. In fiecare din aceste puncte de diseminaţie, aflăm unul sau mai multe exemplare, cu excepţiunea versantului nord-estic al văii Tătarului unde s'a găsit un pâlc.

O ochire pe hartă ne arată că diseminaţia laricei este în funcţie de vântul dominant nord-nordvestic, în lungul căruia sunt dispuse punctele de pe munţii Lăptici, Blana, Nucet şi Păduchiosul. Pe acest ultim munte, staţiunea de pe harta noastră a laricei este în legătură cu prezenţa sa pe stâncile Muntelui Vânturişul (Colţii lui Babeş) cu faţa către versantul prahovean.

Mai este de remarcat că răspândirea sa naturală este frecuentă în regiunile înalte peste 1500—1700 m.

Tot pe schiţa alăturată mai dăm şi staţiunile de zâmbru (Pinus cembra) din bazinul Ialomiţei. In fiecare punct aflăm un număr redus de exemplare, afară de Valea Horoabei unde se găseşte un pâlc rar în tuferişurile de jneapăn. Această esenţă a fost deasemenea decimată prin exploatări vechi, astfel că azi nu mai aflăm decât exemplare subţiri cu înălţimi reduse de 3-4 m.; pe Valea Horoabei unele exemplare ating 10-12 m. înălţime.

Staţiunile de zâmbru se găsesc pe M-tele Cocora (1650 m), M-tele Obârşia (1750 m), pe M-tele Bătrâna (1700 m) şi în fine pe muntele Colţii deasupra Horoabei (1850 m.).

Dela această staţiune principală Pinus Cembra s'a răspândit la o distanţă în linie dreaptă 12 km. la 1450 m altitudine pe creasta abruptului muntelui Dichiu, dinspre Cheile Zănoagei, arătat de noi într'un articol anterior. S'a mai aflat două exemplare izolate şi pe muntele opus Zănoagei la 1250 m. pe un grohotiş chiar deasupra cursului apei.

Bibliografie.

G. P. Antonescu: Contribuţiuni la studiul distribuţiunei geografice a Coniferelor din România. Bucureşti, 1926.

I. Grinţescu şi G. P. Antonescu: Contribuţiuni la studiul laricei din Carpaţi. Bul. Soc. de Şt. din Cluj, T. II, partea II, 1924.

I. Grinţescu: Le problème du mélèze dans les Carpathes roumaines. Guide de la VI-ème Exc. Phyt. Intern. Roumanie 1931.

Haret M.: Călăuza Bucegilor.

La distribution naturelle du mélèze et du pin cembro dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomiţa.

Verbreitung der Lärche und der Zirbe im hohen Ialomiţatal

O PLANTAŢIE DE PINUS STROBUS

de Ing. HELLMUT CZOPPELT

Pe teritoriul Domeniului Coroanei, „Borca" şi anume pe valea Neagră (Broşteni, jud. Neamţ), la circa 1 km. mai la deal de gura pârâului Ortoaia, ceva cam ascuns într'un colţ al văii, se găseşte o mică plantaţie de Pinus strobus.

Plantaţia a fost executată, pentru încercare, în anul 1915; are deci 24 ani. Sămânţa din care au provenit puieţii folosiţi, a fost procurată dela Wiener Neustadt [1]). Arboretul nu numără decât 70 de arbori. A crescut des şi se găseşte în stare de păriş [2]). Inălţimea medie nu depăşeşte 10 m., iar diametrul cel mai mare măsurat la înălţimea pieptului are 21 cm.

Plantaţia, situată pe versantul drept al pârâului, are expoziţia N-NV, panta terenului fiind repede. Se găseşte pe un teren cu subsol format din şişturi cristaline, cu sol superficial pietros şi aproape fără humus.

Creşterea poate fi socotită mulţumitoare, dacă ţinem seamă de solul superficial şi pietros, destul de neprielnic esenţei, care preferă solurile argilo-nisipoase, profunde, reavăne şi chiar umede.

Mult temuta boală, „rugina băşicoasă", provocată de ciuperca Cronartium ribicola, nu am putut-o constata la acest arboret. De altfel nici în literatura românească nu am găsit sem-

---

1) Aduc mulţumiri d-lui Cons. silvic E. Solomon dela Domeniul Coroanei Borca pentru datele comunicate.

2) „Păriş" în sensul folosit de d-l Ing. Popescu-Zeletin. Viaţa Forestieră.

nalat atacul la puținele arborete cu Pinus strobus ce avem în țară [3]).

In legătură cu extinderea acestei specii de valoare, în România, îmi permit să semnalez anumite constatări, rezultate din cultura ei în alte țări. După comunicările recente, starea arboretelor de Pinus strobus din Germania nu este așa de disperată, cum s'a crezut, mai ales după adunarea generală a Soc. silvicultorilor germani (Deutscher Forstverein), dela Frankfurt a. M., din 1927. La adunarea generală din anul 1934, ținută la Bonn [4]), problema a fost pusă din nou la ordinea zilei. Cu acest prilej s'a prezentat un referat al D-lui Dr. Wappes, intitulat „Constatări noui asupra culturii lui Pinus strobus", în care se arată, într'un mod foarte instructiv și convingător, greșelile din trecut făcute în cultura acestei specii. Una din greșeli este plantarea în arborete pure. Tot greșală poate fi apoi socotită slaba combatere a ciupercei Cronartium ribicola.

Plantația de Pinus strobus din Valea Neagră (Broșteni), pe Domeniul Coroanei „Borca".

In referat se mai dau apoi, multe exemple de reușita culturii acestei specii în diferite puncte ale Germaniei, din care se pot scoate prețioase puncte de sprijin pentru cultura de viitor. De pildă, Prusia orientală și Nord-Estul Germaniei sunt regiuni care nu-i priesc. Dacă s'ar nota cu cifrele 1—4, rezistența acestei specii, în ordine descrescândă, la atacul ciupercii amintită (notând cu 1, starea cea mai bună și cu 4 pe cea mai rea) atunci situația pentru cele trei regiuni ale Bavariei s'ar prezenta astfel: Oberpfalz (1), Pfälzer (Wald (2,4) și Spessart (2). In Saxonia atacul este potrivit, în schimb în Württemberg este puternic. In Baden starea arboretelor este ceva mai bună, față de Württemberg. In Hessen atacul este slab (1,65), în timp ce în Braunschweig, Thüringen și alte ținuturi ceva mai puternic. Se poate deci afirma că soarta culturii lui Pinus strobus este hotărîtă în bună parte de această ciupercă. Pentru remediere trebue să se caute a se selecționa sămânța, tinzându-se să se găsească o rasă rezistentă.

---

[3] Dr. C. C. Georgescu și J. Neuwirth: Cultura rășinoaselor în grădina botanică dela Cotroceni. Rev. Păd. 2/935.

Ing. Dr. Emil G. Negulescu: Considerațiuni asupra culturii exoticelor în bazinul Gurghiului. Rev. Păd. 11/936.

Ing. M. Rădulescu: Din cultura exoticelor în România. Rev. Păd. 2/1937.

[4] Jahresbericht des deutschen Forstvereins, 1934.

Superioritatea acestei specii față de pin și molid, constă în special în repedea ei creștere în volum: cel puțin cu 10—20 la sută. După profesorul Jentsch, în anumite cazuri diferența de creștere se urcă la 100%. Când este vorba de fag, volumul pinului strobus este de trei și de patru ori mai mare. Prețul lemnului lui este cu 40—50% mai ridicat decât al celorlalte rășinoase.

Repedea lui creștere ne dă putința să-l exploatăm la revoluții scurte de 50—60 ani, fapt ce are desigur o mare importanță, mai ales pentru proprietarii particulari.

Pentru a evita atacul ciupercii amintită, se recomandă să nu se cultive Pinus strobus în arborete pure, ci în amestec cu alte specii. Apoi trebue, se înțelege, să se aibă în vedere proveniența seminței, pentrucă este sigur că sunt mai multe rase, unele mai puțin rezistente la atacul ciupercii, decât altele.

In afară de boala de mai sus, Pinus strobus mai este amenințat și de Agaricus melleus, mai ales când este plantat pe terenuri unde se găsesc fagi bătrâni. Pericolul acesta nu poate fi însă socotit prea mare.

Am insistat asupra celor de mai sus pentru a arăta că cultura lui Pinus strobus nu este așa de nesigură cum s'a crezut până acum, iar combaterea boalei nu este nici mai grea și nici mai costisitoare decât a nonei sau a gândacilor de scoarță.

In ce privește învătămintele pe care trebue să le tragem pentru țara noastră, se cere mai întâiu să cercetăm cu deamănuntul arboretele existente de Pinus strobus. In cazul când rezultatele n'ar fi mulţumitoare, atunci să căutăm să facem încercări în diferite staţiuni, care să ne poată arăta în câteva decenii, dacă îl putem extinde sau nu la noi şi în caz afirmativ, unde anume.

Une plantation de Pinus strobus.

Ein Weymouthskiefernpflanzung.

Im Neagratal bei Broşteni, befindet sich auf dem Gebiet der Krondomäne Borca eine Pflanzung von 70 Stück Weymouthskiefern. Nach kurzer Beschreibung dieser Versuchspflanzung, die im Jahre 1915 mit Samen, aus Wiener Neustadt bezogen, begründet wurde, gibt Verfasser einen Überblick über die Weymouthskiefernfrage in allgemein an Hand des Jarhbuches des deutschen Forstvereins aus dem Jahre 1934. Zum Schlusse fordert er eine genaue Überprüfung der Weymouthskiefernbestände Rumäniens — es sind nur sehr wenige und von geringen Ausmassen — damit eine Entscheidung herbei geführt wird ob diese hochwertige Holzart in Rumänien anbauwürdig ist oder nicht.

REGENERAREA SALCÂMULUI PRIN INSĂMÂNȚARE NATURALĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

Se pare că salcâmul a găsit, la noi, o a doua patrie, o patrie de adopțiune. Nu exprimăm certitudine, în acest sens, deoarece nu avem încredințarea trebuitoare că, atunci când ar fi lipsit de sprijinul omului, va putea să vegeteze înainte și mai ales să se mențină în chip definitiv în lupta cu celelalte esențe forestiere autohtone și, în general, cu restul florei noastre.

In legătură cu această problemă, ne interesează, în primul rând, chestiunea, întrucât salcâmul se poate regenera pe cale naturală.

Inmulțirea sa pe cale de drajonare este îndeobște cunoscută. Nu acelaș lucru se poate spune despre o regenerare prin însămânțare naturală. Personal, nu cunoșteam nimic, în această privință, din literatura noastră. Pentru acest motiv, semnalăm cetitorilor Revistei un astfel de caz, observat de noi în Iulie 1938 într'o pădure a Ocolului silvic de Stat Fântânele (Bacău).

Locul respectiv se află în pădurea Lespezi, către marginea sa inferioară, vis-à-vis de reședința Ocolului Fântânele, pe drumul principal al pădurii, la cca 200 m. dela intrarea sa în pădure.

Caracteristicile (micro-staționale ale acelui lor ar fi: 1) margine de drum în debleu, neumblată din cauza nivelului său mai scăzut; 2) sol de pădure, argilo-nisipos, acoperit cu oarecari resturi organice (frunze, crengi și ramuri, resturi de tăiere), fresc; 3) altitudinea cca 250 m.; 4) umiditatea relativă a aerului ridicată; 5) accesul luminii și al căldurii redus, din cauza arboretului de fag înconjurător, în stare de prăjiniş către codrişor.

Pe o suprafaţă de cca 2,50 m^2, în două vetre principale (una pe teren plan şi alta pe taluzul drumului), sub crengi de salcâm, se află o puieziune de salcâm foarte deasă, ca peria, având o înălţime medie de cca 10 cm., la sfârşitul lui Iulie.

Provin dintr'o însămânţare naturală. Un salcâm plantat pe marginea drumului. a fost tăiat în iarna 1937/38. Crengile mai subţiri, încărcate de teci cu seminţe, au fost părăsite pe marginea drumului, într'o oarecare excavaţiune mai umedă. Sămânţa scuturată subt ele, în bune condiţiuni de sol, a germinat şi a produs puieţi în cele patru luni ale sezonului de vegetaţie respectiv.

Locul descris în text.

De remarcat, că în diferite părţi ale pădurilor Ocolului s'au făcut mici plantaţiuni de salcâm, pe margine de drumuri și mici ochiuri tot în margine de pădure. Exemplarele întâlnite — de vârste mijlocii — vegetează foarte bine, mai ales în stare de diseminație, și drajonează luxuriant, invadând pe mari întinderi parchetele de fag exploatate prin trei tăieri succesive.

Natürliche Verjüngung der Robinie durch Besamung.

La régéneration naturelle du robinier.

On signale un endroit dans le département Bacău en Moldavie, à 250 m d'altitude, où on a pu constaté une régéneration naturelle du robinier.

UCENICII

de Ing. I. LUNGU

In ultimul deceniu s'a făcut un mare pas înainte pentru intensificarea gospodăriei din pădurile Statului, prin introducerea, pe o scară întinsă, a exploatărilor în regie şi drept urmare a acestora, prin dotarea pădurilor cu investiţiile corespunzătoare unei raţionale exploatări.

Dacă metodele de aplicare sunt susceptibile de îmbunătăţiri, principiile aplicate stau astăzi mai bine în picioare decât chiar atunci când au fost formulate.

Activităţii din deceniul viitor, credem că, trebue să-i fixăm, printre obiectivele principale, perfecţionarea metodelor aplicate, în sensul unei cizelări.

Aici se încadrează „problema ucenicilor" de cari vrem să ne ocupăm în articolul de faţă şi care în aparenţă este îndepărtată de preocupările noastre silvice.

Luând în parte fiecare unitate de exploatare a C. A. P. S.-ului, necesitatea formării de lucrători specialişti, prin ucenici crescuţi de noi, nu apare aşa de importantă, din cauză că procentul lucrătorilor calificaţi ca specialişti, în ansamblul braţelor se învederează numai dacă o urmărim la toate unităţile şi constatăm aceleaşi lipsuri.

Chiar făcând abstracţie de preocupările ideologice ale vremurilor actuale, privind munca în general, în ce priveşte lucrătorii specialişti din exploatările C.A.P.S.-ului, vom constata:

— lipsa unui personal specialist bine pregătit;

— lipsa, aproape totală, de personal specialist de origine etnică românească.

In vederea complectării acestor lipsuri, administraţia centrală C.A.P.S. a pus în discuţie această chestiune în conferinţa cu D-nii directori regionali, ţinută în ziua de 1 Noembrie 1938. Problema a stârnit un interes deosebit şi ca urmare punerea în aplicare a celor discutate nu mai poate întârzia.

Este necesar însă ca şi organele locale ale C.A.P.S.-ului să depună tot interesul, pentru a se putea ajunge la rezultatele scontate.

In rezolvarea acestei probleme voiu căuta să stabilesc câteva puncte de reper:

Dela început trebue să ne fixăm asupra tipului de muncitor specialist pe care vrem să-l formăm.

Fără îndoială că muncitorul specialist, aşa cum ne este necesar, trebue să fie în primul rând priceput în specialitatea sa. Apoi trebue să fie conştiincios şi cinstit. De asemenea va fi bine apreciat dacă va avea cunoştinţe de carte, care să-i permită cu uşurinţă să facă socoteli şi alte acte scrise în legătură cu specialitatea sa. Nu trebue să-i lipsească nici dorinţa de progres şi gustul de cultivare.

Din punct de vedere social este bine să aibă infiltrate preocupări în legătură cu românizarea, în opoziţie cu teoriile cu caracter internaţional, cari de obiceiu se agită în mediul muncitoresc.

Ca fel de traiu este necesar să aibă un standard de viaţă şi de higienă ridicat.

A doua chestiune care se pune este aceea privitor la numărul muncitorilor specialişti ce trebue formaţi.

Fără îndoială că dacă în întreprinderile Statului muncitorii specialişti de origine etnică românească sunt aproape inexistenţi, cu atât mai mult această lipsă se poate constata în întreprinderile particulare.

Deci este indicat ca să cătuăm a forma muncitori specialişti chiar peste nevoile noastre. Statul trebue să facă acest sacrificiu în vederea românizării efective a industriei lemnului.

Recrutarea ucenicilor. Formarea personalului specialist se poate face pe două căi şi anume: angajem dela inceput ucenici pe care-i trecem prin toată filiera până învaţă specialitatea de care are nevoe, sau angajem absolvenţi de şcoli de meserii pe care îi perfecţionăm în specialităţile respective. In favoarea unuia, sau celuilalt sistem sunt argumente pro şi contra. Pentru majoditatea specialităţilor din industria şi exploatările forestiere cred că este mai indicat să angajem ucenici cari încep să învețe meseria în exploatările noastre. Selecțiunea în acest caz o putem face mai bine cunoscându-i mai îndeaproape.

Neapărat este necesar ca acești ucenici să aibă terminat cursul primar în bune condițiuni.

Pentru a ușura recrutarea ar trebui să se facă publicații în ziarele locale, citite de preoți și învățători. De asemenea s'ar putea face publicații în comunele românești sărace, cari pot fi chiar mai îndepărtate de locul unde se angajează ucenicii.

In cazul când se angajează absolvenți de școli de meserii, trebue ca cererea să fie îndreptată către acestea, cu rugămintea stăruitoare de a se recomanda absolvenți capabili.

Formarea ucenicilor.

Fără îndoială că formarea ucenicilor nu este o problemă așa de ușoară. Pentru aceasta șeful fabricei sau al căii ferate respective, trebue să o considere ca fiind una din preocupările sale cele mai apropiate.

Este bine ca în atelier o persoană — de preferință șeful mecanic — să fie încărcat cu toată răspunderea formării ucenicilor. Pentru învățarea unei anumite meserii, trebue să facă o diviziune gradată a categoriilor de lucrări prin care să treacă treptat fiecare ucenic. Acelora cari au simț măsurat pentru a conduce, trebue să li se dea o atenție deosebită. Este bine de asemenea ca să se obicinuiască a aprecia cantitatea de lucru pe care o merită o anumită lucrare și eventual și rentabilitatea ei.

Un curs seral de aritmetică elementară, geometrie și desemn ar fi din cel mai folositor. In ce privește persoana care să se ocupe de această chestiune, cel mai potrivit ar fi un învățător tânăr din localitate, care s'ar bucura pentru un plus de venit pe care l-ar putea realiza. Inginerul șef al unității respective nu poate fi încărcat cu această sarcină, din lipsă de timp. Formarea gustului cetitului prin facerea de adunări la sărbători cu cărți de popularizare, ar fi de asemenea utilă.

Conștiinciozității și cinstei trebue să i se dea o deosebită atenție, deprinderile în această privință fiindu-le hotărîtoare pentru toată viața. Vinovații trebue să fie sancționați cu severitate. Este apoi necesar să li se infiltreze credinţa că munca nu este o ruşine.

O organizare internă a ucenicilor de asemenea ar fi folositoare.

Drept îndatorire principală a celui care supraveghează formarea ucenicilor, trebue să fie impus controlul lor sanitar, higienic, curăţenia locuinţei, bae etc.

Un ucenic al C.A.P.S.-ului trebue să se prezinte bine îmbrăcat şi hrănit şi cu purtare cuviincioasă.

Retribuţiunile ucenicilor.

Pentru locuinţa ucenicilor este bine să li se destine câteva camere unde să aibă paturi pentru dormit şi dulapuri pentru îmbrăcăminte. Intr'o cameră separată să aibă un spălător. Câteva mese de asemenea le sunt necesare pentru scris. Dacă hrana li se dă în bani este bine să aibă şi o bucătărie unde să-şi poată pregăti alimente. In acest din urmă caz plata trebue în aşa fel stabilită încât să se poată hrăni suficient.

Imbrăcămintea este bine să le fie asigurată în natură.

La sărbători — odată pe an — este bine să fie ajutaţi pentru a putea merge acasă, cei din localităţi îndepărtate.

Pentru ore suplimentare ar fi bine să li se fixeze o remuneraţie cât de modestă pe care să fie învăţaţi a o depune la C.E.C.

Greutăţi la formarea ucenicilor.

Fără îndoială că formarea ucenicilor se va lovi şi de greutăţi. Printre acestea enumerăm:

— recrutarea de elemente necorespunzătoare datorită intervenţionismului;

— răspândirea între ucenici a obiceiurilor urîte de a înstreina obiecte, cari cu greu pot fi stârpite;

— destrăbălarea ucenicilor în cazul când nu sunt serios supraveghiaţi;

— folosirea lor ca ordonanţe de către lucrătorii bătrâni abuzivi, în schimbul unor concesiuni ce le fac eventual în detrimentul formării ucenicilor.

Desigur că aceste greutăţi, precum şi altele care s'ar mai ivi, nu pot să împiedice scopul urmărit, de a ne forma muncitori specialişti pricepuţi şi de origine etnica românească.

Urmărind activitatea depusă de Românii din Ardeal dinainte de unire, în frunte cu preoţii şi învăţătorii lor, vom constata că în această preocupare de a forma muncitori români nu suntem începători, ci continuatorii unei activităţi care alte ori a avut o strălucire de care eram mândri. Activitatea reuniunilor de meseriaşi din Ardeal stă ca dovadă.

Rezultatele urmărite nu se vor putea însă constata în timpul scurt. Actualul şef de fabrică sau de C.F.F. trebue să se gândească la timpul când va trece în viitor prin acele locuri ca organ de control şi va putea spune:

„Şi pe aceşti lucrători români specialişti eu i-am format".

Les apprentis.

Lehrlinge.

L'auteur montre que l'Administration des forêts de l'Etat a le devoir de prendre dans ses industries, des apprentis d'origine ethnique roumaine. pour former des ouvriers qualifiés.

TORENT ŞI TEREN DEGRADAT

de Ing. I. FILIPOVICI

Sunt noţiuni de care în ultimul timp ne izbim din ce in ce mai mult. In literatură li s'a creiat un timbru nearmonios, iar în practică formează probleme a căror deslegare nu e nici simplă, nici de şablon. Ambele sunt marcate de lipsa acelei proporţii, capabile să menţină echilibrul forţelor naturale care intră în joc la crearea şi desvoltarea atât a torentului cât şi a terenului degradat. Cu toate acestea „torentul" şi „terenul degradat", cred că nu se pot cuprinde într'o singură definiţie.

Torenţială este o apă curgătoare, care poate să străbată un teren nedegradat, pe care ce e drept, îl degradează, dar de multe ori numai parţial, pe alocurea. Teren degradat poate să fie o suprafaţă întinsă, lipsită complect de ape curgătoare, pe care de obicei nu creşte prea multă vegetaţie sau cresc anumite burueni caracteristice.

Să revenim deci. Torentul este format neapărat de o apă curgătoare, având panta atât de mare, încât forţa cinetică a apei devine ameninţătoare în drumul său, pe care-l străbate. E drept că, tendinţa generală a apei curgătoare, chiar dacă nu e torenţială, este să mişte obiectele statice şi să niveleze. Atunci însă când această tendinţă nu se manifestă lent, ca ceva fatal şi inevitabil, ci în mişcarea sa apa se încarcă cu materii şi din cauza vitezii mari (massa ori patratul vitezii) devine o forţă vie căreia nu i se pot împotrivi chiar obiectele mai mari din cale, atunci vorbim de o mişcare torenţială.

Nu mă voi ocupa de descrierea vreunui torent ca atare, nici de mişcarea apei din punct de vedere al cinematicei, dar voi încerca să schiţez, prin cuvinte, impresia pe care o lasă adevărata mişcare torenţială:

29.VII.938. Timp cald. Zăpuşala a ajuns aproape de nesuferit. Eram cu lucrătorii pe una din ravene, din perimetrul Comarnic, neobservând norii grei cari se îngrămădeau deasupra noastră. Deodată, un vânt puternic și câteva picături mari de ploaie cu grindină, ne vestește prăpădul ce urma să vie. Am apucat să ne adunăm lucrurile, dar am fost surprinși; n'au trecut nici două minute, stropii s'au îndesit, iar pe ravenă a început să se simtă un curent dela deal la vale. Curentul devenea tot mai puternic, atât de puternic încât pietrele mai mici de pe vale începuseră să se miște iar gălețile cu cari ne ajutam la făcutul mortarului, rămase pe talvegul văii seci, au început să se rostogolească cu zgomot. In acest moment, un nor de praf, cu glii și pietre, ce se rostogolea în vale, urmat de prima undă a apei, au izbit în lucrările abia terminate. Ploaia lua proporții, iar apa de pe ravenă se umfla din ce în ce. Lucrările isprăvite au fost umplute dintr'odată de materiale, iar cele deabia începute, prefăcute una cu pământul. Vuetul sinistru și mișcarea apei, inspirau teamă; cei rămași deoparte și de alta a ravenei ne simțeam despărțiți pentru moment. Ploaia a durat 20 minute cu intensitate crescândă, ca după aceia să înceteze brusc. Apa după ravenă vuia și mai tare; dar n'au trecut nici 10 minute dela încetarea ploii și unda a început să slăbească, ca după alte 25 minute să rămâie numai o șuviță blândă de apă.

Aceasta se chiamă mișcare torențială, pe care am „simțit-o" toți cei de față. Poate că n'ar fi de prisos să adaog impresia unui lucrător:

„Dm'le dacă nu erau digurile astea, mare prăpăd se întâmpla".

Dar terenul degradat? Cum se poate simți și descrie un teren degradat. Nu știu dacă greșesc spunând că terenul degradat n'are pentru profani impresia atât de gravă ca un torent în plină acțiune. Să încercăm definirea terenului degradat:

Este oricare suprafață de pământ, pe care factorii edafici și biotici sunt în dezechilibru cu cei climatici. Dar nu numai dezechilibrul acesta formează singura caracteristică a terenurilor degradate; mai sunt și alte atribute. Terenurile degradate sunt lipsite de orice rentă, iar prin nevoia de a se ameliora sunt pasive si de cele mai multe ori, adevărate generatoare de catastrofe. Un teren degradat poate să fie brăzdat de ravene torențiale sau chiar de torenți care, în bună parte, sunt cauzele degradării, însă cauze secundare. Cauza principală stă întotdeauna în desființarea sau desvoltarea la maximum a unei componente care a conlucrat la menținerea echilibrului de care vorbeam mai sus. Care este componenta aceasta?

— Este greu, dacă nu chiar imposibil, de generalizat, în joc fiind 3 factori foarte complexi: solul, clima și flora (fauna) regiunei în chestiune. Iată un exemplu, deși poate cam excentric: Insula Sf. Elena unde și-a petrecut Napoleon exilul, este un imens pustiu — un teren degradat; care n'a fost dela început așa. Cauza este capra domestică. Inainte nu existau acolo capre, iar insula era acoperită de păduri virgine. Cineva a colonizat aceste animale, cari au găsit condițiuni atât de optime de viață, încât s'au înmulțit foarte mult, s'au însălbăticit și — de necrezut — din cauza lor pădurile nu s'au mai putut regenera deloc, insula fiind prefăcută în pustiu.

In ceeace privește proveniența terenurilor noastre degradate, pe lângă alte cauze cu caracter local (catastrofe naturale), este stabilit, că devastarea pădurilor sau a oricărei alte vegetații — să-i zicem de echilibru — a fost prima cauză.

Atât torenții cât si terenurile degradate fiind perturbațiuni ce se resimt puternic în economia țării (suprafețe ce nu produc nimic, izlazuri stricate, căi de comunicație avariate și chiar întrerupte, așezări omenești amenințate și de multe ori devastate, etc., etc.) se impune desființarea acestora, prin seria de lucrări cunoscute sub numele de ameliorare.

In speță, ameliorarea ar fi reintegrarea în normal a componentei — X — care menține starea de neechilibru a factorilor naturali pe o anumită porțiune de teren. Greul este în găsirea acestei componente.

Nu voi intra de data aceasta, în ceeace ar putea constitui amănunt pentru un articol de generalități, dar este bine de știut că unica metodă în ameliorări este asigurarea liniștei atât în torenți, cât și la terenurile degradate.

Mijloacele pentru asigurarea liniștei se pot împărți în două :

1. Preventive, cari asigură instalarea vegetației.

2. Definitive, cari rezultă din dezvoltarea vegetației în general și a pădurii în special.

Asupra acestor chestiuni sperăm să mai revenim în coloanele acestei reviste.

Wildbach und verödete Böden.

Torrent et terrain dégradé.

Ces deux notions sont le point de départ d'une série de dispositions dans la législation roumaine

L'auteur cherche à établir un critérium de distinction entre elles et d'en tirer des conclusions d'ordre pratique.

REFERATE

ACTUALITĂŢI DE ZOOLOGIE FORESTIERĂ ŞI PROTECŢIA PĂDURILOR

de Ing. GR. ELIESCU

In rubrica de faţă, vom arăta din timp în timp progresele pe care le vor face Zoologia forestieră şi Protecţia pădurilor, ca ştiinţe şi tehnice, progrese oglindite în lucrările de specialitate ce vor apare şi pe care le vom analiza.

Pentru început credem însă că este nevoie de o înfăţişare generală a preocupărilor acestor ştiinţe în trecut şi prezent. Pentrucă domeniul lor este vast, vom începe cu o privire numai asupra Entomologiei aplicate.

Problemele entomologiei aplicate.

Entomologia aplicată constitue un domeniu de activitate în continuu progres. Aproape nu e ţară din lume astăzi care să nu aibă măcar în mic o organizaţie de stat cu scopul de a regula şi controla această activitate cu urmări atât de importante pentru economia generală a ţării. Ca să ne putem da seama de marele avânt pe care entomologia aplicată l-a luat, trebue arătat că în Imperiul Marei Britanii erau in 1930 circa 350 entomologi, iar în Statele-Unite ale Americei, unde înainte de 1857 nu era nici o organizaţie de această natură, sunt astăzi peste o mie de entomologi care activează în Biroul de Entomologie şi anexele lui. Avântul acesta se oglindeşte şi în cantitatea publicaţiilor de specialitate care numai în entomologia aplicată, în afară de publicaţiile de entomologie pură, se ridică la o medie de 2500 lucrări anual.

Entomologia aplicată la protecţia plantelor are astăzi un domeniu bine stabilit al ei: studiul insectelor vătămătoare plantelor. Dar ca să ajungă să-şi precizeze care sunt problemele ei şi mai ales să găsească căile în ce mod să rezolve aceste probleme, entomologia aplicată a trebuit să aştepte până în timpul din urmă, când treptat, şi-a căpătat precizarea problemelor ei şi a metodelor de cercetare. De aceea nu e lipsit de interes o privire a evoluţiei acestei ştiinţe.

Cunoştinţe de animale vătămătoare a avut omul, de foarte multă vreme. Desigur odată chiar cu evoluţia lui. E foarte probabil că printre primele lui cunoştinţe, cele de zoologie aplicată au fost printre cele dintâi, fiindu-i foarte necesare fie la căutarea hranei, fie la apărare sau deparazitare.

Dar el trebue să fi avut foarte curând şi cunoştinţe de zoologie aplicată la protecţia plantelor. Dovadă sunt cuvintele relative la insectele culturilor, grânelor din depozite, lemnelor, cuvinte ce se găsesc în documente vechi de 6000 de ani.

Treptat cunoştinţele s'au înmulţit şi în momentul când ele au fost cristalizate în cărţile cari rezumau cunoştiinţele lumii vechi, noţiunile de zoologie aplicată au fost acele care au format baza zoologiei de pe timpuri. Este adevărat că mai târziu au apărut şi cunoştinţe cari s'ar fi putut grupa în jurul unui vag ţel de ştiinţă biologică, dar baza zoologiilor erau tot cunoştiinţele de zoologie aplicată care au fost repetate apoi mai mult sau mai puţin adăugite de diferiţi autori ai timpurilor trecute.

Odată cu renaşterea, cu nouile vederi filozofice, cu posibilitatea tiparului şi ilustrării cărţilor, Ştiinţele naturale iau, treptat, desvoltare, aşa că în secolul XV şi mai ales XVI încep să se observe o înmulţire a lucrărilor

Totuş se menţine grija de a arăta în lucrări, vătămările pe care cutare sau cutare animal le aduce plantelor.

De menţionat e că încă de pe la 1300, începe o literatură caracteristică aplicată, cu scop de răspândire a cunoştinţelor de combatere. literatură care ia mai mare avânt pe măsură ce zoologia generală se desvoltă. şi în felul acesta se face o separaţie între aceste două ramuri. Desvoltarea zoologiei generale şi despărţirea ei se face mai ales în sec. XVII şi XVIII, deoarece acum îşi capătă, graţie influenţei sistemelor filozofice caracteristice acestei vremi, metoda de cercetare. Publicaţiile devin foarte numeroase în ambele domenii. Secolele XVII şi XVIII sunt caracterizate prin culegerea de material. Dela separarea acestor domenii, domeniul aplicat va rămâne totdeauna influenţat de progresele făcute în domeniul general care ia mare avânt.

Totuş de o ştiinţă zoologică aplicată, ca ştiinţă adevărată, cu ţel bine orientat nu se poate vorbi decât numai din secolul XIX. La începutul acestui secol se găsesc primele tratate de entomologie şi zoologie aplicată, în special forestieră. Una din cauzele care a dat impuls ştiinţei aplicate e organizaţia economică. Entomologia aplicată devine o necesitate simţită acolo unde este nevoe de o producţie mai multă şi mai bună. Inmulţirea populaţiilor şi naşterea marilor culturi sunt adevăratele cauze ale desvoltării ei. Fenomenul a fost mai evident în Statele Unite unde la 1857 Statul New-York în unire cu Societatea de Agricultură a acestui stat au angajat primul entomolog — Fitch — să studieze insectele vătămătoare culturilor. Acesta e şi începutul oficial al Entomologiei aplicate.

Să vedem cu ce aport venea Entomologia aplicată în secolul XIX. Caracteristica lucrărilor de zoologie era descrierea. Toţi zoologii vechi au fost zoografi. Ei descriau din văzute sau auzite animalul şi obiceiurile lui. Zoologia aplicată venea deci cu un bagaj de cunoştinţe, însă practiceşte acestea erau utilizabile pentru începuturi numai, pentrucă aduceau pe lângă câteva observaţiuni bune şi foarte multe superficiale sau eronate.

Ca metodă de lucru se venea doar cu un început de tehnică microscopică şi simpla observaţie. Preocuparea de cercetare aplicată, chiar de exista, nu era orientată şi disciplinată.

De o legătură între direcţia cercetărilor în ştiinţa pură şi direcţia cercetărilor în ştiinţa aplicată tehnică nu putea fi vorba.

In lucrările din prima jumătate a secolului XIX se remarcă imperativul, care va fi caracteristica tuturor lucrărilor de atunci încoace, de a face cercetări în vederea combaterii.

Care erau problemele din acea perioadă de început? Bine înţeles tot aceleaşi din trecut: adică cunoaşterea animalului, deci morfologia, şi cunoaşterea obiceiurilor animalului, deci bionomia. Deaceia caracteristica înfăţişării primei entomologii aplicate a fost sistematica, şi odată cu ea bineînţeles, morfologia externă. Această înfăţişare se păstrează şi astăzi în tratatele elementare, şi aceasta, pe bună dreptate, fiindcă cel ce trebue să înveţe entomologia aplicată trebue să înveţe întâi organismul vătămător.

Intre timp sistematica a luat aşa de mare desvoltare încât nu mai poate fi vorba de ea în domeniul aplicat. De asemeni şi morfologia externă. Suntem intr'o perioadă în care numai din când în când mai putem descoperi insecte necunoscute ca vătămătoare, aşa că în lucrările entomologiei aplicate partea morfologică este din ce în ce mai mică.

Totuş. Este mofologia externă o ştiinţă cunoscută, sfârşită? Nu, şi iată dece! In ştiinţă ca şi în orice activitate a lui, omul face ce e mai uşor, ce e mai simplu, mai comod. Iată dece au fost studiate în această perioadă de 100 ani, insectele cari au venit mai uşor în legătură cu omul. Dar sunt grupe de insecte a căror viaţă, importantă pentru cultura plantelor, este mai greu de observat şi prin felul lor de viaţă mai greu de cunoscut. Sunt astfel multe microlepidoptere, paraziţi din hymenoptere şi diptere. Sunt în felul acesta mai ales larvele anumitor grupe de insecte. Aceste forme greu de studiat vor constitui şi în viitor încă destul material de cercetat morfologic.

Reţinem deci că această morfologie externă care a fost preocuparea primei entomologii nu mai este astăzi o preocupare de bază. ci un material de studiat, atunci când alte probleme îl face necesar. Pe măsură ce înaintau cunoştinţele morfologice, urmau imediat preocupările bionomice. Aceasta a şi fost de fapt faţa entomologiei aplicate în ultimul timp. Ce se urmărea ? In special se căuta să se afle cum atacă insecta, cum sunt depuse ouăle, unde, câte ouă, de câte ori pe an, cât trăeşte insecta, unde iernează? etc. După cum se vede toate întrebări în vederea combaterii, pe care nu o poţi face dacă nu ştii ce face insecta.

Dar şi aci ca şi în privinţa Morfologiei externe, şi mai mult decât acolo, omul a luat ce e mai uşor. Aşa că azi, când ne întrebăm, este terminată această Bionomie?, răspundem, nu ! Şi multă vreme încă nu va fi, căci aci mai mult ca în privinţa Morfologiei externe rămân mai multe lucruri ascunse, O insectă chiar de e moartă poate fi studiată morfologic, dar obiceiurile ei nu se văd decât dacă e vie.

Să vedem acum cu ce tehnică de cercetare venise Zoologia aplicată în secolul XIX. Pentru morfologia externă aportul a fost observația simplă și o instrumentație rudimentară: lupa și microscopul din acea vreme.

Pentru bionomie numai o observație la fața locului și cel mult laboratorul.

Caracteristica primei perioade a entomologiei este utilizarea unei tehnici din ce în ce mai potrivită la creșterea insectelor în laborator. Aceasta este perioada când toată această artă de extremă importanță, a fost creată. E drept, această tehnică nu e o creație numai a entomologiei aplicate, dar în bună parte îi aparține. Această tehnică se raportă în scurt la strângerea materialului, la transportarea, la creșterea și conservarea lui.

Astăzi această tehnică răspunde în bună parte la necesitățile curente. Dar nu e suficientă. Că nu e, se vede din cele arătate mai sus: faptul că încă mai sunt necunoscute bionomiile multor insecte. Cercetarea bionomică necesită ca observatorul să fie cât mai aproape de obiect pentru ca observația să fie făcută la intervale de timp necesare. Deci ori organismul de cercetat se aduce observatorului, ori observatorul se mută în mediul unde trăește organismul. Este aci marea dilemă în care se găsește oricare cercetător, fiindcă amândouă aceste soluții au desavantaje. In primul caz organismul nu mai e în mediul lui, de unde pot rezulta neplăceri, fie că organismul moare, fie că felul lui de viață se schimbă; în al doilea caz observatorul trebue să aibă un minimum de confort asigurat în mediul în care face observațiunile.

Tehnica actuală este în majoritatea cazurilor o tehnică de laborator. Greutățile de creștere sunt uneori, pentru unele specii extraordinar de mari; creșterile sunt uneori chiar imposibile.

Iată dece astăzi se tinde în toate țările, în Statele Unite începuse încă de acum 20 ani, să se creeze stațiuni anexe ale laboratoriilor centrale.

Iată ce spunea Prof. Escherich despre asemenea laboratoare din Statele Unite:

„Crearea de asemenea laboratoare de câmp s'a arătat ca extraordinar de folositoare și fără îndoilă că entomologia aplicată în America trebue să mulțumescă acestor instituții pentru marele salt pe care l-a făcut în ultimele decenii".

Așa se explică apariţiunea din ce în ce mai numeroasă a publicaţiunilor cu cercetări făcute în câmpuri de experienţă pentru insecte ce nu puteau fi studiate în laborator.

In toată această perioadă de aproape 100 ani de continuă muncă și progres, au fost studiate toate insectele principale atât morfologic cât și bionomic și s'au strâns cunoștințe pe care practicianul le putea utiliza cu folos la combatere.

Dar pe măsură ce observațiile se înmulțeau, se înmulțeau și intrebările, căutându-se și explicaţiunile relative la diferite nepotriviri cari se observau în viața insectelor așa cum încă se observă și azi. Deaceea în ultima parte a acestei perioade s'au început și studii de morfologie internă și mai ales de fiziologie în legătură cu hrana și înmulțirea. Deasemenea se observă în toată această perioadă, o constantă preocupare de semnalizare și descriere a calamităților. Este începutul Epidemiologiei. In legătură cu aceasta, trebue spus că Entomologia forestieră a jucat un rol de frunte.

De asemeni în legătură cu calamitățile, se mai urmărea cu mare atenție datele fenologice, constituind aproape o știință: fenologia, date fenologice cari și astăzi sunt încă în mare parte singurele date de legătură între apariția unei insecte și vreme.

Actualités en matière de zoologie forestière et de protection des forêts.

Zeitfragen der forstlichen Zoologie und des Forstschutzes.

L'auteur s'attache tout d'abord aux problèmes d'entomologie et montre leur évolution du commencement jusqu'à nos jours.

Il remarque que se sont les problèmes de systématique qui ont constitué premièrement les préoccupations des entomologues. Ils se sont dirigé ensuite vers ceux de morphologie et bionomie. Maintenant on travaille surtout dans le domaine de l'épidémiologie.

PROBLEMELE ZILEI

TRAVERSELE DE CALE FERATĂ

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI TRAVERSELOR DE CALE FERATĂ

de Prof. Dr. *D. A. Sburlan*
ing. insp. silvic

Se știe, că pentru întreținerea rețelei existente de căi ferate, pentru dublarea unor linii și pentru construirea din nou a unor legături necesare, ad-ția căilor noastre ferate, exploatate de Stat, are nevoie în acest an de circa 3 milioane traverse (2,5 mil. traverse pentru liniile principale și 0,5 mil. pentru cele secundare). Până acum câțiva ani, această ad-ție utiliza 2 mil. traverse anual, de preferință de stejar, acestea putând fi întrebuințate fără a fi impregnate.

Greutățile de aprovizionare, evidențiate la ultimele licitații, au determinat pe conducătorii acestei instituții să prezinte problema producerii traverselor ca o chestiune de ordin național și să ceară organelor diriguitoare ale țării, găsirea unei soluții, care să nu stânjenească desvoltarea în viitor a acestui primordial mijloc de circulație. Mai multe conferințe, care au avut loc în acest scop între șefii instituțiilor interesate, nu au putut găsi rezolvarea definitivă a acestei importante probleme, însă au reușit să identifice, în bună parte, elementele pe care trebue să se sprijine, în viitor, soluția căutată.

Spre a face mai ușoară înțelegerea acestei probleme, e necesar să arătăm pe scurt, câteva aspecte ale ei. Vom începe deci cu indicarea condițiilor tehnice, pe care trebue să le îndeplinească un lemn, spre a fi propriu de a da traverse de cale ferată.

Specia lemnoasă respectivă trebue să ofere o rezistență însemnată la compresiune perpendicular pe fibre; să dea destulă siguranță contra smulgerii pieselor ce servesc la fixarea șinelor (crampoane tirfoane); să nu crape și să nu se desfibreze sub acțiunea intemperiilor și a eforturilor la care sunt supuse; să aibă în mod natural o durabilitate mare sau să se poată impregna ușor.

In fine, lemnul pentru traverse trebue să se găsească în mari cantități în pădurile țării, arborii respectivi să atingă dimensiuni corespunzătoare și să nu fie prea scump.

Spre a ne da seama, cum poate fi rezolvată pentru viitor problema producerii traverselor, în condițiile generale forestiere și economice din țara noastră, e necesar să stabilim mai întâi, care din speciile de arbori, ce cresc în pădurile noastre pot da trunchi apți a fi prelucrați în traverse și de ce cantități de astfel de lemne putem dispune anual în acest scop.

După cum se știe, speciile forestiere în chestiune sunt: stejarul (speciile: pedunculat, gorun, gârniță), fagul, ulmul, salcâmul, pinul și laricele.

In țara noastră, ad-ția c. f. r. avea în 1928 pe liniile normale 12,8 mil. (74%) traverse de stejar și numai 3,6 mil. de fag creuzotat (21%), restul de 5% fiind din alte specii. In Germania în 1924, aproape 3/4 din numărul traverselor folosite era de pin și larice, iar în celelalte țări ale Europei se folosesc, fie speciile indigene cele mai potrivite, fie cele ce se pot importa, fiecare țară căutând să-și rezolve această problemă în condiții cât mai avantajoase.

Examinând statistica pădurilor, vedem că fagul ocupă la noi 2.450.000 ha, stejarii 1.337.000 ha, ulmul 35.ooo ha, salcâmul 38.000 ha, pinul 14.000 ha și laricele 3.800 ha. Aceste cifre arată că pădurile de ulm, salcâm, pin și larice nu pot constitui surse de aprovizionare cu traverse, producția de lemn din aceste specii fiind neînsemnată.

Rămân așa dar în discuție stejarul și fagul.

In ce privește stejarul, după cum s'a constatat și de către organele de resort ale C.F.R., aprovizionarea cu traverse din această specie întâmpină, în ultimii ani, foarte mari dificultăți, ne mai existând disponibilități de material brut. Acest lucru e explicabil, dacă se ține seama, că deși întinderea pădurilor de stejar e destul de mare, numai o mică parte se cultivă în codru (chiar la Stat, numai 125.000 ha, din cele 460.000 la păduri de stejar, sunt tratate în codru), că marile păduri de stejar proprietate particulară au fost exploatate până la epuizare, încă de acum 40—50 ani și în fine, că bogăția „aparentă" de lemn de stejar, semnalată în primii ani după război s'a datorat, nu unei producții normale, ci defrișărilor pentru islazuri.

E adevărat, că o parte din traversele de stejar ar putea fi obținută printr'o mai atentă sortare a lemnului de foc, ce se fasonează la exploatările de stejar în codru. A mai cere însă pe viitor o sporire sau chiar și o menținere a consumului actual de traverse normale și speciale de stejar, înseamnă a jugula celelalte cerințe ale industriei lemnului (grinzi, piloți, cherestea, furnir și placaj etc.).

Rezultă deci, că pe viitor pădurile de stejar nu vor mai putea da cantități importante de traverse și este o necesitate superioară, ca folosirea acestora să fie restrânsă, de aci înainte, numai la acele cazuri, unde înlocuirea lor nu este încă posibilă.

Rămâne așa dar posibilă o singură soluție: utilizarea aproape exclusivă a traversei de fag. Rezervele din această specie, de care dispunem în pădurile noastre, lasă să se întrevadă posibilitatea acoperirii complete a nevoilor de traverse ale administrației noastre feroviare, chiar dacă numărul necesar al acestora ar spori în viitor într'o proporție însemnată.

In adevăr, țara noastră posedă, după cum am arătat, aproape 2½ mil. ha păduri de fag, marea lor majoritate fiind exploatată la vârste înaintate. Astăzi, spre deosebire de cele spuse despre pădurile de stejar, avem încă întinse rezerve de păduri bătrâne de fag, în masivele așa-zise inaccesibile, cari sunt puse an de an în valoare, prin construirea de căi ferate înguste.

Dacă materialul brut nu ne lipsește, problema ce ne apare azi atât de grea, a aprovizionării cu traverse, nu mai este decât o chestiune de organizare a producției.

Această organizare trebue să țină seama, în prima linie, de rentabilitate. E neîndoios, că mare parte din dificultățile aprovizionării, de care se plâng organele C.F.R. rezultă dintr'o insuficientă prețuire a cheltuelilor de producție. Analize de prețuri riguros făcute, în diferite condiții de producție și la exploatări de diferite genuri (la Stat, particulari, etc.) au arătat că între producția de lemne de foc și de traverse, nu există la fag aproape nici o deosebire de rentabilitate, deși obținerea acestora din urmă reclamă însemnate investiţii de capital. Doborîrea arborilor, scoaterea buştenilor până la locurile de prelucrare manuală. fasonarea însăşi, îngrijirea ulterioară a traverselor şi transportul dela pădure la staţiile de predare C.F.R., iată atâtea operaţiuni, cari necesită nu numai un plus de muncă şi cheltuială, ci adeseori şi o deosebită responsabilitate. Nu mai vorbim de riscurile nerecepţionării (atât de frecvente, mai ales la livrările făcute de Stat), de eventualitatea, ca traverse bune în momentul fasonării, să se strice până le vine rândul a fi creuzotate şi de multe alte neajunsuri cu care are de luptat producătorul de traverse de fag.

Modicitatea rentabilităţii este dovedită, pentru condiţiile de azi, şi de faptul, că întreprinderi forestiere particulare foarte importante, cum sunt cele ce exploatează pădurile din munţii jud. Prahova, deci în imediată apropiere de uzina de creuzotat din Ploeşti, preferă să producă lemn de foc, care se vinde cu preţ bun pe piaţa Bucureştilor, decât să fasoneze traverse.

Rezultă deci, că greutatea achiziţionării traverselor de fag de către ad-ţia căilor ferate este de fapt o problemă de rentabilitate, de preţuri, nu o dovadă a lipsei materialului brut.

Nu e mai puţin adevărat, că şi chestiunea prelucrării traverselor, a manipulării şi recepţionării lor fără întârzieri cari să le diminueze calitatea, a asigurării rezervelor de păduri pentru viitor prin deschiderea de noi masive inaccesibile sunt tot atâtea probleme de rezolvat, pentru a ajunge la o soluţie durabilă pentru viitor.

Asupra acestor chestiuni, las cuvântul altor colegi. Eu am vrut să insist asupra faptului, că alarma organelor ad-ţiei C.F.R., că n'am mai avea lemn pentru traverse este, cel puţin în ce priveşte fagul, neîntemeiată şi că în rezolvarea acestei probleme, atât de importantă pentru economia naţională, sacrificiile trebuesc făcute de toate părţile nu numai de păduri, cum a fost cazul până acum.

TRAVERSELE DE CALE FERATĂ

de Ing. *Horia Manole*

Cu vre-o 15 ani în urmă, această chestiune constituia (sau, mai bine zis, începuse să constitue) o problemă. Aprovizionarea Administrației C. F. R. întâmpina mari dificultăți, căci nu se împăca cu prețurile cerute de furnizori, iar aceştia obțineau — la rândul lor — profituri mari, prin exportul traverselor de stejar.

C. F. R.-ul risca să rămână fără traverse, fapt ce a dus la prohibirea exportului, silind deci pe producători să ofere traversele administrației C.F.R. Mai târziu, s'au fixat cote de export şi de livrări interne, împăcându-se oarecum ambele interese.

Lucrurile au mers însă, cum au mers, până la terminarea exploatărilor făcute pe izlazurile electorale. De aci, reîncepe faimoasa problemă, a „traverselor c. f. r.“, care va deveni, în viitorul apropiat, foarte acută.

Incăodată, se adevereste, prin urmare, că lemnul devine — din an în an — mai puțin. Căci, dacă n'ar fi aşa, n'ar exista nici „problema traverselor c. f. r.“.

Un prim fapt este de nediscutat: C. F. R.-ul nu poate să mai pretindă, furnizorilor, traverse de macazuri, adică dimensiuni speciale, din stejar.

Stejarul de mari dimensiuni, a devenit obiect de muzeu, în țara românească.

Totuşi, C.F.R.-ul are trebuință de traverse şi pentru macazuri, se va obiecta.

Desigur ! se va răspunde; însă această trebuință va fi satisfăcută de fabricatele de fier. Deci, traversele pentru macazuri, se vor confecționa din fier, ca în Belgia, ca în Olanda, nordul Franței, ca în Elveția, etc.

Celelalte traverse, pentru liniile curente, adică traversele normale, se confecționează din pin, în Germania şi Olanda, mai ales. La noi, însă, nu poate fi ocolit fagul, pentru această întrebuințare, oricare ar fi greutățile şi defectele fagului, la impregnare.

Nu trebue uitat, că C.F.R.-ul necesită, anual, peste două milioane traverse normale. Aceasta înseamnă, ca lemn rotund, vre-o 240.000—280.000 m^3. Utilizându-se, însă, numai 1/3 din tulpina copacului — doborît pentru traverse — rezultă că cele 2/3, care rămân, se afectează pentru lemne de foc, şi atunci avem o exploatare de peste 800.000 m. c. pentru a confecţiona cele două milioane traverse, reclamate de c. f. r. Se poate conta pe o asemenea tăiere anuală, de stejar? Eu susţin, categoric: nu.

Rămâne, deci, fagul, să împlinească această trebuinţă; iar pentru traversele speciale, se va utiliza — cum am arătat — fierul.

Dacă, însă, se vor fi făcut experienţe, cu rezultate fericite, pentru a se confecţiona traversele c. f. r., normale, din salcâm, concluzia se impune, atunci, dela sine: cultura salcâmului, pe o scară întinsă, având în vedere această viitoare utilizare şi conducând masivele ce se creiază, în vederea acestui scop.

Este vorba de un plan de ansamblu, cu un caracter economic de cea mai strictă actualitate. Datele problemei se cunosc; rezolvarea ei, prin urmare, depinde de forţa de creaţie a specialiştilor noştri.

Altminteri, afirm cu hotărîre, că peste 20 de ani, C.F.R.-ul va importa traverse, din.... Canada!

O asemenea afirmaţie, astăzi, se pare hazardată. Cu timpul, însă, ea se va verifica şi se va vedea, dacă a fost îndrăzneţă, sau migălos calculată.

TRAVERSELE DE C. F. R. CA PRODUS AL ECONOMIEI NOASTRE FORESTIERE

de Ing. *I. Rătan*

Traversa de C.F.R. încă nu formează un produs al economiei noastre forestiere, deşi necesitatea crescândă a acestui articol, a pus mai anul trecut, la grea încercare, atât Administraţia Pădurilor noastre, cât şi Administraţia C.F.R.

Atunci, nu de mult, cele două administraţiuni mai sus amintite şi-au verificat lipsurile, lipsuri cari nu trebuiau măsurate nici în metri cubi, nici în mii de bucăţi.

Când problema a devenit presantă, adică necesitatea C. F. R.-ului a crescut subit și considerabil, ne-am alarmat și emoționat în fața cifrelor foarte mari, cari reprezentau cererea în materie de traverse.

Fie ca această surpriză cel puțin, să ne dea impulsul inițial de a trece la fapte, făcând din traversa de c. f. r., un articol de seamă al economiei noastre forestiere.

In această privință trebue urmărit în mod statornic, ca toate condițiunile de bază ale acestei probleme, să formeze un cadru sigur și constant al ei, care constă în următoarele:

1. Aprovizionarea C.F.R.-ului cu traverse să se facă numai din România;

2. Furnizarea traverselor de c. f. să se facă pe baza unui contract de minimum cinci ani;

3. Furnitura să fie livrată numai prin Administrația Pădurilor Statului, care să aibă întreaga concesiune în toată țara, în care caz, atât lucrările tehnice, cât și cele administrative dintre administrații s'ar simplifica mult;

4. Natura materialului traversei să fie cel puțin: 75% lemn de fag și 25% lemn de stejar, cu tendința de a înlocui total stejarul prin fag;

5. Prețurile — pentru fiecare categorie — să se fixeze anual, pe baza analizelor reale ale pieței;

6. Comenzile în cadrul caetelor de sarcini, să se emită în vara fiecărui an, pentru anul următor.

Astfel privită problema traverselor de c. f. se încadrează unei preocupări vaste și condiționată de siguranță, în care caz, organizarea producției și industriei noastre forestiere, dată fiind împuținarea crescândă a lemnului de stejar, va trebui să evolueze spre înlocuirea rapidă a traversei de stejar, cu traversa de fag, despre care vom stărui în cele ce urmează.

Necesitatea înlocuirii stejarului prin fag

Aceasta este pentru noi o consecință firească azi, întrucât masivele existente de stejar sunt mult împuținate față de trecut, iar cele rămase sunt în general arborete tinere, cari nu vor puea satisface trebuinţele noastre în lemn de stejar, cel puţin încă 40—50 de ani.

Deosebit de aceasta, lemnul de stejar prin raritatea cu care apare atât la noi în ţară cât şi în restul Europei, chiar acum când cerinţele acestui articol s'au multiplicat, ne cere insistent a-l rezerva altor scopuri şi întrebuinţări, de ordin mai imediat, unde fagul încă nu-l poate suplini, fapt care rezolvă şi o chestiune de rentabilitate, în dublu sens:

a) stejarul se valorifică mult mai bine;

b) fagul care înlocueşte din urmă stejarul, capătă o valoare financiară proporţională cu gradul utilităţii.

Calităţile lemnului de fag, ca traversă de c. f.

Problema ce se ridică azi la noi, a fost rezolvată începând din 1930 până în 1934, în fosta Austrie şi în Cehoslovacia. adică traversa de fag a înlocuit pe cea de stejar, în care timp s'au făcut stăruitoare şi amănunţite studii şi observaţiuni tehnologice asupra lemnului de fag, prelucrat şi întrebuinţat ca traversă.

Concomitent şi Germania a trecut la rezolvarea aceleiaşi probleme, înfiinţându-se astfel institute speciale de cercetări şi experimentaţie, ca de exemplu în:

Banska Stiavnica, Praga — Cehoslovacia; Viena şi Mödling — în Germania (Austria), — ale căror rezultate au condus la posibilitatea înlocuirii cu succes a stejarului prin fag, ducându-se mare discuţiune asupra inimii roşii şi inimii cauzate de ger, la acesta din urmă.

Principial fagul prelucrat ca traversă de c. f. impune o singură condiţiune primordială: să fie injectat sau impregnat, cu substanţe fungicide şi conservante.

Fagul neimpregnat este lipsit de durabilitate, care în acest caz este maximum de 5 ani, iar după aceasta cade uşor şi repede pradă atacului de ciuperci.

Impregnat cu uleiuri minerale şi clorură de zinc, capătă o durabilitate medie de 25—30 ani; după autori streini *), s'au găsit traverse de fag de 40 ani, încă în stare utilizabilă.

---

*) Prof. Dr. Ing. Alfred Novak din Mödling.

Rezistența fagului la compresiune, cât și elasticitatea sa, după cercetările făcute în institutul de cercetări dela Stiavnica, întrec pe cele ale stejarului, astfel că sub aspectul tehnologic cât și al durabilității sale, dacă-i impregnat, fagul depășește stejarul. Deci înlocuirea acestuia din urmă cu primul, devine o problemă de tehnică și rentabilitate, de prim ordin pentru c.f.r.

Prevederi la exploatarea și fasonarea lemnului de fag ca traverse

După cercetările făcute de D-l Dr. Ing. Rudolf Ille dela Institutul din Stiavnica, s'a constatat că lemnul de fag se deteriorează foarte mult în intervalul de timp, dela exploatare, până la prelucrare, din care motiv s'au dedus câteva norme de urmat și anume:

a) Manipularea la exploatare și fasonare să se facă în sezonul mort și să fie cât mai rapidă;

b) Starea de prelucrare a lemnului (fasonare) să precedeze o perioadă de exevare;

c) Timpul — vremea (coeficientul de umiditate relativă al aerului, temperatura și curenții) influențează prin jocul lor inconstant, în mod defavorabil calitatea lemnului de fag;

d) Locul, și în general situația depozitului lemnului fasonat, deasemenea poate foarte ușor și repede degrada lemnul, mai cu seamă umiditatea multă și aerul stagnant, care-l încinge repede.

Pentru a preveni degradarea acestui lemn, s'au încercat secuirea prealabilă a arborilor exploatați, sau au fost lăsați cu o parte a coronamentului încă 4—6 săptămâni după exploatare, spre a se exeva.

Rezultatul cercetărilor încă nu-i concretizat lapidar; de aceea lemnul de fag de lucru, după exploatarea lui, se păstrează iarna în apă, dacă se vrea ca lemnul să se mențină proaspăt.

Pentru cazul traverselor, până la fasonarea lor, lemnul va fi păstrat în coaje, aplicându-i-se pe secțiunile frontale vopsiri cu diverse substanțe protectoare contra ciupercilor și curenților de aer.

Tot acelaș institut de cercetări recomandă ca traversele de fag, provenind din exploatările de iarnă, să fie gata uscate la aer, până la finele lui Aprilie viitor, fapt care are considerabilă importanță la ușurința și capacitatea de impregnare a lemnului.

Deci calitatea lemnului de fag, ca lemn de lucru, se naște și se formează tocmai în intervalul exploatării și fasonării lui. De aceea, se recomandă un studiu tehnico-biologic al lui, pe baza căruia să se dea circulare complecte, privind manipularea în acest interval, funcție de timp, loc (regiune) și succesiunea operațiunilor de fasonare.

Inima roșie la traversele de fag.

Unul din defectele, azi încă în picioare pentru traversele de fag, îl formează inima roșie, care la această esență pare să fie proprie, mai mult decât accidentală.

Acest defect, apărut mai amenințător în urma gerului puternic din 1929—1930, a fost mult studiat și analizat la diferitele institute de cercetări din țările Europei Centrale, în lucrările lor de injectarea traverselor de fag.

Ocupându-se de această problemă, s'a căutat în primul rând să se definească cauzele defectului și caracteristicele sale, stabilind principial că :

a) inima roșie, cu forme asimetrice (dințată), de culoare brună-roșietică, este o formațiune patologică cauzată de ciuperci, contra cărora reacțiunea vegetală se produce prin aglomerare de substanțe gomoase, protectoare (Thylle);

b) inima roșie cauzată de ger (Frostkern) suprapusă și depășind pe prima, este cauzată de gerurile puternice și constante, având o coloare mai deschisă decât prima, cu formațiuni de culoare mai accentuată în zona periferică.

In funcție de aceste diagnostizări, atât institutele germane cât și cele cehoslovace, au urmărit observările lor asupra capacității de impregnare cu substanțe fungicide și conservante a traverselor de fag cu inimă roșie.

După foarte multe probe făcute cu piese grupate pe categorii:

a) Traverse fără inimă roşie;
b) „ numai cu inimă roşie propriu zisă;
c) „ „ „ „ „ cauzată de ger;
d) „ „ „ „ „ şi cauzată de ger (ambele combinate)

iar în fiecare din aceste grupe s'au observat separat subgrupele:

Traverse stivuite liber şi larg;
Traverse stivuite liber şi dens;
Traverse stivuite sub acoperiş, şi dens;

deducându-se astfel observaţiuni şi concluziuni separate asupra fiecăreia din aceste subdiviziuni.

In rezumat, D-l Dr. Ing. Rudolf Ille dela Institutul Stiavnica, ajunge la constatările:

1. Aburirea precedând impregnarea, nu are nici o influenţă asupra capacităţii de impregnare a inimei roşii cauzată de ger;

2. Reuşita cea mai mare s'a obţinut la traversele stivuite anterior, liber şi spaţiat;

3. Traversele uscate la aer până la finele lui Aprilie au marcat cea mai mare capacitate de impregnare;

4. Cea mai mare cantitate de material de injectare, au absorbit-o traversele cu inimă roşie, cauzată de ger, apoi cele cu inimă roşie combinată, şi în urmă cele cu inimă roşie propriu zisă;

5. Prin presiune îndelungată (în timpul impregnării) se ridică reuşita şi se îmbunătăţeşte distribuirea materialului de impregnat din zona inimii roşii cauzată de ger;

6. Regiunea cea mai puţin impregnată din zona inimii roşii de ger este cea situată la periferia acesteia.

Metodele de impregnare au variat mult şi în cadrul rentabilităţii, căutându-se materiale cât mai ieftine, pentru o durabilitate cât mai mare.

Se pare că impregnarea cu Cl_2 Zn+Creuzot (leşie de clorură de zinc şi creozot), o singură dată, asigură traversei de fag condiţiunile calitative cerute de caetele de sarcini ale c. f. r.

Intrucât este foarte greu de deosebit la recepţia traverselor inima roşie propriu zisă de cea cauzată de ger, administraţia Căilor ferate austriace, in 1936, a precizat în caetul ei de sarcini că :

„Inima roşie sănătoasă inclusă în accidentală inimă roşie cauzată de ger, se admite la traverse maximum 1/5 din secţiune, trebuind să fie tare, fără forme dinţate şi nu poate fi situată în treimea de deasupra a traversei".

Astfel traversa de fag, în condiţiunile de inimă roşie arătate, devine articol acceptat şi căutat pentru c. f.

Pentru ţara noastră, cu rezerve încă de lemn de fag, această problemă se impune dela sine a trece în domeniul realităţilor imediate.

INTRE C. A. P. S. ŞI C. F. R.

de Ing. *Gh. Ceacăreanu*

Faţă de cererile prea mari de traverse, cereri ce s'au accentuat în ultimul timp odată cu programele de refacerea şi mărirea reţelei de C.F.R., pădurile proprii pentru confecţionat asemenea traverse, devin din an în an mai puţin numeroase.

Singurele esenţe preferate sunt: fagul şi stejarul.

Fagul nu se preferă întotdeauna de oarece are multe defecte tehnice, şi este dificil de manipulat.

De multe ori, acolo unde există lemnul de fag cu dimensiunile şi calităţile apte pentru o bună traversă, nu este accesibil. In asemenea împrejurări problema găsirii lucrătorilor şi căruţelor nu-i aşa de uşoară. In aceste păduri, de multe ori, cheltuelile de fasonat şi transport fiind mari, operaţia nu rentează.

Stejarul, datorită calităţilor sale de trăinicie, durabilitate şi uşurinţei de păstrat în pădure sau în depozite, este foarte mult căutat.

Singurul producător mare de traverse este C.A.P.S., iar cel mai mare consumator este C.F.R. Odată cu înlăturarea inevitabilă a intermediarilor şi micilor producători de traverse, ţinând seama de puţinul material propriu de traverse ce se mai află în ţară, ar trebui ca C.F.R. de comun acord cu C.A.P.S. să întocmească condiţiuni în caete de sarcini, nu aşa de rigide ca cele de azi.

Din cauza lipsei de specialişti în a lucra traversele, fiecare Ocol a fost nevoit să experimenteze cu sătenii din satele vecine.

Rezultatul a fost, că acolo unde au fost comenzi mari, ocolul a fost nevoit să primească la lucru şi fasonatori mai puţin pricepuţi, stricând astfel mult material, iar traversele n'au fost totdeauna de bună calitate şi nici n'au fost bine executate.

Pentru a remedia această stare rea de lucruri, fiecare Direcţie regională silvică ar trebui să contracteze cu cei mai buni fasonatori şi pe măsură ce se doboară materialele să se deplaseze aceşti fasonatori pe rând la fiecare Ocol, dându-li-se înlesniri de adăpost şi hrană. In felul acesta, nu s'ar strica mult material, s'ar lucra repede şi fără a mai fi nevoe de prea mulţi brigadieri specialişti pe la ocoale, care şi aşa sunt ocupaţi cu multiplele lucrări pe teren. Lucrându-se într'un timp scurt, la fiecare ocol, un mare număr de traverse, s'ar cere recepţia şi astfel nu s'ar întârzia prea mult cu depozitatul traverselor în diferite gări. Preţul traverselor ar trebui fixat de reprezentanţii Dir. General C.F.R. şi C.A.P.S, pe bază de analize de preţuri medii pe Direcţii. Preţurile de azi, fixate de C.F.R., n'au la bază nici un interes al producătorului de traverse, căci nu ţin seama de: valoarea materialului, fasonat, transport, distanţele mari ce urmează să parcurgă o traversă dela pădure la gară, manipulare şi triere în gări, plata transportului pe căile ferate particulare până la gara C.F.R. etc. Acestea variind dela ocol la ocol, dela direcţie la direcţie, trebue să se fixeze pentru fiecare caz în parte.

Faţă de preţurile mici oferite de C.F.R., C.A.P.S. a fost nevoit să dea ordin ocoalelor să fasoneze traverse numai din materialul de calitatea corespunzătoare preţurilor fixate. In felul acesta însă nu obţinem randament mare, de oarece se strică mult material: aceste materiale prezintă defecte ascunse, care nu se văd decât după ce se taie la ferăstrău întreaga bucată de traversă. Chiar dacă se obţine talpa traversei cu dimensiuni regulamentare şi care să corespundă caetului de sarcini, la cioplitura celorlalte fețe, mai apare câte un defect ascuns, ceiace face ca tăietorul (cioplitor) să se descurajeze și să nu mai lucreze asemenea material ce-i prezintă la orice tăietură o surpriză. In cazul când s'ar fixa prețurile pe baza analizei reale de prețuri, ar conveni C.A.P.S.-ului să fasoneze și din lemne de o calitate mai bună. Atunci ar avea pierderi mici, lucrătorii nu ar avea surprize și ar lucra astfel cu mai mult interes.

Recepția la gări nu-i deloc în avantajul C.A.P.S.ului pentru motivele următoare: Sunt unele ocoale cu păduri situate la distanțe prea mari de prima stație de C.F.R., care plătesc 15-25 lei pentru transportul unei traverse. Oricât de mic ar fi refuzul, totuși aceste cheltueli, făcute de prisos cu traversele refuzate se resimt asupra rentabilității fasonării traverselor. Dacă comisia de recepție s'ar deplasa la pădure, atunci s'ar transporta la gări numai traversele recepționate, iar cele refuzate, s'ar repara în pădure dacă ar fi posibil, sau s'ar vinde la săteni cu prețul de cost.

De multe ori, îngrămădindu-se multe traverse refuzate în gări, nu se găsesc amatori, iar ocolul e nevoit ca să plătească chirie (în cazul stațiilor C. F. particulare) să le vândă cu prețul inferior prețului de cost. Traversele refuzate în pădure fiind răspândite pe raza a mai multor comuni, s'ar desface ușor la pădure.

In cazul că traversele s'ar recepționa la pădure, ocolul le-ar transporta imediat și le-ar da în primire picherului dela secția de întreținere cea mai apropiată, după care s'ar redacta și preda procesul-verbal de recepție, ocolului. Apoi ar urma imediat expedierea lor la destinație.

Scoțându-se traversele din pădure dela adăpost și stivuindu-se, după caetul de sarcini, în gări, acestea se usucă repede și crapă sau se răsucesc pe fibră. Dacă se mai întâmplă ca să nu se ia în primire imediat, atunci traversele crapă mărindu-se astfel procentul de refuz.

Recepția să nu se facă decât toamna și iarna. Am observat că din traversele refuzate în timpul verei pe secetă, au fost luate în primire circa 60% în Ianuarie, de oarece umezeala din atmosferă și precipitațiunile de toamnă și iarnă, au făcut să dispară aceste crăpături sau torsiuni. Chiar defectele de subdimensionare, au dispărut. Lemnul se contrage vara și-și revine iarna.

Dacă recepţia se face în gări, să se condiţioneze ca să nu se întârzie mai mult de 10 zile. Recepţia să fie cerută de ocol telegrafic direct la C.A.P.S., fără a se mai proceda ca până acum cerându-se recepţia prin Direcţie.

Recepţionarii să fie mai îngăduitori şi să iasă din caetul de sarcini, care e prea rigid. Dacă talpa şi placa sunt bune, se pot trece cu vederea anume defecte mici. Totul depinde de ochiul recepţionarului. Am constatat că mulţi recepţionari controlează toate dimensiunile traverselor, refuzându-le, chiar dacă sunt bune şi le lipseşte 1 cm. Alţi recepţionari sunt mult mai îngăduitori şi trec cu vederea multe defecte, dacă majoritatea traverselor sunt bune şi bine dimensionate.

Să se îndrepte imediat traversele la recepţie, scoţându-se anume defecte prin cioplire, sau declasându-se în cazul când nu sunt dimensionate bine. Au fost recepţionari cari nu voiau să se facă îndreptările pe terenul gărei, pe motiv că se vor vedea aceste reparaţiuni de către superiorii lor. Alţii din contră, au stat pe teren şi au arătat lucrătorilor cum să facă îndreptările până la ultima traversă.

E bine ca Şeful de Ocol, să fie prezent la recepţie, măcar în primele zile, până ce se obişnueşte recepţionarul cu pretenţiile şi vederile Şefului de Ocol.

Personalul ocolului însărcinat cu confecţionarea traverselor să fie încurajat prin premii. Oricât de mici ar fi aceste premii, se observă imediat că depune un mai mare interes. In acest caz, nu s'ar mai pierde prea mult din material, s'ar face transportul la timp şi s'ar confecţiona un număr mai mare de traverse.

CÂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI APROVIZIONĂRII CU TRAVERSE DE FAG

de Dr. Ing. *N. Ghelmeziu*

Aprovizionarea cu traverse, pentru reţeaua actuală de căi ferate şi pentru lucrările de dublarea liniilor şi construirea de noui trasee, a deschis, în ultimul timp, o discuţie foarte vie, la care s'a participat de multe ori cu argumente în complectă necunoaştere a chestiunii sau cu rea credinţă, problema având şi o latură comercială. Intre alte cauze care au produs atâta mişcare, a fost şi faptul că s'a cerut dintr'odată un număr mare de traverse tocmai în epoca de trecere dela traversa de stejar la aceea de fag, a cărei prelucrare şi manipulare nu este complect cunoscută. Cu deosebire se simte nevoia unei adaptări a metodelor de lucru la condiţiunile ce le impune producţia în mare.

Nu ne vom ocupa de traversa de stejar, fiindcă este pe cale a fi total înlocuită cu aceea de fag. Chiar dacă am mai avea stejar mult de dimensiuni mari, ar fi lipsit de simţ economic să se prelucreze în traverse, când acestui material i se poate da altfel o întrebuinţare mai valoroasă, mai ales unde nu poate fi înlocuit, când traversa de stejar neimpregnat durează cca. 15 ani, iar aceea de fag impregnat cca. 30 ani [1]) şi rezistenţa traversei de fag la solicitările la care se supune este superioară aceleia din stejar (ex.: rezistenţa la smulgere [2]) a unui tirfon de 1,65 mm diam. capului şi 160 mm lung. este de 6000 kg. la stejar şi 7300 kg la fag).

La fag nu poate fi vorba de traverse neimpregnate. Durabilitatea lor este extrem de redusă, 3 ani în mediu, 5 ani max. Impregnarea traverselor de fag este condiţia lor de existenţă. Fagul sănătos se impregnează foarte bine. Impregnarea devine o problemă greu de rezolvat când lemnul de fag prezintă formaţiunile patologice denumite inimă roşie şi inimă de ger.

Inima de ger a apărut în urma iernei din 1928/29. Se prezintă ca o zonă concentrică, exterioară inimii roşii, mai regulat conturată în afară, de culoare mai deschisă decât aceasta. Culoarea se închide mai mult la marginea dinspre alburn. A fost câţiva ani considerată ca inimă roşie şi refuzată ca şi acea-

---

1) Prof. Dr. Liese in lucrarea: Der heutigen Stand der Holzkonservierung von Schwellen und Masten, Mitt. des Fachauss. für Holzfragen, Caetul 15, 1936, Ed. VDI, citează cazul când traverse de fag impregnate durează de peste 37 ani, fără să arate vreun început de putregaiu. Se presupune că ele vor dura cca. 50 ani.

2) Mahlke — Troschel, Handbuch der Holzkonservierung, Ed. II. Berlin, J. Springer, 1928. p. 320—340

sta la recepţie. Cercetările[3]) făcute au arătăt diferenţa între ele. Astfel: inima roşie prezintă o mai mare cantitate de gome, decât cea de ger; în inima roşie s'au găsit foarte multe celule de umplere (thylle), iar inima de ger are mult mai puţine şi concentrate la limita dinspre alburn, diminuând ca număr până la lipsa complectă înspre centru; inima de ger conţine o redusă cantitate de substanţe zaharoase înspre alburn. In alburn a fost observată o colorare brună a celulelor parenchymatice, fapt care ar arăta că formaţiunea de inimă de ger ar continua să se mărească. Dealtfel la început inima de ger nu a fost observată[4]) decât pela 1 m deasupra solului, pentru ca apoi să se întindă până la rădăcină şi ramuri, desvoltându-se şi în lăţime.

Inima de ger este considerată de unii cercetători drept inimă roşie în devenire. Insuşirile ei ar diferi numai cantitativ, iar formarea nu s'ar datora ciupercilor, ci transformărilor din interiorul celulelor datorită temperaturii scăzute. Atacul de ciuperci şi bacterii ar urma după aceea şi ar fi înlesnit de starea arborelui.

Asupra putinţei de impregnare a inimii de ger, Krzysk[5]) spune că ea este pătrunsă mai greu de creozot decât alburnul, cu deosebire în zona exterioară, dar absoarbe uşor soluţia de clorură de zinc. Prof. Liese[6]) arată că între inima roşie şi inima de ger este o mare diferenţă în ceea ce priveşte proprietatea de a se lăsa impregnate.

Consideraţiunile de mai sus nu se pot lua complect ca bune pentru materialul nostru, fiindcă atât condiţiunile în care creşte fagul la noi, cât şi manifestarea gerului din 1928/29 sunt diferite. Diferenţe zonale de formaţie şi comportare a inimii de ger au fost stabilite de toţi cei ce au studiat până acum acest fenomen. Este de o deosebită importanţă pentru stabilirea unui plan de aprovizionare de durată cu traverse de fag, să se stu-

---

3) F. Krzysik, S. Piekarski şi S. Prochownik, Untersuchungen über den Wassergehalt und mikroskopische Untersuchungen des frostkernigen Rotbuchenholz. Extras din „Sylwan", Seria A, Nr. 1, 1935, Lwow.

4) F. Krzysik, Sur les dégâts causés par la gelée dans les peuplements des hêtres et des sapins en Pologne Sud-orientale.

5) F. Krzysik, Untersuchungen über die Imprägnierungsfähigkeit des frostkernigen Rotbuchenholzes, Sylwan, An. 51 (1933) Nr. 5—6, p. 133—134.

6) (Vezi nota 1).

dieze care sunt rezervele noastre de fag, în ce proporție au inimă roșie și inimă de ger și în ce stadiu al acestora. Deasemenea să se vadă cum se comportă inima de ger dela noi față de impregnare, mai ales că uzinele noastre de impregnat întrebuințează un amestec de creozot și petrol lampant greu, în diferite proporții. Va fi poate nevoe chiar de o adaptare nouă a sistemului de impregnare, prin căutarea unor combinații mai bune de substanțe preservative, a unui mecanism potrivit de aplicare a lor și a unei manipulări speciale a traverselor, începând chiar dela debitare. Trebue cu alte cuvinte, să ajungem la o tehnică a traverselor în funcție de condițiunile noastre, începând dela debitare până la montarea șinelor.

Aceste studii s'ar putea face în condițiuni foarte bune printr'o colaborare între CAPS. (ca cel mai mare furnizor), ICEF și CFR. (ca cel mai mare consumator), bazate și pe un plan îndelungat de aprovizionare.

Ceeace este de remarcat din experiența altora, este faptul că, în caetele de sarcini ale căilor ferate germane, s'au micșorat exigențele relativ la proporția inimii roșii, și anume dela 1/6 la 1/3 din secțiunea transversală (înălț. max. a trav. 16 cm, lățimea max. 26 cm), după cum se vede în figurile[7] de mai sus, cu condiția să nu aibă început de putrezire.

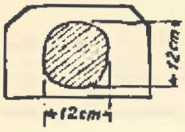

Fig. 1

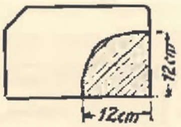

Fig. 2

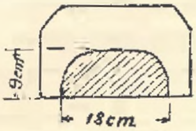

Fig. 3

Caetele de sarcini ale C. F. R. prevăd în cazul fig. 1 ca diametrul inimii roșii să fie cel mult 5 cm și depărtată cu cel puțin 5 cm de fețele laterale și 9 cm de fața superioară. Pentru cazul din fig. 2 prevăd ca lățimea inimii roșii să fie de 5 cm și înălțimea 3 cm, iar pentru cazul din fig. 3, lățimea să fie de 10 cm, înălțimea de 3 cm, cu condiția ca inima roșie să se afle depărtată cu cel puțin 5 cm de fețele laterale și 11 cm de fața de sus.

---

[7] Holz als Roh- und Werkstoff. An. I (1938). Nr. 4. p. 147.

O altă problemă deschisă de aprovizionarea în mare cu traverse de fag, este aceea a prelucrării rapide și cu cât mai puține pierderi. Dacă resturile dela lucrarea traverselor de stejar se mai pot valorifica, dată fiind situația pădurilor de stejar într'o zonă unde este nevoe de lemn, așchiile dela prelucrarea traverselor de fag nu își găsesc nici o valorificare. Pierderile sunt extrem de mari și tocmai dintr'un lemn sănătos de fag. Socotind numai 1.500.000 traverse pe an, deci 250.000 m^3 de lemn brut, și o pierdere medie numai de 45%, vedem că se pierd anual cca. 112.500 m^3 în așchii. Dacă mai socotim și munca necesară pentru a transforma acest material în așchii, ne putem da seama că introducerea prelucrării mecanice a traverselor nu mai trebue să întârzie. Acestea economisesc muncă și material, o bună parte din așchii putând fi transformate în scânduri. Mașini de prelucrat traverse[8]) se găsesc și unele tipuri sunt foarte bune pentru condițiunile noastre de lucru.

Prelucrarea traverselor chiar în fabrică, deci suportând transportul buștenilor până acolo, dă rezultate foarte bune. Exemplul îl oferă Fabrica de cherestea CAPS — Curtea de Argeș, unde costul traversei lucrată ajunge aproape de prețul de vânzare, dar se scot în plus din partea laterală a bușteanului foarte bune frize, iar din mijloc (din partea cu inimă roșie) uluci de gard.

Prelucrarea mecanică prezintă încă avantajul rapidității, deci a unei putințe de manipulare repede, fapt care asigură păstrarea traversei în condițiuni bune până la impregnare.

In cadrul unui contract de aprovizionare a C. F. R. pe mai

---

8) Prof. Dr. D. A. Sburlan. Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure. Publ. ICEF., Seria II, Nr. 24.

mulţi ani. CAPS.-ul, ca şi oricare alt mare furnizor de traverse de fag, şi-ar putea permite investiţii în maşini de prelucrat traverse, mărind prin aceasta producţia şi rentabilitatea acestui gen de industrializare a lemnului de fag.

TRAVERSE DE FAG

de Ing. *I. Moldovan-junior*

Incercările ce s'au făcut în epoca postbelică cu traverse de fier profilat au dat greş. Rigiditatea lor nu îngădue o circulaţie uşoară, lină, fără trepidaţiuni supărătoare; iar extrema tărie a fierului uzează prea repede suprastructura, macină prea iute balastul de pietriş, care trebue prea adeseori refăcut, întregit şi întreţinut. Este regretabil, că din cauza acestor scăderi precumpănitoare, technica feroviară nu se poate prevala de păstrarea intactă a ecartamentului — cu deosebire în curbe — realizat de traversele de fier, fiind nevoită a se mulţumi cu compromisuri de plăci de suport turnate, a căror evoluţie nu se ştie dacă nu se va opri la o combinaţie între fier şi lemn, intercalând o legătură metalică între aceste două plăci de suport.

Aşa fiind, resursele aproape exclusive de aprovizionare cu traverse a Căilor Ferate de pretutindeni au rămas, atât pentru prezent cât şi pentru un viitor, tot pădurile cu feluritele lor esenţe, ca: gârniţă, tufan, gorun, ştejar, fag, pin, larice, brad, molid, etc.

Pe liniii de mare trafic feroviar nu se mai întrebuinţează, decât traverse supuse unui anumit tratament cu materii antiseptice, pentru administrarea cărora a luat fiinţă o industrie de impregnare. Scopul acestor industrii este de a spori durabilitatea traverselor de lemn expuse la suprafaţa pământului la variaţii de umiditate şi temperatură.

Căile Ferate Române nu întrebuinţează decât esenţele aparţinând Quercineelor şi fagul ca material brut pentru traverse, cari supuse procedeelor de injectare se comportă într'un mod cu totul diferit. Quercineele abia ajung să-şi îndoiască durabilitatea lor naturală de 13—15 ani, câtă vreme fagul, printr'un concurs încă nelămurit de împrejurări, se bucură de o creştere a acestei importante însuşiri technologice echivalentă cu de opt ori cea iniţială; creşte deci dela 3 ani la 24—25 ani.

Datorită acestei excepţionale ameliorări de trăinicie i s'a deschis acestei esenţe un vast teren de utilizări technice destinate a înlesni punerea în valoare a masivelor de fag osândite până azi să servească numai pentru a produce lemn de foc ieftin plătit şi neîndestulător de preţuit.

Urmarea firească ar fi ca Quercineele să fie sustrase definitiv din acest domeniu de întrebuinţare îndrumându-le spre alte ramuri industriale şi de confecţiuni manuale mai rentabile şi mult mai avizate la lemnul lor de calitate superioară.

Această transferare de atribuţiuni nu s'a putut face în suficientă măsură nici la noi, nici în multe din ţările vecine bogate în păduri de fag, pentru motivul, că pădurile noastre de fag nu sunt încă în deajuns de accesibile, nu sunt înzestrate cu suficiente mijloace moderne de transport, cari să asigure o rapidă scoatere din parchet şi un transport prompt şi la termen în depozitele de recepţionare a produselor destinate Căilor Ferate.

Fagul suferă de multe şi serioase neajunsuri, cari se resimt mai ales atunci, când este vorba de lemn de lucru şi construcţie. Buşteanul este extrem de fizibil în stare verde şi deci nu se poate corhăni în pădurile dela munte fără pericol de a fi ştirbit, spart sau despicat, chiar în zona lipsită de inimă roşie, adică mai adecvată oricăror utilizări technice. Lemnul de fag are o greutate apreciabilă, scumpeşte deci într'un mod aproape insuportabil transportul, care trebue executat în stare verde; altfel se încinde şi depreciază uşor.

Traversele nescoase din parchet în perioada de stagnare a vegetaţiei şi rămase pe loc în pădure şi peste anotimpurile ploioase şi călduroase, în urma faptului, că au un joc pronunţat graţie hygroscopicităţii lor caracteristice, crapă repede sau se încind uşor. Crăpăturile şi procesul de încindere de care suferă structura interioară a lemnului, sunt defecte cari declasează piesele în suferinţă, trecându-le la categorii inferioare sau chiar la lemn de foc, fapt în urma căruia se pierde atât mulți ani, CAPS.-ul, ca și oricare alt mare furnizor de traverse de fag, și-ar putea permite investiții în mașini de prelucrat traverse, mărind prin aceasta producția și rentabilitatea acestui gen de industrializare a lemnului de fag.

TRAVERSE DE FAG

de Ing. *I. Moldovan-junior*

Incercările ce s'au făcut în epoca postbelică cu traverse de fier profilat au dat greș. Rigiditatea lor nu îngădue o circulație ușoară, lină, fără trepidațiuni supărătoare; iar extrema tărie a fierului uzează prea repede suprastructura, macină prea iute balastul de pietriș, care trebue prea adeseori refăcut, întregit și întreținut. Este regretabil, că din cauza acestor scăderi precumpănitoare, technica feroviară nu se poate prevala de păstrarea intactă a ecartamentului — cu deosebire în curbe — realizat de traversele de fier, fiind nevoită a se mulțumi cu compromisuri de plăci de suport turnate, a căror evoluție nu se știe dacă nu se va opri la o combinație între fier și lemn, intercalând o legătură metalică între aceste două plăci de suport.

Așa fiind, resursele aproape exclusive de aprovizionare cu traverse a Căilor Ferate de pretutindeni au rămas, atât pentru prezent cât și pentru un viitor, tot pădurile cu feluritele lor esențe, ca: gârniță, tufan, gorun, ștejar, fag, pin, larice, brad, molid, etc.

Pe linii de mare trafic feroviar nu se mai întrebuințează, decât traverse supuse unui anumit tratament cu materii antiseptice, pentru administrarea cărora a luat ființă o industrie de impregnare. Scopul acestor industrii este de a spori durabilitatea traverselor de lemn expuse la suprafața pământului la variații de umiditate și temperatură.

Căile Ferate Române nu întrebuințează decât esențele aparținând Quercineelor și fagul ca material brut pentru traverse, cari supuse procedeelor de injectare se comportă într'un mod cu totul diferit. Quercineele abia ajung să-și îndoiască durabilitatea lor naturală de 13—15 ani, câtă vreme fagul, printr'un concurs încă nelămurit de împrejurări, se bucură de o creștere a acestei importante însușiri technologice echivalentă cu de opt ori cea inițială; crește deci dela 3 ani la 24—25 ani. Datorită acestei excepționale ameliorări de trăinicie i s'a deschis acestei esențe un vast teren de utilizări technice destinate să înlesni punerea în valoare a masivelor de fag osândite până azi să servească numai pentru a produce lemn de foc ieftin plătit și neîndestulător de prețuit.

Urmarea firească ar fi ca Quercineele să fie sustrase definitiv din acest domeniu de întrebuințare îndrumându-le spre alte ramuri industriale și de confecțiuni manuale mai rentabile și mult mai avizate la lemnul lor de calitate superioară.

Această transferare de atribuțiuni nu s'a putut face în suficientă măsură nici la noi, nici în multe din țările vecine bogate în păduri de fag, pentru motivul, că pădurile noastre de fag nu sunt încă în deajuns de accesibile, nu sunt înzestrate cu suficiente mijloace moderne de transport, cari să asigure o rapidă scoatere din parchet și un transport prompt și la termen în depozitele de recepționare a produselor destinate Căilor Ferate.

Fagul suferă de multe și serioase neajunsuri, cari se resimt mai ales atunci, când este vorba de lemn de lucru și construcție. Bușteanul este extrem de fizibil în stare verde și deci nu se poate corhăni în pădurile dela munte fără pericol de a fi știrbit, spart sau despicat, chiar în zona lipsită de inimă roșie, adică mai adecvată oricăror utilizări technice. Lemnul de fag are o greutate apreciabilă, scumpește deci într'un mod aproape insuportabil transportul, care trebue executat în stare verde: altfel se încinde și depreciază ușor.

Traversele nescoase din parchet în perioada de stagnare a vegetației și rămase pe loc în pădure și peste anotimpurile ploioase și călduroase, în urma faptului, că au un joc pronunțat grație hygroscopicității lor caracteristice, crapă repede sau se încind ușor. Crăpăturile și procesul de încindere de care suferă structura interioară a lemnului, sunt defecte cari declasează piesele în suferință, trecându-le la categorii inferioare sau chiar la lemn de foc, fapt în urma căruia se pierde atât costul manoperei, cât şi circa 40% din materialul brut rămas în deşeurile de fasonare.

Drept aceea nici o cheltuială nu va fi de prisos, nici un sacrificiu prea mare pentru a accelera lucrările de fasonare şi transport a traverselor de fag, luând din vreme toate măsurile dictate de împrejurări, ca până la sfârşitul lunei Aprilie să fie terminată şi recepţia. Numai în acest caz va fi pus exploatatorul la adăpost de orice surprize.

Dacă însă cu toată grija şi cu tot efortul depus n'am reuşit să terminăm cu furnizarea în timp oportun şi suntem nevoiţi a intra cu traversele noastre în vară, să nu ne desinteresăm de stivuirea lor reglementară cu intervale de 2—3 cm una de alta, cu formarea acoperişului obicinuit sau chiar cu montarea unui acoperiş confecţionat din deşeuri de scânduri.

Caetele de sarcini ale C. F. R. nu prevăd nici o restricţie asupra vechimei traverselor ce formează obiectul de predare. Este însă un uz cu care s'au deprins atât producătorii cât şi Administraţia Căilor ferate, ca recepţia traverselor de fag să fie terminată până la sfârşitul primei luni de Mai ce urmează după epoca de tăere. Această epocă este desbătută îndelung în caetele de sarcini cari o limitează în ceea ce priveşte doborârea materialului brut între 15 Octombrie şi 15 Aprilie cu un termen maxim de fasonare de 60 zile după doborîre, însă cel mai târziu până la 15 Mai.

Sub sancţiunea de refuz a recepţiei, Calea Ferată ţine să verifice la faţa locului atât respectarea epocei, felul de debitare, cât şi modul de stivuire în parchet asupra căruia condiţiile de furnizare conţin de asemenea îndrumări precise. Această ingerinţă de amestec, în aparenţă arbitrară în chestiuni de pură technică silvică, nu poate supăra pe nimeni, fiind vorba de chestiuni, pe cari nici un producător conştiincios nu le poate nesocoti, chiar din punct de vedere al interesului său propriu.

Dimensiunile traverselor cu indicarea secţiunei şi lungimei lor pe categorii, deasemenea sunt cuprinse în caetele de sarcini şi în privinţa aceasta găsim puţine abateri între diferitele ţări; după cum putem constata că s'au standardizat şi cerinţele asupra calităţii interioare şi asupra defectelor de formă cu toleranţe identice în ceea ce priveşte curburile, mărimea şi procentajul lor admis în raport cu întreaga cantitate furnizată. In această privinţă, ne surprinde, că C. F. R. este mai exigentă limitând toleranţele la cel mult 6% faţă de 10% acceptate de exemplu de Căile ferate germane.

Asupra structuri lemnului şi implicit al pieselor debitate, companiile mondiale de Cale Ferată au căzut de acord, că ea trebue să fie sănătoasă, fără incindere, fără putregai sau inimă alterată, fără noduri vicioase, crăpături inelare, radiale de orice provenienţă şi longitudinale peste 15 cm. Să nu aibă degerături, bureţi şi să nu fie mâncată de cari. Se admit în străinătate chiar galerii de insecte, însă să fie puţine şi să nu atingă faţa de sus. La noi însă nu se tolerează nici pe feţele laterale, nici la baza mare.

Nodurile vii concrescute sunt admise în orice parte a traversei, în afară de cele două porţiuni unde urmează a se aşeza plăcile de suport şi a se înfige crampoanele sau tirfoanele, în vederea fixării şinelor.

Inima roşie, care este cel mai grav defect organic, a constituit şi în trecut şi constitue şi în prezent serioase impedimente în calea întrebuinţării integrale a fagului în industrie şi construcţii. Zona interioară a acestei inimi de culoare roşietică închisă, ale cărei cavităţi vasculare sunt astupate de mai multe serii de formaţiuni de tylle şi gome produse ale celulelor de protecţie contra estinderii filamentelor de ciuperci, este exclusă din industria cherestelei obicinuite. La confecţionarea unor piese speciale nu pot lua parte nici chiar zonele exterioare ale acestei inimi, cari au o culoare surie şi n'au suferit atâtea schimbări în proprietăţile lor technologice.

Calea Ferată a persistat multă vreme în a nu admite nici ea zona interioară a inimei roşii. Sub imperiul necesităţii a trebuit însă să cedeze mărginindu-se a-şi exprima măsurile sale restrictive în procente, mai întâi cu o proporţie de participare în secţiune a inimei roşii de 2/3, apoi cu 3/4, pentru ca să se mulţumească în recentele sale caete de sarcini cu impunerea numai a unei zone lipsită de orice inimă roşie în lăţime de 3 cm aflată sub baza mică şi la ambele capete. Incolo nu prevede nici o îngrădire.

Aceste înlesniri acordate de C. F. R. în confecţionarea traverselor de fag, numai atunci vor fi apreciate la justa lor valoare, când vom avea în seamă situaţia precară a pădurilor noastre de fag, cari sufere pe scară întinsă de boala inimei roşii, fie din cauza vârstei prea înaintate a masivelor, fie din cauza păşunatului şi a exploatărilor abuzive şi dezordonate, precum şi a altor nenumărate motive, din pricina cărora avem atâtea păduri de fag degradate şi rău întreţinute.

Eisenbahnschwellen.

Les traverses des chemins de fer.

Les chemins de fer de Roumanie ont besoin de trois millions de traverses par année. La tradition veut qu'elles soient en bois de chêne Mais pour s'en approvisionner, l'Administration rencontre de sérieuses difficultés, car d'une part, les possibilités de nos forêts de chêne sont aujourd'hui réduites et d'autre part, les prix qu'elle comprend à offrir ne convient pas aux producteurs de bois.

Pour l'avenir, l'Administration des chemins de fer doit se contenter surtout avec les traverses de hêtre. La Roumanie dispose d'une étendue de 2.500.000 ha forêts de hêtre, qui peuvent couvrir se besoins.

C'est ce que les six collaborateurs, qui ont répondu à l'enquête ouverte par la revue, ont tenu à montrer dans leurs contributions.

D'autre part, ils relèvent les qualités technologiques que doit remplir le bois de hêtre pour être employé comme traverses, puis la modalité de les confectionner et les conditions qu'elles doivent satisfaire pour être réceptionnées.

Le problème du coeur rouge qui affecte souvent le bois de hêtre a également préoccupé nos collaborateurs.

Du reste, même pour ces traverses de hêtre, afin que l'Administration ne rencontre pas de difficultés à s'en approvisionner, elle doit offrir des prix convenables. Ceux qu'elle paye aujourd'hui sont si réduits, que les exploitateurs n'en trouvent aucun stimulant et préfèrent à transformer en bois de chauffage le produit de leurs forêts.

CRONICA

INTERNĂ

Contribuţiuni bibliografice.

Ziarele în luna August 1938

Curentul, 1 August: V. C. Filip: Problema lemnelor de foc; Criza de subproducţie.

Porunca Vremii, 3 Aug.: Ec. N. Mihail: Pădurile din Vrancea, în lumina realităţilor de azi.

Frontul, 3 August: V. Dora: Inginerii silvici cinstiţi au datoria să vorbească.

Dreptatea, 3 Aug.: Problema lemnelor de foc.

Universul, 3 Aug.: Legea Colegiului inginerilor.

Curentul, 3 Aug.: Planul general economic; regiile autonome şi Cooperaţia; Pădurile în spaţiul naţional românesc: conferinţa de la Vălenii de Munte a d-lui Cezar Cristea.

Curentul, 4 Aug.: I. T. Cosma: Păşunatul în pădure.

— Vizita d-lui Min. Siseşti în jud. Muscel şi Dâmboviţa, la lucrările de ameliorări silvice.

Prezentul, 3 August: Piaţa lemnului în Europa; preţuri, cereri, achiziţiile Germaniei.

Argus, 4 August: Perspectivele exportului de lemne.

— Modificarea legii pescuitului în apele de munte.

Seara, 5 August: 60 milioane lei paguba Statului în expl. forestiere dela graniţa româno-polonă (ancheta Ministerului Agriculturii şi Finanţelor).

România, 5 Aug.: C. F. R. şi înlesnirile tarifului de transport al lemnelor de foc.

Argus, 6 Aug.: Modificarea legii pentru pescuitul în apele de munte.

— Căile ferate reduc tariful lemnelor de foc pentru aprovizionarea Capitalei.

România, 6 Aug.: Profira Sadoveanu: Impărăţia caprelor negre.

România, 7 Aug.: Secetă mare în regiunea Basarabiei de sud; păduri şi perdele de protecţie sunt necesare.

Neamul Românesc, 7 Aug.: Ameliorarea terenurilor degradate.

— Aprovizionarea cu lemne a întreprinderilor comerciale şi industriale.

Semnalul, 7 Aug.: Al. Constantinescu: Problema lemnelor de foc.

Argus, 6 Aug.: Reglementarea industriilor ce folosesc apele de munte; protecția pescuitului.

România, 8 Aug.: Legea Inginerilor și opera de refacere a țării.

Universul, 9 Aug.: Irigațiile, seceta, grindina

România, 10 Aug.: Regiunea Moților ciubărari, — delicte silvice de 5 milioane într'o comună.

Dreptatea, 10 Aug.: Să se oprească din timp specula cu lemnele de foc.

România, 10 Aug.: Matei Vancea: Jefuirea pădurilor grănicerești și a Composesoratelor din Secuime.

Argus, 10 Aug.: H. Brauner: Cronica lemnului, Olanda, Rusia — Import și export.

— Cât vor costa lemnele la iarnă?

— Proteguirea pădurilor. Spre un nou regim al exploatărilor forestiere și combustibilului.

Curentul, 11 Aug.: Nouile prime economice la exportul de cherestea.

Argus, 11 August: H. Brauner: Cronica lemnului — importul în Elvetia și Austria.

N. Românesc, 11 August: De ce sunt scumpe lemnele.

Dreptatea, 11 Aug.: Paul Teodorescu: Doborârea pădurilor și specula cu lemnele de foc.

— Primele la exportul cherestelei de rășinoase

Ordinea, 12 Aug.: Verificarea întregei gestiuni a C.A.P.S.-ului.

Prezentul, 13 Aug.: Un nou regim pentru administrarea, cultura și exploatarea pădurilor.

— R. M.: Piața internațională a lemnului; caracteristica tranzacțiilor pe primele 6 luni.

— Problema lemnelor de foc la Brăila.

Neamul Românesc, 12 Aug.: Problema pășunatului și a pădurilor în Bucovina.

Excelsior, 13 August: Piața Internațională forestieră — exportul românesc.

România, 13 Aug.: Amenajarea râurilor în satele supuse inundațiilor.

Porunca Vremii, 13 Aug.: Horia Almașu: Dela Dărmănești la Vatra Dornei, prin Codrii Bucovinei.

N. Românesc, 13 Aug.: Problema pășunatului în Bucovina. Soluții pășunatul în păduri, furaje, islazurile sunt degradate.

România, 14 Aug.: Depozitele C.A.P.S. nu sunt impozabile; instrucțiile Min. de Finanțe.

Curentul, 14 Aug.: A. B.: Regimul unic al pădurilor.

— Unificarea legilor privitoare la cultura și exploatarea pădurilor

— Ing. V. C. Filip: Problema lemnelor de foc: reducerea producției și rolul C.A.P.S.-ului.

Excelsior, 14 Aug.: Prof. Gh. Leon: Industrie și agricultură. Lemnele o problemă nerezolvată. Cronica lemnului. Piața forestieră internațională

Universul, 15 Aug.: Deschiderea sezonului vânătorii (în Deltă).

Timpul, 15 Aug.: N. Vasilescu-Karpen: Legea Colegiului Inginerilor.

Argus, 15 Aug.: H. Brauner: Cronica lemnului. Prețul lemnului european a scăzut peste tot.

— Depozitele Caps.-ului nu mai sunt impuse la comercial.

Curentul, 15 Aug.: M. P. Florescu: După 20 ani de activitate a A.G.I.R.-ului.

Argus, 15 Auf.: Săptămâna financiară: Eftinirea lemnelor e posibilă?

Viitorul, 16 Aug.: A. Bordenache: Bogății ce nu le putem lăsa să piară; pustiirea pădurilor noastre, față de parcurile „rezervații streine".

România, 18 Aug.: Vl. Bârna: Infăptuiri ce se cer pentru regiunea Moților ciubărari.

— Problema lemnului de construcție; sistarea marilor exploatări în pădurile Statului și tarifele.

Lumea Românească, 18 Aug.: O problemă actuală: lemnele; ce s'ar putea face efectiv pentru sărăcime

— C. Coman: De ce sunt scumpe lemnele?

Curentul, 19 Aug.: Cezar Cristea: O problemă acută și veșnic actuală — pădurea, pășunatul și golurile alpine.

— Vânat interzis. Păduri de protecție.

— Pamfil Șeicaru (art. fond): O enigmă tehnico-ad-tivă: Stejarul și securea; plantarea șoselelor

Excelsior, 20 Aug.: Exportul de produse forestiere — piața lemnului în Capitală.

— Modificarea acordului forestier.

Curentul, 21 Aug.: Modificarea legii vânătoarei, arendarea terenurilor. Vânători autorizate și interzise.

Curentul, 24 Aug.: A. B.: Lemnele de foc.

Dreptatea, 24 Aug.: Specula lemnelor de foc.

Argus, 24 Aug.: De ce sunt scumpe lemnele de foc?; un tarif special; trebue maximalizare?

Universul, 25 Aug.: Expunerea I. P. S. Patriarh în Consiliul de Miniştri și D-l Ministru Siseşti: Defrişarea pădurilor pentru pășuni (armonizarea pădurilor de protecție, cod silvic și nevoile pieții).

Argus, 25 Aug.: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc; transacții mai numeroase ca în trecut.

— H. Brauner: Cronica lemnului, import de brad în Germania.

Neamul Românesc, 25 Aug.: Pădurile necesare armatei (apărării naționale) în Consiliul de Miniştri.

Curentul, 25 Aug.: Programul lucrărilor forestiere de toamnă. Avansări în Corpul silvic.

Frontul, 25 Aug.: Conferința șefilor Inspectoratelor silvice.

— Depozitele C.A.P.S.-ului sunt pline cu lemne.

Dreptatea, 26 Aug.: Cauzele scumpirei lemnelor de foc. Speculanții.

Porunca Vremii, 26 Aug.: Ion Şingaru: Scandalul firmei jidoveşti: „Lomaş" la com. Băiţa.

Viitorul, 26 Aug.: C. Cr.: Apărarea pădurilor — o complexă problemă naţională.

România, 26 Aug.: Teodor Păcescu: Invierea Monastirilor noastre — înzestrate.

— Consolidarea şi ameliorarea terenurilor degradate (d-l min. Siseşti pe valea Prahovei).

Curentul, 27 Aug.: C. Cr.: Realizările serviciului forestier din Ministerul agriculturii, pe valea Prahovei, Muscel şi Dâmboviţa.

— V. C. Filip: Raţionalizarea consumului lemnului de foc.

Frontul, 28 Aug.: Realizări în domeniul silvic.

România, 28 Aug.: Toamna, lemne şi... altăceva.

Ordinea, 27 Aug.: Aprovizionarea Capitalei cu lemne — stocuri, braţe şi preţuri, la depozite.

Lumea Românească, 28 Aug.: Capitala şi lemnele de foc. — 30.000 vagoane aduse de CAPS şi Institutul naţional al Cooperaţiei.

Dreptatea, 27 Aug.: Reforma necesară: lemnele de foc şi vina C.A.P.S.-ului şi C. F. R.

Excelsior, 27 Aug.: Exportul ţărilor europene; Conferinţa internaţională dela Londra.

Viitorul, 27 Aug.: (Cronica vânător.) Al. Cazaban: Raţa sălbatică.

Universul, 24 Aug.: A. Corteanu: Iubiţi pădurea (I).

Universul, 27 Aug.: A. Corteanu: Exploatările forestiere de Stat (II).

Viitorul, 29 Aug.: M. P.: Pescuitul şi vânatul, din punct de vedere silvic şi turistic. Politica de valorificarea recoltelor.

Neamul Românesc, 30 Aug.: (art. de fond). Masivele noastre forestiere.

România, 31 Aug.: D-l V. V. Tilea şi preţul lemnelor de foc.

Viitorul, 30 Aug.: I. Ar.: Pentru salvarea masivelor noastre forestiere.

Curentul, 31 Aug.: Piaţa internaţională a lemnului, tratative pentru reducerea cotelor de export.

— Reglementarea pescuitului în apele de munte: Conservarea şi sporirea bogăţiei de păstrăvi şi lostriţă, punerea în valoare a faunei apelor de munte.

Septembrie 1938

România, 1 Sept.: Petru Manoliu: Impădurirea litoralului dobrogean.

Argus, 2 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului, Germania marele cumpărător.

Excelsior, 3 Sept.: Oscilaţiile exportului forestier European.

Frontul, 3 Sept.: V. Dova: Defrişări de păduri pentru uzul propriu.

România, 4 Sept.: Organizarea Corpului tehnic al Statului şi particular.

Universul, 4 Sept.: A. Conteanu (III): Rănile pământului (ciclul silvic). Cor.: Drama Maramureşului: sărăcie şi ce e de făcut?

Ordinea, 4 Sept.: O pădure din Durostor (păd. Stat. Murfatlar) în flacări. Circulaţia materialului lemnos.

Curentul, 6 Sept.: Invăţământul silvic mediu.

— Incendiu la fabrica de cherestea „Offa" Sibiu.

N. Românesc, 6 Sept.: C. Cr.: Un grup de săteni din Mehedinţi vizitează terenurile degradate din Prahova, Muscel.

Argus, 7 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului — preţuri slabe şi importul în Belgia.

Curentul, 7 Sept.: Sovietele incendiază pădurile dela frontiera Finlandei şi Estoniei.

Viitorul, 7 Spe.t: Petronius: Pustietatea depe litoralul mării.

Frontul, 8 Sept.: V. Dova: De ce nu avem lemne, adevăratele cauze: exproprieri, exploatări hoţeşti; C.F.R. şi lipsa de credite.

Viitorul, 8 Sept.: Al. Cazaban' „Descalificat" (film vânătoresc).

— Fondul de 10 milioane Sinistraţilor (la C.A.P.S.).

Universul, 8 Sept.: Noua organizare a Inspectoratelor silvice şi cadastrale.

Lumea Românească, 9 Sept.: Deraierea din staţia Albeşti (Argeş) de pe linia C.A.P.S.

— Importanţa „lemnului topit" (în Franţa).

România, 9 Sept.: Vlaicu Bârna: O campanie de împăduriri; plantaţii masive pentru regiunile desfigurate de exploatări.

Curentul, 10 Sept.: C. Cristea: Pădurile în trecut şi azi (lucrări de regenerare la Oc. Gruiu şi Ţigăneşti).

Argus, 10 Sept.: Mar.: Situaţia comerţului internaţional de lemnărie în Occident şi Italia.

— Situaţia exportului de produse forestiere: Ungaria şi Egipt.

Timpul, 10 Sept.: C. Cr.: Un grup de săteni mehedinţeni cercetează lucrările silvice pe terenurile degradate din Muscel, Dâmboviţa ş. a.

— Lemne pentru funcţionari şi pensionari.

Timpul, 12 Sept.: Ad. g-rală a Asociaţiei Corpului silvic inferior.

Curentul, 12 Sept.: Isaia Tolan: Problemele Ţării Moţilor la congresul „Astrei".

— Inzestrarea Mânăstirilor cu păduri; plecarea d-lui M. Drăcea, Secretarul general al Min. Agric., în străinătate.

Curentul, 14 Sept.: Al. G. Tutoveanu: Cooperativele forestiere au păgubit Statul cu zeci de milioane. Necesitatea modificării relaţiilor între CAPS şi Cooperative.

— Deschiderea Congres. Corpului silvic inferior şi Moţiunea.

Prezentul, 15 Sept.: I. Vişoianu: Situaţia exploatării pădurilor Statului — Cooperativele forestiere.

Semnalul, 15 Sept.: Problema lemnelor de foc. Varantarea cherestelei.

Curentul, 15 Sept.: Vânătoarea regală din judeţul Arad.

Prezentul, 15 Sept.: I. Sx.: Inaugurarea noului regim al comerţului de lemne în Ungaria.

— O nouă reducere a contingentului pentru export de lemne a ţărilor Europene.

Dreptatea, 17 Sept.: Ion Vişoianu: Rodul unor strădanii (Ţăranii se conving de rostul plantaţiilor terenurilor degradate din Muscel).

Argus, 17 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului. „Prime acordate în România, la exportul de cherestea".

Argus, 18 Sept.: Păduri de protecţie şi Lichidarea lucrărilor de reformă agrară şi Cadastru.

Curentul, 20 Sept.: Acţiunea de ameliorare a terenurilor degradate.

Curentul, 22 Sept.: V. C. Filip: Pustietatea Bugiacului; eşirea din indiviziune în Sudul Basarabiei.

— G. Tutoveanu: Regimul de regenerare al pădurilor şi Cooperativele forestiere.

— Legea pădurilor declarate necesare apărării naţionale, a fost modificată.

Curentul, 23 Sept.: Inaintări în Corpul inginerilor silvici.

— Modificarea legii de exploatare a pădurilor cu amenajamente în curs.

Argus, 24 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului. Importul lemnului românesc în Italia şi construcţiile ei.

— Scoaterea pădurilor mici de sub regimul silvic.

Viitorul, 22 Sept.: Pădurile în spaţiul naţional românesc. (Confer. ing. Cristea la Universitatea din Văleni).

Curentul, 25 Sept.: Stef. Demetrescu-Gârbovi: Naţionalizarea capitalului şi muncii forestiere româneşti.

Excelsior, 25 Sept.: Perspectivele exportului forestier. Conferinţa internaţională dela Bruxelles. O nouă legislaţie forestieră.

Curentul 26 Sept.: V. C. Filip: Conjunctura lemnului; piaţa internaţională devine mai activă.

Curentul, 27 Sept.: I Th. Cosma: Paza pădurilor şi intensificarea exploatărilor în regie.

Argus, 28 Sept.: H Brauner: Cronica lemnului Supr. pădurilor şi preţul lemnelor în Franţa; preţurile ruseşti.

Neamul Românesc, 29 Sept.: Pentru ţărănimea din munţii Bucovinei.

Argus, 29 Sept.: Gh. I. Ionescu: Lemnul în economia naţională, faţă de nevoile de viitor.

Curentul 30 Sept. Exportul de lemn jugoslav.

Ziarele în luna Octombrie 1938

România, 1 Oct., C. Zil.: Evenimentele forestiere internaţionale, — a IV-a confer. dela Bruxelles.

Excelsior, 1 Oct.: Sezonul vânzărilor de toamnă (Cronica lemnului).

Timpul, 1 Oct.: Esmée Gafencu: S'a deschis vânătoarea!

Ordinea, 2 Oct., D. N.: Reîmpădurirea terenurilor pleşuvite prin defrişări.

— Aug. Cosg.: Un denunţ grav. O pădure din Făgăraş şi Soc. „Lomaş".

Curentul, 3 Oct.: Procesul Moşnenilor Valea Telejen cu Soc. „Drajna".

Frontul, 4 Oct., Cosgarcea Augustin: Scrisoare deschisă d-lui Consilier regal N. Iorga. In ţara lui Augustin Bunea. Soc. forestieră „Lomaş" şi pădurile.

Porunca Vremii, 3 Oct., Arhim. Em. D. Antal: Bisericuţa de lemn, lângă Castelul dela Bran.

— Tăerea pădurilor decretate de protecţie.

— Depozitarii de lemne menţin preţurile actuale.

Prezentul, 3 Oct.: Dramatica sinucidere a unui pădurar din Neamţ.

— Ministerul Agriculturei a înzestrat cu păduri şi terenuri mai multe Mânăstiri.

Seara, 5 Oct.: O nouă legiferare a pădurilor de protecţie — excepţii admise, anularea amenajamentelor în vigoare, exploatare maximă.

România, 5 Oct., Vlaicu Bârna: Exploatări şi plantaţii — bunurile forestiere şi pomii roditori din regiunile de munte.

Argus, 5 Oct.: Cronica lemnului, — în Anglia, placaj, doage de stejar, fagul, etc.

Neamul Românesc, 5 Oct.: Vânătoarea în România. Trierea arendaşilor cu drept de vânătoare.

Curentul, 6 Oct.: Rezultatele anchetei dela Drajna de sus.

— Modificarea legii pădurilor de protecţie.

— 7 Oct.: Conferinţa dela Min. Agric. şi Domenii.

Neamul Românesc, 9 Oct., C. Cr.: Protecţia pădurilor (art. fond).

Reacţiunea, Oct., Cezar Cristea: Problema creditului agricol şi a creditului forestier.

Argus, 9 Oct., A. Tălăşescu: Cronica agricolă. Cum trebuesc făcute plantaţiunile de toamnă.

— Jugoslavia a interzis exportul de stejar.

România, 10 Oct.: Procesul Moşnenilor Prahoveni cu „Drajna".

— C. Cr.: Italia a creat o Academie forestieră la Florenţa.

Lumea Românească, 10 Oct., Cezar Cristea: Cum se culeg seminţele forestiere

Curentul, 11 Oct.: Drepturile Moşnenilor de pe valea Teleajenului.

Curentul şi România, 14 Oct.: Procesul „Drajnei" cu obştea Pânteşti — latura penală a afacerii.

Neamul Românesc, 13 Oct.: Vandalii codrilor româneşti dela Soc. „Lomaş".

Viitorul, 16 Oct.: Păduri sacre în regiunea frontului.

Frontul, 18 Oct.: Pădurile noastre: procesul moştenitorilor Tolstoi; devastarea pădurilor în Ardeal (Făgăraş şi Ciuc).

Argus, 15 Oct., H. Brauner: Cronica lemnului — în Bulgaria.

Curentul, 18 Oct., Cezar Cristea: Mausolee verzi în regiunea frontului — acţiunea Ministerului.

Neamul Românesc, 19 Oct.: O întâmpinare a Soc. „Lomaş" — răspuns Com. Vad şi Comitetului pădurei Dumbrava.

Porunca Vremii, 19 Oct., I. Dragomirescu: Piraţii pădurilor româneşti — Grödel jefueşte Maramureşul.

Curentul, 20 Oct.: Moştenitorii de pe valea Teleajenului reclamă parchetului Soc. „Drajna" şi Caps-ul.

Porunca Vremii, 22 Oct.: Munţii Buzăului în flăcări — ard 600 pogoane pădure a moşnenilor.

România, 23 Oct.: Foc în pădurea Statului Căldăruşani (Prahova) şi la moşnenii din Chiojd (Buzău).

România, 23 Oct., (art. fond), Cezar Petrescu: Dela iarbă la petrolul şi combustibilii Carpaţilor.

— 24 Oct.: Afacerea „Drajna" la Justiţie.

Curentul, 24 Oct.: Conferinţa şefilor de inspectorate silvice.

România, 24 Oct.: Rezultatul examenului de subinspectori silvici.

Excelsior, 23 Oct.: Situaţia industriei de tâmplărie — binale, mobile.

Frontul, 24 Oct.: Se vor deschide spre exploatare noui masive de păduri; Convenţia Caps cu C.F.R.

Curentul, 24 Oct., Theo Maiorescu: Pe marginea nouei legi a arendării terenurilor de vânătoare; temeri justificate.

România, 25 Oct.: Exportul lemnului în Europa.

Argus, 26 Oct., H. Brauner (Cronica lemnului): Exportul din Rusia; preţul lemnului din Anglia, Belgia, Olanda, Franţa şi Rusia.

— Plata primelor la exporturi de lemnărie.

Curentul, 26 Oct.: Costul lemnelor de foc tăiate şi aduse la domiciliu — Caps şi alte depozite.

— Ministerul de agricultură nu mai acordă lemne gratuit.

Viaţa Bărăganului, 25 Oct., C. Cr.: Bourul (Zimbrul).

— Silviu: Sfinţirea bisericei la Şcoala forestieră dela Gurghiu.

România, 27 Oct.: In ce constă falsurile Soc. „Drajna".

— Modificarea legii pentru protecţia nucului.

Neamul Românesc, 26 Oct.: Sătenii din Com. Vad (Făgăraş), răspund Soc. „Lomaş", cerând anchetă.

Curentul, 28 Oct., Ioachim Botez: Epuraşii şi păsările (vânat interzis).

Excelsior, 29 Oct., (Cronica lemnului): Situaţia exportului forestier.

— Plata primelor la exportul de lemnărie.

Curentul, 30 Oct., Dragoş Vrânceanu: „O pădure a Vitejilor".

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

EXTERNĂ

● Problema perdelelor de protecţie în Statele-Unite americane.

Marile greşeli săvârşite de Americani prin tăerile devastatoare de păduri din deceniile trecue se răsbună astăzi în mod crunt: distrugerea solului, înnăsprirea climei, distrugerea echilibrului hidrografic, etc. Pentru a se mai repara, ce va mai fi cu putinţă, s'a pornit de câţiva ani o viguroasă acţiune de redresare, care cere tezaurului public şi economiei naţionale imense sacrificii. Intre măsurile acestea din urmă, ocupă un loc de frunte instalarea de perdele de protecţie arborescente în regiunile secetoase de prerie [1]). Primele planuri concepute într'o măsură grandioasă, au întâlnit o serioasă rezistenţă atât din partea factorilor politici cât şi din aceea a fermierilor. Nouile plănuiri întocmite de Forest Service cu ţinerea în seamă mai deaproape a realităţilor, au reuşit să capteze interesul şi bunăvoinţa fermierilor pentru opera respectivă. In scurt timp, s'a ajuns a se instala peste 26.000 mile de perdele. Colaborarea privată numără aproape 6.000 de fermieri, pe lângă alţi mulţi în perspectivă.

La noi, încă nu s'a aflat calea de interesare a proprietarilor particulari pentru problema respectivă, care este de actualitate şi pentru ţinuturile româneşti. Sugestiuni în această privinţă se găsesc în lucrarea: Ilie C. Demetrescu: Nouile păduri şi legile noastre silvice". (Revista Pădurilor 1936, pag. 690 ff.).

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 62).

● Consumul lemnului de celuloză în creştere.

Se ştie că multele întrebuinţări pe care le află celuloza de lemn în fabricaţiunile mătasei artificiale, hârtiei, etc., fac ca cererea de lemn de celuloză să fie într'o continuă creştere.

Un exemplu de cât înseamnă creşterea consumului respectiv, ni-l dau statisticele poloneze. Astfel consumul intern de lemn de celuloză (pentru fabricaţia celulozei, hârtiei şi cartoanelor) se urcă în 1933 la cca. 570.000 m. st.; în 1937 creşte la cca. 930.000 m. st. pentruca în 1938 să depăşească 1.000.000 m. st. In cifrele de mai sus nu sunt cuprinse unele industrii mai mici. Deci, în răstimp de 5 ani, consumul respectiv s'a dublat aproape.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 132).

---

[1]) A se vedea recenzia D-lui Dr. D. A. Sburlan asupra lucrării: Possibilities of Shelterbelt planting in the Plains Region. (Rev. Pád. 1936, pag. 343).

● Germania câştigă păduri.

Anul 1938 reprezintă pentru Germania, şi din punct de vedere forestier, un mare câştig. In afara Austriei, a cărei bogăţie forestieră este în deobşte cunoscută, i se adaogă, în ultimele luni, Ţinuturile Sudete, cu cel mai ridicat procent de împădurire, poate din întreaga Germanie. Unele circumscripţii ale acelor ţinuturi au procente de împădurire cuprinse între 75—82%, adică cam cum ar fi unele judeţe ale Bucovinei noastre. Marile păduri: Bömerwald şi Bayerischer Wald, situate de o parte şi de alta a catenei muntoase a Cadrilaterului Boem, constitue astăzi cel mai întins complex forestier din Europa Centrală. In total, Germania câştigă cu Ţinuturile Sudete cca. 900.000 ha, cu o creştere anuală de peste 3.100.000 m³ lemn, în cea mai mare parte de răşinoase.

Economia forestieră respectivă este bine organizată, cu o foarte înaintată industrie a lemnului şi având în urma sa o frumoasă tradiţiune.

(După Z. f. Wfw., VI, 131).

● Ungaria câştigă deasemenea păduri.

Prin retrocedarea teritoriilor cehoslovaco-ucrainene, în urma arbitrajului dela Viena, de pe toamnă, domeniul forestier al Ungariei a crescut cu 205.730 ha, ca valoare absolută sau cu 17%, ca valoare relativă. Condiţiunile forestiere ungare apar ameliorate, sub acest raport, dacă ţinem seama, că în acelaş timp creşterea teritorială generală şi a populaţiunii este numai de 13%.

Teritoriile câştigate nu sunt totuşi dintre cele îndestulător de împădurite şi mai ales nu dintre cele cu păduri preţioase. Astfel, procentul lor de împădurire este numai de 16%. Apoi sub raportul sortimentelor de lemnărie, ele sunt într'adevăr excedentare cu cca. 3500 vag. lemne de foc, însă deficitare cu cca. 12.600 vag. lemn de lucru şi construcţie, din care cea mai mare parte (11.600 vag.) revine lemnului de răşinoase.

Aşa dar, situaţia forestieră a Ungariei se ameliorează ca cifră relativă, se îngreunează, însă, ca cifră absolută.

(După Z. f. Wfw., VI, 166/7).

● Şi Anglia împădureşte.

Problema creierii de păduri în metropolă, ca acţiune de Stat, s'a pus pentru prima oară imediat după încheierea Războiului celui mare. In acest scop, s'a creiat o Forestry Commission, s'a întocmit şi adaptat un plan de lucru pentru 80 de ani (detalii în lucrarea: Ilie C. Demetrescu: „Politica forestieră postbelică..." Bucureşti 1934, pag. 14—19). După darea de seamă prezentată Parlamentului în Iulie 1938 de Comisiune, rezultă că în aceşti primi 20 ani de activitate, s'a ajuns a se dobândi 1.000.000 acre teren, din care a fost împădurită până acum întinderea de 377.000 acre. Anual au fost plantaţi cam 50 milioane de pueţi, în pepiniere aflându-se cca. 250 milioane de pueţi. Acţiunea respectivă dă de lucru la cca. 5000 de persoane. Din 1924 au fost colonizaţi 1300 lucrători forestieri. Cheltuelile anuale ordinare sunt fixate pentru perioada 1936—1940 la 500.000 £ cu un supliment de 300.000 £ anual pentru anii 1936/38.

Hotărîrea cu care se plănuesc şi se duc la bun sfârşit lucrurile în Anglia ne-ar putea sluji şi nouă drept pildă bună.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 112).

● Şi Irlanda se mişcă.

„Statul liber irlandez" dispune, caşi Anglia vecină, de foarte puţine păduri. Din aceleaşi motive caşi aceasta din urmă, s'a pornit în ultimul timp o acţiune de împădurire foarte serioasă. Ideia este purtată de asociaţia forestieră „Irish Forestry Society", care şi-a fixat drept motto: „No forests, no nationhood" (Unde nu-s păduri, dispare şi patria). Scopul precis urmărit de Asociaţie este:

1. Ridicarea procentului de împădurire dela cca 1,5% cât este astăzi, la 16%;
2. Promovarea economiei şi ştiinţei silvice, caşi a oricăror acţiuni în legătură cu pădurea.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 113).

● Indrumarea economiei lemnului în Franţa.

Economia lemnului este altceva decât economia forestieră, lucru puţin luat în seamă la noi. In câmpul de privire al primei cade, în primul rând, transportul, industria, piaţa şi în general comerţul lemnului.

Pentru îndrumarea acesteia, Franţa a organizat din 1936 un Subsecretariat al lemnului, condus de D-l André Liautey. Bunele oficii îndeplinite de această nouă instituţie în materie de consolidare a pieţei, organizare a regimului vamal referitor la lemn şi a exportului de lemn de mină către Anglia şi Belgia etc., îndreptăţesc cu prisosinţă existenţa sa. Frumoase merite şi-a câştigat şi în legătură cu propaganda în favoarea întrebuinţării lemnului. (ex. Expoziţia internaţională dela Paris) (In parte, după Z. f. Wfw., VI/111).

● Schimbări în Administraţia forestieră a Franţei.

Ministerul Agriculturii din Franţa este compus din: 1) Direcţia generală a Apelor şi Pădurilor; 2) Direcţiuna Agriculturii şi 3) Direcţiunea Personalului şi administrativă. Prin felul cum e formulată titulatura acestor despărţăminte, s'ar părea că Administraţia Pădurilor de Stat este pusă la un rang superior Agriculturii, deşi — în fond — lucrurile nu s'ar deosebi decât formal. Totuşi, Francezii nu cedează uşor la incălcări chiar al unor drepturi de acest gen.

Spre sfârşitul verii 1938, D-l Chaplain, Directorul general al Apelor şi Pădurilor a fost scos la pensie. In locul D-sale, a fost numit D-l Inspector general Colomb, cu titlul simplu de Director. Acest lucru a provocat o adevărată furtună în cercurile forestiere, care văd într'însul o încercare de-a se micşora poziţia economiei forestiere.

(După Z. f. Wfw. VI, 176).

● Congres internaţional de Aquicultură şi Pescărie în Belgia.

Va avea loc la Liège între 22—24 Iunie 1939, sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Leopold III. Organizarea sa a preluat-o Societatea centrală a Pescuitului fluvial.

Pot lua parte la Congres: persoanele, societăţile şi instituţiile publice sau private, a căror activitate are legătură sau interes cu tot ce priveşte domeniul apelor dulci.

Cotizaţia de participare a fost fixată la 100 frs. belgieni, care urmează a fi vărsată la Secretarul-casier D-l Emile Metzdorf, 12, avenue Kersbeek, à Forest (Compte chèque postaux: No. 850.70).

Limbile oficiale: franceza, olandeza, germana, engleza şi italiana.

Raportorii vor înainta, până la 1 Martie 1939, un rezumat de cca 15 rânduri al rapoartelor lor. Acestea se vor publica ulterior în volum.

Programul de lucru este împărţit între cele 5 secţiuni ale Congresului şi anume:

S. I. Studiul ştiinţific al diverselor medii: Fauna, Flora, Limnologia, limnobiologia, limnochimia. Laboratoare, Pregătirea personalului.

S. II. Amenajarea modernă a diverselor medii piscicole:

1. Eleştae: Construirea, punerea în valoare, golirea. Legislaţie.
2. Ape libere: Depopulare; Repopulare. Cercetări sitometrice. Reproduceri: baraje, scări şi treceri de peşti.

S. III. Piscicultură industrială: Creşterea păstrăvului, crapului şi altor cyprinide, ţiparului, racului. Fecundarea artificală. Genetică. Creştere. Hrănire. Duşmanii şi bolile peştilor. Terapeutică. Debuşee. Legislaţie.

S. IV. Pescuitul fluvial. Reglementarea generală şi locală. Momeli reprobabile. Instrumente şi materiale permise spre a se păstra echilibrul piscicol. Statistici. Societăţi de pescuit. Acţiunea socială şi economică a pescuitului cu undiţa.

S. V. Piscicultura de ornament şi antimalarică.

(După R. des E. et F. 1938/1042/3).

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRŢI

Ing. I. ANDRIESCU-CALE: *Actualitatea problemei irigaţiilor în România.* Iaşi, Tipogr. Al. A. Ţerek, 1938, 112 pagini şi 2 hărţi; 50 lei.

Autorul broşurii este unul dintre inginerii români care, în afară de realizări de natură tehnică, înţelege să aibă şi alte preocupări, împărtăşind în acelaşi timp, la cât mai mulţi, pe calea scrisului, rezultatele investigaţiunilor şi studiilor sale. Silvicultorilor nu le este necunoscut. Ar mai fi oare nevoie să reamintim că l-am avut adesea alături la discutarea diferitelor probleme în care pădurea îşi avea cuvântul ei?

Cartea menţionată este de fapt un raport prezentat de d-sa la congresul AGIR-ului, care a avut loc în anul 1930 la Craiova.

Pornind dela constatarea că suprafaţa terenurilor cultivabile nu mai poate fi mărită, că populaţia ţării creşte şi ca atare necesită pentru întreţinerea ei cantităţi din ce în ce mai mari de cereale, şi că pe deasupra trebue să mai şi exportăm, se ajunge la concluzia că trebue să producem mai mult pe unitatea de suprafaţă.

Fertilitatea terenurilor şi deci producţia este însă condiţionată de existenţa la timp a apei. La noi această apă este în funcţie de precipitaţii. Deşi regimul acestora este în general favorabil agriculturii, se întâmplă totuşi ca de multe ori să avem perioade de secetă tocmai când vegetaţia are nevoie de apă.

Problema care se pune în această situaţie este: să se asigure culturilor agricole, apa la timp. Irigaţia apare deci ca salvatoare.

După o scurtă introducere în legătură cu suprfeţele irigate în alte continente şi ţări şi cu efectele irigaţiei, privite din diferite feţe ale ei, d-l Cale arată cari sunt condiţiunile prielnice irigaţiei şi cantitatea de apă necesară în împrejurări diferite pentru această operaţie.

Trecând apoi la examinarea problemei pentru ţara noastră, arată că principial întreg şesul dintre văile noastre se poate iriga. Din nefericire însă tocmai în perioadele de secetă, când se cere a se iriga, râurile noastre au debite mici, unele din ele secând chiar de tot. Singure, Dunărea, Mureşul, Oltul, Jiul, Ialomiţa, Siretul şi Prutul au, vara, cantităţi mai însemnate de apă.

După socotelile făcute de inginerul Al. Davidescu, cu apă din Dunăre, s'ar putea iriga pe Bărăgan o suprafaţă de 413.000 ha, ridicându-se cu pompele din 5 puncte şi anume: Tăriceni pe vale Moştiştei (126.600 ha), Vlad Ţepeş (93.400 ha), Germăneasa pe valea Călmăţuiului (176.300 ha), Mircea Vodă lângă Călăraşi

(16.640 ha). Cu apa râurilor Argeş, Dâmboviţa, Ialomiţa, Buzău, Trotuş şi Siret s'ar putea uda 1.320.000 ha.

Dacă prin irigaţie repartiţia culturilor ar fi: 50% cereale păioase, 25% porumb, 15% plante de nutreţ, 10% culturi speciale (colza, in, cânepă, tutun), atunci, pentru irigarea unui ha, în perioada 1 Aprilie — 1 Octombrie, ar fi nevoie de 3731 m^3 apă. Aceasta trebue dată lunar în felul următor: 0.34 litri pe secundă în Aprilie, 0.45 litri pe secundă în Mai, 0,27 litri pe secundă în Iunie, 0,26 litri pe secundă în Iulie, 0,16 litri pe secundă în August, 0,16 litri pe secundă în Septembrie.

Costul total al lucrărilor preconizate de Davidescu s'ar urca la cifra de 280 milioane lei aur, revenind la 212 lei aur pe ha, în cazul când s'ar iriga numai 1.300.000 ha. In ce priveşte cheltuelile de exploatare, ele s'ar ridica la 10 lei aur pe ha, iar apa ar costa 10—15 lei de ha. In ce priveşte rentabilitatea operaţiunii, ea este socotită realizabilă.

Autorul cărţii semnalează apoi obiecţiunile ce s'au adus proiectului lui Davidescu de către: Saligny, Luigi Villoresi (italian) şi Wilcocks (englez), precum şi proiectul întocmit de inginerul V. Roşu pentru irigarea domeniului Coroanei „Gherghiţa".

In concluzie, d-l Cale ţine însă să precizeze că studiile făcute până acum la noi nu mai corespund condiţiunilor sociale şi economice de azi. Inainte de războiu aveam o proprietate mare, pe când azi cea mică şi mijlocie sunt dominante. Trebue deci să ţinem seama de această modificare structurală. De aceea azi problema nu se mai poate pune deodată în mare, ci se cere realizată progresiv, procedându-se a se iriga suprafeţe mici.

*

La sfârşitul acestei broşuri, d-l Andriescu-Cale are un adaus de 21 pagini, care priveşte „Combaterea secetei în Basarabia prin irigaţiuni". Este schiţarea unor studii întreprinse de d-sa, la iniţiativa Ministerului de Lucrări Publice şi Comunicaţii, pentru a se putea ajunge la ameliorarea regimului secetos din această provincie, prin irigaţiuni.

Autorul şi-a limitat studiile numai la cele 4 judeţe din Sud: Cahul, Ismail, Cetatea-Albă şi Tighina.

Râurile care străbat această regiune, în timpul verii sunt în general seci. Când cad însă ploile torenţiale, atunci se umflă şi prăpădesc în jur.

In multe puncte, de-alungul acestor văi se mai văd şi azi locurile unde au existat diguri de pământ care formau iazuri, a căror apă punea în mişcare morile nelipsite pe vremuri din cuprinsul fiecărui sat. Puţine din ele mai există azi, vetrele lor fiind colmatate de viiturile turburi ale râurilor şi transformate în mlaştini sau în cel mai bun caz în imaşuri şi fâneţe. Cea mai mare parte din iazurile existente se găsesc la origina râurilor, unde puhoaiele nu le-au putut încă potmoli

Autorul crede că reconstruirea acestor iazuri constitue o problemă, a cărei deslegare ar aduce o îmbunătăţire simţitoare economiei agricole din regiune. Apa ce s'ar strânge, pe lângă sporirea bogăţiei de peşte, ar da o bază puternică creşterii vitelor, prin irigarea păşunilor şi terenurilor cu plante de nutreţ. S'ar putea cultiva apoi plante rădăcinoase, zarzavaturi, textile şi medicinale.

Ceva mai mult, prin refacerea acestor iazuri, inundațiile vor fi mult domolite, intrucât puhoaiele ar fi reținute de digurile iazurilor.

In capitolul pe care-l menționăm, autorul se ocupă numai de reconstruirea iazurilor din bazinele râurilor Botna, Cogâlnicul și Ialpugul, indicând locurile unde să se plaseze, mărimea pe care s'o aibă, cantitatea de apă ce vor reține și suprafețele ce se vor putea iriga.

Pe Botna sunt prevăzute 2 baraje la Ulmu și la Căinari. Ele vor putea reține o cantitate de apă utilizabilă de 35 milioane m^3, capabilă să irige 7.043 ha.

Pe Cogâlnic sunt indicate 3 baraje pe cursul principal (la Ciuciuleni, Lohănești și Gura Galbenă), două pe afluentul său Ceaga (la Baimaclia și Gura Văii) și unul pe afluentul acesteia, Saca (la Cioara-Mârza). Toate 5 vor da un disponibil de apă de 64 milioane m^3, îndestulătoare să se ude 13.000 ha.

Pe Ialpug s'au plănuit numai 2 baraje, unul la Javgur și altul lângă Comrat și 4 baraje mai mici pe afluenții lui: pe Ialpugel (la Baragani), pe Lunguța (lângă Bașcalia), pe Salcia (lângă Taracila) și pe Trifești (lângă Dermengi). Toate cu o capacitate de apă disponibilă de 50 milioane m^3. suficientă pentru a uda 10.000 ha.

Lucrările prevăzute, vor costa în total 395 milioane lei.

Pentru incheere, ținem să adăogăm că în argumentarea sa, autorul s'a folosit de bogate și interesante date, luate din literatura română și străină, parte din ea fiind dată și la sfârșitul cărții.

Să nădăjduim că lucrarea d-lui Cale, (adăogată la cele ce o preced) destinată să facă să atragă atenția celor ce pot hotărî la noi, asupra acestei problemei, — își va atinge scopul și că prin urmare vom putea lua cunoștință de inițierea a cât mai multe lucrări de irigație în cuprinsul țării.

Ing. *At. M. Haralamb*

I. ENĂCHESCU-MUSCEL: ***Măsuri preventive pentru conservarea pieilor de vânat.*** **București, Inst. de arte grafice „Eminescu", 17 pagini, 6 figuri și 2 planșe în culori, 50 lei.**

Autorul are la București un „institut dermoplastic zoologic". In decursul activităților sale în acest domeniu a constatat că, mare parte din trofeele de vânătoare ce se aduc de către vânători, în vederea preparării lor pentru păstrat, sunt alterate uneori în așa fel încât folosindu-se chiar cele mai energice procedee chimice, tot nu se poate opri căderea părului sau a penelor. In plus, de multe ori se aduc piesele incomplete: fără craniu, fără anumite oase dela picioare și aripi.

Pentru a veni în ajutorul vânătorilor mai puțin pricepuți în prezentarea trofeelor vânătorești, autorul a găsit de cuviință să tipărească această broșură, în care se arată măsurile ce trebue să se ia, în primele momente, pentru ca să se păstreze cadavrul animalului sau păsării, sau numai părți din ele, până în momentul când se predau preparatorului specialist. Aceste măsuri se iau în vederea împiedicării putrefacției, care atacând pielea, provoacă căderea penelor și a părului și distrugând chiar anumite părți din corp, necesare naturalizării.

In primul rând se ocupă de cazul

când se intenționează a se preda cadavrul complet al vânatului. In acest caz se presupune că distanța și temperatura sunt de așa natură încât cadavrul poate ajunge repede la preparator.

In al doilea rând se arată ce trebue făcut în cazul când distanța și temperatura nu permit transportarea cadavrului complet. In acest caz trebue să fie jupuit, predându-se numai pielea. Autorul specifică că în acest caz prin cuvântul „piele" se înțelege învelișul extern al animalului sau pasării având: părul, pielea, penele, ghiarele, ciocul, craniul, scheletele membrelor anterioare și posterioare. Autorul indică operațiunile ce trebuesc făcute pentru a obține o piele crudă, bună.

Pentru vânătorii începători, nu încape nici o îndoială că indicațiunile date de d-l Enăchescu sunt din cele mai folositoare în vederea obținerii trofeului în cele mai bune condițiuni. Deaceea, nu trebue să le lipsească.

T. H. Crivăț

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

1) Ing. N. GHELMEZIU:

Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern.
(Incercări asupra rezistenței la șoc a lemnelor de construcție).

Apărută in „Holz als Roh- und Werkstoff Berlin, Anul I. 1938, Heft 15.

2) Ing. ILIE C. DEMETRESCU:

Evoluția Administrației noastre forestiere de Stat 1918—1938
1939, București, Tip. „Bucovina", 82 pagini, 70 lei.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 11—12/938.

A. Lamy:

Contributions à l'historique du „Bois du Pays", forêt usagère de l'ancienne seigneurie de Durbuy (suite et fin).

Contribuţiuni la istoricul pădurii „Bois du Pays", pădurea folosită de vechea Seniorie din Durbuy (urmare şi sfârşit) (15 pag.).

Boudru :

Excursion annuelle de 1937. La forêt d'Anlier (21 pag.).

Excursiunea anuală din 1937. Pădurea Anlier.

A. H.:

Hormones et sylviculture.

Hormonii şi silvicultura (3 pag.).

Ab. B.:

Les prix du bois (6 pag.).

Preţurile lemnului.

In toamna anului 1938.

Nr. 1/1939.

Ab. B.:

Excursion à Pulle et à Vorselaar.

Excursie la Pulle şi la Vorsalaar.

G. Delevoy:

Graines et races d'essences forestières.

Seminţe şi rase de esenţe forestiere (21 pag.).

Dare de seamă asupra reuniunei dela Berlin, din Octombrie 1937, din Cadrul Uniunei Internaţionale a institutelor de cercetări forestiere.

Ab. B.:

Marché du bois (3 pag.).

Târgul lemnului.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 19, 1 Octombrie 1938.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Der Einfluss der Mondphasen auf die Keimung und erste Jugendentwicklung der Fichte.

Influenţa fazelor lunii asupra germinării şi desvoltării în prima tinereţe a molidului. (Articolul în continuare).

Hans Ostwald:

Gedanken über die Bestimmung des wirtschaftliches Wertes von Rentenvermögen und die sich daraus ergebenden steuerlichen Folgerungen.

Reflecţii asupra determinării valorii economice a bunurilor ce aduc o rentă (în care predomină factorul naturii) şi consecinţele fiscale ce decurg din aceasta

După Ostwald bunurile economice se împart în două grupe. Prima grupă cuprinde bunurile la a căror naştere cea mai mare contribuţie o are natura. In această grupă intră: pădurile, turbăriile, carierele de piatră, nisip, etc. Aceste bunuri se numesc bunuri cari aduc o rentă. A doua grupă de bunuri însumează pe acelea la a căror producere intervin munca şi capitalul. Aceste bunuri sunt denumite, bunuri ce dau dobândă.

Stabilirea valorii economice la prima categorie de bunuri este mai grea decât la a doua. Pe când la a doua categorie, stabilirea valorii se face după cantitatea de muncă şi capital ce aceste bunuri au necesitat la producerea lor, la a doua categorie trebuie să se stabilească valoarea după venitul ce aceste bunuri ne dau.

Autorul caută să dea o metodă pentru calcularea valorii bunurilor care dau rentă, considerând aceste bunuri că ar aduce o dobândă întocmai ca bunurile de categoria a doua.

Câteva exemple simple ne arată cum urmează să procedăm în diferite cazuri.

Helimuth Gäbler:

Massenauftreten von Larven der Schwebfliegenart Syrphus torvus O. S. (topiarius Mg).

Apariţia în massă a larvei de Syrphus torvus.

Acest an a apărut în Saxonia în mod neobişnuit de mare, Syrphus torvus. Este o apariţie îmbucurătoare fiindcă această insectă se hrăneşte cu diferite specii de păduchi de frunze care sunt vătămători.

Caietul 20, 15 Octombrie 1938.

Dr. Hans Werner Nolte:

Über einige Nematusfeinde und ihre Bedeutung.

Asupra câtorva duşmani ai lui Nematus şi importanţa lor.

In pădurile de molift din Saxonia s'a observat în vara 1938 apariţia mai multor specii de viespi. Intre acestea s'au găsit Anatis ocellata şi Aphidecta obliterata pe care autorul le dă ca duşmani ai lui Nematus, ele hrănindu-se cu larvele acestuia.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Der Einfluss der Mondphasen auf die Keimung und erste Jugendentwicklung der Fichte.

Influenţa fazelor lunii asupra germinării şi desvoltării în prima tinereţe a moliftului.

Plecând dela credinţa înrădăcinată în popor şi chiar în cercurile silvicultorilor, că fazele lunii au influenţă asupra germinării, autorul a făcut câţiva ani dearândul cercetări în pepinieră şi în laborator asupra moliftului.

Rezultatele spun că, fazele lunii nu au nici o influenţă asupra germinării şi a desvoltării în prima tinereţe.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausburg der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmeieramt Traunstein.

Studii asupra organizaţiei forestiere şi exercitarea jurisdicţiei forestiere în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul în continuare).

Caietul 21, 1 Noembrie 1938.

Yellow Hwang, China:

Freilandverschehe über Stickstofumsetzungen und Aziditätsänderungen in verwesender Waldstreu.

Cercetări în câmp deschis

asupra schimburilor de azot şi a modificării acidităţii la pătura moartă în putrezire.

In urma cercetărilor făcute asupra putrezirii păturei moarte, autorul ajunge la următoarele concluzii:

Vântul joacă un rol mare în putrezire.

Litiera de foioase amestecată cu cea de răşinoase activează descompunerea celei din urmă.

Cele mai multe resturi rezultate din putrezire au o mai mare cantitate de azot decât materiile iniţiale.

Dr. J. Jaescke:

Zur Waldgeschichte des Knüllgebirgs.

Relativ la istoricul pădurilor din muntele Knüll.

Pe baza analizelor de polen autorul stabileşte că în trecut după o perioadă de predominare a aninului urmează o răspândire mai mare a pădurii de stejar amestecată cu fag şi foarte rar pin. Mai târziu omul a eliminat stejarul şi fagul, înlocuindu-i cu pin.

Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausübung des Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.

Studii asupra organizaţiei forestiere şi exercitarea jurisdicţiei forestiere în oficiul salinifer Traunstein.
(Articolul în continuare).

Caietul 22, 15 Noembrie 1938.

K. L. Escherich:

Die Braunfleckigkeit der Laubhölzer und ihre Erreger.

Petele mădulare ale foioaselor şi cauzele lor.

Petele mădulare ce se întâlnesc la unele foioase, mesteacăn, anin negru, sălcii, plopi, sorbi şi pruni se ştie de mult că sunt produse de insecte dar nu se cunoşteau aceste insecte în stare de imago. In ultimii ani s'a ajuns a se cunoaşte aceste insecte care fac parte din familia Agromycidelor. S'au descris mai multe specii dintre care: Dendromyza carbonaria Zett, — cambii Hend., — barnesi Hend., şi — betulae Kang.

W. v. Wettstein.

Lichtbedürfnis und Dürrewiderstandsfähigkeit der Kiefer.

Nevoia de lumină şi rezistenţa la uscăciune a pinului.

Pornind dela observaţia că pinul din părţile sudvestice ale Germaniei suportă mai puţină umbră decât din părţile mai nordice, autorul a făcut timp de 4 ani cercetări în pepinieră asupra unor semănături cu seminţe provenite din aceste regiuni. Rezultatele confirmă obsrvaţia, dar trebue să se ţină seamă şi de rezistenţa la uscăciune a diferitelor provenienţe.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation and die Ausübung der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.

Studii asupra organizaţiei forestiere şi exercitarea jurisdicţiei forestiere în oficiul salinifer Traunstein.
(Articolul în continuare).

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul I (1938) Nr. 9.

A. Frey-Wyssling:

Über die Entstehung von Harztaschen.

Asupra formării pungilor de răşină.

Pungile de răşină apar în urma unei crăpături interne. Ţesutul de rană nu apare decât după contactul cu răşina, fapt care dovedeşte acţiunea vindecătoare a răşinii. Experienţe făcute de autor pe cartof confirmă acest lucru.

Eugen Michel:

Akustische Eigenschaften von Holz und holzhaltigen Bauplatten.

Insuşirile acustice ale lemnului şi ale plăcilor de construcţie făcute din material lemnos.

Se discută principalele însuşiri acustice ale lemnului şi se dau exemple din practică, atât cu lemn masiv, cât şi cu plăci făcute din lemn după diferite procedee.

A. Thum şi H. R. Jacobi:

Die Biegefestigkeit von stahlbewehrtem Panzerholz.

Rezistenţa la incovoere a lemnului armat cu oţel.

Se prezintă rezultatele încercărilor cu placaj armat cu tablă zincată de oţel. Rezistenţa la încovoere ca şi modulul de elasticitate scad, cu cât plăcile de metal sunt mai groase. La încercări repetate de încovoere se rupe întâi foaia de metal şi apoi aceea de lemn. Invers se produce la încercarea statică de încovoere.

F. Kollmann şi G. Just:

Chemische Untersuchungen an Holzwolleplatten.

Incercări chimice la plăci de construcţie din lână de lemn.

Normele germane prevăd pentru plăcile de construcţie din lemn să nu conţină substanţe chimice vătămătoare pentru celelalte materiale de construcţie, în special betonul şi fierul. Autorii dau o metodă pentru determinarea alcalilor şi sulfaţilor din aceste plăci.

H. Lüers:

Das Holzverzuckerungsverfahren mit Fluorwasserstoff von Hoch und Bohunek.

Procedeul de zaharificare a lemnului cu acid florhidric a lui Hoch şi Bohunek.

Se arată procedeele anterioare de zaharificare a lemnului cu acid florhidric şi-apoi se descrie procedeul lui Hoch şi Bohunek, care constă în acţionarea acidului florhidric asupra lemnului, sub presiune joasă. Prin aceasta se poate recupera acidul. Procedeul este patentat şi în România cu Nr. 25.364.

E. Thiele:

Neuzeitliche Holzbearbeitungsmaschinen.

Maşini noui de prelucrarea lemnului.

Se prezintă noile maşini de prelucrat lemnul — gatere, fierăstrae circulare şi cu panglică, maşini de rindeluit, de frezat, de copiat, etc. — insistându-se asupra condiţiunilor tehnice şi economice de funcţionare

Mici comunicări:

— Producţia mondială de mătase şi lână vegetală.

— Vopsea apărătoare pentru lemnul de construcţie.

— Acoperirea nevoilor de lemn de construcţie.

— Preţul pieţii mondiale pentru lemn.

— Congresul de vară (1938) al asociaţiei inginerilor şi chimiştilor din industria celulozei.

— Mutarea C.I.B.-ului la Bruxelles.

— Norme noui.

— Rezultatele numărătorii castanilor porceşti în 1937.

— Cele mai mari butoaie ale Europei.

— Rumeguşul de lemn ca mijloc de luptă contra focului.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 113 referate pentru articolelor şi cărţilor noui apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

W. Wegelt: Handbuch der deutschen Holzwirtschaft.

K. Ebes: Untersuchung über die Thyllenbildung in gefälltem Rotbuchenholz.

H. Gläser şi E. Stentzel: Die Pflege der Waldsäge.

A. Schoch: Die physikalischen und technischen Grundlagen der Schalldämmung im Bauwesen.

H. Kurz şi F. Schuster: Koks. Ein Problem der Brennstoffveredelung.

K. A. G. Knight: Kiln- Seasoning treatments of teak and their effects on its wearing qualities as flooring.

B. Kleinschmidt: Das Schleifen und Polieren in der Holzbearbeitung.

H. Hadert: Kaseinleim und Kaseinfarbenbindemittel.

H. Stolper: Das Möbelbuch. Schönheit der Arbeit.

N. Ghelmeziu.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2/1939.

J. Darbelay:

Constatations et réflexions sur le pin Weymouth.

Constatări şi reflecţii asupra pinului Weymouth. (3. p.). Constatări rezultate din vânzarea unei cantităţi de material de pin Weymouth provenit din pădurile cantonale de la Broye şi în special din pădurea La Chanéaz. Autorul deduce că această specie trebue menţinută şi propagată în toate pădurile mari ale Elveţiei, unde poate merge.

P. Jaccard:

A propos de l'assimilation du bioxyde de carbonne (6 pag.).

In legătură cu asimilarea bioxidului de carbon (urmare şi sfârşit).

Sam. Aubert:

Les Begnines (dans le Jura vaudois) (4 pag.).

Teritoriul păduros şi păşunabil dela Begnines in Jura
Un colţ despre care autorul spune că este mult de văzut, de observat şi apoi de meditat în privinţa forţelor naturii

At. Har.

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Nr. 61—62, Ianuarie-Februarie 1939.

Revista aceasta se găseşte în al 6-lea an de existenţă. Ea apare la Paris, fiind sortită ca tribună liberă, în care să apară orice informaţie relativă la producţie şi negoţ, la exploatarea şi consumul lemnului.

Numărul de faţă este întreg consacrat „protecţiei lemnului".

Se publică:

J. Campredon:

La protection du bois contre le feu.

Protecţia lemnului contra focului. (8 pag.).

Autorul este directorul laboratorului central de încercarea lemnelor dela Paris.

Tratează:

Comportarea lemnului la foc;

Îmbrăcarea cu produse aderente, destinate a forma un strat izolant care să-l sustragă dela influenţa directă a flacării sau căldurii ce radiază;

Impregnarea lui cu săruri sau produse zise ignifuge, cu scopul de a-l împiedica să dea flacăre sau să emită, prin distilare sub influenţa căldurii radiante, gaze combustibile;

Vopsele şi verniruri;

Procedee de construcţie.

L. Lutz:

La méthode américaine dite à l'Agar pour la détermination du pouvoir toxique des antiseptiques utilisés pour la préservation des bois d'oeuvre. Ses incertitudes (3 pag.).

Metoda americană pentru determinarea puterii toxice a antisepticilor utilizate pentru apărarea lemnului de lucru. Incertitudinile sale. (3 pag.).

Autorul articolului este profesor la Facultatea de farmacie din Paris şi la Şcoala Sup. a lemnului

Se examinează metoda americană cunoscută şi sub numele de „Agar" sau „Petri Dish".

Metoda nu determină decât puterea infertilizantă a produsului supus la cercetare, în contact cu 4 ciuperci alese ca probă.

Autorul socoteşte această probă drept insuficientă.

Ing. Paul Guillaume:

Le créosotage des traverses de chemins de fer (7 pag).

Creozotarea traverselor de cale ferată.

Tratează despre:

Uscarea traverselor;

Produsele şi procedeele de impregnare;

Caracteristicile procedeelor: Bethell, Ruping, Barbier (sau dublă injecţiune).

Ing. E. Taborovsky:

Le bois. Sa conservation.

Lemnul. Conservarea sa. (10 pag.).

Procedee de impregnare aplicate în Franţa.

La traverse:

Procedeul Bethell (sau prin vid şi

presiune), Rueping (simplu şi dublu), Barbier (sau prin dublă injecţiune).

La stâlpi de telegraf:

Procedeul Boucherie. care consistă în inlocuirea, în parte, a sevei printr'o soluţie de sulfat de cupru, 1 kg sare la 10 l. apă;

Procedeul Kyan, după care lemnele uscate perfect, sunt cufundate într'o baie constituită dintr'o soluţie de biclorură de mercur, în concentrare de o parte sare pentru 150 părţi apă;

Procedeul Bethell prin vid şi presiune;

Procedeul Rueping simplu;

Procedeul Dessemond prin vid şi presiune;

Procedeul Poulain.

Prof. Nowack:

La protection du bois.

Protecţia lemnului (5 pag.).

Autorul articolului este directorul Institutului de tehnologie chimică de la Moedling (Austria).

Cuprinsul lui a fost prezentat şi la conferinţa lemnului dela Paris.

Charles Stauch:

Emploi des bois injectés en profondeur au bichlorure de mercure pour l'aménagement de l'intérieur des puits et des galeries d'Etat en Tchéco-Slovaquie (4 pag.).

Intrebuinţarea lemnelor injectate în profunzime cu biclorură de mercur pentru amenajarea interioară a puţurilor şi galeriilor statului în Cehoslovacia.

Autorul este directorul general al minelor statului din Cehoslovacia.

*
* *

Comment se protéger contre le danger d'incendie des constructions en bois (4 pag.).

Cum trebue să ne apărăm contra pericolului incendierii construcţiilor de lemn.

Incercări făcute în Elveţia.

Hugo Peter:

La reimprégnation des poteaux en bois par le procédé d'injection Cobra.

Reimpregnarea stâlpilor de lemn prin procedeul de injectare Cobra (3 pag.).

* * *

Les perfectionnements et les progrès réalisés dans l'industrie de l'ignifugation des bois à l'Autoclave.

Perfecţionările şi progresele realizate în industria impregnării lemnelor prin Autoclave (6 pag.).

* * *

Coup d'oeil international sur la protection du bois.

Privire internaţională asupra protecţiei lemnului (18 p.).

Se referă la starea de lucruri din Germania, Statele-Unite, Suedia, Cehoslovacia, U. R. S. S.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1, Ianuarie 1939.

I. Studii.

A. Dengler und A. Scamoni.

Über die Keimungsbedingungen von Waldbaumpollen.

Despre condiţiunile de germinaţie ale polenului arborilor de pădure. (Cercetări din Institutul de silvicultură [Institutul „Möller"] al Şcolii Superioare de Silvicultură din Eberswalde).

S'a experimentat atât pentru răşinoase cât şi pentru foioase modul cum germinează polenul arborilor forestieri în diferite medii şi la diferite temperaturi, precum şi durata puterii germinative.

Lamberts, Potsdam:

Nachwort zu: „Forstliches aus dem Regierungsbezirk Potsdam".

Completări la: „Chestiuni silvice din judeţul Potsdam". Autorul aduce unele noi detalii în legătură cu un studiu al său publicat în caietul 11, pag. 568, din anul 1938.

Brocks:

Din räumliche Verteilung der Beleuchtungsstärke im Walde.

Repartiţia spaţială a intensităţii luminii în pădure. S'a cercetat cu ajutorul unei celule fotoelectrice cum variază intensitatea luminoasă in pădure la diferite ore din zi şi care este influenţa frunzişului şi a norilor. Deasemeni s'a studiat cum variază intensitatea luminii pe diferite pante şi expoziţii.

II. Comunicări:

Merten:

Zum Anbau der japanischen Lärche. Eine Erwiderung.

Referitor la introducerea laricelui japonez. Un răspuns

III. Literatură.

Schenkling S.:

Faunistischer Führer durch die Coleopteren-Literatur.

Ghid faunistic în literatura coleopterelor.

Vol. I.: Europa. Fascicola 1 şi 2, p. 1—64 şi 65—128. Edit. Gustav Feller, Neubrandenburg (Meckl.), 1938. Preţ de subscripţie: 6 RM fascicola Recenzat de Prof. Dr. Wolff.

Wiedemann E.:

Ertragstafeln für Buche (1931), Fichte (1936) und Douglasie (1937).

Table de producţie pentru fag (1931), molid (1936) şi duglas (1937).

Editat de Institutul de cercetări forestiere al Prusiei. 34 pag. Edit Schaper, Hannover, 2 RM.

Recenzat de Wittich.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI. Heft 1 (Oktober 1938).

Leo Tschermak, Prof. Dr.:

Eukalyptus — Anbau an der Südküste Anatoliens.

Cultura eucaliptului pe coasta sudică a Anatoliei.

Condiţiunile excepţional de nefavorabile culturii arborescente din Anatolia, nu permit o atare cultură decât în unele puncte ale ţinutului respectiv. Oarecari indicaţiuni sunt date de puţinii arbori aflaţi prin câteva parcuri, gări şi alee. Autorul, angajat de guvernul turc în ultimii ani, s'a ocupat serios de problema culturii speciilor de eucalipţi în ţinutul de coastă sudică al Anatoliei, dând un energic impuls lucrărilor de împădurire. Ni se împărtăşesc date asupra tehnicei culturii respective.

G. *Sirakoff*, Forsting.:

Ein neues Verfahren für vereinfachte Raumzuwachsermittlung älterer Weisskiefernschäfte.

O nouă metodă pentru determinarea expeditivă a creşterii în volum la arbori mai bătrâni de pin.

Priveşte creşterea curentă.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Preţios material foarte bogat şi variat, privind diferitele ţări şi ţinuturi din lume.

Ilie C. Dem.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi să nu ne trimită decât articole care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

INFORMAŢIUNI

Problema perdelelor de arbori destinate să protejeze ţarinile şi islazurile contra efectelor vânturilor, mai ales în ţinuturile cu climat uscat, nu este nouă. Au agitat-o Ruşii şi Ungurii, lucrând în direcţia ei. La noi însă a început să se pună cu insistenţă în timpuri mai recente.

Servind, este adevărat, un interes agricol, problema are totuşi aspectele ei forestiere.

In afară de discuţia care se face asupra eficacităţii lor, discuţie la care fără îndoială şi lumea forestieră are un cuvânt de spus, — trebue să se precizeze, în toate detaliile, tehnica înfiinţării lor. Aceasta înseamnează să se lămurească care sunt direcţiile şi dimensiunile perdelelor, dispoziţiunile de plantare, speciile cele mai indicate, menţinerea densităţii necesare, îngrijirile de dat ulterior, etc.

Nădăjduim să avem de la colegii noştri contribuţiuni preţioase pentru desluşirea acestei importante probleme.

Articolele se vor publica, le „problemele zilei", în numărul din Aprilie al revistei.

— In urma constituirii noului guvern dela 2 Februarie a. c., departamentul Agriculturii şi Domeniilor are de conducători pe d-nii:

N. Cornăţeanu, inginer agronom, profesor la Academia de Agricultură din Bucureşti, ca ministru titular;

M. Şerban, profesor la Academia de Agricultură din Cluj, ca subsecretar de Stat;

N. Săulescu, profesor la Academia de Agricultură din Cluj, ca Secretar general;

Iuliu Radulovici, medic veterinar, ca Secretar general.

— Ministerul de Agricultură şi Domenii a intocmit următoarea comisie pentru a face propuneri în legătură cu avansările ce urmează să se facă în Corpul inginerilor silvici pe data de 1.I.1939: M. Drăcea, H. Lazăr, Dem. Grozescu, At. Nedelcovici şi G. Năstăsescu, ca membri de drept, şi M. P. Florescu, D. Tomuţa, Eug. Vâlceanu, V. Ivănceanu, D. Sburlan şi C. Netea ca membri numiţi.

— In ziua de 17 Februarie a. c. a avut loc la Cernăuţi, reuniunea inginerilor silvici din Adm. Fond Relig. din Bucovina, sub preşedinţia I. P. S. S. Visarion Puiu Mitropolitul Bucovinei.

La această reuniune au fost invitaţi şi inginerii silvici din Bucovina, aparţinând C.A.P.S.-ului şi Regimului Silvic.

— D-l Ing. C. Chiriţă a făcut la 9.II. a. c. o comunicare la Secţiunea de ştiinţe agricole a Societăţii române de ştiinţe, în legătură cu ameliorarea solului în pepinierele silvice.

— D-l Ing. Valeriu Dinu a fost cooptat în Consiliul Agir, ca reprezentant al Secţiei a I-a (Funcţionari Publici), în locul lăsat vacant de d-l Andrei Ionescu, care rămâne în Consiliu numai ca ales al Adunării Generale a Agir-ului.

— Politechnica „Regele Carol II" din Bucureşti aduce la cunoştinţa celor interesaţi că Joi 16 Martie, ora 8½, se va ţine examenul pentru echivalarea diplomelor eliberate de şcolile superioare de silvicultură din străinătate.

Candidaţii vor depune examen asupra materiilor de: limba română, legislaţia silvică a României şi terminologia technică silvică românească.

La acest examen se pot prezenta candidaţii cari vor preda comisiunii de echivalare prin rectoratul politechnicei „Regele Carol II". Între 1—10 Martie c., o cerere însoţită de următoarele acte: Diploma de inginer silvic; certificatul de maturitate (absolvirea liceului), ambele în original şi traduceri legalizate act de naţionalitate; chitanţa casieriei politechnicei pentru plata taxei de examen de lei 2.500; trei fotografii

Actele trebuesc verificate în prealabil de către comisiune; pentru aceasta, ele vor trebui să fie expediate pentru a sosi cel mai târziu de 10 Martie a. c.

— Direcţiunea Publicităţii din Subsecretariatul de Stat al Propagandei pune în vedere tuturor particularilor şi instituţiunilor particulare că toate cererile ce-i sunt adresate trebue să fie timbrate (8+1). Celor netimbrate sau insuficient timbrate nu le va da curs, decât dacă se va plăti taxa îndoită, prin aplicarea de timbre mobile, conform art. 41 din legea timbrului şi a impozitului pe acte şi fapte juridice.

Cinegetice :

Cei ce doresc să vâneze în bălţile Dunării şi în Deltă, trebue să posede, în afară de permisele reglementare de vânătoare şi o autorizaţie specială, care se eliberează de Serv. Vânăt. şi pesc. în apele de munte.

Această autorizaţie se eliberează în schimbul unei taxe de 300 lei pe zi şi 1750 lei pe săptămână; iar pentru fiecare zi în plus, peste termenul fixat în autorizaţie, se va plăti câte 250 lei.

Taxele se achită la Administraţia Financiară, vărsându-se la acelaşi articol bugetar, ca şi taxele ce se plătesc pentru permise. Recipisele se anexează la cerere.

Cu aceste autorizaţii, posesorul lor poate vâna orice vânat în condiţiunile prevăzute în permisul de vânătoare pe anul în curs şi în deciziunile ministeriale în vigoare, pe toate terenurile proprietatea Statului, nearendate, cu excepţia terenurilor rezervate şi rezervele ce se vor destina anual de către minister.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate şi iubite coleg,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă, că sunteţi convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ţine în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ţinându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceiaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Preşedintelui Societăţii.
2. Cuvântările invitaţilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanţului şi Contului de Venituri şi Cheltueli, încheiat la 31 Decembrie 1938 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administraţie pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luţescu şi N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor :

1. *«Asistenţa silvică a satului».*
   Raportor : Traian Heroiu.
2. *«Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional şi extraprofesional».*
   Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor şi discuţiuni în legătură cu :
«Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească».
Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunţa din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societăţii.

*

Nu ne indoim, stimate şi iubite coleg, că veţi participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Preşedinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, *Tr. I. Heroiu.*

* * *

Pentruca desbaterile şi discuţiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condiţiuni, Consiliul a hotărit următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societăţii până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la maşină, în două exemplare şi vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A, 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, incât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât şi rapoartele generale se vor tipări şi distribui membrilor prezenţi la adunarea generală, înainte de deschiderea şedinţelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societăţii ;

7. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei şedinţe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Interventiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceiaşi chestiune.

A V I Z

Procurarea de cărţi pentru biblioteca noastră s'a urmat pe două căi, şi anume :

1) S'au fixat din oficiu lucrările de specialitate socotite ca indiscutabil utile ;

2) S'au primit propuneri şi sugestii din partea membrilor Societăţii, alegându-se acelea care corespundeau scopului urmărit de statute prin înfiinţarea bibliotecii.

Această ultimă cale n'a dat cele mai bune roade, în primul rând, din cauză că asemenea propuneri şi sugestii ne-au parvenit în redusă măsură. Apoi, nu rare ori ele priveau cărţi şi lucrări ce depăşeau cadrul de specialitate ale bibliotecii noastre, sau nevoi prea personale, cu o prea restrânsă valoare de întrebuinţare.

In dorinţa de a adapta conţinutul bibliotecii noastre, cât mai mult nevoilor reale ale membrilor Societăţii, în calitatea Domniilor lor de specialişti, le adresăm un stăruitor apel de a ne indica lucrările de procurat ce vor socoti mai utile.

Apelul nostru se îndreaptă cu deosebire către cititorii de carte franceză, italiană şi engleză.

Bibliotecar, **Ilie C. Demetrescu**

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

Cercul de studii forestiere al Soc. Progresul Silvic şi-a început cel de al 6-a ciclu de conferinţe.

Fără ca să se impuie conferenţiarilor subiectele de tratat, totuşi s'a sugerat pentru anul acesta ca ideia directoare a ciclului să fie: „Sporirea producţiei forestiere".

1. Prof. Dr. C. C. GEORGESCU: *Valorificarea pinului silvestru, in raport cu răspândirea sa naturală la noi.*

18.I.1939

Conferenţiarul face un istoric al cercetărilor silvicultorilor şi botaniştilor asupra răspândirii pinului silvestru în România. De unde la 1904 s'a putut scri de Schwappach că pinul silvestru nu e spontan în Carpaţii României, astăzi se constată că el este destul de răspândit, iar în unele regiuni joacă chiar un rol foarte important în compunerea arboretelor.

Cu ajutorul unei hărţi se arată apoi centrele de răspândire a pinului, care sunt situate în următoarele regiuni:

Către isvoarele Siretului pe turbării, în apropiere de Vijniţa. Pe Obcina Mare la Solca, Ruşii Moldaviţa, Bucşoaia şi în legătură cu acestea pe stâncile din faţa Gurei Humorului. Pe Obcina Feredeului foarte frecvent în tot lungul versantului dinspre Moldova. Pe Obcina Lucinei pe turbăriile dela Gaina ca şi pe stânci calcare sau serpentin. In masivul Rarău rar, însă frecvent pe prelungirea sa din împrejurimile Pojorâtei. In turbăriile din regiunea Dornei şi Neagra. Pe munţii Bistriţei catena Pietrosu-Budacu, staţiuni mici pe stânci şi pe culmea din faţa la extremitatea de Nord a Stânişoarei. In câteva centre izolate în Călimani. Un centru important pe calcar în Cheile Bicazului, cu diseminaţii în pădurile vecine din regiunea Gheorghenilor şi de pe prelungirile Hăsmasului Mare şi Ceahlău. La extremitatea de Sud a Stânişoarei la Vaduri, pe păraele Pângărăciosul şi Cuejdului. In Munţii Tarcăului pe catena Murgoci, Valea Tazlăului Sărat, şi un teritoriu optimal in regiunea Comăneşti—Goioasa cu centrul pe Valea Asăului şi cele vecine. Acest teritoriu se prelungeşte în M-ţii Ciucului şi Oituzului în regiunea Comăneşti pe Loloaia şi Ciobănaş, în lungul văilor Uzului, Dofteanei, Slănicului, Oituzului, Caşinului până la Căiuţi pe

Valea Praita. In Transilvania pinul este in tinoave la Nord de Tg. Săcuesc către izvoarele afluenţilor Uzului şi pe stânci. Dealungul şirului Carpatic staţiuni izolate pe turbării la Luez în Hărghita şi in apropiere de lacul St. Ana. Peste culmea Războiului pinul trece din bazinul Trotuşului in Vrancea, unde se află pe o făşie de teren paralelă cu coama Carpaţilor care porneşte dela Soveja, Tulnici trece în bazinele Putnei, Coziei, Năruja, Zăbala şi Milcov.

Această făşie se lăteşte in bazinul Râmnicului şi ia o mare desvoltare în jud. Buzău, care este patria pinului. In acest judeţ teritoriul cu pin este cuprins intre M-rea Gavanul şi Brăesti, la Est. şi Siriu şi Corcu pe Băsca Chiojdului la Vest.

In continuarea Carpaţilor pinul dispare de pe versantul meridional al Carpaţilor pe porţiunea din Valea Buzăului şi V. Dâmboviţei. Pe versantul septentrional il aflăm sub „Piatra Mare" şi „Cristianul Mare". Foarte rar sub Bucegi către Bran (Guţan etc.) şi pe „Piatra Craiului". Sunt câteva puncte cu pin în clipele calcare din jurul Rucărului. Reapare in Cheile Argeşului. Un centru cu pin frecvent este pe faţa de Vest şi Sud a Muntelui Cozia. Valea Oltului intre Călimăneşti şi Brezoiu, către izvoarele pârâului Olăneşti, Valea Lotrului. Punctele izolate pe Valea Tălmăcelului, Sadului şi indoelnic pe Valea Cibinului, şi rar pe valea Sebeşului. Pe stânci în Cheile Jiului, pe Sohodol în Gorj, şi câteva centre în Munţii Retezat, din care cel mai cunoscut pe Valea Râului Mare. In două puncte e semnalat şi pe Valea Cernei.

In Munţii Apuseni se găsesc 7 staţiuni în nucleele mari muntoase izolate pe stânci şi una la Rêşca pe turbărie.

Conferenţiarul, din această distribuţie, trage o serie de concluziuni de un deosebit interes pentru practica silvică.

1) Pinul este un element al florei montane în făşia altitudinală dela limita superioară a gorunului până la limita superioară a bradului respectiv inferioară a molidului. Altitudinile staţiunilor (500) 650—1100 (1350 m). La altitudini de peste 1200 m este sporadic deobiceiu pe stânci calcare.

2) Optimul teritorial se află in flişul Carpaţilor orientali in cuprinsul bazinelor Trotuşului, Vrancei şi Buzăului cu afluenţii săi din stânga. Staţiuni cu pin din acest teritoriu se află pe faţa lanţului Carpatic care priveşte către depresiunile subcarpatine ale Tazlăului şi Dărmăneştilor, Vrancei şi Buzăului.

3) Pinul se instalează pe orice fel de rocă. Nu are însă putere de invadare decât în regiunile cu roci acide silicioase, uşar dezagregabile, care dau un sol cu procent ridicat de nisip, sărac în substanţe nutritive, în locuri însorite şi calde.

4. In staţiunile sale optime de creştere spontană furnizează un lemn cu calităţi deosebite tehnologice.

5. Poate deveni o specie de cultură pentru lemn in staţiunile dintre (500) 700—1100 m în soluri şi staţiuni proprii. Cultivat la altitudini mai joase poate fi utilizat pentru recoltarea răşinei.

6. Pentru cultură să se întrebuinţeze numai sământa din pinetele

naturale. Până acum, pinul a fost obţinut din sământă de provenienţă germană (rasa de câmp), care s'a dovedit în întreaga Europă impropríe culturei forestiere şi deci insuccesele înregistrate cu pinul la noi nu trebuesc să ne împiedice a cultiva rasa noastră de pin, ale cărei calităţi deosebite se pot aprecia mai ales în arboretele dela Comăneşti (Bacău) sau Goideşti-Valea Cerbului (Buzău).

II. Ing. MARIN RADULESCU: *Sporirea producţiei noastre forestiere.*

7.II.1939.

Pădurea, una din bogăţiile însemnate ale ţării noastre, ocupa în trecut suprafeţe cu mult mai mari decât cele de azi şi producea lemn de foarte bună calitate.

In urma greutăţilor ivite în cursul timpurilor prin păşunat, incendii, tăeri desordonate şi defrişări, suprafaţa pădurilor noastre s'a redus însă considerabil. Silvicultorii au atras atenţia ani de-arândul forurilor conducătoare şi marelui public prin studii, conferinţe şi publicaţiuni şi în urmă prin organizarea serbării sădirii arborilor. Activitatea depusă a început să dea roade: anual proprietarii particulari, sătenii şi instituţiile publice au început să-şi împădurească terenurile degradate, să planteze perdele de arbori contra vântului şi secetei şi să-şi refacă pădurile.

S'a oprit păşunatul şi defrişările, s'a înfiinţat Direcţia Ameliorărilor la Ministerul de Agricultură şi Domenii, s'au alocat sume din ce în ce mai mari în bugetul Caps., pentru împăduriri, s'a înfiinţat legea pădurilor de protecţie pentru apărarea naţională, şi legea pentru controlul circulaţiei lemnului.

S'a creiat astfel o atmosferă mai senină în jurul pădurei, o atmosferă, în care se va putea lucra mai cu spor la refacerea, consolidarea şi mărirea domeniului nostru forestier.

Nu trebue uitat iarăşi că şi în celelalte compartimente ale economiei naţionale ce vin în atingere cu pădurea, se lucrează intens. Ca urmare se impune ca şi la păduri să lucrăm într'un tempo mai rapid.

Pentru a mări producţia forestieră, programul de lucru va trebui să prevadă:

1) *Sporirea suprafeţei domeniului forestier.*

Pentru aceasta trebuesc împădurite poenile din cuprinsul pădurilor, apoi suprafeţele tăiate ras şi neregenerate, coastele degradate, prundişurile, sărăturile şi lăcoviştele. Prin împădurirea rapidă a terenurilor nisipoase din Delta Dunării şi a celor depe coasta Mării, s'ar da mai multă viaţă regiunilor respective, azi aproape nelocuite. In ceeace priveşte refacerea multor coaste degradate în urma păşunatului n'ar fi nevoie decât de linişte şi de mici intervenţiuni din partea silvicultorului. Pe aceste coaste, în locurile mai aşezate, ferite de curenţi şi cu sol profund, infiinţarea livezilor de nuci, ar aduce însemnate venituri proprietarilor şi ţării.

Să se ajute apoi particularii să-şi înfiinţeze perdele de arbori la câmpie contra vântului şi secetei, să se încurajeze crearea de grădini publice şi parcuri şi să se stăruiască ca plantarea şoselelor cu arbori şi poeni, să devină cât mai curând, un fapt împlinit.

2) *Sporirea producţiei la ha.*

Odată cu sporirea suprafeţei pădurilor, va trebui sporită şi producţia lemnoasă, la unitatea de suprafaţă. Pentru aceasta trebueşte mărită consistenţa masivelor. Să stăruim apoi cu toată puterea, ca să sporim procentul stejarului, gorunului, gârniţei, frasinului, bradului, molidului şi laricelui în masive.

Pe lângă cultura acestor esenţe preţioase, trebue intensificate:

a) Cultura teiului şi plopului tremurător, în pădurile de gorun şi fag în regiunile de deal.

b) Ameliorarea zăvoaelor de anin negru din lunca râurilor noastre.

c) Introducerea frasinului şi stejarului pedunculat în regiunea uşor inundabilă a Dunării.

d) Ameliorarea şi regenerarea zăvoaelor de salcie şi plop.

Aceasta pentru motivul că speciile moi cresc repede şi sunt din ce în ce mai căutate pe piaţă.

e) Intensificarea culturii speciilor exotice ca: nucul american, plopul de Canada, Taxodium distichum, Maclura aurantiaca şi salcâmul.

3) *Ameliorarea staţiunei şi condiţiilor de scoatere.*

Pe lângă împlinirea celor de mai sus, să stăruim şi pentru ameliorarea solului prin introducerea speciilor de amestec şi subarboretului indicate de staţiune. Mai ales să se oprească cu orice preţ păşunatul din pădure. Drumurile de scoatere să fie de asemenea restrânse la strictul necesar, iar regenerarea pădurilor să se facă pe cât posibil natural şi în limita timpului prescris de amenajamente.

Pentru aducerea la îndeplinire a programului schiţat trebuesc intensificate: culegerea de seminţe şi producerea de pueţi în pepiniere.

4) *Ameliorarea calităţii produselor.*

Pe lângă mărirea suprafeţei păduroase cu porţiuni improprii altor culturi, e necesar să stăruim şi la îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor forestiere. La pădurile Statului, la ale instituţiunilor publice şi particulare, arboretele să fie conduse apoi la vârste mai înainte, ca să producem şi lemn de lucru şi să obţinem venituri mai mari. Să păstrăm masivul închis, ca să favorizăm creşterea în înălţime, rectitudinea şi cilindricitatea trunchiurilor. Să stăruim deasemeni pentru îndrumarea proprietăţilor pentru o gospodărie forestieră mai înaintată şi să urmărim cu atenţie sporirea procentului de specii preţioase, prin operaţiuni culturale. Aceste lucrări vor mări venitul pădurilor cu 20—30%, în raport cu venitul din produsele principale.

Pentru desvoltarea lor. va trebui sa construim drumuri multe şi bune în regiunile de munte şi deal, pentru scoaterea lemnului din parchete.

Tot în privinţa operaţiunilor culturale, va trebui să avem neapărat în vedere, ca:

a) operaţiunile culturale să rămână într'un cadru pur cultural, veniturile din produsele secundare, urmând să conteze puţin în bugetul general al ocoalelor.

2) operaţiunile culturale să fie făcute în regie.

5) *Exploatarea raţională a pădurilor.*

Să stăruim pe lângă intensificarea lucrărilor de împădurire si de cultură forestieră, ca şi exploatărea pădurilor să se facă raţional. Tăerea, scoaterea, sortarea şi păstrarea lemnului, să se facă în condiţiuni optime. Să se înfiinţeze industrii noui, să se încurajeze industria la domiciliu, să se pună problema industrializării fagului, să se amelioreze veniturile din produsele accesorii.

Aducând la îndeplinire aceste dorinţi, producţia noastră forestieră va spori în foarte scurt timp şi cu ea şi veniturile statului din păduri.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECĂ IN LUNA IANUARIE 1939.

In ceeace priveşte periodicele sunt notate în Rev. Pădurilor pe 1936 pag. 242.

1) Heske Franz Dr. Ing.: Die Waldverbreitung Deutschlandskarte.

2) Minist. Agriculturii şi Domeniilor: Statistica agricolă pe 1936: a) Producţia agricolă; 2) Suprafeţele cultivate.

3) Wolfgang Baumgart: Der Wald in der deutschen Dichtung, Berlin und Leipzig 1936.

4) Hermann Gerhards: Der deutsche Wald und seine reichen gaben. Ulm a. d. D. 1937.

5) Hans C. Lutz: Der Holzspiritus und die deutsche Treibstoffversorgung. Berlin 1936.

6) Speyer Walter: Entomologie- (Wissenschaftliche Forschungsberichte Naturwissenschaftliche Reihe-Band 43). Dresden und Leipzig 1937.

7) M. Hering: Die Blattminen (Bestimmungs-Tabellen aller von Insekten-Larwen der verschiedenen Ordnungen erzeugten Minen.

8) Franz Heske: German-Forestry. Oxford 1938.

9) Czuber-Burkhardt: Die statischen Forschungsmethoden. Wien, 1938.

10) L. Jost Prof.: Baum und Wald. Berlin. 1936.

11) W. von Wettstein: Die Vermehrung und Kultur der Pappel, Frankfurt am Main, 1937.

12) Dr. H. Banasch: Die Umstellung der deutschen Forst-Holzwirtschaft auf den Binnenmarkt. Würzburg, 1937.

13) George I. Lahovary, G-ral C. I. Brătianu, Grigore G. Tocilescu: Marele Dicționar Geografic al României. Vol. I—V. București, 1898—1902.

14) Verhandlungen und Mittelungen des Siebenbürg. Vereins für Naturwissenschaften zu Hermannstadt. Wissenschaftlicher Teil-Band 85/86. Hermannstadt 1937.

15) Albert Hesse: Politische Ökonomie. Erste Band: Deutsches Wirtschaftsleben, Iena 1935.

16) A. Hesse: Politische Ökonomie. Zweiter Band: Volkswirtschaftslehre, Iena 1936.

17) Albert Hesse: Politische Ökonomie Dreitter Band: Volkswirtschaftspolitik, Iena 1937.

19) „Hütte": Manuel de l'Ingénieur. Tome I—III. Paris et Liege Iena 1934.

19) „Hütte": Hanuael de l'Ingénieur. Tome I—III. Paris et Liège 1926

20) W. von Laer: Waldheil-Hilfstafeln für Forsteinrichtung und Waldvertrechnung. Berlin 1936.

21) Knuchel H.: Hilfstafeln für Holzmassen-Berechnungen. Tables pour le calcul du volume des bois. Berne 1937.

22) Heske Franz: Im heiligen Lande der Gangesquellen. Berlin 1937.

23) Hunt G. M. and Garrat G. A.: Wood Preservation. New-York and London, 1938

24) Schläpfer P. und I. Tobler: Theoretische und Praktische Untersuchungen über den Betrieb von Motorfahrzeugen mit Holzgaz. Bern 1937.

25) Die Reichshoma, Berlin, 1938

26) Fr. E. Döbele: Der mitteldeutsche private Grosswaldbesitz. Dresden 1937.

27) Ernst Storm: Volkswirtschaftlicher Grundriss, Berlin 1937.

28) A. Moll. Das Holz. Sein Bau und sein Leben. Meissen 1937.

29) Tarif und Dienstordnungen des Reichsforstmeisters und des Reichstreuhänders für den öffentlichen Dienst. Berlin 1938.

30) Die Ausbildung für den höheren Forstdienst. Berlin 1938.

31) Codrii Bucovinei. Anul VII. Cernăuți 1937.

32) Scheffer F. Agrikulturchemie Teil a: Boden. Stuttgardt 1937.

33) Tschermak Leo: Die Natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen. Wien 1935.

34) Schmied Herbert Dr.: Aufnahme, Berechnung der Ergebnisse und Führung der Aufzeichnungen von Dauerversuchsflächen. Wien 1932.

35) Tschermak Leo Dr. Ing.: Die Verbreitung der Rotbuche in Österreich. Wien 1929.

36) Splitter Hans Dr.: Ein Weg zur Eigenversorgung Deutschlands mit Naturharzen. Berlin 1937.

37) Ernst Fr. und Müller K. M.: Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns. Heft. 19. München 1928.

39) Reinhold Gerhard: Gesamtwuchsleistung. (Mitt. aus der Staatsf. v. Bayerns. Heft. 18. München 1926.

39) Gutmann Dr., Krauss Gustav und Dr. Geiger: Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns. Heft 17. München 1926.

40) Holzbau, Holzschutz, Holzverarbeitung. Berlin 1928.

41) Graf Otto: Tragfähigkeit der Bauhölzer und der Holzverbindungen. Berlin 1938.

42) Präsident des Staatlichen Materialprüfungsamts Berlin-Dahlem: Leitgedanken einer neuzeitlichen Werkstoff-Forschung. Berlin.

43) Hesmer Herbert: Die heutige Bewaldung Deutschlands. II. Anfl. Berlin 1938.

44) Wiedemann E.: Die Fichte 1936. Hannover 1937.

45) Artaria Paul: Schweizer Holzhauser, Basel 1936.

46) Schroder Gerhardt: Das Sammeln, Konservieren und Aufstellen von Wirbeltieren. Berlin 1936.

47) Vorschriften für die Dienstkleidung im Staatsgemeinde-und Privatforstdienst. Neudamm 1938.

48) Weigand Joseph: Enstehen und Bildung der Jagdbezirke unter besonderer Berücksichtigung des Verfahrens. Berlin 1937.

49) Lang A.: Die Fichtensortentafel der Würtembergischen Forsteinrichtungsanstalt. Frankfurt am Mein 1938.

50) Schmitt Richardt Dr. Ing.: Die Waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hoch Spessart. Würzburg 1936.

51) Funkhauser Franz: Leitfaden für Schweizerische Unterförster und Bannwartenkurse. 7 Auflage. Bern 1938.

52) Schäfer C.: Die deutsche Holzbaukunst. Dresden 1937.

53) W. Parchmann. W. Wrabec, R. Walbrecht: Die forst-und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches. 1 Band. Berlin und Leipzig 1937.

54) W. Parchmann. W. Wrabec, R. Walbrecht: Die forst-und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches. 2 Band. Berlin und Leipzig 1938.

55) Mayer Wegelin: Ästung. Hannover 1936.

56) Schaedelin W. (trad. Maurice Droz). L'Eclaircie. Traitement des forêts par la sélection qualitative. Neuchatel et Paris 1937.

57. Litzelmann E. Dr.: Pflanzenwanderungen im Klimawechsel der Nacheiszeit. Oehringen 1938.

58) Laatsch W. Dinamik der deutschen Acker- und Waldböden. Dresden und Leipzig 1938.

59) Ebes K.: Vorming van Thyllen in Geveld Benkenhout. Wageningen 1937.

60) Schmauss A.: Das Problem der Wettervorhersage. Zweite Auflage. Leipzig 1937.

61) Olbrich A. Ing. Dr.: Handbuch der Baumschulen. Hannover 1937.

62) Boerner F.: Laubgehölze, Rosen und Nadelgehölze. Ein Lehr und Nachschlagewerk für die Praxis. Nordhausen am Harz 1938.

63) V. Bülov, Kurd: Deutschlands Wald und Ackerböden. Deutscher Boden. Band III. Berlin 1936.

64) Vigoureux: Des ventes de coupes de bois. Paris 1935.

65) Association Centrale pour l'Aménagement des montagnes: Le prémier Congrès International de l'Aménagement des montagnes. Bordeaux 19—21 Juillet. Bordeaux 1909.

66) Baak W.: Die Nadelholzlochpflanzung. 6. Eberswalde 1938.

67) Lathrop Packcharles and Gill Tom: Forest Facts for Schools. New-York 1938.

SEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 27

Ședința din 21 Decembrie 1938

Membri prezenți Domnii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Năstăsescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan.

Ședința se deschide la orele 19,30' sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președintele Societății.

Se discută în legătură cu alegerile, ce se vor face la 27 Decembrie 1938, pentru Colegiul Inginerilor.

D-l C. P. Georgescu se plânge de lipsa de camaraderie a unui coleg care n'a candidat pe lista Societății „Progresul Silvic", dar a trecut pe lista A.G.I.R.-ului, în locul D-sale.

D-nii Grozescu și A. Ionescu au dat explicații asupra celor petrecute la A.G.I.R, când s'a modificat lista Societății „Progresul Silvic".

D-l A. Nedelcovici e de părere să reacționăm împotriva atitudinii A.G.I.R.-ului, care a înțeles să șteargă depe lista Societății noastre pe cei mai de seamă dintre aleșii noștri: fostul președinte al Societății „Progresul Silvic" și decanul secției silvice, înlocuindu-i cu alții, cu mai puțină suprafață, prin mașinațiuni ascunse. In concluzie, D-l Nedelcovici crede, că aceasta e recunoștința A.G.I.R.-ului pe care l-am găzduit în casa noastră atâta vreme și cere să răspundem energic la această tutelă și cenzură, ce o încearcă A.G.I.R.-ul asupra noastră.

Consiliul în majoritate e de părere, ca reacțiunea să se facă public și imediat, înaintea alegerilor de Colegiu.

D-l G. Năstăsescu e de părere să răpundem A.G.I.R.-ului printr'o adresă.

D-l M. Drăcea e de părere să se trimită o adresă de protest Președintelui A.G.I.R. în care să se explice; că noi nu i-am trimis lista noastră ca s'o confirme, ci numai ca să ia cunoștință de ea.

D-l Drăcea propune să se trimită inginerilor silvici o scrisoare cu următorul cuprins:

Domnule și iubite coleg,

In Monitorul Oficial No. 283 din 5 Decembrie a. c., Ministerul Lucrărilor Publice a publicat dispozițiunile referitoare la convocarea și constituirea Colegiului Inginerilor.

In această convocare se preciza că, acei cari sunt candidați, să-și depună candidaturile cel mai târziu până în ziua de 15 Decembrie a. c.

Termenul fiind prea scurt, se înțelege că, o consultare generală a membrilor Societății nu se putea face și n'a făcut-o nici un corp.

De aceea Consiliul Societății „Progresul Silvic" a ținut ședință specială în ziua de 8 Decembrie a. c., pentru a discuta cum s'ar putea constitui mai bine, comitetul și consiliul de disciplină al Secției.

Pornind dela convingerea, pe care au manifestat-o, de altfel, toate corpurile, că alegerea trebue cât mai mult simplificată, iar cei aleși să reprezinte toate instituțiile silvice, s'a alcătuit din membrii prezenți la ședință o listă în următoarea compunere:

Pentru Comitetul Secției Silvice

1. Alimănișteanu Const., Ing. silvic. liber profesionist.
2. Drăcea Marin, Ing. Cons. silvic, Prof. la Șc. Politehnică și Director I.C.E.F.
3. Emanoil Const., Ing. insp. silvic, șeful serv. Comercial. Direcția V Silvică, București.
4. Georgescu P. C., Ing. cons. silvic, pensionar.
5. Grozescu Dem., Ing. cons. silvic, Director Dir. Ameliorărilor și PPAS.
6. Ionescu Andrei, Ing. insp. g-ral silvic, Membru in Consiliul Tehnic al Pădurilor.
7. Lazăr Horia, Ing. cons. silvic, Director Dir. Regimului silvic.
8. Manoilescu Mircea, ing. insp. silvic, liber profesionist.
9. Năstăsescu Gh., Ing. cons. silvic, Președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor.
10. Nedelcovici Gh. At., Ing. cons. silvic, Administrator C.A.P.S.
11. Stinghe N. V., Ing. cons. silvic, Prof. la Sc. Politehnică, decan al Secției silvice, Director delegat I.C.E.F

Pentru comisia disciplinară.

Membri titulari:

1. Moldovan I. Ing., cons. silvic, Subadministrator C.A.P.S.
2. Bunescu M. C., Ing. cons. silvic, Membru in Comitetul de Direcție C.A.P.S.
3. Florescu P. M., Ing. cons. silvic, Insp. general C.A.P.S.
4. Traian Heroiu, Ing. insp. g-ral silvic, Subdirector I.C.E.F.

Membri supleanți:

1. Popescu Al., Ing. cons. silvic, Membru în Comitetul de Dir. CAPS.
2. Rădulescu Marin, Ing. insp. g-ral silvic. Șeful serv. Cultura Pădurilor C.A.P.S.

3. Marinescu I., Ing. insp. g-ral silvic. Şeful serv. Ameliorărilor. Dir. Ameliorărilor şi P.P.A.S.
4. Constantinescu Gh., Ing. insp. g-ral silvic. Şeful serv. aprovizionărilor din Institutul Naţional al Cooperaţiei.

A doua zi (9 Decembrie a. c.) întrucât Corpul trebuia prevenit de importanța constituirii colegiului, s'a convocat o întrunire a membrilor aflători în Bucureşti, aducându-se la cunoştinţă normele şi termenele după care urmează să se facă depunerile candidaturilor şi votarea precum şi concluziile la care a ajuns Consiliul, în această privinţă.

S'a arătat cu acea ocazie, că prin aceasta nu se ridică nimănui dreptul de a candida şi că oricine este liber să-şi depună singur candidatura sau să-i fie propusă la Ministerul Lucrărilor Publice.

Candidații desemnați în Consiliu și indicaţi mai sus, au fost propuşi apoi pe o listă comună, susţinută de un număr de membri depăşind numărul de 15, prevăzut de instrucţiunile de aplicarea legii.

S'a atras atenţia la consfătuirea avută, că nu există niciun impediment legal ca membrii din provincie să-şi pună candidatura şi să fie aleşi.

Totuşi, pentrucă prezența lor la Bucureşti, cât mai des, este necesară şi pentrucă pe de altă parte, conform legii, urmează să se formeze şi comitete regionale, tocmai pentru ca acei ce nu stau în Capitală să aibă posibilitatea de a-şi spune cuvântul lor autorizat, există o sugestie, chiar din partea Ministerului Lucrărilor Publice, care conduce lucrările Colegiului, ca cei ce vor face parte din Consiliu ca delegaţi ai diverselor secțiuni, să aibă resedința în Bucureşti.

Mai atragem atenţia membrilor, că în intenţia legiuitorului a fost să figureze în Comitetul Secției nu numai funcţionari de Stat, ci şi persoane din cadrul particular. Ne îngăduim a observa că între persoanele propuse de Consiliu, satisfac în convingerea noastră această intenție a legiuitorului. Domnii:

Alimănişteanu C., inginer silvc, liber profesonist.

Georgescu P. C., inginer consilier silvic, pensionar.

Manoilescu Mircea, inginer silvic, liber profesionist.

In afară de aceasta, D-nii Alimănişteanu şi Manoilescu au fost vechi şi încercați parlamentari, cari au adus incontestabile servicii, colaborând de multe ori hotăritor, în parlament, la toate realizările importante ale Corpului.

Menționăm între altele aportul adus Corpului silvic la înfăptuirea legii colegiului inginerilor, prin acțiunea d-lui C. Alimănişteanu, care a răspuns apelului oridecâteori interesele Societăţii au cerut intervenţiunea sa.

Din acelaş sens, a contribuit la promovarea intereselor de corp şi D-l Mircea Manoilescu, cu ocazia legilor de organizarea Ad-ţiei pădurilor, însuşindu-şi şi susţinând cu multă tenacitate punctul de vedere al Societăţii.

In ce priveşte activitatea D-lui consilier C. P. Georgescu, pentru promovarea intereselor corpului silvic, vă este îndeajuns de cunoscută pentru a fi nevoie să mai fie, încăodată, aci subliniată

Societatea „Progresul Silvic" neputând să informeze pe membrii săi inainte de depunerea candidaturilor, dată fiind urgenţa chestiunii, îşi face datoria să-i pună la curent, prin această circulară, cu desfăşurarea faptelor.

Odată cu această informare, Societatea „Progresul Silvic" roagă pe membrii săi să dea votul şi să trimită în Comitetul Secţiei pe cei 11 candidaţi, precum şi pe cei 8 pentru comisia de disciplină, dintre cari 4 ca membri titulari şi 4 ca membri supleanţi.

Consiliul roagă pe membrii săi să dea concursul Societăţii să-şi constitue un comitet, care să poată lucra armonios şi efectiv, pentru unitatea, binele şi prosperitatea Corpului.

Reproducem din Monitorul Oficial No. 283 din 5 Decembrie 1938, modul cum se va face votarea:

Adunarea generală a secţiunii va fi prezidată de un preşedinte adhoc, ales prin aclamaţiuni.

Pentru completarea biroului, preşedintele ales va desemna dintre membrii adunării doi secretari şi doi scrutatori.

Membrii prezenţi depun personal buletinul de vot în şedinţă, la biroul adunării. Acei cari votează prin corespondenţă vor trimite votul lor prin scrisoare recomandată sau prin curier, la biroul comisiunii pentru constituirea Colegiului (Ministerul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor, bulevardul Elisabeta No. 27) până în ziua adunării generale, ora 9 dimineaţa.

Votarea se va face prin vot secret, cu buletine albe, având mărimea de 10x15 cm, in care se vor scrie cu cerneală mai intâi cei 11 membri ai comitetului secţiunii şi apoi cei 4 din comisia de disciplină, precum şi ceilalţi 4 supleanţi ai lor.

Buletinul se va baga in plicurile albe ştampilate de biroul constituit adhoc pentru votare.

Buletinele celor cari vor vota prin corespondenţa vor fi inchise în plicuri, purtând stampila comisiunii pentru constituirea Colegiului. Buletinul de vot se va pune in plicul cel mic care va fi închis si nu va avea nici scris pe el.

In plicul cel mare se va introduce plicul cel mic şi o carte de vizită a persoanei care a votat.

Plicul mare se va expedia la adresa comisiunii provizorii pentru constituirea Colegiului Inginerilor.

Plicurile, impreună cu buletinul de vot stampilate, se găsesc la serviciile judeţene agricole, silvice şi de drumuri, de unde se pot ridica, semnând de primire.

In ziua adunării generale despuierea scrutinului va incepe la ora 17, după care nu se mai primesc buletine de vot.

Preşedinte, Prof. M. Drăcea.

Consiliul e de acord, fără a se mai publica şi la ziar şi fără a se mai trimite adresă de protest A.G.I.R.-ului.

II. D-l M. Rădulescu cere virimente de fonduri pentru armonizarea cheltuelilor cu prevederile bugetare. Consiliul aprobă virimentele pentru suma de lei 122.048 dela articolele 4, 9 şi 38 la articolele 16, 17, 21 şi 32.

III. Administrative.

D-l Tr. Heroiu propune să se dea premii în bani inginerilor cari au avut activitate publicistică în publicaţiuni particulare pentru propagandă forestieră.

Consiliul aprobă, mulţumind d-lui Tr. Heroiu, care a condus această mişcare publicistică.

D-l Tr. Heroiu propune să se aducă mulţumiri D-lui Stanciu Stoian şi D-nei Ionescu Heroiu, cari ne-au dat concursul la introducerea orelor de silvicultură în programul analitic al şcoalelor normale.

D-l M. Rădulescu citeşte referatul cu privire la plantaţiie făcute de D-l Ing. insp. pens. N. Mateescu, în judeţul Argeş, dela 1908 până după război. Consiliul apreciază activitatea d-lui N. Mateescu şi aprobă a i se da un premiu de 10.000 lei.

Se aprobă pentru AVIS—Bucureşti suma de lei 25.000 din sublariu personalului administrativ al Societăţii.

De asemenea se aprobă referatul d-lui Casier pentru ajutoarele propuse pentru personalul care a adus servicii Societăţii în cursul anului 1938, fără a fi în serviciul ei.

Se aprobă pentru AVIS—Bucureşti suma de lei 25.000 din subvenţia pe anul 1938.

Se admit în Societate următorii ingineri silvici: Zamfir Const., Ştefănescu Mihai, Lepădatu Miclea, Virgil Ionescu, Panaitescu G. B. Felix, Georgescu L. Ovidiu şi Vintilescu T. Nicolae.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Secretar general, Tr. Heroiu".

PROCES-VERBAL No. 1

Şedinţa din 13 Ianuarie 1939

Membrii prezenţi Domnii: N N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Mircea Manoilescu, Năstăsescu Gh., V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe

Şedinţa se deschide la orele 19,30' sub preşedinţia d-lui Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea:

Ordine de zi:

1) Constituirea biroului Societăţii pe 1939.
2) Diverse — Administrative.
3) Comunicări.

1. Potrivit votului adunării generale din 1938, cu începere dela

1 Ianuarie 1939, au fost realeşi in Consiliu pentru o nouă perioadă de 4 ani, D-nii: C. P. Georgescu, C. Alimănişteanu, Dem. Grozescu, At Haralamb, Al. Butoi şi Gh. Minescu.

2 Consiliul in unanimitate realege biroul in compunerea lui din anul trecut: Vice-preşedinţi: C Alimănişteanu şi prof. V. N. Stinghe; Secretar general: Traian Heroiu; Casier: M. Rădulescu şi Secretari de şedinţă: N N. Caragea şi At. Haralamb.

3. Procedându-le la tragerea la sorţi a unuia din cei 4 membri, M. Drăcea, P. Ioan, D. Sbulran, M. Rădulescu, cari împreună cu redactorul şef V .N. Stinghe, formează Comitetul de redacţie al Revistei Pădurilor, iese D-l D. Sburlan. Consiliul însă in unanimitate îl realege in Comitetul de redacţie.

D-l Preşedinte M. Drăcea, animat de dorinţa de a vedea la conducerea revistei şi alte persoane, cedează locul d-sael din comitet şi sugerează pentru a fi in spiritul statutului, ca in locul rămas liber să fie ales cineva din afara Consiliului. Consiliul alege pe d-l ing. N. Ghelmezu.

4. Se citeşte răspunsul D-lui C. Ionescu-Siseşti, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor la telegrama de felicitări trimisă de Soc. „Progresul Silvic" cu prilejul anului nou 1939 :

„Vă mulţumesc din inimă pentru telegrama de felicitare, pe care mi-aţi trimis-o in numele Societăţii „Progresul Silvic" a inginerilor silvici

„Urez şi eu, atât Dvs. cât şi membrilor Societăţii, ani mulţi cu sănătate şi isbândă.

„Contez pe colaborarea Societăţii pentru a duce la îndeplinire programul silvic, de care sunt aşa de legat sufleteste".

5. Se comunică membrilor Consiliului invitaţia făcută de Institutul de Cercetări Agronomice din România, de a participa la şedinţa de deschidere a seriei de referate pe anul 1939 a acestui Institut, care va avea loc Luni 16 Ianuarie 1939, ora 18.

6. D-l Prof. V. N. Stinghe, anunţă începerea celui de al VI-lea ciclu de conferinţe al Cercului de Studii Forestiere.

Cu acest prilej, D-sa îşi exprimă părerea că trebue să accentuăm caracterul ştiinţific al Societăţii.

7. D-l Preşedinte M. Drăcea, semnalează apariţia câtorva legi, cari merită nu numai să luăm cunoştinţă de ele, ci chiar de a le studia în amănunt:

a) legea organizării Ministerului Economiei Naţionale;

b) legea organelor exportatoare;

c) legea serviciului social.

In legătură cu cea din urmă, D-sa crede că trebue să reluăm problema „Chemării sociale a inginerului silvic", desbătută într'una din precedentele noastre adunări generale şi să publicăm din nou in broşură lucrările noastre pentru a face dovadă între altele că noi am fost prezenţi înainte de apariţia legii amintită.

Stăruie asupra faptului că trebue să găsim formula de a fi mai activi pe liniile trasate de această lege.

8. Se semnalează apariția legii pentru înființarea Casei de Credit a Minsiterului de Agricultură și Domenii. Se hotărăște a se pune pe ordinea de zi a ședinței viitoare.

9. D-l A. Haralamb semnalează modificarea ce se plănuiește la legea Casei Rurale .

Crede că este momentul să relizăm unul din deziderateie noastre — Mărirea patrimoniului forestier al Statului — prin cumpărări ce s'ar face de către Casa Rurală. Să se intervie pentru a se prevedea în lege și această posibilitate.

D-l Prof. V. N. Stinghe se raliază la părerea D-lui Haralamb.

D-l Președinte M. Drăcea, arătând eventualele dificultăți ce s'ar întâmpina în sensul celor cerute de D-nii Stinghe și Haralamb, este de părere să se facă o lege specială pentru cumpărare de păduri.

Se va activa în ambele direcții.

Ședința se ridică la orele 20,30'.

Președinte, *M. Drăcea*

Secretar general, Tr. Heroiu.

PROCES-VERBAL No. 2

Ședința de Vineri 27 Ianuarie 1939

Membri prezenți Domnii: M. Drăcea,I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P Florescu, At. Haralamb, A. Ionescu, M. Manoilescu, G. Minescu, G. Năstăsescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 19,30' sub președinția D-ului Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi :

1. Constituirea secțiunilor.
2. Constituirea comisiunilor administrative.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, se citesc procesele-verbale Nr. 27 din 21.XII.938 și 1 din 13.I.939 ale Consiliului de administrație al Societății și se aprobă.

Apoi se ratifică procesul-verbal No. 1 din 21.I.939 al Comitetului de Direcție.

I. Compunerea secțiunilor:

Pentru secțiunile I și II. compunerea rămâne aceeaș:

I . Gh. Năstăsescu, președinte, At. Haralamb, secretar, M. Drăcea, Tr. Heroiu, M Rădulescu, V N. Stinghe, E. Vâlceanu, membri.

II : D. Grozescu, președinte, C. Emanoil, secretar, A. Ionescu, Gh. Luțescu, A. Nedelcovici, D Sburlan, C. Bunescu, membri.

Compunerea secțiunei III rămâne deasemenea, aceeaș, cu excepția d-lui I. Comaniciu, ieșit din Consiliu. Intrucât D-sa deținea și funcţiunea de presedinte al Secţiei, se alege în locul d-sale, D-l M. P. Florescu.

Consiliul hotărăşte, ca la 31 Martie a. c. fiecare secţie să refere Consiliului, asupra activităţii desvoltate între 1.I.939 şi 31.III.939.

II. Compunerea comisiunilor administrative.

Comisiunile: Govora, Techirghiol, Cămin, rămân aceleaşi.

Govora. D-nii: C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, N. N. Caragea.

Techirghiol: D-nii: Gh. V. Luţescu şi Al. Butoi.

Cămin: D-nul: N. N. Caragea.

Comisia Amara, pe lângă D-nii: C. C. Emanoil, M. Rădulescu se adaogă d-l Ing. C. Călinescu, ca şef al Ocolului silvic Slobozia.

C.A.P.I.R., D-nii: M. Drăcea, G. Năstăsescu, D. Grozescu, M. Florescu, H. Lazăr, ca titulari, iar ca supleanţi, D-nii: C. M. Bunescu, G. Minescu, V. N. Priboianu, N. Caragea, cu excepiţa D-lui D. Sburlan, care la cererea sa este înlocuit cu D-l Ilie C. Demetrescu.

Consiliul hotărăşte:

a) Comisia Govora este rugată să prezinte un referat de ansamblu asupra atitudinei pe care trebue să o aibă Societatea pe viitor în chestiunea vilei dela Govora.

b) Comisiunea Techirghiol este rugată să refere în chestiunea cumpărării de loturi din jurul vilei actuale.

c) Comisia Amara este rugată să refere în ce stadiu se găsesc lucrările şi programul lucrărilor pe 1939.

d) D-l N. Caragea este rugat să facă o dare de seamă de felul cum funcţionează căminul şi ce ar trebui să se facă pentru buna lui funcţionare.

e) Comisia C.A.P.I.R. Odată cu comunicările de realegere ce se vor face membrilor din comisie să fie rugată a confirma dacă înţeleg să lucreze activ în această comisie, dar fiind faptul că în anul acesta C.A.P.I.R.-ul va fi chemat să discute chestiuni de mare importanţă, interesând şi Corpul silvic.

III. Diverse delegaţiuni.

D-nii membri din Consiliu cari au avut diferite însărcinări date în anul precedent de consiliu şi nu au răspuns încă acestora, sunt rugaţi ca în termen de 3 săptămâni să refere Consiliului.

D-l A. Haralamb la cererea sa, este înlocuit cu D-l E. Vâlceanu, căruia i se trece astfel sarcina de a întocmi „Regulamentul pentru conducerea desbaterilor Adunării Generale a Soc. Progresul Silvic".

In legătură cu funcţionarea Cercurilor Regionale, Consiliul roagă pe D-nii I. Zeicu, Al. Ştefănescu, O. Rădescu şi Nettea, să refere despre felul cum înțeleg să se organizeze și să funcționeze aceste cercuri regionale.

IV. Administrative.

Consiliul hotărăște să se trimită Frontului Renașterii Naționale o adresă însoțită de tabloul inginerilor silvici cari au aderat și s'au înscris în registrul deschis la Societatea Progresul Silvic.

Ședința se ridică la orele 22.

Președinte, *M. Drăcea.*

Sercetar general, *Tr. Heroiu.*

NECROLOG

† BASILE STĂTESCU

Ing. insp. silvic

1862—1938

Intr'un modest oraş din Oltenia, unde se retrăsese din anul 1926, când a eşit la pensie, şi-a dat obştescul sfârşit în ziua de 11 Septembrie 1938, inspectorul silvic pensionar Basile Stătescu.

S'a născut în Craiova la 1862. Studiile primare şi liceale le-a făcut în oraşul său natal.

După absolvirea liceului s'a înscris la şcoala specială de silvicultură din Bucureşti, pe care a terminat-o — cu diplomă — în anul 1886.

Doi ani mai târziu, a intrat în Serviciul silvic al Statului, fiind numit şef al Ocolului Caracal — pe atunci Hotărani şi apoi Romula — unde a activat până în 1908, când i s'a încredinţat funcţia de agent de control la Regiunea Silvică Bacău. A trecut apoi în aceeaşi calitate la Regiunea Silvică R. Vâlcea, iar mai târziu la R. S. Craiova.

In anul 1924, când au luat fiinţă Direcţiunile Silvice, inspectorul Stătescu a primit însărcinarea de subdirector al Direcţiunei Orşova, funcţie pe care a părăsit-o odată cu eşirea sa la pensie.

Ca funcţionar, B. Stătescu a fost un exemplu de corectitudine şi de abnegaţie în îndeplinirea datoriei.

Dar ceeace l'a caracterizat cu adevărat a fost bunătatea sa nelimitată.

Acest sentiment era la dânsul atât de pronunţat, încât câteodată îi producea chiar neplăceri în serviciu.

Aşa l'am cunoscut şi eu, spre sfârşitul carierei sale: un bătrân plăcut, fără nici o urmă de asprime în figură şi mult înţelegător al necazurilor celor mici.

NECROLOG

† BASILE STĂTESCU

Ing. insp. silvic

1862—1938

Intr'un modest oraş din Oltenia, unde se retrăsese din anul 1926, când a eşit la pensie, şi-a dat obştescul sfârşit în ziua de 11 Septembrie 1938, inspectorul silvic pensionar Basile Stătescu.

S'a născut în Craiova la 1862. Studiile primare şi liceale le-a făcut în oraşul său natal.

După absolvirea liceului s'a înscris la şcoala specială de silvicultură din Bucureşti, pe care a terminat-o — cu diplomă — în anul 1886.

Doi ani mai târziu, a intrat în Serviciul silvic al Statului, fiind numit şef al Ocolului Caracal — pe atunci Hotărani şi apoi Romula — unde a activat până în 1908, când i s'a încredinţat funcţia de agent de control la Regiunea Silvică Bacău. A trecut apoi în aceeaşi calitate la Regiunea Silvică R. Vâlcea, iar mai târziu la R. S. Craiova.

In anul 1924, când au luat fiinţă Direcţiunile Silvice, inspectorul Stătescu a primit însărcinarea de subdirector al Direcţiunei Orşova, funcţie pe care a părăsit-o odată cu eşirea sa la pensie.

Ca funcţionar, B. Stătescu a fost un exemplu de corectitudine şi de abnegaţie în indeplinirea datoriei.

Dar ceeace l'a caracterizat cu adevărat a fost bunătatea sa nelimitată.

Acest sentiment era la dânsul atât de pronunţat, încât câteodată îi producea chiar neplăceri în serviciu.

Aşa l'am cunoscut şi eu, spre sfârşitul carierei sale: un bătrân plăcut, fără nici o urmă de asprime în figură şi mult înţelegător al necazurilor celor mici.

Chiar cu câteva zile înainte de a ne părăsi pentru totdeauna, venerabilul pensionar încă se mai gândea la cei obidiţi de soartă. Cele câteva rânduri scrise cu mâna-i tremurândă, de pe patul de suferinţă, aminteau că isvorul bunătăţei sale nu a secat.

Ce omagiu mai pios pot aduce aceluia care a fost inspectorul silvic Basile Stătescu decât să doresc colegilor — mari şi mici — să-l imite cât mai mult cu putinţă în acţiunile lor.

In ziua de 13 Septembrie 1938 a avut loc in Caracal înhumarea sa.

A fost condus până la locul de vecinică odihnă de familie, colegi, personalul Ocolului silvic local şi multă lume care l'a cunoscut şi stimat.

A V I Z

Domnul Inginer Ilie C. Demetrescu dela Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră (I.C.E.F., str. Clopotarii Vechi 1 — Bucureşti III), întocmeşte referate trimestriale pentru publicaţia germană „Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft“, asupra cărţilor şi articolelor cu subiect forestier sau de ştiinţe învecinate (botanică şi zoologie forestieră, etc.).

Intrucât unele cărţi, şi mai ales articole publicate în alte reviste decât cele îndeobşte cunoscute, ar putea trece neobservate, roagă cu stăruinţă pe domnii autori respectivi să i le trimită, în câte un exemplar, spre recenzare.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având in vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Făget** ş. a. judeţul Târnava Mare, proprietatea V. Bethlen, în suprafaţă de 691 ha. 1200 mp Regimul crâng compus cu 120 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Cristeşti Unguroaia**, judeţul Botoşani, proprietatea Dr. Lustgarten, Carol Lupu ş. a., in suprafaţă de 500 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 36 ani. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

c) Amenajamentul pădurii **Basarabi**, judeţul Baia, proprietatea Al. Călinescu, în suprafaţă de 289 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţi normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Heleşteni**, judeţul Roman, proprietatea Gh. Strat, in suprafaţă de 187 ha. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani. In parcela de molid se vor practica numai operaţiuni culturale.

e) Amenajamentul pădurii **Similişoara**, judeţul Tutova, proprietatea Aurora Gheorghiu, in suprafaţă de 24 ha. 7431 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani

Dată astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sişeşti.*
Nr. 9829 din 17 Ian. 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Muntişorul**, judeţul Muscel, proprietatea Stanca Iosif Moldoveanu ş. a. în suprafaţă de 129 ha. 8500 mp. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi una serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Exploatarea conform acestui regulament se va permite numai după depunerea cauţiunei de regenerare, fixată pentru parchetele exploatate în contravenţie.

b) Amenajamentul pădurii **Sabolciu**, judeţul Bihor proprietatea comunei Sabolciu, în suprafaţă de 109 ha. 1800 mp. Regim şi tratament, codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Glodu Plopiş**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Avram Grigorescu, în suprafaţă de 101 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dobreasca şi Bordee**, judeţul Dâmboviţa şi Muscel, proprietatea Alex. I. Niţescu,, în suprafaţă de 24 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea Mare**, judeţul Muscel, proprietatea Alex. I. Stâlpeanu, în suprafaţă de 24 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Ruda**, judeţul Argeş, proprietatea Ion I. Popescu, în suprafaţă de 22 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sişeşti.*
Nr. 9830 din 17 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Cetariu**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Cetariu, în suprafaţă de 155 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Sântimreu**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sântimreu, în suprafaţă de 125 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Almaşul Mare**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Almaşul Mare, în suprafaţă de 51 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dicăneşti, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Dicăneşti, în suprafaţă de 25 ha., 57000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sişeşti.*
No. 9832 din 17 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Faraoani Cleja**, judeţul Bacău, proprietatea Martin A. Fodor, în suprafaţă de 182 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Drăgodana**, judeţul

Dâmboviţa, proprietatea Ferdinand Koşca, în suprafaţă de 39 ha. 1601 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Urdari**, judeţul Gorj, proprietatea Barbu I. Diaconescu, in suprafaţă de 24 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Mândreşti** lot. III, judeţul Tecuci, proprietatea Ioana R. Rossetti, în suprafaţă de 24 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Mândreşti** lot. IV, judeţul Tecuci, proprietetea Ileana R. Rossetti, în suprafaţă de 23 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 18080 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Desideriu**, judeţul Ddorheiu, proprietatea Ioan şi Carol Essigman, în suprafaţă de 148 ha. 8100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Petriş**, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului din Petriş, în suprafaţă de 117 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Borşa**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Borşa, în suprafaţă de 92 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Dobron** ş. a. judeţul Mureş, proprietatea comunei Breaza, în suprafaţă de 72 ha. 2600 mp. Regim şi tratament compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Saldobagiu de Barcău**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Saldobagiu de Barcău, în suprafaţă de 27 ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 18081 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Intre Săpânţe**, judeţul Maramureş, proprietatea Soc. Anonime pentru Industria Lemnului din Bicsad, în suprafaţă de 663 ha. 2100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Archiş**, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din comuna Archiş în suprafaţă de 53 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 18082 din 27 Ianuarie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Pojorâta, județul C.-Lung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață totală de 11432 ha. 3400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri localizate. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii și Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea.*
No. 18083 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Cosminul, județul Cernăuți, proprietatea Statului, în suprafață de 1205 ha. 0600 mp. tratată în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 120 ani.

Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brăești, Seria IV-a, județul Covurlui, proprietatea Statului, în suprafață de 355 ha. 6200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Drăcea.*
No. 18084 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Dorna Cândrenilor, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 10224 ha. 7100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri localizate. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Drăcea.*
No. 18085 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Dracșani Cozancea, județul Botoșani, proprietatea H. Segall, Boldur. Haimovici ș. a., în suprafață de 792 ha. 5000 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Livezile, județul Dolj, proprietatea Grigore Gramaticescu, în suprafață de 258 ha. 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Scurta, județul Putna, proprietatea Zoe Tangup, in suprafață de 125 ha. 1792 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *G. I. Sisești.*
No. 22847 din 31 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Spineni, județul Dolj, proprietatea Olga Oteteleșanu, in surpafață de 196 ha. 7144 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Pocluşa de Beliu**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Căpâlna, în suprafaţă de 182 ha. 3700 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani începând din anul 1948/1949. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Crângul**, judeţul Tutova, proprietatea Clemansa Zappan, în suprafaţă de 121 ha. 4039 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Zăvoiul Hudeşti Franc**, judeţul Dorohoi, proprietatea Ioan Frank, în suprafaţă de 36 ha. 3000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **La Lăstari** ş. a. judeţul Mehedinţi, proprietatea Maria Nicolescu, în suprafaţă de 26 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Zăvoul Siretului**, judeţul Bacău, proprietatea Leon Furnarache, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

g) Regulamentul de explaotare al pădurii **Deagurile**, judeţul Argeş, proprietatea Alexandrina Tănăsescu, în suprafaţă de 24 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*
No. 22848 din 31 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Dumbrava** ş. a., judeţul Năsăud, proprietatea oraşului Năsăud, în suprafaţă de 402 ha. 6681 mp. tratată în două serii de crâng cu revoluţia normală 35 şi 30 ani; o serie de protecţie A III; trei serii de codru cu tăieri succesive dintre care prima în perioada de aşteptare, a doua cu revoluţia normală 80 ani, iar a 3-a cu revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*
No. 22849 din 31 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Asod Ostoroş**, judeţul Ciuc, proprietatea comunei Chileni, în suprafaţă de 289 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dragomireşti, judeţul Ilfov, proprietatea Gabriel şi Frederica Sanft, în suprafaţă de 146 ha. 6600 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu şi revoluţie normală 12 şi 8 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricuturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 33278 din 9 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Zimbru**, judeţul Arad, proprietatea Robert Zelensky, în suprafaţa de 2140 ha. 3100 mp. Regim şi tratament codrii cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Ignațiu**, județul Bihor, proprietatea comunei Sumugiu, în suprafață de 85 ha. 6000 mp. Regimul crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Buta**, județul Hunedoara, proprietatea Ioan Radu, în suprafață de 47 ha. 9900 mp. Regim si tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Balta Viișoara**, lot. II, județul Teleorman, rpoprietatea Tudor H. Capră, în suprafață de 31 ha. 5646 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentele pădurii **Bragadiru**, județul Teleorman, proprietatea Iancu Gurban și T. Dobrescu, în suprafață de 24 ha. 5500 mp. tratată în două serii de crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricuturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 33280 din 9 Februarie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietatei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886
Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939:

Preşedinte: **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**
Casier: **Rădulescu M.**
Secretar general: **Ionescu-Heroiu Tr.**
Secretari: **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

enzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
enzori supleanţi: **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ŞI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugaţi să dea concursul pentru ca această broşură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINŢE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe şi plantaţii.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

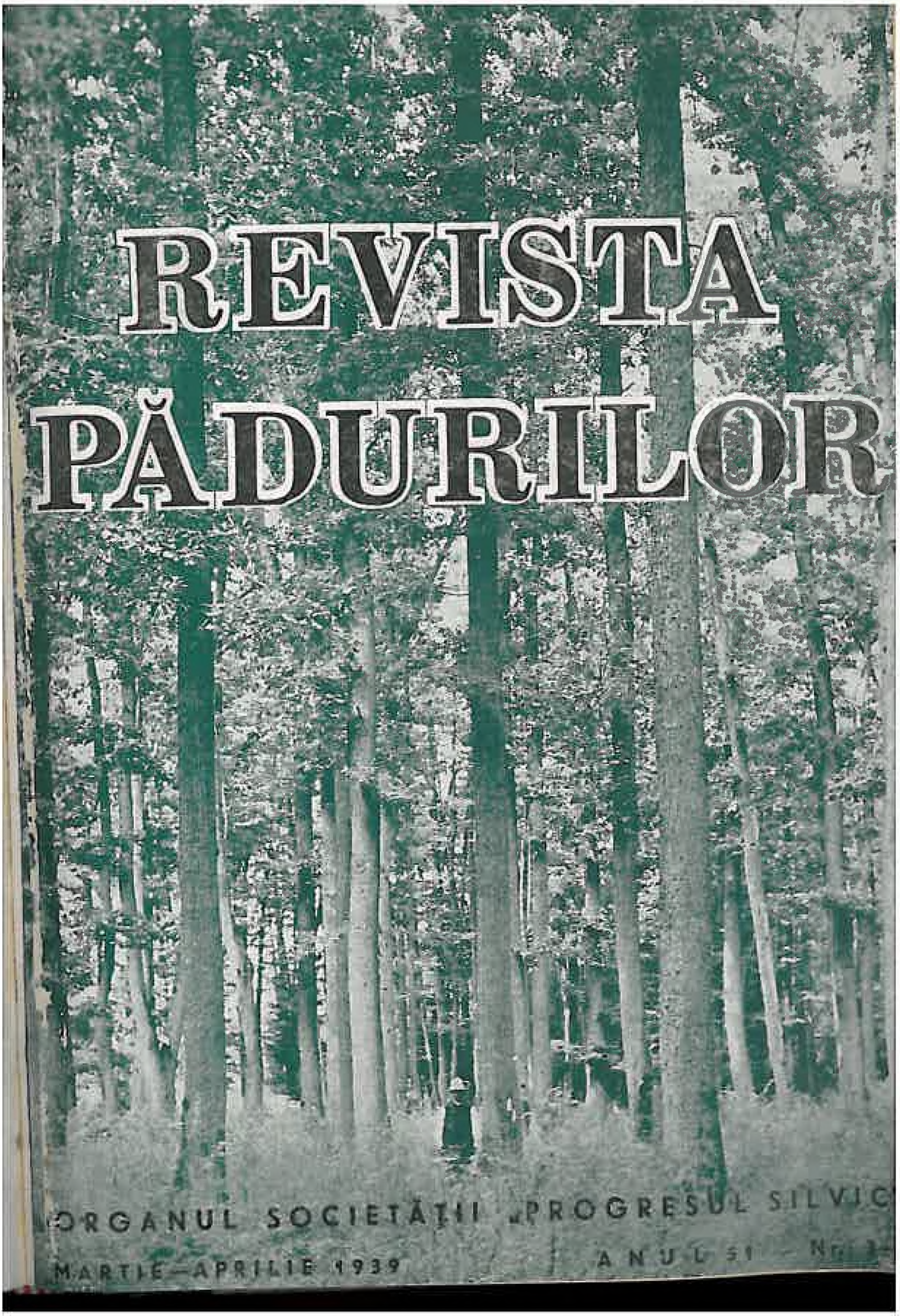

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC

MARTIE—APRILIE 1939 ANUL 51 Nr. 3-

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 51, Nr. 3—4 MARTIE—APRILIE 1939

SUMARUL:

Studii:

Prof. P. Enculescu: Antestepa din câmpia Ardealului — — — — — — 255

Comentarii — Insemnări·

At. Haralamb: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curţii de Argeş — 260
I. Lupe: O staţiune de tisă în munţii Gurghiului — — — — — — — — 268
I. Florescu: Codul silvic şi articolele 139 şi 232 din Procedura penală Carol II 274
V. V. Vasiliu: Stejarii dela Mânăstirea dintr'un lemn — — — — — — 280

Referate:

I. Rătan: Suedia sub aspectul plutirii lemnului de lucru — — — — — — 283

Problemele zilei:

Plopul în cultura forestieră

M. Rădulescu: Plopii — — — — — — — — — — — — — — 293
Anton V. Radulescu: Din avantajele culturii plopului — — — — — — — 297
I. Moldovan-Junior: Plopul tremurător — — — — — — — — — — 300
M. Böhm: Populus canadensis Desf in pădurile ocolului silvic Calafat — 305
H. Czoppelt: Hibrizii de plop repede crescător — — — — — — — — 308

Cronica internă (pag. 310), *Cronica externă* (pag. 316), *Mercuriale* (pag. 322), *Cărţi* (pag. 327), *Reviste* (pag. 331), *Informaţiuni* (pag. 343), *Societatea „Progresul Silvic“* (pag. 345), *Publicaţiuni* (pag. 347)

SOMMAIRE:

Etudes:

L'avantsteppe de la Transylvanie . . . . P. Enculescu

Commentaires:

Pin sylvestre dans les environs de Curtea de Argeş . . . . At. Haralamb
Une station d'if dans les montagnes Gurghiu I. Lupe
Le code forestier et les articles 139 et 232 de la Procédure pénale Carol II . . . . I. Florescu
Les chênes de la Monastère „Dintr'un lemn“ V. Vasiliu

Rapports:

Suède au point de vue du flotage du bois de construction . . . . . I. Rătan

Problèmes à l'ordre du jour:

Le peuplier dans la culture forestière

Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic“ — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Vorsteppe der Transsylvanischen Hochebene . . . . P. Enculescu

Mitteilungen:

Kiefer in dem Umgebung von Curtea de Argeş . . . . . At. Haralamb
Ein Standort von Eibe im Gurghiugebirge . I. Lupe
Das Forstkodex und §§ 139 und 232 des Strafprozessordnungsbuches . . . . I. Florescu
Die Einchenbäume des Klosters „Dintr'un lemn“ . . . . V. Vasiliu

Berichte:

Schweden von Standpunkt der Flösserei I. Rătan

Tagesfragen:

Die Pappel in der Forstkultur

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic“.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 3 și 4/1939

STUDII

ANTESTEPA DIN CÂMPIA ARDEALULUI

(O lămurire întârziată) 1)

de Prof. P. ENCULESCU

Câmpia Ardealului în mare parte din intinderea sa, aparține domeniului antestepei sau stepei cu păduri 2). Această antestepă ca și aceea din Bucovina, din nordul și chiar centrul Moldovei și Basarabiei, nu este o antestepă climatică, ci geognostică dacă se poate numi așa. Prezența sa este strâns legată de existența unor anumite roce (marne) bogate în diferite săruri și greu permeabile pentru apă. Aceste roce, deși se găsesc sub influenta unei clime destul de umedă (media anuală a precipitațiunilor variind între 500 și 700 mm. iar aceea a temperaturii sub 9°) 3), au întârziat procesul de solificare. In legătură cu aceasta, pe socoteala marnelor în loc să se formeze solul de pădure propriu zis sau chiar podzolit, așa cum ar fi trebuit după clima destul de umedă, indicele de ariditate fiind de 30—35 4), s'a format cernoziomul mai mult sau mai puțin degradat.

---

1) Intârzierea acestei lămuriri se datorește faptului că despre lucrarea distinsului nostru botanist D-l Prof. Al. Borza intitulată „Câmpia Ardealului" (Studiu geobotanic) nu am avut cunoștință decât târziu și aceasta dintr'o scurtă recenzie făcută în Rev. Păd. nr. 12/1937. In pag. 1307. lucrarea în extenso nu am putut să o găsesc în comerț.

2) Prof. P. Enculescu: Zones de végétation. L'agriculture en Roumanie. Album Statistique. pag. 11. București, 1929.

3) Aceeași lucrare de mai sus pag. 7.

4) Dr. N. Cernescu: Facteurs de climat et zones de sol en Roumanie. Studii technice și economice. Seria C. nr. 2. Inst. Geol. București, 1934.

Dovada despre aceasta o fac toate porţiunile din cuprinsul acestei antestepe, unde marnele sunt înlocuite prin roce mai poroase (gresii, nisipuri, pietrişuri, etc.) pe contul cărora printr'o solificare normală s'a format nu cernoziomul degradat, ci solul de pădure tipic sau chiar într'un stadiu destul de înaintat de podzolire.

Variaţia solului din cuprinsul antestepei ardelene este de aproape urmărită de aceea a vegetaţiei sale spontane ierboase sau lemnoasă, atât în ce priveşte întinderea sa, cât şi în ce priveste elementele sale alcătuitoare şi modul lor de asociere.

Aceasta este explicarea, că în mijlocul antestepei apar petece mai mari sau mai mici de păduri, care sub toate raporturile se aseamănă cu pădurea propriu zisă de foioase mixte.

Prezenţa acestor petece de păduri a făcut pe D-l Profesor Al. Borza să nege existenţa antestepei în Câmpia Ardealului, pe care o consideră că o veche regiune de pădure propriu zisă (Quercetalia sau chiar Fagetalia în parte), al cărui sol de pădure din trecut s'a distrus în timpurile istorice din cauza despăduririlor şi din care nu au mai rămas decât petece mai mult sau mai puţin întinse [1]).

Este foarte curios şi inexplicabil faptul că, petecele actuale de păduri cu solul lor aşa de caracteristic, nu se întâlnesc în părţile cu marne, ci numai acolo unde sunt roce mai poroase, deci mai permeabile pentru apă.

Să presupunem că adevărul este de partea D-lui Prof. Al. Borza şi să admitem că în decursul timpurilor istorice vechiul sol de pădure a fost distrus prin acţiunea combinată a omului şi a apei ce s'a scurs la suprafaţa sa. Această eroziune, în trecut ca şi azi, s'a făcut cu o intensitate mai mare acolo unde din cauza pantei curgerea apei era mai repede şi din contra ea era mai slabă sau redusă cu totul acolo unde apa curgea încet sau foarte încet, ca pe platouri sau pe aşezăturile depe muchiile dealurilor. Ar urma deci ca în aceste părţi să se fi păstrat porţiuni din vechiul sol de pădure.

---

[1]) Prof. Al. Borza — „Câmpia Ardealului" (Studiu geobotanic), Biblioteca Ateneului Român nr. 4, Bucureşti, 1936. Recenzie în Rev. Păd. nr. 12, an. XLIX.

Dacă se studiază de aproape solul care se aşterne pe aceste părţi aşezate unde eroziunea a fost foarte slabă s'au a lipsit cu totul, se constată că el este reprezentat prin cernoziom degradat acolo unde s'a format pe marne şi din contră prin sol de pădure, chiar prin sol de pădure podzolit, acolo unde s'a format pe contul unor roce mai permeabile.

Influenţa acceleratoare sau întârzietoare a diferitelor roce asupra procesului lor de solificare, se oglindeşte in natura şi repartizarea solurilor şi prin urmare în felul vegetaţiei pe care o suportă.

Caracterul acesta deosebit al antestepei nu este ceva specific pentru Câmpia Ardealului, ci se vede şi în antestepa din nordul şi chiar centrul podişului moldo-basarabean, ca şi în Bucovina. In această din urmă provincie românească, în partea sa dela sud de Siret, antestepa se prezintă ca două insule izolate în mijlocul zonei forestiere, care corespunde la două depresiuni, dintre cari una se întinde între Rădăuţi şi Siret, iar cea de a doua în regiunea Sucevei.

Aceste două antestepe despre care încă de mult timp a făcut menţiune Procopianu-Procopovici [1]), ca şi acea din Câmpia Ardealului, nu sunt climatice ci geognostice. Prezenţa şi întinderea lor este strâns legată de acea a marnelor, roce, care deşi situate în partea şi mai nordică a ţării, într'o climă mai umedă şi mai rece ca aceea a antestepei ardelene (media anuală a precipitaţiunilor variind între 600 până la peste 700 mm., temperatura medie anuală fiind mai puţin de 9°, iar indicele de ariditate cuprins între 30—45), totuşi chiar în asemenea condiţiuni marnele au întârziat procesul de solificare. Din această cauză pe socoteala marnelor s'a format cernoziom în diferite stadii de degradare, în timp ce pe suprafaţa înălţimilor imediat vecine alcătuite însă din roce mai poroase (nisipuri, gresii, pietrişuri, etc.), se aşterne peste tot podzolul tipic.

---

1) Zur Flora der Horaiz. Wien, 1893.

Deosebirea mare sub raportul solului este evidenţiată şi de vegetaţia spontană. Astfel, pe podzol ea este reprezentată prin întinsi codrii, formaţi între alte esenţe, din fag, mesteacăn şi chiar brad şi cu o vegetaţie ierboasă caracteristică pentru asemenea păduri; pe cernoziomul degradat atât vegetaţia ierboasă cât şi cea lemnoasă, cu totul deosebită de a podzolului, cuprinde elemente proprii antestepei.

Distrugerea vechiului sol de pădure şi înlocuirea lui cu altele mai recente invocată pentru Câmpia Ardealului, în antestepele Bucovinei este cu desăvârşire înlăturată, căci ţinând seama că suprafaţa lor este aproape plană sau slab accidentată, o asemenea distrugere nu a putut avea loc sau a fost foarte slabă.

Un exemplu şi mai tipic, care pledează în favoarea celor susţinute mai sus, il oferă pădurea Dumbrava Roşie dela sud-este de localitatea Ceplenita din judeţul Iaşi [1]. Acest mci petec de pădure, care apare ca o insulă în mijlocul stepei, în partea sa centrală, care este şi partea cu altitudine mai mare se prezintă cu toate caracterele pădurii propriu zise, suportată de un sol tipic de pădure format pe socoteala unor nisipuri mai mult sau mai puţin argiloase. In spre margini, paralel cu descreşterea altitudinii, pe nesimţite pădurea capătă aspectul tipic de antestepă, iar solul este înlocuit prin cernoziom degradat format pe socoteala unor marne. Mai departe pădurea rărindu-se din ce în ce mai mult, în cele din urmă dispare, de aci încolo se continuă de jur-împrejur stepa fără păduri, aşa de bine caracterizată prin solul, ca şi prin vegetaţia sa spontană cu întinse şi dese asociaţiuni de Stipa capillata L. în părţile sale necultivate [2]).

Din cele expuse mai sus rezultă destul de clar că, antestepa din Câmpia Ardealului, caşi din alte ţări din nordul ţării, nu sunt climatice şi nici determinate de distrugerea în decursul

---

1) P. Enculescu: Zonele de vegetaţie lemnoasă din România, pl. IV. Mem. Inst. Geol. Vol. I, Bucureşti, 1924.

2) P. Enculescu: l. c. tab. XXXV.

timpurilor istorice a unui vechi sol de pădure, din cauza despăduririlor, aşa cum s'a susţinut; ci prezenţei unor anumite roce, care prin proprietăţile fizice şi prin compoziţia lor chimică au întârziat procesul de solificare care şi azi este pe cale de îndeplinire, acolo unde i se dă posibilitate.

Die Vorsteppe der transsylvanischen Hochebene.

L'avantstepe de la plaine de Transylvanie.

Une réponse à un étude publié, il y a quelque temps, par M. le Prof. Borza.

Celui-ci considérait la „plaine de la Transsylvanie" non comme une d'antésteppe proprement dite, d'origine climatique, mais comme une ancienne région des forêts, déboisée.

M. Enculescu qui répond, est d'avis qu'on se trouve en présence d'une steppe d'origine „géognostique", provoquée par l'abondance des marnes peu perméables.

COMENTARII — INSEMNĂRI

Din lucrările Institutului de Cercetări forestiere

PIN SILVESTRU SPONTAN IN ÎMPREJURIMILE CURȚII DE ARGEȘ

de Ing. AT. HARALAMB

Literatura nu cunoștea până acum, pentru Valea Argeșului, decât un singur loc unde să se găsească pin silvestru în stare naturală: Cheile Argeșului.

In cele de mai jos, vom descrie două noui stațiuni, care prezintă și interesul că se găsesc mai la Sud de punctul cunoscut până acum [1]).

1. O primă stațiune se găsește în cuprinsul comunei Oești (Argeș), la 10 km depărtare de Cheile Argeșului.

Această stațiune se poate vedea chiar depe șoseaua ce străbate comuna Oești sau depe linia de cale ferată de exploatare forestieră a Casei Pădurilor.

Pinul este împrăștiat pe crestele dealurilor râpoase din dreapta Argeșului, pe o lungime de circa 2 km, începând dela gura râului Valea Mare în sus spre Corbeni. In adâncime, pătrunde în basinul pârâului Valea Seacă care, după cât îl arată numele, nu are apă decât când plouă sau se topește zăpada. Acest pârâu nu are mai mult de 2 km. lungime. In cuprinsul acestui basin, pinul se găsește împrăștiat pe creste, mai ales în părțile unde eroziunea este în stadiu avansat.

In rest, aflăm o pădure rea, exploatată, de fag, mesteacăn și puțin gorun.

---

[1]) Stațiunea dela Oești ne-a fost semnalată de d-l Prof. Sburlan, iar cea dela Valea Sasului de d-l N. Mateescu, inginer insp. g-ral silvic pensionar, fost multă vreme șef al ocolului silvic Negru-Vodă (Argeș).

Expoziţia dealurilor situate de-alungul şoselei este estică, iar pârâul Valea Seacă curge dela Vest la Est.

Altitudinea generală a crestelor de deal pe care se găseşte, este cuprinsă între 680 şi 700 m.

Solul este nisipos, find amestecat cu ceva argilă şi pietrişuri.

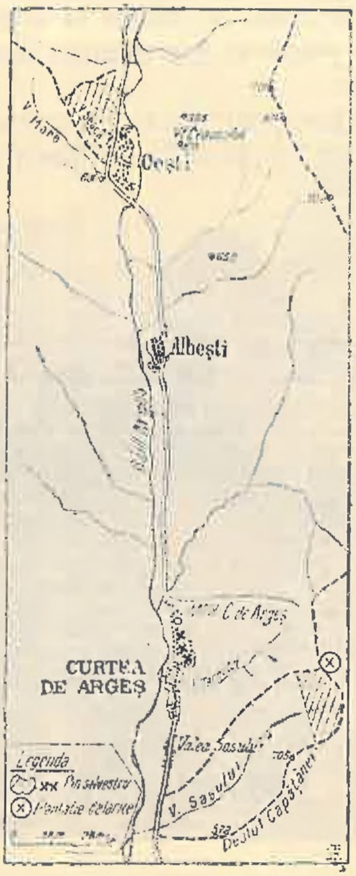
Ceşti
Albeşti
C de Argeş
CURTEA DE ARGEŞ
Valea Sasului
V. Sasului
705
573
Dealul Căpitanei
Legenda
Pin silvestru
Plantaţie celarnee

Fig. 1. — Schiţa de plan a regiunii cu cele două noui staţiuni.

Pinul, care se găseşte aici, nu atinge înălţimi mai mari de 8 m şi diametre, pentru cei mai în vârstă, de 35 cm. Cei bătrâni au forme strâmbe şi uneori sunt înfurciţi sau cu vârfuri rupte. Cei tineri, situaţi la adăpost, au forme frumoase, drepte şi întregi. Peste tot locul se văd încercări de regenerare naturală, care nu poate să câştige teren din cauza păşunatului.

Proprietatea aparţine unei ramuri din marea familie a Cantacuzinilor.

2. A doua staţiune se găseşte mult mai la Sud: faţă de Cheile Argeşului, la circa 25 km în linie dreaptă. Este în apropiere de oraşul Curtea de Argeş şi anume la origina râului Valea Sasului, afluent de stânga al Argeşului, în care se varsă la Sud de Curtea de Argeş.

La originea acestui râu, malurile constituite din nisip, argilă şi pietrisuri mici, se prezintă sub formă de râpi.

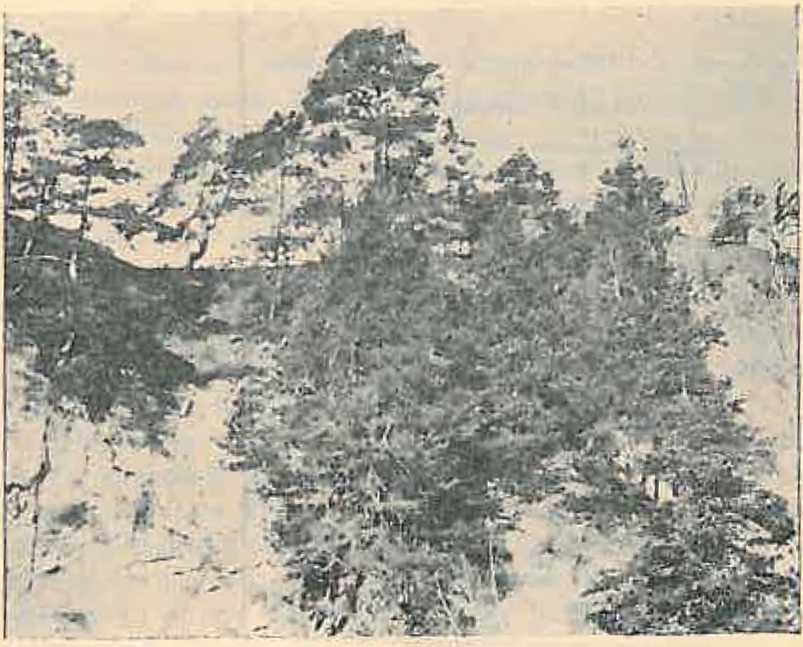

Fig. 2 — Pin silvestru spontan pe dealurile surpătoare de la Oeşti.

Expoziţia generală a locului este sudică, iar altitudinea maximă 700 m.

Pinul se întinde aici pe o suprafaţă de circa 5 ha, prezentându-se sub formă de arboret, având în amestec ceva fag, mesteacăn şi anin alb, iar în subarboret Juniperus communis

L. şi Cytisus sp. Trece puţin şi în basinul râului Valea Târgului, situat imediat la Vest de Valea Sasului, care isvorăşte din acelaşi punct.

Aici, pinul se găseşte într'o stare de vegetaţie mult mai bună decât la Oeşti. Rare sunt cazurile când să se întâlnească trunchiuri strâmbe, înfurcite sau cu vârfuri rupte. In general, are forme drepte, pline, bine elagate, prea puţine având cepuri. Cepurile le posedă cei mai groşi. Inălţimea maximă pe care o atinge este de 22 m, iar diametrul celor mai mari, variază între 30 şi 40 cm. Se regenerează abundent în mod natural.

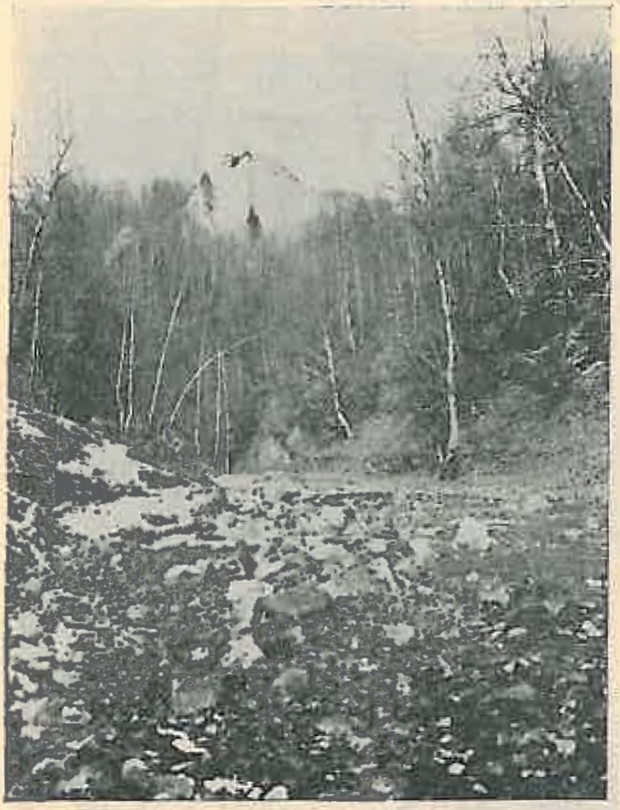

Fig. 3. — Pin silvestru spontan căţărat pe terenuri erodate, în fundul basinului pârâului Valea Seacă.

Proprietatea locului aparţine moşnenilor din Curtea de

Argeş. Restul pădurii este constituit azi din fag, având ceva mesteacăn, iar pe vale anin alb. La originea văii, dela creastă spre N-Est se întinde pădurea statului Stroeşti, care atârnă în basinul Vâlsanului şi care pe lângă fag, prezintă în compunerea ei şi gorun.

După informaţiile culese, pinul de aici este spontan, fiind cunoscut de multă vreme în acest loc, de cei mai în vârstă dintre locuitorii văii.

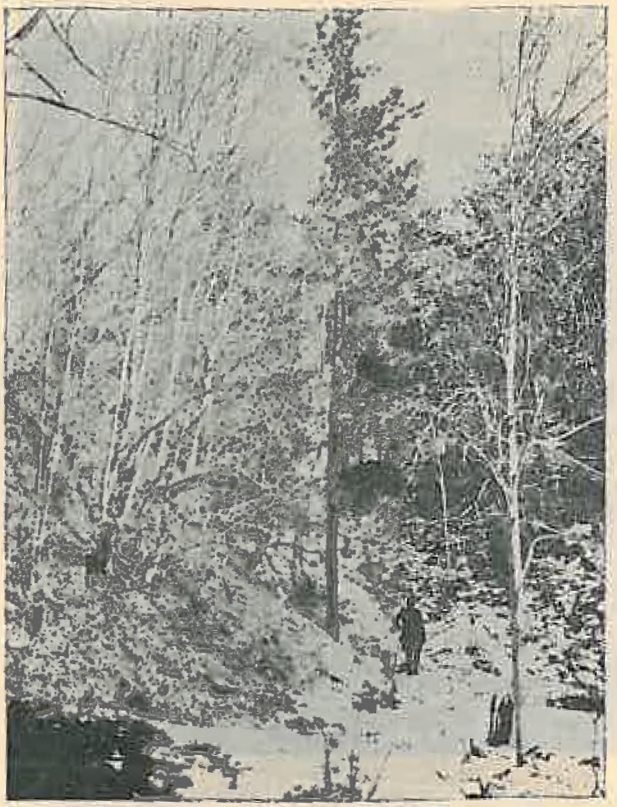

Fig. 4 — Exemplar de pin silvestru, spontan, la origina râului Valea Sasului.

3. O a treia staţiune cu pin silvestru, asupra spontaneităţii căreia nu ne putem pronunţa, se găseşte chiar în cuprinsul oraşului Curtea de Argeş.

Aici, el se găseşte în trei puncte şi anume:

a) La Coasta Badii, în fundul străzii Cuza Vodă, pe o pantă uşoară expusă spre Vest. Se află pe o fâşie de circa 300 m lungime şi 20—40 m lăţime, fiind înglobat în proprietăţile locuitorilor, cari au casele pe partea străzii pomenită. Imediat deasupra acestei neînsemnate coaste, se găseşte o terasă cu arături şi livezi.

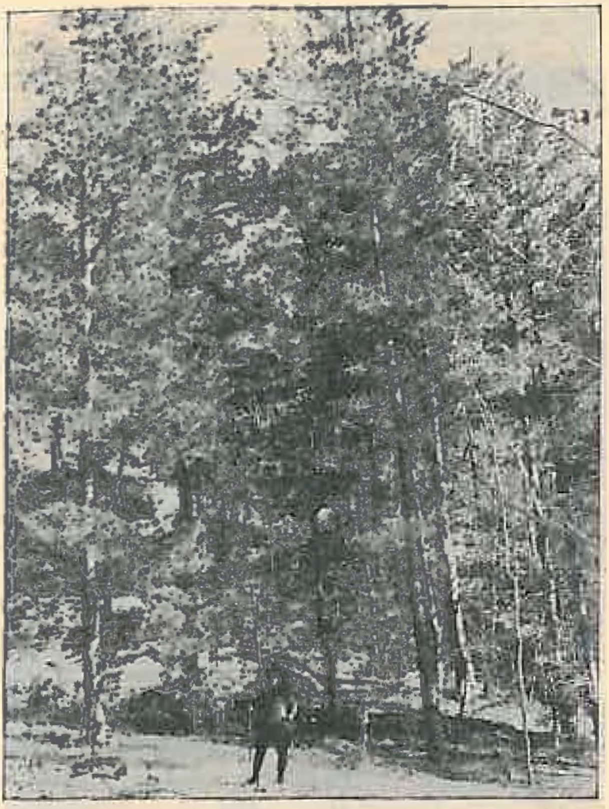

Fig. 5. — Pin silvestru la origina văii Valea Sasului.

Terenul este nisipo-argilos, bogat, înierbat şi cu mult subarboret.

Altitudinea locului este de circa 460 m.

Se găsesc aici circa 150 exemplare de pin cu diametre mai mari de 20 cm. In rest, sunt foarte multe exemplare mai mici de 20 cm şi un bogat seminţiş natural.

Invadează în livezi, mai ales în partea dinspre Nord, unde proprietarii nu-l extirpează, dar au grijă ca, îndată ce se înalță mai mult, să-l curețe de crăci în partea de jos a trunchiului.

Are o mare vigoare de creștere. Cele mai mari înălțimi ating 20 m, iar cele mai groase diametre sunt de 40 cm. Se prezintă sub forme drepte, pline, curățate, rar cepuroase. Puțini sunt înfurciți și strâmbi.

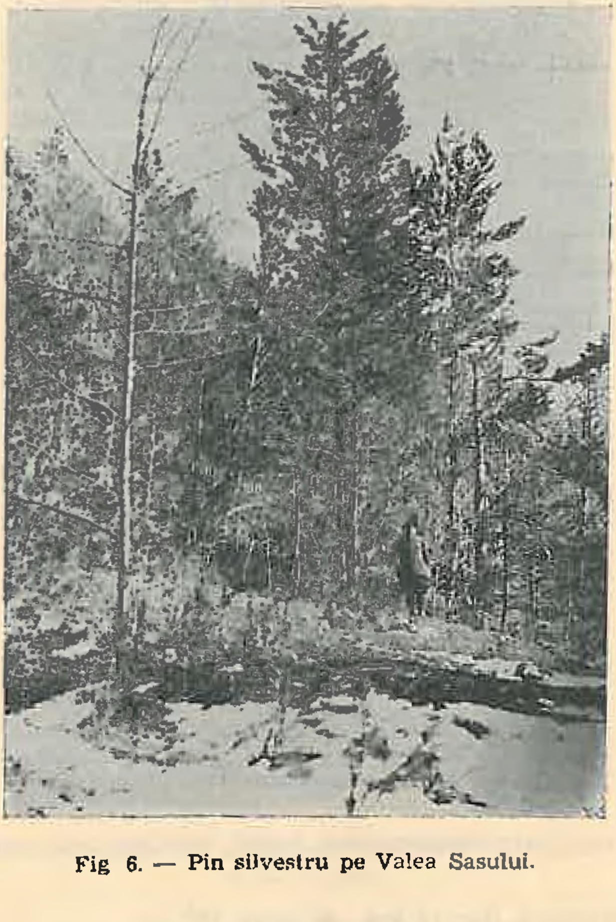

Fig 6. — Pin silvestru pe Valea Sasului.

b) Al doilea punct se găsește ceva mai la Sud, pe malul însorit al unei viroage, care dă în capul străzii Cuza Vodă. Solul aici este tot nisipo-argilos. Aici se găsesc doar 6 exemplare mai înalte de 12 m, două din ele fiind înfurcite. Au circa 40 cm diametru. In plus sunt și ceva puieţi.

c) Al treilea punct se află şi mai la Sud şi anume în jurul ruinelor bisericii istorice Sân-Nicoară. In acest loc sunt câteva zeci de exemplare frumoase, înalte de 12—16 m şi cu diametre de 18—30 cm.

Kiefer in dem Umgebung von Curtea-de-Argeş.

Pin sylvestre dans les environs de Curtea-de-Argeş.

Din lucrările Institutului de

Cercetări forestiere.

O STAȚIUNE DE TISĂ (TAXUS BACCATA L.) IN MUNȚII GURGHIULUI

de Ing. I. LUPE

Prezența tisei în munții Gurghiului nu e o curiozitate. În lucrarea intitulată: „Az Erdészeti jelentöségü fak es cserjék elterjedése a Magyar Állam területein" (Răspândirea arborilor şi arbuştilor forestieri pe teritoriul statului maghiar), cei doi autori L. Fekete şi T. Blattny, descriu mai multe stațiuni de tisă în aceşti munți.

Cu ocazia unei delegațiuni ce am avut la o pădure comunală din partea de Nord-Est a munților Gurghiului, am găsit în perimetrul acestei păduri o stațiune de tisă destul de frumoasă.

Cum această stațiune se pare că n'a fost încă semnalată în literatură, dau mai jos o descriere mai amplă a ei.

E devărat că în lucrarea amintită mai sus, autorii semnalează prezența tisei pe muntele Şeştena [1]), însă intr'un singur exemplar care se găsea pe piscul Şeştenii, între pârâul Şeştena şi Valea Sălardului. Acest exemplar, după cele spuse de lucrătorii forestieri din partea locului, era un arbore de talie mare (afirmație în concordanță cu aceea a autorilor maghiari de mai sus), care a fost tăiat cu ocazia exploatării masivelor păduroase depe acele locuri.

Deoarece tisa e o specie destul de rară şi care tinde să dispară, am ținut să o menționez aci, dând în acelaş timp şi o descriere mai detaliată a ei, în rândurile ce urmează:

Stațiunea de tisă mai sus amintită se găseşte în perimetrul pădurii Şeştena, proprietatea comunei Aluniş, jud. Mureş. E situată pe versantul stâng al pârâului Şeştena, un afluent al pârâului Sălard (locuitorii unguri depe acolo îi zic Salazdru), la cca. 1 km. spre Sud-Vest de ultima bifurcație a pârâului Şeştena, lângă Plaiul Duruitorii [2]).

---

1) „A Şeştena" gerincén (andezit, 42°48', 46°53') 1179 m É Ty-i exp. faalakban".

2) Acest plaiu nu e marcat pe hartă. Numele lui l-am aflat dela pădurarul pădurii Şeştena.

Ca situaţie geografică se află la 46°53' latitudine nordică şi 42°30" longitudine estică [3].

Pentru a ajunge la staţiunea de tisă, se pleacă din staţiunea CFR. Sălard, depe linia Războeni-Topliţa, cu trenul forestier, călare sau pe jos, pe Valea Sălardului până la confluenţa acesteia cu pârâul Şeştena. Aici se părăseşte Valea Sălardului continuându-se drumul pe pârâul Şestena tot în lungul căii ferate forestiere — actualmente în construcţie — până la colţul de jos al pădurii Şeştena. Acest loc e marcat printr'o movilă destul de mare pe malul stâng al pârâului, în dreptul coamei pe care urcă Plaiul Duruitorii. De aici se părăseşte pârâul şi se urcă pe cărarea ce porneşte de lângă movilă pe Plaiul Duruitorii (drum de cca o jumătate de oră) până când panta se îndulceşte simţitor, iar cărarea merge pe coamă. De aici părăsind cărarea şi intrând pe versantul V-N-V la dreapta către pârâu, se întâlnesc exemplarele de tisă ce compun această staţiune.

Intreg drumul, dela Halta Sălard până la staţiunea de tisă, are cca 11 km e un drum uşor accesibil, cu pante ceva mai repezi pe Plaiul Duruitorii. Poate fi parcurs în întregime călare.

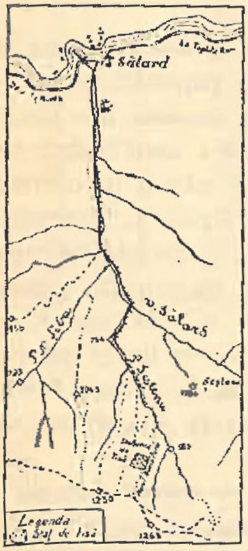

Fig. 1. Schiţa de plan a locului cu tisă.

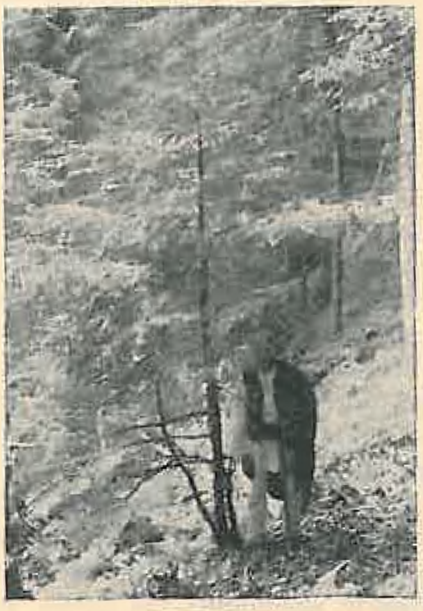

Fig. 2. Un exemplar de tisă în pădurea Şeştina.

---

[3] După amenajamentul pădurilor comunei Aluniş, întocmit de d-l consilier Atanasescu.

Pădurea Şeştena în care se găseşte staţiunea de tisă e compusă în această parte din brad 0,8, molid, fag şi paltin de munte 0,2, intim amestecate. E o pădure seculară, cu vârste între 100—400 ani şi diametre de peste 100 cm la înălţimea pieptului. Are caracterul unei păduri virgine, nefiind exploatată niciodată până în prezent. In ea se găsesc mulţi arbori mari doborîţi de vânt — rupţi sau desrădăcinaţi — iar alţii uscaţi în picioare din cauza vârstei prea înaintate.

Solul acestei păduri este argilo-nisipos foarte bogat în humus, cu o pătură moartă sănătoasă, compusă din frunze de fag şi paltin, ace şi cetină de brad şi molid, precum şi trunchiuri groase care cad foarte mult anual şi care nefiind extrase, putrezesc pe loc, dând un strat foarte bogat de humus şi un sol forestier de cea mai bună calitate.

Arbuştii lipsesc cu desăvârşire, în afară de tisă, care deşi e arbore, aici are forma arbustivă. Ca subarbuşti menţionăm în locurile mai luminate pe Rubus idaeus L. şi Rubus hirtus W. et Kit.

Pătura erbacee este deasemeni foarte săracă în specii şi de o consistenţă extrem de rară din cauza cantităţii mici de lumină care pătrunde la sol. E compusă în deosebi din specii cu caracter de umbră şi în special din acelea care indică un sol foarte bogat în materii nutritive. Astfel găsim în ordinea frecvenţei lor: Oxalis acetosella L., Circaea alpina L., Dentaria glandulosa W. et Kit., Asperula odorata L., Asperula taurina, Pulmonaria rubra Schott, Actaea spicata L., Mercurialis perennis L., Salvia glutinosa L., Epipactis latifolia All., Polygonatum verticillatum All., Luzula maxima D. C. Dintre ferigi găsim: Polystichum Filix-mas Roth., Atyrium Filix foemina Roth., Aspidium lobatum Schwartz, iar prin luminişuri: Epilobium angustifolium L. şi Urtica dioica L.

Tisa se găseşte în stare diseminată cu subarboret pe o suprafaţă de cca 2 ha, în dosul Plaiului Duruitorii, pe versantul V-N-V al unui mic afluent al pârâului Şeştena, între 1000 şi 1050 m altitudine.

Cercetând amănunţit toată această porţiune de pădure cu tisă am inventariat 37 exemplare pe care le dau în tabloul de mai jos:

No. cor.	No. de exemplare	Diam. la bază	Înălțimea	Proveniența	OBSERVAȚIUNI
		cm.	m.		
1	1	1,5	1,90	lăstari	
2	1	1,5	2.00	„	
3	1	2,0	1,60	„	
4	2	2,0	1,80	„	
5	4	2,0	2.00	„	
6	2	2,5	1,70	„	Cu creșt. anuale uscate de ger
7	1	2,5	2.00	„	
8	1	2,5	2,10	„	
9	1	2,5	2.20	„	
10	2	3.0	0,80	sămânță	Cu vârful rupt și port tabular
11	1	3.0	1,20	„	Cu vârful rupt
12	1	3.0	1,70	lăstari	Atacat de ger
13	1	3,5	2,00	„	Descojit de către cerbi
14	1	4,0	2,00	„	Sănătos, cu port frumos
15	1	4.0	4,00	sămânță	Idem
16	1	5.0	2,00	„	Cu creșt. anuale uscate de ger
17	1	6,0	1,80	„	Cu vârful uscat
18	2	6,0	3.00	„	Ciopârțit de oameni pentru „vârstă“
19	1	6.0	3,60	„	
20	1	6.5	2,60	„	Cu vârful uscat și port tabular
21	1	6.5	2,80	„	
22	1	6.5	3.70	„	
23	1	7,0	3.50	„	
24	1	7.0	4.20	„	
25	1	8.0	4,00	„	
26	1	9,0	4.00	„	
9	1	9,0	4.30	„	
28	1	9.0	4.80	„	
29	1	10,0	3,15	„	
30	1	10,0	5.00	„	
Total	37	1,5-10,0	0,80-5,0		

In afară de aceasta, am mai găsit o tulpină uscată tăiată la înălțimea de 0,90 m în diametru la bază de 8 cm.

Tisa în această stațiune e provenită după cât se vede și din tablou, parte din sămânță și parte din lăstari. Exemplarele provenite din sămânță vegetează mai bine și au dimensiuni mai mari, pe când la cele provenite din lăstari se observă o tendință generală de uscare. Astfel am găsit două exemplare de 2 și 1,5 cm. la bază, provenite din lăstari și complet uscate. In general vegetează greu și e foarte des zdrelită de cerbi, cari primăvara își curăță coarnele frecându-le de tisă. Un exemplar destul de frumos a fost descojit aproape complet de jur-împrejur pe o lungime de cca. 30 cm. și se mai menține în viață datorită unei șuvițe de coaje de cca. 1 cm. lățime, care a rămas nedeslipită.

Aceste vătămări aduse de cerbi fac ca lemnul să intre în putrefacție în partea descoperită. In lupta ce o duce lemnul pentru acoperirea rănii, acesta primește o creștere diformată a tulpinii.

In această stațiune tisa mai suferă de geruri târzii. Fiind situată pe un loc mai așezat depe acest versant, aerul rece care se scurge la vale îi distruge de multe ori creșterile anuale, fapt care s'a observat la câteva exemplare situate în locurile cele mai expuse.

Dar dușmanul cel mai mare al tisei rămâne tot omul. Cum în pădurea vecină se fac actualmente exploatări, lucrătorii cari știu de existența acestei stațiuni de tisă, o ciopârțesc mereu pentru ramuri de pus „vrâstă" la pălărie. (Acest fapt m'a făcut să caut cu atenție tisă în pădurea Șeștina, când urcând pe Plaiul Duruitorii, am găsit ramuri mici de tisă aruncate sau pierdute de lucrători). Exemplarele mai groase de tisă sunt căutate de lucrători, pentru a-și face cozi la unelte, linguri, bastoane și alte obiecte.

Din cauza lemnului ei tare și dens, cu inele anuale mărunte și o colorație frumoasă, tisa a fost distrusă aproape complet în aceste regiuni, unde odinioară se găsea în cantitate destul de mare. Lucrătorii din aceste locuri spun că au găsit tise care atingeau până peste 100 cm diametru. Autorul acestor rânduri a găsit la o persoană din partea locului, o bucată de tisă după ale cărui inele anuale se deducea un diametru de 50—60 cm., provenită depe Valea Răstoliței și pe care i-a dat-o un lucrător forestier.

Odată cu exploatările pădurilor de rășinoase și fag, tisa a fost tăiată și ea fără nici o normă specială, atât de antreprenori cât și de lucrătorii forestieri, cari pentru a nu fi prinși cu lemnul de către șefii lor, îl tăiau în bucăți scurte, pe care le transportau în traistă sau le legau de picior pe sub pantalon. Acasă lemnul era transformat în obiecte de artă ca: scrumiere, port-țigarete, rame, mărgele, bastoane sau în obiecte casnice ca: linguri, fuse, cozi la diferite unelte și cuie de lemn pentru șindrilă sau pentru încheerea anumitor lăzi.

Locuitorii din regiune vorbesc de multe stațiuni și exemplare mari de tisă, care au fost tăiate cu ocazia exploatărilor masivelor forestiere depe Valea Răstolițel și Valea Sălardului.

Ein Standort von Eibe im Gurghiugebirge.

Une station d'if dans les montagnes Gurghiu.

CODUL SILVIC ŞI ART. 139 ŞI 232 DIN PROCEDURA PENALĂ CAROL II

de IOAN FLORESCU

O scurtă circulară cu No. 35186 din 10 Februarie 1939 a atras atenția ocoalelor silvice etc., asupra art. 139, aliniat ultim, nou, şi 232 din Codul Procedurei Penale Carol II, — ale cărei modificări au fost publicate în Monit. Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1939 şi care intră în vigoare dela 15 Februarie cor.

Acest art. 139 alin. ultim nou, are conținutul:

„Procesele verbale încheiate conform legilor speciale, au forța probantă prevăzută de acele legi".

Socotesc însă plin de interes a se şti calea sbuciumată şi mai ales temeiul care a determinat acest succes al Direcțiunei Regimului Silvic sau mai bine zis al Corpului silvic în genere:

Sesizați de o serie întreagă de anulări de procese, sau achitări şi după multiple referate şi intervenții cari au început de prin Februarie 1938, s'a redactat adresa Ministerului de Agricultură şi Domenii, Direcțiunea Regimului Silvic No. 178864 din 8 Iulie 1938 către Comisiunea însărcinată cu modificarea Codului Penal Carol II, adresă pe care o dăm mai jos în extenso:

*

Codul Silvic din 1910, în art. 78 cere ca procesele verbale de flagrant delict să fie semnate şi de doi martori asistenți (înțelegând asistență la dresarea actului nu şi obligativitatea de a fi fost martor în pădure): iar art. 81 al. 2, prevede că justiția nu poate anula pentru vicii de formă decât numai procesele verbale referitoare la flagrant delict silvic.

Aceste dispozițiuni salutare pentru paza pădurilor au fost modificate:

a) Noul Cod de procedură penală desființează dispozițiunile art. 31 al. 2, din Codul Silvic, de oarece art. 655 proc. penală abrogă dispozițiile contrarii legii din procedura penală din orice lege are decurge;

b) Art. 139, proc. pen., prevede ca procesele verbale încheiate de ofițerii de poliție judiciară referitoare la constatarea infracțiunilor, fac dovadă despre cele constatate prin ele înșile până la proba contrarie.

Rezultă de aci că procesele verbale de flagrant delict, cari făceau probă deplină până la înscrierea în fals, azi nu mai au forță probantă decât până la dovada contrarie. Orice delicvenți, cu unul sau doi martori, răstoarnă constatările și judecata îl achită.

Statul, sau orice proprietar de pădure, e în imposibilitate a susține acțiunea, iar apelul care s'ar face la asemenea materie nu poate ajuta la nimic: nu judecătorul e vinovat de pierderea procesului; nu s'a călcat nici un text de lege și nici nu s'a dat vre-o interpretare greșită în fapt, sau în drept.

E lesne de înțeles de ce măcinările de pădure prin extracțiuni cu firul a luat în ultimul an proporții înspăimântătoare încât a trebuit să intervie chiar Marele Stat Major. Pierzând represiunea, delictele vor deveni forma de exploatare cea mai periculoasă tocmai în timpul când problema refacerii masivelor se pune mai acut ca un imperativ al noilor tipuri.

Pentru concretizare vom da, în extenso, raportul Ocolului silvic Suceava Nr. 366/1938:

„La 23 Septembrie 1936 locuitorul Dumitru și Maria Hurduc din Botoșani sunt dați în contravenție de ocolul nostru, pentru defrișarea unui ha pădure; procesul a fost trimis judecătoriei Dorohoi cu adresa No. 1901 din 29 Octombrie 1936".

„Prin hotărîrea Nr. 45/1937, judecătoria Dorohoi condamnă pe vinovați la câte 1500 lei amendă în folosul statului".

„Tribunalul Dorohoi căruia numiții locuitori i s'au adresat în apel, i-a absolvit de delictul contravenției și de amenda hotărîtă de prima instanță, pentru motivul că vinovații au produs martori că defrișarea s'ar fi făcut cu 7—8 ani mai înainte și potrivit art. 164 C. Pr. Penal Carol II, delictul se prescrie după 3 ani, iar în concluzii..... după ce iartă pe vinovați de toate pedepsele, condamnă Ocolul Silvic Suceava, care a constatat defrişarea să plătească 102 lei cheltueli de procedură plus 16 lei, timbru de aviaţie.

„Hotărîrea Trib. Dorohoi — cu recurs în 10 zile" — nu am cunoscut-o decât în ziua de 30 Decembrie, nu în forma ei ci în efect şi anume când percepţia Suceava ne-a depus procesul verbal de sechestru pe care îl anexăm şi după care dată am cerut relaţii Tribunalului Dorohoi, care ne-a trimis copie de pe această sentinţă de condamnare.

„Faţă de această situaţie, vă rugăm a face intervenţia cuvenită la locul în drept, în privinţa acestei hotărîri, prin care **„Statul care constată contravenţia unei defrişări prin organele sale de serviciu, este obligat a plăti cheltueli de procedură"**, în aşa mod încât, socotind după numărul mare de procese ce trebue să dresăm şi cu mijloacele de care dispun delicuenţii a scăpa de pedepse prin martori, etc. cum e cazul în speţă, vom ajunge ca percepţiile să ne confişte întreg inventarul ocolului, deşi de obiceiu în hotărîrile in care se achită delictul silvic, se absolveau părţile şi de cheltuelile de procedură, mai ales ocolul, care nu are vina decât de a denunţa pe răufăcători — şi nu are fonduri pentru pata acestor sequestre — neîntâlnite până astăzi".

Dacă luăm în considerare datele direcţiunei statistice din Ministerul Justiţiei care arată că pentru anul 1936, un număr de 314628 delicuenţi silvici au fost deferiţi justiţiei, vedem cât de gravă e această problemă şi cât aştepta ordinea socială şi interesul conservării pădurilor dela sancţiunea juridică.

Intr'adevăr, dacă singuraticii pădurari exercitând paza în funduri de munţi şi adâncuri de păduri, ar avea nevoe şi de martori cari să-i însoţească pentru valabilitatea proceselor lor verbale de flagrant delict, sistemul de pedepsire din Codul Silvic are deveni platonic, inoperant şi chiar suspendat, iar pădurile expuse bunului plac al delicuenţilor cari în curând pot dubla sau tripla numărul de 314.628 din anul 1936.

Mai mult încă, în noul Proect de Cod Silvic, pe care Ministerul de Agricultură şi Domenii îl are în studiu şi unde delictele silvice sunt regrupate iar represiunea proporţionalizată cu importanţa infracţiunei, pe lângă menţinerea dispoziţiunilor din art. 78 şi 81 şi redactarea lor într'un sens mai categoric pentru a înfrâna înscrierea în fals sistematică din partea delicventilor, la adăpostul unor mărturii complezente (de alibiu) furnizate de localnici sau complici rămași nepedepsiți, s'a prevăzut deschiderea din oficiu a acțiunei publice pentru delictul de calomnie.

Ținem să accentuăm caracterul special al legilor forestiere. Ele sunt legi cari operează pe realități ce se desfășoară întotdeauna în medii cu totul specifice și izolate, departe de aglomerațiile în care operează în deobște celelalte legiuiri cu caracter penal.

Acest mediu izolat, vast și greu accesibil, favorizează situația delicvenților; pe de altă parte agenții silvici de represiune — pădurarii, brigadierii silvici, sunt prea puțin numeroși, ei umblând mai totdeauna singuri și având vaste regiuni de păzit. In asemenea condițiuni singurii martori ai delictului, ceruți de art. 139 din Codul de Proc. Penală „Carol al II-lea“, sunt însăși delicvenții sau complicii lor.

Semnalându-vă cele de mai sus, culminând cu raportul Ocolului Suceava, precizăm că dispozițiunile din Codul Silvic anulate prin noile legiuiri penale sunt de o importanță capitală și anularea lor e de natură să paralizeze cu desăvârșire mijloacele de acțiune ale Codului Silvic, care la timpul său a servit de model străinătății prin perfecta lui echilibrare.

In consecință, vă rugăm ca, cu ocaziunea modificării Noului Cod Penal „Carol al II-lea“ și a procedurii penale să se țină seama de prezenta întâmpinare, introducând pentru procesele silvice, prevederile următoare:

„Procesele verbale de constatare, în cazul de flagrant delict silvic, fac probă deplină până la înscrierea lor în fals; celelalte procese verbale vor fi crezute până la proba contrarie“.

*

Efectul acestei intervențiuni se oglindește admirabil în expunerea de motive a procedurei penale „Carol al II-lea“, capitolul respectiv:

„După dispozițiunile art. 139 al actualului cod, procesele verbale de constatarea infracțiunilor încheiate de ofițerii poliției judiciare, — și deci chiar de membrii Ministerului public, judecătorii de instrucție și judecătorii de pace, — fac dovadă până la proba contrarie. Am modificat acest articol în sensul că procesele verbale încheiate de acești magistrați să facă dovada până la înscrierea în fals, întrucât calitățile lor morale, prezintă garanții suficiente că cele constatate de ei sunt expresia adevărului".

„Tot la acest articol am mai adăogat un aliniat final, în sensul că procesele-verbale încheiate conform legilor speciale să aibă forța probantă pe care le-o dă acele legi, de oarece agenții competenți a constata diversele infracțiuni speciale. sunt în majoritatea cazurilor în imposibilitate de a avea la îndemână și alte elemente probatorii spre a-și sprijini afirmațiunile lor în constatările ce au făcut; altfel infractorul ar putea oricând combate constatările din procesul-verbal încheiat prin martori de rea credință".

Ca un corolar al celor de mai sus, apare art. 232 din aceiași procedură:

„In materie de contravenții, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și prin trimiterea actelor direct instanței de către ofițerii de poliție judiciară conform art. 199; de asemeni și în materie de delicte prevăzute de legi oficiale, atunci când legea specială autoriză aceasta".

*

Ce se putea întâmpla mai înainte de această modificare a art. 232 C. procedura penală „Carol al II-lea"?

In conformitate cu art. 82 din Codul Silvic, agenții instrumentatori erau obligați să trimită procesele verbale de contravențiuni și delicte fără deosebire, judecătorului de ocol sau tribunalului. Dar această dispozițiune dintr'o lege specială și anterioară, Codului proc. pen. Carol II, nu mai era în vigoare, art. 665 din proc. pen., abrogând orice dispozițiuni din orice legi ar decurge contrarii C. proc. pen. Ori, vechea redactare a art. 232, C. proc. pen. Carol II, făcând o deosebire între delict și contravenție îngăduia și permitea trimiterea directă în instanță numai a proceselor verbale de constatarea contravențiunilor, delictele urmând a fi înaintate prin parchetul respectiv, — potrivit dispozițiunilor art. 103 și 301 din Codul de Procedură Penală, instanța era obligată chiar din oficiu să examineze regularitatea investirei. Ori, punerea în mișcare a acțiunei penale și sesizarea instanței erau totdeauna prescrise sub pedeapsă de nulitate, nulitatea neputând fi înlăturată în nici un mod și putând fi propusă în orice stadiu al procesului.

Iată deci, cum se ajungea la anularea procesului verbal de delict silvic, ce se inainta direct instanței, conform Codului Silvic.

Noua redactare a art. 232 C. proc. pen. Carol al II-lea, publicat in Monitorul Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1939, restitue. Codului Silvic ceia ce-i luase. Evident examinând modul de punere in mișcare a acțiunei penale, sesizarea și învestirea instanței, constatăm că, legiuitorul a ințeles să facă din dreptul de urmărire al infractorilor un atribut al Ministerului Public și. a rezervat acestuia dreptul de urmărirea infractorului, — drept ce constă din deschiderea acțiunei penale și darea în judecată a infractorilor. Dacă s'a creiat excepția: „Când legea specială autoriză aceasta" trebuie totuși ca organul silvic să fie perfect conștient că se substituie Ministerului public și că sunt o serie întreagă de interese pe cari legile Țărei le ocrotesc, inclusiv acelea datorite mediului special care este pădurea.

Das Forstkodex und §§ 139 und 232 des Strafprozessordnungsbuches „Carol II".

Le code forestier et les articles 139 et 232 de la Procédure pénale Carol II.

On discute le pouvoir probatoire des procès verbaux de flagrant-délits forestiers.

D'après le code forestier de 1910 ils faisaient preuve jusqu'à l'inscription en faux.

Le code de procédure pénale de 1936 dans l'article 232, ne leur accordait plus le pouvoir probatoire que jusqu'à la preuve contraire.

En fin une nouvelle rédaction de cet article leur rend le pouvoir de faire preuve, qu'ils ont eu en vertu des dispositions du code forestier de 1910.

STEJARII DELA MĂNĂSTIREA DINTR'UN LEMN

de Ing. V. V. VASILIU

În județul Vâlcea, în raza ocolului silvic Băbeni, pe valea Otăsăului se află, Mânăstirea dintr'un lemn, bătrână ctitorie a lui Matei Basarab, ridicată pe urmele unui schit mult mai vechi, despre care legenda spune că a fost construită dintr'un singur stejar secular. Urmașii acestuia, la rându-le, multi-seculari, se ridică azi lângă bolnița mănăstirei, copie a vechiului schit dintr'un lemn.

Pe vremuri se întindeau pe aci codrii Otăsăului, defrișați în decursul timpului, pentru a lăsa loc așezărilor omenești, pădurea fiind împinsă din ce în ce mai departe.

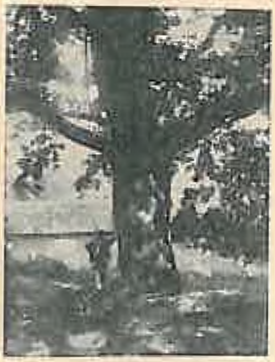

Fig. 1. — Stejarul de Mânăstirea dintr'un lemn (județul Vâlcea)

Pe vremuri se întindeau pe aci codrii Otăsăului, defrişați în decursul timpului, pentru a lăsa loc așezărilor omenești, pădurea fiind împinsă din ce în ce mai departe.

Stejarii — Quercus sessiliflora — cari au mai rămas azi în jurul bolniței, frumoase vestigii și mărturii ale trecutului, sunt în număr de șase.

Din aceştia, cel mai frumos exemplar este cel de lângă poteca ce merge din mânăstire către bolniță. Are: circonferința (la 1,30 m.) de 4,70 m., tulpina până la primele crăci de 4 m., înălțimea totală, de 20 m., iar coronamentul se întinde pe o suprafață de 480 m^2. Creşterile anuale sunt încă destul de viguroase și vârsta determinată cu ajutorul burghiului este de cca. 300 ani.

La înălţimea de 1,20 m. are pe tulpină o rană profundă, lată de 50 cm., înaltă de 90 cm., cu marginele cicatrizate şi cu o adâncime pe rază de 30 cm. despre care se afirmă că prin cicatrizare ar închide o icoană bătută pe acest arbore în tinefeţe (aşa cum este obiceiul în Oltenia şi în partea muntoasă a Munteniei). Se zice că până mai acum câţiva ani se mai zărea puţin din pictura icoanei.

Această rană răspunde în sus la furcitura crăcilor, colectând apele de ploaie şi întreţinând permanent un mediu favorabil putreziciunei şi desvoltărei unei întregi faune, care dăunează stărei generale a stejarului socotit de întreagă populaţie a regiunei ca arbore sfânt.

Dăm aci o imagină a acestui arbore, redată acum 84 ani de peniţa desenatorului francez Lancelot în cursul unei călătorii prin Principatul Munteniei şi publicată în revista „Le tour du monde" sub titlul „Voyage de Bucarest à Paris".

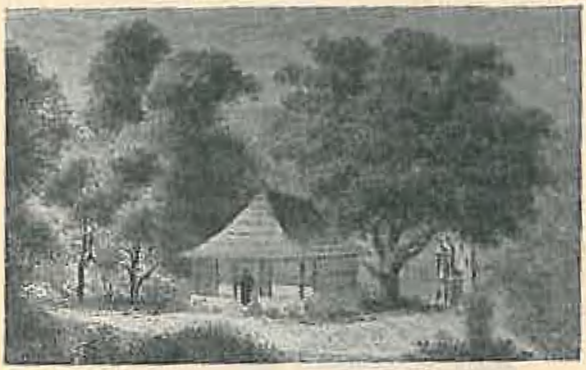

Fig. 2. — **Stejarul de la Mânăstirea dintr'un lemn desemnat de Lancelot acum 84 ani.**

Ceilalţi 5 stejari sunt mai puţin desvoltaţi, cu circonferinţe mergând până la 4,50 m. Doi din ei sunt în depericiune avansată, având tulpina găurită de numeroase galerii de Cerambix cerdo şi scoarţa aproape desprinsă.

Mai în fiecare an aceşti stejari fructifică abundent. In anii bogaţi în ghindă, numai de aci, ocolul silvic Băbeni reuşeşte să recolteze însemnate cantităţi de ghindă, bine desvoltată şi perfect sănătoasă.

Toţi aceşti stejari în vârstă de 300—350 ani sunt descendenţii altor trei stejari cari erau bătrâni pe vremea lui Matei Basarab şi în jurul cărora se împleteşte o frumoasă legendă ce se poate urmări în nuvela „Doamna Kiajna“ de Alexandru Odobescu, în „Memorialul de călătorie la mânăstirile de peste Olt“ a lui Grigore Alexandrescu şi în istoricul mânăstirei Dintr'un lemn.

Pentru vârsta lor înaintată, pentru frumuseţea portului lor şi vigoarea pe cari o au, pentru mărturia pe cari o duc trecutului românesc de adâncă şi neclintită credinţă în cele sfinte, precum şi pentru tot ceeace înseamnă în faţa populaţiei din regiune, aceşti stejari trebuesc declaraţi monumente naturale şi istorice şi îngrijiţi cu deosebită atenţiune, ferindu-i şi de prea marea devoţiune a credincioşilor cari ajung să rupă crengi şi să tae bucăţi din scoarţa lor, luându-le ca relicte.

Die Eichenbäume des Klosters „Dintr'un lemn“.

Les chênes de la monastère „Dintr'un lemn“.

REFERATE

SUEDIA SUB ASPECTUL PLUTIRII LEMNULUI DE LUCRU

de Ing. I. RĂTAN

Dintre toate țările producătoare-exportatoare de lemn din Europa, Suedia are cele mai avantajoase mijloace naturale pentru scosul și transportul lemnului din pădure, adică râurile.

Adaptarea la situații naturale s'a realizat din acest punct de vedere în mod magistral și integral, deoarece râurile Suediei se caracterizează prin a avea în albii largi, aproape tot timpul anului, un debit constant, iar pantele de scurgere fiind mici, asigură plutirea normală.

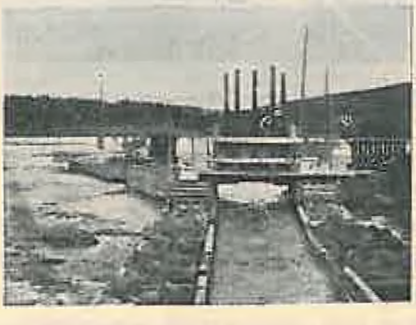

Fig. 1. — Stăvilar pe râul Torpshammar.

Grație faptului că aci râurile din partea de mijloc și de Nord a țării, au aproape toate aceiași direcție, dela NNV-SSE, prin topirea zăpezilor care se face treptat dinspre Sud-Sud Est spre Nord-Nord Vest, cantitatea de apă provenind din această succesivă și normală augmentare a debitului din aval spre amontele râurilor, dau acestora posibilitatea de a fi plutibile tot sezonul cald și foarte rareori să devină inundabile (excepție anul

1938, când în luna Iunie, râul Ume inundând, a îngrămădit la podul de c. f. Wänäs, mai multe sute de mii de m^3 de lemn).

Aceste situații naturale, de extraordinar aport economic, sunt folosite în Suedia în cel mai complect înțeles al cuvântului, așa cum va reeși din cele ce urmează:

1. Cantități plutite anual.

Din cei cca 34.000.000 m^3 de lemn exploatat anual în Suedia, din care cca 21.000.000 m^3 este lemn de lucru și celuloză, se transportă pe apă prin plutire liberă în bușteni de 4—8 m 2/3 din această din urmă cantitate aproximativ 14.000.000—15.000.000 m^3.

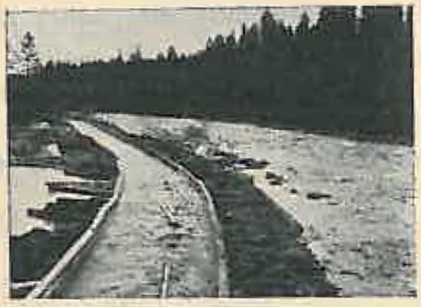

Fig. 2. — Canal în albia râului Torpshamar.

Dacă ținem seama că în Suedia de mijloc și cea de Nord, unde sunt situate adevăratele păduri de rășinoase sunt și râurile cele mai multe, transportul lemnului din aceste regiuni se face aproape 95%—98% numai pe apă, din care motiv s'au desvoltat aci cele mai desăvârșite organizații din acest punct de vedere atât în ce privește tehnica propriu zisă a acestui mijloc de transport, cât și sistemul economic social al acestei probleme.

2. Organizarea plutirii lemnului.

Lemnul exploatat în timpul iernei, se plutește liber pe fiecare din râurile existente, în baza unei înțelegeri de asociație, adică toți marii proprietari de pe o vale (basin economic natural) sunt constituiți într'o societate pentru plutitul lemnului, în care sunt deasemeni reprezentaţi şi cumpărătorii — industriaşii —, având de scop:

A. — Conducerea şi efectuarea lucrărilor de plutit;

B. — Executarea socotelilor plutitului.

Aceste asociaţii (similare cu cele pentru măsurarea acestui lemn exploatat şi vândut şi adus până la malul râurilor) sunt formaţiuni legale, având statute şi regulamente determinând precis toată activitatea lor, iar Statul efectuează controlul aplicării legilor de muncă şi ocrotire socială, etc.

Numărul acestor societăţi este mare în Suedia şi-i aproximativ egal cu numărul râurilor.

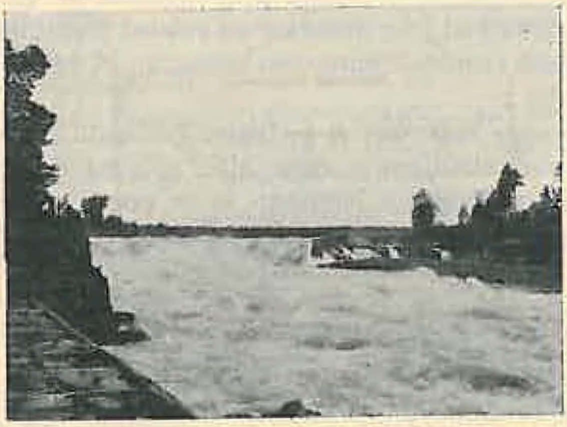

Fig. 3. — Râul Lule, în Suedia, amenajat la Cascada de la Jokkmokk, pentru plutit lemnul.

Mai multe din aceste societăţi de pe zone (regiuni) cu condiţiuni economice similare, formează o asociaţie mai mare, Kontor, cum de ex. sunt cele grupate în regiunea de Nord (Nordbotten), etc.

●

A. In executarea tehnică a plutirii deosebim patru categorii de lucrări şi anume:

a) Amenajarea râurilor;

b) Plutitul propriu zis;

c) Paza plutitului;

d) Sortarea lemnului.

a) In vederea plutirii lemnului, toate râurile sunt amenajate de către societățile respective, cari execută în acest scop lucrările de apărarea și consolidarea țărmurilor mai ales în regiunile proprietăților țărănești, ca și peste tot unde situația terenului ar reclama o apărare a malului (la căderile de apă), sau o redresare a direcției spre ușurința plutirii lemnului (vezi fig. nr. 3).

Astfel materialul nu rămâne nici îngrămădit în locuri izolate și nici nu provoacă defecțiuni în continuitatea acestor operațiuni.

Uneori părțile mai puțin adânci, sau mai puțin pietroase ale albiei râurilor, sunt izolate prin așezarea de grinzi fixate în sens longitudinal prin ancorare cu cabluri metalice, astfel că se delimitează canale de scurgerea lemnului, în interiorul cursului râului.

Pe râurile mai mici și pietroase (afluenții marilor râuri) se amenajează stăvilare și chiar albii propriu zise, pentru ca efectuarea transportului lemnului să se poată face continu și cu ușurință, cum de exemplu se vede din fotografiile anexate, situația afluentului Torpshammar al râului Ljungan.

b) Plutitul propriu zis se execută în mod continu în tot cursul sezonului, când apa nu-i înghețată.

Deoarece amenajarea cursului fiecărui râu este făcută cu multă grije, debitul de apă rămânând aproape constant, operațiunea plutirii nu mai comportă nici o altă lucrare umană, lemnul fiind lăsat liber pe sute de Km. să se scurgă în aval, până în apropiere de gura râului, unde este amestecat pe apă un bazin de sortarea lemnului, operațiune asupra căreia vom reveni.

Lucrările de introducerea lemnului în râu pentru a fi plutite, constituesc cel mai însemnat punct în această operațiune, deoarece se caută ca în timpul propriu plutirii să se obțină cea mai mare capacitate de transport.

Experiența locului și a faptelor le-a dat operatorilor și conducătorilor acestor lucrări o îndemânare deosebită, ca și o pricepere ascuțită, la desfășurarea în succesiune normală a operațiunilor de plutit.

Principial, se introduce lemnul primăvara, cât mai repede în apă spre a nu-l lăsa mult timp pe marginea râului expus căldurii și vântului, plutindu-se apoi până la un lac mai din aval, unde se oprește și poate rămâne oricât timp în așteptare, până ce necesitățile plutitului permite (sau cere) din nou, eliberarea succesivă a lui.

In aceste depozite se poate opri materialul lemnos al mai multor proprietari sau cumpărători, sau numai al unuia; se poate numai separa lemnul de fabrică de cel de celuloză, etc., după cum împrejurările impun.

Un astfel de lac — depozit — se poate vedea în fotografia ce urmează, fiind unul din cele situate pe râul Ume lângă localitatea Storuman.

c) Paza **plutitului.**

In această țară a Nordului, cuvântul pază are numai sensul de supraveghere a evoluțiunii tehnice a lucrării, întrucât educația socială exclude obiceiul furtului.

Pentru aceasta sunt organizate inspecții la punctele mai grele, spre a constata stările de fapt, intervenind pe loc în cazul necesar.

De obiceiu aceste situații sunt foarte mari.

d) **Sortarea lemnului plutit.**

Fiecare proprietar — adică cumpărător — al lemnului, își marchează materialul său cu un semn diferit, sau îi vine marcat gata dela societățile cari au executat măsurătoarea lui imediat după exploatare (când se fac inventarierile și predările lemnului).

In acest caz fiecare posesor își re deci un semn (marcă sau „fier“ cum se zice în regiunile noastre de munte) pe lemnul care pleacă la vale.

In apropiere de gura râului este amenajat un bazin de sortarea lemnului. Aceste bazine de sortare iau forme grandioase, cum de exemplu cele de pe râurile Indal, Ljungan, Ume, etc., unde cantitățile ce se plutesc întrec deseori 1.200.000 m. c. anual.

Principial aceste bazine de recepție au în cadrul lor de ansamblu, trei părți distincte și anume:

Partea superioară, cu o rețea de canale formate din grinzi ancorate longitudinal în cursul râului, peste cari lucrătorii situați pe podețe transversale suspendate, trag cu cângile lemnul, în canalele și compartimentele menționate, separându-l pe categorii de proprietari, după semnul ce-l poartă fiecare buștean.

Deoarece nu se poate separa dintr'odată tot lemnul din mers la primul podeț, această operație se execută în 2—3 locuri succesive, până ce separația s'a făcut complect.

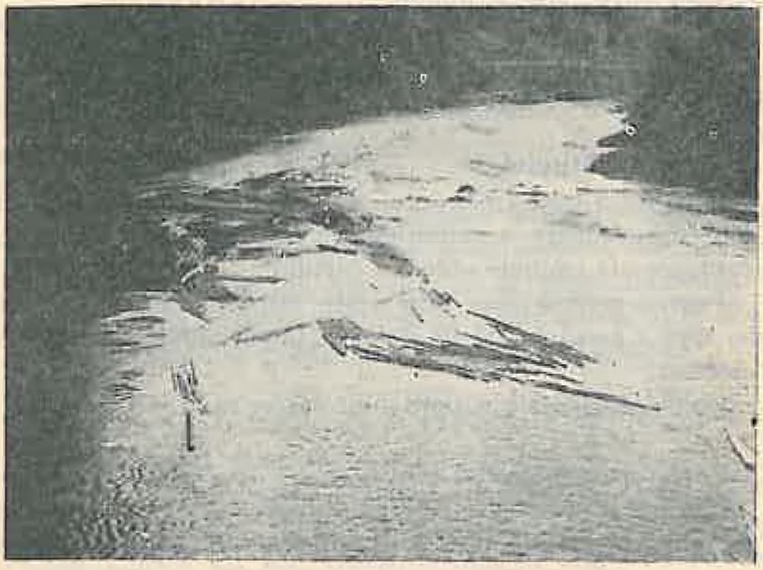

Fig. 4. — Plutirea liberă a lemnului de lucru (bușteni) pe râul Ljungan, din Suedia.

Partea medie a bazinului cuprinde gura acestor canale, și compartimente unde sunt situate 2—4 pontoane cu aparate de legat lemnul in bunde, operație ce se face pe categorii de proprietari după cum ese alternativ materialul din compartimente complectate.

Pe fiecare din această legătură se pune o etichetă cu numele proprietarului și numărul bucăților.

Dispozitivul mecanic de strâns și legat lemnul (ce vine din canalele — compartimente deacurmezișul apei) este compus dintr'un pod cu o parte fixă şi una mobilă spre amonte, care după ce trece peste grupa de lemn, lasă nişte ghiare, cari odată cu retragerea părţii mobile spre cea fixă, atrage şi strânge lemnul, unde apoi este legat cu lanţurile, cari s'au fixat anterior pe dedesubt, odată cu deplasarea părţii mobile.

Partea ultimă a acestui bazin de sortare este cea mai simplă, ea constând numai din 2—4 canale mari, pe cari legăturile grupate pe proprietari se scurg la vale, sau rămân ancorate mai multe.

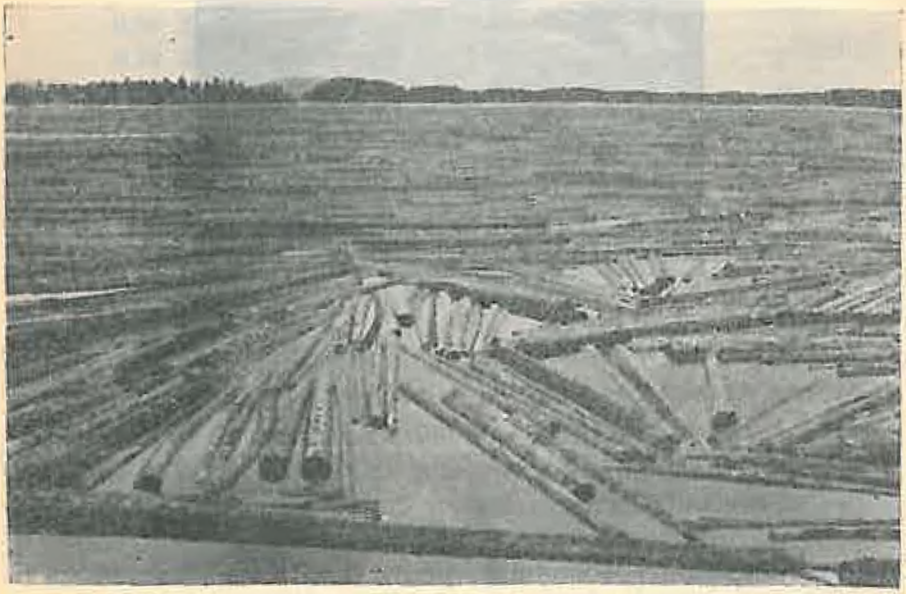

Fig. 5. Depozit-lac. Sioruman in Suedia.

De aci snut trase de bărci cu motor la uzina (fabrica) respectivă, sau la depozitul respectiv (de celuloză sau de lemn de fabrică).

Unul din aceste bazine de sortare îl redăm in fig. 6.

B. — **Executarea socotelilor şi taxa plutitului.**

Societatea de plutitul lemnului pe un anume râu, are o organizaţie contabilă de prim rang, înregistrând cheltuelile fă cute pe categorii de operațiuni executate și pe lucrări ocazionate.

Anual fiecare societate își inchee bilanțurile legale, redând publicității situația la bilanț cu specificarea tuturor operațiunilor și cantităților de lemn plutit, scoțând pentru fiecare categorie de lucrări costul unitar pro cubic fuss, cât și costul unitar total.

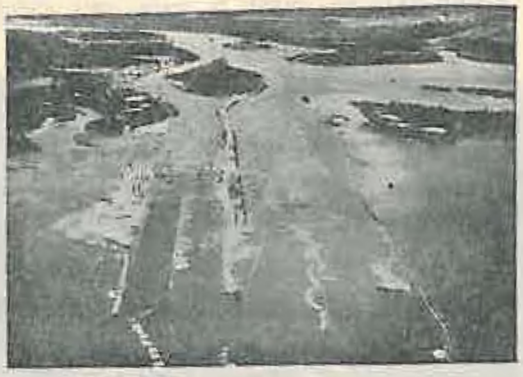

[illegible]

Fig. 6. Sortarea butucilor la gura râului Pite.

Aceste lucrări finale se publică sub formă de broșuri simple, în fiecare an, la timpul cerut de regulament.

Criteriile de fixarea taxelor de plutit sunt funcție de:

depărtarea de plutit (pe zone);

condițiunile terenului de plutit;

adică un tarif al acestui gen de transport.

Pentruca taxele fixate să fie echitabile pentru toate categoriile de proprietari, acestea nu se percep numai funcție de cantitatea socotită în volume, caz în care lemnul mai gros condiționează mai puțină muncă și invers, ci și pe număr de bucăți, în următoarea proporție:

Pentru plutit se socotește cu: { 30% pe număr de
70% pe volum bucăți.

Pentru sortarea la bazin cu: { 60% pe volum;
40% pe număr de bucăți.

adică se face un calcul în felul următor:

Proprietarul P_1 are . . . . . A_1 cubic (m^3) şi a_1 bucăţi
„ P_2 „ . . . . . A_2 „ . . . . . a_2 „
„ P_2 „ . . . . . A_3 „ . . . . . a_3 „

Total . . ΣP_1 . . . . ΣA_1 . . . Σa_1

Totalul cheltuelilor de plutit fiind K, atunci:

0,30 K se repartizează pe număr de bucăţi;
0,70 K se repartizează pe volum,

adică·

$0{,}30\ K \qquad 100 \qquad \Sigma a_1$
$x \qquad a_1$

$$x = \frac{0{,}3\ K\ a_1}{100\ \Sigma a_1}, \text{ etc.}$$

şi 0,70 K pe A_1; A_2; A_3; proporţional cu cât a avut fiecare.

Acest fel de taxare este cel mai just şi nu va putea da loc la nemulţumiri din partea proprietarilor, al căror lemn se pluteşte.

De remarcat că aci lemnul se contabilizează peste tot şi pe număr de bucăţi, lucrare care dă posibilitatea unui control mai riguros şi unor situaţii exacte, fără posibilităţi de interpretare.

Totuşi lucrările sunt mult mai simple decât la noi, datorită în mare parte faptului că toate operaţiunile, ca şi formularele chiar, sunt standardizate.

Pierderile prin transportul pe apă sunt foarte reduse şi se estimează şi se admit (în caetele de sarcini), între 0,5—1%.

●

Cu tot terenul puţin ondulat, şi de rocă tare al Suediei, această ţară a renunţat definitiv la transportul lemnului pe roţi (deşi are drumuri foarte bune) acolo unde se poate pluti, şi numai unde sunt excluse posibilităţile de plutire, pe regiuni limitate, lemnul se aduce pe roţi pneumatice, cu tracţiune mecanică.

Dar acest fapt se leagă indisolubil şi cu aşezarea fabricilor de cherestea și celuloză, toate fiind situate numai la gura râurilor, lângă litoralul mării.

Și nu-i fără sens profund economic acest aspect al transportului forestier și al așezării fabricilor de cherestea, căci prin aceasta suedezii au suprimat orice distanță de transport pe roți, în fața drumului pe apă, deoarece acesta din urmă este enorm de eftin în raport cu cel pe roți.

*

Din statisticele forestiere ale acestei țări reese (După Th. Streyffert) că în anul 1935, s'a plătit pe cubic fuss (≈ 0,028 m.), în mediu pentru o distanță medie de plutit de cca 350 Km., 0.04 kr, sau 1.41 kr/m³, adică 1,41 × 35 = 49,35 lei/m³ pentru 350 Km. transport, plutindu-se 15.066.716 m³.

După extrasul de cont al uneia din aceste societăți „Idals Älvs Flottningsförening“ din 1936, redăm costul de plutit ca fiind:

35 lei/m³ pe distanța de peste 200 Km.

din care 1/4 este costul plutitului propriu zis; 1/6 sortatul, restul diverse; iar în 1935 a fost: 31 lei/m³, la aceiași societate.

*

Dacă ținem seama de aceste prea vorbitoare cifre, se impune să ne întrebăm dacă la noi în țară, unde avem râuri plutibile multe (Bistrița, Dâmbovița, Ceremuș, Tisa, Mureș, Olt, Siret, etc.) nu ar fi cazul să observăm mai serios adaptarea la condițiunile mediului natural, pe elementele căruia să organizăm și conducerea, și munca, în economia noastră forestieră.

Schweden vom Standpunkt der Holzflösserei.

*

La Suède au point de vue du flotage du bois de construction.

PROBLEMELE ZILEI

PLOPUL IN CULTURA FORESTIERĂ

PLOPII

de *M. Rădulescu*

Dela o vreme, de când lemnul s'a împuţinat şi s'a scumpit, producţiunea forestieră începe să preocupe cercuri din ce în ce mai largi de activitate în ţara noastră.

Mai peste tot se aude vorbindu-se de împădurirea coastelor degradate şi prundişurilor din lunca râurilor, de înnobilarea masivelor şi sporirea creşterilor la unitatea de suprafaţă şi mai ales de intensificarea culturii speciilor cu lemn moale şi creştere repede, pentru care tehnica modernă arată atât de mare interes în timpul din urmă.

In cadrul acestor preocupări de sporirea producţiei pădurilor noastre, un loc de frunte îl ocupă fără îndoială plopii: Populus alba. P. nigra, P. tremula şi P. Canadensis, primii trei autchtoni şi al patrulea cultivat în România.

Sunt specii cu temperament robust şi cu creştere foarte repede.

Populus alba şi P. nigra (pluta) se instalează pe prundişuri, formând împreună cu salcia şi aninul, zăvoae în lunca râurilor dela câmpie şi deal. Suportă inundaţia, arşiţa şi gerurile târzii şi timpurii. Se regenerează uşor din sământă, lăstari şi drajoni.

Cu ajutorul mâlului adus prin viituri şi cu frunzele lor moarte, contribuesc la formarea solului şi la punerea în valoare a suprafeţe imense de terenuri degradate într'un timp scurt, adesea fără sforţări sau cheltueli din partea omului, cu condiţia să se oprească păşunatul.

Produc nuele de împletit şi pentru fascine, araci pentru grădinile de legume, scânduri uşoare pentru lăzi de împachetat, împrejurimi şi astereală, lemn pentru rudari şi pentru foc.

La dimensiuni mari, pluta produce lemn scump cu desenuri frumoase, căutat pentru furnir.

Spre deosebire de plopul alb și negru, plopul tremurător crește la deal, pe coastele degradate și în masivele rărite prin tăeri desordonate, pășunat și incendiu, după ce capătă liniștea necesară.

Se află și în Delta Dunării pe nisipurile marine din pădurea Letea și se instalează ușor și pe nisipurile continentale dela Hanu-Conachi.

Drajonează foarte puternic și crește foarte des. Contribue larg la ameliorarea solului prin frunzele sale moarte, cu iuțeală mare de putrezire și la completarea consistenței arboretelor, în special a celor degradate, ajutând la formarea trunchiurilor cu calități technice superioare (înalte, drepte, pline și fără noduri) la speciile cu care crește în amestec.

Constitue deci un pionier prețios în refacerea pădurilor degradate de deal și un ajutor important în ameliorarea condițiunilor de creștere a arborilor în masive.

Dă produse secundare de timpuriu.

Lemnul său e căutat pentru lănteți, lăzi de împachetat, chibrituri, lână de lemn și celuloză.

Fiind provenit în cea mai mare parte din drajoni, are longevitate mică și e expus la putregai roșu.

Din pădure nu trebue scos decât atunci când devine supărător. Prin urmare trebue încetată lupta neapărat, ce se ducea pe vremuri în contra lui, când era considerat ca o „buruiană“ în pădure și dădea produse fără valoare.

In ce privește plopul de Canada, acesta s'a introdus în timpul din urmă aproape pretutindeni prin cultură în țara noastră. Crește foarte repede și se prinde ușor. Ii convin terenurile de aluviune din luncile râurilor, unde suportă inundațiile.

Crește bine și pe nisipurile fluviale și maritime amestecate cu ceva argilă și humus și pe lăcoviștile drenate și chiar pe terenurile din climatul uscat al Dobrogei.

Se plantează din butași cu rădăcini în sol bine lucrat agricol cu plante prășitoare. Plantat din butași fără rădăcini, dă un procent mic de prindere (cam 30%).

Până acum s'a plantat la 2×2 m. In timpul din urmă tendința este să se planteze mai rar, la 3×3 m sau chiar la 4×4 m. In acest mod crește puternic în diametru cu 10—15 m' pe an și pe hectar, atingând 60 cm la vârsta de 50—60 ani.

La noi în regiunea inundabilă din Delta Dunării în 6 ani atinge 10—12 m înălțime și 14 cm diametru la 1,30 m. dela sol, iar la Calafat, în aceiaș regiune inundabilă a Dunării atinge 18 m. înălțme în 12 ani și diametru de 30 cm la înălțimea pieptului.

Lemnul său e cerut în cantități mari în industrie pentru lăzi de împachetat, chibrituri, mobile, furnir și celuloză.

*

Din cele expuse se vede clar importanța pe care o prezintă plopii în economia noastră forestieră.

1. Primi doi, plopul alb și pluta, pentru punerea în valoare în scurt timp și sforțări minime a prundișurilor din lunca râurilor, care ocupă suprafețe considerabile în țara noastră și nu produc nimic pentru economia națională.

2. Plopul tremurător pentru reîmpădurirea coastelor surpătoare și refacerea arboretelor degradate din regiunea dealurilor, cum și pentru punerea în valoare a nisipurilor marine din Delta Dunării deasemeni pe cale naturală și fără mari cheltueli.

3. Plopul de Canada pentru ameliorarea zăvoaielor din lunca râurilor și regiunea inundabilă a Dunării, pentru împădurirea nisipurilor marine, pentru înființarea perdelelor de arbori pentru ocrotirea agriculturii contra vânturilor și secetei pentru plantarea lăcoviștilor etc.

4. In sfârșit pentru producerea într'un tempo rapid a cantității mari de lemn pentru industria națională și pentru export.

In scurt, după salcâm, specie care a adus atâtea servicii silviculturei românești, plopii sunt chemați să vindece ușor și repede multe răni ale economiei noastre forestiere și să creeze importante isvoare de câștig pentru economia noastră națională.

Din aceste motive, se impune, ca plopilor să li se dea importanța pe care o merită în producțiunea noastră forestieră.

DIN AVANTAJELE CULTURII PLOPULUI

de Dr. *Anton V. Rădulescu*

In vremurile de astăzi, când se pune tot mai insistent problema unei cât mai mari producții forestiere, plopului îi revine, alături de alte esențe, un rol din cele mai importante. Rolul acesta mare este determinat de calitățile plopului ca arbore de pădure și de întrebuințările variate și multiple ce lemnul său găsește de câtăva vreme în industrie.

Ca să apreciem mai just ce arbore de valoare a devenit plopul, vom căuta în cele ce urmează a arăta o parte din calitățile lui.

Intre calitățile ca arbore de pădure se cuvine să așezăm în rândul întâi, repeziciunea așa de mare în ce privește creșterile în înălțime și în grosime. In bune condițiuni de vegetație se poate cu ușurință conta pe o creștere de 1 m în înălțime, pe fiecare an, până ajunge la vârsta de 20—25 ani. După această perioadă creșterea în înălțime se mai domolește. In schimb, acum este timpul pentru creșterea în grosime. Dela această vârstă dacă plopul este rărit la vreme se poate conta pe o creștere anuală de aproape 2 cm în diametru. Este epoca în care trunchiul devine apt pentru derulare în foi, bune pentru placaj și contraplacaj.

In privința creșterilor, plopul rămâne între speciile forestiere din Europa cu cea mai mare creștere.

O altă calitate a plopului ca arbore de pădure este aceea că el poate crește drept, formând trunchiuri frumoase încă din primii ani ai tinereței. Trunchiul poartă o coroană relativ mică, atunci când este crescut în masiv. Rezultă că proporția crăcilor față de trunchiu este mai mică decât la alte specii.

In genere, plopii sunt specii mai puțin pretențioase față de sol, mulțumindu-se ca solul să fie numai destul de umed. Plopul de Canada se dovedește a merge bine chiar pe solurile nisipoase depe marginea mării. Intre varietățile de plopi cunoscute, sunt unele cari pot vegeta și în soluri mai uscate. (Populus charcowiensis). Numai plopul tremurător ca să vegeteze bine are nevoie de un sol mai bun, bogat în humus.

De asemenea trebue să trecem între calități cel puțin pentru o parte din plopi (grupa celor cu frunze deltoide) faptul că se inmulțesc ușor pe cale vegetativă, prin butași. Cultura pentru această grupă de plopi este în consecință mai simplă, putând s'o facă oricine fără multă bătaie de cap și fără riscuri.

Privind acum grupa întrebuințărilor lemnului de plop, din ultimii ani, vedem că, numărul lor a crescut și este încă pe cale să mai crească. Aceste întrebuințări au contribuit să aducă plopul între arborii forestieri rentabili.

Una din cele mai apreciate intrebuințări ale lemnului de plop este la fabricarea celulozei și a hârtiei, conexată cu toată seria de industrii ce folosesc celuloza, cum sunt, nitroceluloza, celofan, mătase artificială... etc. In România, până astăzi, plopul nu este întrebuințat de industria celulozei din simplul motiv că au încă lemn de molift suficient și că lemn de plop nu posedăm. In această privință industria celulozii din Franța este de multă vreme alimentată în cea mai mare parte cu lemn de plop. Faptul că Franța este mai puțin bogată în rășinoase a făcut să se dea o extindere mare culturii plopului cu care s'a reușit a se substitui în multe cazuri lemnul acestora. Acelaș lucru l-a făcut Belgia, Olanda. In ultimii ani, chiar America caută să folosească lemnul de plop în acest scop. O mare fabrică de hârtie din New-York se preocupă direct de varietățile și hibrizii de plop cei mai buni în privința repezelii la creștere și a calității lemnului.

Cu ajutorul personalului specialist au reușit să selecteze câțiva hibrizi ce promit a da rezultate frumoase.

O întrebuințare, ceva mai restrânsă, a lemnului de plop o găsim la fabricarea chibriturilor. Plopul tremurător dă cel mai bun lemn pentru bețele de chibrit. Chiar la noi fabricile de chibrituri folosesc lemnul de plop. Anii trecuți una din fabrici anunțase în ziar că are nevoie de lemn de plop.

La export, lemnul de plop este deasemenea căutat. Turcia a trimes, nu de mult, la noi, specialiști ca să caute lemn de plop pentru fabricile de chibrituri de acolo.

Cu alte cuvinte plopului dela noi i s'ar găsi un bun plasament în țările orientale: Turcia, Siria, Egipt, Palestina, deocamdată. Se poate ca și-n țările occidentale, în primul rând in Germania, să se desfacă cantități însemnate de lemn de plop. Germania importă 200.000 m.c. lemn de Okume din Africa, care poate fi înlocuit foarte bine cu plop. In ce privește această chestiune credem că tratatul comercial încheiat cu Germania în ultimele zile ar da un impuls exportului de lemn moale.

Desvoltarea tot mai mare luată de industria mobilelor din ultimii ani a făcut ca lemnul de plop să fie din ce în ce mai mult căutat de această industrie. Datorită faptului că lemnul este uşor, face din el cel mai de preţ lemn orb (ascuns) la fabricarea mobilelor care, pe lângă că trebuesc să fie frumoase şi durabile este nevoie să fie în mare măsură şi uşoare. Inainte ca să fi luat avânt industria furnirelor şi a placajelor, plopul era folosit la fabricarea mobilelor numai ca lemn orb sub formă de scânduri. Azi, acest mod de folosire a lemnului de plop s'a transformat complect. Numai rare ori se mai întrebuinţează sub formă de scândură. In loc avem placaj din foi sau din panele. De câţiva ani placajul din panele se extinde tot mai mult, înlocuind cu succes lemnul orb sub formă de scândură. El are marele avantaj că este mai puţin supus influenţei umidităţii aerului; adică. nu se contrage şi nu se umflă.

Din acelaş fapt că lemnul de plop este uşor rezultă că el este un potrivit material pentru ambalaj sub diferite forme; fie sub formă de scânduri fie sub formă de foi derulate sau placaj. Mai ales acest din urmă fel de ambalare are mari posibilităţi. Multe din cutiile de mucava vor putea să se înlocuiască cu placaj de plop aşa cum a început să se facă în ţările occidentale.

Deocamdată, la noi, multe din lăzile şi cutiile pentru transportat fructe care se fac azi din lemn de molift sau brad vor trebui înlocuite în curând, cu plop, când aceste specii se vor împuţina.

Mai amintim aici că din plop se fac şi câteva obiecte casnice: albii (copăi), coveţi, linguri de lemn... etc.

Economia ţărănească poate folosi lemnul de plop la construcţii în care lemnul nu este expus umezelii, ca astereală, căpriori, grinzi în pod... etc.

Din cele expuse mai sus cred că ne-am convins că plopul merită să fie mai mult cultivat, cultura lui fiind aşa de rentabilă.

Rămâne pentru forurile noastre conducătoare să extindă cultura plopului în acele centre cu industrii ce folosesc lemnul de plop. Dacă se va face cultură pentru a exporta lemnul de asemenea trebue să se intensifice în anumite regiuni. Ar fi bine ca din vreme să se aibă în vedere aceste condițiuni, rentabilitatea plopului va fi mai mare, decât dacă se va lăsa totul la voia întâmplării.

PLOPUL TREMURĂTOR

de Ing. *Ion Moldovan-Junior*

Este plopul muntelui și al regiunilor de deal și coline. În expoziții sudice, pe soluri umede, puțin profunde, afânate și sărace în substanțe nutritive îl găsim instalat pretutindenea în tăeturi, în tovărășia altor esențe prolifice; precum: salcie căprească, mesteacăn, arini, soc, etc.; este între primii arbori, cari pun stăpânire pe parchetele neglijate și lăsate în părăsire și nu ultimul cu care esențele nobile, cultivate și cu temperament luminos sunt nevoite a se lua la luptă și a-și disputa prioritatea la lumină și soare. Fără ingerința omului din încăerarea aceasta pentru existență plopul cu creșterea lui longitudinală activă rămâne invingător suprimându-și fără prea mare sforțare rivalii, a căror creștere și desvoltare intră în primul plan al preocupărilor silviculturei oficiale sau cel puțin a intrat până acum în prevederile planului special de regenerare al pădurilor noastre amenajate.

Așa fiind nu ne poate surprinde faptul, că plopul tremurător cu puterea lui spontană de regenerare, cu tenacitatea, cu care se menține pe poziția odată câștigată și cu creșterea lui plină de vigoare a stârnit și stârnește și de prezent aversiune în cercurile oficiale, cari se îndeletnicesc mai mult cu cultura pădurii — după cum este și natural, — decât cu exploatarea și industrializarea materialului lemnos.

Examinând problema din punct de vedere al industrializării și întrebuințării de altă natură a lemnului ne vedem constrânși să ne reformăm radical judecata ce ne-am făcut-o asupra plopului tremurător, să-l scoatem din șirul esențelor indezirabile și să-l considerăm grație aplicațiunilor sale în cele mai variate domenii ale activității omenești drept specie de lemn demnă de cultivat și ocrotit.

Lemnul său moale, cu puţină rezistenţă la acţiunea uneltelor de scobit, contragerea sa uniformă, lipsită de crăpături, de diformări şi scofâlciri, hygroscopicitatea sa extrem de redusă au făcut plopul tremurător din cele mai vechi timpuri apt pentru confecţionarea celor mai felurite unelte casnice de primă necesitate şi instrumente gospodăreşti şi agricole de indispensabilă întrebuinţare.

Linguri, furculiţe şi blide, cupe de băut, blidare şi străchini; cârpătoare şi mestecător de mămăligă, albiuţe de copii sugaci, trocuţe şi troci de aluat de pâine, albii de scăldat şi spălat rufe, maie şi scaune de spălat, solniţe, şustare făcute din plop tremurător se găsesc tot atât de des în casele româneşti din regiunea de deal şi de munte, pe cât de nelipsite sunt fusele, suveicile, mosoarele de urzit, „iepele" dela război, dinţii dela sulul de învelit din industria casnică a femeii române. Eşind din casă în ogradă vom găsi şi printre obiectele agricole unele făcute din plop cum sunt spre exemplu: căuşe întrebuinţate în hambare, vânturătoare pentru vânturat cerealele, juguri, samare şi şei, lopeţi de plug, furci şi greble de fân, cozi de sape, de hârleţe şi de târnăcoape; apoi doniţe, măsuri, putinele şi şteanduri de brânză, dacă ele n'au fost înlocuite cu cele din răşinoase aduse de Moţii ciubărari. Părăsind aria satului şi îndreptându-ne înspre cercul restrâns de activitate pastorală a „Păcurarului" dela „ţară", care este sinonim cu ciobanul dela munte, vom descoperi şi în stâna lui în afară de sculele de masă aduse de acasă unele noi obiecte din plop, ca: cupe şi găleţi de muls, scăunele, poliţe de caş, crintă şi linguroi de gătit urdă, precum şi fedeleş de apă şi altele.

In gospodăriile de munte unele din aceste obiecte, — cu deosebire vasele — se fac din doage de molid ca fiind esenţa ce se găseşte mai din abundenţă şi deci mai uşor accesibilă populaţiei.

In regiunea podişurilor şi colinelor cu altitudini caracteristice ariei de vegetaţie a gorunului şi fagului plopul tremurător înlocueşte cu succes răşinoasele şi în construcţiile rurale cu toate că e mai puţin rezistent la compresiune şi are o elasticitate mai redusă decât molidul sau bradul alb.

Ţăranul îl preferă totuşi fiindcă lemnul lui este destul de uşor şi mai ales că este incomparabil mai ieftin decât orice lemn adus de aiurea. De aceea în gospodăriile săteşti plopul tremurător este nelipsit din construcţia acoperişelor de case, şuri şi soproane fie ca grinzi, vânturi sau scaune de acoperiş, fie chiar şi ca căpriori.

Omogenitatea lemnului datorită repartizării egale a vaselor pe întreaga masă lemnoasă şi a razelor medulare microscopice, impresiunea de uniformitate a ţesutului atât ca structură cât şi ca culoare, flexibilitatea şi maleabilitatea fibrei a permis plopului în general şi celui tremurător în special să depăşească cadrul strâmt al satului românesc şi să fie râvnit de industria mare forestieră ca material brut pentru diferite întrebuinţări.

Astfel pentru structura sa afânată, uşor de îmbibat cu parafină plopul este mult căutat în fabricaţia chibritelor. Numai lemn peste 25 cm. Ø, sănătos şi drept, fără noduri sau alte defecte de calitate, merge pentru acest scop. El se furnizează în stare verde sub formă de buşteni proveniţi din tăetură de iarnă şi fasonaţi în lungimi de câte 2 m.

Starea verde a lemnului se cere pentru a înlesni procedeul mecanic de derulare a foii destinate a servi la confecţionarea beţigaşelor sau a foiţelor pentru cutii de chibrituri.

Exploatarea lemnului de chibrituri se împacă foarte bine cu a lemnului de celuloză, industrie, care sub raportul defectelor fizice, absoarbe tot ce rămâne după fasonarea buştenilor de chibrituri admiţând şi lemn puţin drept, cu lungimi minime de un metru şi grosimi până la 8 cm. la capătul subţire, însă de preferinţă tăetură de vară cu cojire în sevă.

Industria chibriturilor se poate folosi în caz de lipsă şi de alte specii de plop; celuloză însă nu se poate fabrica numai din plop tremurător în care se găsesc întrunite mai armonios toate proprietăţile technologice ce caracterizează această esenţă. Cu toate că necesităţile în lemn ale acestor fabrici, al căror produs de plop este destinat exclusiv exportului, n'a trecut în nici un an de după războiul mondial de 10.000 m^3 scăzând adeseori şi până la 1000—2000 m^3 la an, totuşi aprovizionarea lor a devenit o problemă greu de deslegat fiind pe terminate stocurile acumulate de natură, iar din regenerările mai recente se caută ca plopul să fie suprimat.

Cei cari au apucat războiul mondial şi au fost de faţă la opintirile stăruitoare ale beligeranţilor de a pune în serviciul armatelor tot ce le poate ridica moralul şi mări potenţialul de război, au putut asista şi la valorizarea lemnului de plop de orice specie sub formă de talaş de lemn produs în mare în fabrici speciale înzestrate cu maşini de mare capacitate cu două rânduri de cuţite, unele acţionând în plan orizontal în formă de rindea de lăţimi până la 28 cm, altele în plan vertical tăind talaşul derulat în fire subţiri, cari uscate şi presate în baloturi obişnuite erau expediate pe câmpul de operaţiuni servind drept material de umplut saltele,. perini etc. în adăposturile trupelor pe deoparte şi ca aşternut animalelor de tracţiune pe de altă parte. Un alt debuşeu al talaşului este şi în timp de pace chirurgia unde se întrebuinţează la bandaje şi la filtrări.

O întrebuinţare vastă îşi găseşte talaşul ca material de ambalaj pentru obiecte de sticlă, porţelan, faianţă şi a oricăror altor materii, cari trebuesc protejate în decursul transportului contra spargerii sau diformării. Apoi ca izolator contra pătrunderii căldurii sau frigului din atmosferă în gheţării sau camere locuite fie că se întrebuinţează în stare liberă fiind bine îndesat între doi pereţi de suport la construcţii mai primitive, fie că este preparat şi presat în plăci aşa numite de eraclit, ce sunt folosite ca rău conducător de căldură în construcţii moderne cu ziduri exterioare prea subţiri.

Lemnul destinat a fi prelucrat în talaş se fasonează în despicături de 1 m lungime şi grosimi până la 22 cm.

Este preferabil ca lemnul să fie cojit şi indispensabil ca el să fie bine uscat înainte de a intra în maşini.

Un derivat mai perfecţionat şi mai superior al producţiei de talaş pot fi considerate smicelele ce se întrebuinţează la împletituri şi ţesături de lemn pentru confecţiuni de ştergătoare, rogojini, corfiţe, covoare, rulouri şi alte obiecte decorative ca: covoare de perete, cuverturi, feţe de masă, tăvi de masă şi panouri; apoi articole de modă, precum: pantofi, poşete, cutiuţe de ţigări, pălării de damă şi bărbaţi, căciuliţe şi băşti, etc.

După relaţiuni culese din literatura germană, la executarea acestor obiecte, cari sunt produse ale micei industrii casnice din regiunea munţilor metalici sudeţi, nu se poate întrebuința decât numai lemn de plop tremurător și numai în dimensiuni de cel puțin 30 cm. grosime și 1 m lungime, cu fibră dreaptă și fără noduri.

Industria jucăriilor de copii și dogăria butoaielor de untdelemen, hirinci, unsori, benzină, petrol, valvolină, sodă caustică, piatră vânătă și alte articole de comerț încă constitue un câmp de valorizare a plopului tremurător, unde este întrebuințat dimpreună cu alte esențe moi.

Fabricile de furnire și placaje din țară întrebuințează și ele, pe lângă tei și plop canadian, esențe, cărora li se dă deosebită preferință, o însemnată cantitate de lemn de plop tremurător de dimensiuni mai mari, care trecut prin mașinile de furnire se debitează în foi milimetrice destinate a servi, datorită constanței volumului lor, drept lemn ascuns la placaje, contraplacaje și panele întrebuințate în industria mobilei fine.

Dacă vom mai releva, că umerașele, calapoadele, șanfele, papuci de lemn, cutiile de ambalat săpun, pudră, parfumuri sunt și ele făcute din plop tremurător pe lângă celelalte specii de plop sinonime, credem că am scos în deajuns în relief feluritele utilizări ale acestui plop, care în viața de toate zilele a omului împlinește atâtea nevoi și satisface atâtea trebuințe.

Așa fiind socotim, că nimic nu se opune, ca să fie introdusă și această specie de plop în categoria esențelor așa numite nobile; adecă a acelora, cari merită să fie cultivate și regenerate chiar și cu mijloace artificiale având în vedere, că atât ca creștere în volum cât și ca valoare unitară depășește adeseori molidul, pe care îl substitue cu atâta succes în regiunea dealurilor și colinelor.

Operațiunile technice menite a deslega această problemă ar trebui să fie îndreptate în două direcții: una de ocrotire și alta de construcție propriu zisă. Cea de ocrotire se va mărgini mai mult la măsuri polițienești având ca scop protecția plopului tremurător existent contra exploatărilor abuzive și risipitoare de material, precum și reglementarea epocei și vârstei la care poate fi pus în vânzare ținând samă de posibilitățile sale technice și financiare locale. Laturea a doua de reconstrucție este mai vastă și cuprinde în sine toate lucrările împreunate cu înființarea de păduri, ca: recoltare de semințe, creștere de pueți în pepiniere, împăduriri, tăeri de degajare, de protecţie a plantaţiilor şi operaţiuni culturale, cu ocaziunea cărora se va căuta ca indivizii proveniţi din drajoni să fie eliminaţi, fiindcă poartă în sine germenii putregaiului alb cauzat de Polyporus igniarius propagat prin rădăcina-mamă.

Prezenţa spontană a acestui fel de plop pe soluri umede sau cel puţin reavene, gruparea lui în ochiuri apătoase, în adânciturі irigate de apele izvoarelor sau umezite de precipitaţiuni, frecvenţa lui în margine de smârcuri şi rovini adăpostite de curenţi violenţi, preferinţa lui pentru climă umedă servesc drept preţioase indicii pentru cunoaşterea condiţiilor sale optime de vegetaţie şi implicit pentru reuşita operei de împădurire.

Pentru regiunile, la a căror cercetare ne-am mărginit nu preconizăm înfiinţarea de păduri curate de plop tremurător, ci în amestec cu esenţe autochtone şi cu cele cari protejează solul şi-l feresc de secătuire, iar în amenajamentul acestor complexe plopul cu vârsta lui redusă şi creşterea activă să constitue material de produse secundare scadente a fi realizate cu ocaziunea rărіturilor prevăzute în planul special al cestor operaţiuni.

POPULUS CANADENSIS DESF. IN PĂDURILE OCOLULUI SILVIC CALAFAT

de Ing. M. *Bohm*

Astăzi sporirea producţiei forestiere este una din preocupările cele mai importante ale silvicultorului.

„Deviza“ ca să avem păduri valoroase de stejar cu material de furnir şi păduri de molid cu lemn de rezonanţă a suferit o schimbare; astăzi trebue să avem păduri mult producătoare de lemne necesare economiei noastre naţionale, trebue să avem lemne de construcţie şi lemne de foc.

Un mijloc pentru sporirea producţiei noastre forestiere este cultivarea esenţelor mult productive şi repede crescătoare cum este şi plopul de canada, Populus Canadensis Desf.

In raza ocolului silvic Calafat având plantaţiuni de plop de Canada voi da câteva date cu privire la cum se comportă şi cum se desvoltă această esenţă în regiunea inundabilă a Dunării.

Primele plantaţiuni de plop de Canada s'au făcut în pădurea Nebuna-Ivăneasa în anul 1926 în parchetele Nr. 15 şi 22 seria XII pe suprafaţa de 3250 m^2 şi în anul 1928 în parchetele Nr. 6 şi 10 Seria XII pe suprafaţa de 5500 m^2.

Rezultatul acestor plantaţiuni este de necrezut.

Plantaţiunile din 1926 au diametrul mediu 20 cm, înălţimea medie 18 m. Diametrul maxim este 41 cm.

Plantaţiunile executate în anii 1928 au diametrul mediu 15 cm înălţimea medie 14 m. Diametrul maxim este 33 cm.

Fotografiile Nr. 1 şi 2 arată plantaţiunile făcute în 1926 în parch. 15 seria XII-a.

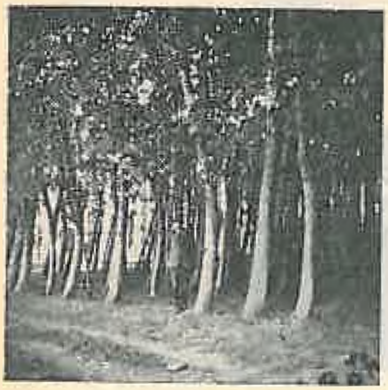

Fig. 1. — Plopul de Canada de 12 ani din parch. 15 Seria XII, pădurea Nebuna Ivăneasa

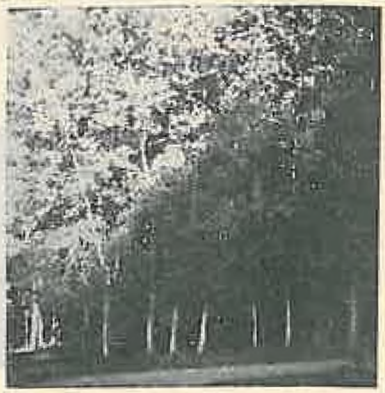

Fig. 2. — Plopul de Canada de 12 ani, din parch. 15 Seria XII, pădurea Nebuna-Ivăneasa

Plantaţiunile din anul 1934 în pădurea Cetate au înălţimea de 7 m şi diametru de 8—10 cm.

Pentru demonstrarea creşterei repezi a plopului de Canada găsesc necesar a publica şi fotografia Nr. 3 care arată plantaţiunile de plop de Canada făcute cu butaşi de plop cu rădăcini de 1 an în pădurea Dropioru, plantaţie în care în luna Octombrie 1938, multe exemplare au atins o înălţime de peste 250 cm.

Terenurile pe care au fost făcute aceste plantaţiuni sunt situate în imediata apropiere a bălţilor. In cea mai mare parte nu sunt inundabile decât cu ocazia inundaţiilor excepţional de mari cum au fost cele din toamna şi iarna anului 1936/937.

Solul este foarte profund, nisipos cu prea puţină argilă.

In ceeace priveşte umiditatea, solul este reavăn şi la o adâncime de 80—100 cm apare pânza de apă subterană, astfel că rădăcinele arborelui chiar în primul an ajung această pânză de apă, fapt care după părerea mea este factorul principal de vegetaţie a plopului de canada.

Până în prezent în raza acestui Ocol nu s'a făcut nici o exploatare de plop de canada, încât nu putem da date certe de cantitatea de material rezultat şi de venitul realizat pe Ha.

Printr'o estimaţie expeditivă am găsit, că astăzi arboretul creiat în 1926 are 530 m. c. la ha. Proporţia lemnului de construcţie este 65%.

Fig. 3. — Plop de Canada de 1 an.
Pădurea Dropioru.

Lemnul plopului de canada este alb gălbui, fără duramen falş, cu inele anuale regulate.

Din datele de mai sus putem trage concluzia, că cultura plopului de canada în regiunea inundabilă a Dunărei este indicată pentru următoarele motive:

a) Creşte foarte repede. b) produce mult material de lucru şi de construcţie, apt pentru chibrituri, mobilier, lăzi, construcţiuni rurale, căpriori, uluci de gard etc.; iar lemnul de foc este excelent pentru fabrici de ciment, cărămidă şi ţiglărie.

Intrucât pe lângă producţia multă a lemnului urmărim şi realizarea veniturilor mari şi având în vedere că la plopul de canada se poate aplica regimul crângului simplu cu o revoluţie de 25 ani, cred că nu greşesc, dacă afirm că venitul pe ha va fi superior venitului ce s'ar putea realiza pe ha într'o pădure de stejar cu o revoluţie de 80 ani.

HIBRIZII DE PLOP REPEDE CRESCĂTORI

de Ing. *H. Czoppelt*

Piaţa mondială cere din an în an mai mult lemn de celuloză, aşa că diferitele state au luat măsuri potrivite pentru satisfacerea cerinţelor industriei interne de celuloză. In Italia de exemplu, s'au mărginit paginele ziarelor pe de o parte, iar pe de altă parte se întreprinde o campanie de plantare a plopilor şi eucaliptilor, care dau în interval de scurt timp o masă mare lemnoasă. In Anglia se cultivă în acelaş scop bambusul. Consumul lemnului pentru celuloză este în America de 3 ori şi jumătate, în Canada de 2 ori mai mare decât corespunde creşterei anuale a pădurilor respective.

Intr'un articol cu titlul de mai sus, apărut în revista suedeză „Svensk Pappers Tidning“ şi tradus în nemţeşte de Oberforstmeister Eck din München, in Revista „Der Deutsche Forstwirt“ Nr. 60/938, ni se arată, că problema producţiei lemnului de plop, care dă un material excelent pentru celuloză, se caută a se rezolva prin hibrizii diferitelor specii, care se arată foarte repede crescători, rezistenţi în contra boalelor criptogamice şi se mulţumesc cu condiţiuni de sol mai modeste.

Se caută ca să se obţină, mai departe, hibrizi de plop, care să aibă următoarele însuşiri deosebite:

1. Cea mai mare producţiune lemnoasă pe ha.,
2. Creşterea dreaptă şi crăci puţine,
3. Fibre lungi,
4. Rezistenţa contra unui climat schimbător,
5. Inmulţirea asexuală.

In articolul menţionat găsim foarte interesante date asupra culturei hibrizilor de plop, pe care le dăm mai jos:

Creşterea hibrizilor de plop obţinuţi din seminţe se face în pepiniere unul sau doi ani. In acest timp se observă puieţii dacă desvoltarea rădăcinilor este suficientă, dacă sunt rezistenţi contra gerurilor şi boalelor criptogamice şi apoi se cercetează lungimea fibrelor şi creşterea în diametru.

Puieţii cari îndeplinesc condiţiunile cele mai bune se folosesc la facerea butaşilor. Aceştia se taie în lungime de 25 cm astfel că fiecare puiet furnizează până la 10 butaşi, din care apoi putem recolta peste un an iară 10 butaşi. Rădăcina puieților tăiați drajonează abundent și furnizează peste un an iară o mulțime de drajoni buni de plantat.

După un procedeu mai nou butașii se pot planta în tot timpul cât ține vegetația și anume:

1) o zi înainte de plantare se pun în apă unde stau peste noapte;

2) a doua zi se scot din apă pentru a se usca,

3) partea de sus a butașului se cufundă în parafină topită.

Plantarea se poate face în brazde, distanța între ele fiind de 1,8 m. La aceste distanțe un lucrător face găuri cu ajutorul unui baston ascuțit, al doilea lucrător plantează butașii, călcând cu piciorul solul în jurul lor. Plantarea se face în solul mobilizat pe toată suprafața, sau chiar pe solul invadat de iarbă sau buruieni în cuiburi curățite cu un diametru de 0,6 m.

La sfârșitul anului al 2-lea sau la începutul verei anului al 3-lea solul trebue mobilizat în cuiburi pe diametru de 0,6 m de jur-împrejurul puetului. In anul al 3-lea se curăță la pueți o treime de crăci, cari iară sunt folosibili ca butași. In al 5-lea an urmează o nouă elagare artificială. In anul al 7-lea sau 8-lea se fac rărituri, materialul scos fiind deja apt pentru lemn de celuloză.

La 10—11 ani după plantare diametrul arborilor la înălțimea pieptului, este 25—30 cm. După exploatarea arboretelor tulpinile lăstăresc abundent. Arboretul nou nu cere alte îngrijiri decât un elagaj artificial mai pronunțat și rărituri potrivite.

Producțiunea în timp de 10 ani se socotește cu 470 m.c. adică 47 m.c. pe an și ha., așa că cultura hibrizilor de plop va deveni o investiție căutată a capitalului.

Die Pappel in der Forstkultur

Le peuplier dans la culture forestière

L'idée d'augmenter la production ligneuse par la culture d'essences forestières à croissance rapide, a attiré l'attention sur les peupliers.

Considéré dans le passé comme une plante plutôt nuisible, cet arbre a été trop souvent éloigné de peuplements. Mais on a eu tort, car le peuplier donne un matériel qui trouve un grand nombre d'uti-

lisations, tant dans l'industrie paysanne que dans la grande industrie (la fabrication du papier, celle des allumettes, etc.). En dehors de cela, le peuplier présente une importance toute spéciale au point de vue sylviculturale, quant il s'agit de la mise en valeur les bords sablonneux des rivières (par le peuplier blanc et noir), de l'amendement des peuplements dégradés situés dans la région des collines (avec le tremble), de l'amélioration des forêts végétant le long des grands cours d'eau, du boisement des sables marins et de la création des rideaux de protection contre l'action du vent dans la plaine (avec le peuplier de Canada).

Les articles des M. M. **Rădulescu**, **I. Moldovan** et **Ant. Rădulescu** relèvent tous ces qualités du peuplier et tous les utilisations de son bois.

M. **Böhm** montre dans quelques cifres l'accroissement exceptionel du peuplier de Canada dans les plantations faites après 1926 sur des sables mouvents de Calafat.

En fin M. **Czoppelt** attire l'attention sur un article apparu dans la littérature suédoise (et traduit en allemand) qui étudie les hibrides de peuplier et relève leur importance pour la production forestière.

CRONICA

INTERNĂ

● Conferinţa administrativă a inginerilor silvici dela Fondul bisericesc bucovinean.

Conferinţa inginerilor silvici şi a personalului superior dela Fondul Bisericesc din Bucovina convocată în ziua de 18.II. a. c. a luat aspectul unui adevărat congres al silviculturii bucovinene, la această adunare participând, în afară de toţi conducătorii şi inginerii Fondului bisericesc şi numeroşi ingineri dela Inspectoratul de Regim Silvic şi dela Direcţia Regională Caps.

Deschisă de I. P. S. S. Mitropolitul Visarion al Bucovinei, care preamăreşte profesiunea de silvicultor şi frumuseţea pădurilor Bucovinei, seria conferinţelor şi a referatelor e începută de D-l Ing. G. Constantinescu, Administratorul general al Fondului, care arată mersul ascendent al instituţiei, insistând asupra preocupărilor din ultimul an privind latura silvică, comercială şi administrativă a Fondului.

După aceea, D-l Ing. Ilie Dan, şeful serviciului silvic, înfăţişează evoluţia culturii, a amenajării şi a valorificării pădurilor punând în adevărata ei importanţă problema căilor de transport. Silvicultura, ajunsă la gradul înalt din ultimii ani, trebue menţinută în cadrul nouilor legiuiri silvice (Legea contr. circ. mat. lemnos; legea pentru pădurile necesare apărării naţionale).

Graţie efortului făcut de serviciul silvic şi de Administraţia Fondului in general, suprafeţele restante de împădurit s'au lichidat, aşa că astăzi suntem la curent cu prevederile amenajamentelor.

D-l Ing. Dan schiţează apoi preocupările principale din viitorul apropiat, insistând asupra creerii unui birou de cercetări forestiere la Serviciul silvic, prin care toţi inginerii silvici din Centrala şi exteriorul Fondului să fie ţinuţi a lucra cu un aport şi mai mare la propăşirea şi cunoaşterea silviculturii din acest colţ de ţară.

D-l Insp. V. Ţurcan citeşte un referat asupra regiei fabricilor de cherestea, din care se vede că mersul ascendent al regiei proprii, învinge orice îndoieli şi temeri, relaţiile comerciale inchegându-se în mod favorabil pentru Fond.

La expozeul D-lui contabil C. Dănilă, asupra executării bugetului, D-l I. Rătan insistă asupra necesităţii de a stabili un plafon real al bugetului, în funcţie de productivitatea pădurilor şi preţurilor existente la lemn. Preşedintele adunării admite acest punct de vedere

De un mare interes științific a fost conferința D-lui Ing. Dr. Popescu-Zeletin asupra poziției pe care metoda de amenajare întrebuințată la Fond, o ocupă în cadrul metodelor moderne de amenajament. D-sa face un scurt dar cuprinzător istoric al evoluției amenajamentului în general, schițează diferitele etape, pe care desvoltarea amenajamentului le-a parcurs la Fond, scoțând în fine, în evidență, caracteristicele metodei actuale, care se poate îngloba la metoda arboretelor.

Ultima problemă adusă în discuție, a fost aceea a școlii de brigadieri silvici din Rădăuți și a personalului silvic inferior. D-l Ing. subinsp. N. Pașcovici, directorul școlii, susține un referat în această chestiune.

La discuții iau parte D-nii Ing. Ilie Dan și Ad-tor G-ral G. Constantinescu, relevând importanța salarizării echitabile a personalului silvic inferior și arătând programul administrației în această privință.

După aceste referate, D-l Ad-tor G. Constantinescu închide ședința mulțumind conferențiarilor și participanților.

La banchetul din sala palatului metropolitan, în cuvântările ținute, s'a insistat, în cuvinte de o rară putere, asupra necesității ca inginerii silvici dela Fondul Bisericesc, să desvălue în adevărata și frumoasa ei lumină tradiția prețioasă și înaltă a silviculturii locale și să facă cunoscut și în restul țării, nivelul profesional la care s'a ajuns aici.

Ca încheere I. P. S. S. Mitropolitul Visarion, într'o impresionantă cuvântare și-a arătat marea Sa solicitudine, pe care o are pentru personalul silvic al instituției, unind pe toți participanții într'un corp entuziast și recunoscător.

După masă, în prezența P. C. S. Arhim. E. Laiu, vicarul Mitropoliei și a D-lui Ing. G. Constantinescu, ad-tor g-ral al Fondului, au conferențiat D-nii Ing. Dr. C. Chiriță („Problemele cunoașterii și ale ameliorării solului în cultura forestieră") și Ing. Dr. V. Dinu („Orientări în politica forestieră").

D-l Dr. C. Chiriță arată că se pun trei probleme fundamentale în privința solului: 1°. Problema utilizării raționale a solului; 2. Conservarea și 3°. Ameliorarea proprietăților solului. In practică trebue să avem un minimum de cunoștințe. Pentru aceasta conferențiarul arată cari sunt elementele de bază și punctele de reper pentru cunoașterea pe teren și deosebirea diferitelor tipuri de sol. In încheiere, conferențiarul arată cari sunt principiile esențiale ale păstrării proprietăților productive ale solului în pepiniere, insistând asupra foloaselor compostului, care trebue menținut.

D-l Ing. Dr. Val. Dinu în conferința sa trece în revistă o serie de aspecte ale politicii forestiere naționale în diferite state (Anglia, U. S. A., Rusia, Letonia, Germania, România), arătând că asistăm la:

1°. demarcația precisă între agricultură și silvicultură;

2°. planificarea economiei forestiere.

Conferenţiarul atacă şi chestiunea vânătoarei, arătând că o politică silvică bună impune şi încadrarea vânătoarei printre chestiunile silvice, cum e cazul şi în alte ţări.

In seara aceleaşi zile a fost sărbătorit, într'un cadru de emoţionantă atmosferă camaraderească, d-l Ing. Insp. V. Ţurcan, cu ocazia împlinirii a 25 ani în serviciul Fondului şi al silviculturii.

Prin acest congres, silvicultorii bucovineni au trăit o zi de glorioasă afirmare a tradiţiei şi a muncii lor, în slujba silviculturii naţionale.

Ing. *M. Prodan*

● O nouă echipă la Domenii.

La 2 Februarie a. c., un nou guvern s'a instalat la cârma ţării, de data aceasta ca o emanaţie a noului organism politic Frontul Renaşterii Naţionale

Cu acest prilej s'au schimbat şi dregătorii din fruntea Ministerului de Agricultură şi Domenii.

Predarea şi luarea atribuţiunilor s'a făcut ca de obiceiu în prezenţa, pe de o parte a celor care plecau, D-nii: G. Ionescu-Şişeşti (agronom) ministru şi M. Drăcea (silvicultor) secretar general şi pe de altă parte a celor cari se instalau, D-nii N. Cornăţeanu (agronom) ca ministru titular, M. Şerban (agronom) ca subsecretar de Stat, N. Săulescu (agronom) ca secretar general şi Dr. Radulovici (medic veterinar) ca al doilea secetar general.

A vorbit D-l Şişeşti care a arătat activitatea şi realizările din timpul ministeriatului D-sale, când a căutat să dea agriculturii româneşti un ritm de progres mai viu „potrivit cu imperativele vremii în care trăim". Constată că munca depusă a dat roade. Subliniază în această privinţă străduinţa şefilor de autorităţi şi a funcţionarilor în vederea atingerii scopului propus.

Mulţumeşte, pentru aceasta tuturor şi nu uită să menţioneze in mod deosebit pe fostul său Secretar general, D-l Drăcea, care a adus în minister, nu numai „marea d-sale competenţă de specialist, dar şi o înţelegere şi o iubire pentru ţărănime, care s'a revărsat în fapte şi iniţiative de cel mai mare folos pentru ridicarea păturii rurale".

Lăsând la o parte realizările din domeniile ce nu ne privesc direct, d-sa a amintit de plantaţiunile forestiere, cari s'au făcut „mai mult decât în trecut". A amintit de legea controlului materialului lemnos care s'a făcut cu scopul „de a se pune ordine în exploatările delictoase, curmând furtul", precum şi de legea pescuitului în apele de munte.

Despre regiile autonome pendinte de acest minister, a arătat că „s'au integrat în economia ţării, au mers bine, gestiunile lor fiind conduse ordonat, ceea ce vor face să se închee cu rezultate foarte multumitoare", aducând astfel un venit însemnat tezaurului și fiind. în acelaș timp îndrumătoarele economiei private pentru ramurile respective.

D-l Șișești nu a uitat să menționeze că „ostenelile dintr'un an nu sunt decât o verigă dintr'un lanț. Unele din ele rodesc îndată, altele mai târziu. In agricultură mai ales, rodul se desvoltă încet. după legi implacabile. Este necesar să-i asigurăm o liniștită desvoltare și o continuitate".

Dacă aceste cuvinte se arată imperios ca un adevăr pentru agricultură, atunci cu atât mai mult ele se potrivesc pentru silvicultură. In silvicultură nu poate fi progres fără liniște și continuitate. Deaceea ne simțim obligați să menționăm aci una din marile realizări ale d-lui Șișești, care în cuvântarea de plecare i-a scăpat sau a trecut-o sub tăcere: Să nu uităm că în timpul ministeriatului d-sale pădurile s'au bucurt de liniștea necesară. Pășunatul vitelor în pădure, acea boală care roade pădurea pe dedesubt, invizibilă pentru cea mai mare parte dintre oameni, — sub d-sa a fost restrâns la minimum. Este una din acele măsuri, cari cum a spus d-l Șișești, în situația de azi a pădurilor noastre, nu poate rodi decât târziu. Noi trebue să-i fim recunoscători.

Dar pentru ca rodul acesta care se arată târziu, să nu fie distrus în embrion, se cere, cum tot d-l Șișești o spunea, continuitate. Noi vom fi tot așa de recunoscători și celor cari au venit după d-sa, dacă vor menține măsura luată de d-sa — de altfel, legală, perfect legală. Și atunci rodul se va arăta bogat, însutit.

In răspunsul pe care l-a dat noul titular, d-l N. Cornățeanu, a făcut o expunere a activității pe care înțelege să o desfășure la Minister. In țara noastră unde mica proprietate domină, trebue să căutăm a intensifica producția. Să căutăm să dăm o atenție deosebită culturii porumbului și grâului. Nu trebue însă să scăpăm din vedere celelalte culturi. Valorificarea plantelor, a produselor vegetale și creșterea vitelor, este o altă latură a preocupărilor. Buna stare a plugarilor trebue să ne fie ținta, deaceea Ministerul Agriculturii și Domeniilor trebue să devie Ministerul agricultorilor și plugarilor.

Despre ceea ce se intenționează a se face la Ministerul de agricultură și domenii, a venit apoi a ne edifica și manifestul-program al noului guvern.

Din el aflăm, că guvernul intenționează să ia măsurile de rigoare pentru împădurirea terenurilor degradate, creearea perdelelor de protecție în regunile de stepă, raționalizarea și naționalizarea exploatărilor forestiere.

Deasemenea, trebue relevată hotărîrea de a se proceda la o nouă reorganizare a Ministerului și Camerelor de agricultură, căutând să se simplifice întregul organism „menit să promoveze agricultura noastră".

Reținem apoi gândul ca prin reduceri tarifare pe căile ferate, pentru cereale, lemne și petrol să se înlesnească exportul și aprovizionarea internă

Apoi, atenția ce se va da gazului metan, punându-se „toate străduințele să fie distribuit în timpul cel mai scurt în centrele populate și industriale din regiunile unde distribuirea lui este indicată".

Gândurile despre păduri ale d-lui ministru N. Cornățeanu, au fost mai amplu expuse cu prilejul audienței pe care a avut-o la D-sa, in ziua de 9.II a. c., Consiliul de Administrație al Societății „Progresul Silvic". Prezentându-i omagii și arătându-i rosturile Societății noastre, Consiliul de administrație al Societății a avut, din partea noului ministru, asigurarea că va arăta, pentru pădurile țării și slujitorii lor, toată solicitudinea.

● Vitele și hrana lor.

Stăruie din ce în ce mai mult în cercurile agricultorilor, preocuparea de a se da o mai mare extensiune culturilor de nutreț.

Au mărturisit-o atât foștii, cât și actualii conducători ai Ministerului. Au desbătut-o și o desbat atât agronomii cât și medicii veterinari.

Așa spre pildă la adunarea din acest an a Societății inginerilor agronomi, s'a preconizat mărirea suprafeței cultivate de fiecare agricultor cu plante de nutreț. Pentru stimularea acestei culturi, Ministerul va da micilor agricultori, premii, constând din semințe selecționate, în special în comunele unde aceste culturi sunt necunoscute. Se va căuta apoi să se generalizeze murarea porumbului pentru nutreț. Se vor acorda in acest scop 1000 premii la sătenii, cari vor face cultură de nutreț pe o jumătate de ha.

In această privință îmbucurător pentru noi este faptul, că problema preocupă și pe agricultori, nu numai pe agronomi. Așa, spre pildă, s'a putut citi de curând în ziarul Universul (18.III a. c.) un articol al unui agricultor din Tutova. Este adevărat că ne găsim în fața unui mare proprietar, dar aceasta nu schimbă constatarea în bine ce am făcut-o. Lăsând la o parte faptul, că pentru regiunea unde se găsește, nu este de acord cu cultivarea plantelor de nutreț, ce se preconizează (iarba de Sudan, sparceta, lucerna, etc.), ci se declară pentru plantele prășitoare (porumb, bostan, sfeclă furajeră), de reținut este preocuparea, experimentarea și rezultatul la care a ajuns. De pe 26 ha, din care 22 ha cu porumb, 2 ha bostan și 2 ha lucernă, a realizat 15 vagoane nutreț, la care adăogând 5 clăi de fân, a ajuns să hrănească dela 1 Oct. până la 1 Mai, 66 boi și 10 vaci. Aceasta, spune d-sa, într'un an când culturile neprășitoare, ce se preconizează, nu s'au făcut de loc, din lipsă de ploaie. Dela Mai și până la ridicarea miriștelor, vitele le ține la grajd, hrănindu-se cu lucernă, ovăz și borceag, recoltate de pe 10 ha.

In concluzie, agricultorul nostru găsește, că locuitorii trebue să cultive plantele de nutreț pe locurile de pășune ce se pretează la arătură, adăogând că astăzi, în regiunea dealurilor, islazurile sunt numai râpi nefolositoare.

Toate aceste preocupări, pe noi slujbaşii pădurii, nu ne pot decât bucura. In felul acesta vom putea scăpa de pacostea păşunatului în păduri. Pe cât putem, să căutăm şi noi să activăm în acest sens cu vorba sau cu fapta. Rezistenţa la acceptarea vitelor la păşunat în pădure, poate grăbi adaptarea populaţiei la situaţia nouă ce se preconizează.

● Grijile primăverii.

De nenumărate ori am arătat în coloanele acestei reviste, înţelegerea din ce în ce mai mare pe care o arată ziariştii şi aportul pe care-l aduc, ideii forestiere. Zi de zi luăm cunoştinţă de articolele din ce in ce mai judicioase asupra problemelor cu caracter forestier. Nu trebue deci să le precupeţim recunoştinţa.

Apropierea primăverii a făcut să apară în „Universul" două articole (15.III şi 22.II a. c.), aşezate la loc de frunte, în care se arată ceea ce trebue să se facă.

Bucurându-ne că tineretul participă, prin munca sa la sădirea arborelui, şi în acest fel la sporirea unui patrimoniu viu al naţiunii, — spune ziarul — trebue să căutăm ca această mişcare să nu rămâie numai demonstrativă. Ea trebue încadrată într'o mişcare metodică întinsă pe integ cuprinsul ţării. Trebue să se activeze în regiuni despădurite, şi să se lucreze susţinut în regiunile de stepă. Să ridicăm baraj viu împotriva vânturilor secătuitoare din stepă. O vastă acţiune pentru creiarea de perdele forestiere de protecţie se impune.

Noi ştim că se lucrează, şi că realizări frumoase sunt. S'au convins de ele şi cei ce au purces la treabă înaintea altora. Trebue, aşa cum s'a spus, să se lucreze sistematic şi pe scară mare.

In această privinţă, nu este lipsit de interes de a semnala, constituirea, de curând, a unui comitet tehnic pe lângă Inspectoratul de Regim Silvic dela Chişinău, cu scopul de a întocmi planurile şi a accelera lucrările pentru creiarea perdelelor de protecţie şi a împăduririlor în Basarabia. Prin decizia care creiază acest Comitet tehnic se arată, că în Sudul Basarabiei, unde se lucrează acum la ieşirea din indiviziune a proprietăţilor agricole folosite până acum în comun, este cazul să se rezerve o cotă de 10% pentru împăduriri.

At. Har.

EXTERNĂ

● A fost sacrificat unul dintre cedrii Libanului.

Statul sirian, in dorinţa de a se prezenta la expoziţia internaţională dela New-York cu ceva original, a sacrificat unul dintre celebrii săi cedrii ai Libanului, spre a-l transforma în mobilă, etc.

Faptul n'a putut trece fără urmări în ochii opiniei publice. Cum? Să fie sacrificat unul dintre puţinii patriarhi ai pădurilor, care au putut supravieţui atâtor mari evenimente istorice şi frământări de popoare timp de mai multe milenii? Şi pentru ce ? Pentru o expoziţie americană? Chestiunea a pricinuit o uriaşă polemică de presă atât în Siria, cât şi în Metropolă (Franţa).

(După relatarea D-lui Prof. V. Stinghe).

● Stingerea incendiilor de păduri cu apă sărată.

In anul trecut, s'au făcut experienţe de stingere a incendiilor într'o pădure germană, prin stropire cu o soluţie concentrată de sare de bucătărie. Rezultatele, se spune, că ar fi fost foarte mulţumitoare.

Procedeul constă în pulverizarea soluţiei respective peste flacări sau înaintea lor. Apa evaporându-se repede, din cauza căldurii, face ca corpurile atinse de soluţie să se acopere cu o relativă pojghiţă subţire de sare şi care le face în oarecare măsură ignifuge.

Bunele rezultate obţinute, impun acest procedeu şi în combaterea incendiilor domestice.

(După R. des E. et F. 1938/1040).

● Dela vecinii Bulgari.

Pentru a ne da seama de nivelul foarte ridicat de pregătire profesională a confraţilor dela Sudul Dunării, enumărăm titlul subiectelor discutate în cadrul celei de a VII Adunare anuală a Societăţii Silvicultorilor cu cultură academică, ţinută la Sofia între 9—11 Octombrie 1938:

1. Despre insuşirile lemnului de răşinoase bulgăresc;
2. Probleme silviculturale în gospodărirea pădurilor de fag bulgare;
3. Despre regenerarea naturală a arboretelor de fag în Ocolul de invăţământ „Klissura“;
4. Temeiurile tehnice, sociale şi legale în materie de împădurire a ţinuturilor torenţiale;
5. Noi ţeluri în lucrările de împădurire şi de corectare a torenţilor, în Bulgaria;

6. Impădurirea artificială în sprijinul agriculturii;
7. Pricinile de căpetenie ale pierderilor în timpul primului an de vegetație al împăduririlor artificiale în Bulgaria;
8. Despre raționalizarea economiei cinegetice în Bulgaria;
9. Către o economie cinegetică ordonată în Bulgaria.

Ca și la noi, lucrările Adunării au fost încheiate cu vizite și excursiuni. (Fabrici de avioane; Expoziția de vânătoare; Lucrări de împădurire și de corectarea torenților).

(După Z. f. Wfw., VI, 174).

● I-am întrecut pe Danezi!

In Europa sunt țări mici ca întindere sau număr de locuitori, mari însă prin trecutul, prin cultura, prin civilizație sau prin bogăția locuitorilor lor. Intre acestea se numără și Danemarca, a cărei cultură și știință foestieră — ceace ne interesează pe noi aici — se află la un nivel foarte ridicat.

Iată însă că într'o anumită direcție i-am întrecut noi și anume: cu doi ani. Este vorba de vechimea Societățile forestiere. Intr'adevăr, noi am sărbătorit în 1936 semicentenarul Societății noastre. Ei au făcut acelaș lucru în Iunie 1938, deci exact 2 ani mai târziu. Cu acest prilej, s'a trecut în revistă, se înțelege, marea contribuție adusă de acea Societate la înaintarea economiei forestiere (mărirea suprafeței păduroase; introducerea de noi specii și rase de arbori, etc.). La sărbătorire, ca și la excursiunile ce i-au urmat, au luat parte reprezentanți ai Angliei, Finlandei, Franței (Insp. g-l M. Magnein, Paris), Germania (Consilier silvic Meyer, Hanovra), Norvegiei, Olandei și Suediei.

Iată ce înseamnează o țară mică, dar cu prestigiu mare.

(In parte, după Z. f. Wfw. VI. 174/5).

● Practica conservării lemnului la Chinezi.

Această practică ar fi fost cunoscută la Chinezi cu mii de ani înainte de Cristos. Ea constă din acoperirea lemnului cu un strat subțire de lac. Capacitatea acestuia de conservare sfidează mijloacele moderne așa zise științifice. Astfel, se afirmă, pe bază de documente, că în compunerea unor străvechi temple chinezești se află piese de lemn și anume dintre cele expuse aerului și intemperiilor (acoperișuri, coloane, stâlpi) care se păstrează, prin acea lăcuire, de 2.000—3.000 de ani.

Prepararea lacului chinezesc s'ar fi făcut cu seva lăptoasă din tulpina unei plante (arbore sau arbust), Rhus verniciflua (Fam. Anacardiaceae)

(După Z. f. Wfw., VI, 198)

● Lemnul ca material gazogen în țări cu și fără petrol.

După cum se știe, Italia este lipsită de surse petrolifere proprii. Potrivit politicii sale de autarchizare, face mari sforțări spre a se elibera neîncetat şi în această privinţă de străinătate, încurajând, între altele, şi întrebuinţarea lemnului ca material gazogen.

In materie de locomoţie automobilă, se înregistrează progrese importante. Astfel, în decursul anului 1936, au fost înscrise 86 de automotoare cu gazogene pentru lemn, dintre care 52 erau autobuze. Au fost apoi transformate pentru folosirea lemnului 352 automotoare, dintre care 183 erau autobuze

Pe şoseaua Bolonia—Inaola circulă de câtva timp un tren automobil pus în mişcare tot prin gaz de lemn. El se compune din două vagoane strâns legate între ele.

Incercări de această natură se fac şi în Polonia, deşi acolo petrolul nu lipseşte. Administraţia oraşului Varşovia a pus în circulaţie normală un autobuz cu gazogen pentru lemn. Dacă încercările se vor dovedi convenabile, mare parte din traficul orăşenesc va fi deservit de vehicule de acest fel.

Ori cum, mişcarea în favoarea unei atari folosiri a lemnului se află în plină desvoltare. După un izvor francez, în 1938, s'ar fi aflat în Europa cca 9.000 vehicule automotoare prevăzute cu gazogene pentru lemn. Consumul lor anual s'ar urca la cca. 200.000 tone lemn.

(După Z. f. Wfw., Bd. V/56, 59 şi R. i. du Bois 1938/394).

● Şi benzină din lemn.

In Suedia se vorbeşte despre un procedeu de preparare a unui combustibil licnid din lemn, cu absolut aceiaş întrebuinţare ca şi benzina obişnuită. Pot fi întrebuinţate, în principiu, feluri de lemn diferite. Procedeul mai are să fie pus la punct sub raportul economic. Inventatorul a solicitat sprijinul financiar al guvernului, căruia i-a oferit, de altfel, drepturile sale.

(După Z. f. Wfw., VI, 205).

● Perdelele de protecţie în Rusia.

Se ştie că problema aceasta a creierii de perdele de pădure, cu scopul ameliorării condiţiunilor staţionale ale ţinuturilor agricole de stepe, s'a pus mai întâi în Rusia sudică, nu departe de graniţa Ţării noastre.

In afară de meritul ideii şi al încercărilor, mai mult pentru demonstraţia teoretică, nu s'a putut realiza mare lucru sub raportul practic în această privinţă. Lipsa fundamentală a lucrului, constă în organizarea defectuoasă, în necontinuitate, în reaua alegere a personalului executant. Astfel, din pricina neîngrijirii, cca. 70% din pădurile creiate, cu scopul respectiv, în ultimii şase ani, au fost distruse; spre a nu mai vorbi de cele din trecutul mai îndepărtat.

Iată cum cele mai bune intenţiuni şi iniţiative, dacă nu sunt conduse cu hotărîre şi continuitate până la urmă, nu numai că sunt lipsite de însemnătate, dar devin chiar păgubitoare.

(In parte după Z. f. Wfw., Bd. VI, 251).

● Şi în Madagascar se împădureşte.

In cazul respectiv, nu este vorba, deocamdată, decât de un început. Mişcarea este dirijată de autorităţi, care se îngrijesc de producerea pueţilor şi de asistenţa tehnică. Lucrările sunt efectuate cu ajutorul elevilor de şcoală, urmărindu-se tot deodată şi scopuri educative. In acest fel, s'au putut planta cca. 1½ milioane pueţi, în sezonul 1938. Specia principală, cum ar fi la noi salcâmul, este acolo Eucaliptus.

(In parte, după Z. f Wfw., Bd. VI, 240).

● Degenerescenţa plopului piramidal.

Insulele din Delta Parana din Argentina sunt folosite pentru cultura plopului piramidal, al cărui lemn este folosit în industria hârtiei. Această cultură reprezintă aproape singura cale de punere în valoare a solurilor respective. Dar chiar în cadrul economiei naţionale locul acestei culturi este destul de însemnat, dat fiind că 95% din întreaga producţie de lemn de plop şi salcie provine din acele insule.

De câţiva ani se constată o constantă reducere a productivităţii la hectar. Cauza este pusă în sarcina degenerării acestei specii.

Pentru remedierea neajunsului, speranţele cultivatorilor, sprijinite de oficialităţi, se îndreaptă către alte specii şi varietăţi de plop.

Pentru noi este important de reţinut, însemnătatea din ce în ce mai mare, pe care o capătă plopul, ca esenţă repede crescătoare şi producătoare de lemn moale, în cultura forestieră modernă.

(In parte, după Z. f. Wfk., Bd. VI, 255).

● Arbori atacaţi de lăcuste.

Colegii noştri, Domnii Prof. C. Georgescu şi Gr. Eliescu, au publicat mai anii trecut articole si lucrări asupra unor mari atacuri de lăcuste, săvârşite în pădurile noastre de cer şi pedunculat din Dobrogea sudică şi Oltenia sudică. Cazul părea oarecum senzaţional, ne mai cunoscându-se atari precedente

O ştire recentă ne aduce la cunoştinţă o întâmplare similară, însă de proporţii mult mai mici, tocmai din Uruguay. Este vorba de atacul unei specii de lăcustă săvârşit asupra a 10—12 exemplare de Casuarina, în vârstă de 20 ani, având o înălţime medie de 12 m şi un diametru la 1.30 m/sol de 28—30 cm. Arborii au fost cu totul defoliaţi. După şase luni îşi căpătaseră din nou frunzişul, astfel încât au putut vegeta mai departe. Atacul s'a petrecut în Septembrie—Octombrie.

(In parte, după Z. f. Wfw., Bd. VI, 256).

● Gutapercă din salbă râioasă.

Economia rusească este clădită pe ideia de autarchie, adică de îndestulare a nevoilor prin produse din ţară, fără schimb internaţional de însemnătate deosebită. Cu toată întinderea nesfârşită a pământului rusesc şi cu toată mulţimea de bogăţii naturale, pe care acest pământ le cuprinde, sunt totuşi o serie întreagă de materii prime, în special de produse vegetale, pe care climatul respectiv nu le îngăduie. Dar Ruşii nu se lasă bătuţi cu una cu două; acolo unde natura este sgârcită, intervine cu hotărîre ştiinţa şi hotărîrea omenească de a afla o soluţie.

Intre altele, se caută, de pildă, deslegarea problemei cauciucului, a gutaperii, etc., produse pe care le socoteam, până acum câţiva ani, drept un monopol al pădurilor tropicale. După multe cercetări şi încercări, Prof. Bossé a reuşit să descopere in 1931 gutaperca în coaja de rădăcină a inutilului arbust de salcie râioasă (Evonimus verrucosa).

Imediat şi-au îndreptat atenţiunea în această direcţiune o pleiadă întreagă de cercetători, dată fiind răspândirea plantei respective şi putinţa sa de cultură pe o scară întinsă.

Problema care se punea, de astă dată, era de a şti, care sunt cele mai potrivite condiţiuni pentru folosirea sa în scop industrial. După nişte cercetări prime ale lui Bogomas, s'a putut trage concluzia, că procentul de gutapercă din rădăcini variază în decursul ciclului de vegetaţie, prezentând minimum de 5,71 în Mai şi un maximum de 15,20 în Octombrie.

Cercetările ulterioare — intensificate mult — au arătat că lucrurile nu stau aşa de simplu cum au apărut la prima vedere. Alţi factori: vârsta arbuştilor, condiţiunile climatice de creştere, au complicat mult lucrurile.

Nu putem insista mai mult asupra chestiunii. Trimitem pe cei interesaţi la izvoarele originale, indicate în „Zeitschrift für Weltforstwirtschaft", Bd. VI, pag. 269—271.

● L'École supérieure du Bois.

Este o instituţie nouă. A fost înfiinţată în Iulie 1934 de către Institutul Naţional al Lemnului, astfel că spre sfârşitul lui Noembrie 1934 a început să funcţioneze efectiv. Direcţiunea a fost încredinţată d-lui Inspector General de Ape şi Păduri M. Fortunet, o personalitate marcantă a ştiinţei şi administraţiei forestiere franceze, bine cunoscută şi în cercurile străine.

Şcoala are două secţiuni:

1. Secţiunea de Inginerie, care dă diplomă de inginer al Şcolii superioare a Lemnului;
2. Secţiunea de Tehnicieni, care dă diplomă de tehnician în industria şi comerţul lemnului.

In cea dintâi, sunt primiţi, fără concurs, în măsura locurilor disponibile, candidaţii posesori ai unei diplome de inginer, recunoscută de Institutul Naţional al Lemnului. In cea de tehnicieni, pot intra pe temeiul unui concurs de admitere practicieni din comerţul şi industria lemnului. Deosebit de elevii propriu zişi, mai pot fi primiţi şi auditori liberi.

Ținta pe care și-a pus-o această nouă instituție este:

1. De a complecta cunoștințele silvicultorilor specializați în folosirea lemnului, privitoare nu numai la feluritele însușiri ale materialului-lemn, dar mai cu deosebire la nevoile, uzanțele și procedeele din comerțul și industria lemnului, în dorința de a duce la o mai bună înțelegere între silvicultură și negutătorii de lemnărie;

2. De a forma ingineri cunoscători temeinici ai lemnului și întrebuințărilor sale, pentru nevoile industriei și comerțului;

3. De a înarma pe diverșii tineri — cu deosebire fii și rude de industriași și comercianți de lemnărie — cu un fond serios de cunoștințe, care să le permită o cât mai folositoare secondare și continuare a afacerilor familiale.

Programa școlară cuprinde cursuri referitoare la:

1) Cunoașterea structurii și însușirilor fizice, mecanice, chimice, ale lemnului, defectele sale, etc.;

2) Recoltarea, transportul, conservarea și prezervarea lemnului,

3) Folosirea lemnului:

4) Comerțul lemnului, geografia forestieră;

5) Organizarea exploatărilor și industriilor forestiere;

6) Ca științe ajutătoare, adaptate scopului, se predau: economie politică, drept civil, comercial și forestier, contabilitate, dendrometrie, silvicultură, etc.

Cursurile au caracter toretic și practic.

Cu începere din 1937, elevii Școlii de Ape și Păduri dela Nancy urmează trei luni (15 Ian — 15 Apr.) cursuri comune cu cei ai Școlii ce ne preocupă aici.

Deosebit de aceștia, Școala a avut înscriși pentru anul 1937, 10 elevi și 8 auditori liberi. Dintre elevi, 6 au urmat cursurile secției I-a iar 4 ai celei de tehnicieni. Secția de inginerie a avut și 2 străini: un român și un jugoslav.

(După R. des E. et F., 1938/1939).

Ilie C. Demetrescu

PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI CONTINUĂ SĂ SE IMBUNĂTĂȚEASCĂ

Tendința de fermitate a pieții internaționale a lemnului s'a accentuat tot mai mult în lunile Februarie și Martie a. c., datorită faptului că cererile piețelor importatoare sunt susținute și la un nivel mai mare decât ofertele.

Stocurile de mărfuri rusești sunt ca și inexistente, din care cauză piața engleză este foarte favorabilă pentru comerțul de lemnărie. Din totalul de 120.000 Sdts, cât reprezenta stocul mărfurilor rusești la 20 Ianuarie a. c., peste 80.000 Sdts s'au și împărțit între importatorii englezi.

Prețurile de bază ale notei de stocuri rusești s'au majorat cu 3½ Sh/m³ (ca 150 lei/m³) față de lista de prețuri din vara anului 1938.

Se crede că prețurile din luna Aprilie vor încerca o nouă majorare de cca 1—2 Sh/m³.

Suedia și Finlanda au putut angaja cantități masive de lemnărie, și la prețuri mai mari decât în anul precedent.

Cererile de lemnărie din țările occidentale sunt mai susținute și prezintă tendința de a se tot majora.

In general, începuturile anului 1939 sunt destul de promițătoare, cu condiția de a nu interveni noi complicațiuni politice în Europa.

Evenimentele din luna Martie promit să schimbe numai într'o mică măsură distribuția exportului de lemnărie al celor 12 țări europene exportatoare, întrucât două din aceste țări (Austria și Cehoslovacia) au fost incorporate la Germania.

Prin alipirea Cehoslovaciei, domeniul păduros al Germaniei s'a mărit cu cca 4.800.000 Ha păduri, majoritatea de rășinoase.

Exportul forestier al fostei Cehoslovacii, cifrat la cca 2 milioane m³, a fost îndreptat în majoritate spre Germania, așa că, prin noua așezare politică, va dispare aproape în întregime, fără a influența defavorabil piețele debușeuri ale României.

Piata lemnului românesc

In politica celor interesați — intermediari și importatorii aciuați la noi — lemnul românesc are asigurată o conjunctură destul de bună pentru anul 1939.

Stocurile de lemnărie sunt atât de reduse, încât comenzile urgente nu se pot executa decât cu întârziere, urmând a fi debitate în gatere cele mai multe dimensiuni.

Exploatările forestiere s'au redus și mai mult în iarna 1938/39, datorită legii pentru controlul circulației materialului lemnos, care a pus capăt tăerilor în delict, cât și nesiguranței, ce impiedică finanța evreiască de a mai face plasamente în industria şi comerţul de lemnărie din România.

Preţurile lemnului rotund de răşinoase s'au urcat cu cca. 80—120 lei/m³, ajungând la nivelul preţurilor din 1937.

S'au urcat cheltuelile de exploatare, transport şi industrializare, şi s'au mărit sarcinile fiscale, asigurările sociale, taxele vamale, timbrul de aviaţie, etc.

Toate majorările de mai sus, obligă pe producătorii forestieri de a mări preţurile cherestelei cu cca 100—150 lei/m³.

Piaţa internă a lemnului, sub imperiul evenimentelor externe, trece pentru moment printr'o stagnare aproape generală, care însă nu a influenţat pe depozitarii de cherestea, de a reduce preţurile majorate la începutul lunei Februarie a. c.

Campania construcţiilor se arată totuşi destul de activă. Construirea atâtor silozuri de cereale la principalele staţii CFR., cari s'au început în multe locuri, absorb cantităţi masive de lemnărie.

Lucrările publice de stat — poduri, edificii noi, etc. — cari au fost inexistente în ultimii ani, vor fi reluate pe o scară foarte largă.

Pieţele importatoare necesită cantităţi importante de lemnărie, deoarece nu mai au stocuri, întrucât în anul 1938 au comprimat importul tocmai pentru a lichida cu stocurile masive făcute în toamna anului 1937.

Germania, deşi a încorporat Cehoslovacia, care îi furnizează anual peste 1.500.000 m³ lemnărie de răşinoase, necesită cantităţi şi mai mari de lemnărie sub formă de cherestea. In acest scop tratativele recente au stabilit, ca exportul nostru de lemnărie în Germania, să fie mărit considerabil faţă de exportul din 1938.

Italia, vechiul debuşeu al lemnului de răşinoase de calitate bună, se interesează de produsele noastre forestiere. Sunt numeroase cereri de lemnărie pentru Italia de Sud şi Sicilia şi la preţuri ridicate.

Ţările din Levant, Grecia şi Turcia, necesită de asemeni cantităţi importante de lemnărie.

Anglia se interesează tot mai mult de lemnul nostru, mai ales astăzi când stocurile ruseşti sunt aproape lichidate şi când noile liste de preţuri vor fi majorate.

Poziţia lemnului nostru în anul 1939, promite să fie mai bună chiar decât în 1937, deoarece stocurile de lemnărie la fabricile de cherestea sunt foarte reduse, cererile din afară sunt numeroase şi exploatările forestiere s'au redus considerabil.

Preţurile lemnului de răşinoase vor încerca noi majorări, în special pentru sortimentele ce se exportă în Siria, Egipt şi Palestina.

Este necesar, după cum am arătat şi în cronica lemnului din Ianuarie a. c., să nu se vândă cantităţi mari de lemnărie şi cu termene lungi, deoarece preţurile vor încerca noi majorări.

Exportul european de lemnărie în 1938

Pentru a cunoaşte mai bine evoluţia probabilă a vieţii internaţionale şi româneşti a lemnului, este necesar să ştim care a fost exportul european, de lemnărie în ultimii ani şi cum s'au schimbat pieţele debuşeuri.

După statisticile CIB-ului (Comité International du Bois) exportul de lemnărie din ultimii 5 ani a fost astfel cum reese din cifrele de mai jos:

Ţara exportatoare	1938	1937	1936	1935	1934
			metri cubi		
Norvegia	235.830	291.022	267.917	256.603	258.250
Suedia	3.975.896	4.733.535	4.434.276	4.057.571	4.964.129
Finlanda	6.983.842	8.876.388	8.620.121	8.314.329	8.597.732
Estonia	239.744	389.390	340.528	380.196	535.585
Letonia	1.421.204	2.862.305	1.221.855	1.141.412	1.393.469
Lituania	309.753	417.663	347.628	275.620	469.010
U. R. S. S.	5.320.919	8.596.262	11.572.364	11.796.857	11.542.418
Polonia	2.827.643	2.913.179	2.909.973	3.031.900	3.525.647
Cehoslovacia	1.844.610	2.084.864	2.322.885	2.594.701	2.690.124
Austria	938.975	3.128.692	2.260.014	2.445.305	2.263.910
Yugoslavia	1.479.333	1.714.268	864.314	1.434.517	1.687.469
România	1.695.116	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
Total	27.271.865	38.012.637	36.053.475	37.355.555	39.546.034
Indice 1934=100%	69	96,3	90,1	94,4	100

Din examinarea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. Exportul european de lemnărie a scăzut în fiecare an, cu excepţia anului 1937 când s'a majorat într'o mică măsură faţă de 1936 şi 1935.

2. Exportul european de lemnărie din anul 1938 a fost cu 31% mai mic decât în 1934, şi cu 27% mai mic decât în 1937.

Căderea bruscă a exportului de lemnărie în 1938, se datoreşte stocurilor de lemnărie acumulate în 1937, şi cari n'au fost lichidate decât spre sfârşitul anului trecut.

3. Scăderile cele mai mari le-au încercat Finlanda, U. R. S. S. şi Suedia, principalele ţări furnizoare de lemnărie ale Angliei, care deţine până la 50% din importul european de lemnărie.

4. Exportul total de lemnărie al U. R. S. S. a scăzut în 1938, în comparaţie cu exportul efectuat în 1934, cu peste 55%. Această scădere a exportului sovietic de lemnărie, nu trebue scăpată din vedere, deoarece constitue argumentul indiscutabil că **lemnul sovietic nu poate să mai constitue un concurent pentru lemnul românesc, astfel încât faimosul dumping rusesc rămâne ca o armă de manevră în imaginaţia celor interesaţi**, pe care noi am combătut-o cu toată convingerea, încă din 1936.

5. Cehoslovacia şi Austria, al căror export forestier s'a cifrat în medie la cca 5 milioane m³ anual, fiind încorporate la Germania, au încetat de a mai figura printre ţările exportatoare de lemnărie, deoarece întregul disponibil de lemnărie, după ce se scad cantităţile necesare

pentru consumul local, este absorbit de nevoile Germaniei, care se industrializează tot mai mult.

Exportul lemnului românesc în 1938

Exportul forestier al României, pe natură de esențe, s'a desfășurat in ultimii 5 ani după cum reese din cifrele de mai jos, extrase din publicațiile statistice ale CIB-ului:

	1938	1937	1936	1935	1934
lemne de foc	237.049	252.233	201.293	191.658	210.675
rășinoase	1.237.569	1.498.268	1.475.539	1.306.949	1.277.736
foioase	170.499	254.568	216.718	127.939	131.880
	1.695.116	2.005.069	1.891.600	1.625.544	1.620.291

Exportul de lemnărie al României din 1938 a scăzut cu 20% față de exportul efectuat în 1937, însă s'a menținut la nivelul cantităților exportate in 1935 și 1934.

Exportul din 1937 apare ca fiind anormal și provocat de cererile forțate venite din țările importatoare.

Exportul din 1938, 1935 și 1934 trebue privit ca fiind maximal, și orice încercare de a-l depăși echivalează cu ignorarea realităților naționale.

Intr'un articol separat vom studia evoluția exportului nostru de lemnărie și a debușeurilor.

Piața lemnului de foc

In timp ce cheresteaua de rășinoase, sub presiunea cererilor din afară și a puținelor stocuri dela fabrici, se scumpește tot mai mult, piața lemnelor de foc a cedat dintr'o dată, datorită stocurilor rămase după urma speculării lor de către marii comercianți, cari au scontat o iarnă grea.

La locurile de încărcare, prețurile lemnului de foc au revenit in general la nivelul din Noembrie 1937. Au scăzut mai mult prețurile lemnului în stațiile CFR. ce gravitează spre București, din cauza totalei stagnări a încărcărilor, datorită lipsei de cereri a depozitelor din Capitală, cari au și astăzi cca 20.000 vagoane nevândute.

In timp ce pe Valea Slănicului-Prahova prețurile lemnului de foc au scăzut dela 6000 lei/10 tone franco vag. Văleni de Munte la 4.800—5.000 lei/10 tone, prețurile lemnului pe Valea Trotușului au cedat numai cu 200—300 lei/10 tone.

In acest an, piața lemnului de foc va fi mai slabă decât în 1938, datorită stocurilor mari rămase în aproape toate orașele, cât și în stațiile de încărcare.

Prețurile urcate ale lemnului de foc pe piețele Brăila și Galați sunt următoarele, calculate franco cheiul Dunării:

stejar de 1 m	7800—8000	lei/10 tone
fag cl. I-a	7800—8000	„
salcâm	7700—7900	„
salcâm de 2 m ales	8300—8500	„
salcâm de 4 m ales	9800-10000	„
salcie	4900—5000	„
tei	4900—5000	„

Tendința generală a pieții lemnului este destul de slabă. Prețurile ab schela de incărcare trebuesc reduse cu cca 10—15% iar cheltuelile comprimate prin organizarea transporturilor in regie.

Galați, 25 Martie 1939.

Vasile C. Filip

RECENZII

CĂRŢI

Forstliche Rundschau, Beiheft: Internationale Titelsammlung. Verlag Neumann-Neudamm u. Berlin, Enciclopedia silvică: Broşură anexă: Colecţie internaţională de titluri (Bibliografie internaţională) Editura Neumann-Neudamm şi Berlin.

După cum se ştie, ştiinţa silvică, era lipsită până în prezent de o publicaţie periodică, în care să se găsească indicaţiuni asupra literaturii universale de specialitate. In multe congrese internaţionale forestiere s'a insistat asupra acestei stări de lucruri intolerabile şi s'au propus măsuri de ameliorare. Intre altele, la congresul Uniunii internaţionale a staţiunilor de experimentaţie, ţinut în Ungaria în 1936 s'a propus, ca diversele ţări membre ale acestei Uniuni, să editeze câte o Bibliografie silvică naţională şi să caute a o ţine la curent; apoi, să se angajeze un schimb de publicaţii între ţări.

Până acum, numai puţine ţări (Danemarca, Olanda, Franţa, Ungaria etc.), au putut publica bibliografiile în chestiune, pentru perioade mai mult sau mai puţin largi din trecutul lor. Au rămas deci multe ţări, şi nu din cele mai puţin importante, care n'au putut răspunde invitaţiei Uniunii, fie din lipsa mijloacelor de publicare (România), fie din imposibilitatea de a ţine la curent această bibliografie şi de a angaja schimbul cu alte ţări.

Anul trecut, cunoscuta publicaţie germană „Forstliche Rundschau" a luat lăudabila iniţiativă, să ajute efortul Uniunii St. de exper., în sensul, că şi-a asumat greaua misiune, de a publica o listă cât mai completă a întregii literaturi ce se referă la păduri, nu însă şi pentru trecut, ci începând cu anul 1937. In acest scop ea şi-a asigurat colaborarea a peste 40 persoane, emerite cunoscătoare ale publicaţiilor forestiere de orice gen, din diversele ţări ale lumii şi a început editarea acestei vaste bibliografii universale.

Până acum au apărut: volumul pe 1937 şi cel pe primul trimestru din 1938, următoarele volume urmând a vedea lumina tiparului trimestrial.

Intreaga lucrare este pusă sub conducerea Prof. Heske şi a D-lui Fr. Grünwoldt de la Acad. din Tharandt. Ea este, după cum am spus, o colecţie de titluri, clasificate pe materii, capitole, etc. după sistemul propus de Flury, precum şi după continente şi ţări.

Această listă de titluri se vinde de editură şi imprimată pe hârtie gumată, putând fi folosită cu succes pentru alcătuirea fişierelor din biblioteci.

Pentru bibliografia românească editura şi-a asigurat concursul D-lor Dr. I. C. Demetrescu, vechiu colaborator al revistei de referate „Forstliche Rundschau“ şi Dr. G. Nicolau-Bârlad. Acesta din urmă este cel care a făcut prelucrarea materialului pentru volumele apărute, inserând tot ceea ce D-sa, din locul unde se găsia, putea şti sau afla, că s'a publicat în ţară. Din dorinţa, desigur explicabilă până la un punct, de a arăta literatura noastră silvică, cât mai bogată, D-sa a intercalat însă şi titluri de articole, care adesea nu au o altă legătură cu silvicultura, decât aceea de a fi scrise de silvicultori: Colţul lui Fl., Epigrame, Moş Tăcălie etc.

Dar şi din alte puncte de vedere colaborarea D-lui N. B. lasă de dorit: De multe ori traducerea titlurilor româneşti în limba germană nu e exactă, ci numai aproximativă: (Exemplu: Despre o anumită deblocare: Neuorganisierung des Hochdienstpersonals"; s. a.).

Clasificarea titlurilor pe materii (capitole), este adesea arbitrară: lângă epigrame găsim proiectul de cod silvic, sau o ceartă între vânători!

Desigur, D-l N. B. poate riposta, că de vreme ce editura a admis publicarea, înseamnă că aceea ce D-sa a elaborat era bine alcătuit.

Totuşi, se vor găsi destui neprieteni, cari să-şi râdă de anumite pretiozităţi, şi să ia, ceeace D-l N. B. dintr'un exces de zel sau din nebăgare de seamă a lăsat să treacă, drept un semn de superficialitate, nu a D-sale, ci a mişcării noastre forestiere întregi.

Deaceea cred, că pe viitor o mai atentă alegere şi prelucrare a materialului cu care ţara noastră va figura în această publicaţie, atât de utilă, va răspunde mai mult scopului, şi va servi într'o mai largă măsură ideei de propagandă peste hotare şi de colaborare internaţională.

D. A. Sbarlan

ILIE C. DEMETRESCU, Ing. Inspector silvic: **„Evoluţia Administraţiei noastre forestiere de Stat. 1918—1938.** Bucureşti: „Bucovina“ I. E. Torouţiu, 1939, 81 pag.

In lucrarea de faţă, autorul îşi propune drept temă:

Să urmărească procesul de evoluţie al administraţiei noastre forestiere în aceşti din urmă douăzeci de ani de când fiinţează România-Nouă şi în subsidiar.

Să analizeze măsura în care elemente, instituţii, proprii vechilor forme de administraţie forestieră din provinciile unite, au fost acceptate în compunerea administraţiei noastre forestiere actuale şi apoi, întrucât acele elemente au fost luate în înţelesul lor original sau numai formal.

O deosebită atenţiune se dă schimbărilor din ultima vreme, încercate de organizarea şi funcţionarea administraţiei noastre forestiere, astfel încât lucrarea să poată fi utilă şi din alte puncte de vedere, decât cel mărginit al preocupărilor de faţă.

Mai înainte de a trece la tratarea propriu zisă a chestiunii, autorul face, ca introducere, o scurtă dar utilă incursiune de ordin principial asupra funcţiunilor ce are de îndeplinit o administraţie forestieră de Stat: a) Funcţiunea de gospodărire a domeniului forestier de Stat; b) Funcţiunea de politică şi poliţie silvică.

Insistă apoi asupra consideraţiunilor care pot impune sau exclude o specializare a unor administrațiuni forestiere de Stat deosebite după funcțiuni diverse. „Deslegarea unei atari probleme presupune un examen dela caz la caz, ea fiind de natură practică". Imprejurările determinante sunt: natura și intensitatea funcțiunilor respective; capacitatea financiară a Statului; normele generale de organizare și concepție ce stau la baza intregei administrațiuni a Statului.

Tratarea materiei este impărțită, mai întâi, în două părți principale:

Cap. I: Administrațiile forestiere din provinciile românești înainte de Unire;

Cap. II: Administrația forestieră românească în perioada postbelică.

In cap. I, se face un examen deosebit pe provincii românești (V. Regat, Transilvania, Basarabia, Bucovina), al administrațiilor forestiere, cum se aflau în momentul Unirii, încheindu-se cu o caracterizare comparativă. Intre Vechiul Regat deoparte și celelalte provincii românești de-altă parte, existau, sub acest raport, deosebiri fundamentale. Astfel, în Vechiul Regat, funcțiunile de care s'a amintit, erau de resortul unei singure administrațiuni în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii, formată numai din specialiști și perfect independentă, de sus până jos, față de restul administrației Statului. In celelalte provincii, cele două funcțiuni amintite, făceau obiectul a două — in cazul Transilvaniei a trei — administrațiuni deosebite. Instanțele in sbordine, de aplicare propriu zisă a legilor silvice, de aprecierea măsurii și felului în care acestea putea fi aplicate, erau organizate colegial, în cadrul administrației politice, constituind un fel de parlamente in miniatură, formate din reprezentanți ai diferitelor autorități locale. Specialiștii propriu ziși, — câteodată proprii acestora — cum era cazul în Austria și Ungaria — altă dată împrumutați dela administrația Pădurilor Statului — ca în Rusia — nu aveau decât rolul de a referi și aviza, de a aplica hotărîrile numitelor organe, de a inspecta. Cu toată specializarea mai multor administrații in exterior, la centru ele se integrau într'o mare măsură. O altă caracteristice a administrației forestiere din Vechiul Regat, constă din tendința clară de autonomie față de celelalte direcțiuni ale Ministerului: Casa Pădurilor din 1910.

In tratarea materiei din cel de al II-lea capitol, autorul distinge trei perioade:

A. Perioada 1918—1922, de unificare a administrațiunilor forestiere provinciale;

B. Perioada 1922—1930, de consolidare a administrației forestiere unificate în spiritul vechei administrații și de adaptare la condițiunile economiei forestiere din România-Nouă;

C. Perioada următoare anului 1930, de scindare și specializare a administrației forestiere a Statului.

Se insistă cu deosebire asupra acestei ultime perioade, tratându-se despre: 1. Administrația Pădurilor Statului; 2. Administrația de Poliție și Politică forestieră: Direcția Regimului silvic I; Direcția Regimului silvic II; Direcțiunea Ameliorărilor și Pădurilor administrate de Stat; 4. Administrația cinegetică; Consiliul tehnic al Pădurilor; Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră: Integrarea administrativă a chestiunilor pădurărești.

Drept încheiere a lucrării, aflăm o „retrospecţie critică", în care autorul caracterizează starea iniţială şi procesul evolutiv al administraţiei noastre forestiere de Stat în aceşti din urmă 20 de ani, luând şi o poziţie critică. Perioada ultimă a acelui proces, de scindare şi specializare de mai multe administraţii forestiere „se pare că este încheiată cel puţin în suprafaţă. Astăzi, ne aflăm în perioada de desăvârşire a lucrului în sens vertical, care va mai ţine încă oarecare vreme, în supoziţia că se menţine tendinţa de evoluţie normală actuală. In această ultimă privinţă, este de remarcat, că procesul de organizare interioară se desfăşoară de sus în jos. Au luat, astfel, fiinţă mai întâi organele centrale. In exterior ne aflăm încă în faza de nediferenţiere completă". Prefacerile încercate de administraţia noastră forestieră, cel puţin în perioada ultimă, au fost determinate nu numai de nevoi proprii, ci şi de tendinţa generală de prefacere a vieţii noastre de Stat.

Autorul socoteşte ca o problemă interesantă pentru viitoarea perfecţionare a stărilor actuale: integrarea superioară, adică în cadrul Ministerului, măcar a unora dintre administraţiile noastre forestiere, ca şi a celor agricole şi zootehnice. In actualele condiţiuni, vederea de ansamblu şi orientarea Ministerului sunt mult prea îngreunate.

Literatura folosită pentru documentare, atât în general cât şi în special este bogată.

Am căutat, în cele de mai sus, să dau o orientare cât mai obiectivă asupra conţinutului lucrării de faţă, cu intenţiunea de a face ca cetitorul să-şi dea seama singur cât de utilă este o atare lucrare în domeniul arid al administraţiei.

Tr. Heroiu

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

1) Prof. I. SIMIONESCU:

Fauna României, 1938

Edit. Fundaţia pentru literatură şi artă Regele Carol II.

478 pagini, cu 459 figuri în text şi 6 tabele în afară de text.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 2/1939.

P.:
Le chêne comme bois d'industrie. (7 pag.).
Stejarul ca lemn de lucru.

Comparaţie între situaţia de azi şi aceea dinainte de răsboiu până în 1925/29.

P.:
Les hêtres et les peupliers (1 pag.).
Fagul şi plopii.

Aceeaşi comparaţie ca la stejari.

A. Florent, L. Colette et *C. J. Duterme:*
Excursion annuelle de 1938 (17 pag.).
Excursia anuală din 1932.

din pădurile ce se întind în regiunea calcaroasă cuprinsă între Famenne şi Haute Ardenne, apoi pădurea Huqueny.

E. B., A. H. şi *B.:*
Târgul de lemne în Ianuarie 1939.

At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul I (1938) Nr. 10.

Bruno Huber şi *Gerhard Prütz:*
Über den Anteil von Fasern, Gefässen und Parenchym am Aufbau verschiedener Hölzer.

Asupra proporţiei de fibre, vase şi parenchim în structura diferitelor lemne.

Cu ajutorul unui aparat mecanic de integrare s'a determinat proporţia diferitelor elemente ale lemnului. Lemnele de răşinoase posedă 90% fibre, pe când foioasele între 28% şi 75%. Foioasele din Europa Centrală au 15% până la 30% vase, putând ajunge la 50% în lemnul de rădăcină.

Bruno Schulze şi *Günther Becker:*
Die Prüfung der insektentötenden Wirkung von Holzschutzmitteln mittels Anobium punctatum De Geer (= A. striatum Oliv.) als Versuchstier.

Încercarea acţiunii ucigătoare asupra insectelor cu ajutorul lui Anobium punctatum ca animal de probă.

Se prezintă metoda de încercare a toxicităţii diferitelor insecticide din comerţ cu ajutorul lui Anobium punctatum ca insectă de probă. Se dau şi rezultatele primelor încercări.

Otto Graf şi *Karl Egner:*
Über die Veränderlichkeit der Zugfestigkeit von Fichtenholz mit der Form und Grösse der Einspannkörper und mit Zunahme des Querschnitts der Probekörper.

Asupra variației rezistenței la întindere a lemnului de molift in funcție de forma și mărimea capului de prindere al probei normalizată și de mărirea secțiunei transversale a piesei de probă

Se arată încercările făcute pentru stabilirea dimensiunilor capului de prindere al piesei de probă normalizată. La probe mai mari se observă că rezistența la întindere scade pe măsură ce suprafața secțiunii tranversale scade. Deasemenea, rezistența la probele mari este condiționată de secțiunea de rezistență minimă.

S. Nickel:

Über die chemische Weiterverarbeitung alkalisch erkochter Zellstoffe. I. Mitteilung: Zellwolle nach dem Viskoseverfahren aus alkalisch erkochten Zellstoffen.

Asupra prelucrării chimice ulterioare a celulozei alcalină.

I. Comunicare: Lâna vegetală după procedeul viscozei din celuloză alcalină.

Nevoia mare de lemn pentru industria celulozei a determinat studierea producerii acesteia din material lemnos de valoare redusă. Autorul prezintă rezultatele încercărilor făcute cu astfel de material pentru stabilirea însușirii lânii vegetale produse, de a se lăsa toarsă, înălbită și colorată.

Carl Schulte:

Herstellung und Verwendung von Lignofol- Zahnrädern.

Fabricarea și intrebuințarea roților dințate din lignofol.

Roțile dințate făcute din lignofol (lemn contraplacat și presat) împlinesc foarte multe din pretențiunile practicei. Astfel: sunt ușoare, rezistente, nu fac sgomot și se ung ușor.

Mici comunicări:

Bibliografia silvică germană pe anul 1936.

Repartiția esențelor lemnoase în Austria.

Participarea prețului lemnului la prețul de fabricație.

Caet de sarcini al căilor ferate germane pentru lemnul de ateliere.

Norme noui.

Gazul din lemn în Franța.

Consumul anual de lemn de foc al Berlinului.

Fabrică de celuloză în Abisinia.

Patente pentru mătasea vegetală.

Export de case din lemn pentru Anglia.

Consumul de chibrituri in Germania.

Intrebuințarea dopurilor din lemn.

Dare de seamă asupra lucrărilor secției tehnicei lemnului la a 76-a adunare a Asociației inginerilor germani în Stuttgart.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 127 referate asupra literaturii noui apărută.

Recenzii:

Schleswig — Holstein'sche Landesbrandkasse in Kiel, Erhebungen des Verbandes öffentlicher Feuerversicherungsanstalten in Deutschland über den Befall des deutschen Gebäudebestandes durch den Hausbockkäfer (Hylotrupes bajulus L.).

Leitgedanken einer neuzeitlichen Werkstoff- Forschung.

O. Graf, Dauerfestigkeit von Holzverbindungen.

Fr. Tobler, Deutsche Faserpflanzen und Pflanzenfasern.

P. A. Koch, Kunstseiden und Zellwollen. Ihre Herstellung. Eigenschaften und Prüfung.

A. Pachler, Die Furnierfabrikation.

M. J. Campredon, Le bois dans la construction.

Anul I (1938) Nr. 11.

E. Nusser:

Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes.

Determinarea umidităţii lemnului prin măsurarea rezistenţei electrice.

Insuşirile fizice şi mecanice ale lemnului sunt influenţate de starea sa de umiditate. Determinarea umidităţii apare ca necesară la orice calificare a lemnului. Practica cere instrumente rapide de măsură. O serie de aparate sunt bazate pe faptul că rezistenţa electrică a lemnului este, până la saturaţia fibrei, funcţie de umiditate. Autorul prezintă încercările preliminare construcţiei unui aparat electric de măsurat umiditatea lemnului bazat pe această relaţie. Se descrie aparatul şi se dau rezultatele încercărilor cu el.

H. Oschatz:

Holzprüfmaschinen. I. Maschinen zur zügigen Beanspruchung.

Maşini de încercat lemnul. I Maşini pentru solicitări nerepetate.

Intrebuinţarea inginerească şi economică a lemnului are nevoe de cunoaşterea rezistenţei lui. Aceste date le dau încercările de diferite feluri. Maşinile care se află în practică şi principiile lor constructive se găsesc expuse în acest articol. Partea întâi tratează numai maşinile care solicită dintr'odată piesa de probă, fie static şi dinamic.

K. Alberti:

Untersuchungen über das Osmose-Holzschutzverfahren.

Incercări asupra procedeului osmotic de prezervare a lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor de prezervare a lemnului prin osmoză, şi anume adâncimea de pătrundere a sărurilor în diferite specii, înmagazinarea lor în lemn, acţiunea lor asupra ciupercilor, bacteriilor, insectelor şi focului.

E. Pallas:

Die Entwicklung der Antriebe von Holzbearbeitungsmaschinen.

Evoluţia acţionării maşinilor de prelucrat lemnul.

Maşinile de prelucrat lemnul cer o turaţie mare la o sarcină mică. Motoarele electrice în scurt circuit, cuplate direct, sunt cele care dau randamentul cel mai mare.

Leopold Sautter:
Holzbauweisen — Dämmbauweisen.

Construcţia in lemn — construcţie izolată.

Se tratează despre diferitele materiale lemnoase şi sisteme de construcţie cu ele, din punctul de vedere al apărării contra pierderii căldurii. Se arată economia unor astfel de construcţii.

Mici comunicări:

Mari pagube prin foc in industria de prelucrare a lemnului.

Chimia lemnului in Austria.

Statistica hârtiei de ziare.

Export de plăci de construcţie din fibre de lemn in Anglia.

Industria placajului în Japonia.

Industria placajului în Polonia.

Activitatea in industria germană de parchete.

Congrese (Al 10-lea congres al chimiei la Roma dela 15 la 21 Mai 1938 şi congresul secţiei de valorificarea lemnului din C. I. B.).

Norme austriace pentru lemn.

-Norme noui.

Substanţe de prezervare a lemnului contra focului aprobate oficial.

Norme poloneze pentru lemnul de foioase.

Fabricarea plăcilor „masonite" în Italia.

Nouă fabrică de zahăr din lemn.

Expoziţia casei din lemn la Liège

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 33 referate asupra literaturii noui apărute.

Anul I (1938) Nr. 12.

T. Perkitny:
Über den Einfluss mechanischer Hindernisse auf die Quellung und Schwindung von Kiefernholz.

Despre influenţa piedecilor mecanice asupra umflării şi contragerii lemnului de pin.

Măsurătorile umflării şi contragerii lemnului s'au făcut asupra pieselor libere. Practic, de cele mai multe ori, cazul se prezintă tocmai altfel. Lemnul nu este lăsat liber să-şi schimbe dimensiunile. Articolul acesta prezintă foarte importante rezultate ale cercetărilor făcut în acest sens.

H. Oschatz:
Holzprüfmaschinen. I. Maschinen zur wechselnden Beanspruchung.

Maşini pentru încercat lemnul. II. Maşini pentru solicitări repetate.

Se arată care sunt maşinile pentru încercarea lemnului la solicitări repetate, spre a vedea care este, aşa zisa, rezistenţa sa la oboseală.

O. Graf şi K. Egner:
Versuche mit geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Incercări cu îmbinări făcute cu platbande din lemn prinse cu clei.

Foarte interesant referat asupra încercărilor rezistenţei îmbinărilor cu platbande lipite şi a mijloacelor de perfecţionare a lor.

A. Kraus:
Neuzeitliche Lacke und Poliermittel für die Holzindustrie.

Lacuri şi verniuri moderne pentru industria lemnului.

Lemnul se acoperă cu lacuri şi verniuri pentru a fi prezervat mai bine şi pentru estetică. Tehnica aplicării acestor substanţe şi compoziţia lor au suferit, în ultimul timp, foarte multe modificări. Articolul cuprinde foarte importante date asupra diferitelor mijloace moderne de lustruit lemnul.

H. Benz:
Buchenschichtholz als Werkstoff für Werkzeuge zur spanlosen Verformung von dünnen Blechen.

Lemnul de fag contraplacat cu fibrele în acelaşi sens ca material pentru unelte de dat formă prin presare foilor subţiri de tablă.

Se arată modul cum se fabrică acest material, însuşiri şi prelucrare în vederea confecţionării matriţelor pentru presat foi subţiri de tablă în diferite forme.

Mici comunicări:

Asupra bilanţului german al lemnului.
Importul Angliei de placaj şi uşi.
Industria japoneză de chibrituri.
Fabricarea lăzilor în Germania.
Congresul secţiei muncii şi încercării lemnului din Uniunea Internaţională a Institutelor de Cercetări Forestiere la Helsinki.
Congresul internaţional al normelor la Berlin.
Norme noui.
Reichsarboretum (Noua Societate germană pentru studiul florei forestiere).
Nouă fabrică germană pentru plăci de fibre.
Bensilceluloza, un nou material de apărat contra ruginei.
Tablă de oţel cu furnir de lemn.
Economisirea lemnului la construcţiile de beton.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 69 referate asupra nouei literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

M. Hessenland, Deutschlands Kampf um seine Rohstoffe.
Zulassung neuer Baustoffe und Banarten.
25 Jahre DVL, 1912 bis 1937.
E. Michel, Akustik und Schallschutz im Hochbau.
E. Neufert, Wohnhäuser aus Holz.

Anul I (1938) Nr. 13.

R. Thienhaus:
Die Verwendung von Holz und holzhaltigen Platten für schalldämmende Bauweisen.

Intrebuinţarea lemnului sau a plăcilor din material lemnos pentru construcţii izolate contra sunetelor.

Foarte interesant articol. Se arată principiile de bază în alegerea şi studiul diferitelor materiale din punctul de vedere al posibilităţii lor de izolare contra sgomotului. Nu atât materialul întrebuinţat are valoare izolantă, cât felul de construcţie cu el.

Hermann Klare:
Herstellung und Eigenschaften der Vistra, der ältesten deutschen Zellwolle.
Fabricarea şi însuşirile Vistrei, una din primele lâni vegetale germane.

Articolul tratează despre: istoricul vistrei, materia primă, prepararea soluţiei de celuloză, fabricarea lânii vegetale din această soluţie şi prelucrarea în fire toarse, însuşirile materialului recoltat şi importanţa economică a lânii vegetale.

B. Schulze şi G. Theden:
Untersuchungen über die beim „Klötzschen-Verfahren" in den Kolleschalen vorhandenen Feuchtigkeitsverhältnisse.
Incercări asupra umidităţii din flacoanele intrebuinţate in procedeul cu bucăţi mici de lemn.

La determinarea puterii fungicide a diferitelor substanţe prezervative pentru lemn se întrebuinţează metoda cu bucăţele mici de lemn, care se pun în flacoane cu agar-agar sau malţ infectat cu diferite ciuperci. Variaţia umidităţii lemnului în timpul acestor încercări are o deosebită valoare, pentru a vedea întrucât condiţiunile din timpul încercării sunt similare celor din practică.

Articolul cuprinde rezultatele unor astfel de încercări.

Heinrich Pause:
Die Arbeitsgüte schnellaufender Holzhobel- und Fräsmaschinen.
Calitatea lucrului la maşinile rapide de rindeluit şi frezat lemnul.

Se analizează factorii cari determină atât exactitatea pieselor lucrate, cât şi netezimea suprafeţei lor.

R. Lippmann:
Die Herstellung von Wäscheklammern.
Fabricarea cleştelor de prins rufele.

Descrierea procedeelor de fabricat cleşte de rufe de diferite forme.

Ad Dombrowsky:
Neuzeitliche Maschinen für die Herstellung von genagelten Kisten, Rahmen und dergleichen.
Maşini moderne pentru fabricarea lăzilor, ramelor şi altor produse asemănătoare bătute cu cuie.

Prezentarea celor mai noui maşini din industria lăzilor, ramelor, ş. a. Se urmăreşte procesul de fabricaţie dela scândură până la imprimarea numelui produsului, firmei, etc., pe produsele gata.

Mici comunicări:

Lemnul ca materie primă în regiunea sudetă.
Producţia de lemn a Italiei în 1936/37.
Corporaţia germană a tâmplăriei.
Industria de placaj a Bulgariei
Congrese.
Mătase vegetală din lemn de mesteacăn.
Foi de ţigare din celofan.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 111 referate asupra celei mai noui literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

v. W. Wegelt, Handbuch der deutschen Holzwirtschaft.

M. Hillers, Rund um die Zellwolle.

F. Jezierski, Die Gewinnung von Kiefernharz aus lebenden Bäumen.

J. Kempf, Das Holzhaus als Wohnstätte der Gegenwart in Altbayern und Schwaben, in Franken und in der Ostmark.

G. Harbers, Das Holzhausbuch.

Anul I (1938) Nr. 14.

O. Steinhardt:

Untersuchung von Holzverbindungen oder Holztragwerken mittels Kraftfeldern.

Incercarea imbinărilor de lemn sau a formelor cu ajutorul câmpului forţelor.

Se descrie un procedeu nou de studiu al îmbinărilor de lemn. El constă în a vopsi piesele cu un lac sfărâmicios, care se crapă sub acţiunea forţelor după direcţiile în care acţionează tensiunile în lemn. Se formează astfel un aşa zis câmp al forţelor, care dă foarte bune indicaţiuni asupra repartiţiei forţelor într'o îmbinare de lemn, lucru de mare importanţă la un material neomogen, care se depărtează întrucâtva de felul rigid de acţionare dat de teorie.

G. Jayme şi B. Blischnok:

Über die chemische Zusammensetzung der verschiedenen Anteile des Kiefernholzes.

Asupra compoziţiei chimice a diferitelor elemente din lemnul de pin.

Foarte interesante rezultate ale cercetărilor făcute pentru aflarea compoziţiei chimice a lemnului din duramen, alburn, noduri, etc. Diferenţa între ele este foarte mare. Aceste date au o deosebită importanţă pentru fabricarea celulozei.

A. von Wacek:

Der heutige Stand der Chemie des Lignins.

Situaţia actuală a chimiei ligninei.

Se arată la ce stadiu au ajuns cunoştinţele asupra chimiei ligninei şi ce posibilităţi de întrebuinţare a ligninei se pot aştepta în viitor

B. Schulze şi G. Theden:

Polarisationsmikroskopische Untersuchungen über den Abbau des Werkstoffes Holz durch holzzerstörende Pilze.

Cercetări cu microscopul polarizant asupra descompunerii lemnului prin ciuperci xilofage

Foarte interesant articol. Se arată cum cu ajutorul luminii polarizate se pot urmări fazele de schimbare a structurii lemnului datorită acţiunii ciupercilor xilofage

Paul Lenke:
Oberfräsen mit hoher Drehzahl für die Holzbearbeitung.

Freze superioare cu turaţie mare pentru prelucrarea lemnului.

Frezarea pe deasupra a adus extraordinar de mari uşurinţe în munca din industria de prelucrare a lemnului. In special prin combinarea cu dispozitive de copiat, calitatea lucrului s'a ridicat, iar preţul a scăzut simţitor. Articolul descrie tipurile de aceste maşini, principiile de construcţie, randament, etc.

H. Brandt:
Heisswasser als Wärmeträger in der holzverarbeitenden Industrie.

Apa fiartă ca purtătoare a căldurii în industria lemnului.

Se arată superioritatea apei fierte faţă de aburi în conducerea căldurii pentru instalaţiile de uscat, de presat contraplacajele, de aburit, etc.

Sistemele de construcţie a diferitelor instalaţii sunt arătate pe scurt în acest articol.

Mici comunicări:

Contraplacajul în comerţul exterior german.

Şcoala Superioară de Silvicultură din Freiburg i. B.

Congresul anual al Soc. pentru studiul muncii în pădure. Eberswalde.

Congresul lemnului 1938.

Insemnarea cherestelei de răşinoase indigene.

Deosebirea lemnului de foioase tari şi moi prin greutatea specifică în stare uscată.

Fabricarea cărbunilor de lemn în cărămidării.

Lemn pentru fibre.

Lână de hârtie din deşeurile de hârtie.

Dublarea fabricării plăcilor de fibre din lemn.

Materiale plastice din deşeurile de lemn.

Zaharificarea lemnului după Hoch şi Bohunek.

Producţia anuală de zahăr din lemn.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 45 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

D.I.N. Normblatt-Verzeichnis 1938.

A. Koch, Was ist das für ein Baum? Tabelle zum Bestimmen von über 300 wichtigen Bäumen und Sträuchern.

H. Berger. Sulfitzellstoff.

C. Becker, Holzbeizen.

Anul I (1938) Nr. 15.

N. Ghelmeziu:

Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern.

Incercări asupra rezistenţei la şoc a lemnelor de construcţie.

Rezistenţa la şoc a lemnului are o deosebită importanţă la sortarea materialului pentru construcţia vehiculelor, avioanelor, aparatelor de sport, bărcilor, cozilor de scule, podurilor, turnurilor de antene, etc. Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute spre a vedea legătura dintre rezistenţa la şoc şi structura lemnului, însuşirile fizice, rezistenţele statice, stadiul de descompunere prin acţiunea ciupercilor şi bacteriilor, precum şi modul de interpretare a rezultatelor.

Friedrich Hartmann:

Versuche mit geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Incercări cu îmbinări prin platbande din lemn lipite cu clei.

Observaţiuni asupra rezultatelor încercărilor de acest gen, publicate de Graf şi Egner în Nr. 12 al acestei reviste.

O. Graf şi K. Egner:

Răspuns la observaţiunile făcute de prof. Friedrich Hartmann.

Richard Lechner:

Die Entwicklung der Holzhefeherstellung.

Dezvoltarea fabricării drojdiilor de lemn.

Drojdiile de lemn sunt fabricate din zahăr din lemn şi servesc ca un foarte bun aliment, bogate in albumine, pentru animale. Articolul arată proceedele de fabricaţie, proprietăţile drojdiilor de lemn, rezultatele încercărilor de hrănire a animalelor şi preţul de fabricaţie.

Mici comunicări:

Tăierile de lemn în anul 1937/38 în Germania.

Pădurea şi lemnul in provincia sudetă.

Fabricile de cherestea şi de furnir in Germania.

Economisirea lemnului pentru hârtie.

Instrucţiuni asupra lemnului în construcţii.

Adunarea generală a Asociaţiei Chimiştilor şi Inginerilor din industria celulozei şi hârtiei la Berlin, 1938.

Darea de seamă asupra congresului lemnului dela Berlin, 1938.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 52 referate asupra celor mai recente publicaţii în tehnologia lemnului.

Recenzii:

H. Gerhardt, Deutsche Roh- und Werkstoff.

Jahrbuch Wald und Holz 1939.

E. Nusser, Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes.

H. Jahnke, Fluchtentafeln für feuchte Luft.

A. Renker, Weg und Werden des Papiers.

R. Stegemann, Vom wirtschaftlichen Bauen.

H. Grohmann, Das zeitgemässe Holzhaus.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3/939.

G. H. Bornand:

Un cas d'imprégnation par la résine du bois d'un pin noir d'Autriche (Pinus laricio, var. Austriaca). (5 pag.).

Un caz de impregnare cu rășină a lemnului unui pin austriac.

Comunicare făcută de Institutul de fiziologie vegetală din Zürich.

Se știe că arborii din care se extrage rășina dau o cantitate de rășină mai mare decât conțin ei în mod normal. Această supra producție rezultă dintr'o excitare traumatică, al cărei mecanism fiziologic nu este încă bine cunoscut.

Adesea însă supra activitatea reziniferă provoacă o vărsare internă de rășină. Lemnul astfel impregnat este greu, năclăios și nu-i bun ca lemn de lucru.

In articol se dau rezultatele studiului texturii anatomice a unui asemenea lemn, căutând să determine care sunt elementele lemnului care conțin acest surplus de rășină. Se încearcă apoi să se dea o explicație plauzibilă a acestui fenomen.

J. Darbellay:

Le pin Weymouth: aperçus technologiques. (5 pag.).

Pinul strobus: priviri tehnologice.

In Elveția lemnul de pin strob este folosit exclusiv în industria mobilelor, ca contraplacaj. Fabricarea contraplacajelor a înlăturat mobilele de lemn masiv, deschizând drumuri mari utilizării pinului, permițând, în același timp, folosirea arborilor de dimensiuni mici (18 cm. la vârf), a celor bolnavi sau încinși. Acest lemn se folosește mai mult de meseriași decât de fabrici. Se consumă circa 10.000 m^3 anual, fiind acoperit de producția internă.

Plantațiile actuale de pin strob din Elveția cubează 135.000 m^3.

Autorul după ce arată însușirile bune tehnologice ale lemnului de pin strob, conchide că trebue să i se dea mai multă atenție, pentru a nu fi puși în situație de a importa asemenea lemn din ce în ce mai mult pe piață.

Dr. A. Küng:

Possibilités d'emploi de nouvelles fibres végétales indigènes pour la fabrication de la cellulose. (4 pag.).

Posibilități de folosire a noui fibre vegetale indigene pentru fabricarea celulozei.

Cuprinsul unei conferințe făcută la Adunarea Generală a Soc. for. elvețiene, în 1938. Autorul este chimist la fabrica din Attisholz.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 1/939.

P. Harlé:

Comment déterminer les dimensions (11 pag.).

Cum să determinăm dimensiunile.

Articolul este provocat de măsura luată în ultimul timp de Ad. de ape și păduri din Franța de a cobori dimensiunile de exploatabilitate la pădurile comunale și din pădurile de munte.

Roger Sargos:

La production landaise en bois de feu. (11 pag.).

Producția în lemn de foc a pădurilor din Lande.

După statistica forestieră din 1905-1912, această cifră este fixată la 1.473.215 m³, adică 40,6% din totalul producţiei (3.628.615 m³).

Autorul încearcă o nouă apreciere a cantităţii de lemn de foc provenind din această regiune.

Bochet:

La conversion des taillis et des taillis sous futaie en futaies feuillues. (12 pag.).

Conversiunea crângurilor şi a crângurilor compuse în codru de foioase.

Autorul pune problema din punctul de vedere al micilor proprietari forestieri.

Articolul cuprinde:

1) Justificarea conversiunii din punct de vedere economic şi cultural;

2) Circumstanţele locale când este recomandată conversiunea. Aici se au în vedere cele ce privesc situaţia proprietarului, natura solului, esenţele forestiere.

3) Realizarea conversiunei în codru de foioase. Directă din crânguri în codru. Din crânguri în crânguri compuse. Conversiunea în codru grădinărit. Constituirea deasupra crângului a unui codru complet sub formă grădinărită. Rezorbţiunea crângului în stare de simplu acoperiş vivant al solului. Insămânţări sau desăvârşirea conversiunei prin substituirea completă a unui codru din sămânţă prin codru provenit din lăstari.

In concluzie crede că această conversiune este posibilă, cu condiţia ca ea să se facă în codru grădinărit, care s'ar putea creia in fragmente succesive, fără grijă de regularitate şi care dă mult mai repede un venit egal, apoi mărit faţă de crâng şi crâng compus. Aceasta nu poate fi însă încercată decât atunci când se dispune de o esenţă de umbră (fag) în cantitate suficientă şi nu găsim în condiţii de sol şi climă favorabile acestei esenţe. Se poate încerca şi când avem de a face cu stejarul, dar numai în condiţii speciale, excepţional de favorabile stejarului şi dacă condiţiile economice o impun.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 2 (November 1938).

v. Vietinghoff-Riesch:

Forstliche Bilder aus den Nationalparks der Schweiz und Italiens.

Observaţiuni de ordin forestier in parcurile naţionale ale Elveţiei şi Italiei.

Autorul expune observaţiunile nu numai forestiere dar şi cinegetice făcute cu prilejul unor excursiuni de studii în iarna 1936 şi vara 1938. Au fost vizitate anume: Parcul naţional elveţian dela Engadin şi cel italian dela Abruzzi din Apeninii centrali. Ambele parcuri sunt situate în regiunea alpină. Cel elveţian are o suprafaţă de 16.000 ha. El a fost constituit deja din 1906. Flora sa forestieră şi în general cea vegetală, ca şi toate condiţiunile sale staţionale fac o tranziţie între Alpii orientali către cei occidentali. Dintre speciile forestiere, se tratează despre: Larix europaea, Pinus cembra, P. montana var. erecta, P. montana var. prostrata. P. silvatica var. engadinensis. Fauna sa cinegetică originală a fost exterminată în decursul timpului. In prezent se fac încercări de refacerea sa.

Parcul italian dela Abruzzi are o

suprafaţă de 2800 ha şi a fost constituit după războiu, cu intenţiunea de a proteja fauna sa ameninţată de dispariţie, ca şi arboretele de fag.

Eduard Appel:
Waldnutzungen im westafrikanischen Urwald.

Exploatări de păduri în pădurea virgină a Africei occidentale.

Se descriu împrejurările de ordin tehnic şi economic ale punerii în valoare ale unor păduri cu o compoziţie extrem de complexă, situate în ţinuturi încă nedeschise sau foarte puţin deschise pentru circulaţia mărfurilor. Deşi dificultăţile ce se pun în calea exploatării unor atari păduri sunt enorme, el prezintă totuşi oarecare analogie cu cele întâmplinate la noi pe vremuri.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Multe şi interesante date şi informaţiuni asupra stărilor şi faptelor de ordin forestier din diferite ţări şi ţinuturi ale lumii.

ZEITSCHRIFT FUR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 3 (Ianuar 1939).
Buchholz:
Der Rückzug der UdS.S.R. vom Weltholzmarkt.

Retragerea Rusiei sovietice de pe piaţa internaţională a lemnului.

Economia forestieră sovietică se află de câţiva ani într'o permanentă criză, cu tendinţă de agravare. Nemulţumirea cercurilor diriguitoare faţă de o situaţie într'adevăr gravă, s'a manifestat prin aceia că şeful răspunzător al Comisariatului pentru lemn a fost schimbat de trei ori în decurs de doi ani şi anume în forma obişnuită în Rusia sovietică: procese de trădare, împuşcări, etc. Şi totuşi, situaţia nu numai că nu s'a ameliorat, dar s'a înrăutăţit chiar. Oficiile locale funcţionează din ce în ce mai prost, posturile sunt des schimbate sau rămân neocupate, lucrătorii sunt nemulţumiţi, lucrul nu merge.

Cauzele acestei crizei ar sta, după autor, într'o serie de împrejurări şi anume:

1. Distribuţia extrem de neregulată a pădurilor pe întinsul rusesc; 2) metodele de tăere devastatoare aplicate în anii precedenţi; 3) repudierea ideii de continuitate în exploatarea pădurii; 4) greutatea de a afla şi forma personal administrativ şi lucrători, potrivit intuiţiilor şi planurile conducerii centrale.

Autorul, poate cel mai tare specialist în materie de economie forestieră rusească, ne dă mai departe o bună orientare asupra stărilor şi tendinţelor în economia actuală a lemnului rusesc.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

In 40 de pagini mari, îndesat tipărite aflăm multe şi preţioase date şi fapte asupra stărilor şi mişcărilor din economia forestieră a diferitelor ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAȚIUNI

— Prin decizia ministerială nr. 63799 din 9 Martie 1939, publicată în Monitorul Oficial Nr. 61 din 13. III.939, următorii ingineri din cadrul de Stat, detașat, particular, se înaintează, la alegere, pe ziua de 1 Ianuarie 1939:

I. *Cadrul de Stat*

1. La gradul de inginer șef silvic

Constantinescu Gh. și Stelorian Dan din Serviciul Direcțiunii Regimului silvic, Sprangate St. și Predescu Gh. din Serviciul Direcției Ameliorărilor, Petrescu C. N., Vermeșan Valeriu, Vasilco C., Nicolau G. Bârlad, Cassan C., Baranowski Vlad., Coban Dionid, Vasilescu Grig., Râpeanu I., Dediu Gh., Amzărescu C., Lurtz Heinrich, Mateescu D., Ciolac D., Stancu Sârbu, Harabagiu Nicolae, Manolescu N. C., Vaniș Leonida, Ursu Victor, Șiraef Gh., Tanu Gh., Levițchi Anton, Ionescu Virgil și Niculescu I. Petre, toți din serviciul Administrației Casei Pădurilor Statului.

2. La gradul de inginer inspector silvic.

Roșculeț Ion din serviciul Direcțiunii Regimului silvic, Georgescu Vencu, Nagy Francisc, Mavrodin Eremia, Nicoară Titus, Bondescu Emil, Paladian Ion, Negulescu Vasile, Alboteanu C., Mironescu Victor, Ionescu D. C., Răuță Eugen, Cernescu N., toți din serviciul Casei Pădurilor Statului.

II. *Cadru detașat și particular.*

1) La gradul de inginer șef silvic.

Bocec Aurel și Vlad I. Ion din serviciul Epitropiei Sf. Spiridon Iași.

2) La gradul de inginer inspector silvic.

Zegreanu Pavel din serviciul Direcțiunii Regionale Silvice Năsăud, Dan Ilie din serviciul Fondului Bisericesc al Bucovinei, Moldovanu Ion din serviciul Fabricii de celuloză Zărnești, Iordăchescu Florin și Mandache Gh., din serviciul Institutului Național al Cooperației, Scrima D. Nacu din serviciul R. I. M. M. A. și Precup Horia din serviciul particular.

— Prin Decretul Regal Nr. 928 din 2.III.1939, se numesc pe data de 1.III. a. c., în posturi vacante la Caps., d-nii Müller Friedrich și Petcu Elpidifor, în gradul de ingineri silvici stagiari.

— In Mon. Of. Nr. 53 din 3.III. 1939, s'a publicat Regulamentul premiilor oferite de Ministerul de Agr. şi Dom. prin Serviciul Vânătoarei, pentru distrugerea lupilor.

— Intre 20 şi 26 Martie a. c. va avea loc la Cernăuţi cursul de piscicultură in apele de munte organizat de Institutul Naţional Zootehnic. La sfârşit se vor vizita instalaţiile piscicole de la Cozmeni, Valea Putnei, Vatra Dornei şi Storojineţ.

— In curând va lua fiinţă la Brăneşti (Ilfov) un teren de vânătoare, de interes didactic.

— Deasemenea se proiectează amenajarea unui parc de vânătoare pe o suprafaţă de 4 ha, pentru experimentări biologice, care va fi pus la dispoziţia Secţiei de Vânătoare dela Institutul Naţional Zootehnic şi Facultăţii de Medicină Veterinară din Bucureşti, pentru studiile ce urmează să se întreprindă in domeniul creşterii şi ameliorării raselor de vânat, al hranei şi al parazitologiei.

— Şcoala de agenţi silvici inferiori dela Rădăuţi a Fondului Bisericesc, a fost recunoscută de Minister ca Şcoală de brigadieri silvici.

Se vor aplica aceleaşi condiţii de admitere şi programă analitică, ca şi la celelalte şcoli similare din ţară.

Şcoala va fi pusă sub controlul didactic al Ministerului de Agricultură şi Domenii.

— In ziua de 15.III. a. c., a avut loc conferinţa d-lui Ing. Insp. silvic Petre Ioan care a tratat despre „Domeniul forestier". Conferinţa a făcut parte din ciclul „Munca şi creaţia românească", organizat de Casele Naţionale.

— D-l Prof. D. S. Drâmbă a fost ales membru de onoare al Soc. lorene pentru amicii arborilor şi al Sindicatului proprietarilor forestieri din regiunea Lorenei.

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate şi iubite coleg,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă, că sunteţi convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ţine în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ţinându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceiaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul:

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Preşedintelui Societăţii.
2. Cuvântările invitaţilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanţului şi Contului de Venituri şi Cheltueli, încheiat la 31 Decembrie 1938 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administraţie pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor: C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luţescu şi N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor :

1. *«Asistența silvică a satului».*
   Raportor : Traian Heroiu.
2. *«Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional și extraprofesional».*
   Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor și discuțiuni în legătură cu :
   «Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească».
   Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunța din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societății.

*

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, *Tr. I. Heroiu.*

* * *

Pentruca desbaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A4 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, incât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât şi rapoartele generale se vor tipări şi distribui membrilor prezenţi la adunarea generală, înainte de deschiderea şedinţelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societăţii;

7. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei şedinţe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervenţiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceiaşi chestiune.

AVIZ

Biblioteca noastră urmăreşte să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară, de tot ce s'a scris în româneşte, în materie forestieră, sau în altă limbă, despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze şi mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

VII. Dr. GH. DINULESCU: *Pădurile și pescuitul în regiunile inundabile ale României.*

— 8 Martie 1939 —

Conferențiarul, care este medic veterinar și șef al Secției de piscicultură de la Institutul Național Zootechnic, nu vine pentru prima dată în mijlocul silvicultorilor. Nu este nevoie să trec mai departe de anul trecut, când a conferențiat, în cadrul conferințelor cercului nostru, despre pescuitul în apele de munte.

De data aceasta d-sa a trecut în domeniul așa de mult disputat, de agricultori, piscicultori și silvicultori, al regiunei inundabile.

D-sa a început prin a căuta să stabilească, cari sunt suprafețele de păduri și cele agricole față de întinderea zonei inundabile a Dunării. și a conchis — după ce a luat în considerare rolul pădurii din punct de vedere piscicol — că suprafața ocupată de ea este mult prea mică, față de ce ar trebui să ocupe.

Incercând apoi să stabilească domeniile de activitate ale celor 3 ramuri de producție amintite mai sus, d-sa constată că, în trecut, piscicultura a neglijat de multe ori preocupările ei principale, pentru a se substitui celorlalte, prin arendări de pășune și de terenuri agricole. Prilej de a mări veniturile unei administrații, care altfel se încăpățânau să rămână mult prea mici.

Pentru raporturile cari ar trebui să existe între cele trei ramuri ale economiei naționale în regiunea inundabilă, d-l Dinulescu preconizează înființarea „unităților piscicole". Timpul limitat avut la dispoziție l-a împiedicat însă să expună în detaliu constituirea unităților piscicole și mai ales modul cum ar urma ele sa funcționeze.

De reținut că d-sa, ca și noi dealtfel, s'a arătat partizanul hotărît al delimitării precise a domeniilor de activitate ale piscicultorilor, agricultorilor și silvicultorilor. Terenurile, în acest scop, s'ar repartiza de comisiuni mixte.

In încheere, conferențiarul preconizează o colaborare cât mai strânsă între piscicultori, agricultori și silvicultori, colaborare care ar duce la înlăturarea multor neînțelegeri, păgubitoare, de azi.

*

Discuțiunile, cari se fac deobiceiu după fiecare din conferințele dela Cercul nostru de studii, au fost foarte animate.

D-l ing. Răuţă, a ţinut, în principal, să arate că azi silvicultura în regiunea inundabilă nu stăpâneşte decât lemnul, terenul pe care se găsesc arborii fiind deţinut de Parid. Desigur o situaţie anormală. De aici, deci, dreptul ce-şi arogă Paridul de a arenda păşunatul în părţile împădurite, sau poenile interioare pentru agricultură.

După o scurtă intervenţie a d-lui M. Rădulescu privitoare la origina pădurei Letea, a luat cuvântul d-l Georgescu, din serviciul Pescăriilor, care a insistat asupra costului indiguirilor, arătând că el nu este aşa dea ridicat cum a afirmat conferenţiarul. A stăruit apoi asupra finanţării lucrărilor de indiguire. Şi d-sa este de acord ca divergenţele dintre cele 3 ramuri de activitat să fie stinse prin bună învoială în sânul Ministerului

D-l ing. Stelian Calotescu, care în ultimul timp a făcut parte din Comisia instituită pentru delimitarea domeniului forestier şi cel al pescăriilor, arată că din suprafaţa totală de 700.000—1.000.000 ha, azi nu sunt păduri decât pe o suprafaţă de 62.000 ha. Din acestea, Serviciul silvic nu deţine, efectiv, decât 28.000 ha.

Cere ca terenurile să fie date ramurei celei mai rentabile. In regiunea inundabilă a Dunării, pădurea s'a dovedit foarte rentabilă, de aceea ea nu poate fi ignorată.

Remarcând raporturile strânse care există între pădure şi pescărie şi recunoscând că există multe puncte de contact ceea ce poate face, în anumite împrejurări, să nu se ştie cărui domeniu ar aparţine la un moment dat o anumită suprafaţă, cere să se facă o repartizare justă.

Un lucru trebue însă ştiut de toată lumea: Silvicultura nu poate progresa, dacă nu i se delimitează domeniul ei de activitate.

După ce răspunde d-l Dinulescu, ia cuvântul d-l prof. M. Drăcea care arta că problema regiunii inundabile a Dunării este una din cele mai complexe. Interesantă de studiat din multe punct de vedere. Cele trei economii au drepturi în această regiune. Factorii geografici le obligă însă să convieţuiască şi să se înţeleagă, să-şi arate solicitudine. E greu să se facă, peste tot, în această regiune veşnic în prefacere, o separaţie definitivă. Să căutăm deci să găsim formula de colaborare. Şi să căutăm apoi ca fiecare să ne vedem de meseria noastră. Să nu ne mai amestecăm la vecini. Fiecare să ţindă să-şi adâncească meseria. Viitorul ne cere să intensificăm. Noi silvicultorii să căutăm specii noi, mai rentabile de cât cele actuale.

Nu trebue apoi, în disputele şi activitatea noastră, să scăpăm din vedere latura socială.

T. H. Crivăţ

VI. ŞT. RUBŢOV: *Contribuţiuni la problema sporirii producţiei forestiere în Bărăgan.*

— 1 Martie 1939 —

1. Producţia forestieră actuală în Bărăgan.

Situaţia pădurilor excluzând lunca Dunării.

In jud. Brăila sunt circa 4950 ha, reprezentând 1,15% din suprafaţa judeţului care este de 428.600 ha.

In jud. Ialomiţa sunt circa 15.839 ha. cu un procent de împădurire de 2,13%.

In jud. Buzău sunt circa 4775 ha, cu un procent de împădurire de 2,86%.

In total pe Bărăgan sunt circa 24.864 ha, reprezentând 2% din suprafaţă.

Producţia medie a acestor păduri este de circa 95.000 m³ anual.

2. Consumul actual in Bugeac şi Bărăgan.

In Bugeac pe cap de familie se consumă anual 23 kg. iar în Bărăgan circa 400 kg.

Consumul actual in Bărăgan este de 245.905 m³ anual.

Deci, faţă de producţia de 95.000 m³, este o lipsă de circa 140.000 m³, care se aduce din alte părţi.

Ca să nu se simtă această lipsă este nevoie a se creia in Bărăgan încă circa 28.000 ha păduri exploatabile.

3. Mijloacele de folosit pentru sporirea producţiei forestiere.

a) Impădurirea a circa 12% din suprafaţa terenurilor agricole începând intâiu cu moşiile mari ale Statului şi ale particularilor dela 100 ha. in sus.

In Bărăgan sunt 129.602 ha. proprietăţi agricole dela 100 ha in sus şi 86.699 ha. islazuri. Terenurile agricole ocupă 67% din suprafaţa teritorială, islazurile 6,5% şi pădurile 2%. Suprafeţele agricole şi islazurile trebuesc micşorate în favoarea pădurii cu circa 103.000 ha.

b) Impăduririle să se facă numai sub forma de perdele forestiere dovedite ştiinţific că sunt cele mai rezistente formaţii forestiere în stepă.

c) Să se cultive în deosebi speciile care dau producţie şi rentabilitate mare, de exemplu salcâmul şi plopul de Canada.

d) Fiecare specie, ca să dea o producţie maximă, să se cultive numai în staţiunea cea mai propie pentru vegetaţia ei.

Bazat pe cercetări proprii, combinate cu cercetările d-lor: Rusescu, Murgoci, etc., conferenţiarul a împărţit Bărăganul în 4 staţiuni forestiere:

staţiunea I care ocupă cernoziomurile ciocolate (cele mai bune) şi o parte din cele castanii;

staţiunea II cuprinde solurile castanii;

staţiunea III cuprinde terasele inferioare între Călmăţui şi Buzău,

staţiunea IV cuprinde solurile brun-deschise.

In staţiunea I, autorul recomandă intâi salcâmul, apoi stejarul.

In staţiunea II stejarul, salcâmul, glădiţa, ulmul, dudul şi arbuştii.

In staţiunea III recomandă stejarul, frasinul, ulmul, plopul de Canada, jugastrul, arţarul tătăresc şi arbuştii, iar salcâmul numai în mod excepţional, pe ridicături.

In staţiunea IV recomandă sofora, stejarul, glădiţa, caragana şi mai rar salcâmul.

e) In ce priveşte speciile de stejar, autorul este de părere a se cultiva numai stejarul pedunculiflor, adevărata specie de stepă, cu o producţie destul de bună, iar nu stejarul pedunculat, care de obiceiu creşte pe solurile mai reavene.

3) Intre salcâm şi stejar, privite din punct de vedere al rentabilităţii, conferenţiarul recomandă salcâmul pe toate solurile unde producţia lui este mai mare ca a stejarului. Din diagramele prezentate s'a constatat că chiar pe solurile brun deschise, până la vârste de 15—20 ani, salcâmul, chiar in revoluţia II, este mai productiv decât stejarul.

4. Alte mijloace pentru mărirea producţiei sunt:

a) Oprirea definitivă a păşunatului in păduri;

b) Refacerea pădurilor de stejar, degradate, plantându-le deocamdată cu salcâm;

c) Inlocuirea speciilor mai puţin productive;

d) Refacerea plantaţiilor de salcâm degradate, prin desţelenirea solului şi provocarea drajonării sau chiar prin defrişarea lor şi plantarea din nou.

e) Intreţinerea tinerelor plantaţiuni prin praşile dese de cel puţin 4—5 ori anual in primii 2—3 ani şi apoi de 2—3 ori anual până la închiderea masivului.

f) Adoptarea revoluţiunilor scurte şi anume la salcâm 15 ani şi la stejar 30 ani.

La discuţie au luat cuvântul d-nii prof. C. C. Georgescu şi Al Stefanopol cari au ţinut să pună in evidenţă preocupările d-lui Şt. Rubţov, in domeniul ştiinţei forestiere.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECA IN LUNA FEBRUARIE 1939

(in ceeace priveşte periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor din 1936 pag. 242, No. 2).

1) Simion Mehedinţi: Le pays et le peuple roumain. 1937.

2) Martinovici C.: Propedeutica agronomico-economică sau Introducere în Studiul Agronomiei şi al Economiei rurale. 1926.

3) Sumarschi-Sbornic (Drept silvic). 1934.

4) III Congresso Internazionale del Carbonio carburante: Atti del Congresso (Lo svolgimento del Congresso) Roma. 10—13 Settembre 1937). Vol. I. 1938.

5) Noua lege a asigurărilor sociale. 1939.

6) Kober Rudolf: Die Alpverbesserungen in Anlage und Ausführung. 1937.

7) Gerhard Ernst Dr.: Massentafeln für Hochwaldbestands-Mittelstämme. 1933.

8) Tanner Hch. Majar: Die Geländebedeckung der Schweiz mit Wald und deren militärische Bedeutung. 1937.

9) Biedermann Rudolf Roth W. A., Koppel I.: Chemiker-Taschenbuch. 1939.

10) Schenzinger K. A.: Anilin Roman der deutschen Farben-Industrie.

11) Zischa Anton: Wissenschaft bricht Monopole. 1938.

12) Hann-Süring: Lehrbuch der Meteorologie. V Auflage 1937/1938.

13) Witting Otto: Das Jagdrecht-Siebenbürgens. im Wandel der Zeit.

14) Cristea Cezar: Pădurile de protecţie şi marile lucrări publice în apărarea naţională. 1939.

15) Drăcea Marin: Consideraţiuni asupra domeniului forestier al României. 1938.

16) Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft-Beiheft. 1937.

17) I. Enăchescu-Muscel: Măsuri prezervative pentru conservarea pieilor de vânat. 1936.

18) Simionescu I. Prof.: Fauna României. 1938.

19) S. Mehedinţi (Soveja): Poporul (Cuvinte către studenţi). 1939.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii si Domeniilor

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic;

Având in vedere art 2 al Coduuli Silvic;

Având in vedere art. V din legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920;

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii **Faţa Hărlăgiei** ş. a., judeţul Ciuc şi Mureş, proprietatea Comunei Hodoşa de Ciuc, în suprafaţă de 1462 ha. 3200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ghida**, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Ghida, în suprafaţă de 41 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Ghelmegioaia**, judeţul Mehedinţi, proprietatea N. Dănăilă, în suprafaţă de 33 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 33277 din 9 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Mătăsaru**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 1061 ha. 5749 mp. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Dealul Tehomir**, judeţul Mehedinţi, proprietatea Nicolae Dumitrescu, în suprafaţă de 3 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani

c) Regulamentul de exploatarea pădurii **Româneşti** ş. a., judeţul R. Sărat, proprietatea Nicolae Vlase ş. a., în suprafaţă de 3 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Româneşti, judeţul R. Sărat, proprietatea Radu Cristea Toader ş. a., în suprafaţă de 2 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Fânului, Judeţul Severin, proprietatea Băru Ioan, în suprafaţă de 1 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Serbăneasca, judeţul Argeş, proprietatea Florea Serbănescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Armădiuţa judeţul Severin, proprietatea Pavel Minescu, în suprafaţă de 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Biniş, judeţul Severin, proprietatea N. Iacobescu, în suprafaţă de 5400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normala 70 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Bascov, judeţul Argeş, proprietatea Petre Udroiu ş. a., în suprafaţă de 4355 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatarea pădurii Cândeşti-Deal, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria C St. Popescu, în suprafaţă de 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 33279 din 9 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Cisla ş. a., judeţul Maramureş, proprietatea Composesoratului Borşan, în suprafaţă de 6065 ha. 8880 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia normală 100 ani precum şi 2 serii de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Râiosul, judeţul Prahova, proprietatea Vasile şi C. Constantinescu, în suprafaţă de 304 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Scurtu-Secu, judeţul Mureş, proprietatea Iulia Kemeny, în suprafaţă de 115 Ha. 1000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Sărand, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sărand, în suprafaţă de 101 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*
No. 39842 din -5 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Glămanul si Bălăneasa, judeţul Vâlcea, proprietatea F. Oromolu ş. a., în suprafaţă de 220 ha. 8880 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

rojineț, proprietatea Fundației Rutcovschi, în suprafață de 27 ha. 5300

b) Amenajamentul pădurii Zamostea, județul Storojineț, proprietatea Șamo Laub, în suprafață de 42 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vijnița Vijnicioara, județul Stomp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zamostea, județul Storojineț, proprietatea Moses Singer, în suprafață de 21 ha. 3000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu.*
No. 39843 din 15 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei comunale Ciuntești, județul Bihor, proprietatea Comunei Ciuntești, în suprafață de 419 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Răclaru, Budăi ș. a., județul Iași, proprietatea Facultății de Medicină din București, în suprafață de 243 ha. 1700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciheiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ciheiu, în suprafață de 57 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Osești-Răzășia, județul Vaslui, proprietatea Maria C. Dumitriu, în suprafață de 38 ha. 1339 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani

e) Amenajamentul pădurii Bosargiu Dichterea, jud. Rădăuți, proprietatea Gavril al lui Ion Coubiș ș. a. în suprafață de 36 ha. 4242 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani

f) Amenajamentul pădurii Bosargiu, județul Rădăuți, proprietatea Dimitrie al lui Gr. Hreciuc ș. a., în suprafață de 29 ha. 2944 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) *N. Cornățeanu.*
No. 39844 din 15 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Stolniceni-Ghițescu, județul Baia, proprietatea Gh. Ghițescu, în suprafață de 199 ha. 0400 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântion, județul Bihor, proprietatea Comunei Sântion, în suprafață de 123 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Sâniob, județul Bihor, proprietatea Comunei Sâniob, în suprafață de 90 ha. 9200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Sâniob, județul Bihor, proprietatea Composesoratului de Sâniob, în suprafață de 59 ha. 7200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani

e) Revizuirea amenajamentului pădurei **Abram**, județul Bihor, proprietatea Comunei Abram, în suprafață de 56 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii **Zăvoiul Costești Vale**, județul Dambovița, proprietatea I. C. Visarion, în suprafața de 51 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Revizuirea amenajamentului pădurii **Ciuhaiu**, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ciuhoiu, în suprafață de 22 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.

Mimistrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu.*

No. 39845 din 15 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea de Pești** ș. a., județul Gorj, propreitatea S. V. Aposteanu ș. a., in suprafață de 1241 ha. 3500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Abrihaza Ciheiu**, județul Bihor, proprietatea comunei Ciheiu, în suprafață de 87 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revolutia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Sârbi**, județul Bihor, proprietatea comunei Sarbi, in suprafață de 67 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revolutia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii **Ciuhoiu**, județul Bihor, proprietatea comunei Ciuhoiu, în suprafață de 39 ha. 3500 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Sinești**, județul Bălți, proprietatea Ion Curbeț, în suprafață de 38 ha. 0700 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii **Sârsig**, județul Bihor, proprietatea comunei Sârsig, în suprafață de 31 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Februarie 1939, in cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *M. Șerban.*

No. 46032 din 20 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Priveghiul**, județul Putna, proprietatea Anastasia Vernescu, in suprafață de 258 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Hudeștii Mari**, județul Dorohoi, proprietatea Florica Pilat ș. a., în suprafață de 221 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii **Husașăul de Criș**, județul Bihor, proprietatea comunei Husașăul de Criș, în suprafață de 170 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Mierlău, județul Bihor, proprietatea comunei Mierlău, în suprafață de 60 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântăul Mare, județul Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mare, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântăul Mic, județul Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mic, în suprafață de 46 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normlaă 40 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii Pătârș, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Pătârș, în suprafață de 46 ha. 0400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 tament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii si Domeniilor, (ss) *M. Serban.*
No. 46031 din 20 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Stelasa, județul Prahova, proprietatea G. M. Cantacuzino, cu suprafața de 1494 ha 0500 mp., tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fârfuescu și Pojarna, județul Muscel, proprietatea Ion Lazea Dumitrescu, în suprafață de 472 ha. 1000 mp. tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cucuceni, județul Bihor, proprietatea cătunului Cucuceni, din comuna Ghighișeni, în suprafață de 106 ha. 6100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Coama-Pietroasă, județul Trei Scaune, proprietatea Gustav Pröhle, în suprafață de 96 ha. 1100 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Limpezina-Călinești Enache, județul Succava proprietatea Iacob Ebner, în suprafață de 90 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revolutia normală 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *M. Șerban.*
No. 47355 din 21 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Miclăușeni, județul Roman, proprietatea Ecaterina Șerban Cantacuzino, în suprafață de 1375 ha. 0696 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu și revoluția normală 30 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova Bischiu, județul Rădăuți, proprietatea Herțco Schnaoo ș. a., în suprafață de 210 ha. 0500 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Albina**, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Albina, în suprafaţă de 172 ha. 6400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Dessa**, judeţul Dolj, proprietatea comunei Dessa, în suprafaţă de 130 ha, 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Tălmaciu**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Tălmaciu, în suprafaţă de 105 ha. 8800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Făgeţeanca** taraful 3, judeţul Muscel, proprietatea Gh. Constantinescu şi Maria Enescu, în suprafaţă de 26 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Stanca**, judeţul Storojineţ, proprietatea Anton Stanca, în suprafaţă de 21 ha. 6800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 47357 din 21 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurilor **Hor[illegible]ambăţ** ş. a., judeţul Trei-Scaune, proprietatea H. Polony ş. a. în suprafaţă de 2065 ha. 7200 mp. tratată în 5 serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Beleghet Asău**, judeţul Bacău, proprietatea Societăţii de Credit Funciar Rural, în suprafaţă de 1954 ha. 8470 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 47356 din 21 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Remizău Henţariuca**, judeţul Rădăuţi, proprietatea Comunei Horodnicul de Jos, în suprafaţă de 321 Ha. 4600 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 92 ani precum şi o serie de codru grădinărit, — termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ionăşeni Isăcescu**, judeţul Botoşani, proprietatea Alex. şi Th. Isăcescu, în suprafaţă de 178 ha. 8334 mp. Regim ş itratament crân gsimplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Meteu şi Zăvoaele**, judeţul Dolj, proprietatea Ilii Dumitrescu, în suprafaţă de 135 ha. 7700 mp., tratată în 2 serii de crând simplu cu revoluţia normală 20 şi 5 ani. Revizuirea după 20 şi 5 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Frăsuleni**, judeţul Iaşi, proprietatea D. Tacu, în suprafaţă de 60 ha., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 20 şi 5 ani. Revizuirea după 20 şi 5 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Bălilești, județul Muscel, proprietatea N. Constantinescu, în suprafață de 24 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Opatițai județul Timiș-Torontal, proprietatea Composesoratului din Opatița, în suprafață de 24 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Dumbrăvița, județul Mehedinți, proprietatea Florica Bărbulescu, în suprafață de 13 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Veji, județul Storojineț, proprietatea David Rosenzweig ș. a., în suprafață de 9 ha. 4400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Cantacuzeanca, județul Argeș, proprietatea Dragomira Puiu, în suprafață de 1 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 3905 din 21 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Făget, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din Agrișteu, în suprafață de 85 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Banila, județul Storojineț, proprietatea Anton L. Bohosievici, în suprafață de 50 ha. 1692 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pătrăuți pe Siret, județul Storojineț, proprietatea Ion Hubich, în suprafață de 48 ha. 3204 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Reovluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dealul Barta, județul Odorheiu, proprietatea Bisericei Unitare din Racoșul de Sus, în suprafață de 46 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. In prima revoluție se va face conversiunea la crâng prin aplicarea codru cu 2 tăieri succesive. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdari, județul Gorj, proprietatea Vasile Voiciloiu, în suprafață de 43 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu.*

No 50955 din 24 Februarie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Haieu, județul Bihor, proprietatea Episcopatului Romano Catolic din Oradia, în suprafață de 445 h. 21000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Sălard**, județul Bihor, proprietatea comunei Sălard, în suprafață de 162 ha. 0400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. D. Cornățeanu*.

No. 50931 din 24 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Dulcești**, jud. Roman, proprietatea C. Vasiliu-Bolnavu, în suprafață de 111 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani;

b) Amenajamentul pădurii **Dămileni**, județul Dorohoi, proprietatea Carol Berari și alții, în suprafață de 38 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Febr. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu*.

No. 50933 din 24 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Josani-Gurbești**, județul Bihor, proprietatea comunei Josani-Gurbești, în suprafață de 97 ha. 1000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Hodoș**, județul Bihor, proprietatea comunei Hodoș, în suprafață de 69 ha. 0600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la anul 1957.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei **Vadul-Pietros**, județul Dâmbovița, proprietatea C. C. Iliescu, în suprafață de 54 ha. 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Eftenia**, județul Vlașca, proprietatea Radu, Vasile și Elena Sc. Arian, în suprafață de 28 ha. 9829 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 28 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu*.

No. 54258 din 28 Febr. 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Băbana**, județul Argeș, proprietatea Gh. Constantinescu ș. a., în suprafață de 134 ha. 2050 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Curtea Veche** ș. a., județul Tecuci, proprietatea Anton Cincu, în suprafață de 88 ha. 9883 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Beșteloaia**, județul Dâmbovița, proprietatea Cooperativei de cumpărare Beșteloaia, în suprafață de 31 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 28 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu*.

No. 54259 din 28 Februarie 1939.

---

a) Amenajamntul pădurii Zăvoiul Adjudul Vechiu Seria I, județul Putna, proprietatea Statului, în suprafață de 223 Ha. 9450 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ciribașa, Seria VIII, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 163 Ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*
No. 50930 din 24 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Urdarii de Sus, județul Gorj, proprietatea Tinca Pleșoianu, în suprafață de 50 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Malul, județul Argeș, proprietatea Ion Alexandrescu, în suprafață de 37 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Dealul Tâlpanului, proprietatea Nicolae Vâlnef, în suprafață de 21 Ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurei Sinica, județul Vlașca, proprietatea Dumitru Constantinov, în suprafață totală de 23 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor. *N. Cornățeanu.*
No. 50932 din 24 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Bădila-Blestematele, județul Buzău, proprietatea Maria D. Carp, în suprafață de 443 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*
No. 50934 din 24 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Sasului, județul Hunedioara, proprietatea Jitea Dan ș. a., în suprafață de 178 ha. 6600 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 80 ani precum și o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 28 Febr. 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*
No. 54256 din 28 Febr. 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Helgea, județul Storojineț, proprietatea moștenitorilor Adlesberg, în suprafață totală de 2557 Ha. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

Dată astăzi 28 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*
No. 54257 din 28 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Tarniţa, judeţul Maramureş, propiretatea erezilor lui Filipciuc Gavrilă ş. a., în suprafaţă de 306 ha. 1500 mp. tratată în o serie de protecţie cu regim şi tratament codru grădinărit şi termenul exploatabilităţii 100 ani şi una serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni-Huluba, judeţul Muscel, proprietatea M. Mazilu, în suprafaţă de 78 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fâşca, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Fâşca, în suprafaţă de 62 ha. 5184 mp. Regim şi tratament crâng simplu, în prima revoluţie tranzitorie de 40 ani făcându-se conversiunea la crâng prin codrul cu 2 tăieri succesive. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bunchioaia, judeţul Făgăraş, proprietatea Composesoratului Familia Vassu şi Bârsan, în suprafaţă de 41 ha. 3800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Strâmbu, judeţul Buzău, proprietatea N. C. Catrinoiu, în suprafaţă de 35 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 28 Febr. 1939 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*

No. 54260 din 28 Febr. 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Oarza, judeţul Sălaj, proprietatea Ştefan Wesselenyi, în suprafaţă de 533 Ha. 4000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 2 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 55752 din 2 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Domneasca, judeţul Olt şi Romanaţi, proprietatea Primăriei Oraşului Slatina, în suprafaţă de 181 Ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Bănişoreanca, judeţul Muscel, proprietatea Maria N. Rusescu, în suprafaţă de 25 Ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 63657 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Meziad, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Meziad, în suprafaţă de 152 ha. 8000 mp. Regim si tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Sălişte de Beiuş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Săliştea de Beiuş, în suprafaţă de 68 Ha. 4800 mp. Regim şi Tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Corbu, judeţul Gorj, proprietatea Maria Lt. Col. D. Haralambescu, în suprafaţă de 55 ha. 9623 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Cârmăzarul Mare, județul Muscel, proprietatea Ion Dobrin și alții 5, în suprafață de 48 Ha. 2000 mp. Regim și tratament Codru cu tăeiri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Chicera, județul Someș, proprietatea Doamnei Ujfalvy Ludovic, în suprafață de 26 Ha. 8500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Goruni, județul Someș, proprietatea Ujvalvy Estera, în suprafață de 27 Ha. 1700 mp. Regim și tratament 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurei Făceanca etc., județul Muscel, proprietatea I. Constantinescu, în suprafață de 26 ha. 0600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Zinca Ciupăgeanca, județul Muscel, proprietatea Preot I. C. Badea, în suprafață de 23 Ha. 8000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 63659 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mezieș, județul Bihor, proprietatea Comunei Mezieș, în suprafață de 172 Ha. 8900 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normala 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Saud, județul Bihor, proprietatea Comunei Saud, în suprafață de 158 Ha. 5000 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei Joseni-Gurbești, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Joseni-Gurbești, în suprafață de 111 Ha. 4900 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Bunțești, județul Bihor, proprietatea Comunei Bunțești, în suprafață de 104 Ha. 2600 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani

e) Amenajamentul pădurei Beiușele, județul Bihor, proprietatea Comunei Beiușele, în suprafață de 102 Ha. 6800 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 an. Revizuirea la 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dragoteni, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Dragoteni, în suprafață de 68 Ha. 7500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pocioveliște, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Pocioveliște, în suprafață de 56 Ha. 7100 mp. Regim și tratament Codru cu taeri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea la 20 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurei Codrul Mare, județul Sălaj, proprietatea Tiberiu Z. Kiss, în suprafață de 43 Ha. 8500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 63660 din 9 Martie 1939

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Măriniceni, județul Storojineț, proprietatea Fraților Adlersberg în suprafață totală de 1717 ha. 5500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase în seriile I și III și tăieri succesive în seria II-a. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 63658 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Solona, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Solona, în suprafață de 148 Ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la Ha. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Brădulețul, județul Buzău, proprietatea Nicolae C. Lupașcu, în suprafață de 70 Ha. 4500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băilești, județul Muscel, proprietatea N. Mănescu, în surpafață de 35 Ha. 4709 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 63661 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciurucu, județul Putna, proprietatea Alex. N. P. Ioanid, în suprafață de 264 ha. 5786 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Palanga Ojasca, județul Buzău, proprietatea C. Iarca, în suprafață de 59 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucișoara, județul Prahova, proprietatea Gh. I. Cireeșanu și alții, în suprafață de 54 ha. 7595 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 63662 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Merișani, județul Argeș, proprietatea Nic. Constantinescu, în suprafață de 146 ha. 9950 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 26 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Tomii, județul Muscel, proprietatea Maria Gorgoi, în suprafață de 22 ha. 400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 63663 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Curățele, județul Bihor, proprietatea Comunei Curățele, în suprafață de 188 ha. 7800 mp. Regim și tratament codrul cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Roşia**, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Roşia, în suprafaţă de 169 ha. 6500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Zăvoiul Argeş**, judeţul Argeş, proprietatea Gh. I. I. C. Brătianu, în suprafaţă de 73 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Brătuleşti**, judeţul Roman, proprietatea Elisa Ţăranu, ş. a., în suprafaţă de 52 ha. 8413 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Petrăchioaia**, judeţul Ilfov, proprietatea Ion şi Eug. Marinescu, în suprafaţă de 29 ha. 3879 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Intre Hotare**, judeţul Cluj, proprietatea Eduard Fülop, în suprafaţă de 23 ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru..
Ministrul Agirculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 63664 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Guguianca**, judeţul Vâlcea, proprietatea Ion Tranca, în suprafaţă de 148 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Dealul lui Buda**, judeţul Odorheiu, proprietatea Biserica Unitară din comuna Roua, în suprafaţă de 49 ha. 1500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Vistriţa**, judeţul Putna, proprietatea moşt. Preot Apostol Hornea, în suprafaţă de 36 ha. 2500 mp. Regim şi tratament Crâng cu 40 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 63665 din 9 Martie 1939

---

a) Amenajamentul pădurii **Curăţele**, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Curăţele în suprafaţă de 128 ha. 5500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de Exploatare al pădurii Cantacuzineanca, judeţul Muscel, proprietatea Teodor C. Nicolau, în suprafaţă de 27 ha. 3650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 63666 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurei de pe **Muntele Pecineagul**, judeţul Muscel, proprietatea Maria Gh. Baştea şi I. Gh. Anastase, în suprafaţă de 988 Ha. 1500 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea în anul 1956.

b) Amenajamentul pădurii Vărădia de Mureș, județul Arad, proprietatea Compusesoratului urbarial din Vărădia de Mureș, în suprafață de 126 Ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Borș, județul Bihor, proprietatea Comunei Borș, în suprafață de 109 Ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare a pădurii Pojorâta Marinescu, județul Muscel, proprietatea H. W. Schmidt, în suprafață de 63 Ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamntul pădurii Fundătura, județul Cluj, proprietatea Comunei Mihăești, în suprafață de 51 Ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 68325 din 10 Martie 1939.

---

a) Revizurea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Solca, județul Suceava, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în întindere de 6363 Ha. 4200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 70381 din 16 Martie 1939.

Art. II. — Revizuirea amenaajmentelor și regulamentelor de exploatare, mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecărui. Dacă vreuna din păduri, în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic-silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata, însă în urmă, că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939:

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari: **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Paladc E.**
Cenzori supleanţi: **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII şi PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugaţi să dea concursul pentru ca această broşură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINŢE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe şi plantaţii.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

REVISTA PĂDURILOR

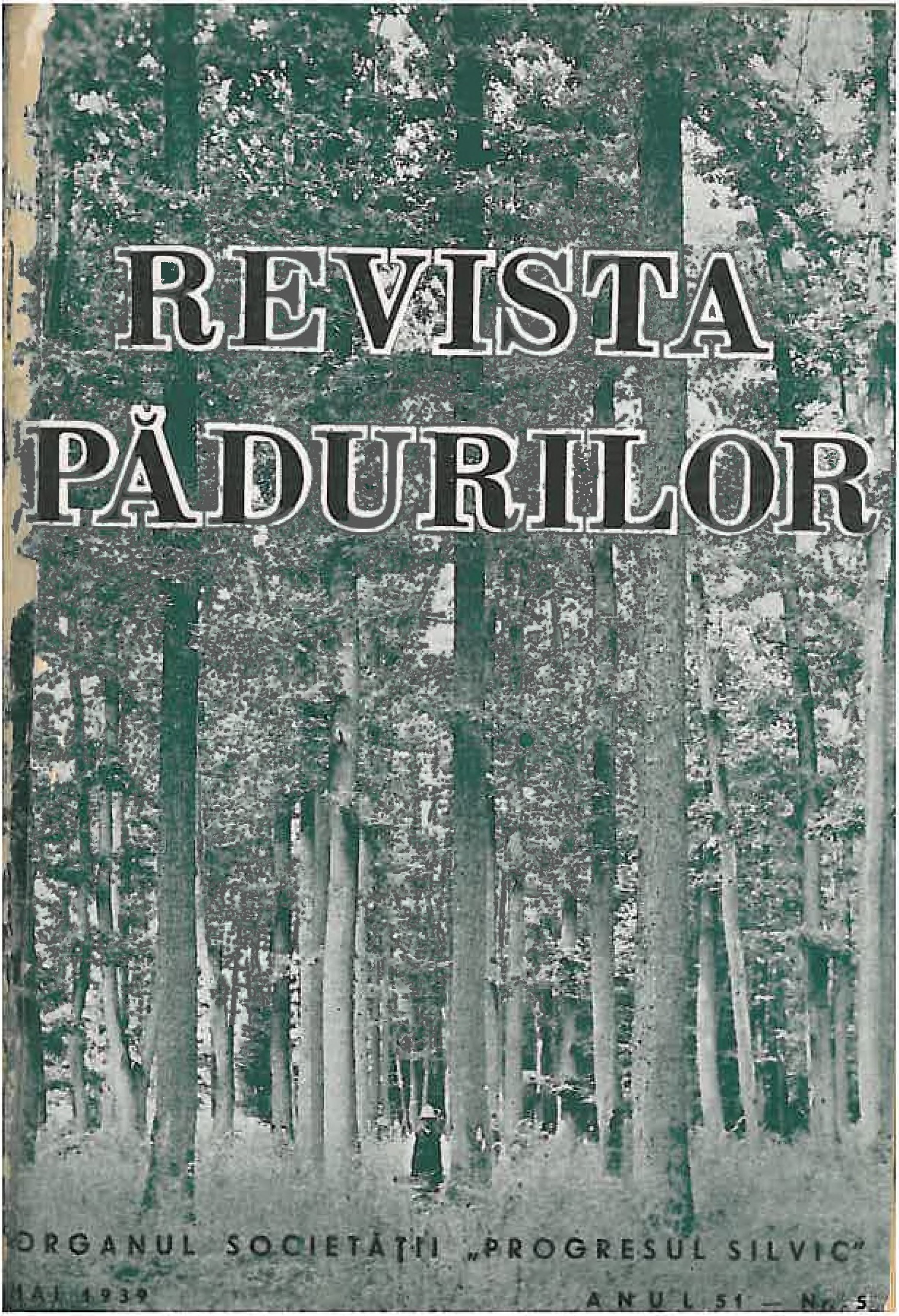

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

MAI 1939

ANUL 51 — Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 51, Nr. 5 MAI 1939

SUMARUL:

Studii:

Gh. Agapie: Transcalcularea coordonatelor — — — — — — — — — 367
Artur Coman: Contribuţiuni la flora Maramureşului — — — — — — 378

Comentarii — Insemnări:

V. N. S.: Noua lege de organizare — — — — — — — — — — — — 382
J. Fröhlich: Tăierea lemnelor de răşinoase în Carpaţii de Răsărit — — — 389
V. Filip: Organizarea producţiei forestiere în cadrul planului economic general — — — — — — — — — — — — — — — 394
Tr. Heroiu: Pădurea „Centru de interes" — — — — — — — — — 405
H. Manole: Pădurea în viaţa economică — — — — — — — — — 413
At. Haralamb: Pin cu rădăcini suporţi — — — — — — — — — 415

Referate:

Mircea Ene: Problema cărăbuşilor — — — — — — — — — — — 417

Problemele zilei:

Perdelele de protecţie

I. Moldovan-Junior: Perdelele de protecţie — — — — — — — — — 427
M. Rădulescu: Perdelele de protecţie — — — — — — — — — — 431
I. I. Marinescu: Perdelele de protecţie — — — — — — — — — — 434
Cronica externă (pag. 438), *Mercuriale* (pag. 445), *Cărţi* (pag. 451), *Reviste* (pag. 457), *Informaţiuni* (pag. 465), *Societatea „Progresul Silvic"* (pag. 467), *Publicaţiuni* (pag. 481).

SOMMAIRE:

Etudes:

La transcalculation des coordonnés . . . . . Gh. Agapie
Contributions à l'étude de la flore de Maramureş . . . . . . A. Coman

Commentaires:

La nouvelle loi d'organisation . . . . . . V. N. S.
L'exploitation et le transport du bois résineux des Carpathes roumaines . . . . . . I. Fröhlich
L'organisation de la production forestière dans le cadre du plan économique général . . V. Filip
La forêt et l'enseignement public . . . . Tr. Heroiu
La forêt dans la vie économique . . . . . H. Manole
Pin à racines supports . At. Haralamb

Rapports:

Le problème des hannetons . . . . . . Mircea Ene

Problèmes à l'ordre du jour:

Les rideaux de protection.

Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş-Bezirkes . . A. Coman

Mitteilungen:

Nutzung und Abfuhr des Nadelholzes in den rumänischen Karpathen: J. Fröhlich
Organisierung der Forstproduktion im Rahmen des allgemeinen oekonomischen Plans . V. Filip
Der Wald und der Oeffentliche Unterricht Tr. Heroiu
Der Wald in dem oekonomischen Leben . . H. Manole

Berichte:

Ueber die Frage des Maikäfers . . . . . Mircea Ene

Tagesfragen:

Schutzwaldstreifen.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic".

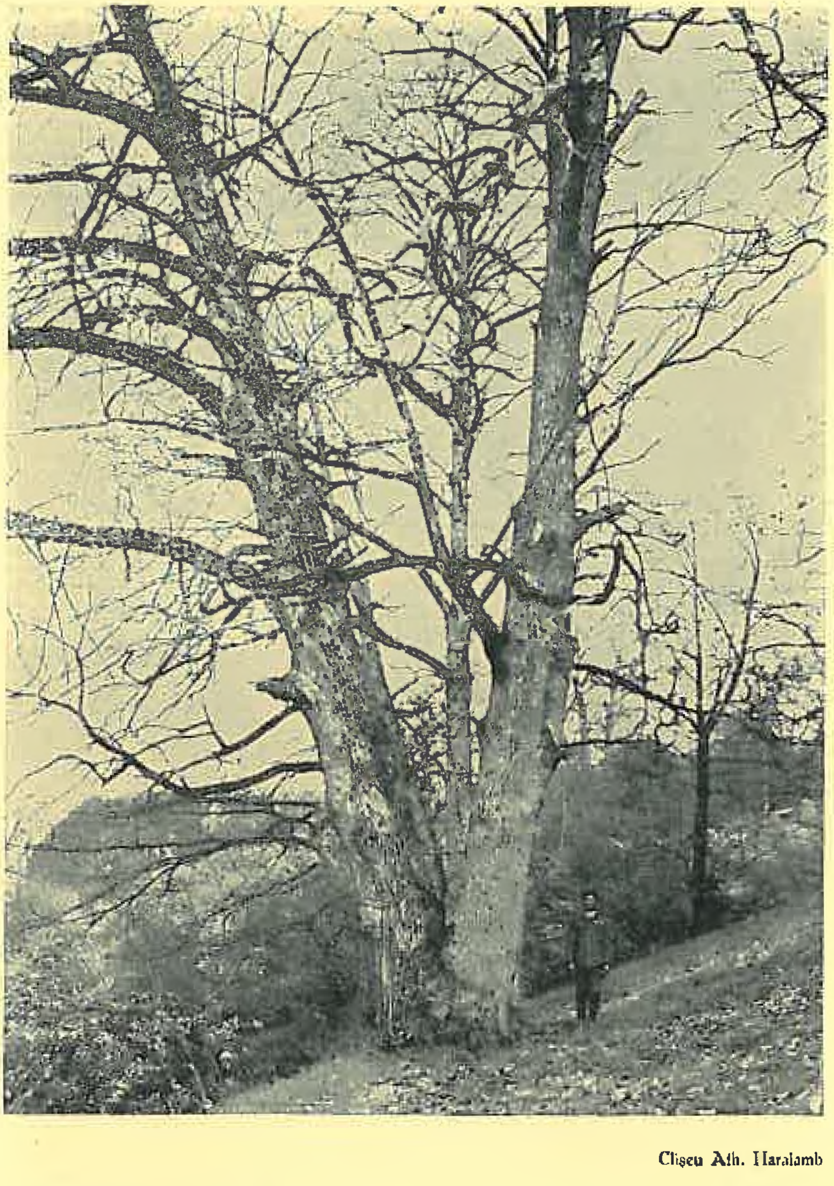

Clişeu Ath. Haralamb

Castan (Castanea vesca Gaertn.) la Baia-Sprie (jud. Satul-Mare).
Châtaigner (Castanea vesca Gaertn.) à Baia-Sprie (Dep. Satu-Mare).
Edelkastanie (Castanea vesca Gaertn.) bei Baia-Sprie (Bez. Satu-Mare).

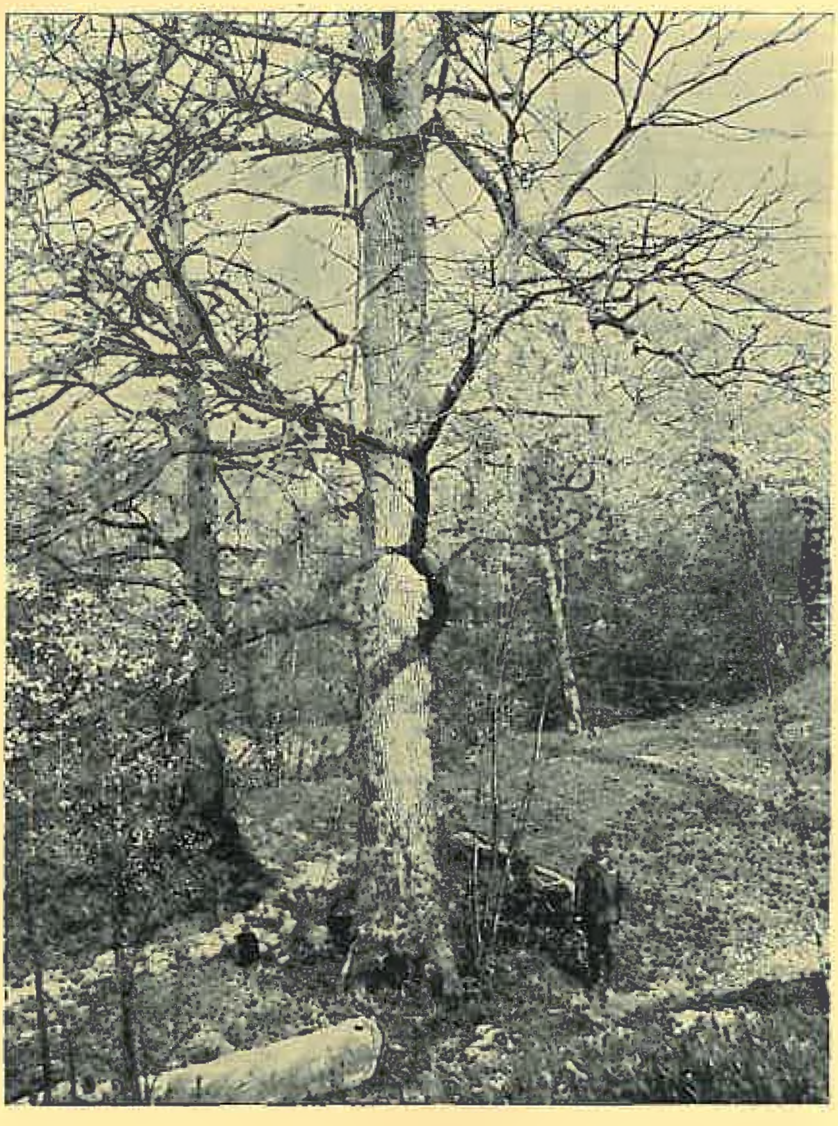

Clişcu Arh. Haralamb

Castan (Castanea vesca Gaertn.) la Baia-Sprie (jud. Satul-Mare).
Châtaigner (Castanea vesca Gaertn.) à Baia-Sprie (Dep. Satu-Mare).
Edelkastanie (Castanea vesca Gaertn.) bei Baia-Sprie (Bez. Satu-Mare).

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 3 și 4/1939

STUDII

TRANSCALCULAREA COORDONATELOR

de GH. AGAPIE
Ing. Insp. Silvic

A transcalcula coordonatele unui punct, înseamnează a le transforma în altele, reperate la alte axe de coordonate, cari diferă ca orientare și origină de cele dintâi.

In geometria analitică, această problemă este cunoscută sub denumirea de schimbarea axelor de coordonate.

Se rotesc adică axele de coordonate ale ridicărei efectuate, astfel ca să coincidă cu altele, pe cari le voim.

De pildă, se rotesc axele de coordonate ale unei ridicări, lipită de altă ridicare, spre a le face să coincidă cu ale acestei ultime ridicări; sau, se rotesc axele de coordonate ale ridicărei spre a le face să coincidă cu axele de coordonate geodezice, în cazul când geodezia s'a desvoltat ulterior peste ridicarea în plan.

Ultimul caz prezintă cel mai viu interes.

In adevăr, s'au făcut la noi în țară ridicarea în plan, pentru aplicarea reformei agrare, a mai multor milioane de hectare, în afară de canevasul geodezic, deoarece geodezia nu era efectuată în momentul aplicărei reformei agrare de cât în provinciile cu regim cadastral. Casa Pădurilor Statului a făcut, deasemenea, ridicarea în plan a sute de mii de hectare în afară de canevasul geodezic și anume în Vechiul Regat și Basarabia, unde n'a existat geodezie.

Toate aceste ridicări pot fi introduse în canevas prin operațiunea transcalculărei coordonatelor, deci fără a se face noui ridicări, realizându-se astfel o economie de cheltueli de circa 80% din cele necesare unei remăsurări în canevasul geodezic.

Transcalcularea coordonatelor va căpăta deci o importanță practică covârșitoare, când se va începe cadastrarea proprietăților funciare, care impune obligația de a se executa măsurătorile numai în canevas geodezic. Realizarea operei de cadastrare este deja pusă prin legea de organizarea cadastrului și introducerea Cărților funduale în Vechiul Regat și Basarabia, promulgată in anul 1933, întârzierea aplicărei acestei legi datorindu-se amânărei creerei fondului bănesc, prevăzut în ea, necesar pentru măsurători și lucrări juridice cadastrale. In mic, această lege se găsește în curs de aplicare, chiar dela data promulgărei.

In cele ce urmează, voiu desvolta teoria rotirei axelor de coordonate și modul aplicărei formulelor stabilite, în vederea transcalculărei coordonatelor.

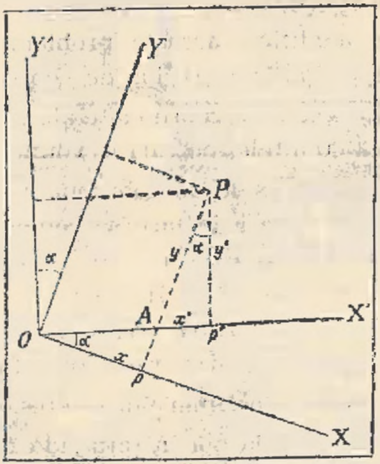

Fig. 1.

In fig. 1, YOX sunt axele de coordonate ale ridicărei topometrice și Y'OX' aceleași axe rotite cu unghiul α, poziție care ar corespunde, să zicem, axelor de coordonate geodezice.

Avem:

$$y' = (Pp - pA) \cos\alpha = (y - x\, tg\alpha) \cos\alpha = y \cos\alpha - x \sin\alpha \text{ și}$$

$$x' = OA + Ap' = \frac{x}{\cos\alpha} + (y - pA) \sin\alpha = \frac{x}{\cos\alpha} + (y - x\, tg\,\alpha) \sin\alpha$$

$$\frac{x}{\cos\alpha} + y \sin\alpha - x \frac{\sin^2\alpha}{\cos\alpha} = \frac{x}{\cos\alpha}(1 - \sin^2\alpha) + y \sin\alpha = x \cos\alpha + y \sin\alpha$$

Formulele lui x', y' sunt deci:

$$(1) \qquad \begin{aligned} x' &= x \cos\alpha + y \sin\alpha \\ y' &= y \cos\alpha - x \sin\alpha \end{aligned}$$

Poziția axelor Y'OX', YOX rezultă din orientarea distanței PQ în cele două axe de coordonate, coordonatele punctelor P și Q fiind cunoscute, prin datele problemei, în ambele axe (a se vedea fig. 2):

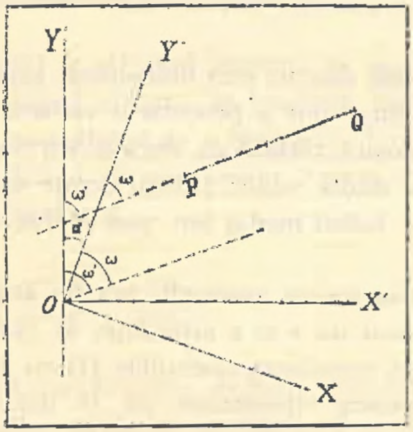

Fig. 2.

Unghiul α se deduce, așa dar, din formula:

$$(2) \qquad \alpha = \omega' - \omega$$

Pentru a se obține o valoare cât mai exactă a unghiului α, este necesar și indispensabil a se identifica și apoi determina din punctele rețelei geodezice și alte puncte afară de P. și Q din fig. 2 și toate acele puncte să fi fost determinate cu mare precizie în prima ridicare și bineînțeles cu mare precizie și în canevasul geodezic. Cu alte cuvinte, punctele P, Q .... trebue să fie puncte de triangulație în prima ridicare și puncte de intersecție în rețeaua geodezică. Această condiție este îndeplinită complect numai la ridicările, unde punctele de triangulație au fost bornate. Dacă punctele de triangulaţie nu pot fi identificate pe faţa pământului, ele pot fi înlocuite cu puncte de hotar, intrate în drumuire, movilate şi aşezate la mari distanţe, pentru ca erorile lor să nu influenţeze simţitor orientările şi măsurile distanţelor respective.

O altă observaţie importantă este că la transcalcularea coordonatelor este necesar a se ţine seama nu numai de unghiul α, ci şi de diferenţa de etalon dintre acela al ridicărei şi cel al geodeziei, de oarece această diferenţă, neţinută în seamă, falsifică poziţia punctelor introduse în canevas prin transcalculare.

Intrucât două puncte, cari îndeplinesc condiţiunile de mai sus, sunt suficiente spre a procura o valoare pentru α şi un raport între etaloane, rezultă că, dacă avem mai multe puncte, vom obţine mai multe valori pentru aceste două elemente de transcalculare şi luând media lor, vom obţine valori definitive mai precise.

Vom da mai jos un exemplu practic asupra modului de procedare la calcul lui α şi a diferenţei de etalon.

Acum, vom complecta formulele (1) cu elementul etalon.

Pentru aceasta, insemnăm cu D distanţa între două puncte — PQ — dedusă din coordonatele topometrice şi cu D' aceiaşi distanţă dedusă din coordonatele geodezice. Raportul $\frac{D'}{D} = K$ ne dă posibilitatea de a exprima o distanţă în funcţie de cealaltă.

Dacă cunoaştem mai mult de cât două puncte, vom obţine mai multe valori pentru K şi în consecinţă, drept valoare definitivă, luăm media valorilor.

Punem raportul de mai sus sub forma:

$$D' = DK. \tag{3}$$

După cum se ştie, distanţa D figurează ca factor în formulele lui x şi y. Exprimăm această idee prin formulele:

$$x = D.\,F. \quad \text{şi} \quad y = D.\,F'$$

în care F și F' sunt factori, cari rezultă din liniile trigonometrice ale orientărei lui D.

Inmulțind aceste relații cu K și ținând seamă de (3), avem:

$$Kx = D'.F \quad \text{și} \quad Ky = D'.F'.$$

Inlocuind în (1) pe x și y prin kx și ky, căpătăm deci pe x' și y' în funcție de etalonul geodezic. Avem, așa dar:

$$(4) \qquad \begin{aligned} x' &= kx \cos \alpha + ky \sin \alpha \\ y' &= ky \cos \alpha - kx \sin \alpha. \end{aligned}$$

Formulele (1) și (4) sunt stabilite în ipoteza că axele de coordonate au aceiași origină. In practică însă ele au origini diferite. De aci, necesitatea de a complecta formulele (4) cu diferența originei axelor de coordonate. Aceste diferențe se obțin din formulele următoare:

$$(5) \qquad \begin{aligned} x'_g - x' &= \Delta x \\ y'_g - y' &= \Delta y \end{aligned}$$

în care x' y' sunt coordonatele obținute prin aplicarea formulelor (4), față de axele rotite cu unghiul α și x'_g y'_g coordonatele geodezice cunoscute ale punctului respectiv P, Q etc.

Formulele (4), complectate cu Δx și Δy din (5), iau forma complectă:

$$(6) \qquad \begin{aligned} x' &= kx \cos \alpha + ky \sin \alpha + \Delta x \\ y' &= ky \cos \alpha - kx \sin \alpha + \Delta y \end{aligned}$$

Deoarece k, $\sin\alpha$ și $\cos\alpha$ sunt elemente constante, facem următoarele notațiuni:

$$(7) \qquad \begin{aligned} k \cos \alpha &= k' \\ k \sin \alpha &= k'' \end{aligned}$$

iar formulele (6) devin:

$$(8) \qquad \begin{aligned} x' &= k'x + k''y + \Delta x \\ y' &= k'y - k''x + \Delta y \end{aligned}$$

* * *

Aplicarea formulelor (8) necesită determinarea constantelor k', k'' — respectiv a constantelor α şi k — precum şi a constantelor Δx şi Δy.

In cele ce urmează, vom calcula aceste constante printr'un exemplu practic.

Considerăm punctele P, Q şi R, cari îndeplinesc condiţiunile arătate mai sus, adică se cunosc coordonatele lor faţă de cele două axe de coordonate.

Formulele (2) şi (3) ne îndrumează să calculăm orientările şi distanţele între punctele P, Q, R din ambele serii de coordonate (topometrice şi geodezice).

Urmează, aşa dar, următorul tablou:

Puncte	Coordonate topometrice		tg ω sau cotg ω	ω	D m	Coordonate geodezice		tg ω sau cotg ω	ω	D' m
	x	y				x	y			
P	12.514.32	6.987.49				197.514.16	213.777.54			
Q	− 1.403.61	− 1.856.19	+ 756178	$41^c\ 21'76''$	2327.14	− 1.313.03	− 1.922.03	+ 683147	$38^c\ 15'43''$	2327.71
	13.917.93	8.843.68				198.827.19	215.699.57			
R	− 194.44	+ 4.669.09	− 041644	$197^c\ 35'01''$	4673.14	− 418.96	+ 4.655.77	− 089987	$194^c\ 28'65''$	4674.58
	14.112.37	4.174.59				199.246.15	211.013.80			
P	+ 1.598.05	− 2.812.90	368115	$167^c\ 10'93''$	3235.14	+ 1.731.99	− 2.733.74	− 633561	$164^c\ 04'80''$	3236.22
	12.514.32	6.987.49				197.514.16	213.777.54			

$$\alpha = 438^c\ 15'\ 43'' - 41^c\ 21'76'' = 396^c\ 93'\ 67''$$

$$\alpha = 594^c\ 28'\ 65'' - 197^c\ 35'01'' = 396\ \ 93\ \ 64$$

$$\alpha = 564^c\ 04'\ 80'' - 167^c\ 10'93'' = 396\ \ 93\ \ 87 \quad \text{şi}$$

valoarea medie $\alpha = 396^c\ 93'\ 73''$

$$\frac{D'}{D} = \frac{2327.71}{2327.14} = 1.000245$$

$$\frac{D'}{D} = \frac{4674.58}{4673.14} = 1.000308$$

$$\frac{D'}{D} = \frac{3236.22}{3235.14} = 1.000334$$

valoarea medie $\frac{D'}{D} = K = \underline{\underline{1.000296}}$

Constantele k′, k″ se calculează după formulele (7):

$$
\begin{aligned}
(9)\quad K' &= 1.000.295 \times \cos 396^{c}\, 93'73'' = \\
&= 1.000.296 \times 0,998.843 = +\, 0,999.139 \\
K'' &= 1.000.296 \times \sin 396^{c}\, 93'73'' = \\
&- 1.000.296 \times 0,048.090 = -\, 0,048.104
\end{aligned}
$$

Inlocuind pe k′ şi k″ în formulele (4), obţinem:

$$
\begin{aligned}
(10)\quad x' &= 0,999\ 139\ x - 0,048.104\ y \\
y' &= 0,999\ 139\ y + 0,048.104\ x
\end{aligned}
$$

Cu formulele (10) şi (5), calculăm pe $\triangle x$ şi $\triangle y$, în care scop calculăm mai întâi pe x′ şi y′, cari capătă următoarele valori:

$$
\begin{aligned}
x'_P &= 12.167.42 \quad & x'_Q &= 13.480.53 \quad & x'_R &= 13.899.40 \\
y'_P &= 7.583.46 \quad & y'_Q &= 9.505.57 \quad & y'_R &= 4.849.86
\end{aligned}
$$

Vom avea, aşadar:

$$
\begin{aligned}
x'_{gP} - x'_P &= 197.514.16 - 12.167,42 = 185.346,74 = \triangle x \\
x'_{gQ} - x'_Q &= 198.827,19 - 13.480,53 = 185.346,66 = \triangle x \\
x'_{gR} - x'_R &= 199.246.15 - 13.899,40 = 185.346,75 = \triangle x
\end{aligned}
$$

Valoarea medie $\triangle x$ = **185.346,72**

$$
\begin{aligned}
y'_{gP} - y'_P &= 213.777,54 - 7.583.46 = 206.194.08 = \triangle y \\
y'_{gQ} - y'_Q &= 215.699,57 - 9.505,57 = 206.194,00 = \triangle y \\
y'_{gR} - y'_R &= 211.043,80 - 4.849,86 = 206.193,94 = \triangle y
\end{aligned}
$$

Valoarea medie $\triangle y$ = **206.194,01**

Inlocuind în formulele (8) pe k′, k″, $\triangle x$ şi $\triangle y$, căpătăm forma definitivă pentru calcul a acelor formule:

$$
\begin{aligned}
(11)\quad x' &= 0,999139\ x - 0,048104\ y + 185.346,72 \\
y' &= 0,999139\ y + 0,048104\ x + 206.194.01
\end{aligned}
$$

* * *

Formulele (11) sunt cunoscute şi folosite în mod curent în transcalcularea coordonatelor. Autorul lor este D-l Ing. silvic D. I. Ciurileanu.

Pentru a se obține coordonata x' sau y', se fac, cu mașina de calcul, 2 înmulțiri și o adunare.

Deoarece formulele (11) nu oferă un control pentru greșeli, este absolut necesar a se repeta calculele încăodată, așa că în total pentru obținerea lui x' sau y' se fac 4 înmulțiri și două adunări.

In cele ce urmează, voiu întocmi alte formule pentru calculul lui x' și y', formule cari vor necesita pentru obținerea unei coordonate (x' sau y'), cu control de greșeli, numai două înmulțiri, ceeace însemnează că timpul de transcalculare va fi de 3 ori mai redus de cât cel cerut de formulele (11) și, bineînțeles, uzajul mașinei va fi redus și el în acelaș raport

Pentru aceasta, adoptăm următoarele notațiuni: x_p y_p coordonatele topometrice ale punctului P și x'_p y'_p coordonatele lui geodezice, cari sunt cunoscute; xy coordonatele topometrice ale unui punct oarecare de transcalculat și x' y' coordonatele respective transcalculate.

Aceste notațiuni, introduse în formulele (8), dau următoarele formule:

$$x'_p = x'x_p + k''y_p + \Delta x \qquad \text{și} \qquad y'_p = k'y_p - k''x_p + \Delta y$$
$$x' = k'x + k''y + \Delta x \qquad\qquad y' = k'y - k''x + \Delta y$$

Făcând diferențele $x' - x'_p$ și $y' - y'_p$ obținem următoarele:

$$x' - x'_p = k'(x - x_p) + k''(y - y_p)$$
$$y' - y'_p = k'(y - y_p) + k''(x_p - x)$$

Și mai departe:

$$x' = x' + k'(x - x_p) + k''(y - y_p) \tag{12}$$
$$y' = y'_p + k'(y - y_p) + k''(x_p - x)$$

Ca și formulele (11), formulele (12) cer pentru determinarea lui x' sau y' cu mașina de calcul o adunare și două înmulțiri, cu singura deosebire că factorii (x — x'), $(y - y_p)$ au mai puține cifre de cât factorii respectivi din formula (12).

Calculând însă x-ii în serie, observăm că odată calculat x', el devine, pentru calculul x-lui următor, x'_p și se găsește deja în mașină. In cât pentru restul x-lor din serie, operațiunea adunărei dispare și rămân numai două înmulțiri pentru fiecare x'.

La fel și pentru y-i.

Acest sistem de calculul coordonatelor x' și y' realizează prin singurele două înmulțiri menționate și controlul greșelilor de calcul. In adevăr, plecând cu calculul coordonatelor x' dela coordonatele cunoscute x'_p și y'_p ale punctului P și intercalând acest punct în seria punctelor de transcalculat, unde voim (de pildă după 5 sau 10 coordonate de transcalculat), se va da din nou peste valoarea x'p, dacă calculele x-lor, făcute până la aceste coordonate intercalate, au fost executate fără greșală.

La fel se petrec lucrurile și pentru calculul y-lor.

Iată un exemplu practic asupra modului de procedare:

Se pune în locul lui k' și k" din formulele (12), valorile numerice arătate la formulele (9) și se obțin următoarele formule pentru calculul coordonatelor x' și y':

$$\begin{aligned} (13)\qquad x' &= x' + 0{,}999139\,(x - x_p) + 0.048104\,(y_p - y) \\ y' &= y + 0{,}999139\,(y - y_p) + 0{,}048104\,(x - x_p) \end{aligned}$$

In tabloul ce urmează, am pus și subliniat la început coordonatele punctului 27, cunoscute în ambele ridicări înainte de transcalculare, și l'am introdus mai jos după 10 puncte de transcalculat.

Coordonate de transcalculat (topometrice)		Punctul	Coordonate transcalculate (geodezice)	
x	y		x	y
12.514.32	6.987.49	27	197.514.16	213.777.54
12.604.11	7.029.34	310	197.601.86	213.823.67
12.610.92	7.111.61	311	197.604.71	213.906.20
12,668.17	7.164.93	312	197.659.34	213.962.23
12.703.90	7.215.47	313	197.692.61	214.014.44
12.764.15	7.270.80	314	197.750.15	214.072.62
12.771.33	7.315.43	315	197.755.11	214.117.56
12.804.13	7.390.14	316	197.784.35	214.193.78
12.868.89	7.450.90	317	197.846.13	214.257.61
12.903.90	7.524.11	318	197.877.59	214.332.44
12.949.81	7.598.87	319	197.919.87	214.409.34
12.514.32	6.987.49	27	197.514.16	213.777.54

Bineînţeles, orice alt punct transcalculat poate fi folosit apoi, în locul punctului 27.

Formulele (13) ne arată că operaţiunea cu maşina de calcul se face pentru x' învârtind către cifra mică la înmulţirea cu factorul $(x - x_p)$ şi către cifra mare la înmulţirea cu factorul $(y_p - y)$; iar pentru y', învârtind către cifra mică la înmulţirea cu ambii factori $(y - y_p)$ şi $(x - x\ )$.

La închiderea pe punctul 27, apare în stânga maşinei de calcul 00...

Am scris în tablou punctul 27, de plecare si de închiderea calculelor, pentru a materializa ideea. In realitate, nu este nevoie să se scrie în tablou punctul în chestiune, ci este deajuns a scri pe o hârtie jos coordonatele lui, spre a o aşeza deasupra primului punct din tablou şi apoi pe aceiaşi hârtie sus spre a o aşeza sub punctul din tablou, unde înţelegem a face controlul calculelor făcute.

* * *

Formulele (12) — ca şi formulele (8) — pot fi folosite şi la transcalcularea punctelor geodezice dintr'un plan de proecţie în alt plan de proecţie.

In geodezia cadastrală a ţării noastre, formulele menţionate găsesc o vastă aplicaţie, deoarece geodezia din Banat, Ardeal şi Bucovina a fost executată pe trei planuri tangente, iar după complecta ei executare s'a convenit — de comun acord cu Institutul geografic militar — a se adopta un singur plan de proiecţie, secant, cu origina axelor de coordonate în regiunea Braşovului. In consecinţă, urmează a se transcalcula toate punctele geodezice din planurile tangente în planul secant unic, în care se va continua desvoltarea geodeziei în Vechiul Regat şi Basarabia.

Pentru transcalculare, este evident, se vor considera planurile tangente rabătute peste planul secant; iar pentru a se determina elementele α şi k de transcalculare, este necesar şi indispensabil a se determina în fiecare plan tangent cel puţin trei puncte ale lui şi în plan secant, prin extinderea triangulaţiei de primul ordin a acestui plan în regiunea respectivă a planului tangent.

Metoda de transcalculare în vigoare constă din a recalcula punctele în plan secant, după ce s'au rotit vizele din planul tangent cu unghiul α și distanțele s'au corectat în raportul k.

Fără a fi greșită, această metodă prezintă inconvenientul de a necesita calcule multe, pe cari formulele (8) sau 12) le fac inutile, deoarece băgând în calcul coordonatele vechi, rezultate din media rezultatelor calculelor, repetarea acestora devin operațiuni absolut de prisos.

La transcalculation des coordonnés.

Un problème technique d'une grande importance dans les circonstances spécifiques de notre pays, et celui de la trancalculation des coordonnés rectangulaires des points d'un levé topométrique en vue de l'introduire dans le canevas géodésique.

Il s'agit des levés faits à l'occasion de l'application de la réforme agraire et ceux faits pour l'aménagement des forêts, qui ont été effectués à diverses orientations et échelles et qui représentent au total presque la moitié de la surface de notre pays.

Le problème de la transcalculation des coordonnés rectangulaires est déjà résout.

Mr l'Ingénieur Georges Agapie présente une nouvelle solution de ce problème, qui assure un rendement triple en comparaison de celui offert par les moyens connus.

On arrive à ce résultat par l'application des formules 13.

Les coefficients numériques qu'on voit dans ces formules sont déterminés une fois pour l'entière série de la transcalculation, à l'aide des formules 1, 2 et 7.

Les formules 12, dont 13 ne sont qu'une application, servent aussi à la transcalculation des coordonnés rectangulaires des points géodésiques d'un plan de projection à un autre.

On rencontre souvent ce cas dans notre pays, puisque la géodésie des régions transcarpathines a été effectuée en trois plans de projection tangente à la sphère terrestre, tandis que, par une disposition ultérieure, la géodésie doit être exprimée à un plan sécant unique, avec l'origine des axes des coordonnés aux alentours de Brașov.

Il faut donc trancalculer milles de ces points.

L'exécution de la transcalculation est illustrée par des exemples pratiques.

Les formules employées sont adaptées au calcul avec la machine à calculer.

CONTRIBUŢIUNI LA FLORA MARAMUREŞULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vişeul de Jos

In numărul din Octombrie trecut al acestei reviste am publicat o listă cuprinzând câteva plante mai de seamă ce cresc în Maramureş. In cele de mai jos continuăm a semnala altele, aparţinând aceleeaşi regiuni.

Juncus tenuis Willd. O cyperaceae originară din America. La noi în ţară e rară. Se aseamănă cu J. compressus Jacq. La J. t. foliolele perigonului sunt acute şi cu mult mai lungi decât capsula, pe când la J. compressus foliolele perigonului sunt obovate şi cu mult mai scurte decât capsula. Am găsit-o la 11.XI.938 în Vişeul de Sus la locul denumit „Gura Văii Arşiţii" pe un teren argilo mocirlos, pe proprietatea Caps-ului. Expoziţia terenului este nordică şi altitudinea de 519 m.

Nasturtium officinale R. Br. Cu silicve curbate. In ştiinţă, se crede că planta e rară. Am găsit-o în ramurile laterale — lin curgătoare — ale râului Vişeu, dela comuna Moiseiu până la comuna Petrova.

La Vişeul de Jos, în „Zăvoiul Mare", se află din abundenţă. In unele locuri pe câte o suprafaţă de 50—100 m² creşte numai această plantă, care e foarte viguroasă. Râul Vişeu curge dela Est spre Vest. Altitudinea este la Moiseiu de 592 m., iar la Petrova de 371 m. Infloreşte până la îngheţarea apei.

Lotus corniculatus L. var. alpestris Lamotte. Punctul cel mai înalt pe munţii Maramureşului unde am aflat este Pietrosul (Arsicioara), la altitudine de 1700 m. pe expoziţie nordică.

Lotus tenuifolius (L.) Rchb. sinonim L. tenuis W. et K. La Vişeul de Jos, pe şes în sus până la Vişeul de Mijloc pe mocirla mare, la altitudine de 471 m. Se găseşte din abundenţă. In altă parte a judeţului până în prezent n'am aflat-o.

Althaea officinalis L. Această plantă, în Maramureş, pătrunde spre munţi numai până la Leordina, unde am găsit-o lângă gara „Caps"-ului spre râul Vişeu, într'un şanţ la altitudine de 410 m.

Malva moschata L. Cu două feluri de frunze: întregi şi palmat fidate sau partite, precum şi cu ovar des scabru păros. Plantă mediteraniană. După cercetările specialiştilor se spune că e cultivată. La noi, prin grădini am văzut cultivată numai M. crispa L., pe când din M. moschata L., n'am observat nici un exemplar.

In herbariul meu posed această plantă, culeasă din următoarele locuri:

a) Din hotarul comunei Repedea depe muntele „Obnujul" pe expositie W. şi altitudinea 1433 m.

b) Din hotarul Comunei Ruscova „Valea Vocii". Expoziţie S., altitudinea 423 m.

c) Din hotarul comunei Vişeul de jos, la „Zăvoiul Mare". Altitudinea 428 m.

Ar fi interesant de ştiut în ce condiţiuni a ajuns pe păşunea alpină a muntelui Obnujul. In acest din urmă loc, am găsit o tufă mare, aproape de 1 m., bogat crengoasă şi cu flori fără miros. Ramurile mici erau păscute de oi.

Sweertia perennis L. Am găsit-o numai pe „Puzdrea Borşeiească" în mocirle. Prof. Ludovic Wagner spune că a găsit-o pe lângă văile Pietrosului din Borşa. Eu până în prezent nu am dat peste ea, în Pietrosul sau în altă parte a judeţului, în afara locului amintit, cu toate că am fost cât se poate de atent, crezând că aş putea-o descoperi şi în alte locuri. In herbarul meu posed mai multe exemplare.

Scopolia carniolica Jacq. La noi, creşte în unele locuri în mare ambundenţă. Dela „Valea Vişeului" până la „Lunca de Tisă", în strâmtoarea dealurilor dealungul râului Tisa în lungime de câţiva km.; iar în hotarul comunei Vişeul de Sus în „Gura Văii Boului" până la „Poiana Novăţului", deasemenea e foarte multă.

In celelalte părţi ale judeţului, e mai sporadică şi în pâlcuri mai mici.

Euphrasia Tatrae Wettst. Se găseşte pe toţi munţii înalţi ai Maramureşului. Pe Pietrosul am aflat-o pe „Turnu Roşu" la altitudinea de 1736 m. Expoziţie N. Se găseşte împreună cu Orchis globosus L., Anthyllis alpestris Kit, Ranunculus thora L., Dryas octopetala L., Helianthemum ovatum (Viv.) Dun. var. grandiflorum (Scop) Schinz et Thell, Polygonum viviparum L., Gymnadenia albida (L.) Rich., Primula longiflora All. Subsolul eeste calcaros.

Stenactis ramosa (Walter) B. St. et Poss. Frunzele tulpinale la bază cuneiforme, apoi lanceolate și pe pețiol lung decurente. O plantă din America de Nord, care s'a familiarizat la noi în țară. In Maramureș, până la Seliște și Vișeul de Jos, pătrunde către munți.

In herbariul meu, o posed din Valea Vișeului și Vișeul de joc. Cel mai înalt punct unde am aflat-o e la Vișeul de jos („Valea Morii") la expoziție W. și altitudine 495 m.

Ambrozia artemisifolia L. Originară din America de Nord, care probabil s'a introdus în țara noastră odată cu alte semințe. Dr. Javorka spune că s'a găsit lângă Orșova, și după cum se vede zona ei se lățește. La noi, la Vișeul de Jos, în grădina mea proprie, cu foarte mare greutate o pot stârpi. In regiunile de șes nu am descoperit-o.

Xanthium brasilicum Velloso. Cu inflorescență terminală lung extinsă. Originară din Brazilia (în partea coastelor Atlanticului) și Mediterana. La noi în Maramureș se află sub toate gardurile, unde locul e fertil. E o plantă ruderală neplăcută.

Chrysanthemum leucanthemum L. var. silvestre Pers. O varietate mai rară a margaretelor. Se găsește la Ruscova în toate părțile la marginea pădurii. Ceea ce posed în herbarul meu, e adus din valea „Hodorovița", expoziția estică, altitudinea 476 m. S'a determinat la Laboratorul Botanic a Politehnicei București.

Senecio carniolicus Willd. O specie foarte rară. După C. I. Qchninger crește numai în Alpii centrali, foarte sporadic. Dr. Iavorka spune că se găsește numai pe munții: Parâng, Retezat și Rodnei. Eu am găsit-o numai pe Pietrosu pe creasta principală, deasupra Ezerului ce merge spre Est.

Acolo se găsește în ambundență. Impreună cu ea mai cresc: Carex curvula All., Vaccinium vitis idaea L., Pulsatilla alba Rchb., lângă stâncile pe care se găsește, Saxifraga bryoides L. Puțin mai în jos, spre Nord sau Sud, dispare; nu am mai aflat nici un exemplar. Trebue să notez că creasta principală a Pietrosului merge dela Vest spre Est.

Punctul cel mai înalt unde am mai găsit câteva exemplare încă neinflorite a fost la altitudinea de 2137 m. La 15 Iulie 1938 erau inflorite numai exemplarele cele mai jos situate.

In Alpi, după C. I. Qchninger, merge până la altitudinea de 3260 m.

Senecio glaberrimus Roch. Tot o specie rară, care după Dr. lávorka se găseşte pe munţii cei mai înalţi a Caraşului, Hunedoarei, Făgăraşului, Rodnei şi în Balcanii Orientali. Am găsit-o pe Pietrosu, pe expoziţie sudică şi estică, la altitudine de 2131 şi 2123 m. Expoziţia sudică a fost lângă creasta principală unde am găsit Senecio carniolicus, şi cea estică, deasupra „Turnului Roşu". Aci am găsit-o împreună cu două tufe (nu departe una de alta) de Salix silesiaca Willd.

Arctium tomentosum Mill. Am găsit mai multe exemplare pe Corhele Pietrosului în păşunea alpină, lângă „Pârâul cu fagi" sub o stâncă mare, împreună cu Dianthus carthusianorum L., Delphinium intermedium Sol, Laserpithium alpinum W. et K. Expoziţie estică şi altitudinea de 1515 m.

Leontodon hispidus L. var. carnicus Fiori et Paol. Această varietate mai rară se găseşte în hotarul comunei „Poenile de sub Munte" la „Valea Rica" între munţii Tarniţa şi Copilaş. Expoziţia văii est sudică, iar altitudinea locului de 1039.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureş.

A la suite d'un article déjà publié dans le No. 10/1938 (pag. 872-873) de cette revue, l'auteur signale d'autres espèces intéressantes de la flore de Maramureş — région nordique et montagneuse de Roumanie.

COMENTARII – INSEMNĂRI

NOUA LEGE DE ORGANIZARE

de V. N. S.

La 6 Aprilie 1939 în Mon. Of. Nr. 82 s'a publicat o nouă lege „pentru organizarea Ministerului de Agricultură și Domenii". Ea prezintă pentru silvicultură o importanță capitală și marchează o schimbare de direcție.

Nu s'a lucrat la ea chiar cu ușile închise, dar nici nu se poate spune că s'a cunoscut în tot momentul, de către conducătorii instituțiunilor silvice, toate formele succesive prin care a trecut. Oricum însă, cei care au pregătit legea, au putut să se informeze despre opiniile reprezentanților corpului, în această materie.

Adevărul este că și aceste opinii n'au fost unitare, remarcându-se îndeosebi două directive:

Unele au pornit dela ideia că este încă mult de lucrat pe tărîm forestier, mai ales în pădurile celelalte decât ale Statului, adică în cele particulare și în cele ale persoanelor morale (comune, composesorate, moșneni), care în trecutul ceva mai depărtat, nu au avut pentru o rațională cultură, nici-o îndrumare tehnică, iar în timpul din urmă numai una incompletă. Opiniile acestea ar fi înțeles ca o nouă lege de organizare a Ministerului să ridice importanța și să sporească posibilitățile de lucru a acelei formațiuni din Ministerul de Domenii, care l-a început constituia Direcția Regimului Silvic și care în urmă s'a scindat, de o parte Direcția regimului silvic, și de altă parte Direcția ameliorărilor și a pădurilor administrate de Stat. In credința că idealul necontestat al întregii suflări forestiere este emanciparea silviculturii și constituirea într'o unitate independentă ca Minister aparte, așa cum este în Germania sau Jugoslavia, se considera lărgirea cadrului de activitate forestieră şi reducerea la minimum a aderenţelor la celelalte ramuri ale culturei solului. ca etapă necesară pentru realizarea acelui deziderat.

Aceleaşi opinii vedeau pentru serviciile exterioare o organizaţie în cât mai redusă dependenţă de organele administrative ale Judeţului şi Ţinutului, fără însă să piardă din vedere strânsa şi continua colaborare care, se înţelege, este indispensabilă pentru bunul curs al treburilor publice şi armonioasa desvoltare a economiei naţionale, final al tuturor preocupărilor de Stat.

Altă grupă de opinii, a pornit dela cuvântul de ordine: unitate de comandă. Se înţelege că teoretic acest leit motiv are cea mai desăvârşită îndreptăţire, fiindcă e de natură a garanta şi maximum de eficienţă.

Se pare că au avut ecou sugestiile acestora din urmă, care au înţeles să lucreze în numele ideii de „unitate de comandă". Se susţine chiar că legea nouă o realizează.

Ne pare rău că nu putem găsi, aşa cum am fi dorit, de altfel, această „unitate de comandă" în cuprinsul sancţionat al legii.

Dăm mai jos textul acelor articole din lege, care permit să se vadă unde se situiază acum administraţia silvică, care este poziţia sa în raport cu celelalte organe de lucru ale Ministerului de Agricultură şi Domenii şi care, în sfârşit, este cadrul actual de lucru.

Cititorul nostru care, o ştim, este un pasionat al problemelor organizatorii, va judeca şi va aprecia dacă ne înşelăm sau nu, în concluziile pe care le tragem aci.

„Unitatea de comandă" este eficace când o deţine un post de comandă. Acest post îl vedeam într'un minister al pădurilor, sau într'un subsecretariat; nu-l vedem în noua lege. Ea creiază direcţii, multe şi mici, tot o apă şi un pământ. Stau pe picior de egalitate: Direcţia comercială a pădurilor cu Direcţia vânătoarei şi pescuitului în apele de munte, sau cu Direcţia învăţământului şi propagandei agricole; Direcţia silvică, cu Direcţia geniului rural şi aşa mai departe. Ce comandă pot avea unităţi minimalizate în acest fel? Este nesfârşit şirul direcţiilor diferite în toate Ministerele. Ce comandă au ele, în faţa opiniei publice, în faţa guvernelor; căci aceasta este „comanda" care interesează, nu comandarea slujbaşilor. S'a minimalizat importanţa problemelor silvice în faţa opiniei publice, care va citi această lege şi ne va judeca după ea; s'a minimalizat la proporţii din care credeam ieşită silvicultura de multă vreme. Fie zis în treacăt, o tendinţă asemănătoare s'a manifestat recent în Franţa, dar silvicultorimea franceză a reacţionat, spre onoarea ei. După retragerea fostului director general al pădurilor, numindu-se o persoană nouă, i s'a conferit acesteia numia titlul de „director" în Minister; dar lumea silvică franceză n'a dezarmat până nu s'a recunoscut Administraţiei forestiere caracterul de Direcţie generală şi până ce conducătorului ei nu i s'a conferit titulatura respectivă. Se va împăca oare silvicultorul român, ca după ce a lucrat într'o Administraţie a Casei Pădurilor şi apoi într'o Casă Autonomă a Pădurilor Statului, să se găsească acum într'o simplă direcţie din Minister?

Pe dealtă parte, dacă într'adevăr este vorba să fie unitate de comandă, de ce nu este şi vânătoarea şi pescuitul în apele de munte în aceiaşi mână? De ce să plece silvicultorul din pădurea Statului să îngrijească de lemnul din pădurea unui composesorat oarecare, iar în pădurea lui să vie un străin să-i valorifice vânatul?

Limitându-ne în această succintă expunere numai la situaţia pe care o creiază legea, organelor silvice, în raport cu opinia publică şi cu celelalte organe de administraţie ale Ministerului de Domenii, cum şi ale celorlalte Ministere, trecem deocamdată peste repartiţia problemelor silvice între cele două direcţiuni: „silvică" şi „comercială a pădurilor", care se poate că se va rezolva pe baza unui regulament a cărui factură nu o cunoaştem.

Trecem la a doua mare capitis diminutio (cum se spune în drept) pe care o vedem în textul legii, cu referire la problema forestieră: subordonarea organelor silvice, dincolo de orice dreaptă măsură, organizaţiilor agricole.

Pădurile nu vor mai avea un consiliu tehnic al lor; va exista unul singur comprimat — consiliul tehnic al Ministerului, în care, pentru păduri, va fi numai o secţiune, după cea agricolă şi alături de cea veterinară.

Comitetul de conducere al Direcţiunei comerciale este detaşat din Consiliul permanent al agriculturii şi de fapt, după constituirea sa, el nu cuprinde decât un singur silvicultor, față de doi agricultori.

Direcțiunea mobilizării și a asigurării teritoriului și a națiunii, unde problemele forestiere au un rol capital (subliniat de Legea pădurilor pentru apărarea națională) este obligatoriu condusă de un agronom.

Ca servicii exterioare ale Ministerului de Agricultură, la județ, funcționează Camera agricolă, în a cărei componență poate să intre și un serviciu silvic (cel agricol și veterinar intră obligatoriu), dacă înființarea lui este aprobată de Consiliul permanent al agriculturii. Camera agricolă este compusă de un comitet de patru agricultori, un secretar inginer agronom și cei trei conducători de servicii; cu alte cuvinte, o singură voce silvică, majorată de cinci agronomi și un veterinar. Aceste Camere agricole „organizează, îndrumează și controlează activitatea tuturor instituțiunilor pendinte de Min. de Agr. și Domenii".

In Consiliul permanent al Ministerului „toate ramurile agriculturii și silviculturii sunt reprezentate de 12 agricultori". Intr'un total de circa 36 voci în Consiliul permanent, sunt doar 5 silvicultori.

Insfârșit, pădurea și produsele forestiere sunt disparente pentru legea nouă de organizare. In art. 1. se stabilește rostul Ministerului de Agricultură; în 9 aliniate se precizează obiectivele sale. Să caute oricine un cuvânt despre pădure și despre lemn; nu se va găsi nimic, fiindcă în cel mai bun caz, pădurea este agricultură și lemnul este produs agricol.

Cum se va desvolta activitatea forestieră, cum se vor soluționa problemele pădurărești, în acest cadru și în această atmosferă, rămâne să se vadă.

•

Art. 1. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor este organul suprem de organizare și îndrumare al agriculturii și apărarea intereselor profesionale ale tuturor producătorilor.

El are în sarcina sa următoarele atribuțiuni:

1. Organizarea și îndrumarea întregii producții agricole, în vederea sporirii și armonizării ei cu cerințele pieții.
2. Studiul factorilor de producție agricolă.
3. Studiul prețurilor produselor agricole, a tarifelor vamale și a acelora de transport, a convențiunilor internaționale și altor convențiuni.

4. Propagarea normelor de agricultură raţională prin învăţământ, publicaţii şi alte asemenea mijloace.

5. Indrumarea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, cadastru, colonizare, construcţii rurale şi reforma agrară.

6. Administrarea şi exploatarea bunurilor Statului.

7. Aplicarea legilor de organizare: a Corpului agronomic, silvic şi veterinar.

8. Organizarea agricultorilor pe baze profesionale şi încurajarea tuturor asociaţiilor agricole.

9. Organizarea mânii de lucru în agricultură şi îmbunătăţirea stării muncitorilor agricoli.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii şi Domeniilor se compune din:

A. *Administraţia centrală, care cuprinde:*

1. Cabinetul ministrului şi secretarului general.
2. Consiliul permanent al agriculturii.
3. Consiliul tehnic.
4. Consiliul Institutelor de cercetări ştiinţifice.
5. Inspectoratul general de Control.
6. Direcţiunea producţiunii vegetale agricole.
7. Direcţiunea viticulturii şi horticulturii.
8. Direcţiunea creşterii animalelor.
9. Directiunea economică agrară.
10. Directiunea geniului rural.
11. Direcţiunea învăţământului şi propagandei agricole.
12. Direcţiunea vânătoarei şi pescuitului în apele de munte.
13. Direcţiunea silvică.
14. Direcţiunea comercială a pădurilor.
15. Direcţiunea comercială a pescăriilor.
16. Direcţiunea contabilităţii.
17. Direcţiunea mobilizării şi organizării naţiunii şi teritoriului.
18. Serviciul contenciosului.
19. Serviciul personalului.

B. *Serviciile exterioare dela Ţinuturi, judeţe şi plăşi.*

Art. 4. — Consiliul permanent al agriculturii se compune din:

1. Doisprezece agricultori reprezentând toate ramurile agriculturii şi silviculturii, numiţi prin decret regal pe termen de 3 ani.

2. Conducătorii direcţiunilor şi al contenciosului din minister.

3. Câte un reprezentant al Corpului agronomic, silvic şi veterinar.

4. Directorii institutelor ştiinţifice, pendinte de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

5. Decanii Facultăţilor de agronomie, silvicultură şi medicină veterinară.

6. Un delegat al Institutului Naţional al Cooperaţiei.

Consiliul se întruneşte sub preşedinţia ministrului secondat de secretarul general al ministerului. Consiliul permanent al agriculturii se poate subdivide în comitete de direcţie sau comisiuni pentru producţia vegetală agricolă, creşterea animalelor, producţie silvică, pescărie, etc.

Consiliul permanent al agriculturii, îşi dă avizul asupra politicii agrare a ministerului, asupra planului de lucru, precum şi asupra repartizării fondurilor bugetare şi fondului agriculturii.

Art. 5. — Consiliul tehnic este compus din 3 ingineri agronomi, 3 ingineri silvici şi 3 medici veterinari, numiţi prin decret regal. Preşedintele Consiliului tehnic va fi numit prin decret regal.

El va avea atribuţiunile consiliilor tehnice desfiinţate.

Art. 8. — Inspectoratul general de control, cuprinde inspectorii din corpurile: agronomic, silvic, veterinar şi cadastral şi execută anchetele ordonate de ministru.

Art. 16. — Direcţiunea vânătoarei şi pescuitului în apele de munte este condusă de un director şi are următoarele atribuţiuni:

a) Aplică dispoziţiunile din legea pentru protecţiunea vânatului şi reglementarea vânătoarei, precum şi din legea pescuitului în apele de munte;

b) Administrează şi pune în valoare vânatul şi pescuitul în apele de munte, de pe proprietăţile Statului;

c) Exercită poliţia vânatului şi pescuitului în apele de munte;

d) Ia măsuri pentru comercializarea produselor vânatului şi ale pescuitului în apele de munte, valorificarea lor şi studierea mijloacelor pentru crearea de industrii accesorii, sau derivate de vânat şi pescuit;

e) Crează şi administrează parcuri naţionale de vânătoare şi de propagandă;

f) Ţine legătura cu organizaţiile internaţionale de vânătoare;

g) Controlează, arendează şi administrează vânatul şi pescuitul în apele de munte, pe proprietăţile comune, obştii, composesorate şi particulare din întreaga ţară, conform legilor respective in vigoare.

Art. 17. — Direcţiunea silvică este condusă de un director tehnic, inginer silvic, şi are următoarele atribuţiuni:

a) Controlul aplicării codului silvic, al legii pădurilor de protecţie şi al celor necesare apărării naţionale, al legilor ameliorării terenurilor degradate, precum şi al ori căror altor legi privitoare la păduri;

b) Indrumarea şi controlul exploatărilor din toate pădurile ţării;

c) Stabilirea programului şi planului de lucru anual în scop de a conserva, ameliora şi spori patrimoniul forestier al ţării.

Direcţiunea silvică se compune din:

1. Serviciul regimului silvic.
2. Serviciul controlului.
3. Serviciul registraturii şi arhivei.

Art. 18. — Direcţiunea comercială a pădurilor va fi condusă de un comitet de 3, detaşat din Consiliul permanent al agriculturii şi un director tehnic, inginer silvic. Ea se ocupă cu administrarea, exploatarea şi comercializarea pădurilor.

Direcţiunea comercială a pădurilor se compune din:

1. Serviciul tehnic.
2. Serviciul refacerii pădurilor.
3. Serviciul comercial.
4. Serviciul financiar.

5. Serviciul administrativ.
6. Serviciul registraturii şi arhivei.

Direcţiunea comercială a pădurilor Statului este autorizată de a face parte din asociaţiunile de exploatări forestiere, formate pe bazine de exploatare.

Art. 22. — Direcţiunea mobilizării şi organizării naţiunii şi teritoriului, este condusă de un inginer agronom. Ea se ocupă cu lucrări de mobilizare agricolă şi organizarea teritoriului ţării, din punct de vedere al chestiunilor pendinte de acest minister. Va fi în permanent contact cu autorităţile militare şi va asigura coordonarea lucrărilor de mobilizare şi apărare pasivă în interiorul ministerului.

Art. 27. — Ca servicii exterioare ale Ministerului Agriculturii şi Domeniilor funcţionează, la Judeţ, Camerele Agricole.

Camerele Agricole se compun din: Serviciul agricol, Serviciul veterinar, şi acolo unde nevoia va cere, Serviciul silvic. Infiinţarea serviciilor silvice judeţene va fi hotărită de Consiliul permanent al agriculturi. Camerele agricole se ocupă prin serviciile respective de îndrumarea întregii producţii agricole şi silvice, creşterea animalelor şi de combaterea boalelor la animale.

Art. 28. — Camera Agricolă este condusă de un comitet compus din 4 agricultori, un secretar inginer agronom şi cei 3 conducători de servicii.

Camera Agricolă funcţionează sub preşedinţia unui agricultor, numit prin decret regal pe timp de 3 ani. Cei trei agricultori sunt numiţi pe timp de 3 ani, prin decret regal, unul dintre ei va trebui să fie agricultor sub 20 ha.

Art. 29. — Camera Agricolă, organizează, îndrumează şi controlează activitatea tuturor instituţiunilor pendinte de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, cu excepţia laboratoarelor şi staţiunilor Institutelor de Cercetări, Direcţiilor Comerciale, precum şi Hergheliilor şi Depozitelor de Armăsari.

Das neue Gesetz der Organiesierung des Landwirtschaft- und Domänen Ministerium.

La nouvelle loi d'organisation du ministère de l'agriculture et des domaines.

Une opinion concernant le cadre d'activité que la nouvelle loi crée à la sylviculture.

REFERATE

TĂIEREA ŞI TRANSPORTUL LEMNELOR DE RĂŞINOASE ÎN CARPAŢII DE RĂSĂRIT

de Ing. JULIU FRÖHLICH-REGHIN

Avem ştiri exacte că deja pe la mijlocul secolului al XVIII-lea în Carpaţii de răsărit s'au tăiat lemne de răşinoase şi s'au transportat prin trasul de iarnă la apele plutibile spre a fi pe urmă plutărite, spre Sud-Est la Galaţi, sau spre Vest înspre şesul Ungar. In aceste timpuri, din motive uşor de priceput, s'au exploatat numai lemnele cele mai frumoase (de pildă, cu diametre de 70—90 cm la înălţimea pieptului) şi anume pe calea tăierilor de grădinărit neregulat, lemnul luându-se din regiunile cele mai apropiate de apele plutibile (Mureşul şi Bistriţa). Acest lemn rotund, doborît în timpul verii şi tras iarna, cu lungimi de 20—24 m la apa de plutărit, — rămânea lângă apă, strâns în aşa numite „stive" (Mageln) de diferite mărimi, până primăvara. Trecea deci cam un an întreg până când lemnul să ajungă la locul de prelucrare, fie la ferăstrae, fie la vreo construcţie. Este de înţeles că pierderile în calitate erau însemnate, întrucât cel puţin 20—30% din lemnul rotund devenea între timp roşu (rotstreifig).

Acest mod de a exploata lemnele a durat în Carpaţi aproape până la finele secolului trecut, adică până la deschiderea acestor regiuni prin căi ferate, ceea ce a avut drept consecinţă că în apropierea pădurilor seculare, pe atunci încă nemărginite, s'au ridicat mari ferăstrae cu aburi. Spre a putea alimenta aceste uzine — care adeseori aveau 10—20 gatere — cu lemnul rotund necesar, văile principale, cari duceau în păduri, s'au deschis în primul rând prin ulucuri de apă, iar mai târziu, când valoarea lemnului în picioare s'a urcat, prin căi ferate înguste. Căile ferate industriale prezentau avantajul de a înlesni lemnului rotund, ca în puțin timp de la tăiere și curmare, deci în orice anotimp, să poată fi adus la ferăstrău, ferindu-l astfel de degradările provocate printr'o mai îndelungată depozitare în pădure sau în apă.

Astăzi ne aflăm încă în toiul secolului utilizării căilor ferate forestiere. Existența lor însă va avea temeiu numai atâta timp, cât vor mai fi de transportat cantități mari de lemn, aflate pe suprafețe relativ mici. Cu terminarea „exploatării" acestor păduri seculare de splendoare, va înceta și perioada căilor ferate forestiere, urmând ca și în Carpații de răsărit să vie rândul șoselelor forestiere ca instalații permanente pentru transportul lemnelor. Acestea vor face cu putință o îmbunătățire a metodelor de exploatare.

Lemnele de rășinoase, mai ales bradul și moliftul, până la războiul mondial, se tăiau, în regiunile respective, aproape exclusiv numai primăvara sau vara. Doborîrea era imediat urmată de cojire, apoi — în lunile August—Septembrie — de corhănit la drumurile de tras de iarnă, iar după aceasta, în cursul iernei, de transport la râurile mai mari, unde lemnul lung rămânea depozitat în stive mari, până să fie plutit. In decursul anilor, la o mananipulare de milioane de metri cubi de lemne de rășinoase, noi am făcut constatarea că cele mai mari pierderi calitative se ivesc în acest interval de depozitare a lemnelor în stive mari, ce durează timp de mai multe luni.

In primul rând, ploile calde de primăvară fac posibil un atac intensiv al ciupercilor la buștenii depozitați. Infectarea este provocată și înlesnită de căldura soarelui din lunile Aprilie—Mai, când se evaporează umiditatea rămasă — în și între lemne — încă din timpul trasului de iarnă, creindu-se în interiorul stivei o atmosferă asemănătoare aceleia dintr'o florărie (seră), atmosferă care protejează în mod însemnat desvoltarea ciupercilor.

Precipitațiunile, cari cad iarna în timpul temperaturilor scăzute, sub formă de zăpadă, au o așa de mică influență asupra transformărilor calitative ale lemnelor depozitate, încât în practică aceasta nici nu poate fi luată în considerație. Din contră, aceste temperaturi scăzute din timpul iernei, acționează împotriva desvoltării ciupercilor. Practica nu a putut constata de loc, în timpul acestor 3—4 luni de iarnă, vreun progres al infectării lemnelor prin ciuperci.

Din punctul de vedere al conservării lemnelor este de importanță, dacă lemnele rășinoase se exploatează pe calea unei tăieri rase sau printr'o tăiere de grădinărit. Dacă se face o tăiere rasă și dacă în parchet nu rămân arbori, cari fac umbră, atunci trunchii cojiți la timp și lăsați cu vârfuri pe loc, se vor usca până în momentul corhănitului din toamnă într'un atare grad, încât un atac de ciuperci înainte de primăvara următoare, nu este probabil. Dacă însă moliftul și bradul se taie, în timp de primăvară, într'un masiv păduros amestecat cu fag, și dacă acești arbori cojiți rămân toată vara pe loc sub fagii umbroși, atunci o mare parte din acest lemn, toamna la începutul corhănitului va fi deja atacat. Apoi când acești butuci se vor transporta la ferestrău, în cursul iernei, se va arăta deja, în mod destul de neplăcut, efectul infectării — prin albăstreală sau printr'o înroșire parțială.

In prezent se poate considera ca un fapt stabilit, că defectarea lemnelor tăiate în timp de vară se datorește umidității și temperaturei calde de vară, aceasta protejând atacul ciupercilor. Dacă, în urma unei tăieri rase, trunchii cojiți au posibilitatea sa se usuce repede, pericolul atacurilor de ciuperci se micșorează în mod însemnat, pe când dacă rășinoasele sunt amestecate cu fag, procesul de uscare se reduce și atacul ciupercilor este avantajat. Este deci un procedeu greșit dela început, a încerca exploatarea rășinoaselor din parchete amestecate, printr'o tăiere de vară, urmată de corhănit în toamnă sau în iarnă. Dacă lemnele rășinoase dintr'un parchet amestecat cu fag, din diferite motive, nu pot fi tăiate decât numai vara, atunci este necesar să se taie fagul cu un an mai înainte, spre a se scăpa de acești arbori umbroși, cari aduc numai stricăciuni.

Numai de aproape 20 ani, cunoaștem la noi o tăiere de toamnă a moliftului și a bradului. Am trecut la această formă de tăiere numai în urma pagubelor, pe care le suferea lemnul tăiat pe timp de vară, din cauza depozitării îndelungate în pădure. Printr'o tăiere de toamnă se scurtează intervalul dintre doborire și prelucrare. Pe baza unei experiențe de mulți ani, am ajuns la convingerea că lemnele de rășinoase tăiate pe timp de vară trebuesc prelucrate cel mai târziu până la finele lunii Martie a anului următor, ca să nu sufere mult prin înroșire (Rotstreifigwerden).

Lemnele rășinoase tăiate toamna sau la începutul iernei se pot prelucra — bineînțeles după o manipulare corespunzătoare, termen sub care mai ales înțelegem evitarea unei depozitări strânse în stive mari — fără pierderi mai însemnate, după 8—10 luni socotite dela data doborîrei. Cu toate că în cazul unei tăieri de iarnă, la pericolul de înroșire — dacă lemnul este depozitat incorect și mai mult timp — se adaogă și paguba cauzată de insecte (Xyloterus lineatus L.), din observațiunile noastre repetate rezultă totuși că puterea de rezistență față de ciuperci a lemnelor de rășinoase tăiate toamna, este cu mult mai mare decât atunci când lemnul a rezultat dintr'o tăiere de vară.

Pe baza experiențelor, foarte triste, pe care le-am făcut acoperind trebuințele dintr'un an ale unui ferestrău mare, pe calea tăierilor de vară, am trecut de ani de zile la procedeul acoperirii a cel puțin jumătate din cantitatea totală, prin tăieri de toamnă. Dacă în baza unei rețele de căi ferate industriale construite în mod corespunzător, ne aflăm în situație avantajoasă, să căutăm să aducem lemnele tăiate vara până la sfârșitul aceluiași an, la ferăstrăul respectiv, iar lemnele tăiate toamna, până în vara anului următor. In acest fel vom putea prelucra mereu numai lemn sănătos, procentul de clasa V-a și a VI-a fiind normal. In acest mod, vom evita greșelile săvârșite în deceniile anterioare, când în urma tăierilor făcute numai vara, 30—50% din lemnul de clasa I-a, pe drumul lung dela parchet până la ferăstrău, devenea roșu, cheresteaua rezultată din el căzând astfel în clasa V-a și a VI-a, din care cauză provoca exploatatorului o pagubă enormă.

Dacă intr'un caz special trebue făcută o tăiere de vară sau de toamnă, aceasta depinde de situația parchetului respectiv. Pe coaste foarte râpoase, unde corhănitul lemnelor lungi, pe ger și zăpadă este legat de pierderi mari de calitate și cantitate, se poate face numai o tăiere de primăvară, respectiv de vară, lemnul putând fi tras încă pe la sfârșitul verii sau la începutul toamnei, deci pe pământ uscat. O tăiere de toamnă este deci posibilă numai acolo, unde corhănitul poate fi executat şi pe pământ îngheţat fără pierderi mari. Exploatatorul are să aibă în vedere acest fapt şi trebue să împartă dela început parchetele anuale respective din punctul de vedere a posibilităţii corhănitului în parchete de primăvară, respectiv de toamnă. Numai în acest mod el va fi în stare să aducă lemnul doborît, în stare bună, la locul de destinaţie.

Cum s'a relatat mai sus, cea mai mare parte a lemnelor exploatate actualmente în Carpaţii de Răsărit se duce la destinaţie cu căi ferate industriale. Prima condiţie a rentabilităţii căilor ferate este posibilitatea de a putea transporta cantităţi relativ mari pe an şi pe kilometru. Numai dacă putem transporta pe kilometrul de cale ferată cel puţin 1.000—1.500 metri cubi anual, întreţinerea acestor căi ferate se va dovedi lucrativă.

Pentru orientare generală, se menţionează că cheltuelile de construire a unei căi ferate cu ecartament de 76 cm, pe teren muntos, întrebuinţându-se şine uzate cu un profil de 9—11 kg şi luându-se în consideraţie o simbrie medie de lei 100,— se ridică în prezent la cca. 500.000 lei sau 12.500 R. M. pe kilometru. O locomotivă nouă de 80—100 C. P. costă azi cca. 500.000 lei, iar o pereche de trucuri de fier, cu o capacitate de încărcare de 7.000—8.000 kg, cca. 50.000 lei. Taxele de transport ale unui metru cub de lemn rotund de răşinoase pe o lungime de 20—30 km de cale ferată sunt aproape de 1 leu pe km. Cu cât se vor folosi mai bine instalaţiile existente de căi ferate, cu atât mai eftine vor fi, în general şi taxele de transport.

Nutzung und Abfuhr des Nadelholzes in dem rumänischen Karpaten.

L'exploitation et le transport du bois résineux des Carpathes roumaines.

L'auteur fait un bref exposé historique des exploitations forestières des Carpathes et considère spécialement l'époque de l'abatage des arbres, de la vidange des parquets et du transport des grumes à la scierie. Il montre que les exploitations faites au printemps et en été sont à éviter, car le bois en sève est attaqué par les champignons et déprécié. Etant donné que les coupes pendant l'hiver sont difficiles dans les Carpathes, l'auteur recommande les coupes d'automne, car de cette manière l'intervale entre l'abatage et le transport du bois à la scierie est plus court.

ORGANIZAREA PRODUCŢIEI FORESTIERE ÎN CADRUL PLANULUI ECONOMIC GENERAL

de Ing. VASILE C. FILIP
Galaţi

Noul regim de organizare economică.

Evoluţia stărilor economice în ultimile două decenii, cât şi starea actuală a vieţii economice, au arătat necesitatea crescândă a organizării economiei naţionale în cadrul unui plan economic de ansamblu.

Părăsirea liberalismului economic ce a caracterizat secolul XIX şi al XX-lea, şi adoptarea unei politici intervenţioniste a statului, au transformat regimul de organizare economică, care cuprinde producţia, circulaţia şi consumaţia bunurilor naţionale.

In timpul ultimei crize, intervenţionismul statului în viaţa economică a intrat în obicinuinţa producătorilor, distribuitorilor şi a consumatorilor.

Acţiunea statului în viaţa economiei generale se măreşte tot mai mult, astfel încât este nevoe să fie sistematizată conform unui plan de ansamblu. Dela raţionalizarea celulei economice s'a ajuns la necesitatea raţionalizării economiei naţionale în cadrul unui plan de realizări practice cerute de nevoile colective ale neamului.

Incercările sporadice de a organiza economia naţională în diferite compartimente, s'au soldat cu perderi simţitoare pentru colectivitate. A lipsit cunoaşterea realităţilor naţionale, a lipsit spiritul practic. Când s'au găsit ambele elemente, acţiunile au fost compromise de cerinţele politicului.

Economia românească, urmând liniile trasate de constituţie pentru noua aşezare naţională, trebue să ia un caracter corporativ mai categoric şi să adopte primatul interesului naţional ca imbold al acţiunei individuale pe teren economic.

Economia corporativă va fi în acelaş timp o economie organizată.

Planul economic general.

Inființarea Ministerului Economiei Naționale, cu scopul îndrumării activității economiei românești și reforma Consiliului Superior Economic, cu atribuția alcătuirii planului general economic, dovedesc actualitatea planului de organizare în centrul preocupărilor economice dela noi.

Planul economic românesc trebue să fie un plan național, având ca obiectiv pregătirea națiunei pentru răsboi. Intocmirea lui în cadrul apărării naționale și aplicarea lui cu succes, răspunde împrejurărilor critice ce se conturează tot mai mult.

In ultimii douăzeci de ani, s'au încercat diferite reforme în toate ramurile de activitate publică și privată ale statului nostru, cu rezultate slabe sau chiar negative, deoarece în majoritatea cazurilor au fost neglijate relitățile naționale.

Am desconsiderat bogățiile naturale ale țării, în timp ce orice altă țară a dus o politică pentru păstrarea și inmulțirea lor.

Aceste bogății, nefiind exploatate după un plan economic de ansamblu și stabilit pentru o perioadă mai mare, amenință să nu mai poată acoperi nevoile interne.

Producția agricolă a fost redusă considerabil.

Rezervele cunoscute de petrol amenință să fie secătuite în scurt timp. In zece ani, dela 1928—1937, am triplat cantitățile exportate de produse petrolifere, dela 2 milioane tone la 7 milioane tone, în timp ce valoarea acestor produse, care în 1938 era de 8 miliarde lei, a ajuns în 1937 numai la 9 miliarde lei.

Pădurile țării au fost împuținate prin defrișarea a cca. 1.500.000 ha pentru a se crea faimoasele izlazuri comunale cât și prin exploatări de jaf conduse de societățile străine.

Păstrarea bogățiilor țării și explotarea lor în mod rațional, constituesc grija de căpetenie pentru guvernanții țării și toți bunii români.

Intocmirea planului de exploatare rațională a bogățiilor ce sunt pe cale de epuizare — un plan de refaceri a acelor bogății secătuite —, formează o datorie națională.

La baza acestor planuri să nu primeze decât interesul general, deoarece Patria trebue salvată și întărită.

Pădurile în cadrul planului economic.

Producția forestieră este amenințată în unele locuri, lichidată în altele și pretutindeni suportă consecințele unei totale lipse de organizare. Industria și comerțul lemnului s'au desvoltat independent de posibilitățile de producție ale pădurilor noastre.

In majoritatea cazurilor, posibilitățile de producție ale pădurilor, în special a celor de rășinoase, au fost adaptate capacității de debitare a fabricilor de cherestea, ceeace a dus în mod fatal la desființarea masivelor forestiere din bazinele râurilor Lotru, Mureș, Trotuș, Putna, etc.

In intervalul a cca. 60 ani, de când a luat desvoltare la noi industria forestieră a finanței internaționale, patrimoniul forestier a perdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor, care dețin până la 90% din capitalurile angajate în exploatările și industria lemnului din România.

S'a tăiat fără nici o preocupare pentru posibilitatea de producție normală a pădurilor. In multe cazuri sumele încasate din vânzarea lemnului au fost mult inferioare cheltuelilor făcute cu împădurirea suprafețelor exploatate.

Pădurile din România, împuținate sub orice limită, trebuesc cruțate, și exploatate numai după metodele unei silviculturi raționale. Producția forestieră normalizată, industria lemnului raționalizată și adaptată capacității de producție a pădurilor, crearea debușeurilor corespunzătoare produselor lemnoase finite și asigurarea desfacerii surplusului de lemnărie peste granițe, constituesc liniile principale ale organizării producției forestiere, care nu se pot realiza decât în cadrul unui plan economic de durată. Organizarea producției forestiere în cadrul planului economic general, răspunde nevoilor vitale ale neamului, deoarece se asigură pădurilor poziția ce trebue să o aibă într'o țară civilizată, care este pătrunsă de rolul și importanța pădurilor, și duce la ridicarea stării materiale a populației și la un spor important al veniturilor statului.

Dată fiind dependența dintre agricultură, industria grea și ușoară, regimul apelor și păduri, se înțelege ușor dece trebue să se situeze pădurile în primele planuri ale preocupărilor Ministerelor Economiei Naționale și al Agriculturii și Domenii.

Producția normală și efectivă a pădurilor din România.

Condițiunile staționale în care se găsesc pădurile din România, permit o creștere anuală destul de mare pentru toate esențele forestiere, majoritatea lor găsindu-se în optimul lor de vegetație. Starea precară în care se găsesc pădurile de rășinoase și foioase, fac ca producția normală să fie cu mult inferioară producției medii ce o au pădurile exploatate în mod normal. Din totalul de 6.500.000 hectare păduri, cât arată statisticile că se mai găsesc în România — după ce am scăzut cele mai frumoase păduri sacrificate pentru a fi transformate în izlazuri comunale, ce n'au întârziat să mărească suprafața terenurilor sterile — cca. un milion sunt situate în regiunile încă inaccesibile și au o creștere foarte mică.

Producția normală a pădurilor noastre este evaluată la cca. 17 milioane M^3. anual din care:

cca. 8 milioane m^3 lemn de lucru
„ 9 „ „ „ „ foc

In perioada 1924—1930, producția efectivă a pădurilor noastre, ținând seama de conjunctura pieții externe cât și de cererile interne a fost de 25—28 milioane M^3. lemn de lucru și pentru foc, adică cu 30—40% mai mare decât producția normală.

Cantitatea de cca. 25—28 milioane m^3 lemnărie fiind recoltată numai după o suprafață de cca. 4 milioane Ha., deoarece restul pădurilor sau se găsesc în regiuni inaccesibile sau nu sunt puse în valoare, rezultă că creșterea medie anuală a pădurilor a fost de 5.5 m^3, adică mai mare decât dublul creșterii normale.

Dacă ținem seama de proporția speciilor ce compun pădurile noastre, care au în general 25% rășinoase și 75% foioase, s'au exploatat în toți anii 2—4 posibilități din pădurile de rășinoase și 2—3 posibilități din pădurile de stejar tratate în codru. Pădurile de fag, care au prezentat o rentabilitate mai redusă, au fost ocolite în mod sistematic.

Normalizarea producției forestiere.

Exploatările forestiere din România, conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaționale, au creat pădurilor noastre o stare cu totul anormală. După unele evaluări, țara noastră mai dispune de aproape 500.000 Ha păduri trecute de 60 ani, care nu sunt puse încă în valoare.

Din aceste păduri 59% sunt de fag, 29% de brad și 12% de stejar.

In general pădurile de molid și brad au vârsta de 1—30 ani: pădurile exploatabile se mai găsesc în regiunile ce-au rămas și astăzi inaccesibile.

Pădurile de stejar pedunculat și de gorun, deși ne dau lemnul de lucru, au peste 80% vârsta de 1—40 ani iar arborete mai bătrâne de stejar, capabile să dea lemnul de lucru de dimensiuni abia avem 2% sau cca. 27000 Ha. Producția normală în lemn de lucru a pădurilor de stejar n'ar acoperi decât parțial consumul intern.

Fagul, ce reprezintă cca. 38% din suprafața totală a pădurilor țării, constitue adevărata rezervă cu care se pot acoperi în parte deficitele dela celelalte esențe.

Până astăzi, oricine a putut să tae unde a vrut şi cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, fără a i se cere condiţiuni speciale sau chiar numai o simplă autorizaţie, deoarece s'au putut eluda codul silvic şi legile naturale ale ţării cu ajutorul politicului.

Dealungul lizierii pădurilor comunale, composesorale şi particulare, s'au construit şi în parte chiar mai funcţionează, numeroase fabricuţe cu 1—2 gatere, ce-au fost alimentate cu materiale lemnoase scoase în parte din pădurile particulare, composesorale şi comunale prin delicte silvice.

Industria lemnului din România, cum am arătat mai sus, s'a desvoltat independent de posibilităţile normale ale pădurilor noastre; fabricile cu 18—24 gatere dela Nehoi, Agaş, Mureş, Talmagiu, etc. — cele mai mari din lume — sunt mărturia libertăţii absolute in materie de industria lemnului şi denotă lipsa unei politici forestiere pe bază de principii largi.

Normalizarea producţiei forestiere formează problema vitală a pădurilor ţării, şi este asigurată numai prin aplicarea cu stricteţe a raportului susţinut, care trebue să fie adevărata lege, a amenajamentului şi a întregii politici forestiere din România.

Generalizarea raportului susţinut la toate pădurile din România, produce următoarele modificări în structura exploatărilor, comercializării şi culturii pădurilor:

1. Exploatările pădurilor de răşinoase ar fi reduse simţitor şi s'ar produce imediat scăderea exportului de răşinoase.

2. Exploatarea pădurilor de stejar s'ar face numai in vederea obţinerii lemnului de lucru atât de necesar pentru nevoile interne şi pădurile tratate in crâng ar fi convertite in codru.

3. Pădurile de fag, ocolite până astăzi, ar deveni imediat obiectul unor exploatări rentabile, prin faptul că s'ar pune bazele unei industrii mari pentru prelucrarea lemnului de fag şi transformarea lui prin procedee chimice (pastă de hârtie, materii colorante, gudroane, lână de lemn, explosivi, etc.).

4. Preţurile lemnului de răşinoase şi fag s'ar mări, pădurile inaccesibile astăzi ar deveni rentabile şi s'ar face o serie de instalaţii de transport oricât de costisitoare, pentru exploatarea a încă un milion ha de răşinoase şi foioase, ce nu pot produce nici un venit atât proprietarilor cât şi economiei naţionale.

5. Exploatările forestiere pentru a fi rentabile trebuesc făcute in cadrul organizării corporative a proprietarilor forestieri din fiecare bazin păduros, astfel incât să exploateze in comun posibilităţile normale ale pădurilor lor.

6. Comercializarea produselor lemnoase, exploatate și industrializate s'ar face printr'o asociație ad-hoc pentru desfacerea în comun, atât pe piața internă, cât și pentru export, formată din asociațiile proprietarilor din fiecare bazin păduros.

Considerând că pădurile valoroase, care să dea lemn pentru construcție și industrie, mai acoperă cca. 200.000 Ha., și se găsesc în stăpânirea statului, Domeniilor Coroanei, Fondului Bisericesc bucovinean, Comunității de avere din Caransebeș, Fondului Grănicerese din Bistrița Năsăud, etc. conchidem că normalizarea producției forestiere este în funcție și de proprietarii de păduri, cari în majoritate sunt instituții publice și ar putea să alcătuiască o asociație corporativă a producătorilor, pentru exploatarea, industrializarea și comercializarea produselor lemnoase.

Prin această asociație se grăbește naționalizarea exploatărilor, industrializării și comercializării produselor lemnoase, iar exportul forestier, ce a format un monopol al străinilor, ar trece în mâna proprietarilor de păduri.

Raționalizarea exploatărilor forestiere.

In multe cazuri, exploatările forestiere sunt făcute după vechea metodă a brăcuirilor: se scot materialele de cl. I-a, iar materialele de cl. II-a și a III-a, sunt lăsate pe loc, în picioare sau gata fasonate, pentrucă nu au rentabilitate, deoarece cheltuelile de transport întrec valoarea lor de comercializare.

Pădurile noastre, în special cele dela coline și munte, sunt lipsite de drumuri de scoatere și de acces, din care cauză cheltuelile de exploatare și transport sunt mărite considerabil în detrimentul valorii lemnului în pădure și cu sacrificarea anuală a sute de mii de M^3. ce reprezintă perderile de exploatare.

Mărirea prețului lemnului în picioare și reducerea perderilor de exploatare și transport, sunt în funcție de înzestrarea pădurilor cu drumuri carosabile pentru căruțe și autocamioane și crearea unei rețele de căi ferate înguste, care reclamă fonduri de investiții mari pe termene lungi.

Dacă ținem seama de cerințele apărării naționale, aceste drumuri trebuesc făcute în cel mai scurt timp.

Drumurile de acces și de scoatere, instalațiile de exploatare şi transport, se pot face în cadrul unui plan naţional de lucrări publice, pentru a răspunde şi nevoilor apărării naţionale. Aceste lucrări să fie făcute într'un interval de 8—10 ani.

Raţionalizarea industriei lemnului.

Sub auspiciile finanţei internaţionale, industria lemnului din România s'a organizat şi desvoltat exclusiv în vederea producţiei de lemnărie de răşinoase. Fabricile de cherestea au fost instalate numai pe văile bazinelor acoperite cu răşinoase. In mod fatal, aceste fabrici nu pot avea o durată prea mare; multe din ele sunt închise şi demontate din cauză că s'au lichidat toate pădurile din regiunile respective.

Industria lemnului trebue să se adapteze posibilităţilor de producţie a pădurilor din punct de vedere cantitativ şi al esenţelor.

Raţionalizarea industriei lemnului se poate asigura în cadrul unui plan de lucrări publice prin crearea fabricilor de cherestea de tip nou, utilarea acestor fabrici cu maşini moderne, organizarea secţiilor de lăzi pentru consumul intern şi export, construirea fabricilor de celuloză, desvoltarea industriei lemnului placat, desvoltarea industriei chimice a lemnului, etc.

Fabricile de cherestea tip normal, trebue să aibă o capacitate de producţie potrivită posibilităţilor normale ale pădurilor ce se mai găsesc în bazinele sau regiunile respective.

Fabrici de cherestea cu 8—24 gatere, cum se construiau acum 30—40 ani de către concernul Union-Foresta-Goetz, nu mai pot să-şi justifice funcţionarea, deoarece posibilităţile normale ale pădurilor au scăzut considerabil.

Prin adaptarea regimului cu tăeri normale, cu asigurarea exploatărilor continue, fabricile de cherestea nu pot avea mai mult de 2—3 gatere, pentru ca să poată funcţiona neîntrerupt.

Nouile fabrici de cherestea să aibă gatere rapide pentru debitarea răşinoaselor şi gatere înalte pentru industrializarea foioaselor, deoarece vor fi nevoite ca să-şi acopere capacitatea de debitare, să producă atât cherestea de răşinoase cât şi de foioase.

Utilarea fabricilor cu maşini moderne, ca: gatere, circulare cu pânză fără sfârşit, circulare simple, circulare Bolinder, etc. va asigura mărirea randamentului technic şi financiar al industrializării lemnului în fabricile de cherestea, ceeace va aduce reducerea prețului de cost, respectiv majorarea prețurilor loco fabrică.

Randamentul de 53—55% pentru cheresteaua de rășinoase, obținut în fabricile vechi este foarte mic față de randamentul fabricilor moderne suedeze și finlandeze care este de 70—75%.

Organizarea secțiilor de lăzi, constitue în sine garanția că lemnul este utilizat în întregime, pentru a se obține randamentul maxim de 75—80%. Toate deșeurile vor fi utilizate în toate dimensiunile pentru a fi refasonate la dimensiunile necesare diferitelor tipuri de lăzi și cutii.

Prin desvoltarea industriei grele și ușoare, organizarea comerțului intern și a exportului de fructe, consumul lăzilor și cutiilor se va mări tot mai mult.

Construirea fabricilor de celuloză. Multe resturi din exploatarea pădurilor de rășinoase, rămân pe teren și putrezesc din cauză că nu pot fi aduse la fabrică și debitate sau vândute sub formă brută. Cantități considerabile de deșeuri și rumegătură rezultate dela debitarea în gatere a lemnului de rășinoase și foioase, sunt aruncate, ca nefiind comerciabile, din cauza depărtării de centrele de consumație.

Funcționarea fabricilor de celuloză pe văile principale și la poalele munților asigură:

— valorificarea resturilor dela exploatarea parchetelor (spărturi, lemne subțiri, buturugi, etc.),

— valorificarea deșeurilor rezultate din fabricarea cherestelei,

— producerea celulozei și a pastei de hârtie — un produs finit ce poate fi exportat în cantități mari — pentru a se opri exportul lemnului subțire de rășinoase pentru nevoile fabricilor de celuloză din Germania, Franța de Sud și Italia de Nord.

— producerea lânei și mătăsei de lemn pentru industria textilă.

Aceste fabrici, trebuesc astfel construite încât să poată fi transformate în fabrici de explosivi oricând nevoia va cere.

Desvoltarea industriei lemnului placat. Industria mobilei cubiste și arta construcțiilor moderne, reclamă astăzi cantități cât mai mari de lemn placat, care înlocuește cu succes lemnul masiv de stejar, nuc, frasin, etc., care se găsește în cantități tot mai mici în pădurile bătrâne ce ne-au mai rămas neexploatate.

Cererile externe pentru lemnul contraplacat sunt destul de mari însă nu pot fi satisfăcute nici parțial.

Cele 3 fabrici de placaje şi furnire ce avem în ţară nu acoperă nici în parte cererile pieţei străine.

Sunt necesare încă 4—5 fabrici de placaje şi furnire (la Isaccea pentru teiul din Dobrogea de Nord) care să producă cantităţi suficiente de placaje şi furnire atât pentru consumul intene cât şi pentru pieţile externe.

Desvoltarea industriei lemnului placat şi contraplacat răspunde totodată nevoilor apărării naţionale, necesitând cantităţi masive de placaj de arin şi frasin pentru construirea avioanelor.

Desvotarea industriei chimice a lemnului, răspunde nevoii măririi preţului materiei lemnoase prin producerea materiilor colorante, a gudroanelor, etc., care poate fi adaptată nevoilor apărării naţionale.

Organizarea industriei lemnului în scopul măririi randamentului technic şi financiar al materiei prime industrializate, asigură o producţie cât mai perfectă, garantează cele mai mari preţuri de revenire loco pădure şi răspunde nevoilor de războı.

Desvoltarea industriei lemnului în cadrul tăerilor normale este condiţionată de organizarea proprietarilor de păduri într'o asociaţie corporativă, care să poată găsi fonduri iniţiale pentru construirea fabricilor de celuloză, contraplacaj, produse chimice, etc.

Naţionalizarea comerţului de lemnărie. In cadrul organizării producţiei forestiere, desfacerea produselor lemnoase formează baza decisivă a rentabilităţii lemnului exploatat şi industrializat.

In locul depozitarilor şi intermediarilor de lemnărie să se constitue asociaţia corporativă a producătorilor şi industriaşilor forestieri pentru desfacerea în comun a produselor lemnoase exploatate sau industrializate.

Această asociaţie va prelua şi exportul lemnului, care este deţinut în majoritate de elemente străine de peste graniţă, pentru a impune adevărata politică ce trebue dusă în compartimentul lemnului.

Pentru formarea acestei asociaţii, am făcut propuneri repetate din anul 1934 şi până astăzi, astfel încât marile instituţii forestiere din ţară să închegheze blocul românesc al lemnului, sub conducerea Casei Pădurilor Statului, care este forul tutelar.

Concluziuni.

Producţia forestieră din România a fost mulţi ani în mâinile finanţei internaţionale cât şi a capitaliştilor străini din ţară.

Au fost atacate masivele de răşinoase cele mai preţioase şi exploatate cu o repeziciune uimitoare, prin desconsiderarea oricărui precept al silviculturii raţionale.

In locul acestor masive avem astăzi coaste pleşuve pline cu bolovănişuri şi satele sărăcite.

Exploatările din trecut, ce poartă pecetea vremurilor politice, au fost oprite şi sunt înlocuite cu exploatările regulate bazate pe continuitate şi raportul susţinut.

Faimoasele exploatări în delict au fost suprimate, datorită legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos din Mai a. c.

Dacă exploatările forestiere au fost reglementate şi limitate la capacitatea de producţie a pădurilor, producţia forestieră efectivă s'a diminuat simţitor deoarece pădurile exploatabile accesibile sunt puţine.

N'a trecut nici un an dela introducerea noului regim şi dela aplicarea legilor pentru protecţia pădurilor, că producţia forestieră a scăzut brusc, producându-se o criză de subproducţie în compartimentul lemnelor de foc.

In anul viitor, criza de subproductie se va accentua şi mai mult deoarece restricţiile pentru exploatarea parchetelor scadente vor fi şi mai riguroase, date fiind cerinţele pentru apărarea naţională.

In această situaţie, se impune a se lua măsurile necesare pentru redresarea producţiei forestiere, care nu se poate concepe în cadrul unui plan de lucrări publice cu caracter economic, care să rezolve atât latura de ordin technic cât şi latura financiară.

In cadrul acestui plan sunt de executat într'un interval de 5—10 ani, următoarele lucrări:

— masivele forestiere rămase inaccesibile să fie puse în valoare prin construire de drumuri şi căi ferate forestiere, baraje, funiculare, etc., şi exploatarea lor pe bază de amenajamente întocmite pe bazine, indiferent de natura proprietarilor.

Odată creată reţeaua de drumuri suficiente, se vor putea face şi operaţiile secundare, cu extragerea materialelor de calitate inferioră, ce vor duce la mărirea producţiei forestiere.

— să se construiască fabrici de celuloză, placaje şi produse chimice la punctele de convergenţă a principalelor văi.

— să se construiască fabrici de cherestea moderne care să poată debita atât răşinoase cât şi foioase şi să se ţină seama de alegerea amplasamentelor şi de nevoile apărării naţionale, pentru a nu avea în unele locuri fabrici prea multe şi în alte locuri nici una.

In scopul realizării programului de mai sus, după urma căruia să profite numai proprietarii, populaţia şi statul, proprietarii de păduri să fie constituiţi într'o asociaţie corporativă tutelată de stat pentru exploatarea, industrializarea şi comercializarea produselor principale şi secundare ale pădurilor noastre.

Această asociaţie ar putea obţine fondurile necesare pentru realizarea lucrărilor preconizate mai sus, pe care le reclamă chiar apărarea naţională.

Organizarea producţiei forestiere în cadrul planului economic general asigură redresarea economiei forestiere profund ameninţată prin practicile postbelice, şi-i schimbă coloritul internaţional.

Die Organisierung der Forstproduktion im Rahmen des allgemeinen oeconomischen Plans.

L'organisation de la production forestière dans le cadre du plan économique général.

Une esquisse concernant la question énoncée par le titre de l'article. L'auteur est d'avis qu'à l'avenir les forêts du pays doivent être exploitées en respectant un strict rapport soutenu. D'autre part, les exploitations devront adopter des méthodes plus rationnelles pour économiser le bois. Mais à son tour l'industrie du bois doit s'accommoder à une production normale de nos forêts et accepter toutes les catégories et les dimensions obtenues à la suite des exploitations (bois de scierie, de cellulose, de caisses pour fruits, etc.).

PĂDUREA „CENTRU DE INTERES“

de Ing. TR. HEROIU
Bucureşti

Un bun natural se desvoltă în măsura în care răspunde unor nevoi de viaţă omenească şi în măsura în care omul s'a ridicat la adevărata lui cunoaştere. Astfel se întâmplă şi cu obiectul profesiunii noastre cu pădurea. Numai că, în stadiul de cultură actuală a colectivităţii româneşti, dacă pădurea răspunde — este unanim recunoscut — unor reale şi adânci nevoi de viaţă, nu tot aşa se poate spune despre cetăţeanul român că s'a ridicat la cunoaşterea şi înţelegerea rosturilor adânci ale pădurii. Ar fi suficient să amintim că şcoala românească a ignorat până în prezent aproape total pădurea, aceasta neavând nici cel mai modest loc în programa analitică a învăţământului de bază al populaţiei — învăţământul primar. Este deci caracteristic pentru ţara noastră, în care pădurea nu se bucură de o atenţie, să aflăm că acei ce au avut în răspunderea lor instrucţiunea poporului nu au găsit necesar ca mintea fragedă a copilului să intuiască din primii săi paşi ceva din tainele şi binefacerile pădurii. Am găsi explicaţia — şi pedagogii explică sistematic orice învinuire de acest fel — în caracterul general neadaptat la viaţa reală a învăţământului nostru, în orientarea mult prea teoretică a acestuia.

Un val puternic de reacţiune contra acestei caracteristici a învăţământului, a făcut ca anul 1938 să aducă o reformă în structura de bază a programei analitice a învăţământului primar şi secundar. Această reeacţiune a întâlnit în calea sa, la Ministerul Educaţiei Naţionale, (considerând lacunele ce ne interesează pe noi şi pe care deseori le-am scos în evidenţă), studii şi memorii pe care Societatea „Progresul Silvic“ încă din 1933 le-a făcut şi repetat mereu, referitor la introducerea în învăţământul primar şi normal a cunoştinţelor elementare despre pădure

Ce să aşteptăm dela cetăţeanul nostru, care în copilăria lui nu a învăţat nimic despre un bun pe care trebue să-l folosească şi pe care trebue să-l lase mai departe, apt de a fi folosit şi de urmaşii lui? Aşa trebue să fi judecat cei ce, însfârşit, s'au decis să frângă linia necorespunzătoare a pregătirii pentru vieaţa practică a tineretului nostru.

In alegerea şi fixarea celei mai bune metode pentru a imprima firesc şi uşor copilului, noţiunile elementare şi practice de vieaţă reală, noua programă născută din reacţiunea arătată mai sus, a adoptat metoda aşa zisă a „unităţilor de vieaţă", a „centrelor de interes". Mintea copilului nefiind aptă pentru înţelegerea analitică şi abstractă a lucrurilor şi fenomenelor din mediul înconjurător, trebue să i se înfăţişeze lucruri şi fenomene global şi concret. Astfel trebue să ne explicăm apariţia în programa analitică a învăţământului primar din anul 1938, a cunoştinţelor despre pădure, sub forma de prezentare a „Centrului de interes", care este menită să concentreze noţiuni folositoare în jurul aceleiaşi chestiuni, să desvolte atenţia copilului şi să-i imprime învăţăminte pe linia concretului şi practicului.

Această metodă, alăturată principiului activist, după care cunostinţele trebue să se imprime, şcolarul fiind în acţiune, (în activitate pentru felul respectiv de muncă) să sperăm că mentalitatea cetăţeanului de mâine se va schimba mai repede, câştigând ceeace am pierdut până în prezent printr'o regretabilă dar explicabilă omisiune a învăţământului.

Pentru învăţământul normal, problema pregătirii pentru viaţa practică se pune în mod şi mai accentuat. Un obiect de învăţământ nu este şi nu trebue să fie un prilej pentru speculaţiuni searbăde şi teoretice. El trebue să părăsească — mai precis, profesorul — metoda teoretizării şi să adopte pe aceea a aplicaţiei, căutând să prindă realitatea ştiinţifică în vieaţa, unitatea de viaţă sau instituţia în care obiectul de învăţământ îşi găseşte aplicarea şi să o diferenţieze după regiune. Elevul normalist — deprins în şcoală prin intermediul „comunităţilor de muncă" cu practica lucrului, — devenit învăţător, trebue să fie un „technician al muncii culturale la sate".

Cu aceste explicaţiuni, să răsfoim programa analitică şi să vedem ce anume s'a prevăzut referitor la cunoştinţele despre pădure *).

---

*) A se vedea şi At. Har.: Silvicultura în învăţământul normal. Rev. Păd. Nr. 11/938 pag. 1035—1039.

A. Şcoala de copii mici.

In şcoala de copii mici nu se urmăreşte a se da copilului cunoştinţe, ci a-i da bune deprinderi în legătură cu higiena, buna cuviinţă, religia, etc., a-l deprinde să vorbească bine, iar în ce priveşte educaţia minţii, a-l deprinde cu observaţia a tot ce se petrece în mediul său de vieaţă.

In observarea principiului activist, jocul este forma cea mai proprie firii şi vârstei copilului, spre a-l face să înţeleagă singur natura lumii înconjurătoare, prin intuiţie şi prin ce-i arată realităţile concrete, recomandându-se categoric educatorilor, să evite a da copilului cunoştinţe verbale, în abstract.

Aşa dar, în lumea grădiniţelor de copii, noţiunea de arbori nu se poate forma decât prin contactul direct cu aceştia.

Ar fi foarte interesant de ştiut ce crede un copil că este o „pădure" când el n'a văzut-o!

Ştiut fiind că, primele impresii din copilărie rămân adânc înrădăcinate în sufletul cetăţeanului de mai târziu, mamele sau conducătoarele dela grădinile de copii, pot fi factori determinanţi în educaţie.

Pentru cazul nostru, micile şi neobositoarele excursii prin împrejurimi, cu care ocazie copilul să vadă şi să înţeleagă singur ceva din rostul şi viaţa arborelui, sunt mijloacele cele mai bune pentru contactul direct cu realitatea.

O înfrânare a răului obicei de distrugere, care se arată chiar din copilărie, o permanentă observare şi reprimare a impulsiunii de a rupe crenguţe sau micii puieţi, pot fi salvatoare pentru educaţia respectului de arbore, ce caracterizează un popor civilizat.

O programă analitică, în sensul celor dela şcoala primară sau normală, nu găsim şi nici nu putem găsi la şcoala de copii mici.

In lumina unor principii directoare, fiecare educatoare îşi alcătuieşte programul.

Din exemplificarea ce o găsim pentru prima lună de şcoală, având ca centru de interes „mediul local şi adaptarea la mediu" putem vedea că se recomandă [1]):

---

[1]) Min. Ed. Naţionale. Programa analitică, pentru şcoalele de copii mici, învăţământul primar şi şcoalele de adulţi. 1938, pg. 27.

„Plimbări prin locurile vecine, pentru a cunoaşte împrejurimile şcoalei, cu care prilej copiii vor strânge (după regiuni) pietricele, frunze, crenguţe, castane, ghindă, conuri de brad, trestie, melci, scoici, etc., pentru a îmbogăţi muzeul şcolar".

In primii ani ai copilăriei, fără îndoială că nu poate fi vorba decât de noţiuni cu totul elementare, grija îndreptându-se mai mult la sesizarea de către copil a lucrurilor şi pronunţarea corectă a cuvântului cu care se defineşte lucrul. Ex. frunza, ghinda, conul de brad, etc.

B. Invăţământul primar.

In cl. II.

In cursul trimestrului III (dela Paşti până la finele anului) în care predomină centrele de interes: ţinutul, lunca, găsim la obiectul Ştiinţelor Naturale: (Centre de interes: împrejurimile satului sau oraşului[2]):

„Zăvoiul. Plante din preajma apelor curgătoare: salcia, răchita şi plopul"[3]).

Ca activitate se prevede la atelierul şcolar: alcătuirea scăriţelor pentru flori, mobilă pentru păpuşi, etc. din scândurele şi nuiele.

In cl. III.

In cursul trimestrului III, în care predomină centrele de interes: România (clima, flora, fauna), Pădurea, găsim la Geografie: Centru de interes „Clima României".

1. „Vegetaţia ţării după regiuni: la munte, la deal, la câmpie, în regiunea apelor, la mare. Rolul pădurii în viaţa poporului nostru".

2. La Ştiinţele Naturale (centru de interes: pădurea).

a) „Pădurea noastră (numele ei). O excursie în pădure. Aşezarea pădurii şi ceva despre originea ei;

---

2) Menţionăm că toate cunoştinţele despre păduri sunt introduse la obiectul St. Naturale şi tangenţial, la Geografie, ambele trecute sub „educaţia ştiinţifică", care la rându-i face parte din „educaţia minţii". Intreagă programa analitică este aşezată pe cele 4 aspecte ale culturii: educaţia sănătăţii, educaţia minţii (ştiinţifică şi literară), educaţia artistică şi educaţia moral-religioasă.

3) Op. cit. pg. 162.

b) Diferite feluri de păduri din țara noastră, după regiuni: pădurea de câmpie, de deal și de munte. (Se vorbește separat pentru fiecare, insistându-se asupra aceleia care se află în apropierea localității unde se află școala;

c) Câțiva arbori din pădurile noastre: bradul, fagul, stejarul, etc. (Elevii vor cunoaște toți arborii din pădurea lor cu numele lor popular, fără prea multe amănunte despre înfățișarea și viața lor). Animalele de pădure“ [4].

Ca activitate se prevede (munca în grup, în echipă) la muzeul clasei, colecționare de material și în atelierul școlar: aplicațiuni din frunze, rame, margini de hărți, etc., din crengi de brad, mesteacăn, răchită, etc., coșuri de hârtie, din ramuri de mesteacăn și brad.

In cl. IV.

In cursul trimestrului II (până la Paști), găsim la capitolul activității practice:

„Selecționarea semințelor cu probe de încolțit“ [5].

Deși nu se arată specia semințelor, semnalăm măsura practică, foarte bună, de a deprinde elevul încă de pe băncile școalei, inițiindu-l în problema selecției și germinației semințelor. Să sperăm că între semințele asupra cărora se vor face probe, vor fi și seminte forestiere.

In cl. V.

În cursul trimestrelor I—III găsim tot la capitolul activității practice:

„la muzeul clasei: colecționarea și aranjarea pe clase a materialului,...; la atelierul școlar: lucrări cu caracter utilitar: ștergătoare, funduri, scaune, mese, polițe, dulapuri pentru biblioteci sau farmacie de casă, spălător, rastel pentru unelte, etc.“ [6].

In cursul trimestrului II:

1. La Geografie: Centrul de interes: pământul, vegetația.

a) „Zonele de vegetație: pădurile equatoriale, savanele, pustiul, zona mediteraniană, păduri cu frunze căzătoare, zona polară.

---

[4] Op. cit. pg. 168.

[5] Op. cit. pg. 172.

[6] Op. cit. pg. 177 și următoarele. S'a extras și partea privitoare la munca in comunitatea școlară, întrucât se face în legătură cu produsele pădurii: frunză, scoarță, lemn.

b) Zona țării noastre. Comparație cu zona altor țări. Lecturi"[7].

In cl. VI.

Intre cunoștințele referitoare la centrele de interes predominante: lumea, grădina, câmpul, pădurea, găsim, referitor la pădure:

„Pădurea ca unitate de viață, cu plante și animale, după regiuni. Esențe. Protecția și îngrijirea pădurii. Exploatarea ei"[8], iar ca activitate practică, la fel ca la cl. V-a.

C. Școalele de adulți.

In conformitate cu art. 79 din legea învățământului primar, școalele primare sunt obligate să dea tinerilor și adulților neștiutori de carte, cași celor ce n'au terminat școala primară „cunoștințele elementare cele mai necesare pentru vieață".

In acest sens programa analitică prevede un minimum de cunoștințe ce se repartizează pe 3 ani.

In cursul anului II găsim la obiectul Științe-Naturale:

„Pădurea și originea ei. Diferite feluri de pădure din țara noastră: pădurea de câmpie, de deal și de munte. Arborii din pădurile noastre: bradul, fagul, stejarul. Animalele din pădure"[9].

D. Invățământul normal.

Este, pe cât cunoaștem, pentru prima dată când apare în programa analitică a Școalei Normale, un text care să prevadă cunoștințe despre păduri — și mai ales în capitol separat, — tratând „Silvicultura"[10].

Cunoștințele despre păduri sunt rezervate claselor superioare și anume claselor VI-a și a VIII-a, precum urmează:

---

[7] Op. cit. pg. 178.

[8] Op. cit. pg. 182.

[9] Op. cit. pg. 222.

[10] Notăm însă, cu legitimă mâhnire, că stă încă sub minorat, neputându-se emancipa de sub tutela „agriculturii" înăuntrul căreia este încadrată pe acelaș plan cu pomicultura, legumicultura, floricultura, etc. când, știut este, silvicultura are, fața de agricultură, obiect și țel bine distinct. Invățământul direcționat practic fiind abia la începutul lui, disciplina noastră, abia apărută, nu a putut veni deodată de sine stătătoare.

În cl. VI-a.
Cultura pădurilor.

„21. Pădurile țării. Repartizarea suprafeței pe categorii de proprietari și pe esențe. Zone de vegetație, Date statistice. Rezerva lemnoasă.

22. Importanța pădurilor în economia națională, în îmbunătățirea climei, regimul apelor, turism, apărare națională, sănătatea populației (asanarea regiunilor insalubre, etc.).

23. Monografia esențelor indigene și exotice mai importante ce se pot aclimatiza la noi și cari prezintă un interes pentru țara noastră.

24. Păduri și arbori izolați. Solul forestier. Arborele; viața arborilor în arboret; tipuri de arborete și regenerarea lor, îngrijirea arboretelor.

25. Seminte (recoltarea și păstrarea lor); pepiniere (înființarea și îngrijirea lor).

26. Inființarea arboretelor pe cale artificială, plantațiuni, răchitării, îngrijirea lor.

27. Terenuri degradate; punerea lor în valoare prin plantațiuni, lucrări de consolidare; corecțiunea apelor torenților.

28. Protecția pădurilor. Pericolele ce amenință pădurea: exploatările abuzive și vicioase, pășunatul, delictele, incendiile, atacurile de insecte, boli criptogamice. Prevenirea și combaterea lor[11]).

Notă. Se va respecta principiul regiunilor".

In cl. VIII-a.
Folosirea pădurilor.

„1. Proprietățile și calitățile lemnului. Imbunătățirile și întrebuințările lemnului.

2. Noțiuni de dendrometrie.

3. Amenajarea pădurilor. Cantitățile ce se pot extrage anual dintr'o pădure (posibilitatea). Regulamentul de exploatare.

4. Exploatarea (sensul rațional al cuvântului): doborârea, sortarea și fasonarea. Unelte de muncă.

5. Transportul. Mijloace de transport la mică și mare distanță.

6. Munca și viața muncitorilor în pădure.

7. Produsele secundare nelemnoase ale pădurilor: scoarța, frunza, florile, semințele, plantele medicinale, etc. Rășina și derivatele sale. Materii tanante. Vânatul și pescuitul în apele de munte. Golurile munților.

8. Comerțul și industria lemnului. Piața internă. Cooperația forestieră.

---

11) Ministerul Educației Naționale. Programa școalelor normale de învățători (și învățătoare) și conducătoare. 1938. pg. 109.

9. Contribuţia pădurii la civilizaţia gospodăriilor rurale.
10. Legislaţia silvică.

Obs. Fără să socotim ca argument în plus la necesitatea completarii programei analitice, dar credem că nu este inutil să arătăm contribuţia cu care a fost şi vor fi încă solicitate pădurile pentru construcţia, înzestrarea cu mobilier şi aprovizionarea cu material de foc a localurilor de şcoală.

Numai in ultimii ani de la război, s'au dat gratuit din pădurile Statului materiale in valoare de circa 700 milioane lei" [12]).

Constatând un foarte mare pas, am putea spune un moment foarte important, dacă nu istoric, în evoluţia pregătirii tineretului şi în direcţia economiei forestiere, nu putem neglija să menţionăm interesul ce l-a purtat Societatea „Progresul Silvic" acestei chestiuni, care încă din 1933 a intervenit repetat, pe atunci, la Ministerul Instrucţiunii, apoi la acel al Educaţiei Naţionale, în acest sens.

Introducerea acestor cunoştinţe în programele analitice, atrage după sine în mod inevitabil desvoltarea acestora în cărţi didactice.

Der Wald und die offentliche Unterricht.

La forêt et l'enseignement public.

Le fait que la population citadine et paysanne ignore les soins délicats dont la forêt a besoin, a valu à celle-ci beaucoup de désavantages.

Jusqu'en 1938, le programme analytique de l'enseignement primaire et secondaire ne contenait presque aucune information sur les forêts.

A partir de 1938, cette lacune à été remplie. Dorénavant, des notions sur les forêts, leur culture et leur exploitation vont occuper une belle place dans l'enseignement roumain.

---

12) Op. cit. pag. 111.

PĂDUREA ÎN VIAȚA ECONOMICĂ

de Ing. HORIA MANOLE

Ceea ce se petrece în timpurile noastre, cu o categorie de oameni sau instituții — proprietari de păduri — am putea numi „tragedie", fără să se exagereze. Dacă este așa, ori nu, au să ne convingă cifrele de mai jos.

Să presupunem un proprietar forestier (indiferent de ce natură) posesor a 1.000 ha. de pădure de brad sau molift, care ar avea dorința să-și cultive pădurea, în mod serios, până la termenul exploatabilității, fixat la 80 de ani In acest caz el va avea nevoe de 2 paznici plătiți cu câte 1.500 lei (50 lei pe zi), adică 3.000 lei pe lună, sau 36.000 lei pe an. Aceasta înseamnă, pentru 80 de ani, 2.880.000 lei, adică 2.880 lei pe hectar. La termenul de exploatare, estimându-se pădurea, se află 300 m. c. pe ha., adică pe 1.000 ha. se găsește 300.000 m. c. La prețurile actuale, de 100 lei m. c., in picioare, urmează să se scadă valoarea plantațiilor și a întreținerilor ei timp de 10 ani, adică 6.000 lei de ha. sau 20 lei de m. c. lemn vândut. Rămâne, deci, să se obțină netto, pentru 1.000 ha., lei 24 milioane.

Dacă se scade apoi cheltuiala făcută cu paza, în timpul celor 80 de ani, adică 2.880.000 lei, mai rămân proprietarului — în cifră rotundă — 21 milioane, după o așteptare de 80 de ani. Aceasta înseamnă un venit anual netto de 262.500 lei, sau **262 lei** pe an și pe hectar.

In ipoteza, că respectiva pădure, bine cultivată, va avea la exploatabilitate 400 m. c. în loc de 300 cât am calculat mai sus, ar rezulta un venit net pe an și pe hectar de 348 lei, sau 1,8%.

In agricultură însă se obține 4,5%, oricât de rudimentar s'ar lucra. Și doar agricultura este considerată ca o ramură economică foarte puțin rentabilă. Cum rămâne atunci, cu rentabilitatea pădurii, și pentru care am luat cazul cel mai favorabil (pădure de rășinoase, cu un conținut satisfăcător la unitatea de suprafață)?

Se va spune că venitul este mic, deoarece şi riscurile pădurii sunt mici. Acest fel de a vedea este o eroare profundă, care trebue să dispară din toate manualele. Să ni se răspundă atunci, ce va deveni o pădure atacată de bostrichizi? Să ni se arate, care societate de asigurare acceptă riscul, în contra incendiilor din păduri? Ce devine un masiv, crescut cu jertfe şi cheltueli, când uraganul îl trânteşte la pământ, sau când zăpezile îi rup lujerii terminali?

Prin urmare, procentul de rentabilitate, de 1,8% este ca şi inexistent, mai cu osebire într'o ţară nouă şi cu disponibilităţi reduse de capital.

S'a observat, cred, că în analiza calculelor de mai sus s'a luat drept bază a preţului de vânzare, la tulpină, lei 100 de metru cub. Ei, bine, acesta este un preţ de ruină pentru un proprietar forestier.

In raport cu situaţia preţurilor, dinainte de războì, valoarea răşinoaselor a scăzut dela 4 lei aur pe m. c. la tulpină, la 1,65 lei aur (cât revine în prezent) socotind preţul oficial al aurului, în 1912, lei 3.500 kilogramul, faţă de 200.000 lei (inclusiv primele plătite de B. N. R.) cât este acum.

Dacă însă nu se ia de bază aurul, în comparaţia ce se face, ci un alt produs al solului, de ex. porumbul (care nu este afectat de prime de export), constatăm următoarele:

Valoarea a 10 tone, în 1912, era de 900 lei, iar azi este de 45.000 lei, adică de 50 ori mai mult, în timp ce lemnul acum este numai de 25 ori mai scump faţă de preţurile din 1912.

Din ce cauză, lemnul nu urmează aceeaşi curbă a preţurilor? Pentrucă oferta este mai mare decât cererea; pentrucă se exploatează mai mult decât se poate plasa, în ciuda epuizării masivelor, ruinându-se un activ naţional, fără a se obţine o contravaloare justă, pentru economia ţării.

Această stare de lucruri trebue îndreptată, azi, nu mâine.

Der Wald in dem oeconomischen Leben.

La forêt dans la vie économique.

Les forêts ne rapportent pas pour leurs proprietaires un revenu suffisant Cela à cause des prix du bois qui sont au-dessous de l'équivalent or d'avant la grande guerre.

Pour provoquer une hausse, il faut offrir au marché des quantités plus réduites que celle d'aujourd'hui; donc il faut réduire les surfaces à exploiter chaque année.

PIN CU RĂDĂCINI SUPORȚI

de Ing. AT. HARALAMB
București

Literatura de specialitate cunoaşte destule cazuri de desgolirea sistemului radicelar al arborilor, sub acțiunea vântului sau a eroziunei fluviale. Seybold1), spre pildă, dă fotografia unui pin silvestru de 80 ani, din regiunea nisipurilor nestabile ale Olandei, al cărui sistem radicelar a fost desgolit pe o adâncime de 3 m, fără ca arborele să se dărâme şi continuând astfel să vegeteze. Pinul în această situație a devenit, după expresia germană, un arbore pe picioroange.

Fotografia pe care o publicăm aci, reprezintă un caz asemănător, întâlnit la noi în țară. Este vorba tot de un pin silvestru spontan, găsit de mine la 7 Martie a. c., pe teritoriul comunei Oești (jud. Argeș) și anume în cuprinsul micului basin al pârâului Valea Seacă. Se află pe coama unui deal constituit din nisip și pietrișuri mici sedimentate, atacat puternic de eroziune, dar numai dintr'o singură parte, ajungând să dea malului o pantă aproape verticală. In felul acesta două din rădăcinile sale au fost desgolite pe aproape 3 metri adâncime.

După cât se vede din fotografie, avem de aface cu două rădăcini, al căror diametru atinge, la una din ele, în partea cea mai groasă, 18 cm.

---

1) A. Seybold. Ueber die Blosslegung des Wurzelsystems durch äolische und fluviatile Erosion. Sonderabdruck aus den Berichten der Deutschen Botanischen Gesellschaft, Jahrgang 1930, Band XLVIII, Heft. 8

Deşi într'o situaţie dificilă, datorită sprijinului acestor rădăcini, pinul încă se menţine, cu toată înclinarea trunchiului în partea de unde a fost săpat de eroziune.

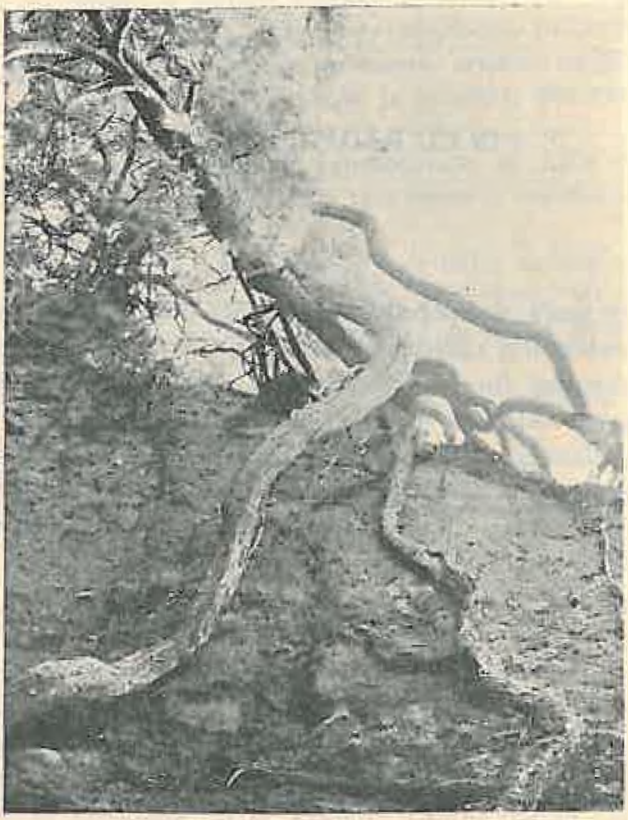

In cazul respectiv, aparatul radicelar are o desvoltare laterală, întocmai ca o ancoră.

Pe rădăcinile desvelite s'a format ritidom.

Stelzenwurzel der Kiefer.

Pin à racines supports.

PROBLEMA CĂRĂBUŞILOR

de Ing. MIRCEA ENE

> „Duşmanul cel mai de temut al semănăturilor şi pepinierelor este şi rămâne însă totdeauna, larva cărăbuşului...".
>
> *Th. Hartig*

Introducere.

Printre insectele cele mai vătămătoare din ţara noastră se numără şi cărăbuşul. Se dă, în general, numele de cărăbuş speciilor de Melolontha — (cărăbuşul de Mai sau găinuşa) şi de Rhizotrogus şi Amphimallus — (cărăbuşii de Iunie), caracterizaţi astfel după luna în care apar. (Cei din urmă sunt de talie mai mică). Se pot numi cărăbuşi însă şi speciile de Cetonia — cărăbuşul verde sau al florilor, Polyphylla fullo — o găinuşe mult mai mare ca cea obişnuită şi mult asemănătoare cu ea (deaceea în trecut s'a şi numit Melolontha fullo) şi chiar alţi gândaci asemănători, din aceiaş familie.

Indiferent de gen şi specie, vătămările cauzate de aceste Scarabaeidae, sunt asemănătoare şi deopotrivă de păgubitoare culturilor pământului. Ele sunt chiar dezastruoase atunci când insectele ating numărul critic.

Dintre cărăbuşi însă cei cari au atras atenţia omului, încă din timpuri vechi, prin pagubele cauzate, au fost speciile de Melolontha (M. hippocastani şi vulgaris).

In lucrările lor, Aristophan şi apoi Aristot, pomenesc de acest gândac. De atunci şi până azi cercetătorii au căutat să cunoască viaţa acestei insecte, cât mai amănunţit, pentru a putea ajunge la concluziuni practice.

Insecta, vătămări.

După apariția lor din pământ, gândacii sboară în coronamentele arborilor forestieri sau fructiferi pentru a se hrăni rozând frunzele. Vătămarea este pierderea suferită în economia internă a arborelui și este mai accentuată cu cât exemplarele sunt mai tinere. In coronament are loc împerecherea, după care femela depune ouăle în pământ, la o adâncime de 20—25 cm, în grămăjoare de câte 15—30, în total până la 80 bucăți. Pentru depunerea ouălor preferă teren descoperit, în soare, afânat (lucrat), mai mult uscat, profund și bogat în materii hrănitoare.

Eșite din ouă, larvele încep imediat activitatea distructivă, hrănindu-se la început cu resturi vegetale din humus și apoi cu rădăcinile plantelor tinere. Năpârlesc, trec dintr'un stadiu în altul, mărindu-se și devenind mai lacome. Larvele de stadiul III rod rădăcini până la 5 cm. grosime.

Cum stadiul larvar este cel în care o insectă, în general, necesită hrana cea mai abundentă și cum în cazul de față, după cum vom vedea, stadiul larvar se întinde pe cea mai mare parte din viață, e ușor de înțeles cât de mari sunt pagubele.

Vătămările sunt suferite deopotrivă de plantele agricole, horticole, puieți de arbori forestieri sau fructiferi, vița de vie, deci pepiniere și culturi. Larvele preferă însă plantele de grădinărie și în special zarzavaturile. S'a stabilit, aproximativ, că o larvă în întreaga ei viață mănâncă aprope 1 kg. materie vegetală.

Atacul e cunoscut prin faptul că plantele pălesc și se usucă. Nefiind vizibilă cauza, se atribue uscarea plantelor altor factori ca maladii, geruri târzii sau timpurii, secetă, etc. In cazul atacurilor intense se pot găsi cam 10—30 larve la m^2.

Pentru a fi posibilă desvoltarea larvei într'o regiune, trebue ca temperatura medie a celor 7 luni (Aprilie—Octombrie), în care larva are nevoe permanentă de hrană, să atingă 12,5°. Deaceea la altitudini ce trec de 800 m. nu se vor găsi niciodată cărăbuși în massă.

In timpul vieții, larva întreprinde călătorii orizontale și verticale, întortochiate, pentru căutarea hranei, pentru a se proteja de frig sau pentru a trece dintr'un stadiu în altul. Toamna coboară la 60—100 cm., în straturi cu temepratura de 4—8° (deși poate rezista până la —4°), unde stă în amorțire; primăvara se ridică la suprafață, între 0—20 cm. Galeriile, pe care le face, se observă foarte greu în pământ deoarece se deplasează săpând înainte și clădind înapoi. Socotită, într'un singur sens, distanța orizontală parcursă e cuprinsă între 1,75—5 m. în întreaga viață. După larvă urmează stadiul de pupă și apoi gândac.

Generația Melolonthei durează 3—4 și chiar 5 ani, după condițiile staționale (hrană, umiditate, temperatură) și după specie. Hrana abundentă, umiditatea redusă și temperatura ridicată și de lungă durată pot scurta ciclul evolutiv. M. vulgaris apare primăvara ceva mai devreme și are generația mai scurtă, 3 ani în regiunile cu temperatura medie anuală de 9° și 4 ani în cele cu 7°; iar M. hipp. generația de 4 respectiv 5 ani.

Schematic viața insectei se prezintă astfel: pe pământ = gândac Aprilie—Iunie an I; în pământ = ou Mai—Iunie an I; larvă Iulie an I — Sept. an IV (V sau VI); pupă Sept.—Oct.; gândac Oct.—Aprilie.

Rezultă deci că apariția gândacilor are loc la intervale bine stabilite pentru a anumită regiune. Acești ani, când apar gândaci numeroși, se zic „ani de sbor". Din cauză că în timpul perioadei intervin condiții accidentale (vară lungă, hrană abundentă), sau într'o regiune se găsesc amândouă speciile, generațiile se încalecă și apar cărăbuși, în număr redus, mai în toți anii.

Dușmani naturali.

Pagubele cauzate de cărăbuși ar fi mult mai mari ca în prezent dacă n'ar lupta, însăși natura, contra insectei, pentru menținerea echilibrului biocenotic. Astfel dușmanii și boalele insectei devin ajutor pentru om.

Factorii climatici sunt condițiuni principale de viață. Seceta puternică vara, ploaia urmată de inundație, umezeala de lungă durată, frigul, gerurile târzii și timpurii pot fi fatale larvelor care se găsesc în pătura superficială, de primăvară, plăpânde după repausul de iarnă, până toamna când n'au apucat a se coborî. Ploile pot împiedeca sau întârzia apariția și imperecherea gândacilor. Vântul la fel, numai că poate deveni totodată și mijloc de răspândire.

Dușmanii naturali permanenți sunt însă animalele: cârtița, ariciul, liliacul și chiar jderul; iar dintre păsări: ciorile, mierlele și vrăbiile. Urmează apoi insectele parazite: muște

(Cyrtoneura stabulans Fall., Dexia rustica F.) şi viespi (Scolia flavifrons) ale căror larve trăesc pe socoteala larvelor de cărăbuşi. In sfârşit infecţiunile produse de ciupercile parazite (Isaria farinosa, Bauveria densa = Botrytis tenella) şi septicemiile (Bacillus septicum insectorum, Bacillus melollonthae) reduc numărul larvelor. Din cele 80 de ouă, câte poate depune o femelă, s'a constatat că abia 15—30 dau naştere la larve şi că larvele cele mari mănâncă pe cele mici (canibalism; larvele de acelaş stadiu de obiceiu se ocolesc).

Toate aceste cauze pot face ca în întreg timpul desvoltării să dispară până la 95% indivizi. Dacă nu ar fi astfel nu s'ar putea face nici un fel de cultură a pământului. Incercăm un calcul: să presupunem că o femelă depună 80 ouă, care se desvoltă în condiţiuni favorabile şi dau naştere la jumătate masculi, jumătate femele (proporţia este cam 1 la 1) şi că generaţia e de 3 ani. Dacă depunerea a avut loc în primăvara anului 1927, în primăvara anului în care ne aflăm urmează să apară 2.560.000 urmaşe femele şi tot atâţia masculi. Femelele depun ouă din care se desvolta imediat 204.800.000 larve, o armată de distrugători. Ştiind că în cazul unui atac puternic, la m^2 se găsesc 15 larve, în anul viitor numărul acesta de larve va acoperi o suprafaţă de 1365,5 ha şi asta numai dela o singură femelă. Dar nu trebue să uităm că în fiecare generaţie, jumătatea cealaltă, masculii, care au dispărut ca număr fără să lase urmaşi, au vătămat ca larve şi ca gândaci, iar ca larve au ocupat deasemeni întinse suprafeţe. Natura are însă grije să schimbe rezultatul acestor socoteli. Şi totuşi ceeace rămâne este încă mult.

Măsuri de combatere.

Prin permanentele vătămări, traduse prin pagube pentru om, existenţa insectei a devenit o problemă a culturii pământului. Prezenţa unei vătămări conduce la cunoaşterea factorului cauzal şi apoi la distrugerea lui. Pentru rezolvarea acestei probleme s'au făcut şi se fac încă numeroase cercetări asupra factorilor care favorizează sau periclitează insectei, pentru a se şti în ce anume sau sub ce stadiu este insecta mai vulnerabilă. De aci apoi găsirea şi stabilirea anumitor metode şi procedee de combatere. S'a pornit chiar a se combate insecta sub toate stadiile. Spicuim câteva din metodele mai importante.

Contra depunerii ouălor s'au preconizat: împrăștierea unui praf cu miros respingător, deasupra terenurilor de cultură, după ce pământul a fost lucrat, care ar îndepărta femelele; mobilizarea păturii superficiale la 20 cm. adâncime, strângerea şi arderea ei după depunerea ouălor; aşezarea de lăzi cu pământ afânat sub arbori, în care femelele să depună ouă, în timpul sborului.

Contra larvelor: lucrarea pământului începând din luna Mai şi adunarea larvelor care acum se găsesc la suprafaţă, sau se introduc păsările de casă şi porcii; plantarea zarzavaturilor (salată, lăptuci) preferate de larve, între rânduri în pepiniere şi culegerea larvelor, care s'au adunat în jurul rădăcinilor, în momentul când plantele încep a se îngălbeni; folosirea plantelor respingătoare (muştar, spartium) între rânduri; apoi o serie întreagă de procedee de cultură în pepiniere, măsuri de protecţie individuală a puieţilor. Pentru distrugerea larvelor când sunt la suprafaţă s'a născocit şi un instrument (Witte), o perie de cuie lungi care străbătând pământul străpung larvele. Metoda eficace a fost însă întrebuinţarea substanţelor chimice toxice, volatile, lichide sau solide. S'au experimentat: naftalina, permanganatul de potasiu, sulfocarbonatul de potasiu, cianura de calciu, săpun negru cu nicotină, tabac de Brissago, var stins, wurmex, apoi sulfura de carbon, substanţe care însă sunt într'o măsură vătămătoare şi plantelor şi au acţiune limitată asupra larvelor. Sulfura de carbon deşi prezintă şi alte inconveniente (repede volatilă, pericolul inflamabilităţii) s'a dovedit a fi mai eficace. Ea se introduce în pământ cu ajutorul unu injector (Pall), în doză anumită, recomandabil în anul II al larvelor, în intervalul dintre toamnă şi primăvară.

Răspândirea sporilor ciupercilor parazite şi provocarea de maladii larvelor, a dat oarecare rezultate.

Distrugerea gândacilor prin adunare, s'a practicat încă de mult. Metoda cere în prealabil o organizare, stabilirea unui program de lucru. Se întind pânze sub arbori şi se scutură crăcile, arborii dimineaţa între ore 4—10. Se strâng gândacii şi se pun în butoaie turnându-se peste ei apă fierbinte, lapte de var sau sulfură de carbon (100 gr. la 1 hl gândaci, acoperindu-se). In unele ţări sau luat dispoziţiuni oficiale. Astfel în ţinutul Zürich, impunându-se agricultorilor adunarea, în cantităţi proporţionale cu întinderea culturilor, prin prevederi de amenzi și premii, începând din anul 1807, s'au strâns anual cantități între 100.000 și 750.000 l. In Franța s'au alcătuit, în acest scop, sindicate ale proprietarilor. In 1868, în provincia Sachsen, s'au adunat 1.500.000 l. (la litru încap 400—500 bucăți).

Recoltele fiind așa de fructuoase, s'a născut întrebarea dacă nu se poate da o întrebuințare acestui material. Analiza a dat ca rezultat că 100 gr gândaci conține 8,50 gr azot, 0,65 gr. acid fosforic, 0,65 gr. potasiu. Amestecați cu var, gândacii dau un bun compost. Prin faptul că conține materii proteice materialul poate fi utilizat și ca furaj.

Pentru ademenirea gândacilor s'a preconizat întrebuințarea substanțelor cu mirosuri întâlnite de ei în viața (ex. mirosul sexual).

Tendințe noui.

De obiceiu pagubele cauzate nu sunt observate decât atunci când au atins proporția unui dezastru. In Franța s'a calculat o valoare medie anuală a pagubelor care s'ar ridica la 250—300.000.000 franci. In Germania întregi plantațiuni de pin au trebuit refăcute, total, după cinci ani dela plantare, în urma atacului larvelor.

Deaceea cercetările continuă cu asiduitate, îndreptându-se pe căi neglijate până acum. Cercetările de laborator merg paralel cu experiențele pe teren. Germania, care în privința mașinismului și substanțelor chimice stă pe un plan ridicat, consideră mai toate metodele și procedeele mai sus înșirate, ca „primitive". Cercetările străine sunt folosite numai ca noi cunoștințe, cercetătorii le refac și pentru „spațiul german" care, spun ei, poate prezenta noutăți.

Tendința e de a se stabili un număr critic de larve la m² sau de gândaci într'un anumit timp de sbor, care ar produce pagube de așa natură încât, orice sacrificiu cerut de combatere, trebue făcut.

Se crede că plantele au diferit influențe ademenitoare sau respingătoare asupra larvelor. Cercetările se îndreaptă și în acest sens.

In curând se vor reface încercările de infectarea larvelor cu ciuperci parazite sau boli bacteriene (s'au găsit 6 bacterii provocatoare).

Sulfura de carbon rămăsese cea mai indicată substanță toxică pentru combaterea larvelor. Se constatase chiar că fertilizează solul. Cu toate acestea în curând va fi dată utitării. Se experimentează azi uleiul de muștar volatil, sintetic — Oleum Sinapis artificiale (Allylsenföl C_3H_5 NCS și Phenylsenföl — Thiokarbanil C_6H_5 NCS) — care prezintă avantaje de eftinătate, manevrare ușoară și efect puternic. Sulfura de carbon se intrebuințează 100—200 gr. la m², cu o cheltuială de 500 RM. la ha., pe când uleiul de muștar 5 gr. la m² respectiv 200 RM. la ha.

Se fac experimentări de lucrarea pământului astfel ca larvele să fie aduse și menținute în stratul superficial unde pot fi mai ușor distruse.

S'au adus apoi critici procedeului de adunarea gândacilor. Arborii prea înalți sau groși nu se pot scutura; adunarea se face zadarnic dacă are loc după ce femelele au depus ouă; nu cifrele mari, chiar colosale, rezultate din recoltare, ne interesează ci e necesar să știm cât a mai rămas, în raport cu ceeace s'a adunat. Se crede că abia 15—20% din întreaga massă se nimicește prin recoltare.

S'a experimentat prăfuirea pădurilor cu arseniat de plumb imediat după apariția gândacilor, rezultatul a fost mulțumitor. Dar deoarece prăfuitoarele de teren prezintă inconveniente (randamentul zilnic redus, insecticidul e asvârlit de jos în sus, prezența omului în pădure în momentul prăfuirei cu substanțe puternic toxice, imposibilitatea pătrunderei cu aparatele în arboretele prea închise; cost ridicat), s'a propus prăfuirea cu avionul. Pentru anul acesta este prevăzută o prăfuire cu Dinitrokrezol (otravă de contact, în proporție de 10%). Experiențele vor indica, prin rezultatele lor, îmbunătățirile ce trebuesc aduse metodei.

Concluziuni.

Problema prezentând încă necunoscute, în rezolvarea ei sunt anagajați astăzi cercetători specializați, care se ocupă numai de această insectă.

Privind problema pentru țara noastră, pe cât îmi sunt cunoscute cercetările de până acum, condițiile de cercetare din prezent și posibilitățile de combaterea insectei, mă încumet să formulez, câteva puncte de efectuat, în gospodăria noastră silvică.

Pentru ştiinţă.

Cercetarea biologiei insectei pentru „spaţiul român" este necesară. Clima ţării noastre, cu veri calde şi ierni reci, poate impune larvei anumite manifestări în timpul şi în afara perioadei vegetative.

In aceeaş ordine de idei, mortalitatea indivizilor poate fi diferită, datorită duşmanilor naturali diferiţi.

Pentru a nu risca inconvenientele metodelor vechi de cercetare, trebuesc adoptate metodele cele noi, coordonând totodată cercetările şi rezultatele noastre cu ale străinilor.

Pentru practică.

Eşind din cadrul silviculturii, repetăm că orice cultivator de pământ trebue să fie pătruns de datoria ce o are de a da o mână de ajutor la lupta ce se duce contra acestei insecte. Nu Statul este de vină dacă insecta există şi deci nu numai din partea Statului trebue aşteptată mântuirea, ci să se aducă din timp, la cunoştinţa celor în drept, prezenţa insectei, atacului şi să se ceară sfaturi. Statul îşi dă silinţa şi pe cât e posibil, pune la îndemâna cultivatorilor instrucţiuni, sfaturi, material, chiar acţiune. Producătorii însă, cei ce realizează câstigul în fiecare toamnă, ar trebui să prevadă, anual din câştig o cotă proporţională cu suprafaţa proprietăţii şi cu probabilităţile disstructive ale insectei, cotă care acumulându-se să folosească, în anii fatali, la prevenirea sau combaterea calamităţii.

Cercetările au arătat că insecta preferă pământul lucrat, pentru depunerea ouălor, deci cu atât mai mult sunt avizaţi cultivatorii de grădini, pepiniere, teren agricol, vii, livezi, etc.

Metodele de combatere vor rămâne la noi câtva timp însă, cele „primitive". Astăzi ele se practică şi în alte ţări şi sunt chiar recomandate de unii cercetători. Astfel Cecconi (Italia) sustine că singurul mijloc eficace este recoltarea larvelor şi gândacilor. Dar pentru aceasta, totdeauna în lucrarea pământului, larvele să fie intenţionat căutate iar în anii de sbor toţi cultivatorii să pornească la acţiune.

In gospodăria forestieră se recomandă o serie de măsuri privitoare la cultură şi exploatare, măsuri care greu pot fi aplicate atâta timp cât pădurile nu sunt amenajate. De unele însă se poate ţine seamă şi acum. Astfel, în regiunile unde cărăbuşul este endemic, locul ales pentru crearea pepinierei să fie situat cât mai departe de terenul arabil, de mici dimensiuni şi în interiorul masivelor.

Dacă situaţia nu permite aceasta, atunci lucrarea pământului să se facă după sborul cărăbuşilor, adică după ce femelele au depus ouăle aiurea, sau chiar în anul următor sborului. Semănarea de muştar şi spartium între straturi.

Inzestrarea ocoalelor silvice cu cel puţin 1—2 aparate Pall — injector pentru combateri în pepinieră.

Menţinerea închisă a arboretelor înseamnă menţinerea umezelei care nu favorizează depunerea ouălor şi nici viaţa larvelor.

Protejarea duşmanilor naturali ai cărăbuşului prin: construirea cuiburilor artificiale pentru protejarea păsărilor cântătoare; menţinerea cârtiţei în pepinieră atâta timp cât nu vatămă cultura; menţinerea aricilor şi chiar aducerea lor în pepinieră.

Pentru viitor trebue realizată o hartă de răspândirea insectei pe stadii şi felul generaţiei. Astfel se pot prevedea anii de probabile calamităţi şi se va putea stabili şi constata numărul critic pentru necesarele operaţiuni de combatere. Se va zice, Institutul este chemat a o realiza. Da, aşa este, dar o hartă nu se poate face fără date. In Germania există asemenea hărţi, ţinute la zi, nu numai pentru cărăbuş dar şi pentru alte insecte. Datele cu care au fost alcătuite au fost culese din vasta literatură existentă, cercetări prezente, informaţiuni, observaţiuni dar mai ales rapoarte ale personalului silvic şi agronom înaintate direct institutelor. La noi multe din aceste elemente lipsesc, dar ceeace există se va folosi. Dacă însă personalul silvic, ar avea răgaz şi ar fi mai numeros, pentru a raporta regulat timpul când au loc sborurile şi pădurile unde s'au observat, tot s'ar mai realiza ceva date. Calea informaţiilor e deschisă în prezent prin ancheta făcută de conducerea laboratorului de Protecţia Pădurilor de la I. C. E. F.

Câte odată e nevoe şi de bunăvoinţă şi de încredere că ceea ce se face, chiar cu o simplă informaţiune, se face pentru progresul şi binele pădurii.

Literatură.

1. Decoppett. — Le Hanneton 1920.
2. Escherich. — Die Forstinsekten Mitteleuropas. Bd. II. 1923.
3. Cecconi. — Manuale di Entomologia forestale. 1924.

Ueber die Frage des Maikäfers.

Le problème des hannetons.

L'auteur fait un rapport concernant la biologie de ce dangereux insecte et les mesures de défense préconisées jusqu'aujourd'hui contre lui; il veut faire ressortir spécialement les nouveaux moyens et les nouvelles tendances dans la technique du combat.

PROBLEMELE ZILEI

PERDELELE DE PROTECȚIE.

PERDELE DE PROTECȚIE

de Ing. *Ion Moldovan*-Junior
Zărnești (Brașov).

Agricultura, care veacuri de-arândul a susținut contra pădurii un războl de exterminare, s'a trezit în ultimele decenii din elanul său distrugător. Fenomene de ordin hydrologic, climateric și pedologic, apoi cele din domeniul florei și faunei, ce au urmat despăduririlor practicate fără nici un discernământ, sunt pe cale de a compromite în unele regiuni și în anumite stațiuni toate ramurile de culturi agricole.

Revirimentul ce s'a produs de pe urma acestor fenomene ce amenință să devină dezastruoase, au preconizat reînființarea pădurii sub forma unor fâșii înguste de plantații dispuse într'o ordine oarecare de-alungul sau de-a-latul terenurilor agricole în suferință.

Scopul principal al acestor perdele de protecție ar fi, ca să ajute solul să-și păstreze timp cât mai îndelungat umiditatea acumulată cu ocaziunea topirii zăpezilor sau din precipitațiunile căzute în cursul anotimpurilor mai călduroase punându-l în situația de a se împotrivi cu succes secetei ce bântue în deobște unele regiunii ale țării în timpul perioadei de vegetație. Micșorarea vitezei vânturilor sau îndepărtarea lor dela suprafața solului, sporirea umidității atmosferei prin o evaporare cât mai activă a aparatului foliaceu al pădurii, adumbrirea cât mai îndelungată a culturilor agricole contra arșiței solare în miezul verii, combaterea înghețurilor târzii prin micșorarea radiațiunei căldurei din sol și crearea unor condiții prielnice de adăpost și existență vietăților zburătoare, tovarășe atât de credincioase ale agricultorului în stârpirea rozătoarelor și insectelor dăunătoare, sunt tot atâtea elemente de natură foarte puțin secundară, însă de aceeași însemnătate în ajungerea scopului principal al ameliorării condiţiilor de umiditate ale solului şi a sporirii producţiei agricole.

Pe lângă ocrotirea sămănăturilor de toamnă contra îngheţurilor de iarnă, aceleaşi scopuri de sporire a umidităţii solului le serveşte şi trebuinţa de a asigura solului în timp de iarnă o pătură protectoare de zăpadă, a o fixa pe loc şi a oferi de viscoliri.

Atâtea nădejdi, ce se pun în aceste perdele de protecţie, nu se pot îndeplini cu paliative de măsuri luate de servicii improvizate şi puţin competente în materie, însă dornice de a uzurpa atribuţiuni şi drepturi ce nu le aparţin. Deziderate atât de multiple şi dificile nu se pot realiza cu oarecari şiruri de salcâmi aruncaţi pe răzoare şi râpi la distanţe kilometrice, ci cu o reală şi vastă operă de împădurire precedată de o minuţioasă cercetare a condiţiilor locale de vegetaţie, cu analiza compoziţiei solului, a relaţiunilor atmosferice raportate la exigenţele speciilor de lemn, cu luarea în considerare a sistemului radicelar al condiţiilor de desvoltare ale trunchiului şi coronamentului, al temperamentului speciei şi al aparatului foliaceu, cu un cuvânt al tuturor factorilor caracteristici şi determinanţi în indicarea esenţelor ce urmează a forma obiectul preocupărilor de împăduriri în condiţii de vegetaţie date de staţiunile locale.

Pe izlazuri şi fâneţe nu credem că s'ar putea realiza o protecţie satisfăcătoare numai cu perdele de arbori.

Solul nemobilizat al acestor ramuri de cultură posedă o prea puţină capacitate de a înmagazina umezeala; putinţa lui de a rezista la acţiunea istovitoare de apă a vânturilor şi arşiţei solare este în consecinţă extrem de redusă, de aceea socotim, că la o îmbunătăţire a acestei situaţii nu se poate ajunge decât prin înfiinţarea unor reglementare izlazuri sau fâneţe împădurite de felul acelora ce s'au găsit în fiinţă până acum 20 de ani în staţiunile stejarului din judeţele Sibiu, Târnava Mare, Târnava Mică şi Braşov, reprezentând tipul păşunilor împădurite şi se găsesc şi acum în regiunea dela poalele munţilor Făgăraşului; ca fâneţe ocrotite de anini, numite în partea locului: „ţânăroage".

Popularea acestor fel de terenuri cu arbori nu se poate face cu succes decât adoptând metoda plantațiilor pe margine de șosele cu pueți de talie înaltă de cel puțin doi metri, cu aplicarea unui tutore și construirea unei împrejmuiri îndeajuns de rezistente pentru a oferi protecției contra îndoirii vânturilor și apărare contra vitelor scoase la pășune.

Asupra esențelor ce urmează a adumbri astfel de suprafețe, singurele puncte de orientare vor fi: compoziția solului, expoziția terenului și elementele climaterice ale stațiunii. Vom da însă preferință arborilor fructiferi cu intenția de a realiza din recolta lor un venit anual oarecare destinat a servi îmbunătățirilor pastorale și indispensabilelor lucrări de ocrotire pomicolă, cari se rezumă la văruiri contra insolației, la bande cleioase contra insectelor, la culegerea omizilor și la stropirea frunzișului și fructelor cu diferite soluții acidulate sau alcalice contra paraziților de tot felul.

Un alt criteriu de alegere a esențelor va trebui să fie proprietatea lor de a ameliora solul, care este în funcție de temperamentul speciei. Din acest punct de vedere, dintre arborii fructiferi sunt recomandabili în ordine descendentă: nucul, părul, cireșul, mărul, prunul, caisul și piersecul.

In stațiuni unde pomii fructiferi nu merg vom planta una sau mai multe esențe forestiere în amestec din cele ce aparțin tipurilor de păduri de stepă, antestepă, de șleau sau de fag potrivit cu condițiile de vegetație locale. Pe lângă adaptabilitate la mediu se va mai cere acestor specii rădăcină pivotantă cu care să se poate bine împotrivi vânturilor și un coronament lat și bogat cu care să-și îndeplinească misiunea de ocrotitor al solului.

Atât plantarea pomilor cât și a arborilor de pădure se va face în rețea pentagonală, ca să nu-și poată croi vânturile breșe printre arbori și la o depărtare între pueți de 10—20 m, astfel ca la vârsta de 15—25 ani să fie realizată pe izlazuri densitatea de cel puțin 4, iar pe fânețe unde contribue și ierbaceele, ce sunt lăsate să crească până la maturitate, la protecția solului, de cel puțin 2.

Această densitate se va menținea pentru întreaga durată a revoluției care datorită faptului că producerea materialului lemnos constitue o problemă de importanță absolut secundară, va coincide cu exploatabilitatea fizică.

Adevăratul domeniu de aplicare al perdelelor propriu zise de arbori găsim că trebue să fie terenurile agricole cultivate cu cereale și furajere, podgoriile și livezile de pomi, dintre cari ultimele două ramuri de activitate agricolă nu suferă de tot cortegiul de calamități arătate, ci numai de înghețurile târzii contra cărora o fâșie de pădure situată la limita lor nordică oferă un remediu sigur.

Orientarea perdelelor este determinată de direcția vânturilor predominante în regiunile interesate și fiindcă în cadrul examinărilor prezente intră cu deosebire Basarabia, unele județe limitrofe din Moldova și Dunărea de jos, precum și o parte din Dobrogea, cari sunt mai ales bântuite de secetă și în cari direcția curenților principali este dela Nord la Sud și dela Sud la Nord, perdelele de protecție vor trebui să fie dispuse normal, adică dela Vest la Est. Aceasta ca regulă generală susceptibilă de modificări unde situația locală o pretinde și unde relieful terenului provoacă o deviare a direcției vânturilor.

Un singur șir de arbori plasați ca perdea, nu credem că ar putea produce efectul dorit și ar putea asigura protecția necesară culturilor agricole. Numai o zonă mai lată de pădure deasă, compactă și bine întreținută, care și ca suprafață să însemneze aproximativ 10% din întregul complex agricol, va putea exercita o influență hotărîtoare asupra factorilor de producție și va fi în stare să provoace schimbările fiziologice scontate. Socotim chiar că pe lângă aceste zone principale paralele și orientate dela Vest la Est, sunt necesare și altele mai inguste, cari să le întretaie venind din direcția Nord spre Sud având principala menire de a micșora prin adumbrire perioada zilnică a arșiței solare întârziind răsăritul și grăbind apusul soarelui pe culturi.

S'ar forma astfel o serie de tarlale patrulatere înconjurate de toate părțile de perdele de protecție unele principale dela Vest la Est, pe cari le-am dimensiona la 300 metri lungime și circa 15 m lățime formând bazele acestui patrulater dreptunghiular și altele dela Nord la Sud de 200 m lungime și 5—7 lățime formate din un singur rând de arbori.

Impădurirea acestor terenuri se va face în rețea triunghiulară sau pentagonală pe de-oparte și în rânduri simple pe de altă parte cu puieți viguroși de 3—4 ani repicați de esențe potrivite mediului local și capabile a se desvolta la valori maxime atât ca înălțime a arborilor cât și ca lățime și desime a coronamentului, precum și ca bogăție a aparatului foliaceu cu scopul de a crea un impediment impecabil și cât mai înalt în calea vânturilor, pe cari le-am dori atenuate în atmosfera din nemijlocită vecinătate a culturilor la minim și cât mai îndepărtate în sens vertical adică până deasupra copacilor din perdele.

Drept aceea esențele cu temperament prea excesiv luminos nu sunt potrivite de a fi luate în considerare la lucrările de împădurire, ci vom preferi pe cele mai puțin luminoase și cu frunze cât mai lungi și late ca: genurile de stejar, ulm, anin, castan, carpin, tei, paltin, fag etc., iar pe marginea zonelor arbuști spinoși precum: plătică, salcâm mic, dracilă și maclură pentru a da ființă unei împrejmuiri vii și ghimpoase cu destinația de a îngreuna pătrunderea vitelor în zona împădurită, al cărei interior trebue ferit de pășunat chiar și la vârsta înaintată a arboretului.

Ingrijirea pădurii odată înființată se va mărgini la măsuri de ordin strict igienic, adică la scoaterea și îndepărtarea uscăturilor, nefiind indicat a se realiza nici un altfel de produs secundar, scopul pădurii fiind de altă natură decât silvică.

Se va ținea seamă încă, ca densitatea arboretului să aibă valoarea lor sau când se va ajunge la vârsta exploatabilității cel puțin 9.

Aceste perdele de protecție vor fi supuse regimului codrului grădinărit cu regenerare pe cale naturală și exploatabilitate fizică, nerealizând nici sub titlul de produse principale decât arborii morți și uscați.

PERDELELE DE PROTECȚIE

de Ing. M. Rădulescu
Bucureşti

O operă silvică de mare însemnătate pentru economia noastră națională, după împădurirea nisipurilor sburătoare și fixarea coastelor degradate, o formează fără îndoială înființarea perdelelor de arbori în câmpie, pentru protecția agriculturii contra vânturilor și asigurarea recoltelor contra secetei.

Incepută după răsboi de proprietarii din Bărăgan cu concursul Casei Pădurilor, care le-a pus la dispoziție pueți gratuit sau cu preț de cost, perdelele de protecție sunt astăzi destul de bine cunoscute și se întind cu pași repezi și în restul câmpiei, unde lipsește pădurea (Dobrogea, Basarabia și Oltenia). De sigur la răspândirea lor a contribuit mult și propaganda stăruitoare, făcută de Corpul Silvic, prin studii, conferințe și publicațiuni de tot felul. Nu e mai puțin adevărat însă, că perdelele de protecție au început într'o regiune, în care de multă vreme (pe la 1860) proprietarii mari cereau să li se înființeze păduri și pentru care Ministerul de Agricultură și Domenii a trimes la studii în Franța pe primul silvicultor român, Mihail Râmniceanu.

Pentru plantare s'a întrebuințat peste tot aproape numai salcâmul în teren bine lucrat agricol cu plante prășitoare, fiindcă se prinde ușor, crește repede și dă lemn bun pentru foc și pentru construcții rurale la vârste mici.

Sunt însă proprietari mari[1]) și instituțiuni publice, cari în afară de salcâm, ce nu crește pe orice sol și produce adesea neplăceri agricultorilor prin drajonare, au plantat și alte feluri de arbori, spre a obține perdele mai dese și mai apropiate de tipul ideal, recomandat de literatura silvică pentru diversele stațiuni.

Pe lângă această frumoasă activitate din inițiativă particulară, care merită toată lauda și care trebue îndrumată, susținută și intensificată cu toată stăruința de Corpul Silvic, se impune ca de acum înainte să se treacă la un alt gen de lucrări din același cadru, care în scurt timp ar schimba considerabil fața țării, ar veni în sprijinul agriculturii și ar pune în valoare multe terenuri neproductive.

E vorba de lunca râurilor noastre, acoperite pe vremuri de codrii vestiți, în locul cărora avem azi suprafețe întinse cu prundișuri sterpe, aproape fără valoare, cari laolaltă însumează câteva zeci de mii de hectare.

In această ordine de idei, dacă ne aruncăm privirea pe o

---

1) In această privință se cade a aminti aci numele d-lui I. Stănculeanu dela Vulturești (jud. Caliacra).

hartă, observăm că râurile noastre — cel puţin din Vechiul Regat şi Basarabia, au cursul îndreptat în general dela NV spre SE, adică aproape perpendicular pe direcţia vânturilor dominante: Crivăţul şi Austrul. Pentru acest considerent, dacă lunca lor ar fi acoperită din nou cu pădure, li s'ar micşora iuţeala şi s'ar împiedica evaporaţia. Cu alte cuvinte s'ar forma nişte perdele de mari proporţii, cari pe lângă ocrotirea culturilor agricole contra secetei, ar contribui la buna stare a regiunei prin producerea lemnului necesar pentru nevoile populaţiei şi pentru industrie, ar înfrumuseţa ţara şi ar contribui larg la apărarea naţională. Ar contribui apoi la consolidarea malurilor şi la păstrarea apelor limpezi, oprind pe loc mâlul, care altfel ar fi cărat şi depus pe ogoare sau la gurile Dunării.

De adăpostul acestor fâşii de pădure s'ar putea folosi toţi agricultorii mari şi mici din vecinătate, fără să mai fie nevoiţi să-şi sacrifice o parte din moşie, pentru înfiinţare de perdele, după regulele cunoscute. E un dar, ce li s'ar putea face forţat de natură, pe care puţini au stăruit până acum să-l folosească.

Ca să înfiinţăm asemenea perdele pe prundişurile din lunca râurilor noastre, e lucru destul de uşor.

In mod natural ştim că luncile râurilor sunt populate cu zăvoae de salcie, plop şi anin, în care pot creşte foarte bine frasinul, ulmul şi stejarul (Q. pedunculata).

Dacă se opreşte păşunatul şi se fac oarecare lucrări de ameliorare în cursul albiei (pinteni şi leşi) aninul, salcia şi plopul încep să se instaleze curând pe cale naturală. Treptat, treptat stabilindu-se zone de linişte, prundişul începe să se acopere cu mâl în timpul viiturilor şi solul se ameliorează văzând cu ochii.

De acum înainte masivul se închide repede. Rămâne numai ca silvicultorul să vină la timp şi să ajute reinstalarea pădurei şi înobilarea ei prin plantaţiuni cu plop de Canada, frasin, ulm şi stejar (Q. pedunculata) în gropi umplute cu pământ bun de împrumut luat din vecinătate.

E o lucrare de proporţii mai mari decât ne închipuim la prima vedere, care se poate face uşor, ieftin şi repede şi care se cere cât mai curând înfăptuită, astăzi când lemnul s'a împuţinat şi este atât de mult cerut pe piaţă şi când avem atâtea terenuri neproductive în lunca mănoasă a râurilor noastre.

Nu mai vorbim de binefacerile, ce s'ar aduce numai prin prezenţa acestor făşii de pădure, agriculturei.

Majoritatea terenurilor inculte din lunca râurilor aparţin însă la alte categorii de proprietari decât Statul. Ca urmare împădurirea lor s'ar înfăptui ceva mai greu, fiindcă ar veni şi interese particulare în jos. Spe a preîntâmpina aceste inconveniente se impune o pregătire intensă a opiniei publice şi o conlucrare a tuturor autorităţilor publice din raza ţinuturilor: administrative, silvice şi agricole şi suntem convinşi că pe această cale în scurt timp roadele nu vor întârzia să se arate.

PERDELELE DE PROTECŢIE

de *I. I. Marinescu*
Ing. Isp. g-l silvic

Sporul de umiditate, pe care pădurea îl întreţine în jurul ei, este hotărîtor pentru agricultură în lunile de vară. Faptul, însă contestat de unii extremişti, a convins oficialitatea, iar Statul s'a văzut silit să impună şi să încurajeze creearea perdelelor de protecţie, ca cel mai bun mijloc de siguranţă şi regularitate pentru producţia agricolă.

In evoluţia noastră economică, dela faza pastorală la cea agricolă extensivă, pădurea a fost un obstacol, pe care populaţia l'a înlăturat uşor, iar sporul de producţie al primilor ani a încurajat defrişerile, tocmai acolo unde compoziţia geologică şi mineralogică a solului impunea contrariul.

Grânarul Ţării: Câmpia Munteniei, jumătatea sudică a Moldovei şi Basarabiei, este cuprins în climatul pontic, caracterizat printr'o umezeală foarte redusă cu 300—500 mm precipitaţiuni, cu temperatura depăşind 22° şi cu extreme maxime până la 27°. Deci condiţiuni grele pentru o producţie regulată şi sigură, ce se cere realizată într'o epocă foarte critică.

Aşezarea geografică şi jocul elementelor climatice, se fac simţite în mod hotărîtor aci unde pulsează viaţa agricolă şi toate nădejdiile — economice şi financiare — pentru un an întreg.

Grânele formează mai mult de jumătate din bogăţia şi producţia noastră, urmată de ţiţei şi păduri. Antagonismul dintre agricultură şi pădure, se transformă aci într'o inexorabilă colaborare.

Inceputurile din Sudul Dobrogei şi din Bărăgan au dovedit necesitatea perdelelor de protecţie, legiferată prin încurajări avantajoase.

Problema este complexă şi realizarea ei cere: răbdare, colaborare, sprijinul Statului, iar nouă adâncă înţelegere a elementului social-economic, determinant pentru încrederea, cu care cei interesaţi, trebue să privească latura silvică.

Timpul în care trebuie realizat acest mare canevas de perdele, destinat să apere culturile agricole, spre a asigura un spor de umezeală în sol, la deschiderea vegetaţiei şi în aer pe timpul critic al desvoltării şi coacerii, cere răbdare.

Păstrând proporţiile şi respectând limitele fiecărui câmp de activitate profesională, colaborarea va impune şi va avea efecte salutare.

Intre pom şi arbore, este o diferenţă şi respectul ei trebuie să ajute la înfăptuirea acestui mijloc de apărare. Unele precizări sau imixtiuni cuprinse în lege, sunt generatoare de conflicte, cari trebuesc evitate, pentru ca acţiunea silvică să se desfăşoare fără greutăţi.

Jurisdicţiunea viticulturii în cultura nucului, nu trebue să constituie o analogie, pe care totuşi o vedem iniţiată sub forma excluderii perdelelor dela un sistem de supraveghere şi îndrumare silvică. Este prea vast câmpul agriculturii, dar cu efecte înregistrate anual, faţă de ariditatea celui forestier, cu efecte vizibile după decenii, pentru ca să se mai nască o nouă epocă de fricţiuni dăunătoare. Regimul silvic al perdelelor de protecţie este impus şi urmărit de cerinţele apărării naţionale, la care colaborarea nu trebue să fie stingherită.

Rentabilitatea agriculturii este mică şi fluctuaţia produselor ei, determinată în largă măsură şi de factorii climaterici, obligă Statul la asistenţă şi ajutor efectiv.

Executarea perdelelor, faţă cu suprafaţa destul de mare a regiunei unde ele sunt necesare, presupune un plan de lucru, cu orientare precisă şi realizare corespunzătoare cerinţelor, cari să încadreze toată acțiunea productivă a nației, fără greutăți de ordin procedural sau practic. Micul agricultor, ca orice cetățean de altfel, are o justificată teamă de procedura autorității administrative, fiscale, agricole sau silvice.

Codul silvic și legiuirile noi, prevăd încurajeri speciale pentru împăduriri, chiar sub forma elementară a perdelelor de protecție.

Curentul nou de economie dirijată, obligă la susținerea acestei opere de imens interes local și general.

Gratuitatea puieților, este o condiție esențială și inițială, alături de scutirile de impozite, pe perioade destul de lungi. Producția pepinierelor silvice ale Statului, trebuie organizată deci ca să poată satisface și aceste cerințe în timp scurt și în mod lesnicios, pentru ca cei interesați să se vadă îndemnați. Indrumarea și dirijarea plantației, cu cel mai înțelegător gând de ajutor din partea agenților silvici locali, este o necesitate, iar premiile anuale, pentru cele mai reușite perdele și prime de muncă celor ce au condus lucrările, constituesc o altă condiție a reușitei.

Perdeaua de protecție ia culturii agricole o suprafață ce poate varia dela 1—10%, iar efectele materiale se vădesc încet. Proprietarul cere însă un folos și dela producția lemnoasă a arborilor cultivați în perdea. Aci asistența silvică este hotărîtoare. Autoritatea diriguitoare a treburilor silvice, trebue să să privească cerințele îndreptățite cu cel mai bun gând de ajutor, tratându-le sub un regim preferențial, tranzitoriu, pentru ca cei ce cred în utilitatea perdelelor de protecție să nu fie descurajați de rigorile, rău înțelese, șicanator aplicate sau cu restricții, cari anihilează cele mai bune intenții. Aci cel puțin, regimul silvic să însemneze efectiv asistență și sprijin. Este timpul să dăm ideii de regim sensul adevărat creator pentru ca silvicultura să nu mai fie privită ca regim represiv.

Perdelele de protecție constituiesc punctul de convergență al unui întreit interes de apărare națională, agricultură și silvicultură.

Schutzwaldstreifen

Les rideaux de protection

Le problème de la protection des champs labourés et des pâturages par des rideaux de végétation forestière a préoccupé la sylviculture roumaine dès son commencement. Depuis quelques années, la question a été remise en discution. En 1936 on en a discuté amplement au congrès de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie. Des réalisations pratiques ne manquent pas un peu partout.

Repondant à l'enquête ouverte par notre revue, trois de ses collaborateurs ont tenu à exprimer leurs oppinions.

Deux d'entre eux (Mrs. Moldovanu et Marinescu) font tout d'abord une discution générale sur le rôle de ces rideaux de protection. Puis ils montrent qu'il faut bien étudier le problème avant de partir au travail. Ils demandent un programme précis de travail, le concours et des mesures officielles qui puissant stimuler les proprietaires des terrains à boiser et un régime pas trop restrictif quant à l'utilisation du bois produit par les rideaux.

Le troisième (Mr. Rădulescu) envisage la question du boisement des surfaces sabloneuses et incultes au long des rivières, qui constitueront de véritables rideaux pour les champs avoisinés et de sources de richesse pour leurs proprietaires.

CRONICA

EXTERNA

● Din nou „Direction générale des Eaux et Forêts".

Intr'o notă precedentă (pag. 211), am arătat nemulţumirea provocată în lumea silvicultorilor francezi, prin numirea D-lui Colomb numai ca „Directeur des Eaux et Forêts".

Printr'un decret recent (18 Ianuarie 1939) se revine la titulatura de „Directeur général". Corpul silvic francez, vede cu satisfacţie în acest act, repunerea Administraţiei forestiere în situaţia carecum de preponderanţă faţă de celelalte Direcţiuni din cadrul Ministerului de Agricultură, situaţie pe care o justifică tradiţia şi marea şi continuu crescânda însemnătate a economiei forestiere în viaţa materială a naţiunii.

(După R. d. E. et F. 1938/62). (32)

● Problema lemnului ca material gazogen de actualitate şi în Rusia

Se ştie că Rusia este depozitara fericită a unor imense rezerve de petroleu şi una dintre marile producătoare din lume ale preţiosului aur negru. Cu toate acestea — deşi s'ar părea bizar — există şi acolo, în unele împrejurări deosebite, o preocupare serioasă de folosire a lemnului ca material gazogen pentru punerea în mişcare a motoarelor. Este vorba, anume, de marile exploatări forestiere industriale din ţinuturile îndepărtate ale Nordului. Intrebuinţarea maşinilor cu motoare cu explozie se face acolo pe o scară foarte întinsă pentru tăerea şi fasonarea lemnului, pentru construirea drumurilor de transport şi pentru transportul însuşi al lemnului. Procurarea derivatelor petrolifere (benzină, etc.) necesare motoarelor este legată de mari greutăţi (distanţe mari de transport, scumpete, etc.), încât se pune cu mare stăruinţă problema trecerii la motoarele cu instalaţiuni gazogene pentru lemn. După planurile marilor trusturi forestiere, ar fi urmat ca până la sfârşitul anului 1938 să se ajungă la 1100 automobile şi 600 autoşenile prevăzute cu atari instalaţiuni.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, VI. 268). (33)

● Avioane transatlantice din lemn.

Casa engleză constructoare de avioane „Albatros", a pus de curând la punct câteva tipuri de avioane, construite în întregime din lemn. S'a experimentat, astfel, cu foarte mulţumitoare rezultate un quadrimotor transatlantic Albatros, având motoare de 530 HP. Un al doilea albatros, cu o rază de acţiune de 6500 km, o viteză de croasieră de 320 km şi o încărcătură efectivă de 500 kg, este destinat liniei Europa—U.S.A. Pentru traficul intereuropean, a fost pus la punct un al treilea tip pentru transportul a 24 pasageri ziua şi 12 noaptea, având o rază de acţiune de 1.500 km.

Şi pentru o atare întrebuinţare, lemnul, prelucrat sub formă de contraplacaje speciale, lemn reconstituit, etc., a dovedit admirabile însuşiri. Rezistenţa sa este cel puţin tot atât de mare ca şi a metalelor; apoi, înlesneşte construirea şi repararea şi este un izolant prin firea sa faţă de căldură şi sgomot. Pentru a ajunge la calităţile cerute, prelucrarea lemnului presupune un anumit rafinament de industrializare. Această ramură a industriei lemnului are excepţional de promiţătoare perspective înaintea sa. Ea comportă o foarte interesantă şi folositoare specializare inginerească. Din punctul de vedere al culturii forestiere, această nouă cale de utilizare a lemnului pune noi şi interesante probleme: introducerea şi păstrarea în arborete de esenţe potrivite pentru derulare şi creşterea lor îngrijită pentru un atare scop (trunchiuri cât mai pline, creşteri cât mai regulate, ferire de noduri şi vătămări, etc.).

(In parte, după R. des E. et F. 1938/1041). (34)

● Şi ciment de lemn.

In statul Oregon (U. S. A.) s'au făcut încercări de pardosire a grajdurilor sistematice de vite, cu un ciment rezultat dintr'un amestec de rumeguş de ferestrău şi ciment. După o folosire de peste 20 de ani, pardoseala respectivă s'a dovedit deosebit de mulţumitoare, nearătând aproape nici-o urmă de întrebuinţare. Afară de aceasta ea oferă multe avantajii: mai călduroasă, nealunecoasă, higienică. Grosimea unei astfel de pardoseli este, obişnuit, cam de 4 cm. In prezent i se dă o atenţiune din ce în ce mai mare.

(După Z. f. Wfw., VI, 207). (35)

● „Pomul de Crăciun“ ca sursă de venit în America.

După anumite aprecieri, comerţul de pomi de Crăciun ar avea drept obiect în Canada cca. 5.000.000 bucăţi anual, plus cca. 500.000 bucăţi tăiate în delict. Venitul fermierilor de pe urma acestui articol ar depăşi 500.000 (cca 100.000.000 lei) dolari pe an. Valoarea materialului exportat s'a urcat în 1937 la 509.407 dolari.

In Statele-Unite, pomul de Crăciun constituie deasemenea obiectul unui întins comerţ şi export. Pentru a se feri pădurile de vătămare prin extracţia de atari arboraşi, legile americane sunt foarte aspre. Se pretinde, anume, ca şi la noi, un fel de adeverinţă de provenienţă.

Cât priveşte problema pentru condiţiunile româneşti, foarte interesante observaţiuni şi propuneri face D-l Ing. I. Moga în „Viaţa Forestieră“ 1938, pag. 456—7.

(După Z. f. Wfw. Bd. VI, 273). (36)

doilea albatros, cu o rază de acţiune de 6300 km, o viteză de croasieră de 320 km şi o încărcătură efectivă de 500 kg, este destinat liniei Europa—U.S.A. Pentru traficul intereuropean, a fost pus la punct un al treilea tip pentru transportul a 24 pasageri ziua şi 12 noaptea, având o rază de acţiune de 1.300 km.

Şi pentru o atare întrebuinţare, lemnul, prelucrat sub formă de contraplacaje speciale, lemn reconstituit, etc., a dovedit admirabile însuşiri. Rezistenţa sa este cel puţin tot atât de mare ca şi a metalelor; apoi, înlesneşte construirea şi repararea şi este un izolant prin firea sa faţă de căldură şi sgomot. Pentru a ajunge la calităţile cerute, prelucrarea lemnului presupune un anumit rafinament de industrializare. Această ramură a industriei lemnului are excepţional de promiţătoare perspective înaintea sa. Ea comportă o foarte interesantă şi folositoare specializare inginerească. Din punctul de vedere al culturii forestiere, această nouă cale de utilizare a lemnului pune noi şi interesante probleme: introducerea şi păstrarea în arborete de esenţe potrivite pentru darulare şi creşterea lor îngrijită pentru un atare scop (trunchiuri cât mai pline, creşteri cât mai regulate, ferire de noduri şi vătămări, etc.).

(In parte, după R. des E. et F. 1938/1041). (34)

● Şi ciment de lemn.

In statul Oregon (U. S. A.) s'au făcut încercări de pardosire a grajdurilor sistematice de vite, cu un ciment rezultat dintr'un amestec de rumeguş de ferestrău şi ciment. După o folosire de peste 20 de ani, pardoseala respectivă s'a dovedit deosebit de mulţumitoare, nearătând aproape nici-o urmă de întrebuinţare. Afară de aceasta ea oferă multe avantajii: mai călduroasă, nealunecoasă, higienică. Grosimea unei astfel de pardoseli este, obişnuit, cam de 4 cm. In prezent i se dă o atenţiune din ce în ce mai mare.

(După Z. f. Wfw., VI, 207). (35)

● „Pomul de Crăciun“ ca sursă de venit în America.

După anumite aprecieri, comerţul de pomi de Crăciun ar avea drept obiect în Canada cca. 5.000.000 bucăţi anual, plus cca. 500.000 bucăţi tăiate în delict. Venitul fermierilor de pe urma acestui articol ar depăşi 500.000 (cca 100.000.000 lei) dolari pe an. Valoarea materialului exportat s'a urcat în 1937 la 509.407 dolari.

In Statele-Unite, pomul de Crăciun constituie deasemenea obiectul unui întins comerţ şi export. Pentru a se feri pădurile de vătămare prin extracţia de atari arboraşi, legile americane sunt foarte aspre. Se pretinde, anume, ca şi la noi, un fel de adeverinţă de provenienţă.

Cât priveşte problema pentru condiţiunile româneşti, foarte interesante observaţiuni şi propuneri face D-l Ing. I. Moga în „Viaţa Forestieră“ 1938, pag. 456—7.

(După Z. f. Wfw. Bd. VI, 273). (36)

● Intâietatea arborelui german.

Din inițiativa și cu conlucrarea personală a Führer-ului, Berlinul este supus unei radicale transformări. Germanii sunt hotărîți ca să facă din el, cel mai modern oraș din lume. Și aceasta, în scurt timp.

Intre altele, se deschid artere de mare circulație, judicios dispuse și construite după cele mai moderne concepțiuni în materie de circulație. Deasemenea, se creiază parcuri noi și mari pentru reconfortarea fizică și sufletească a poporului. Nota particulară a chestiunii rezidă în aceia, că nu vor fi tolerați, în aceste viitoare parcuri, decât arborii, arbuștii și plantele indigene.

Iată cum concepția rasistă a guvernării național-socialiste, are resfrângeri în întreaga viață germană. Lucrul stă, de altfel, în concordanță cu concepția modernă în materie de cultură forestieră.

(După relatarea D-lui Prof. V. Stinghe). (37)

● Noi specii forestiere pentru fabricația celulozei.

Celuloza este corpul fundamental din compoziția tuturor lemnelor. Cu toate acestea, puține sunt speciile utilizate în industrie pentru separarea acelei celuloze în vederea fabricației mătasei artificiale, etc. (la noi: molidul, bradul, fagul). Cauza rezidă în aceia că lemnul variază foarte mult, după specii, în ceeace privește mulțimea de compuși secundari legați cu celuloza (de ex.: lignină, gume, rezine, amidoane, zaharuri, etc.). Pentru fiecare dintre speciile lemnoase utilizată astăzi în fabricație există unul sau chiar mai multe procedee de separare industrială a celulozei. Cerința esențială a unui procedeu oarecare este, doară, de a fi cât mai economicos cu putință.

Profesorul Hägglund din Suedia a reușit să pună la punct un procedeu industrial de separare a celulozei din mesteacăn în vederea fabricării de fibre și mătase artificială. Descoperirea respectivă este de o însemnătate deosebită pentru economia suedeză. Pădurile țării respective conțin 16—17% specii de mesteacăn, al căror lemn nu găsea până acum decât o întrebuințare limitată.

Când se va afla și la noi cercetătorul, care să stabilească un procedeu de valorificare a marilor cantități de papură ce putrezesc fără nici-un rost, an de an, în Delta noastră ?

(In parte, după R. des E. et F. 1938/1039). (38)

● Nucul în Crimea.

Datorită climatului său potrivit, Crimeea reprezintă între altele și o patrie a nucului bun (Juglans regia). Cu toate împrejurările excepțional de grele prin care a trecut și ținutul respectiv în ultimele decenii de revoluție și viață sovietică rusească, numărul lor este impozant: cca 36.000 de bucăți. El se află localizat, în grupe sau indivizi izolați, pe coasta sudică și pe dealurile învecinate.

Rasa respectivă ar fi, după cercetările Institutului agronomic local, dintre cele mai bune. Astfel, comparând nucile de Caucaz, de Asia centrală și franțuzești cu cele locale se ajunge la următoarele cifre, reprezentând procentul sâmburilor din volumul total: 28%; 37%; 43,7% şi 47,8%. Apoi sâmburii respectivi se deosebesc prin conţinutul lor ridicat în grăsime şi albumină.

Producţiunea anuală a pomilor cu totul neîngrijiţi — cum sunt astăzi — se ridică, în mijlociu, la 100 kg, putând să ajungă uneori până la chiar 200 kg de individ.

(După Z. f. Wfw., Bd. VI, 269). (39)

● Protecţia naturii şi în Africa.

Acţiunea omului de distrugere şi de falsificare a naturalului a mers atât de departe, încât o puternică reacţiune s'a produs cam dela începutul secolului nostru pentru a se salva ceea ce se va mai putea salva. In ţările civilizate s'au constituit comitete, asociaţiuni pentru instituirea de rezervaţiuni şi în general pentru protecţia naturii, în scopul de a se salva dela pieire plantele şi animalele devenite rare. Acţiunea statului a intervenit şi ea în aceasta direcţiune, făcându-se din ce în ce mai simţită.

Iată că vine şi rândul ţinuturilor coloniale. De curând, guvernul englez a luat iniţiativa de a reuni la Londra, în decursul anului 1939 o conferinţă pentru protecţia faunei şi florei în Africa şi Asia tropicală. Au fost invitate guvernele ţărilor, având posesiuni în aceste părţi ale lumii.

Franţa, care are deja un Comitet naţional pentru protecţia naturii în teritoriile de peste mări, a fixat o impozantă delegaţie, compusă dintr'un preşedinte (D-l M. Ducrocq), trei membrii şi 9 experţi ştiinţifici şi cinegetici.

(După R. des E. et F. 1939, 62). (40)

● Staţiune pentru studierea efectelor împăduririi asupra regimului apelor în Africa.

Guvernul Uniunii Sud-Africane a luat în considerare planul unei atari staţiuni, cea mai importantă în genul său în emisfera sudică, fiind vorba ca să se rezerve în acest scop o suprafaţă de cca 2000 ha.

Alegerea locului respectiv s'a făcut cu mare grije, aşezarea sa fiind socotită ca ideală. Ea va fi împărţită în mai multe secţiuni, în care se vor face încercări de incendiere, împăduriri cu felurite specii forestiere şi alte lucrări, încât problema să poată fi studiată în condiţiuni cât mai ştiinţifice.

(După R. des E. et F. 1939, 83). (41)

● Al VI-a Congres al Federaţiunii pireneană de economie montană.

S'a ţinut între 18 şi 21 August 1938, în Pirineii Orientali. Dintre cele 4 zile ale Congresului, numai prima a fost rezervată prezentării de referate, restul a fost folosit pentru vizite şi excursiuni.

Deschiderea Congresului s'a făcut la Perpignan, sub preşidenţia

D-lui Decan Paul Sabatier, membru al Institutului, asistat de primarul Orașului și de prezidentul Oficiului agricol județean.

Rapoartele prezentate se referă la agricultura montană, creșterea animalelor, pomicultură, viticultură, silvicultură, vânătoare, sporturi, ape termale, etc. Preocupările Federațiunii sunt, după cum vedem, foarte cuprinzătoare. Pădurea și silvicultura nu ocupă decât un loc modest in complexul vieții montane, atât de complexe în acea regiune. Din raportul respectiv prezentat, s'a putut vedea că pădurea se află intr'o stare nemulțumitoare, fiind departe de ceeace imprejurările ar cere dela buna sa acțiune protectoare și productivă.

După o discuțiune generală, congresiștii — să se noteze, neforestieri — „se trouvent entièrement d'accord pour souhaiter que le reboisement de la zone littorale et des garrigues soit activement poursuivi. On souhaite que ces travaux fassent l'objet d'une étroite surveillance des autorités locales, le personnel forestier étant en nombre trop infime pour assurer un tel service (1 brigadier, 1 garde pour l'arrondissement de Perpignan").

(După R. des E. et F. 1939, 64). (42)

● Programul de Studii al Școlii superioare de Silvicultură Tharandt

Pentru semestrul de vară 1939 sunt prevăzute:

1. Introducere in Științele forestiere:

Jentsch: Exerciții de introducere (2);

2. Științe de bază:

a) Științe de Stat: **Metzger**: Popor și Rasă (1); **Weddingen**: Economie politică (4);

b) Științe naturale: **Bavendamm**: Botanică sistematică forestieră, Partea a II-a (Sistem și Plante staționale) (2); Exerciții pentru determinarea de plante staționale forestiere (I. Plante cu flori) (1); **Grosskopf**: Introducere în Soluri și Știința stațiunii coloniale (1); **Huber**: Botanică sistematică forestieră, Partea I-a (specii forestiere) (3); Excursiuni botanice; **Sachsse**: Soluri P. I (4); Excursiuni; **Prell**: Zoologie forestieră (4); **Schreiter**: Geologie, P. II (2); Excursii și Laborator (2); **Wienhaus**: Chimie organică (3); **Wienhaus** și **Mühlsteph**: Laborator de Chimie (3).

3. Științe de Specialitate:

a) Forestiere: **Jentsch**: Administrație forestieră (3); **Mantel**: Seminar de Politică forestieră (1); Comerțul lemnului (2); Drept forestier, p. I (2); Idem, p. III (2); Istoria Dreptului forestier (1); **Peschel**: Drumuri; Tehnica strângerii lemnului (3); Exerciții topografice (2); **Prell**: Excursiuni zoologice; **Röhrl**: Dendrometrie (Creșteri) (2); Protecția pădurii în general (2); Exploatațiunea forestieră incl. Estimația forestieră (4); Amenajament, p. II (3); Exerciții Amenajament; **Rubner**: Silvicultură, p. II-a (4); Exerciții de Silvicultură; Exploatarea pădurii și Tehnologia lemnului, p. II (2); Istoria forestieră (2); **Sachsse**: Stațiune regională (1).

b) Diverse: Mantel: Drept vânătoresc (1); Exerciții de Drept forestier și vânătoresc (1); v. Vietinghoff: Economie piscicolă, p. II-a (1); Pasări și protecția lor (1).

4. Anexe:

Excursiuni generale; Huber: Conducerea lucrărilor științifice; Hugershoff: Fotogrametrie, p. II (2); Exerciții de Fotogrametrie, p. II-a (2); Calcule de Compensare și Măsurători collectrive (2); Lucrări mari de fotogrametrie forestieră (interior și pe teren) (4); Muhlsteph: Capitole speciale de chimia plantei și a lemnului (1); Prell: Inițierea in efectuarea de lucrări științifice proprii; Colocviu zoologic (1); Schmuntzsch: Exerciții gimnastice (4); Wienhaus: Laborator de chimia plantelor coloniale (3); Inițiere in efectuarea de lucrări științifice in domeniul Chimiei vegetale.

(După comunicarea Școlii respective). (43)

● „Pustiul Sahara va fi transformat în pădure.

In cercurile științifice din Europa se vorbește, serios, despre împădurirea deșertului Sahara. După exemplul lui Bremontier, care a plantat în Lande pini maritimi, e vorba să se aclimatizeze in Sahara arborele „Cactus giganteus“ din Mexic, o plantă caracterizată prin faptul că-i priesc terenurile uscate, lipsite de apă, arse de soare, unde nu poate crește nici o altă plantă. Aceste plante ating înălțimea de 18 metri și din cauza ramificațiilor constituesc adevărate tufișuri de 10 până la 12 metri înălțime. Unele din aceste plante sunt adevărate basinuri de apă și din firele lor se pot face pânze tari. O pădure din acești cactuși uriași e suficientă să transforme condițiunile climaterice ale Saharei, transformând cu totul acest deșert imens“.

(Reprodus după „Natura“, 1939, 72). (44)

● Problema carburanților naționali în Franța.

Către sfârșitul anului trecut, s'a constituit în cadrul Ministerului de Agricultură, un „Comitet de Direcțiune pentru studiul și utilizarea carburanților auxiliari de origină agricolă“. Președenția o are ministrul respectiv, asistat de directorul Apelor și Geniului rural. Atribuțiunile acelei Comisiuni sunt împărțite între diversele direcțiuni ale Ministerului, după afinitate. Astfel, problemele referitoare la producerea și prepararea combustibililor de origină forestieră cade în sarcina Direcțiunii Apelor și Pădurilor; cei de origină agricolă privesc Direcțiunea Agriculturii; Pentru Direcțiunea Apelor și Geniului rural au fost rezervate problemele referitoare la încercarea și folosiea combustibililor sau carburanților de origină agricolă, ca și la orientarea și adaptarea mașinismului agricol pentru folosirea de combustibili și carburanți naționali.

Spre scopul propus, Direcțiunile Apelor și Pădurilor și Agriculturii organizează centre regionale de inițiere, orientare și experimentare.

(După Decretul din 29 Noembrie 1938. R. des E. et F. 1938, 1055). (45)

● **Lemnul ca material gazogen în tracțiunea mecanică agricolă.**

O atare problemă a constituit obiectul unei comunicări făcută la 26 Oct. 1938 de d-l G. Coupan la Académie d'Agriculture din Paris.

După ce expune avantajele și desavantajele noului combustibil, din punct de vedere tehnic și economic, particular și național, D-sa ajunge la concluzia că se cuvine a fi puse în mișcare toate forțele pentru familiarizarea problemei în cercurile decisive în materie.

In ceeace privește industria franceză de tractoare cu „gaz de păduri", D-sa opinează că aceasta ar avea datoria: „nu numai de a adapta la tractoare pur și simplu unul sau mai multe tipuri de motoare proprii pentru folosirea mulțumitoare a gazului, ci mai curând de a afla anumite mașini complete care să corespundă sub toate raporturile nevoilor exploatațiunilor noastre, trebuințelor impuse de procedeele noastre de cultură".

In legătură cu problema de mai sus conducătorul unui mare domeniu agricol din Seine-et-Meuse arată că utilizează mulțumitor, de trei ani, un camion Panhardt (8 t.) și un tractor Mac-Cormis 10/20, prevăzute cu gazogene pentru lemn.

Camionul ar consuma la 100 km 1 sac de cărbuni, care costă 30 frs., ceeace ar corespunde la 25—30 l. benzină, adică 75—90 frs. Tractorul consumă 1½ sac pentru 9 ore de lucru, ceeace revine la 46 frs. față de 70—80 l. benzină, adică cel puțin 200 frs.

Pentru noi, țară producătoare și exportatoare de petrol, s'ar părea că preocupări de asemenea natură n'ar avea rost. Se știe însă că rezervele noastre de petrol sunt limitate și aproape pe fund.

(După R. int. de Bois, 1938, 392). (46)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

Stabilizarea pieții lemnului

Repriza pieții internațională a lemnului, începută la sfârșitul anului 1938, s'a menținut până la jumătatea lunei Martie a. c. Criza politică, care a provocat o încordare generală, a turburat operațiile și a încetinit cadența vânzărilor.

Prețurile au continuat să prezinte tendința de urcare, mai ales că în cursul lunei Aprilie a. c. au încercat noi majorări. Listele de prețuri rusești publicate în Belgia și Olanda, ca și ofertele individuale prezentate cumpărătorilor englezi au fost majorate cu cca. 10 silingi/M^3 (cca. 80 lei/^{3}).

Din toamna anului 1938, când prețurile au atins nivelul cel mai scăzut și până în cursul lunei Aprilie a. c., majorarea prețurilor variază între 32 sh—35 sh/Sdt., adică reprezintă cca. 300—350 lei m^3.

Nivelul actualelor prețuri, observă *Informations Economiques* CIB din 20 Aprilie a. c., *trebue considerat ca fiind normal, și orice nouă majorare a prețurilor trebue exclusă, deoarece numai în acest mod se vor putea evita reacțiuni desagreabile.*

Situația vânzărilor făcute de țările producătoare este destul de bună, deoarece mai bine de jumătate din cantitățile oferite de Suedia, Finlanda, Rusia și Polonia au fost deja plasate

După toate aparențele, oferta de lemnărie pare în acest an mult mai mică decât cererea, iar buna desvoltare a pieții lemnului este condiționată de situația politică generală.

Anglia a acoperit aproape jumătate din nevoile sale. Olanda și Belgia aproape 2/3 iar Franța numai 1/3.

Exportul european de lemnărie în lunile Ianuarie și Februarie a. c.

După datele statistice culese de C. I. B. (Comité International du bois) și publicate în Raports Mensuels du C. I. B. No. 2 din 10 Aprilie a. c. exportul total de lemnărie provenind dela cele 12 țări exportatoare din Europa, în lunile Ianuarie și Februarie din anii 1935, 1936, 1937, 1938 și 1939 se prezintă după cum urmează (în metri cubi):

	1935	1936	1937	1938	1939
Norvegia	29.699	36.630	35.680	34.008	32.967
Suedia	273.087	360.456	258.530	264.625	289.059
Finlanda	252.308	364.074	200.601	171 956	220.156
Estonia	31.038	16.266	9.171	8.488	13.320
Letonia	140.568	109.912	106.186	114.199	78.797
Lituania	15.617	13.206	32 332	22.659	24.543
U. R. S. S.	132.837	142 611	101.012	41.954	69.556
Polonia	399.882	449 488	313.854	399.697	324.663
Cehoslovacia	440.114	333.152	299.945	399.717	333 229
Austria	299.661	296 032	365.688	290.320	3.840
Jugoslavia	174.294	100.299	223.052	207.609	242.632
România	127.743	145.995	252.243	179.531	245.940
	2.317.719	2.368.181	2.198.244	2.985.711	3.914.573

Exporturile din 1938 și 1939 reprezintă cantități aproape îndoite față de cantitățile exportate în 1935, 1936 și 1937.

Austria-Germania a mai exportat în 1939 numai cantitatea de 3.840 m³ față de 399.717 m³ exportați în 1938.

Piața lemnului românesc

Din cifrele de mai sus, rezultă că în anul 1939 am exportat cu 40% mai mult decât în 1938.

Pentru a ne face o idee mai precisă de orientarea actuală a pieții lemnului românesc, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate in diferite țări in lunile Ianuarie și Februarie din anii 1935—1939 (în metri cubi):

	1935	1936	1937	1938	1939
Anglia	484	186	44.824	2.110	14 188
Franța	220	1.200	774	34	514
Germania	23.912	22.936	14.572	12.078	34.376
Ungaria	17.624	32.296	23.418	14.244	32 556
Italia	2.082	—	98	588	6.418
Grecia	22.286	4.954	10.066	3.674	2.064
Palestina	20.244	8.880	20.488	18.896	25.692
Egipt	3.130	13.854	6.214	8.254	11.762
Diverse	—	—	—	—	—
	100.634	95.654	156.278	74.858	138.896

Compararea cifrelor de mai sus apare destul de concludentă, pentru a putea stabili piata probabilă a lemnului românesc în acest an.

— Exportul în Anglia hotărăște asupra exportului general forestier al României.

— S'au majorat cantitățile exportabile în Anglia, Germania, Ungaria, Italia, Grecia, Palestina și Egipt.

Din cauza cererilor foarte mari de lemnărie ce ne vin din partea Germaniei și Angliei, stocurile de materiale din Bucovina sunt lichidate în întregime, iar prețurile lemnului rotund au încercat mari majorări.

La cererile de mai sus, se adaugă cererile masive ale Ungariei, care în primele 2 luni din acest an a importat din România cu 250% mai mult decât în acelaş interval din anul precedent. Fabricele de cherestea din Transilvania sunt ocupate cu efectuarea comenzilor pentru Ungaria, Elveția, Germania și Anglia.

Orientul apropiat, Grecia și Italia, avizate mai mult la producția fabricilor de cherestea din Moldova și Transilvania de Est, nu pot găsi mărfuri suficiente și prompte.

Față de cererile masive și susținute ce ne vin din Mediterană cât și din Vestul Europei, oferta fabricelor noastre de cherestea este mult mai mică.

Fabricanții noștri, mici și mari, nu mai caută clienți prin porturile de încărcare, și acceptă comenzile punând condițiuni tot mai grele pentru cumpărători.

Sortarea cherestelei de rășinoase a rămas tot atât de slăbită ca și in anul trecut.

Prețurile cherestelei de rășinoase au suferit ușoare majorări.

Cheresteaua de brad, tip Egipt în specificație, s'a vândut în ultimele săptămâni cu 1750—1800 lei/m^3. fob Galați.

Angajamentele pentru Orientul apropiat, au fost slăbite într'o mică măsură de faptul că unii cumpărători din Egipt, clienții obișnuiți ai României, au angajat 20.000—30.000 m^3. cherestea de rășinoase din Slovacia și Jugoslavia cu 3—4 sh./m^3. mai eftin decât din România.

Cercurile noastre conducătoare caută soluții pentru a îmbunătăți cursul lirei sterline pentru exportul în Orient, astfel încât să se poată obține un preț mai mare în lei, și fabricanții de cherestea să fie tentați de a angaja mai mute partide de lemnărie pentru Mediterana orientală.

Prețurile cherestelei de foioase și foioase au fost revizuite de UGIR. — secția forestieră — în ședința comitetului de direcție ținută la 25 Aprilie a. c., aducându-se unele reduceri pentru cheresteaua de fag cu destinația Egipt și Grecia și majorându-se prețurile cherestelei de rășinoase cu destinația Anglia.

Tratate comerciale importante pentru economia lemnului românesc

Tratatul germano-român.

In mijlocul tensiunii politice dela sfârșitul lunei Martie a. c., s'au dus tratative cu delegația economică germană. N'au lipsit greutățile inerente ce decurgeau din faptul că atmosfera generală politică era prea încărcată.

Tratatul economic cu Germania încheiat la 23 Martie la București privește între altele o colaborare intimă în problemele cari interesează economia lemnului din cele două state.

Articolul 1 din acest tratat economic stipulează:

— Acest tratat economic va privi înainte de toate

2. a) desvoltarea economiei românești a lemnului și a pădurilor

b) constituirea societăților industriale și agricole atâtea cât vor fi necesare în raport cu aliniatul 2 a).

Cercurile noastre economice *românești* sunt convinse că în baza acestui tratat, multe capitaluri germane vor fi investite în instalații de transport și fabrici moderne de cherestea cari să privească în special masivele forestiere rămase încă inaccesibile.

Germania dispune astăzi de 18,4 milioane Ha. păduri situate în vechiu Reich, Austria, Memel, regiunea Sudeților și protectoratul Boemiei și Moraviei. Procentul păduros al acestui mare imperiu este de 29,1%, iar cota parte pe cap de locuitor este de 0,22 Ha.

Deși dispune de suprafețe mari de pădure și bine îngrijite, Germania duce o politică de conservare a pădurilor sale. Pentru anul 1939 și-a asigurat aprovizionarea cu lemnărie, încheind tratate economice cu Finlanda, Jugoslavia, Polonia, Letonia și Lituania.

Tratatele economice încheate de Germania vor influența asupra cumpărăturilor de lemn din acest an.

Piața lemnului european, remarcă Internationaler Holzmarkt, datorită influenței exercitate de cumpărăturile germane de lemn, va înregistra un mers liniștit și egal, adică se va stabiliza pentru mai multe luni.

Tratatul economic româno- englez

La 11 Mai a. c. a fost parafat noul acord economic româno-englez, care are o importanță tot atât de mare pentru economia noastră generală ca și acordul de mai sus.

Referitor la lemn, acordul prevede:

„Guvernul regal Român va lua dispozițiuni a simplifica sistemul de control al exportului, pentru a înlesni exportul lemnului în Regatul Unit".

Anglia, după cum am arătat în cronicele din anii precedenți, este cel mai mare importator din Europa, deoarece absoarbe aproape jumătate din întreg exportul european de lemnărie.

Prezența cererilor de lemnărie din Anglia echivalează cu reducerea exportului în celelalte țări, deoarece aceste cereri reprezintă cantități ce depășesc posibilitățile imediate ale fabricelor noastre de cherestea.

Redresarea pieții lemnului nostru în 1936/37 a fost hotărîtă de către cererile engleze. Această redresare are loc și în anul curent.

In prezent, cererile numeroase ce ne vin din Anglia, va produce o nouă redresare a pieții lemnului românesc.

In baza acordului de mai sus, Consiliul de Miniștri a dat autorizaţie societăţii engleze „Timbex Limited" de a funcţiona în România şi de a-şi stabili un sediu secundar la Bucureşti, având sediul exploatărei in Comuna Cloşani, jud. Mehedinţi.

Reorganizarea Casei Pădurilor şi măsurile necesare pentru redresarea economiei forestiere

Infiinţarea Direcţiei Comerciale a Pădurilor Statului.

Prin noua lege de organizare a Ministerului Agriculturii şi Domenillor, Casa Pădurilor Statului a fost aproape în întregime reorganizată, şi transformată în Direcţie Comercială a Pădurilor Statului.

Titularul acestei Direcţii, D-l Inginer Inspector General silvic Petre Ioan, a adus un program de lucru, studiat şi verificat pe teren timp de aproape cinci ani, menit să amelioreze simţitor şi într'un scurt timp situaţia pădurilor ţării sub toate raporturile.

In acest program se asigură:

— exploatări cât mai raţionale şi rentabile,

— refacerea pădurilor degradate (direcţia ameliorărilor fiind inglobată în serviciul regenerării pădurilor din noua direcţie comercială a pădurilor statului),

— control sever, şi

— intervenţionismul statului în industria şi comerţul lemnului cu tendinţa naţionalizării integrale a economei forestiere.

Realizarea programului este în funcţie de fondurile pe cari Ministerul Finanţelor trebue să se pună la dispoziţia Direcţiei Comerciale a Pădurilor Statului.

Intervenţionismul statului în industria şi comerţul lemnului.

Exploatările forestiere din România au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor aşezate în ţară după 1880.

Până astăzi, oricine a putut să tae unde a vrut, cât a vrut şi a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea.

Producţia forestieră a pădurilor a ajuns până la 25—28 milioane m^3, tăindu-se de 2—4 ori mai multe răşinoase şi de 2—3 ori mai mult stejar.

Din studiul diferitelor aspecte ale organizării comerţului de lemnărie din România, rezultă că:

— până la războiul cel mare, exploatările forestiere, industrializarea şi comercializarea lemnului românesc au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru este deţinut în majoritate de elemente străine (Societăţi internaţionale, importatori, intermediari şi manipulanţi) cari sunt şi exponenţii lui.

— mulţi ani mărfurile CAPS-ului şi ale altor instituţii cu caracter public, au fost livrate într'o clasă mai bună datorită exigenţelor internaţionalilor cari au ştiut să realizeze cele mai mari câştiguri.

— lemnul rotund de tei, plop şi anin a fost vândut mulţi ani cu 30—100 lei/m^3. loco pădure, în timp ce intermediarii au realizat câştiguri de 400—500 lei/m^3.

— composesoratele, comunele şi obştiile de moşneni au pierdut cantităţi numeroase de materiale, deoarece le-au vândut diferiţilor străini la preţuri derizorii, iar devălmaşii, pentrucă profită cât de puţin după urma pădurilor lor, au desvoltat exploatările în delicte.

In scopul redresării producţiei forestiere, şi a realizării programului de mai sus, după urma căruia să profite proprietarii de păduri, populaţia şi statul, este necesar ca proprietarii de păduri să se constitue într'o asociaţie cooperativă, tutelată de stat, pentru a exploata, industrializa şi comercializa produsele principale şi secundare ale pădurilor din România.

Cunoscând că exportul de lemnărie este format în majoritate din răşinoase, asociaţia cooperativă ar cuprinde pentru început, pe marii proprietari şi producătorii de lemn de răşinoase.

CAPS-ul, Fondul Bucovinean şi Regna, trebue să fie fondatorii acestei asociaţii, şi, constituiţi într'un bloc românesc al lemnului, vor putea impune adevărata politică a lemnului nostru românesc.

UZINELE METALURGICE

TITAN, NADRAG, CALAN

voesc să angajeze, pentru Direcţiunea silvică din Lupeni a acestor întreprinderi, doi ingineri silvici tineri.

Doritorii se vor adresa la Sediul Central al Uzinelor în Bucureşti, Str. Clemenceau Nr. 3.

RECENZII

CĂRȚI

Forstliche Hochschule Hann. — Münden. 1868-1939. Festschrift zum 18. Februar 1939. Unter Mitarbeit der Institutsleiter, des Gaudozentenbundsführers und des Studentenführers und mit Unterstützung des Bundes und der Freunde und Förderer der Forstlichen Hochschule, herausgegeben vom Rektor der Forstlichen Hochschule. 98 S. mit 12 Abb.

Școala superioară de Silvicultură Hann.—Münden. 1868—1939. Volum festiv la 18 Februarie 1939. Editat de Rectoratul Școlii superioare de Silvicultură, în colaborare cu Șefii institutelor, cu Conducătorul Asociației Docenților regionali, cu Conducătorul Studențimii și cu sprijinul Asociației Prietenilor și Protectorilor Școlii superioare de Silvicultură. 98 pag. cu 12 fig.

Nevoia unei mai potrivite rânduieli a îndemnat autoritățile superioare ale Reich-ului să transforme Școala Superioară de Silvicultură dela Hann.-Münden în Facultate forestieră și să o incorporeze, cu începere dela 1 Aprilie 1939, la Universitatea dela Göttingen. Noua instituțiune ar fi să primească și moștenirea celei mai vechi instituțiuni de cultură forestieră universitară care este Facultatea forestieră a Universității Giessen, desființată pe ziua de 1 Noembrie 1938, din aceiaș considerațiune amintită mai sus.

Acest eveniment, care nu poate fi privit ca un act de lichidare, ci ca o nouă orientare și mai departe desvoltare a unei vechi și glorioase tradițiuni, dă prilej Rectoratului Școlii dela Hann.-Münden să organizeze o sărbătorire universitară la 18 Februarie 1939. In acest fel, s'a voit să se facă și o retrospecție a drumului parcurs de acea Școală in cei 70 ani ai săi de existență.

Publicația de față, orânduită în vederea acelei sărbătoriri, ne prezintă lucrurile într'o formă pe care n'o putem îndeajuns recomanda. Intr'adevăr, o lucrare analoagă, în împrejurările românești, ar pune punctul de greutate pe latura discursivă și sentimentală, atât de puțin folositoare. Cea de față poate fi privită foarte bine ca o lucrare de istorie forestieră cu caracter științific. Orânduitorul și colaboratorul celei mai însemnate părți, Domnul Profesor Dr Dr. Köstler, Rector în ultimii trei ani a Școlii, este, de altfel, unul dintre cei mai reprezentativi cercetători în materie de economie și istorie forestieră, din generația tânără germană. In paginile Revistei noastre, au fost recenzate de noi câteva din lucrările Domnieisale mai importante 1).

Pentru felul logic şi clar cum e dispusă materia, menţionăm părţile sale echilibrat desvoltate:

Evoluţia Şcolii 1868—1939 (ca instituţie);

Invăţământul;

Cercetarea;

Rectoratul 1936/37—1938/39 (Raportul rectorului; Raportul Conducătorului Asociaţiei docenţilor regionali; Raportul Conducătorului Studenţimii; Rapoartele Institutelor).

Partea într'adevăr festivă este bogat reprezentată prin forma de prezentare: hârtie, literă, ilustraţiuni, etc.

Publicaţia rămâne înainte de toate, cum am mai spus, o lucrare de istorie forestieră cu caracter ştiinţific de o admirabilă sinteză şi uşoară orientare.

Infiinţarea Academiei forestiere dela Hann.-Münden in 1868 a fost urmarea succeselor militare şi politice cum şi întinderii teritoriale a Prusiei în anii precedenţi. La alegerea aşezării sale, s'a avut în vedere, între altele, şi abundenţa pădurilor din jurul oraşului, cât şi natura acestora, voindu-se, probabil, să se aibă o academie specializată pentru pădurea de fag spre deosebire de cea dela Eberswalde aşezată în ţinuturi de pin sau molid. Pe atunci învăţământul superior chiar era strâns legat de ideia practică. Amintim, de pildă, că pentru atari lucrări ca şi pentru cele de cercetare ştiinţifică, noua Academie a fost aproape dela început dotată cu 3 ocoale silvice (Lehrreviere).

Potrivit regulamentului din 1875, scopul academiilor acestora (Hann.-Münden şi Eberswalde) era în principal de a pregăti teoretic şi practic agenţii superiori trebuitori Administraţiei silvice a Statului. Idea de cercetare ştiinţifică era ignorată de acel regulament. Spre deosebire de universităţi şi alte şcoli superioare, academiile forestiere erau conduse directorial, adică în sensul unui führer, numit, fără colaborarea unui consiliu profesoral. Prin regulamentul din 1922, academiile au fost transformate în Şcoli superioare. Sistemului directoral i-a urmat rectoratul prin alegere şi colaborarea colegiului profesoral la conducere. Totdeodată, ele au căpătat dreptul de a acorda titlul de doctor. Din 1936/37, rectorul este numit de minister, ceeace stă în concordanţă cu principiile de conducere unitară a regimului naţional-socialist. In decursul evoluţiei sale, ideia transformării acestui aşezământ de învăţământ în facultăţi forestiere pe lângă una din universităţile învecinate, a fost adesea ori desbătută. Lucrul n'a putut fi împlinit decât în primăvara acestui an, după cum am mai arătat.

Primul director al Academiei respective a fost Gustav Hayer, până atunci profesor la Universitatea din Giessen.

Acestuia i-au urmat: August Bernhardt, Borggreve (care prin spiritul său veşnic opoziţionist şi-a creiat multe greutăţi), apoi, Weise, Riebel şi Fricke (mort în războiul cel mare). Dintre rectori citâm pe Oelkers, Mayer-Wegelin şi în sfâr-

---

1) Citâm, astfel:

a) Geschichte des Waldes in Altbayern. R. P. 1934/642;

b) Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa. R. P. 1935/401;

şit pe Köstler, deţinător al acestei demnităţi în ultimii trei ani.

Dintre componenţii corpului profesoral în începuturile sale, citǎm numele lui Knorr, Borggreve, Mitscherlich.

Multe alte ilustraţiuni ale ştiinţei şi şcoalei forestiere germane au conlucrat la creiarea unui bogat patrimoniu şi frumoase tradiţiuni de învăţământ, cu care instituţia respectivă se poate într'adevăr mândri. Nu putem să nu reamintim câteva dintre cele mai cunoscute nume pentru noi silvicultorii, ca: Abetz, Baader, Bernhadt, Borggreve, Büsgen, Dengler, Eberts, Eidmann, Fricke, Gehrhardt, Godbersen, Jentsch, König, Köstler, Mitscherlich, Oelkers, Weise, etc.

In primul an de funcţionare, au urmat cursurile 56 de studenţi.

Se înţelege, numărul acestora a variat între timp, cu împrejurările, cel mai mic fiind de 32 în per. 1890—94, iar cel mai mare de 167 în per. 1919—24 (în semestrul de iarnă 1920/21, chiar 211).

Pentru mediul german, ideia de învăţământ superior a fost totdeauna şi este cu deosebire astăzi inseparabil legată de aceia de cercetare ştiinţifică. La începutul lor, Academiile acestea de silvicultură, spre deosebire de universităţi şi şcoli superioare, aveau îndatoriri numai de învăţământ (de pildă regulamentul din 1868 şi 1875). Totuşi, această inferioritate n'a putut dura prea mult. Deja după primele decenii au început a se înfiripa iniţiative de cercetare ştinţifică din partea profesorilor de Ştiinţe Naturale, la început sub formă de „Colecţie", „Cabinet" şi însfârşit „Institut". Se înţelege, lucrurile s'au schimbat după ce Academia respectivă a fost transformată în Şcoală superioară. Catedrele de discipline forestiere propriu zise au fost cele mai întârziate în direcţia aceasta a cercetării ştiinţifice. Primul institut forestier a fost cel de Silvicultură (Waldbau), înfinţat în 1925. In scurt timp, i-au urmat cel de Tehnologia lemnului, Amenajament, Politică forestieră, Creşteri şi însfârşit cel de Vânătoare (1936). In total, fiinţează astăzi, bine organizate, 10 Institute de acestea ştiinţifice, independente din punct de vedere al activităţii, fiecare având fonduri bugetare proprii, conducere şi personal propriu. Sistemul acesta este, de bună seamă, cel mai bun, îngăduind libertatea de iniţiativă şi implicând totodată responsabilitatea şi putinţa de stabilire a meritelor. Pentru ca lucrul să fie deplin, ar mai fi trebuitor să se înfiinţeze încă două institute: de Transporturi şi Ştiinţa Muncii. Marea solicitudine pe care autorităţile superioare ale Reichului o manifestă faţă de cauză, cât şi spiritul de aprigă muncă ce însufleţeşte generaţiunile tinere ale Germaniei actuale, nu vor întârzia, de bună seamă, aducerea la îndeplinire şi a dorinţei acesteia.

Ultima parte a lucrării este consacrată dărilor de seamă privitoare la activitatea Rectoratului, Studenţimii şi Institutelor din anii de Rectorat ai Domnului Prof. Dr. Dr. Köstler (1936/37—1938/39). Din ele se reflectează claritatea şi noutatea ţelurilor şi apoi voinţa neînfrântă de înfăptuire. Iată, cea ce ne-ar trebui şi nouă atât de mult.

Ilie C. Demetrescu

JOFFE, IACOB. S.: *Pedology*. 1936. New Brunswick. New Jersey Rutgers University Press. Pg. 575.

Aşi vrea să fac un serviciu camarazilor mei recomandând atenţiei lor o carte de soluri atractivă ca o revistă, plină de conţinut ca un tratat nemţesc, scrisă cu o claritate matematică şi un simţ pedagogic de mare clasă, o carte veche de aproape trei ani şi totuşi cea mai nouă (ca să nu spun modernă) carte de soluri. Incepând cu o hartă care arată distribuţia solurilor pe suprafaţa pământului şi prezentarea pedologiei ca o ştiinţă de ştiinţa de sine stătătoare, face cetitorilor, în foarte scurte note biografice însoţite de fotografii (!), cunoştinţă cu marii reprezentativi cercetători ai pedologiei, creatori de şcoală şi de epocă (Fallou, Docuceav, Sibirtzev, Glinka, Hilgard, Ramann). Dealungul celor 575 de pagini (mici, circa 2000 litere pe pagină), în care se urmăreşte ideea centrală: naşterea şi evoluţia solului — care e mai mult produsul unui proces de cât al unui material — fotografii şi schiţe convenţionale de profiluri de soluri îmbogăţesc cartea, o fac vie şi instructivă. Dacă mai relev claritatea şi uşurinţa limbii şi proprietatea de stil (ştiinţific) în care e scrisă, cred că justific sentimentul de satisfacţie şi regret că nu continuă, pe care-l încearcă cititorul la terminarea lecturii. In afară de aceasta, bogatele referinţe bibliografice (din mai toate timpurile şi limbile culte) date la urma fiecărui capitol şi lista de alese cărţi de pedologie dată la sfârşitul volumului, fac cartea lui Joffe tot atât de preţioasă pentru specialişti, pe cât de atrăgătoare pentru începători: împărţirea în capitole şi subcapitole scurte (paginile masive, fără întrerupere, ca la nemţi, sperie!). Mai practică în comparaţie cu a lui Stebut, cartea lui Joffe e ca o lucrare literară unde se administrează cu linguriţa o teorie filosofică, care altfel, adică direct, livrată, poate fi indigestă. Ca tehnică: o legătură admirabilă, hârtie nelucioasă, literă potrivită ca mărime (corp 9), rânduri aerate (nu înghesuite), fac lectura şi din acest punct de vedere neobositoare, plăcută. (Se poate citi seara!). Ca preţ, mai eftină decât cartea nemţească, circa 8—900 lei.

Face distincţie dela început între pedologia propriu zisă, pură (the science of soils) despre care se ocupă el şi pedologia aplicată (soil science) cu care nu trebue confundată. Pedologia, o parte din marele domeniu al ştiinţelor naturale, nu-i o ştiinţă fundamentală ca matematicile, fizica, chimia, dar e o ştiinţă independentă ca şi botanica ori zoologia. Obiectul ei: solul, conceput ca un organism natural, precum e planta în botanică şi animalul în zoologie. Obiectivul: elucidarea legilor naturale care condiţionează naşterea, formarea şi distribuţia solurilor.

Precizările acestea nu contrazic afirmaţiile de mai înainte despre caracterul practic al cărţii: căci după cum spune Joffe însuşi, perspectiva pedologică e imperativă în apropierea problemelor de sol, pe care un practician nu le poate ataca fără a cunoaşte proprietăţile tipurilor de sol în care lucrează; şi tocmai descrierea şi discuţia acestor proprietăţi dau valoare cărţii lui Joffe, preţioasă pentru Români şi din alt punct de vedere: autorul face parte din şcoala naturalistică rusă. Mărturiseşte că Zakharov şi Glinka au fost... „consultaţi" în aranjarea materiei şi furnizarea datelor. De asemeni, unde şi când s'a putut, a luat exemple şi din Statele Unite (cartea e scrisă în special pentru Americani). Şi se ştie cel puţin atât: Rusia şi America trebuesc mai mult cunoscute la noi, (şi din punct de vedere silvic).

Cu titlul de complectare, câteva amănunte despre conţinut. (Tabla de materii nu-i niciodată inutilă). Cartea cuprinde două părţi: genetica şi sistematica solului. In total 16 capitole. Prima parte (6 capitole) tratează despre: (1) pedologie ca disciplină ştiinţifică, (2) Solul ca organism natural, (3) morfologia solului şi metoda de studiu, (4) desagregarea rocelor şi formarea solului, (5) factorii de formare a solului, (6) procesele de formare a solului. Partea a doua cuprinde: (7) tipuri de sol desertice, semidesertice şi de stepă aridă, (8) cernoziomul, (9) podzolul, (10) subtipuri şi tipuri de tranziţie din zona podzolului, (11) soluri de tundră, (12) laterite, (13) soluri intrazonale: solonceac, soloneţ, redzina, etc., (14) soluri mlăştinoase, (15) soluri de munte şi ultimul capitol (16), despre solurile Statelor Unite.

Ca încheere repet: cartea lui Joffe e o carte de căpătâi pentru cine se ocupă cu probleme în legătură cu solul (amenajamente, regenerări, pepiniere). E o carte gândită, scrisă pentru a învăţa şi pe alţii nu numai de a arăta cât de gravă e ştiinţa şi cât de mult ştie autorul. Declar: merită să figureze în biblioteca noastră de specialitate, adică să fie citită.

T. Bălănică

ILIE C. DEMETRESCU: *Indreptar asupra legilor noastre silvice.* Bucureşti: Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră. 1939. 28 pag. Preţul 10 lei.

Cu această cărticică, Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră inaugurează o altă serie de publicaţiuni: Biblioteca de popularizare, pe lângă cele deja în fiinţă.

Scopul urmărit prin publicarea lucrării de faţă este de a pune, cu deosebire, la îndemâna proprietarilor de păduri, o cheie lesnicioasă de orientare în labirintul legilor noastre silvice. Intr'adevăr, înainte de război, aveam o singură lege forestieră propriu zisă: Codul silvic din 1910. Nevoile cu mult mai complicate din aceşti din urmă 20 de ani au făcut ca să avem astăzi aproape 20 de legi şi regulamente de poliţie silvică. Se înţelege că orientarea celui în nevoie a devenit, în atari împrejurări, mult prea grea. După cum se exprimă şi autorul, rostul lucrării respective „nu este de a înfăţişa încă odată textul legilor de care e vorba. Acestea au fost tipărite de mai multe ori şi se găsesc uşor. Am socotit mai de folos de a înlesni îndrumarea celui în nevoie spre a şti în ce lege să caute atunci când vrea să-şi tae, să-şi vândă, etc., într'un cuvânt, atunci când vrea să-şi folosească într'un fel oarecare pădurea sa" (pag. 3/4).

Materia este împărţită în trei părţi:

I. Enumerarea legilor silvice, a regulamentelor şi deciziunilor ministeriale;

II. Imprejurările şi măsura de aplicare a legilor noastre silvice;

III. Autorităţile de aplicare a legilor silvice.

Toate acestea, se înțelege, precedate de „Lămuriri introductive" și terminate printr'o „Incheiere".

Enumărările din partea I-a nu sunt pur și simple. Conținutul fiecărei legi, etc. este caracterizat prin câteva fraze și intr'o formă simplă. S'a insistat cu desoebire asupra locului unde se găsesc tipărite acele legi, etc., incepând se înțelege, cu Monitorul Oficial. Grija autorului a fost, deci, de a înlesni cât mai mult orientarea.

In partea a doua, se face o sinteză a întregului complex de dispozițiuni din legislația noastră de poliție silvică, adaptată, bine înțeles, scopului și spațiului restrâns, pe care îl permite broșura.

Partea a treia, de altfel cea mai scurtă (2 pag.) și neesențială pentru scopul publicației, nu mai corespunde decât în parte actualelor împrejurări, provocate de recenta reorganizare a Ministerului de Agricultură și Domenii.

Deși gândită, cum am mai spus, cu deosebire pentru proprietarii de păduri, credem, ca și autorul, că și exploatatorii de păduri, avocații, agenții Statului de supraveghere ai pădurilor, vor găsi folositoare înlesniri în lucrarea de față, tocmai prin caracterul său de orientare.

At. Haralamb

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

I. Ing. ANDREI MĂLĂESCU:

Canalul de plutit Radimna.

— Mic tratat de construcțiuni hidraulice —

București, 1938, Editura „Viața Forestieră", 108 pag., 100 lei.

II. Ing. GR. VASILESCU:

Basinul Mediteranean ca piață de desfacere a lemnului românesc și concurența cu țările vecine (1929—1936).

București, 1938, pag. 194, lei 200.

III. Ing. VALERIU DINU:

Politica Forestieră Națională.

— Doctrina modernă și realizările epocii 1918—1938 —

București, 1939, Editura „Viața Forestieră", 304 pag., 200 lei.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 3/939.

René Misson:

L'acroissement annuel moyen peut-il servir de base à la détermination de la possibilité normale? (13 pag.).

Creşterea anuală medie poate servi de bază la determinarea posibilităţii normale?

Discutând obiecţiunile ce s'ar putea ridica acestei metode, autorul crede că „alegerea creşterii anuale medii ca bază de stabilirea posibilităţii — pretutindeni unde aplicarea sa ar putea fi luată în considerare — este susceptibilă, prin repercusiunile sale asupra exploatării şi tratamentului şi, în definitiv, asupra producţiunii pădurilor belgiene, — de a o conduce la maximum compatibil cu exigenţele silviculturii".

In completarea articolului se dă, de către altcineva, care semnează cu iniţiala B., metoda de calcul, pentru determinarea posibilităţii folosind creşterea anuală medie, metodă care se aplică încă din 1928, la pădurea statului Hertogenwald Oriental (Eupen).

Goblet d'Alviella:

Orientation nouvelle (15 pag.).

O nouă orientare.

De mai bine de un secol, lemnul de mină a constituit un debuşeu de prim ordin pentru pădurea belgiană.

Se arată consumul intern de lemn, la extracţiile de cărbune, timp de 25 ani. El a crescut continuu, fapt care a îndemnat pe proprietarii de terenuri să le împădurească.

Datorită restricţiunilor la import, preţurile lemnului belgian a crescut.

Azi două fapte domină piaţa lemnului de mină: excluderea lemnelor de dimensiuni mari şi preţul scăzut al mărfii. Aceasta impune proprietarilor o nouă orientare cu aspect dublu: prima din punct de vedere cultural, alta din punct de vedere economic.

Autorul examinează această nouă situaţie.

Nr. 4/939.

G. Delevoy:

En Finlande (26 pag.).

In Finlanda.

Reuniunea Comitetului permanent al Uniunii internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere.

Mediul fizic finlandez. Date statistice. Impresii forestiere: esenţe forestiere, arborete, tratamente, esenţe exotice, genetică forestieră, protecţie, reîmpăduriri şi ameliorări, producţie. Desvoltarea şi controlul economiei forestiere private. Industria lemnului. Plutit. Institutul finlandez

* * *

Le commerce du bois en Belgique.

Comerţul lemnului în Belgia. (10 pag.).

Importul de lemn de mină: 1.900.000 m^3. Din acesta 550.000 m^3 lemn rășinos de mină, 900.000 m³ cherestea și bușteni de rășinoase și 450.000 m³ foioase.

Producția națională (în regat) de lemn în 1937: foioase și rășinoase — 1.475.928 m³. Pe categorii, această producție se repartizează astfel: plop debitat 180.000 m³, rășinoase debitate 280.000 m³, stejar 70.000 m³, fag 100.000 m³, diverse 40.000 m³, lemn de mină 805.000 m³.

Venitul brut la ha al pădurilor supuse regimului silvic se urcă în 1937 la 350 franci, în care nu se cuprinde venitul din vânat. Acesta din urmă se urcă la 30 franci pe an.

Consumul: 1.900000 m³ lemn străin din care 585.000 m³ lemn de mină; 1.345.000 m³ lemn indigen din care 735.000 m³ lemn de mină.

Considerațiuni asupra comerțului lemnului de mină.

At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Nr. 1 (Ianuarie).

F. Kollmann:

Vorgänge und Änderungen von Holzeigenschaften beim Dämpfen.

Procesul aburirii și schimbările însușirilor lemnului datorită acesteia.

Se dau rezultatele încercărilor făcute spre a vedea care este variația de umiditate a lemnului la aburire în funcție de timp, presiunea aburilor și prezența sau absența apei de condensare. Deasemenea s'au studiat: mersul temperaturii în lemn în timpul aburirii, influența sa asupra umflării lemnului, modulului de elasticitate, rezistenței la compresiune, la isbire și asupra compoziției chimice.

R. Trendelenburg:

Über Fasersättigungsfeuchtigkeit, Schwindmass und Raumdichtezahl wichtiger Holzarten.

Asupra umidității de saturație a fibrei, coeficientului de contragere și a greutății specifice rezultată din raportul dintre greut. uscată și volumul verde la cele mai însemnate esențe forestiere.

Studiul relațiilor dintre umiditate, contragere și greutate specifică la speciile forestiere mai comune. Se consideră însă contragerea și greutatea specifică raportate la volumul lemnului verde și se dau formule de transformare a acestor valori în acelea raportate la volumul lemnului uscat.

Erik Hägglund:

Nutzbarmachung der Ablaugen der Zellstoffherstellung.

Folosirea leșiilor rămase dela fabricarea celulozei.

La fabricarea celulozei se pierde, în mediu aproape jumătate din greutatea lemnului prin dizolvarea în leșiile care apoi se aruncă. Problema valorificării acestor leșii este de o mare importanță. Autorul arată perspectivele rezolvării acestei chestiuni. Astfel din aceste leșii se poate extrage: rășină, substanțe zaharoase, drojdii de nutreț, materiale tanante, substanțe liante, vanilină, etc.

Alwin Weiss:

Leiterrüstung an der Siegessäule Berlin.

Schelăria Columnei Victoriei în Berlin.

Pentru renovarea Columnei Victoriei din Berlin a fost nevoe de o construcţie specială de schelărie din lemn. Articolul arată modul cum a fost construită, materialele, calculele şi îmbinările speciale.

H. W. Hecker şi W. Brunn:
Vergleichende Untersuchungen über die Eigenschaften von Kiefern- und Fichtengrubenholz unter besonderer Berücksichtigung des Verhaltens stammtrockener Hölzer.

Incercări comparative asupra însuşirilor lemnului de mină din pin şi molift, cu speciale consideraţiuni asupra comportării lemnului din arborii uscaţi în picioare.

Rezultatele încercărilor sunt foarte diferite din cauza influenţii creşterii trunchiurilor, nodurilor, etc. Se pot trage totuşi câteva concluzii: atât lemnul de pin, cât şi lemnul provenit din arbori uscaţi în picioare îndeplineşte condiţiunile de rezistenţă şi de anunţare a ruperii.

Mici comunicări:

Economia lemnului la începutul anului 1939.

Bilanţul lemnului în Italia.

Consumul lemnului de foc în Germania.

Norme noui.

Producţia cărbunelui de lemn în Cehoslovacia.

Celuloză din lignit.

Vânzarea maşinilor germane de prelucrat lemnul.

Sistem de construcţie economică pentru lemn la garajul Berlinului.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 74 referate din literatura nou apărută în tehnologia lemnului.

Recenzii:

H. Hadert. Holzschutz und Holzveredelung.

F. Micheel, Chemie der Zucker und Polysaccharide.

Tabela cu însuşirile lemnului bongosi (Lophira procera A. Chev.).

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4/1939.

H. Badoux:
Caisse de retraite pour les gardes forestiers de triage dans le canton de St. Gall. (3 pag.).

Casă de pensii pentru pădurarii din Cantonul St. Gall.

A. Bourquin:
Le parc jurassien de la Combe-Crède.

Parcul dela Combe-Grède în Jura. (7 pag.).

In Jura elveţiană a luat fiinţă o rezervaţie naturală în suprafaţă de 700 ha. Nu este însă vorba de o rezervaţie totală, căci proprietarii terenului şi-au păstrat dreptul de a exploata pădurea numai în limitele creşterilor anuale şi de a păşuna fără să încarce prea mult păşunea.

Autorul face o sumară descriere a aceastei rezervaţiuni.

S. Aubert:
A propos de Châtel Jura vaudois. (2 pag.).

In legătură cu pădurea Châtel.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 2/1939.

J. Salvador:

Le hêtre dans les Pyrénées et plus spécialement dans les Pyrénées Ariègeoises. (12 pag.).

Fagul în Pirinei şi în special în Pirineii din regiunea râului Ariège.

Fagul ţine în această culme de munţi un loc considerabil, proporţia lui crescând dela Est spre Vest. Bradul îl însoţeşte, proporţia lui variind. Climatul umed al versantului nordic al Pirineilor centrali şi occidentali este foarte favorabil acestor 2 specii.

Trecând la un caz concret, autorul face un istoric al pădurii Couseraus, populată azi în special cu fag.

J. J. E. Martin:

Le sapin dans les Alpes de Savoie. (6 pag.).

Bradul în Alpii Savoiei.

Ameliorarea masivelor forestiere din Savoia a crescut continuu dela 1860 de când această provincie a trecut asupra Franţei. Imbogăţirea masivelor s'a făcut în favoarea bradului şi în defavoarea molidului. Şi ceea ce este mai demn de relevat, bradul câştigă teren chiar în locurile unde caracteristicile climatului se depărtează mai mult de condiţiunile cunoscute de a-i fi favorabile. Bradul tinde astfel să-şi ocupe locul principal pe care astăzi este sigur că l-a avut altădată.

Cusin:

Les sapinières des Hautes-Alpes.

Pădurile de brad din departamentul Alpii înalţi. (10 pag.).

Se arată mai întâiu aria de desvoltare a bradului în departamentul mai sus amintit, apoi biologia lui.

Va urma.

Léon Schaeffer:

Le mouvement forestier à l'étranger. Nappe phréatique et végétation forestière. (12 pag.).

Mişcarea forestieră în străinătate. Straturile freatice şi vegetaţia forestieră.

Problema a preocupat de multă vreme pe forestieri. A scris asupra ei Huffel şi Henry. In ultimul timp belgianul Boudru a privit-o în cazul particular al imenselor regiuni cu turbă din Ardeni. De curând, institutul de cercetări forestiere dela Sopron din Ungaria a dat la iveală unele studii începute în legătură cu punerea în valoare a terenurilor inculte din câmpia dintre Tisa şi Dunăre.

Autorul articolului examinează diferite chestiuni ridicate prin lucrarea ungurească amintită.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 2, Februarie 1939.

Necrolog: Friedrich von Kalitsch †, de Dengler.

I. Studii.

C. Wagenknecht:

Untersuchungen über die Vegetationsentwicklung nach Streunutzung in einem märkischen Kiefernrevier.

Cercetări asupra desvoltării vegetaţiei intr'un ocol de pin din Mark după practicarea folosirii litierei.

Autorul studiază în ce măsură sporeşte fertilitatea solului forestier după încetarea folosirii litierei, luând drept criteriu pentru aceasta proporţia speciilor de plante ce se instalează.

Dr. Erich Wohlfarth:

Vom Aufbau des Plenterwaldes.

Despre structura codrului grădinărit.

Este o contribuţie la studiul codrului grădinărit, bazată în special pe cercetări făcute în pieţele de experienţă de această natură din Baden şi Württemberg, în cari se fac măsurători şi observaţii de mai multe decenii.

Hildebrand:

Bemerkungen zum Aufsatz von Landforstmeister a. D. Merten, Blankenese: Zur Holzvorratsaufnahme in den Preussischen Staatsforsten. Erfahrungen und Vorschläge.

Observaţiuni asupra articolului Inspectorului a. D. Merten, Blankenese: In chestiunea inventarierii capitalului-lemn în pădurile Statului din Prusia. Constatări şi propuneri.

a. D. Merten:

Schlusswort zu meinem Artikel „Zur Holzvorratsaufnahme".

Incheiere la articolul meu „In chestiunea inventarierii capitalului-lemn.

II. *Comunicări.*

Dr. Hans Eiche:

Die Jagd als Steuerobjekt.

Vânătoarea ca obiect supus birului.

III. *Literatură.*

Laatsch, W.: Dynamik der deutschen Acker- und Waldböden. [Dinamica solurilor agricole şi forestiere germane]. 270 pag., cu 16 fig. pe 4 planşe şi 56 fig. în text. Dresden şi Leipzig 1938. Theodor Steinkopf. Preţul broşat 20 RM., legat 21,50 RM.

Recenzată de *Wittich.*

Dr. Helmuth Ueberschaar: Landarbeitsrecht. [Codul muncii agricole]. 102 pag. Edit. I. Neumann-Neudamm. Preţul broşat 1.80 RM.

Recenzată de *Krahl-Urban.*

Hufnagl, L.: Lehrbuch der Forsteinrichtung. [Manual de amenajament]. 170 pag. Edit. I. Neumann-Neudamm 1938. Preţul broş. 5 RM., leg. 6 RM.

Recenzată de *Wittich.*

Ornithologische Hilfstabellen. [Tabele ajutătoare ornitologice], întocmite de F. Groebbels, H. Kirchner şi *F. Moebert.* Edit. Duncker & Humblot, Berlin NW 7. 19 pag. Preţul 1,50 RM.

Recenzent *H. Baron Geyr.*

Bier, A.: Neue Gesichtspunkte in der Vererbung. [Puncte noi de vedere în privinţa eredităţii]. Berlin 1938. Edit. J. Springer. Preţul leg. 3,60 RM.

Recenzent *Dengler.*

Grünwold, R. F.: Forstwirtschaft Africa. [Africa forestieră]. Din colecţia „Europa priveşte spre Africa" [Europa blickt nach Afrika]. Edit. Lühe & Co Leipzig 1938. Preţul broş. 2,50 RM.

Recenzent *Dengler.*

von Kobylinski, M.: Auf Pürsch im Osten. 234 pag. cu 35 fig. Edit. Gräfe und Unzer, Königsberg i. Pr. 1938. Preţul leg. 6,50 RM.

Recenzent *Olberg.*

Caietul 3, Martie 1939.

I. *Studii.*

R. Hassenberger:

Fichtenformen und Fichtenrassen im Glatzer Schneegebirge.

Forme şi rase de molid in „Glatzer Schneegebirge".

Din acest studiu reiese importanţa mare, pe care o are regenerarea molidului cu sământă indigenă în regiunea munţilor înalti. Rasele străine de molid sufăr de rupturi pricinuite de zăpadă. S'a mai constatat că arboretele de amestec şi cele de vârste inegale sunt mai rezistente faţă de zăpadă decât arboretele pure şi echiene.

Dr. Kin-Shen Hao, din China:

Über Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Asupra examinării calităţii seminţelor pe cale biochimică.

(Articolul continuă).

II. *Comunicări.*

Dengler:

Zur Frage der Anbauwürdigkeit der Japanischen Lärche.

Referitor la cultivarea laricelui japonez.

III. *Literatură.*

Keller, Hugo: So lebt die Waldgemeinschaft. [Aşa trăieşte pădurea]. Caietul 2. „Biologische Landschaftskunde". 232 desene cu text explicativ. Edit. C. Wunderlich. Leipzig 1938. 4 RM.

Recenzent *Dengler.*

Neubauer, W.: Zur Systematik der waldbaulichen Betriebsarten. [Referitor la sistematica modalităţilor de tratament a pădurilor]. Viena 1938. Edit. J. Springer. Preţul broş. 6 RM.

Recenzent *Dengler.*

Jacobs, W.: Fliegen. Schwimmen. Schweben. [Muşte. Innotătoare. Plutitoare]. Cu 86 fig. „Verständliche Wissenschaft" XXXVI. Berlin: Julius Springer, 1938. VI + 134 pag., leg. 4,80 RM.

Recenzent *Dr. Wolff* (Eberswalde).

Neudammer Forstliches Lehrbuch. Tratat silvic pentru învăţământ şi practică, în a noua ediţie complet prelucrată (a 33-a—38-a mie). Intocmit de Prof. Dr. K. Rubner, Tharandt; Consilier silvic Prof. Dr. K. Eckstein, Berlin; Consil. Dr. hon. c. C. Hermann, Breslau' Consil. Dr. V. Schüpfer, München; Prof. Dr. H. H. Hilf, Eberswalde; Prof. Dr. A. Röhrl, Tharandt; Prof. Dr. J. Köstler, Hann.-Münden; Docent Dr. Kurt Mantel, Tharandt; Docent Fr. A. baron de Vietinghoff-Riesch, Neschwitz; Dr. Ing. J. Windirsch, München; Prof. Dr. W. Borgmann. Cu 500 fig. 1007 pag. Neudamm: J. Neuman. Preţul leg. 20 RM.

Recenzent *Wagenknecht.*

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI, Heft 4 (Ianuar 1939).

Friedrich Zednik, Ing.:

Über der Aufbau des Urwaldes der gemässigten Zone.

Despre structura pădurii virgine din zona temperată.

Literatura asupra pădurii virgine se poate împărţi în două grupe, după două principii fundamentale:

1. Pădurea virgină ca asociaţie de plante într'o stare de echilibru veşnic, static, în care vârstele sunt amestecate;
2. Pădurea virgină ca asociaţie de plante supuse pe mari întinderi la o concomitentă succesiune a vârstelor, deci formată de arborete relativ echiene pe mari întinderi.

Fiecare dintre aceste două concepţii este adevărată, însă după împrejurări. Esenţele de umbră corespund primului tip de pădure virgină, pe când cele de lumină celui de al doilea.

Nepotrivirile pe care le-am putea întâlni în natură la cele spuse, rezultă din aceia că nu se distinge ceea ce este pădure virgină, de formele de pădure intermediare în evoluţia lor către forma ultimă: pădurea virgină; adică, acea pădure „a cărei compoziţie de esenţe şi structură a arboretelor se prezintă astfel, ca şi când ar fi fost lăsată fără întrerupere, din începutul începuturilor, legilor sale proprii de creştere.

Leopold Hufnagl, Ing. Dr.: *Das Plenterprinzip in der Weltforstwirtschaft.*

Principiul grădinăritului în economia forestieră a lumii.

Grădinăritul ca tratament cultural, atât de lăudat în vremea noastră, îşi are un corespondent în exploatarea pădurilor naturale, acel grădinărit până la o dimensiune minimă rentabilă, care însă are un efect dezastros asupra pădurii următoare. Datorită concepţiei de rentabilitate ce domină exploatările pe dimensiuni minimale din pădurile naturale, rezervele lumii de arbori de mari dimensiuni sunt aproape cu totul secătuite. Autorul socoteşte de trebuinţă stabilirea unui plan economic, care să rânduiască pe un anumit spaţiu de timp rezerva de lemne de mari dimensiuni şi care să se îngrijească totdeodată de regenerarea suprafeţelor exploatate.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Preţioase ştiri asupra economiei forestiere şi a lemnului din diferite ţări şi regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

INFORMAŢIUNI

PĂDUREA ŞI TURISMUL

Turismul a luat în timpul din urmă o remarcabilă desvoltare în ţara noastră şi anume sub două forme. De o parte, a început şi Românul să aprecieze ieşirea în mijlocul naturii, iar pe dealta străinii manifestă din ce în ce mai mult interes pentru peisajul românesc.

Turismul are in organizarea de stat reprezentanţii săi legali şi oficiali, care au toată solicitudinea pentru el şi caută mijloace să-l desvolte cât mai mult.

O mână de ajutor extrem de eficace pot să dea silvicultorii. Este incontestabil că printre toate frumuseţile naturii, pădurea, alături de munte şi de mare, sunt acelea care atrag mai mult pe turist.

Ce putem face ca să mărim atracţia pădurii? Ce putem face ca să înlesnim turismul, dar în acelaş timp să protejăm şi pădurea de unele practici turistice vătămătoare? Cum putem, in fine, interesa pe aceşti turişti care se recrutează din cele mai interesante strate ale societăţii noastre, cum îi putem interesa la munca noastră, la preocupările noastre, cum ii putem familiariza cu problemele forestiere?

Sunt acestea o seamă de probleme şi vor mai fi şi altele, în care colaborarea colegilor va aduce desigur o lumină.

Răspunsurile le vom publica în numărul din Iunie al Revistei.

— Faptul că revista pe luna Martie şi Aprilie a apărut intr'un singur număr — spre regretul nostru — se datoreşte concentrărilor militare din ultimul timp, cari ne-au adus greutăţi tipografice şi redacţionale.

— Prin Decizia Minist. Nr. 112.038 din 28 Aprilie 1939, publ. in Mon. Of. Nr. 104 din 28 Aprilie 1939, d-l Prof. M. Drăcea, directorul Instit. de Cerc. şi exper. for. a fost numit delegat al României în Comitetul Centrului Internaţional de Silvicultură dela Berlin.

— D-l Ing. Nic. Rucăreanu, asistent la Şcoala Politehnică, Secţia silvică, a trecut de curând doctoratul la Universitatea din München (Germania), având ca subiect de teză: „Capitalul lemn economic“ (Der Oekonomische Vorrat), şi ca preşedinte al tezei pe prof. Vanselow.

— D-l Ing. silv. N. Enăchescu a fost numit în postul de controlor la Inst. Naţ. al Cooperaţiei (Mon. Of. Nr. 101 din 3 Mai 1939 pag. 2786).

— D-l Stan Stănescu, ing. cons. silvic a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1 Mai a. c.

— In urma nouei organizări a Ministerului de Agricultură şi Domenii, nouile unităţi silvice au fost încadrate precum urmează:

I. *Direcţia Comercială a pădurilor:*

Director: Ing. Petre Ioan.

Subdirectori: Ing. Stere Rodoteatu, Ing. I. Moldovan.

Comitetul de direcţie: Ing. P. Ioan, Ing. Al. Bratu, A. Radian şi Aurel Pană.

Referenţi pe lângă Comitetul de Direcţie: G. Simu, Ioan Nicolae şi I. Paladian.

Şeful Serviciului Comercial: Anton Atanasescu.

Şeful Serv. Tehnic: V. Ivănceanu.

Şeful Serv. financiar: G. Chercea.

Şesful Serv. administrativ: V. Sabău.

Directori regionali: Chişinău — C. Alboteanu; Cernăuţi — P. Roşescu; Iaşi — Al. Ştefănescu; Bacău — I. Pruteanu; Constanţa — D. Ivancea; Bucureşti — Al. Ştefanopol ;Piteşti — O. Rădescu; Craiova — G. Pavalache; Braşov — Gh. Luţescu; Sebeş — Gh. Suciu; Timişoara (Lugoj) — D. Constantinescu; Arad — Gh. Roşescu; Cluj — V. Popovici; Sighet (Baia Mare) — I. Moga.

II. *Direcţiunea Silvică* (din Centrala Ministerului):

Director: Ing. Anastase Nedelcovici.

Subdirector: Ing. Dem. Grozescu.

Şeful Serv. Reg. silvic: Ing. I. Florescu.

Şeful Serv. de control: Ing. M. Pandra.

Şeful Serv. administr.: Ing. T. Păiş.

Şefii Inspectoratelor Silvice: Ţinutul Olt (Craiova) — N. Marţian; Ţin. Bucegi (Bucureşti) — V. Priboianu; Ţin. Marea (Constanţa) — Ioan Botescu; Ţin. Dunărea de Jos (Galaţi) — Marin Georgescu; Ţin. Nistru (Chişinău) — St. Constantinescu; Ţin. Prut (Iaşi) — Gh. Petrescu; Ţin. Suceava (Cernăuţi) — M. Boldur; Ţin. Someş (Cluj) — I. Zeicu; Ţin. Mureş (Alba Iulia) — V. Broşteanu; Tin. Timiş (Timişoara) — I. Caraminu.

III. *Consiliul Tehnic* (Secţia Silvică): Gh. Năstăsescu, M. Petcuţ şi Andrei Ionescu.

D-l Ing. Horia Lazăr a fost numit preşedinte al Consiliului tehnic al Ministerului de Agricultură şi Domenii. (Mon. Of. Nr. 103 din 5 Mai 1939, pag. 2840).

— In Mon. Of. Nr. 110 din 15 Mai 1938 (pag. 3154—3157) a apărut decizia Ministerului de Agricultură şi Domenii privind repartizarea personalului silvic şi administrativ la *Inspectoratele silvice* de pe lângă ţinuturi (decizia Nr. 116.342 din 4 Mai 1939) şi la *Direcţia comercială a pădurilor* (decizia Nr. 120.622 din 9 Mai 1939).

— Prin Decretul Regal Nr. 1972 şi 1973 din 10 Mai 1939, publicat în Mon. Of. Nr. 107 din 10 Mai 1939, s'au acordat decoraţiuni civile, următorilor ingineri silvici:

Steaua României:

In grad de ofițer: Matei Pandrea.

In grad de cavaler: C. Nettea și N. Nedelcovici.

Coroana României:

In grad de Ofițer: Ion Fonai.

In grad de Cavaler: M. Anghelide, Șt. Bărbulescu, D. Bârsan, Al Butoiu, T. Bălănică, Gh. Constantinescu, C. Emanoil, N. M. Cernescu, Al. Constantinescu, Pascu Dobrescu, V. Finichiu, C. Ghinea, N. Ghelmeziu, Toma Gavril, Aurelian Ionescu, D. R. Marinescu, Eremia Mavrodin, Ene Mircea, Victor Niculescu, Gh. Pușcașu, Gh. Predescu, Eftimie Petrescu, Valer Popovici, Mihail Popescu, Francisc Terdic, Ion Toma, Vasile Trandafirescu.

A APĂRUT:

CURSUL DE CORECȚIUNEA TORENȚILOR

de prof. **V. N. Stinghe**

215 pagini litografiate, scrise la mașină.

Se poate procura dela depozitul Școalei Politehnice din București și dela Librăria Politechnicum, Str. Polizu, București; prețul 90 lei.

CONVOCARE

Stimate şi iubite coleg,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă, că sunteţi convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ţine în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ţinându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceiaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul:

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Preşedintelui Societăţii.
2. Cuvântările invitaţilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanţului şi Contului de Venituri şi Cheltueli, încheiat la 31 Decembrie 1938 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administraţie pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor: C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luţescu şi N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor:

1. «*Asistenţa silvică a satului*».
   Raportor: Traian Heroiu.
2. «*Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional şi extraprofesional*».
   Raportor: Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor şi discuţiuni în legătură cu:
   «*Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească*».
   Raportor: Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunţa din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societăţii.

*

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că veţi participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Preşedinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, *Tr. I. Heroiu.*

* * *

Pentruca desbaterile şi discuţiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condiţiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societăţii până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la maşină, în două exemplare şi vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A4 297 × 210 mm.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, incât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât şi rapoartele generale se vor tipări şi distribui membrilor prezenţi la adunarea generală, înainte de deschiderea şedinţelor.

6 Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societăţii;

7. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei şedinţe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Interventiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceiaşi chestiune.

A V I Z

Biblioteca noastră urmăreşte să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară, de tot ce s'a scris în româneşte, în materie forestieră, sau în altă limbă, despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze şi mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări.

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE IN BILIOTECA

In cursul lunei Martie 1939

1. Vincent M.: Manuel du Modeleur. Paris 1929.

2. Leroux et Duchesne: Manuel de Vannerie (Technologie vannière). Paris 1934.

3. Brunet R.: Manuel de Tonnellerie. Paris 1925.

4. Godeau M.: Manuel de Menuiserie, Parquetage, Treillage. Paris 1934.

5. Taupenot M.: Manuel du Charron-forgeron. Paris 1927.

6. Sthegens André: Manuel de la Scierie. Paris 1934.

7. Lege pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de inginer și înființarea colegiului inginerilor — din 16 Dec. 1938. București 1939.

8. Lege pentru Infiinţarea „Frontului Renaşterii Naţionale" din 16 Decembrie 1938 și Regulamentul ei din 5 Ianuarie 1939. București 1939.

9. Constituțiunea din 27 Februarie 1938 adnotată cu jurisprudență. București 1938.

10. Statutul funcționarilor publici. (lege și regulament) din 19 Iulie 1923. Cu toate legile modificatoare (1923—39) adnotat cu jurisprudență. Ediția IV. București 1939

11. Principii de Organizare a profesiunilor intelectuale. (Răspunsul A. G. I. R.-ului către C. A. P. I. R. București 1929.

12. Anteproect de Memoriu asupra Organizării și reprezentării in parlament a profesiunilor intelectuale. București 1939.

13. Enescu I., arhitect: Studiu pentru organizarea profesiunilor, București 1935.

14. Vade-Mecum du Forestier. Besancon 1937.

15. Anceau M.: L'Industrie du Contreplaqué et ses applications. Paris 1933.

16. Hitler Adolf: Mein Kampf. München 1939.

17. Stoiloff Wasil: Gestaltung der Knotenpunktverbindungen hölzerner Fachwerkträger. Stuttgart 1934.

18. Hitler Adolf: Mon combat (Mein Kampf). Paris 1934.

19. Graf Otto: Die Dauerfestigkeit der Werkstoffe und der Konstruktionselemente. Berlin 1929.

20. Späth Wilhelm: Physik der Mechanischer Werkstoffprüfung. Berlin 1938.

21. Späth Wilhelm: Theorie und Praxis der Schwingungsprüfmaschinen. Berlin 1934.

22. Föppl O., Becker E., Heydekampf G. v.: Die Dauerprüfung der

Werkstoffe hinsichtlich ihrer Schwingungsfestigkeit und Dämpfungsfähigkeit. Berlin 1929.

23. Heymann Egon: Balkan-Kriege. Bundnisse. Revolutionen. 150 Jahre Politik und Schicksal. Berlin 1938.

24. Rybka R. Karl: Klimatechnik. Entwurf, Berechnung und Ausführung von Klima-Anlagen. (Zweite Auflage). München u. Berlin 1938.

25. Draft of First descriptive Check. list for Ceylon No. 4. Oxford 1939.

26. Forstliche Rundschau der Zeitschfrift für Weltforstwirtschaft. Beiheft. Halbjahr 1938. Neudamm u. Berlin 1939.

27. Schwalbe G. Carl: Die Chemie der Cellulose unter besonderer Berücksichtigung der Spinnfaser und Industrien. Berlin 1938.

28. Kersten C.: Freitragende Holzbauten. (Ein Lehrbuch für Schule und Praxis). Berlin 1926.

29. Kress Fritz: Der Zimmerpolier. (Ein Lehr- und Konstruktionsbuch). Rawensburg-Würtemberg 1935.

30. Stalper Hans: Bauen in Holz. Blockbau, Fachwerk, Plattenbau und Hallenbau. Stuttgart 1937.

31. Spannagel Fritz: Unsere Wahnmobel Rawensburg-Würtemberg 1937.

32 Spannagel Fritz: Der Möbelbau. (Ein Facnbuch für Tischler, Architekten und Lehrer auch ein Beitrag zur Wohnkultur). Rawensburg-Würtemberg 1936

33. Hadert-Hans: Holzschutz und Holzveredelung. Berlin 1933

34. Ghidul Municipiului București, Editia XII. 1938. 39. Brașov, 1938—9.

35. I. C. Demetrescu: Problema creditului forestier sub condițiunile românești. București 1938.

36. I. C. Demetrescu: Finanțarea economiei noastre forestiere. București 1938.

37. Valeriu Dinu: Politica forestieră națională. București 1939.

38. Seltensperger Ch.: Précis d'agriculture. Encyclopaedie agricole. Paris.

39. Drăcea M.: Grija de pădurile țării. Bucuresti 1938.

40. Strecker Reinhardt: Die philosophischen Probleme in der Forstwirtschaftslehre. Neudamm und Berlin 1938.

41. Daeves Karl: Praktische-Grosszahl-Forschung. (Methoden zur Betriebs-Überwachung und Fehlerbeseitigung). Berlin 1933.

42. Guth E.: Deutsches Forsthandbuch 1937 Neudamm-Berlin 1937. 1937.

43. Kratzer Albert: Das Stadtklima. Braunschweig 1937.

44. Marr M., Kruse und Campe von: Chronik der deutschen Jagd. (Eine Kulturgeschichte des Jagdwesens von den Anfängen bis zur Gegenwart in Dokumenten). München 1937.

45. Clement M. M. et Rivière: Matières plastiques soies artificielles. Paris 1924.

46. Kleinschmidt: Schleif- u. Poliertechnik. Band III. (Das Schleifen und Polieren in der Holzbearbeitung). Berlin 1937.

47. Neudammer forstliches Lehrbuch. Neudamm und Berlin 1939.

48. D'Alviella Goblet: Les carburants nationaux en Belgique. Paris.

49. Codul general al României — 1933 — C. Hamangiu. Volumul XXVI — Partea II-a. București 1939.

50. I. C. Demetrescu: Evoluția administrației noastre forestiere de Stat. 1918—1938. București 1939.

In cursul lunei Aprilie 1939

1. Nic. Rucăreanu: Der ökonomische Vorrat. München 1939.

2. Paul Negulescu: Principiile fundamentale ale Constituției din 27 Februarie 1938.

3. Cornel Todea și Victor Valeriu: Asigurările Sociale pe înțelesul tuturora. — Drepturi și datorii — decurgând din Noua lege a Asigurărilor Sociale. București 1939.

4. Zeitschrift des Österreichischen Ingenieur-und-Architekten-Vereines, — 89 Jahrgang. Heft 13/14. Wien 1937.

5. Bertrand Nogaro: La Méthode de l'Économique politique. Paris 1939.

6. Rudolf Stegemann: Vom wirtschaftlichen Bauen. Dresden 1934.

7. Hess E. Dr.: Nouvelles Méthodes de reboisement en Montagne. („Neue Wege in Aufforstungswesen") — Lausanne 1938.

8. Dr. Eilh. Alfred Mitscherlich: Bodenkunde für Land- und Forstwirte. Vierte Auflage. Berlin 1923.

9. Die akademische Berufe „Der höhere Forstbeamte". Berlin 1938.

10. M. Zeyher: Beiträge zur Fällungstechnik im Hauungsbetrieb. Frankfurt am Main 1937.

11. Paul August Koch: Kunstseiden und Zellwollen. Ihre Herstellung, Eigenschaften und Prüfung. München 1938.

12. Dieterich Victor: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. Erster Band. Berlin 1939.

13. Victor I. Asquini: Directive în Construcții și Analize de prețuri unitare. Ediția II. București 1927.

14. Judeich I. F., Nitsche N., Ratzeburg I. T. C.: Lehrbuch der Mitteleuropäischen Forstinsektenkunde. Die Waldverderber und ihre Feinde. Berlin 1895.

15. L. H. Jeitteles: Die Stammväter unserer Hunde-Rassen. Wien 1877.

16. Const. Teodorescu: Harta României pe județe cu noua organizare administrativă. Scara 1 : 1.000.000. Brașov 1939.

17. Andronescu Marta: Repertoriul Documentelor Țării Românești publicate până azi. I. 1290—1508. București 1937.

18. N. Nedelcovici: Reuniunea anuală a Comitetului Internat, permanent al Carbon. Carburant. Paris 1938.

19. Reassumirung der Erläuterungen. Vereinfachungen und anderen nachträglichen Bestimmungen für Instruktion vom 30-VI-1830 für die Forstwirtschafteinrichtung in Bayern. Freiburg im Breisgau 1844.

20. Conférence internationale du bois — Vienne 1932.

21. Th. Litt. Berufsstudium und Allgemeinbildung auf der Universität. Leipzig 1920.

22. Schenk C. A.: Forest Policy. Darmstadt 1911.

23. Reymond-A. du Bois: Erfindung und Erfinder. Berlin 1906.

24. Weber H. W.: Die Formen der organischen Hochwald-Produktion. Giessen 1920.

25. Fuhrer zu den Lehrausflugen. Stuttgart 1932.

26. Lipp Rudolf: Holzproduktion. Holzverkehr und Holzbilanz des Wirtschaftsgebiets Thüringen in den Jahren 1909—23. Giessen 1929.

27. Lang Wilhelm: Die Wirtschaftsgeschichtliche Entwicklung der Markgenossenschaften mit besonderer Berücksichtigung der Rockenberg-Oppershofener Mark. Giessen 1923.

28. Kahn Ernest. Naphtali Fritz: Wie liest man den Handelsteil einer Tageszeitung. Frankfurt am Main 1930.

29. Boyce I. S.: Decay and Other Losses in Douglas fir in Western Oregon and Washington. Washington D. C. 1930.

30. Weber H. W.: Das System der Forstwirtschaftlehre. Giessen 1923.

31. Freudenstein Otto: Geschichte des Waldeigenthums in der vormaligen Grafschaft Schaumburg. Hannover 1879.

32. Ingram C. Wouglas: Vegetative changes and Grazing use an Douglas fir cut-over Land. Washington D. C. 1931.

33. Kotzschke R.: Grundzüge der Deutschen Wirtschaftsgeschichte bis zum 17 Jahrhundert. Leipzig und Berlin 1921.

34. Achterath Helmut Dr.: Deutsche Rohholzwirtschaft während des Krieges und in der Übergangzeit. Frankfurt am Main 1919.

35. Weber W. H.: Das System der Forstwirtschaftslehre in seiner historischen Entwicklung. Giessen 1922.

36. Friederich G. E.: Naturgeschichte der deutschen Vögel einschliesslich der sämtlichen Vogelarten Mittel-Europas. Stuttgart 1891.

37. Ortegel Robert: Die Forstwirtschaft. Stand und aufgaben im Rahmen der deutschen Volkswirtschaft. Neudamm 1921—22.

38. Fricks: Rundschau 1905. Wien 1905.

39. Borosic Iosif, Sarnavka Roman: Zbornik. Sumarskin Zakona. I. Propisa, Zagreb 1932

40. George Potra. Contribuţiuni la Istoricul Ţiganilor din România. Bucuresti 1939.

41. Deutsche Forst-Zeitung. Neudamm 1905.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 3

Şedinţa de Vineri 10 Februarie 1939

Membri prezenţi Domnii: C. M. Bunescu, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 19.30 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Bugetul Societăţii pe anul 1939.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

1. *Bugetul.*

Din expunerea de motive citită de D-l casier M. Rădulescu, Consiliul constată că, pe anul 1939, sarcinile fiscale sunt simţitor mărite.

Proectul de buget prezentat de Comitetul de Direcţie se prezintă la venituri şi la cheltueli cu suma de lei 4.300.000

Consiliul analizează apoi pe articole proectul prezentat şi hotărăşte:

a) Să mărească cifra prevăzută la art. 2 din cheltueli (405.000) cu sumele necesare rezultate din mărirea salariului bibliotecarului dela 2765 lei, la 3000 lei netto şi al paznicului dela vila Sylva (Govora) dela 1248 la 1500 lei netto.

Se acordă curierului Al Ciumacenco o indemnizaţie lunară de deplasare de 200 lei.

Art. 5 dela cheltueli se va intitula „Subvenţii pentru presa forestieră".

Cu acest prilej, D-l preşedinte arată că Societatea trebue să se gândească la o publicaţie pentru personalul silvic inferior.

La art. 24 „instalaţii noui" la vila Sylva (Govora), se precizează că suma prevăzută a se cheltui în anul 1939 este ultima cheltuială mare ce se mai face la Govora.

După lămuririle, obiecţiunile şi modificările aduse, Consiliul aprobă proectul de buget pe anul 1939, care prevede la venituri şi la cheltueli suma de lei 4.300.000.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 4

Şedinţa de Vineri 17 Februarie 1939

Membri prezenţi Domnii: N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, M. C. Manoilescu, V. N. Stinghe.

Neintrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 5

Şedinţa de Vineri 24 Februarie 1939

Membri prezenţi Domni: N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; C. P. Georgescu; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; G. Minescu; A. G. Nedelcovici ;V. N. Priboianu; M. Rădulescu; V. N. Stinghe şi Eug. Vălceanu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia Domnului Profesor M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii având următoarea

Ordine de zi:

1. Casa de economie, credit şi ajutor.
2. Infiinţarea unei publicaţiuni pentru personalul inferior silvic.
3. Comunicări.

Consiliul aprobă procesele-verbale ale Consiliului Nr. 2, 3 şi 4 din 27 Ianuarie, 10 şi 17 Februarie.

Apoi Consiliul ratifică procesele-verbale Nr. 2 şi 3 din 17 Februarie a. c. ale Comitetului de Direcţie.

Consiliul delegă apoi pe D-l preşedinte M. Drăcea şi pe D-nii Ilie C. Demetrescu şi At. Haralamb să ia parte la şedinţa festivă a Adunării generale a Soc. Ing. Agronomi din România, în ziua de 26 Februarie a. c.

Consiliul aprobă o subvenţie de 20.000 (douăzeci mii) lei Asociaţiei Vânătorilor Ingineri silvici din Arad, cu obligaţia pentru numita Societate de a arăta Societăţii Progresul Silvic programul de lucru şi realizările.

Se intră în ordinea de zi.

Primul punct se amână, pentru a se discuta în altă şedinţă când vor fi de faţă capii de autorităţi.

Luându-se in discuţie punctul 2 din ordinea de zi, D-l preşedinte arată că Societatea noastră trebue să lupte pentru ridicarea morală şi materială a brigadierilor silvici şi pădurarilor. Acest ajutor se impune cu atât mai mult azi, când se organizează breslele. Propune să se scoată o revistă de specialitate, care să aibă la bază un program de educaţie şi instruire sistematică încât să-i poată strânge pe toţi în jurul unui singur steag: acela al binelui public.

D-l Andrei Ionescu arată că viitoarea lege a Corpului tehnic nu va cuprinde și personalul inferior. Este discutabil dacă va cuprinde și pe cel mediu. Ramâne deci deschisă problema organizării corpului inferior. Trebue, prin urmare, să ne fixăm asupra punctului nostru de vedere și cât mai curând, pentrucă este probabil să fim solicitați de cei în drept să facem propuneri. Există deja la Minister o cerere a lor în această privință. Aceasta chestiune trebue pusă la ordinea de zi.

D-l Ilie C. Demetrescu arată că scopul poate fi atins dacă cei cărora li se adresează au sentimentul că este pornită dela ei, că este a lor, că nu este venită de sus și dacă se plătește cât de puțin.

Altfel problema nu este greu de rezolvat. Este mai dificil de găsit persoana care să ia asupră-și redacția acestei reviste.

D-l Traian Heroiu citeste un referat în care arată care ar trebui să fie programul nouei reviste și cheltuelile pe care le-ar necesita.

D-l George Minescu propune să intrăm în combinație cu una din revistele existente editate pentru popor, cari în schimbul unei sume să aibă și conținut forestier.

D-l C. F. Georgescu este de părere să evităm tovărășiile. Ceeace vrem să facem, să realizăm numai prin noi. Să găsim omul care să se ocupe de revistă.

D-l M. Drăcea arată că încercările noastre de a colabora la revistele existente au eșuat în parte: nu din vina noastră. Revistele existente au un caracter bine definit. Trebue să facem revista noastră.

D-l V. N. Priboianu este de părerea D-lui Heroiu ca revista să nu conțină numai chestiuni de pură specialitate. Ea trebue să cuprindă fel de fel de știri și de așa natură ca cel ce o citește să nu mai simtă nevoia alteia. Articolele scrise trebue să fie scurte.

D-l D. Grozescu arată că revista trebue să urmărească unificarea acestui corp, azi frământat de dizidențe.

D-l V. N. Stinghe propune ca revista să aibă un preț mic. Celor care vor arăta însă că nu pot să o plătească, să li se trimită gratuit.

D-l Al. Haralamb arată că unul din gândurile exprimate de D-l Demetrescu se poate realiza, căutând a se băga în comitetul de redacție și brigadieri și pădurari.

La propunerea D-lui președinte M. Drăcea se hotărăște ca noua revistă să fie numită „Pădurea". Ea va fi proprietatea Soc. Progresul Silvic.

Comunicări.

D-l C. C. Emanoil citeste un referat privind stadiul și programul lucrărilor pe anul 1939, dela sanatoriul dela Amara.

Comisia constată că în prezent există un fond de circa 500.000 lei, în numerar și 200.000 lei materiale pentru începerea lucrărilor și propune pentru strângerea de noui fonduri:

1. Să se intervină la CAPS să aloce 500.000 lei din fondul de educație.

2. Apoi la Institutul Național al Cooperației pentru contribuția cooperativelor forestiere.

3. Să se repete apelul către membrii Societății.

4. Să se facă apel la Instituțiile publice proprietare de păduri.

Pentru executarea construcției. Comisia propune să se facă lucrarea în regie. Pentru aceasta trebue să se detașeze un conductor silvic care să stea permanent pe șantier sub supravegherea D-lui șef al ocolului silvic Slobozia, iar pentru lucrări principale să se facă apel la arhitectul care a executat planul. D-l Armășel, sau arhitectul CAPS-ului D-l V. Răduiescu.

Consiliul aprobă referatul.

D-l G. Minescu propune mărirea salariului paznicului dela Carmen Sylva. Acesta urmează să prezinte Societății o cerere în acest sens.

D-l M. Drăcea arată că trebue să fim mereu prezenți la CAPIR unde se discută probleme ce interesează și corpul nostru, în legătură cu punerea țării noastre pe noui baze.

CAPIR-ul a întocmit un proiect. AGIR-ul a răspuns la acel proiect. Trebue și noi să ne fixăm punctul nostru de vedere.

In această privință. D-l Andrei Ionescu este rugat să se expună Consiliului economia proiectului CAPIR. Pentru aceasta se fixează o sedință specială în ziua de 25 Februarie a. c. ora 16.

Ședința se ridică la orele 21.30.

Președinte, M. DRACEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL Nr. 6

Sedința de Sâmbătă 25 Februarie 1939

Membri prezenți Domnii: N. N. Caragea: M. Drăcea ;D. Grozescu; H. Lazăr; G. Năstăsescu; V. N. Priboianu; Eug. Vâlceanu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General. *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL Nr. 7

Ședința de Vineri 3 Martie 1939

Membri prezenți Domnii: C. M. Bunescu; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; M. C. Manoilescu; G. Minescu; At. G. Nedelcovici; M. Rădulescu; D. A. Sburlan; V. N. Stinghe; Eug. Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub președinția Domnului Prof M. D. Drăcea, președintele Societății având următoarea

Ordine de zi:

1. Adunarea Generală 1939 (Fixarea datei și ordinea de zi).
2. Poziția Societății față de nouile organizări profesionale.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Să ia în discuţia fixarea datei când va ave aloc în acest an Adunarea Generală a Societăţii (a 53-a). Se decide a se anunţa data de 20 Mai, urmând a avea loc la 28 Mai a. c.

Se ia apoi în discuţie subiectele Adunării Generale. Fac propuneri D-nii: Eugen Vâlceanu, Tr. Heroiu, M. Drăcea, Dem. Grozescu, V. N. Stinghe, Ilie Demetrescu, D. Sburlan. Formularea subiectelor urmează să se facă în şedinţa viitoare a Consiliului.

Comunicări.

D-l Preşedinte M. Drăcea arată că se găseşte în ţară un profesor de la Facultatea forestieră din Turcia.

Administrative.

Consiliul deleagă pe D-l M. Fiera să reprezinte Societatea Progresul Silvic la Adunarea generală a Asociaţiei Generale a Medicilor Veterinari din România, care va avea loc în ziua de 4 Martie a. c.

Nu aprobă cererea D-lui Ing. V. Văideanu, înregistrată la Nr. 291/939.

Se aprobă sala de festivităţi pentru ţinerea Adunării generale a Uniunei Vânătorilor care va avea loc în ziua de 19 Martie a. c.

Se ia act de cuprinsul adreselor CAPIR Nr. 40 şi 56 din 20.II şi 28.II. 1939

Şedinţa se ridică la ora 21.30.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 8

Şedinţa din 10 Martie 1939

Membri prezenţi Domni: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, M. Drăcea.

Şedinţa se deschide la orele 20 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

Ordine de zi:

1. Ordinea de zi a Adunării generale a Societăţii din 1939.
2. Poziţia Societăţii faţă de nouile organizări profesionale.
3. Discuţiuni asupra modificării legilor silvice în vigoare.
4. Demisiunea D-lui Secretar General al Societăţii.
5. Comunicări.
6. Diverse — Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l preşedinte M. Drăcea evoacă amintirea S. S. Miron, Patriarhul României, decedat în ziua de 7 Martie ct.

După aceia Consiliul ratifică procesul-verbal No. 4 din 8 Martie 1939 al Comitetului de Direcţie şi aprobă procesele-verbale No. 5 din

24.II, No. 6 din 25.II şi No. 7 din 3 Martie ct. ale Consiliului de administraţie.

Se intră în ordinea de zi:

I. Se stabilesc subiectele de discutat la Adunarea generală, şi se dă redactare definitivă convocării. Membrii Societăţii sunt convocaţi pentru ziua de 20 Mai 1939. In cazul când nu se va întruni numărul statutar de membri, adunarea generală va avea loc irevocabil, cu orice număr de membri, in ziua de 28 Mai 1939. Desbaterile vor dura 3 zile (28, 29 şi 30 Mai). In ziua de 31 Mai se va face o excursie pe valea Prahovei. Programul acestei excursiuni se va fixa şi anunţa din timp.

Se fixează apoi următoarele subiecte de discutat:

1. Asistenţa silvică a satului.

2. Câmpul de activitate al inginerului silvic-profesional şi extraprofesional.

3. Aspectul problemei lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească.

Se desenează ca raportori în ordinea subiectelor D-nii: Tr. Heroiu, Ioan Dimitrescu şi Marin Rădulescu.

Pentru intocmirea şi publicarea referatelor se păstrează dispoziţiile din anul precedent.

II. D-l Preşedinte M. Drăcea, informează Consiliul asupra lucrărilor de la CAPIR în legătură cu organizarea profesiunilor. Se lucrează la un anteproect de lege generală pentru organizarea tuturor profesiunilor.

III. Luând în discuţie punctul 3 din ordinea de zi, Consiliul dă delegaţie D-lui Preşedinte să ia contact cu D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

IV. Consiliul respinge demisia D-lui Secretar General al Societăţii.

V. Se aprobă a se cumpăra cinci bilete a câte 500 lei pentru balul balul A. G. I. R.

Sedinţa se ridică la orele 22

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 9

Şedinţa din 29 Martie 1939

Membri prezenţi Domnii: C. M. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici. M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

D-l Preşedinte M. Drăcea, aduce la cunoştinţa Consiliului că, la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor se pregăteşte un proect de lege referitoare la reorganizarea acestui minister. D-sa depune memoriul întocmit de capii de autorităţi silvice, împreună cu textul amendamentelor propuse în vederea salvgardării intereselor economiei forestiere şi a prestigiului Corpului silvic.

Consiliul luând în discuţie liniile generale ale proectului ca şi ale acţiunei desfăşurată până în prezent de reprezentanţii autorităţilor silvice, hotărăşte:

1. Işi însuşeşte atât memoriul cât şi amendamentele propuse şi avizează a se ţine şedinţe în fiecare zi, spre a se putea urmări îndeaproape rezultatele acţiunei întreprinse.

2. Să se sesizeze de această chestiune Secţia silvică din Colegiul inginerilor, pentru a se aduce, eventual, şi în discuţia forurilor în drept ale Colegiului.

3. Procesul-verbal de faţă se va trimite în copie, pentru prima convocare a Consiliului, Domnilor membri absenţi la şedinţa de azi, rugându-i cu insistenţă a lua parte la şedinţele în care va figura pe ordinea de zi, această problemă.

4. Şedinţa următoare se fixează pentru Joi 30 Martie ct., la orele 18.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

Grupa II

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

I

a) Amenajamentul pădurii „Crețuleasca Vintileasca“, jud. Dâmbovița, proprietatea D. C. Ivănescu, în suprafață de 161 ha. 1120 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurii Căpățână, jud. R. Sărat, proprietatea Alex. I. Zamfirescu în suprafață de 90 ha. 3000 mp. Regim și tratament Crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani pentru elem. Crâng și 90 ani pentru elem. rezervă. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Făgeteanca taraf 3 și Condea, jud. Muscel, proprietatea Dinu și N. Constantinescu, în suprafață de 44 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Calea Românească, jud. Târnava Mică, proprietatea Bisericei evanghelică lutherană, din com. Zagăr, în suprafață de 33 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 40 ani în seria I-a și 10 ani la seria II-a. Revizuirea după anul 1947.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Negrita, jud. Muscel, proprietatea Andrei Mareș, în suprafață de 29 ha. 4000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. **Șerban.***

No. 79.601 din 23 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Pavel** și **Similoaia**, jud. Mureș, proprietatea Composesoratului Adrian, în suprafață de 117 ha. 4000 mp. tratate cu o serie de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani; una serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie cu regim şi tratament codru grădinărit şi exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Paltinul, jud. Trei Scaune, proprietatea Văduvei lui Gh. Furtună născută Ioana Condrea şi alţii, în suprafaţă de 71 ha. 7800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Zărăfoaia şi Zăvoiul Morilor, jud. Dâmboviţa proprietatea Serban Tassian, în suprafaţă de 40 ha. 9000 mp., tratată în două serii de crâng cu revoluţia normală 20 şi 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 79.602 din 23 Martie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Episcopia, jud. Bihor, proprietatea Com. Episcopia, în suprafaţă de 308 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiul Olteni, jud. Dâmboviţa, proprietatea C. Algiu, în suprafaţă de 28 ha. 9100 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani la seria I-a şi un an la seria II-a. Revizuirea la finele revoluţiunilor.

Dată astăzi 24 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 79.778 din 24 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Burda, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Burda, în suprafaţă de 84 ha. 9800 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arva-Păufileşti, jud. Putna, proprietatea Ecaterina I. Nistor Văleanu etc., în suprafaţă de 58 ha. 2500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Maxinan Gh., jud. Arad, proprietatea Maxinan Gh., în suprafaţă de 43 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Slatina de Mureş, jud. Arad, proprietatea Vasile Miclea, în suprafaţă de 42 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Slatina de Mureş, jud. Arad, proprietatea Iosefina Micle, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Zegaia, jud. Mehedinţi, proprietatea Ovidiu Petrescu, în suprafaţă de 27 ha. 4700 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Bărsan, jud. Mehedinţi, proprietatea Elena Surdulescu, în suprafaţă de 20 ha. 0800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 24 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 79.779 din 24 Martie 1939

---

a) Amenajamentul pădurii Sironţii de Sus, jud. Cernăuţi, proprietatea Wanda şi Herman Kobbe, în suprafaţă de 175 ha. 4200 mp.

Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Crişan-Sag, jud. Timiş-Torontal, proprietatea Ştefan şi Nicolae Crisan, în suprafaţă de 67 ha. 8100 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Nisipoasa-Barbunceşti, jud. Buzău, proprietatea Locotenent Dumitru Gomoescu, în suprafaţă de 25 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

k) Regulamentul de exploatarea pădurii Pol-Ruhotin, jud. Hotin, proprietatea Fedosie Cazacioc, în suprafaţă de 1 ha 0700 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 79.780 din 24 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Vijniţa, jud. Storojineţ, proprietatea Adolf Bilgrey şi Ervin Breyer-Bilgrey, în suprafaţă de 3436 ha. 2900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 82.627 din 27 Martie 1939.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Boerească, jud. Mehedinţi, proprietatea Cornelia N. Dănăilă, în suprafaţă totală de 262 ha. 2600 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 94.115 din 5 Aprilie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Nimăeşti, jud. Bihor, proprietatea Comunei Nimăeşti, în suprafaţă de 296 ha. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Cighid, jud. Bihor, proprietatea Coloman Tiesza, în suprafaţă de 18 ha. 2700 mp. Regim şi tratament Codru că tieri rase şi regenerare artificială. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sântelec, jud. Bihor, proprietatea Comunei Sântelec, in suprafaţă de 116 ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 94.116 din 5 Aprilie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Birchiş, jud. Severin, proprietatea Văd. Livia Bethlen, în suprafaţă de 766 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Gruiu Mărgineni, jud. Prahova, proprietatea Statului cedată în uzufruct Sf. Mitropolii a Ungro Vlahiei, în suprafaţă de 607 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea padurii **Băneasa**, jud. Muscel, proprietatea Gh. N. Cândea ș. a., in suprafață de 83 ha. 5000 mp. Regim și tratament Seria Dd Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani. Seria I de protecție tratată in codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii **Valea de Câmp**, jud. Argeș, proprietatea Ion N. Pristavu, in suprafață de 24 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.117 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurilor Grănicerești din ocolul Tihuța, proprietatea Comunelor Grănicerești-Năsăud, din județul Năsăud, in suprafață totală de 17143 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase (Secțiile A: Seriile I—IV și B: seriile I și II) pentru secția C exploatabilitate fizică, extrăgându-se numai arborii căzuți și doborîți. Revoluția normală pentru Secția A, 100 ani și 120 ani pentru secția B. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova-Dehterea, jud. Rădăuți, proprietatea Aba Neuman și alții, in suprafață de 41 ha. 7500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 30 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.118 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Cordău**, jud. Bihor, proprietatea Episcopatului Rom. Cat. din Oradia, in suprafață de 680 ha 1600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.656 din 6 Aprilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Bălăneasa, jud. Bacău, proprietatea Societății Forestiere Bălăneasa, in suprafața de 780 Ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Fărcășanca, județul Olt, proprietatea I. Olteanu in suprafață de 63 ha. 3000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 74962 din 20 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Setul Părului, județul Prahova, proprietatea I. H. Drăgănescu, in suprafață de 472 Ha. tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția normală 90 ani și una serie de protecție cu regim și tratament codru grădinărit și exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tovarnița, județul Storojineț, proprietatea D. M. Tencaliec s. a., in suprafață de 44 Ha. 4570 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 74969 din 20 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Vatra Dornei, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 3052 Ha 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Veaca Tina, județul Vâlcea, proprietatea Raul Pleșoianu, în suprafață de 40 Ha. 1750 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Osica, județul Olt, proprietatea Marghioala M. Sinescu, în suprafață de 23 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*
No. 74970 din 20 Martie 1939.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii Sfoara Borănescu și Saldații Barzoi, județul Buzău, proprietatea Maria D. Maican, în suprafață de 1406 Ha. 0200 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase și revoluție normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiul Cazaci, jud Dâmbovița, proprietatea Stan Gh. Perșinaru, în suprafață de 35 Ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*
No. 74971 din 20 Martie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri la total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de xpl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băneasa, jud. Muscel, proprietatea Gh. N. Căndea ș. a., în suprafață de 83 ha. 5000 mp. Regim și tratament Seria II-a Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Seria I de protecție tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea de Câmp, jud. Argeș, proprietatea Ion N. Pristavu, în suprafață de 24 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.117 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurilor Grănicerești din ocolul Tihuța, proprietatea Comunelor Grănicerești-Năsăud, din județul Năsăud, în suprafață totală de 17143 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase (Secțiile A: Seriile I—IV și B: seriile I și III pentru secția C exploatabilitate fizică, extrăgându-se numai arborii căzuți și doborîți. Revoluția normală pentru Secția A. 100 ani și 120 ani pentru secția B. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova-Dehferea, jud. Rădăuți, proprietatea Aba Neuman și alții, în suprafață de 41 ha. 7500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.118 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cordău, jud. Bihor, proprietatea Episcopatului Rom. Cat. din Oradia, în suprafață de 680 ha 1600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Serban.*

No. 94.650 din 6 Aprilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Bălăneasa, jud. Bacău, proprietatea Societăței Forestiere Bălăneasa, în suprafață de 780 Ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Fărcășanca, județul Olt, proprietatea I. Olteanu în suprafață de 63 ha. 3000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **N.** *Cornățeanu.*

No. 74968 din 20 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Setul Părului, județul Prahova, proprietatea I. H. Drăgănescu, în suprafață de 472 Ha. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani și una serie de protecție cu regim și tratament codru grădinărit și exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tovarnița, județul Storojineț, proprietatea D. M. Tencaliec ș. a., în suprafață de 44 Ha. 4570 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **N.** *Cornățeanu.*

No. 74969 din 20 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Vatra Dornei, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 8052 Ha. 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Veaca Tina, județul Vâlcea, proprietatea Raul Pleșoianu, în suprafață de 40 Ha. 1750 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Osica, județul Olt, proprietatea Marghioala M. Sinescu, în suprafață de 23 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 74970 din 20 Martie 1939.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii Sfoara Boränescu și Saldații Barzoi, județul Buzău, proprietatea Maria D. Maican, în suprafață de 1406 Ha. 0200 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase și revoluție normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiul Cazaci, jud Dâmbovița, proprietatea Stan Gh. Perșinaru, în suprafață de 35 Ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 74971 din 20 Martie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de xpl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939:

Preşedinte: **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**
Casier: **Rădulescu M.**
Secretar general: **Ionescu-Heroiu Tr.**
Secretari: **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh.**, **Chercea Gh.**, **Palade E.**
Cenzori supleanţi: **Teodorescu St.**, **Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ŞI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugaţi să dea concursul pentru ca această broşură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINŢE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe şi plantaţii.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

REVISTA PĂDURILOR

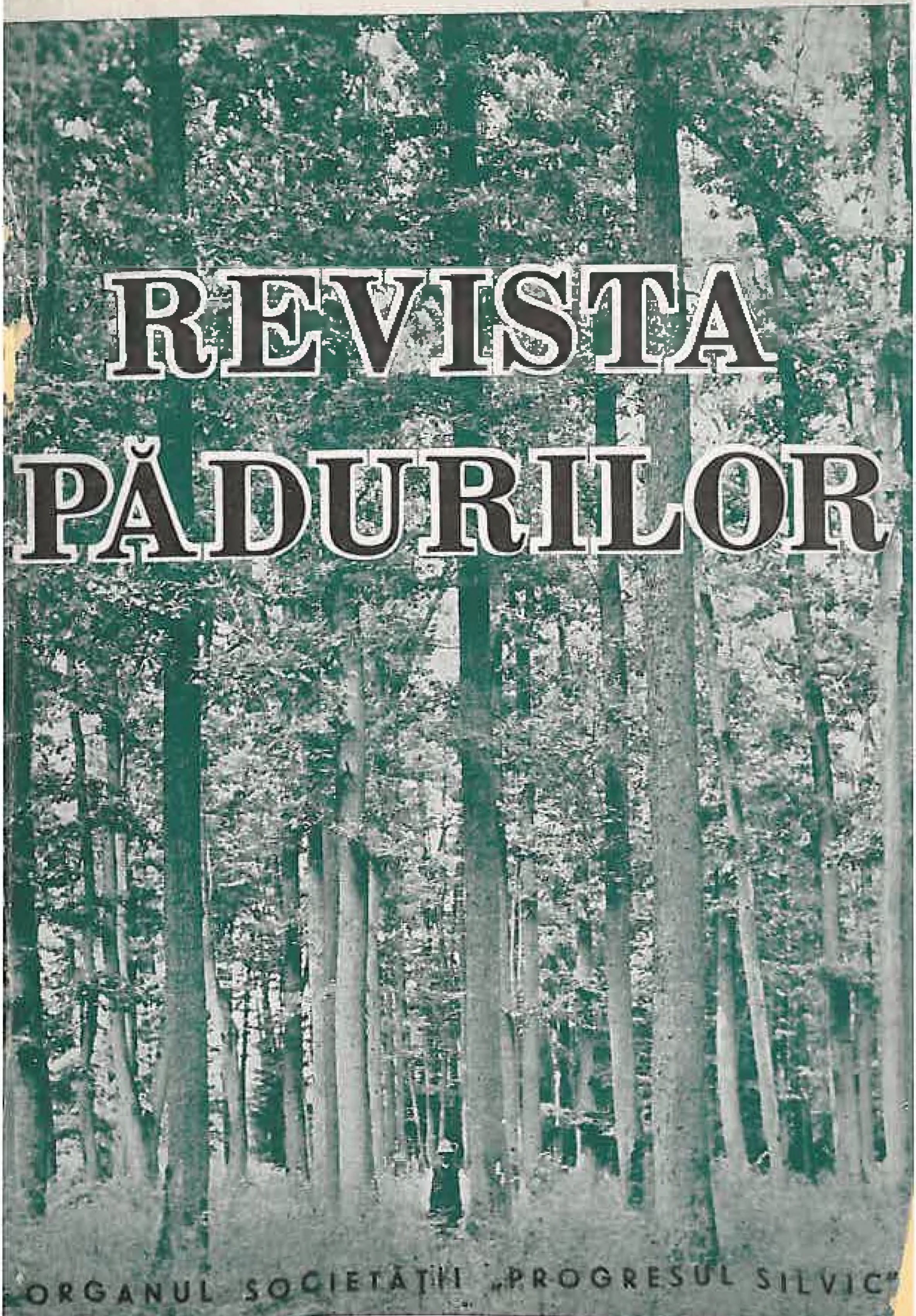

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

REVISTA PĂDURILO

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC‘
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 51, Nr. 6 IUNIE 19

SUMARUL:

Studii:

Dr. Gr. Eliescu: Contribuţiuni la cunoaşterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I) — — — — — — — — — — — — — — 4

Comentarii — Inserrnări:

Ilie C. Demetrescu: Adaptarea administraţiilor noastre forestiere pentru cazul economiei de răsboiu — — — — — — — — — — 4
D. A. Sburlan: Pinul silvestru de la Pralea — — — — — — — — 5
Gh. Predescu: Pinul silvestru în basinele pâraielor Braţul Incet şi Apa Roşie din Munţii Oituzului — — — — — — — — — — — 5

Referate.

C. Fedorovici: Raţionalizarea fasonării traverselor de fag — — — — — 5

Problemele zilei:

Pădurile şi turismul

At. Haralamb: Silvicultorii şi turismul — — — — — — — — — — 5
F. Páll: Pădurile U. D. R. şi turismul — — — — — — — — — — 5
A. Bocec: Amenajări turistice în preajma staţiunei Slănic (Moldova) — — 54
V. V. Vasiliu: Pădurea şi turismul — — — — — — — — — — — 5
Horia Manole: Pădurea şi turismul — — — — — — — — — — — 5
Cronica internă (p. 551), *Cronica externă* (p. 557), *Cronica mercurială* (p. 562
Informaţiuni (p. 566), *Cărţi* (p. 569), *Reviste* (p. 572), *Soc. „Progresul Silvic“* (p. 580
Necrolog (p. 592).

SOMMAIRE:

Études:

Contributions à l'étude des insectes nuisibles des forêts de la Roumanie (I) — — — Dr. Gr. Eliescu

Commentaires:

L'adaptation de nos administrations forestières à l'économie de guerre — — — — Ilie C. Dem.
Le pin sylvestre de Pralea — — — — — D. A. Sburlan
Le pin sylvestre des monts de Oituz — — Gh. Predescu

Rapports:

Perfectionnements dans le travail des traverses en bois de hêtre pour chemin de fer — C. Fedorovici

Problèmes à l'ordre du jour:

Les forêts et le tourisme.

Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic“ — Nécrologie.

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der schädlichen Forstinsekten Rumäniens (I) — — — — — Dr. Gr. Eliesc

Mitteilungen:

Anpassung unserer Forstverwaltungen für das Fall der Kriegswirtschaft — — — — Ilie C. Dem.
Die Föhre von Pralea — D. A. Sburlan
Die Föhre der Oituzgebirge — — — — Gh. Predescu

Berichte:

Rationalisierung der Bearbeitung der Bucheneisenbahnschwellen — — — — — C. Federovici

Tagesfragen:

Wälder und Wanderlust.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic“ — Nachruf.

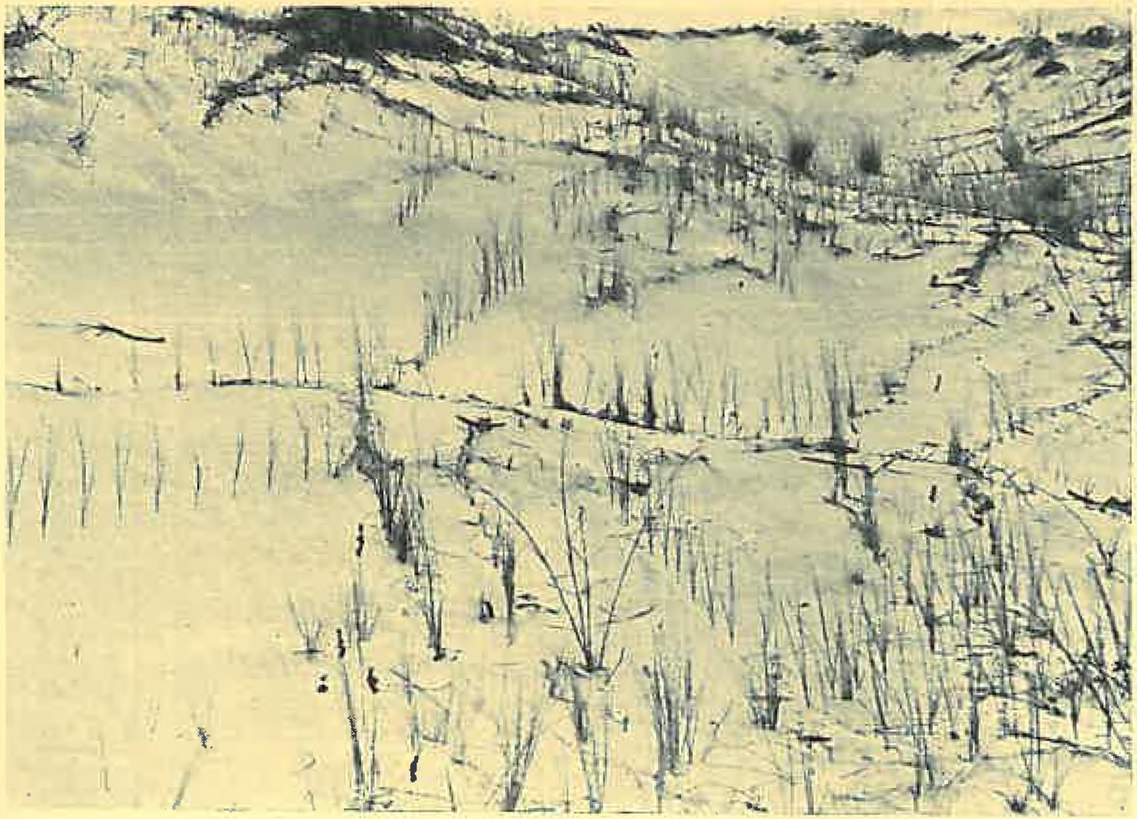

Clişeu Tr. Săvulescu

Carex ligerica Gay. pe nisipurile nestabile din Delta Dunării.
Carex ligerica Gay sur les sables mouvants dans le Delta du Danube.
Carex ligerica Gay auf den Flugsandböden der Donaudelta.

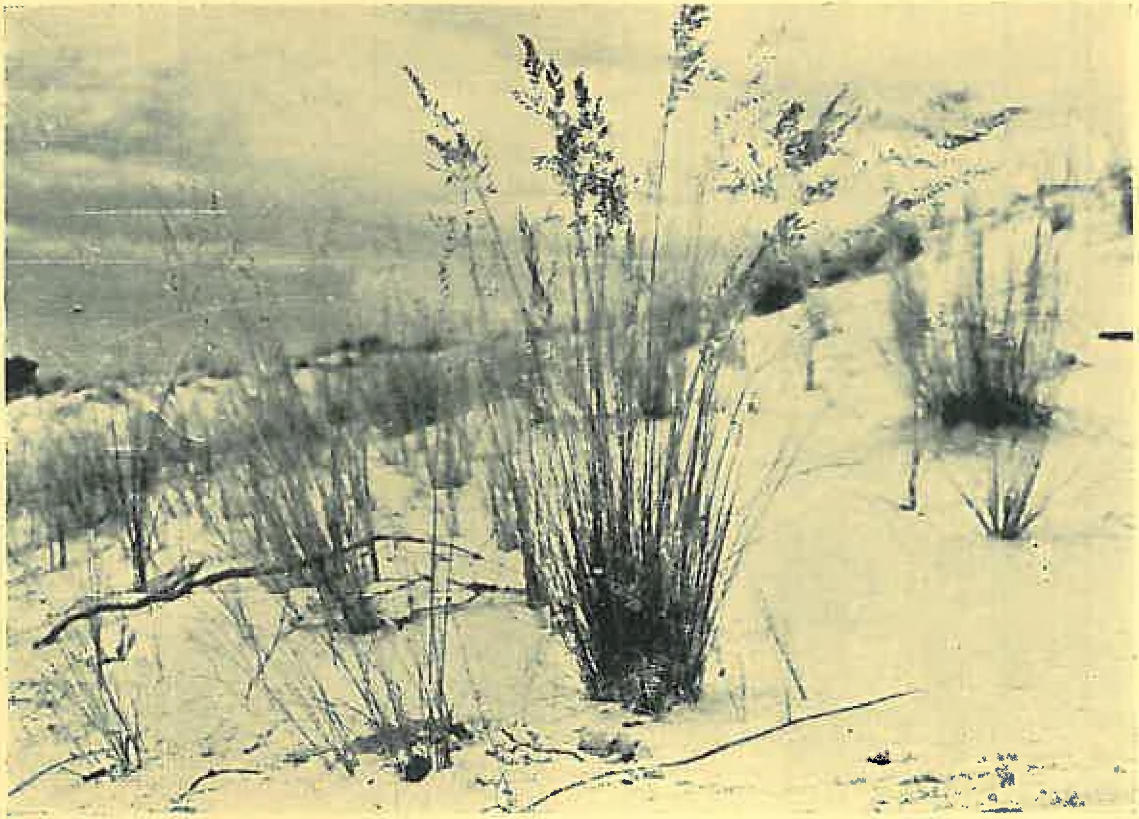

Clişeu Tr. Săvulescu

Festuca vaginata W. et K. pe nisipurile sburătoare din Delta Dunării.
Festuca vaginata W. et K. sur les sables mouvants dans le Delta du Danube.
Festuca vaginata W. et K. auf den Flugsandböden der Donaudelta.

STUDII

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA INSECTELOR VĂTĂMATOARE PADURILOR DIN ROMÂNIA (1)

de Dr. GR. ELIESCU

1. Cheimatobia brumata L.

Arboretele de stejar și șleau din câmpiile României sunt atacate foarte deseori de diferite omizi cari duc la desfrunziri uneori totale ale arborilor și chiar a pădurilor în totalitatea lor.

Trei dintre ele sunt caracteristice prin atacul lor de la începutul perioadei de vegetație a arborilor. Ele sunt Cheimatobia brumata L., Tortrix Viridana L. și Malacosoma neustria L.

Cheimatobia brumata L. e un fluture din familia Geometridae. (Planșa I).

E deci din familia Cotarilor sau Pașilor, a căror omizi „cotează". sau „pășesc", din cauză că au numai picioare anterioare și posterioare.

Fluturele mascul are aripile anterioare cenușii-galbeni, cu slabe dungi negre transversale. Aripile posterioare sunt mai deschise la culoare. Femela are aripile foarte scurte, de culoare cenușie brună sau cenușie verzue. Masculul cu aripile întinse e de circa 25 mm.

Omida e verde, gălbue, cu o slabă dungă mediană închisă, și cu câte trei linii albe de fiecare parte. Capul e verde.

Acest fluture e foarte frecvent și răspândit în pădurile noastre de stejar. Astfel am găsit omizile lui în toate pădurile ocolului silvic Brănești (1931, 1932, 1934); în pădurile Ocolului silvic Huffel, (1934, 1937, 1939);

ocolul silvic Ploești, pădurile Stejarul, Moara Domnească, Varnița, Piatra Găvanului (1934), Coastele (1938); ocolul Silvic Nucet, pădurea Boanca (1937), Stejerel (1936), apoi în diferiți

PLANȘA I.

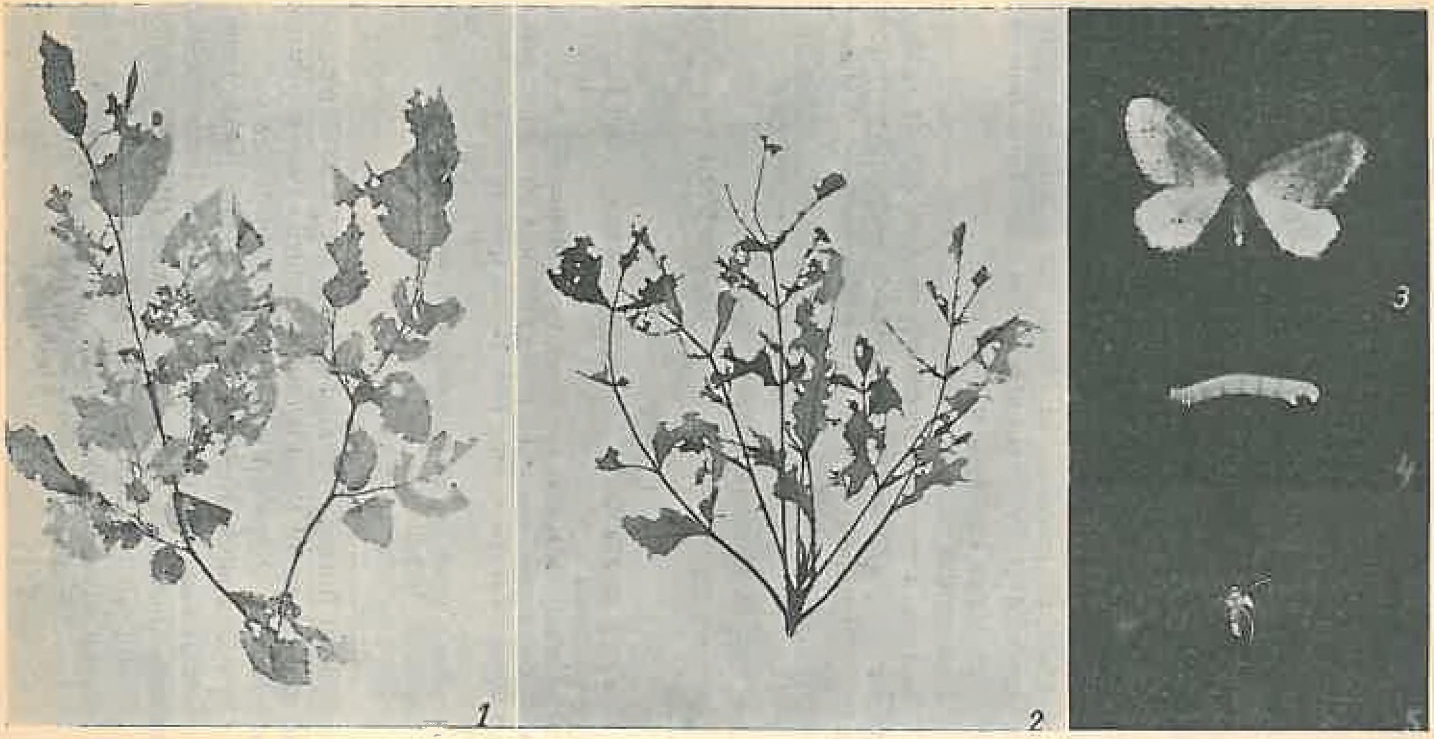

Fig. 1. Atac de Cheimatobia brumata L. pe carpen. — Fig. 2. Idem pe frasin. — Fig 3, 4 și 5. Cheimatobia brumata: mascul, larvă, femelă (circa 1/1).

ani în pădurea Cerchezia, Creţuleşti şi Jugureni. Ocolul Silvic Căscioarele, pădurile Bolintinul-Cotroceanca, Ţigănia-Mihai Vodă şi partea de est a pădurii Căscioarele foarte puternic atacate la 1933:

ocolul siliv Turnu-Severin, în toate pădurile, circa 10.000 ha. (1939);

ocolul silvic Măcin în toate pădurile (1939);

ocolul silvic Prut, în pădurea Cioara circa 217 ha desfrunziţi în 1932.

Credem că răspândirea acestei insecte la noi în ţară se acoperă cu aria de răspândire a stejarului şi în parte cu a gorunului, aceasta cel puţin pentru sudul României.

Cheimatobia brumata L. depune ouăle din toamnă, aşa că în primăvară larvele ies foarte de vreme. Cum şi desvoltarea omizilor se face repede atacul lor are loc în prima parte a verei, adică dela înfrunzirea arboretelor până în ultimile zile ale lunei Mai. Anul acesta care a fost un foarte favorabil an pentru desvoltarea acestui fluture, C. brumata L. era în pădurea Ciolpani (Oc. Silvic Huffel), la 3 Mai în plină activitate, anume în ultimul stadiu larvar. La 9 Mai atacul continua încă, dar începuse să slăbească, pentru ca la 26 Mai să nu mai fie de loc (Ciolpani-Huffel şi Cernica-Brăneşti).

In 1938 la 9.V larvele erau mai puţin desvoltate ca la aceiaş dată în 1939. Deasemeni în 1933 pădurea Căscioarele, atacul începe să se resimtă deabia la 15 Mai. Aceasta arată că de regulă evoluţia insecta se face ceva mai târziu ca în anul acesta.

Atacul cauzat de C. brumata L. este un fenomen foarte regulat pentru Câmpia Munteniei unde l-am observat în fiecare primăvară. Bine înţeles intensitatea atacului variază dela an la an şi din regiune în regiune. Anii arătaţi mai sus se referă la desfrunzirile puternice cauzate de această omidă.

De regulă desfrunzirile sunt parţiale, desfrunziri în întregime şi pe suprafeţe mari nu se văd decât mai rar. Se observă însă foarte bine desfrunziri individuale, cum am observat anul acesta pe şoseaua Bucureşti—Ploeşti, în dreptul pădurii Ciolpani, frasinii desfrunziţi cu totul. Sunt atacaţi mai ales arborii înalţi, rezervele din crânguri simple şi crânguri compuse. Arboretele puternic atacate prezintă coronamentul foarte luminat. Dacă frunza n'a fost mâncată toată, arboretele păstrează

PLANŞA I.

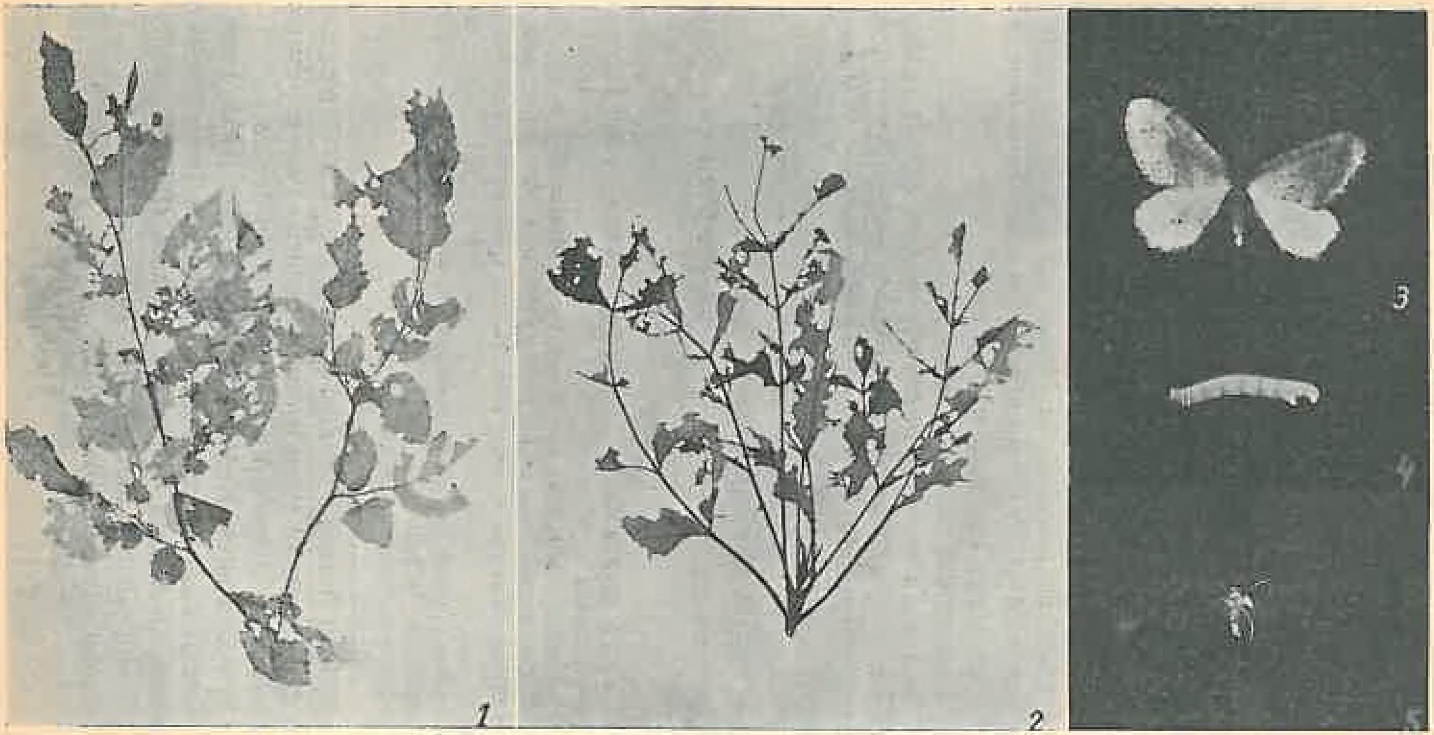

Fig. 1. Atac de Cheimatobia brumata L. pe carpen. — Fig. 2. Idem pe frasin. — Fig 3, 4 şi 5. Cheimatobia brumata: mascul, larvă, femelă (circa 1/1).

multă vreme urmele atacului. Dacă însă frunza a fost dela început distrusă, noua frunză va întregi cu timpul coronamentul arborilor.

Speciile intens atacate în afară de stejar, au fost carpenul, frasinul și jugastru. Deasemenei castanul sălbatic la care au fost atacate puternic nu numai frunzele, dar și mugurii, care au fost mâncați în interior (Grădina dedrologică, ICEF.). La Brănești (Școală) au fost roase de larve caisele tinere (1939).

Recunoașterea atacului se face ușor în timpul atacului larvelor, după omizi, cari au înfățișarea arătată mai înainte. Larva de **brumata** cotează și nu răsucește frunzele, ci le găurește sau le atacă pe margine. In repaos stă uneori încolăcită ca litera grecească ro. In timpul atacului se aude foarte bine căderea escrementelor cari sunt mici și negre.

In atacul din pădurea Coastele am observat cum omizile de C. **brumata** erau foarte căutate de **Corvus frugilegus** L. (cioara neagră) care sta cu zecile de explare pe ramurile stejarilor, ciugulindu-le. In pădurea Ciolpani erau mâncate de **Fringilla coelebs** L. (cintezoiul).

2. Tortrix viridana L.

Este un microlepidopter din familia Tortricidae (Planșa II).

Deci din familia fluturilor răsucitori, ai căror omizi au obiceiul de a răsuci frunza.

Fluturașul are aripile anterioare verzui deschis. Fluturii crescuți de mine din pupele strânse în pădurea Pasărea (Oc. Silvic Brănesti) au dat fluturi cu aripile aproape albe, gălbui. Cu aripile întinse are circa 22 mm.

Omida e verde, cap castaniu-negru, cu un scut castaniu pe primul inel toracal, de 18 mm.

Pupa e de 10 mm, conică, neagră.

Și acest fluture e tot atât de răspândit ca și C. **brumata**. L-am găsit în ocolul silvic Brănești, pădurile Pasărea, Pusnicul, în arboretul de stejar din spatele Școalei, în fiecare an.

In ocolul silvic Huffel, pădurea Ciolpani (1932, 1939).

Ocolul silvic Turnu Măgurele, pădurea Domeniu Turnu, Băduleasa, Dorobanțu, Babiciu și Gâlmeea (1935).

Ocolul silvic Măcin (1939).

Ocolul silvic Babadag (1932).

PLANȘA II.

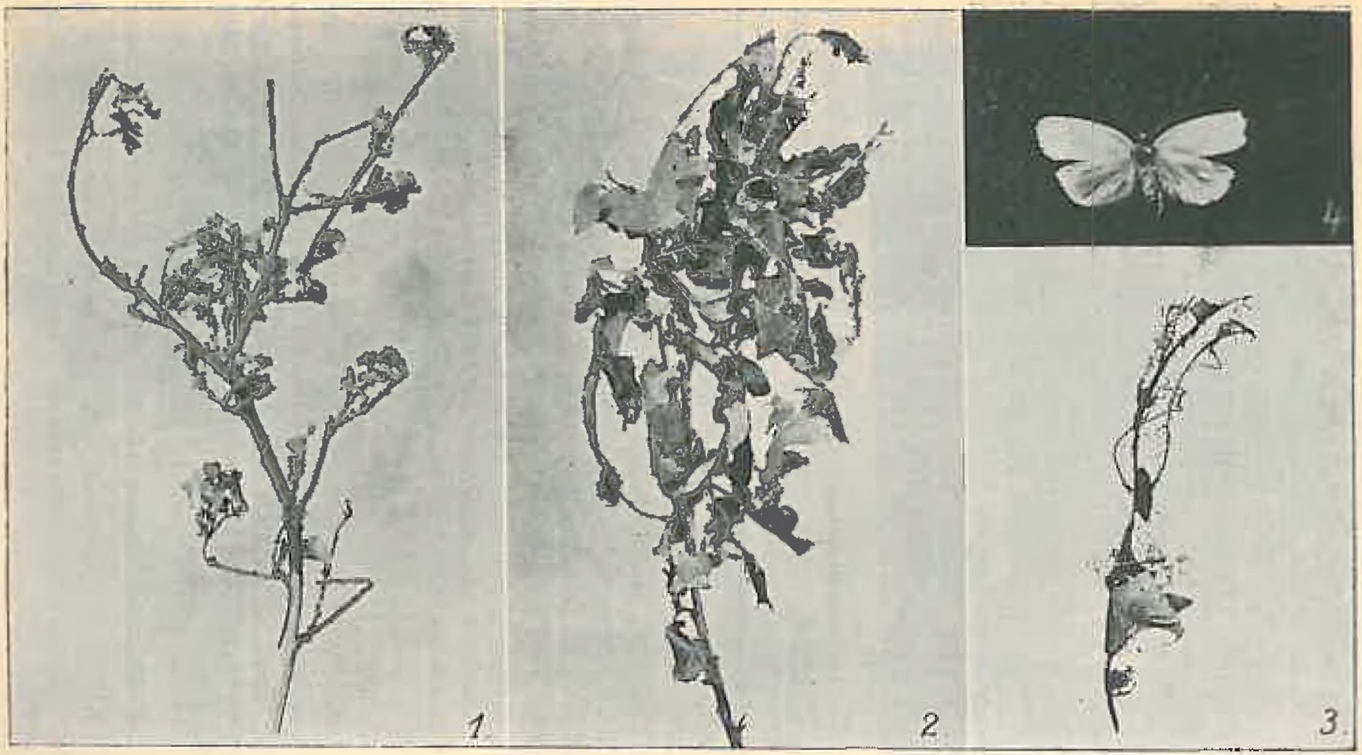

Fig. 1. Atac de Tortrix viridana L. pe stejar reînfrunzit. — Fig. 2. Idem pe frunze mari de stejar. Se văd răsuciturile. — Fig. 3. O frunză de stejar scheletizată la vârf, răsucită la bază. Se văd două pupe. — Fig. 4. Fluturele Tortrix viridana (puțin mărit).

Administrația Domeniului Coroanei Segarcea (1934).

Ocolul silvic Cilistra, pădurea Demecicana (1931, 1932).

Ocolul silvic Mitreni, pădurea Baba Ana (1938).

Aria de răspândire a acestui fluture e probabil tot atât de mare ca și a stejarului pedunculat.

Tortrix viridana L. ese din ou primăvara așa că vătămările omidei acestui fluturaș au loc odată cu ale lui C. brumata L.

După observațiile din anul acesta evoluția lui are loc ceva mai repede ca a lui C. brumata, întrucât la 9 Mai, chiar, n'am mai găsit larve, ci numai pupe de T. viridana L. în timp ce C. brumata încă ataca destul de puternic. Totuș e foarte posibil ca în unele locuri desvoltarea lor să aibă loc în acelaș timp.

Cum cea mai mare parte a evoluției acestor două omizi se face în acelaș timp, credem că T. viridana este de multe ori trecută cu vederea și atacurile ei sunt trecute pe seama cotarilor, cu care atacă împreună. De aceia ar fi de dorit o mai apropiată cercetare a acestor două specii.

Recunoașterea atacului de T. viridana se face ușor mai ales când avem omizi. Acestea stau în răsucitura făcută la vârful frunzelor sau din unirea a două frunze pe care apoi mâncându-le, le găurește neregulat. Omida stă ascunsă și când e constrânsă să iasă nu cotează, ci merge inainte sau înapoi prin mișcări ondulatorii, foarte vioae.

Când nu mai sunt omizi, atacul încă e ușor de recunoscut, viridana lăsând frunzele răsucite mâncate la vârful lor, unde le scheletizează, pe când brumata le lasă mâncate neregulat pe suprafața frunzei.

Atacul se recunoaște apoi și în timpul pupei din cauză că pupele se găsesc în răsuciturile frunzei sau stau atârnate printr'un fir de mătase. Chiar după ieșirea fluturelui, pielea pupelor (exuvii pupale) servesc la determinarea absolut sigură a atacului.

3. Malacosoma neustria L.

E fluturele cunoscut sub numele de inelar, pentru că depune ouăle în forma unui inel, în jurul ramurilor tinere. (Planșa III și IV).

PLANȘA III.

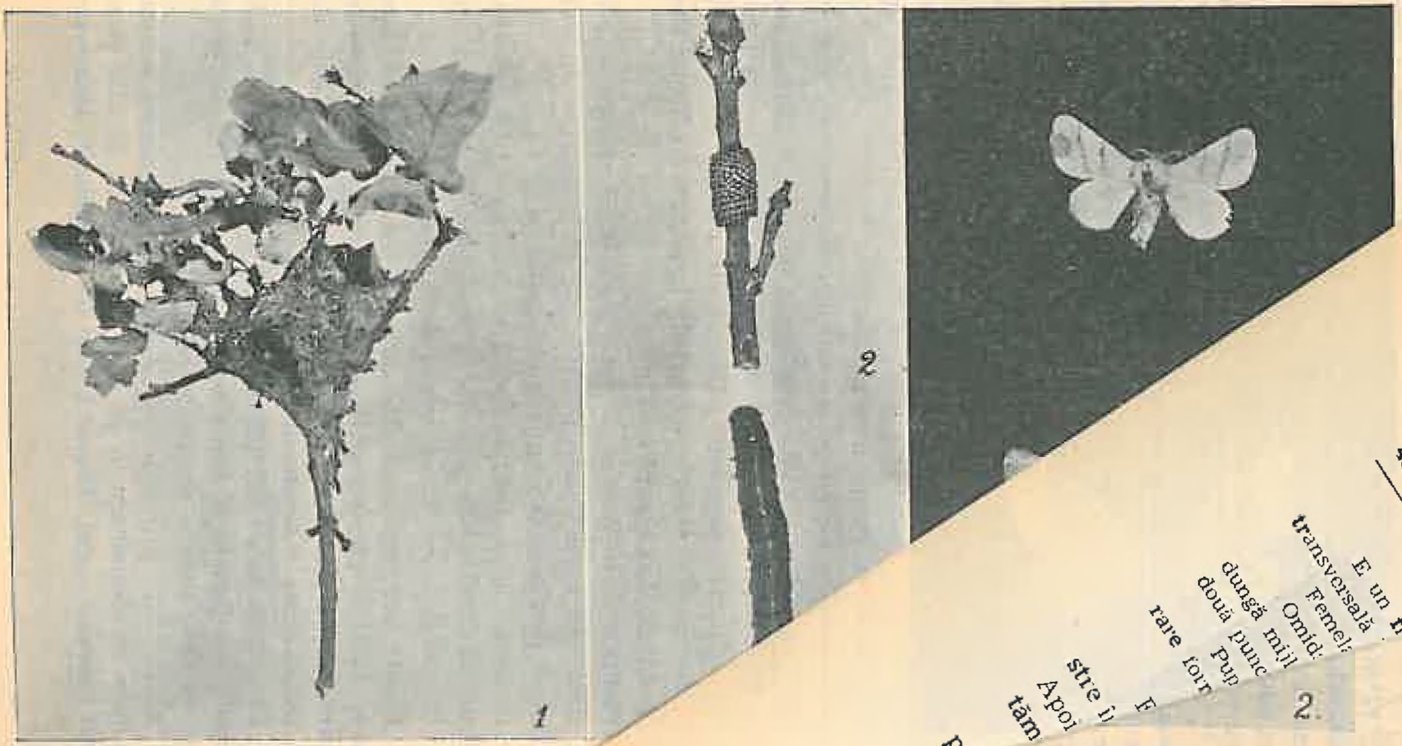

Fig. 1. Cuib de năpârlire al larvelor de Malac uscați și începutul reînfrunzirii.
Fig. 3. L de Malacosoma neustria L.

E un fl
transversală
Femela
Omida
dungă mijl
două punc
Pup
rare forn
E
stre i
Apoi
tăm
pe
d

Administrația Domeniului Coroanei Segarcea (1934).

Ocolul silvic Cilistra, pădurea Demecicana (1931, 1932).

Ocolul silvic Mitreni, pădurea Baba Ana (1938).

Aria de răspândire a acestui fluture e probabil tot atât de mare ca și a stejarului pedunculat.

Tortrix viridana L. ese din ou primăvara așa că vătămările omidei acestui fluturaș au loc odată cu ale lui C. brumata L.

După observațiile din anul acesta evoluția lui are loc ceva mai repede ca a lui C. brumata, întrucât la 9 Mai, chiar, n'am mai găsit larve, ci numai pupe de T. viridana L. în timp ce C. brumata încă ataca destul de puternic. Totuș e foarte posibil ca în unele locuri desvoltarea lor să aibă loc în acelaș timp.

Cum cea mai mare parte a evoluției acestor două omizi se face în acelaș timp, credem că T. viridana este de multe ori trecută cu vederea și atacurile ei sunt trecute pe seama cotarilor, cu care atacă împreună. De aceia ar fi de dorit o mai apropiată cercetare a acestor două specii.

Recunoașterea atacului de T. viridana se face ușor mai ales când avem omizi. Acestea stau în răsucitura făcută la vârful frunzelor sau din unirea a două frunze pe care apoi mâncându-le, le găurește neregulat. Omida stă ascunsă și când e constrânsă să iasă nu cotează, ci merge înainte sau înapoi prin mișcări ondulatorii, foarte vioae.

Când nu mai sunt omizi, atacul încă e ușor de recunoscut, viridana lăsând frunzele răsucite mâncate la vârful lor, unde le scheletizează, pe când brumata le lasă mâncate neregulat pe suprafața frunzei.

Atacul se recunoaște apoi și în timpul pupei din cauză că pupele se găsesc în răsuciturile frunzei sau stau atârnate printr'un fir de mătase. Chiar după ieșirea fluturelui, pielea pupelor (exuvii pupale) servesc la determinarea absolut sigură a atacului.

3. Malacosoma neustria L.

E fluturele cunoscut sub numele de inelar, pentru că depune ouăle în forma unui inel, în jurul ramurilor tinere. (Planșa III și IV).

PLANȘA III.

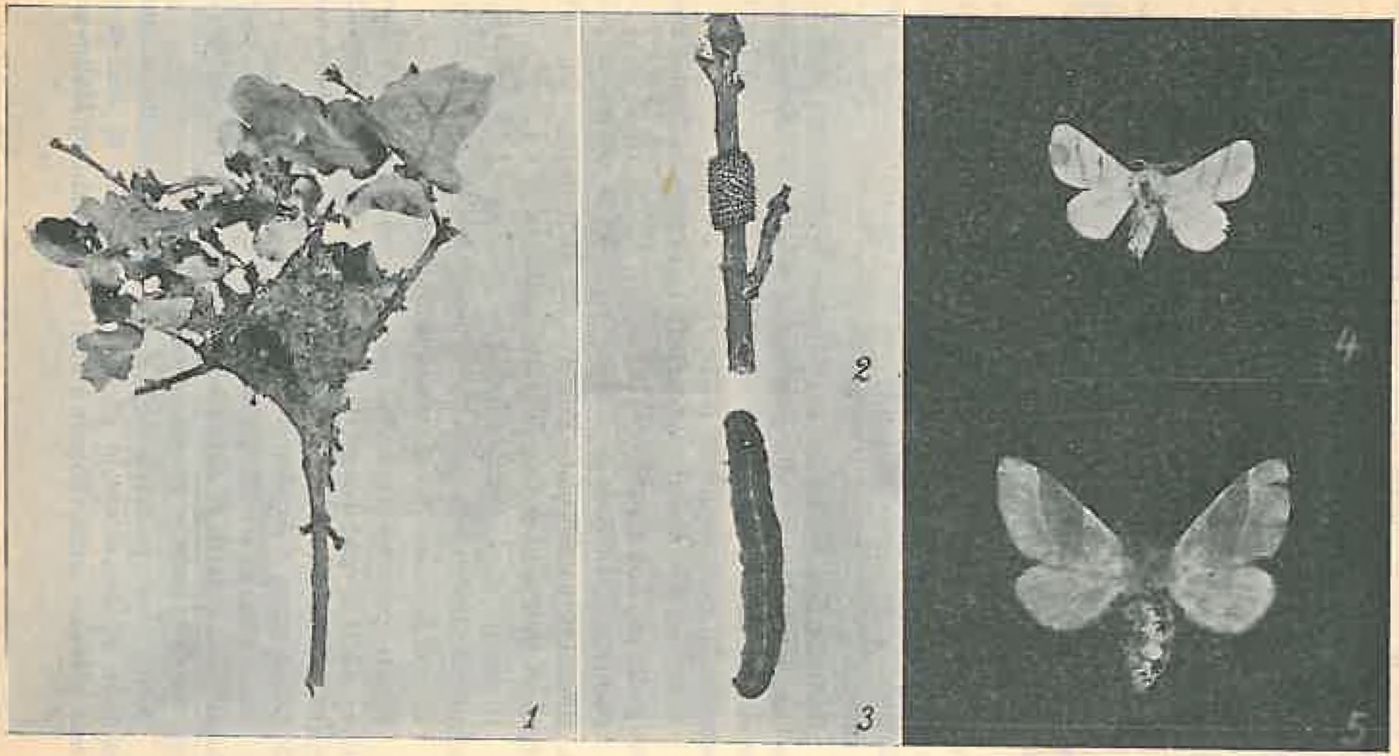

Fig. 1. Cuib de năpârlire al larvelor de Malacosoma neustria L. — Fig. 2. Inel de ouă de Malacosoma neustria L. — Fig. 3. Larva. — Fig. 4 și 5. Fluturele ♂ și ♀ (puțin mărit).

E un fluture de culoare brună roșcată pe aripi cu câte o dungă transversală lată.

Femela e mai mare, cu aripi deschise 35 mm.

Omida ușor de recunoscut după dungile colorate din lungul ei: o dungă mijlocie albă, două laterale albastre și cap cenușiu albăstrui cu două puncte negre.

Pupă în cocon subțire țesut de mătase albă, pe deasupra cu fire rare formând un al doilea cocon. Coconul e ascuns în frunze.

E de asemeni de o mare importanță pentru pădurile noastre întrucât omida lui este mult mai mare ca a celorlalte două. Apoi perioada de desvoltare e ceva mai lungă. De aceia și vătămările sunt mai mari.

Răspândirea omizii e ca și aceia a ștejarului, cel puțin pentru regiunile puțin inalte. Am găsit-o foarte comună în pădurile Ocolului Huffel, Brănești, Leordeni, Nucet, pădurile din Cadrilater, unde constitue împreună cu Lymantria dispar una din cele mai vătămătoare insecte.

Apariția are loc odată cu înfrunzirea arborilor, care rămân complet defoliați atâta vreme cât omida n'a părăsit încă arboretul pentru căutarea de frunză. De aceeia cauzează foarte deseori desfrunziri complete pe suprafețe mari.

Astfel au fost atacate aproape în întregime în Ocolul Brănești, pădurea Vadul Anii (1932).

Pădurile Corn-Arcasă și Bală-Cazu, în Ocolul silvic Silistra, circa 140 ha defoliate puternic de M. neusteria în unire cu Himera pennaria și Lymantria dispar.

In Ocolul silvic Luciani, pădurea Negrași în 1938 și 1939, puternice desfrunziri la pedunculat, mai slab la gârniță și cer.

In ocolul silvic Nucet, pădurea Stejerel.

Foarte puternice atacuri, care au dus la defolieri complete în 1939 în pădurea particulară Rătești (jud. Dâmbovița), pădurea Rătești a Eforiei Spitalelor civile și pădurea Mălineasca (jud. Dâmbovița) a Academiei Române.

Din înșirarea acestor păduri se vede că pădurile din Sudul județului Dâmbovița și Argeș constituesc un centru foarte puternic de desvoltare a acestei insecte.

Atacul este primăvăratec. Astfel în anul acesta a ajuns maximum de desvoltare la 20 Mai, pentruca în 30 Mai să nu se mai găsească omizi. Sborul a avut loc în pădurea Mălineasca

PLANŞA IV.

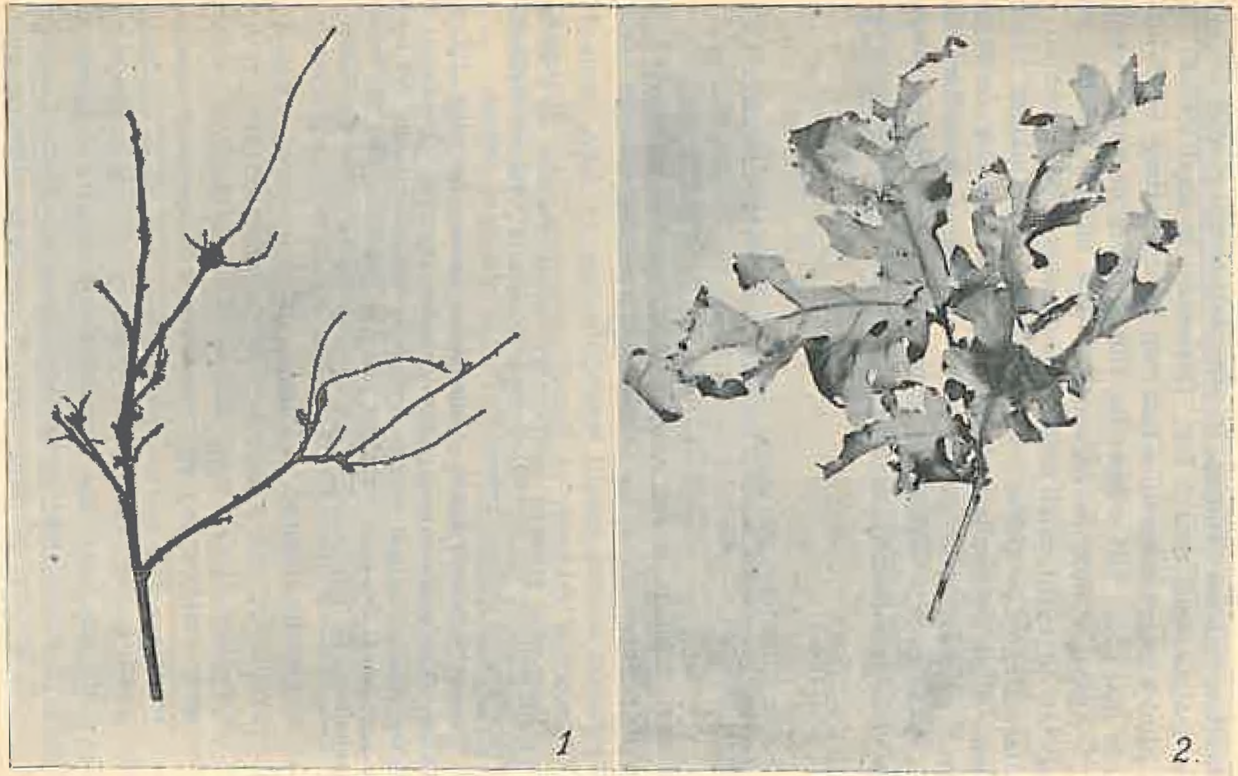

Fig. 1. Atac de Malacosoma neustria L. la stejar. Se văd lujerii anuali uscaţi şi începutul reînfrunzirii. — Fig. 2. Frunze de stejar atacate şi coconi (4) de Malacosoma neustria L.

la 14 Mai când se puteau vedea mii de fluturi roind în jurul arborilor, în toată pădurea. In alte părţi sborul a avut loc ceva mai înainte, încă dela 5 Mai. Deasemeni în anul trecut 1938, în pădure Negraşi, sborul a fost cam în acelaş timp: la 10 Iunie nu se mai găsea nici o larvă iar fluturele era în stare de pupă.

Atacul e uşor de recunoscut după omizile descrise mai sus, sau în cazul când omida e incoconată, după coconii cu mătase albă ce se găsesc între frunze ţesute cu mătase. Deasemenea după grămezile de piei (exuvii) ale omizilor ce au năpârlit, grămezi ce se găsesc pe la ramificarea ramurilor, fiind ţesute cu fire de mătase, şi având pieile de culoarea neagră, dar cu capete albăstrui cenuşii ale omizilor.

* *

Beiträge zur Kenntniss der schädlichen Forstinsekten Rumäniens (1).

Contributions à l'étude des insectes nuisibles des forêts de la Roumanie (1).

Dans cette première contribution l'auteur s'occupe de trois chenilles nuisibles, à savoir: Cheimatobia brumata L., Tortrix viridana L. et Malacosoma neustria L.

Pour chacune d'elles l'A. indique les années, les dates d'apparition et les localités ou ces papillons fûrent observés, produissant des grands dégâts, qui vont parfois jusqu'à la défoliation totale des arbres. En conclusion on peut constater que ces papillons sont les insectes printanières les plus nuisibles des chênaies de la plaine roumaine.

COMENTARII—INSEMNĂRI

ADAPTAREA ADMINISTRAȚIILOR NOASTRE FORESTIERE PENTRU CAZUL ECONOMIEI DE RĂZBOI

de ILIE C. DEMETRESCU

In ultimii ani, trăim sub presiunea unei chinuitoare psihoze a războiului de cea mai tipică formă. Se pare că în aceste momente lucrurile au atins paroxismul.

Altădată, pregătirea propriu zisă a războiului se făcea abia după izbucnirea acestuia sau, cel mult, cu puțin timp mai înainte. Apoi, ea privea aproape numai armata combatantă și serviciile sale auxiliare. Restul se desvolta și descurca mai mult după principiul „văzând și făcând" al inițiativei private.

Astăzi, lucrurile ni se înfățișează radical schimbate. Inceperea ostilităților nu reprezintă decât încheierea unei îndelungate și, mai ales, foarte intense și meticuloase acțiuni de pregătire psihologică, diplomatică, economică, financiară și militară. Acțiunea respectivă privește întreaga națiune, cu toate resursele sale morale și materiale. Războiul modern, „der ganze Krieg", „războiul total", cum l-a denumit Mareșalul Ludendorf, este neasemănat mai complicat, sub acest raport, decât chiar și cel de acum 20 de ani. Operațiunile militare nu reprezintă decât una din fețele sale. Se poate chiar, ca un războiu modern să fie dus, câștigat sau pierdut fără o acțiune militară propriu zisă. Un exemplu de această natură l-am trăit pe toamnă. N'a lipsit nici încheierea unei păci mai mult sau mai puțin formale. Și aceasta numai cu participarea învingătorilor și a învinșilor indirecți. In ceace privește învinsul direct, acesta a fost silit pur și simplu să execute hotărîrea învingătorului. Acum câteva luni, jocul s'a repetat, de astă dată numai între învingător și învins, sub forma celei mai desăvârșite victorii, fără să se fi tras măcar un foc de armă.

Ori cum ar fi, pregătirea materială a intregei naţiuni in vederea războiului, are o însemnătate fundamentală. Ea poate merge atât de departe, încât să afecteze structura cea mai intimă a economiei naţionale. Avem sub ochii noştrii doară, procesul de continuă detaşare al mai multor economii naţionale (germană, italiană, etc.) din înlănţuirea economiei internaţionale şi de autarchizare progresivă.

Se înţelege că pădurea este cuprinsă în de-aproape in acţiunea de transformare amintită şi aceasta cu atât mai mult, cu cât ea e izvorul şi rezervoriul unor materii prime cu întrebuinţări foarte diverse şi esenţiale pentru întreţinerea materială, atât a trupelor combatante şi auxiliare, cât şi a restului naţiunii.

In cele de faţă, ne vom ocupa de felul cum urmează a se adapta administraţiile noastre forestiere de Stat şi într'o oarecare măsură şi ale celorlalţi proprietari de păduri pentru cazul economiei de războiu şi anume cu aplicare la Ţara noastră.

* * *

Felul subiectului nostru de faţă ne obligă să ţinem seama de faptul că, prin intrarea în stare de războiu, economia naţională sufere o sdruncinare mai mult sau mai puţin adâncă, analoagă unei crize economice. Dintre cauzele directe sau indirecte ale acestei sdruncinări vom menţiona aici în primul rând:

1. Transformarea relativ bruscă a consumului de bunuri, atât în cea ce priveşte natura acestora, cât şi cantitatea lor, oricum cu punerea punctului de greutate pe bunurile de primă necesitate;

2. Reducerea bruscă a aparatului uman activ din producţiune, prin chemarea în serviciul armatei a celor mai tinere şi viguroase elemente.

Intr'adevăr, prin trecerea dela starea de pace la cea de războiu, cererea de bunuri capătă deodată o altă înfăţişare, din mai multe împrejurări. Prin panica, dezorganizarea şi în general, influenţa pe care războiul sau chiar numai spectrul său o produce, puterea de cumpărare a populaţiunii scade. Ca urmare, consumatorul este silit să renunţe la împlinirea unora dintre nevoile sale obişnuite, să-şi restrângă standardul său de viaţă. Renunţările vor privi, în primul rând, nevoile cele mai puțin importante, cum ar fi cazul articolelor de lux, distracții, etc. Consumatorul nu va putea ocoli, însă, așa zisele nevoi elementare sau primare, adică: hrana, îmbrăcămintea, locuința, încălzitul. Situația se complică peste măsura obișnuită și în acest domeniu, prin apariția unui formidabil consumator de asemenea bunuri elementare, care este războiul.

După trecerea perioadei de criză — care este cu atât mai ușoară cu când conducătorii națiunii au știut și au putut să prevadă și să organizeze mai bine lucrurile din vreme — se ajunge la un fel de echilibru, mai mult sau mai puțin stabil: economia de războiu. Fața de cea precedentă din vreme de pace, ea se caracterizează — după cum am mai arătat și în alte împrejurări [1]) prin:

accentuarea, eventual până la desăvârșire, a autarchizării;

tendința de trecere dela o economie de schimb (Tauschwirtschaft) la o economie de acoperire directă a trebuințelor (Bedarfsdeckungswirtschaft);

creșterea intervenționismului de Stat, atât în sensul planificării economiei naționale, cât și în cel al producțiunii proprii (economie de Stat).

Schimbările structurale ale economiei naționale amintite foarte pe scurt aici, afectează, se înțelege, în chip deosebit și economia forestieră. Produsele pădurii și chiar cea mai mare pare din capitalul său de producțiune (capitalul lemnos, capitalul-vânat, etc.) constituie bunuri elementare de cea mai tipică formă. Consumul lor crește, în general, peste cel obișnuit, din cauza multiplicității și ușurinței lor de întrebuințare imediată. Se știe, doară, că în vremuri de criză materială (războiu, revoluțiuni, etc.) pădurea, cu rezervele sale de bunuri (lemn, vânat, fructe, nutreț, etc.), a fost atacată din plin. Din pricina greutăților de transport, principiile de autarchizare se aplică, vrând-nevrând, cu deosebire în materie de produse forestiere. Ceva mai mult, chiar în cuprinsul aceleiași unități economice, cererea de bunuri forestiere este, pentru aceiaș pricină, inegal dispusă în spațiu. Pădurile cele mai la îndemână, sunt cele mai mult atacate, și nu numai în ce privește produsul, dar chiar și în ceace privește capitalul lor lemnos și animal (vânat).

---

1) Art. „Generalități asupra potențialului de războiu în materie de lemn, cu oarecare privire asupra condițiunilor românești". Revista Pădurilor, 1938, pag. 1134—1137.

Dacă ţinem seama cât de mult cresc cererile de bunuri forestiere în anumite centre prin concentrarea de trupe şi conducerea de lupte, vom înţelege dece ţinuturi păduroase întregi au fost pur şi simplu devastate, în vreme de războiu. In schimb, altele au fost cruţate chiar şi de tăierile produsului obişnuit. Ideia de continuitate în producţiunea forestieră sufere, aşa dar, o cruntă lovitură şi anume, cu atât mai mult, cu cât greutăţile de transport sunt mai mari şi cu cât ideia de ordine în gospodăria Statului şi cea generală este mai sdruncinată, în atari vremuri de criză.

* * *

In asemenea împrejurări, administraţiile forestiere vor fi silite să răspundă, în primul rând, la o cerere de produse forestiere uneori foarte intensificată, alteori subnormală, în orice caz neregulat dispusă în timp şi spaţiu şi greu de prevăzut. In a doua linie, ea va avea să lupte mult mai din greu în domeniul protecţiei pădurilor. Pericolele din partea întregei ambianţe de animale, vegetale şi a naturei fizice cresc peste măsura obişnuită, cu deosebire în locurile apropiate de teatrul luptelor [1]). La acestea se adaugă înmulţirea delictelor de tot felul, din partea unei populaţiuni din ce în ce mai nevoiaşe şi şi cu resorturile morale din ce în ce mai sdruncinate. Aceasta în ce priveşte Administraţia de gospodărire a pădurilor Statului, ca şi administraţiile diverşilor proprietari de păduri. Sarcinile pe care le poate pune războiul Administraţiei de Poliţie forestieră nu sunt deloc mai mici, dacă vrem să păstrăm o ordine oarecare în folosirea pădurilor. Adoptarea rapidă a tăerilor la nevoile anormale din vremea războiului, complică foarte mult lucrările obişnuite, impunând o activitate suplimentară de prefacere a planurilor economice, de acordare de aprobări, de supraveghere şi control. Inainte de războiul cel mare, lucrurile sub acest raport se prezentau în aşa fel la noi, încât Ministrul Agriculturii în funcţiune, Alex. Constantinescu, s'a văzut silit să dea o deciziune prin 1916 potrivit căreia amenajamentele şi regulamentele de exploatare erau pur şi simplu suspendate. O atare soluție extremă aduce însă a dezorganizare. Ori, războiul modern presupune tocmai un spirit de organizare a întregei națiuni dus la extrem.

---

[1]) Se ştie că marea calamitate a distrugerii multora din pădurile noastre de molid de către larva tipografului (Ips typographus), în anii 1919—1922, se datoreşte războiului.

Problema care se impune pentru administrațiile forestiere este, în atari împrejurări:

de a-și păstra o capacitate de cât mai rapidă și lină adaptare, astfel încât funcțiunile lor, sub noile condițiuni, să poată fi îndeplinite cât mai mulțumitor.

Spre acest sfârșit, pot fi urmate două căi paralele și complimentare:

1. Făcând ca aparatul uman, aparatul administrativ propriu zis, să sufere cât mai puțin cu putință în eficacitatea sa de lucru, prin trecerea sub starea economiei de războiu;

2. Selecționând și dispunând in timp și spațiu activitatea administrației de așa manieră, încât sarcina aparatului administrativ să fie cât mai ușurată cu putință, în vederea stabilirei unei armonii între cerințele de bunuri forestiere, și posibilitățile de împlinire.

Este sigur, că odată cu izbucnirea războiului, multe forțe ale administrației vor trebui să părăsească serviciul mai mult sau mai puțin neîntârziat. Va fi vorba, în primul rând, de elementele mai tinere, deținătoare ale posturilor mai inferioare și mijlocii din fiecare gen de activitate. In privința inginerilor silvici, de pildă, care constitue elementul mult dominant al administrațiilor silvice, ar fi să prenumărăm, mai întâi, șefii diverselor gospodării locale (ocoalele silvice, fabricile de cherestea, depozitele de lemnărie, căile ferate, etc.), șefii de servicii dela instanțele silvice regionale și din Administrațiile centrale, inspectorii de control, referenții, operatorii tehnici depe lângă diferitele servicii și comisiuni (amenajeri, ridicări în plan, construcții de căi ferate, etc.), etc. Conducerea unei administrații forestiere are interesul să cunoască mai dinainte, și cât mai precis, personalul de care va trebui să se dispenseze și ordinea de părăsire a serviciului. In cazul că autoritățile militare, pentru a nu paraliza cu totul activitatea productivă a Națiunii, îngăduiesc oarecari abateri dela principiul chemării totale sub arme a elementelor apte, șefii de administrații forestiere pot face foarte utile sugestii de mobilizare pentru lucru. In această privință, ar fi să se țină seama atât de interesele armatei cât şi ale administraţiei respective. Pentru condiţiuni altfel egale, ar putea să intre aicea în socoteală pe de-o-parte diversele categorii de dispensaţi de serviciul militar, cei cu pregătire militară mai neîndestulătoare, gradele mai inferioare şi apoi cei de o vârstă mai înaintată. Ori cum, o colaborare între autorităţile militare şi şefii de administraţii forestiere în materie de mobilizare pentru lucru, nu poate fi decât spre binele apărării naţionale, care, astăzi, mai mult decât oricând, nu depinde numai de luptătorul din tranşee, ci şi de muncitorul din spatele frontului.

Odată disponibilităţile de personal mai mult sau mai puţin bine cunoscute, urmează a doua parte a problemei: folosirea lor cât mai deplină, spre a se face faţă împrejurărilor. Soluţiunea respectivă trebue, în orice caz, cât mai din vreme precizată şi pusă în aplicare, se înţelege, cu adaptări periodice, pe măsură ce intervin noi schimbări de situaţie. In această privinţă, pot fi urmate trei căi, formând totuşi un tot unitar:

1. Repartizând elementele mobilizabile în posturi neesenţiale pentru starea de războiu, prin a căror desfiinţare sau contopire cu altele invecinate, bunul mers al lucrurilor n'ar avea de suferit;

2. Distingând — să zicem — un fel de schelet, de canevas administrativ, constituit din elementele pe care se poate conta în chip permanent (nemobilizabile sau scutite sigur de mobilizare) şi dotaţi cu resurse excepţionale, atât în ordinea intelectuală, cât şi fizică;

3. Făcând apel la forţe disponibile din afara serviciului, cum ar fi pensionarii, demisionaţii, alte diferite persoane, care, împreună cu restul personalului mai mult sau mai puţin sigur nemobilizabil, să constituie elemente de umplutură a canevasului amintit la punctul 2.

In legătură cu prima cale indicată, ne gândim, de pildă, la comisiunile de ridicări în plan şi de amenajare, la comisiunile şi serviciile de construcţii de mijloace de transport (şosele, căi ferate forestiere, poduri, etc.), fabrici anexe, la personalul cerut de lucrările de pepiniere şi plantaţiuni care pot fi suspendate în vreme de războiu, etc.

La constituirea canevasului administrativ amintit la nr. 2 de mai sus, este trebuitor să se păstreze anumite raporturi între elementele mai tinere şi mai în vârstă, după diferitele trepte ale administrației. In posturile de comandă, de pildă, credem că va trebui să predomine vârstele mai mult mijlocii, cu o mai mare aptitudine de adaptare la condițiuni schimbătoare și neprevăzute, mai eliberate de balastul rutinar. Acelaș lucru se impune, poate în și mai mare măsură, în ce privește organele locale ale administrației, capabile de eforturi fizice excepționale și cu o mare putere de inițiativă. Posturile mijlocii (Direcțiunile, etc.), în ierarhie ca și cu deosebire cele anexe pot fi ocupate și cu personal mai în vârstă.

Forțele disponibile, de recrutat, din afara serviciului trebuiesc înscrise din vreme în liste și păstrate continuu la curent. In special pensionarii și demisionații (personal specialist și administrativ) sunt aceia pe care se poate conta cel mai mult. Prețioase colaborări ne pot presta, de pildă, în serviciul de pază, membrii familiilor pădurarilor și brigadierilor rămași în cantoanele dela pădure.

* * *

In ordinea selecțiunii și dispoziției acțiunilor administrative, ideia fundamentală este simplificarea. Am putea distinge chiar mai multe feluri de simplificări și anume: una privind trecutul; alta, prezentul și în sfârșit, o a treia, viitorul. Chipul cum ar fi să se facă în amănunt acele feluri de simplificări, diferă — se înțelege — după cum e vorba de Administrațiile de gospodărire a pădurilor sau de Administrația de poliție forestieră a Statului.

Trecutul poate să apese, într'adevăr, asupra prezentului și viitorului. N'avem decât să ne gândim la ceace înseamnă:

procesele, în curs de judecare, a căror dreaptă susținere ar putea fi stânjenită sau chiar compromisă prin eventuala plecare a personalului cunoscător al chestiunilor respective;

convențiunile, a căror executare, sub condițiunile grele ale unei administrațiuni anemiate și neprevăzut orientate sub starea de războiu, ar putea deveni discutabile, creindu-se astfel noi surse de procese cu condamnarea la plăți de despăgubiri, etc.;

încasarea drepturilor în vreme de războiu, devine deasemenea, adeseori discutabilă, din pricina măsurilor excepționale de Stat; moratorii, inflațiune, etc.; amnestierea infracțiunilor la legile de poliție silvică atât de frecvente în vremuri turburi ca cele de războiu și care amenință însă ideia de apărare a intereselor publice în materie de pădure, etc.

Cu alte cuvinte: orice administrație forestieră caută să se îngrijească de aproape încât războiul să o surprindă cât mai eliberată de sarcini și nelămuriri din trecut. Această, am putea zice, axiomă se impune cu deosebire pentru cazul Statului, care, în lupta sa cu interesele particularilor, și în special cu cele bănești, are mai totdeauna o poziție de inferioritate.

Simplificarea privind buna și cât mai economicoasa funcționare a unei administrațiuni, în prezent, trebuie să fie o grije permanentă. Ea se impune, cu atât mai mult, în preziua unor grele prefaceri ca cele creiate de trecerea sub starea de războiu. In principiu, putem cuprinde în această grupă de preocupări: înlăturarea funcțiunilor neesențiale: schematizarea cât mai departe dusă a funcțiunilor păstrate: precizarea lor în forme cât mai simple și sistematizate, etc. Sistemul tratării diverselor probleme cu considerarea accesoriilor dela caz la caz trebuie înlăturat. Deasemenea, obiceiul de a emite necontenit ordine circulare disparate nu poate fi blamat îndeajuns. Cel puțin în vederea grelelor probe la care ne poate pune războiul, trebuie să ne hotărâm a face efortul suprem pentru ca marile administrații forestiere, cum sunt ale Statului, să-și aibă organizarea și funcționarea diverselor lor organe cât mai bine și mai amănunțit puse la punct și cât mai desăvârșit intrate în obișnuință. Reformele prea profunde ale administrațiilor, surprinse de războiu încă neasimilate de personalul respectiv și neangrenate încă deplin în restul vieții de Stat și publice, pot duce la stări foarte grele, chiar atunci când tehnicește ar reprezenta forme superioare celor înlocuite.

Simplificarea privind viitorul sau anticipativă îmbrățișează efectuarea unor lucrări în vremurile de mai bună stare materială și abundență de personal, care lucrări ar fi urmat să se facă normal mai târziu sau prin care se ușurează activitatea ulterioară. Atari lucrări se referă la toate felurile de activitate din gospodăria forestieră. In materie de exploatare, de pildă, pot fi demarcate câteva parchete viitoare, determinate cantitățile de materiale de tăiat, etc. Mijloacele de transport, pot fi puse deasemenea la punct prin reparațiuni mai intense decât se făcea obișnuit. La fel, în ceace privește lucrările de precizare a hotarelor, de ridicare în plan, de amenajare, de împădurire. In această ultimă privință, se impune o grije specială spre a nu fi surprinși cu mari cantități de material de împădurire (seminte și pueți) amenințate să se strice, atunci când nu ar mai putea fi utilizate în vreme de război. Activitatea aceasta anticipativă cere — se înțelege — eforturi deosebite din partea unei administrații prevăzător condusă. Ea poate fi încredințată, ca și activitatea curentă în timp normal, însă dispensabilă eventual în timp de război, acelui personal care nu va putea fi mobilizat pentru lucru, ci va trebui să schimbe haina de serviciu cu cea militară.

* * *

Toate aceste operațiuni nu sunt chestiuni de ultima oră. Ele trebuiesc pregătite din vreme, pentruca atunci când nevoia o va cere, mașina cea nouă să poată fi pusă neîntârziat și fără sdruncinări în funcțiune. Cu cât vom fi mai bine pregătiți, și mai ales, cu cât dușmanul va ști că suntem mai bine pregătiți, cu atât cresc șansele noastre de a nu fi târâți în războiu sau de a-l câștiga chiar și fără vreo acțiune militară propriu zis. Responsabilitatea în materie de războiu modern nu e chestiune numai de politică înaltă. Soarta Națiunii atârnă astăzi în neasemănat mai mare măsură decât se putea vorbi eri, de felul cum avem organizate și pregătite toate administrațiile și serviciile publice, ba chiar și toate gospodăriile private.

Anpassung unserer Forstverwaltungen für das Fall der Kriegswirtschaft.

L'adaptation de nos administrations forestières à l'économie de guerre.

L'auteur considère quelques mesures à prendre ou au moins à étudier en préalable dans le but de mieux adapter l'administration forestière du pays aux besoins inexorables de la guerre.

PINUL SILVESTRU DE LA PRALEA

de Ing. D. A. SBURLAN

Asupra prezenţei pinului în regiunea Pralea (jud. Bacău) nu se găsesc decât puţine menţiuni în literatură. Deşi identificat de silvicultori încă din 1912, când s'a întocmit amenajamentul acestei păduri, nici un studiu mai detaliat nu i-a fost consacrat.

Găsind între notiţele mele din primii ani de carieră unele date asupra modului cum vegetează această specie în regiunea amintită, am socotit că e nimerit să le public; în acest fel, sper să aduc o contribuţie modestă, la sarcina pe care şi-au luat-o de curând câţiva cercetători, de a fixa definitiv aria de vegetaţie a acestei interesante specii forestiere.

Pădurea „Căiuţi-Pralea", în care am găsit crescând, în mod spontan, un pâlc destul de mare de pin silvestru, se întinde pe colinele înalte, ce se ramifică din Culmea Zăbrăuţului. Acest important masiv deluros pătrunde ca o pană între râurile Trotuş şi Şuşiţa şi se leagă de lanţul principal al Carpaţilor, în nodul orografic al Sboinelor (1350 m). El se prezintă sub forma unui şir neîntrerupt de dealuri, cari, pornesc din munţi cu o direcţie generală de la W la E, tăind în două marea depresiune sub-carpatică, Zăbala-Putna-Şuşiţa-Caşin-Taslău, între Soveja şi Mânăstirea Caşin, şi ridicând culmi ce nu trec decât rare-ori peste 700 m. altitudine. La răsăritul depresiunii Caşinului, direcţia generală NE a lanţului de dealuri se schimbă şi devine NW-SE; dealurile cresc în înălţime atingând şi chiar întrecând deseori 700 m. altit. (Vf. P-na Ursoaia-mare: 715 m; Vf. P-na Coada Văii-Babei: 773 m), iar din culmea, Dealul mare (al Zăbrăuţului), pornesc către N şi S, printre păraele ce isvorăsc din această culme numeroase plaiuri. Mai importante sunt: Culmea Bogdanei, Dealul Mateeaşului, Plaiul Cosminei şi Dealul Dogăriei, D. Borşanilor, D. Bâlcelor, etc., pe versantul despre Trotuş, şi Culmea Câmpurilor, Culmea Mirăoarei, Dealul Mărăştilor, Dealul Lung, D. Glodului, D. Bodea, etc... pe versanţii Şuşiţei şi Siretului.

Tot acest masiv deluros, fiind o continuare a Carpaţilor, între Trotuş şi Şuşiţa, au o floră forestieră caracteristică şi neobicinuită în dealurile vecine ale Vrancei, între Şuşiţa şi Putna, de o parte şi cele din stânga Trotuşului, de partea cealaltă. Masivul deluros al Pralei, având — cum am spus — o orientare generală W-E, a dat naştere la versanţi cu expoziţie franc-nordică sau sudică. Pe versanţii nordici s'a instalat, din cele mai vechi timpuri — în mod natural — bradul —, a cărui zonă de vegetaţie prezintă în felul acesta un ieşind foarte pronunţat, în întinsul masiv al pădurilor de fag, ce populează această regiune. La o distanţă de numai 20—25 km de lunca Siretului (Adjud) şi la o altitudine de abia 350—400 m ne aflăm deci în zona naturală a răşinoaselor (brad, pin, ienuper, tisă). (Pârâul Bradului-Pralea).

Versanţii sudici sunt acoperiţi mai întotdeauna cu gorun, stejar pedunculat (către Panciu), plop, tei, paltin, etc.

In ce priveşte pinul silvestru, nu l'am găsit în această regiune decât în Pădurea Pralea, şi aici într'un singur loc şi anume pe versantul sudic al Piciorului Pinului, care pleacă din Plaiul Cosminei [1]).

Piciorul Pinului se află la o distanţă de aproximativ doi km de capătul satului Pralea şi e limitat spre Sud de Pârâul Suhastrului, către W de Plaiul Cosminei, către N de Pârâul Stânei, iar către E de Pârâul Ursoaia-mare. Pe versantul nordic al acestui picior — acela care priveşte către Pârâul Stânei, pinul nu se găseşte decât către culme, fiind substituit în celelalte părţi, de fag şi de brad [2]).

---

1) Pinii de la M-rea Bogdana par a fi plantaţi.

2) Odinioară pinul silvestru a fost, după toate probabilităţile, mult mai bine reprezentat în regiunea Pralea. Numeroşi trunchi putrezi de pin aflaţi şi acum în pădure, la Pârâul Suhastrului, pe versantul sud-vestic al Pârâului Stânii, precum şi puieţii de pin aflaţi sporadic în diferite puncte ale pădurii, în vecinătatea Piciorului Pinului, ne arată că această specie ocupa — cel puţin pe versanţii calzi din stânga Pârâului Ursoaia, o suprafaţă mult mai întinsă ca astăzi. In faţa pepinierii de la Saivane, pe piciorul Feleguşului, la o distanţă de aprox.

Caracteristica acestui versant, din punct de vedere staţional este în primul rând o declivitate foarte pronunţată, trecând deseori de 25%. Piciorul Pinului este cel mai prăpăstios, mai inaccesibil dintre plaiurile ce pleacă din Culmea Cosminei.

Clima regiunii Pralea se aseamănă mult cu aceea a munţilor vecini ai Vrancei. Altitudinea, relativ mare, (460—770 m), apropierea de munţi, expoziţia generală nordică, precum şi întinderea nesfârşită a pădurilor, fac ca la Pralea să avem o climă specific sub-alpină: umedă, temperată, lipsită de curenţi aerieni puternici. Pantele nordice ale plaiurilor şi culmilor de dealuri, fiind mai umede, mai reci, sunt populate mai ales cu esenţe de umbră: brad şi fag. Versanţii sudici, între cari se află şi cel despre Pârâul Suhastrului, al Piciorului Pinului, sunt feriţi de vântul rece despre N şi N-E, ce bate în mod obicinuit în această localitate.

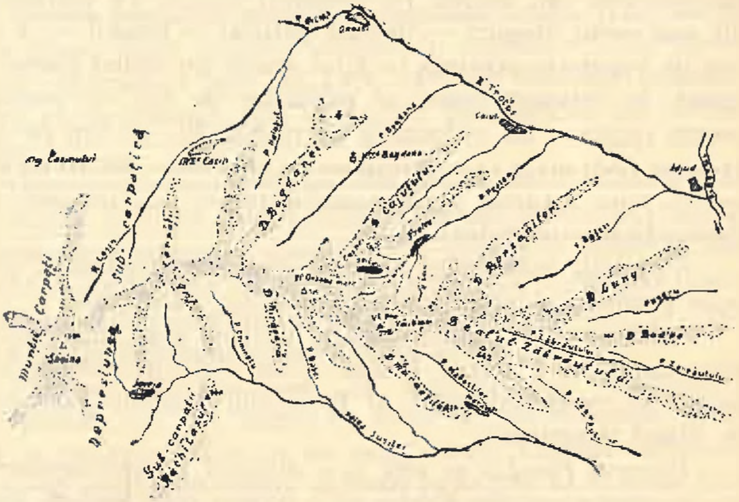

Fig. 1 — Schiţa regiunii situată în partea superioară a râurilor Caşinul-Trotuş şi Suşiţa.

---

1 km. de Piciorul Pinului am găsit un puiet de pin, de circa de 15 ani, rău crescut, în mijlocul pădurii de fag. N'am putut continua cercetările în acest loc, dar e foarte probabil să se mai găsească şi alţii, provenind din sămânţa unor exemplare bătrâne exploatate. De asemenea am aflat un pin frumos pe versantul sudic al Piciorului Lespezilor, lângă linia ferată îngustă de pe Valea Ursoaei, în etate de 70—80 ani.

Precipitaţiile atmosferice sunt abundente.

Zăpadă cade iarăşi multă la Pralea; aproape în toţi anii depăşeşte grosimea de 1 m. Ea este însă uscată, nelipicioasă şi nu provoacă doborîturi sau ruperi de ramuri, ca în depresiunea sub-carpatică.

Solul. Dealurile de la Pralea sunt de formaţiune geologică recentă şi anume din terţiarul neogen, — formaţia pontică — bogată în nisipuri, gresii moi, pietrişuri, argile şi marne vinete şi strate de cărbuni. Către Trotuş stratele terţiare sunt acoperite de un banc gros de pietriş diluvial şi de lut quaternar. Din punct de vedere tectonic se observă numeroase flexuri, falii şi alunecări de strate, cari dau întregii regiuni un relief foarte accidentat.

La Piciorul Pinului subsolul e nisipos şi pietros, uşor erozibil, uscat. Se observă pe alocuri strate de pietriş puternic cimentate, cari apar sub formă de conglomerate şi brecii, în văile unde solul a fost cărat de ape.

Ca urmare a compoziţiei mineralogice a rocei mume, solul este permeabil, uşor, profund, dar sărac şi uscat (ca probă, cresterile mici în grosime şi înălţime ale pinilor). Humusul este în general destul de bine reprezentat şi se descompune normal graţie litierei bogate de fag, cu care pinul creşte în amestec. Pe plaiu şi pe aşezături solul este ceva mai bogat şi aci pinii ating dimensiuni mai frumoase; pe de altă parte, sărăcia solului în substanţe minerale este compensată întrucâtva prin profunzimea lui. Rocile nisipoase ce alcătuiesc subsolul pot fi pătrunse uşor de puternicele rădăcini pivotante ale pinului.

Că natura solului a avut o influenţă hotărîtoare asupra instalării şi păstrării pinului în acest loc, este faptul foarte caracteristic că el nu se află niciodată instalat în terenurile argiloase, grele, umede şi reci. Pinul preferă tuturor terenurilor din această regiune, pe cele nisipoase sau pietroase, profunde, uscate, care-i permit să-şi desvolte în voie puternicul său sistem radicelar (cu pivoturi multiple).

In regiunea descrisă mai sus, pinul prezintă o stare de vegetaţie destul de bună, dacă ţinem seamă de condiţiile staţionale locale.

Creşterea anuală în înălţime şi în diametru este în general inferioară celor pe cari le prezintă în regiunile vecine la Soveja şi M-rea Caşinului, şi se datoreşte de sigur solului prea sărac şi marii declivităţi a terenului.

Asupra vârstei medii a pinilor ce cresc la Piciorul Pinului, am aflat câteva exemplare de circa 150 ani, în general deperisante, cu vârful rupt, cu un diametru de aprox. 1 m, dar cu înălţime relativ mică (20—25 m).

Cele mai frequente sunt exemplarele cu diametrul de 25—35 cm şi cu înălţimile de 15—25 m, de o vârstă medie de 70—80 ani. Au creşteri frumoase în special pinii crescuţi ceva mai către Valea Suhastrului, în pădurea de fagi bătrâni, cari căzând, le-au dat suficient spaţiu. Către culme, pinii se prezintă în formă de pâlcuri de câte 30—40 exemplare, între pâlcuri fiind instalate frumoase seminţişuri de brad tânăr, cu exemplare diseminate de fag bătrân.

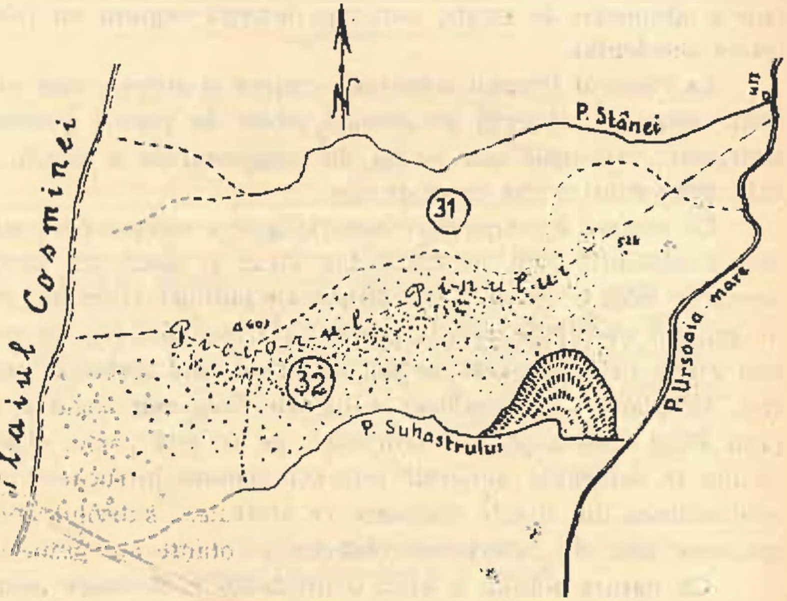

Fig. 2. — Staţiunea de pin silvestru spontan de la Pralea.

Puieţime de pin aproape nu există; câţiva puieţi, în râpa de sub cota 550, instalaţi într'un teren foarte abrupt, vegetează rău şi mulţi din ei s'au uscat chiar, din cauza secetei. Această greutate a regenerării pinului este cauzată, desigur de raritatea anilor de sămânţă, cât şi de sărăcia prea pronunţată a solului. Majoritatea conurilor (cucuruzilor), cad după primul an, aşa că foarte puţini ajung la maturitate, la sfârşitul anului al doilea.

Cauza acestei căderi premature a conurilor mi-am explicat-o atât prin frequenţa gerurilor timpurii, cât şi prin acţiunea ploilor de toamnă, îndelungate, cari fac să putrezească pedunculul conului — nelemnificat încă, din cauza gerului.

Tratamentul în trecut şi astăzi. N'am putea spune că pinului de la Pralea i s'a aplicat în trecut un anumit tratament. Ca şi bradul, el a fost exploatat atunci când scoaterea era rentabilă pentru foştii proprietari ai pădurii (această pădure a devenit abia in 1905 proprietatea Statului). Aşa se explică de ce găsim şi astăzi brazi şi pini, cu trunchiu frumos, trecuţi de 150 ani, cari puteau fi scoşi de mult, dacă se făceau oarecari investiţii în drumuri de scoatere. Şi dacă mai găsim astăzi pinetul care formează obiectul acestui studiu, faptul se datoreşte numai condiţiilor grele de scoatere ale acestui preţios material lemnos. Astfel, având în vedere greutatea cu care pinul se regenerează aici, încetineala în creştere (— datorită sărăciei solului) şi mai cu seamă năvala bradului şi fagului, pinul ar fi sortit să piară, cum dealtfel cred că a pierit şi din multe alte părţi ale pădurii.

Actualmente pădurea Pralea fiind amenajată, conform prescripţiilor generale ale amenajamentului, parcelele 42-a şi 42-b în cari se află pinul silvestru, de care vorbim, fac parte din Seria II-a cuponul D şi au împreună o suprafaţă de 58 ha. Conform amenajamentului, urma a se practica în intervalul 1915—1942 (durata perioadei de regenerare), trei tăeri; de aceea s'a împărţit perioada de 27 ani în 3 sub-perioade de câte 9 ani fiecare. Principiul admis este ca „prima tăiere de regenerare să nu fie, în general, prea strânsă, deoarece trebuie să se folosească seminţişul preexistent de fag, care se află în toată seria, şi care are nevoie imediată de lumină".

Celelalte două tăeiri s'au fixat la intervale de nouă ani, cu intenţia ca seminţişul instalat în urma primei tăieri de regenerare să se poată desvolta satisfăcător, şi să se deprindă treptat cu descoperirea, aşa că la finele perioadei să poată rezista cu succes intemperiilor.

Pentru favorizarea **bradului** care este indicat ca esenţă a viitorului, când regenerarea — din cauze neprevăzute — nu va fi satisfăcătoare, se va proceda la însămânţarea bradului sub masiv. Se recomandă rezervarea exemplarelor bătrâne de brad, pentru a produce sămânță până la ultima tăiere.

Amenajamentul nu prescrie însă nimic, pentru asigurarea regenerării pinului. In planul special de exploatare, la parcelele 42-a și 42-b, cuponul D, nu se face nici o mențiune privitoare la un tratament special al pinului. Este de sigur o omisiune, întrucât pinul este așa de numeros în aceste două parcele, că nu poate fi neglijat, la aplicarea tăierilor menționate în planul special de exploatare.

Extragerea unora din pinii din pâlcuri, ar asigura o frumoasă regenerare în pin, iar la nevoie s'ar recurge la semănături sub masivul rărit în prealabil sau chiar plantațiuni cu puieți repicați, acolo unde regenerarea este slabă, sau unde am vroi a „introduce“ această esență, în care scop s'ar creea o pepinieră de pin, alături de cea de molid, în poiana de la Saivane.

Considerațiuni technologice asupra lemnului. Pinii din pădurea Pralea, se caracterizează prin înălțimi relativ mici, față cu etatea ce au. Astfel, pinii bătrâni de 150 ani, abia ating înălțimi de 25 m; majoritatea lor însă nu trece de 20 m. Cauza acestei înălțimi reduse trebuie pusă, fără îndoială, în seama sărăciei terenului și prea marei lui declivități. Nu sunt rare însă nici exemplarele de 25 și chiar 30 m înălțime, în așezăturile din apropierea pârâului Suhastrului, la o vârstă de 70—80 ani.

Trunchiurile sunt în general drepte, cilindrice, spălate de crăci, cu excepția celor de pe culme, cari din cauza vântului au un procent mai mare de crăci, așezate în formă de steag, sau coronamente tabulare ca ale brazilor, datorite, de sigur, vântului.

In general considerate, trunchiurile de pin au un mic procent de crăci, din cauză că au crescut în pâlcuri dese; mai puțin de 1/3 din lungimea fusului este ocupată de coronament.

N'am putut face determinări precise asupra formei trunchiului, stabilind coeficienți de formă sau studiind descreșterea diametrului pe metrul linear de înălțime. Am putut observa totuși — după cum am spus — o cilindricitate pronunțată a trunchiurilor, mai ales în locurile mai adăpostite de vânt.

Examinând secțiunile câtorva trunchi, tăiați în timpul răsboiului, am constatat creșteri fine, cu inele anuale mici

(3—5 inele pe cm de rază —, ceva mai mari în tinereţe), ceea ce denotă un lemn dens, tare, omogen, rezistent, flexibil. Am numărat pe secţiunile acestor trunchi 8—15 inele de alburn, ceeace ne arată o duramenificare destul de târzie a acestui lemn. Cauza este de sigur, tot sărăcia solului în substanţe nutritive. Procentul de alburn în volumul trunchiului, este însă mic, fiindcă inelele anuale sunt foarte înguste, — mai ales cele exterioare.

Duramentul prezintă o frumoasă culoare închisă, ca a stejarului; textura lemnului fină, vărgată regulat, cu vase puţine şi mici.

Defecte de creştere destul de rare; mai frequentă este fibra torsă (dextrogiră) şi excentricitatea, mai ales la pinii crescuţi pe culme, în bătaia vântului.

Die Föhre von Pralea.

Le pin sylvestre de Pralea.

L'auteur décrit une **station naturelle** de cette **essence**, dans la région des collines de la Moldavie. La station se caractérise par des sols sablonneux, arides à base de gres et par conséquence les arbres y atteignent des faibles hauteurs.

PINUL SILVESTRU ÎN BASINELE PÂRAIELOR „BRAŢUL-ÎNCET" ŞI „APA-ROŞIE" DIN MUNŢII OITUZULUI

de Ing. GH. PREDESCU
Tg. Săcuesc

D-l E. Pop semnalează o serie de staţiuni de pin silvestru în basinele văilor înalte (alt. în jurul a 1000 m.), largi şi cu cursuri de apă inceată: „Braţul-Incet" (Lassú-ág) şi „Apa-Roşie" (Veres-viz). Aceste pâraie delimitează spre Vest catena muntoasă a Oituzului [1]) (vârfurile Nemira şi Şandru) şi după ce se unesc, tot sub denumirea de pârâul „Apa-Roşie", se varsă în Uzu, în apropierea vechii graniţe [2]).

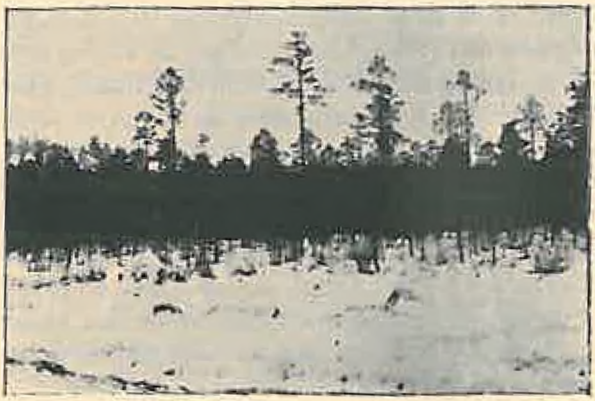

Fig. 1. — Arboretul de pin silvestru de pe Chinga, văzut dinspre Est.

---

[1]) Această catenă muntoasă este semnalată de unii şi sub denumirea de „Munţii Breţcului".

[2]) Această localitate este indicată sumar, pentru prima oară, de Fekete, pag. 406.

Pe aceste văi se găsesc mlaştini cu sfagnete, în bună parte cu asociaţiuni de plante ierbacee, pe alocuri acoperite cu arborete de molid chircit, mestecănişuri, aninişuri şi cu pinete (Fig. 1 şi 2).

Intrucât autorul menţionat nu arată pe o hartă locul pinetelor, din îndemnul D-lui Prof. Const. C. Georgescu, dela Politechnica din Bucureşti, am alcătuit o asemenea schiţă. (Fig. 5).

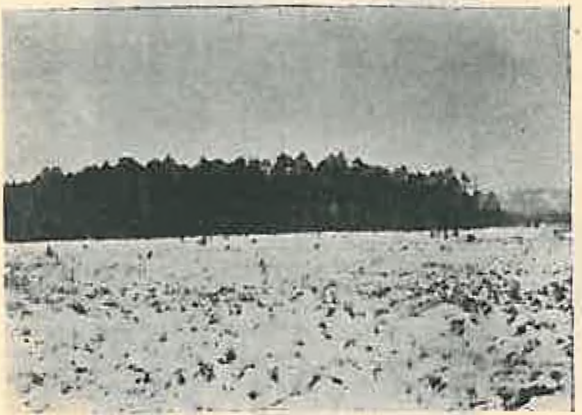

Fig. 2. — Vedere **dinspre Nord** a pinetului „Piciorul **Fagului-Rotund".**

Pe această schiţă am notat cu numere locurile cu pin de pe cele două văi, asupra cărora dăm indicaţiunile de mai jos [3]).

Pe Valea „Braţul-Incet".

1. La „Locul muştelor" (Legyes) [4]) au mai rămas numai puţine exemplare bătrâne (10 bucăţi). Tineretul este numeros, cu creşteri viguroase; ale celor bătrâni sunt foarte încete. Exemplarele bătrâne (în vârstă de peste 100 ani), cari se reliefează din masiv, au o înălţime de 7—8 m., cu inelele anuale foarte mici, — ca la tisă —; în general, lâncezând. Arboretul are în amestec mesteacăn de dimensiuni mici şi chircit, ceva molid

---

[3]) In numerotaţia care urmează, s'a respectat ordinea şi numerile date în lucrarea lui E. Pop — 1936, pag. 35.

[4]) Vezi No. 1, pe schiţă.

şi jenuper. Ca proprietate, aparţine Composesoratului Belani-Treiscaune, din hotarul comunei Estelnic-Treiscaune[5]).

Menţionăm faptul, că acest arboret este situat în partea cea mai de Sud a basinelor indicate şi anume în imediata apropiere a cumpenei care le separă de basinul „Văii Negre" (afluent pe stânga a Oltului). Toate staţiunile de pin, despre care vom vorbi, sunt deci situate în basinul „Uzu-Trotuş".

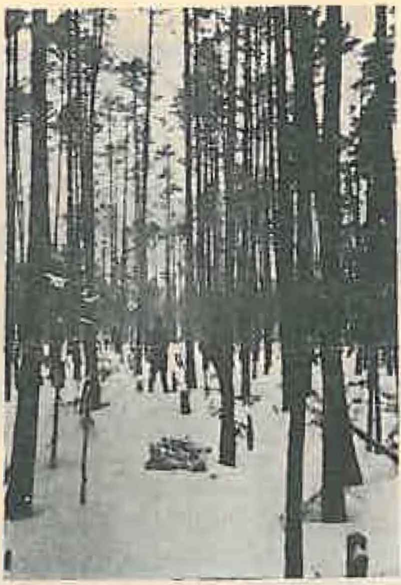

Fig. 3. — Arboret de pin silvestru la „Piciorul Fagului-Rotund"

2. La confluenţa cu „Stăvilarul fierarului" (Kovács gátja) sunt numai doi pini mari (Ø 1,30 = 18 cm.; I = 6—7 m.), restul arboretului fiind compus din molid chircit, anin alb, mesteacăn foarte puţin şi salcie căprească sub formă de tufărişuri. Aparţine deasemenea composesoratului Belani[6]).

---

5) In insule cu molid chircit depe turbăria din faţa „Muchii Ciupercilor" (Gombás bercz) nu am aflat pin.

6) Locul acesta este indicat de E. Pop sub nr. 2, pag. 35, la pârâul „Fântâna-Săcuiască" (Székely kút), in dreptul căruia nu este însă pin. In amenajamentul composesoratului Belani este arătat în parcela 18, Seria II.

3. La „Rupturile-Mici" (Kicsi-Romlás), pe proprietatea composesoratului Belani şi tot în raza comunei Estelnic, sunt mai multe exemplare (Ø 1,30 = 12—14 cm.; I = până la 10 m.), în amestec cu molidul care este ceva mai desvoltat şi cu anini mari. Solul este în general turbos, cu muşchi mulţi pe el, afini, etc.

4. Pe stânga pârâului „Chinga" (Heveder), în hotarul comunei Iacobeni-Ciuc, în partea opusă staţiunii de mai sus, se găseşte un pinet frumos, în suprafaţă de cca. 30 ha., arboret pur, cuprinzând toate vârstele, dela 1 — peste 100 ani, exemplarele bătrâne intrate în depericiune şi formând la rândul lor etajul dominant (Ø 1,30 = 20—26 cm.; I= 10—15 m.), sub forma unor rezerve de crâng compus. In subetaj, tineretul este foarte abundent (Fig. 1).

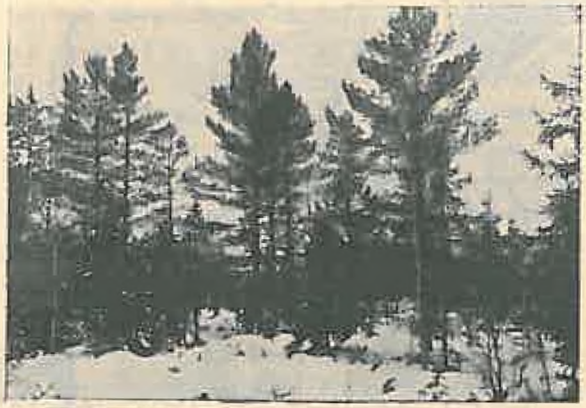

Fig. 4. — Unul din cele două pâlcuri de pin din basinul pârâului „Vârful Nisipos".

5. In locul lângă „Hatar patak", nu am aflat pin.

Pe pârâul „Apa-Roşie".

6. Pe stânga pârâului şi pe proprietatea composesoratului Estelnic, din comuna cu acelaş nume, se găseşte cel mai frumos pinet din regiune, însă pe o întindere, relativ mică, de 14,25 ha.[7]) (Fig. 2 şi 3) — „Piciorul Fagului-Rotund" (Kerek bükk láb).

---

7) In amenajamentul composesoratului Estelnic-Treiscaune: parcela 8, din Seria I-a — pădure de protecţie.

Dăm, mai la vale, câteva date dendrometrice asupra acestui pinet, în care scop s'au tăiat mai multe exemplare.

a) Un exemplar: diametrul terier de 15 cm., înalt de 12,60 m., drept, bine conformat — ca și cei de mai la vale, — elagat pe o lungime de 10 m., vârsta de peste 80 ani, în tinerețe cu inelele anuale mici, iar către bătrânețe foarte fine.

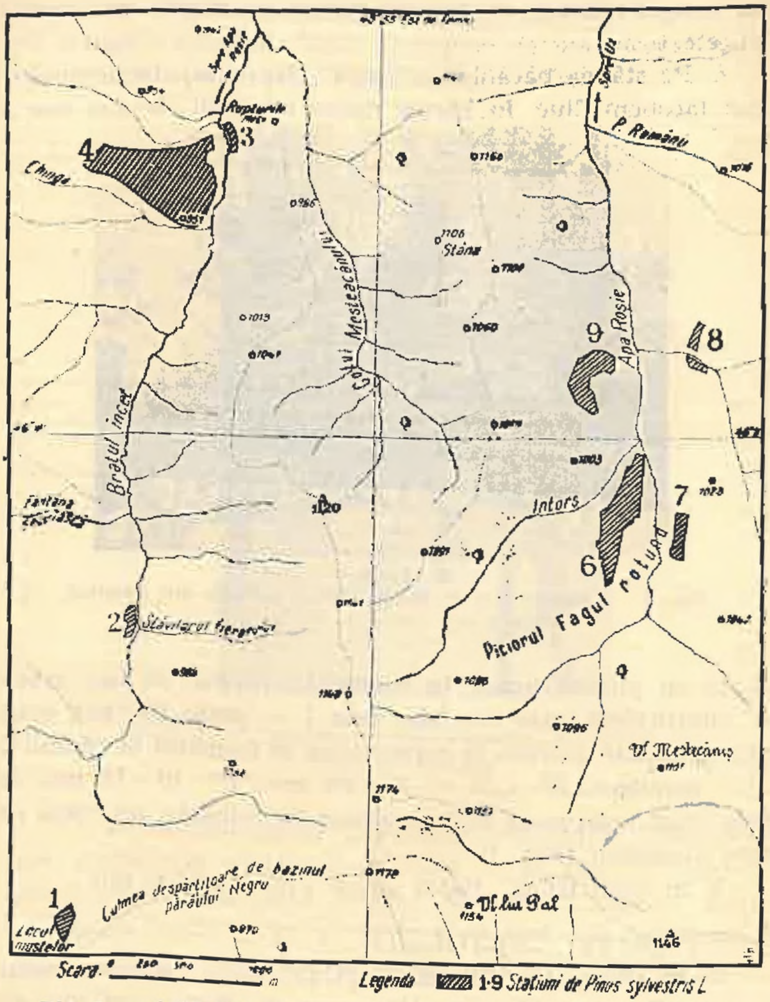
Ruptura
Chinga
4
3
0966
1106
Stâna
P. Romanu
Apa Rosie
9
8
Colțul Mesteacănului
01013
01060
Bratul încet
Fântâna
7
1073
1003
Intors
1120
6
Piciorul Fagul rotund
2
Stăvilarul
1086
1096
Vf. Mesteacănu
1174
1170
Vf. lui Pal
1154
1146
Culmea despărțitoare de bazinul pârâului Negru
1
Locul
0970
Scara 0 250 500 1000 m
Legenda ▨ 1-9 Stațiuni de Pinus sylvestris L.

Fig. 5. — Schița de plan a regiunii cu pin silvestru spontan.

b) Al doilea exemplar: Ø 1,30 = 11 cm.; I = 9 m.; vârsta = 80—90 ani; elagat pe 6,30 m.

c) Al treilea exemplar: Ø 1,30 = 4 cm.; I = 4,70 m.; vârsta = 40 ani; elagat pe 3,60 m.

d) Al patrulea exemplar: Ø 1,30 = 7 cm.; I = 8,20; vârsta = 60—70 ani; elagat pe 6,70 m.

e) Al cincilea exemplar: Ø 1,30 = 13 cm.; I = 13,40 m.; vârsta peste 100 ani; elagat pe 11 m.

f) Al şaselea exemplar: Ø 1,30 = 16 cm.; I = 14 m.; ca vârstă, s'au putut număra 88 inele; elagat pe 9 m.

Pe un loc de încercare în suprafaţă de (17,10 m. × 17,10 m.), 292,41 m. p., s'au inventariat un număr de 99 arbori, cu un diametru terier de 3—24 cm., categoriile de diametre de 3—7 cm. fiind cele mai numeroase şi totdeodată cele cari cuprind, aproape în părţi egale, exemplare uscate.

7. In faţa şi la dreapta punctului de mai sus se află un pinet bine desvoltat, situat între două mici păraie, pe o făşie lungă de 300 m. şi lată de 60—80 m. Acesta aparţine comunei Lutoasa-Treiscaune 8).

8. Ceva mai jos şi mai la Nord de precedentul, există un arboret (Fig. 4) situat tot în raza comunei Lutoasa şi împărţit în două pâlcuri de pârâul care curge dinspre „Vârful Nisipos" (Füvenyes ponk).

Aceste două trupuri par a fi fost în legătură; cel dinspre Sud urcă pe valea pârâului cu cca. 200 m. In amestec cu mult mesteacăn şi molid. Molidul, cât şi mesteacănul sunt destul de chirciţi. Exemplarele tinere de molid sunt pline de licheni, iar cele bătrâne complet uscate.

Exemplarele mai în vârstă de pin, din arboret, au un diametru terier de 16—22 cm., o înălţime de 12—16 m. şi exfoliate dela 1,50 m. în sus. In subetaj, abundent tineret de 3—5 ani; multe exemplare rău conformate — mai ales cele izolate, — uscate, atât dintre cele bătrâne, precum şi dintre tineret.

In general, vegetaţie lâncedă.

9. In faţa locului nr. 8. pe teritoriul comunei Estelnic, în stânga pârâului, se află un pinet mlăştinos, mult rărit de mâna omului şi răspândit pe o suprafaţă de cca. 5 ha.

---

8) In trecut, comuna Lutoasa s'a numit „Ciomortan" (Csomortán); sub denumirea de „Şoimeni" — noţiune menţionată de E. Pop —, n'am aflat că s'ar fi numit cândva vreo comună din împrejurimi.

BIBLIOGRAFIE:

1. E. Pop: Date noi cu privire la răspândirea Pinului Silvestru in Carpaţi. Buletinul Grădinii Botanice şi al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj — XVI, 1936, pag. 32—42.

2. E. Pop: Semnalări de tinoave şi plante de mlaştină din România. Buletinul Grădinii Botanice şi al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj — XVII, 1937, pag. 170.

Die Föhre der Oituzgebirge.

Le pin sylvestre des monts de Oituz.

L'auteur signale la présence du pin sylvestre dans les bassins de Braţul Incet et Apa Roşie, sur la chaine qui sépare les deux versants des Karpathes orientales et donne des renseignements dendrologiques et forestiers sur les arbres et les peuplements de cette essence.

REFERATE

RAȚIONALIZAREA FASONĂRII TRAVERSELOR DE FAG

de Ing. C. FEDOROVICI
Curtea de Argeș

Una din problemele zilei este fără îndoială pentru C. F. R. procurarea traverselor de fag. cari astăzi ca și în viitor vor înlocui traversele de stejar.

Căile ferate au mai făcut diferite încercări cu traverse confecționate din alte materiale decât stejarul, ca metalul și betonul armat.

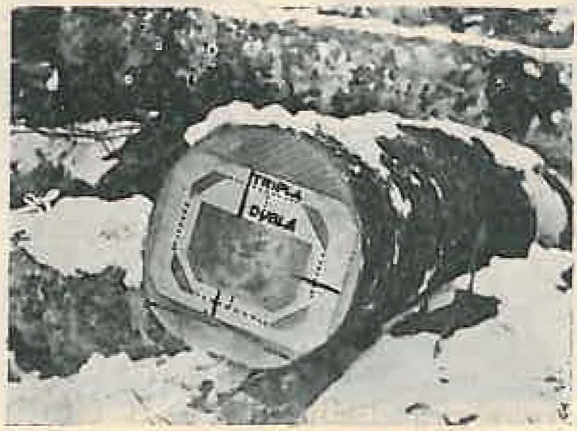

Fig. 1. — Aplicarea șablonului care indică profilul traverselor.

Mărindu-se cu timpul însă vitesa trenurilor, vibrațiile șinei pe traversă devenind mai puternice, a făcut ca traversa de fer să devie acustică, provocând sgomote infernale, ea neavând elasticitatea lemnului. In plus, traversa de beton se macină cu timpul, fiind în contact continuu cu uleiul locomotivelor și sub influența intemperilor.

Singurul material de traversă, care este bun din toate punctele de vedere, a rămas lemnul.

Stejarul nostru s'a împuţinat considerabil. Ce a rămas trebuie să-şi găsească întrebuinţarea numai în lucrările de tâmplărie şi de construcţie.

Prin injectarea fagului, durabilitatea lui a sporit dela 3 ani la 35 de ani, întrecând chiar durabilitatea stejarului care după natura terasamentului durează 15—20 de ani. Şi astăzi se mai găseşte în gara C. F. R. Curtea de Argeş o traversă de fag injectată şi aşezată în anul 1905.

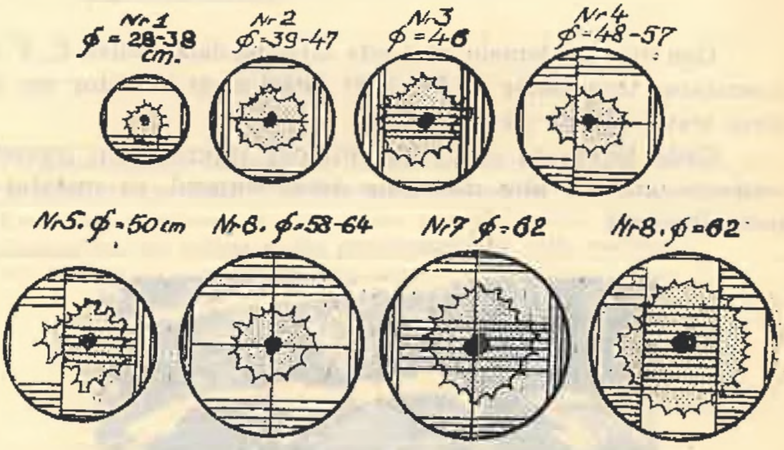

Fig. 2. — Schema tăerii buştenilor de fag în gater. (Scara 1 : 25).
Tăierea verticală = Tăierea în prisme.
Tăierea orizontală = tăierea prismelor.

Livrarea traverselor de fag pentru C. F. R. care astăzi se face în majoritate de C. A. P. S., va deveni cu timpul exclusivitatea noastră.

Din cauza greutăţilor întâmpinate cu confecţionarea lor iar pe de altă parte din pricina preţului redus de livrare, particularii s'au retras treptat.

După cum se va vedea mai jos, Caps-ul câştigă puţin la confecţionarea lor; se dă însă o mai bună valorificare fagului prin fasonarea traverselor.

Ocoalele Silvice care n'au anumite posibilităţi de fasonare ca Centrul de Exploatare Curtea de Argeş, nu dau beneficii în multe cazuri, poate chiar şi pierd, din cauza rentei urcate a lemnului şi a preţului redus de desfacere a traverselor.

Centrul de Exploatare Curtea de Argeş a făcut prima încercare de fasonare a traverselor în anul 1937—1938, producând cantitatea de 4.500 bucăţi, din care a debitat 3.000 de bucăţi la gater, iar restul, prin cioplire în pădure, cu rezultate bune.

Astăzi are de fasonat 15.000 traverse. Cred însă că vom ajunge la aproape 30.000 bucăţi, graţie începerei la timp a fasonării traverselor şi buştenilor pentru traverse odată cu tăerea parchetelor şi datorită pregătirii bună a personalului silvic.

Fasonarea traverselor prin cioplire

In pădurea Tulburea-Brădet, cu o altitudine care variază între 500—700 m., fagul are inimă roşie mai puţină; o bună parte a lemnului este complect albă.

In parchetele cu expoziţie nordică, lemnul crapă mai mult decât în parchetele cu expoziţie sudică, mai ales când se taie pe timp geros. Deci doborârea arborilor este bine să se facă toamna târziu şi nu în timpul gerurilor, fasonarea traverselor putându-se face, fără nici un inconvenient, toată iarna, până la termenul fixat prin caetul de sarcini C. F. R.

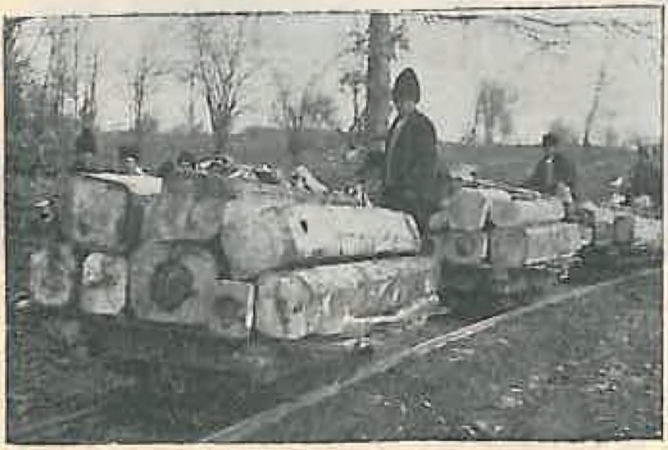

Fig. 3. — Transportul traverselor pe vagonete.

O altă măsură pentru prevenirea crăpării lemnului la doborâre, este crestarea adâncă cu toporul până la 2/3 din tulpină, astfel încât la tăerea definitivă cu joagărul, tăetura joagărului să petreacă crestătura; în felul acesta tulpina fiind complect tăiată, buşteanul nu se mai poate rupe.

Intrucât fasonarea buştenilor se face mai repede decât se poate ciopli şi pentru a preveni crăparea lor este bine să se bată scoabele la un început de crăpare, însă numai până la jumătatea lăţimei lor, pentrucă în majoritatea cazurilor traversele se cioplesc în blocuri de poligoane, iar la tăerea blocurilor în gatere scoaba trebue scoasă.

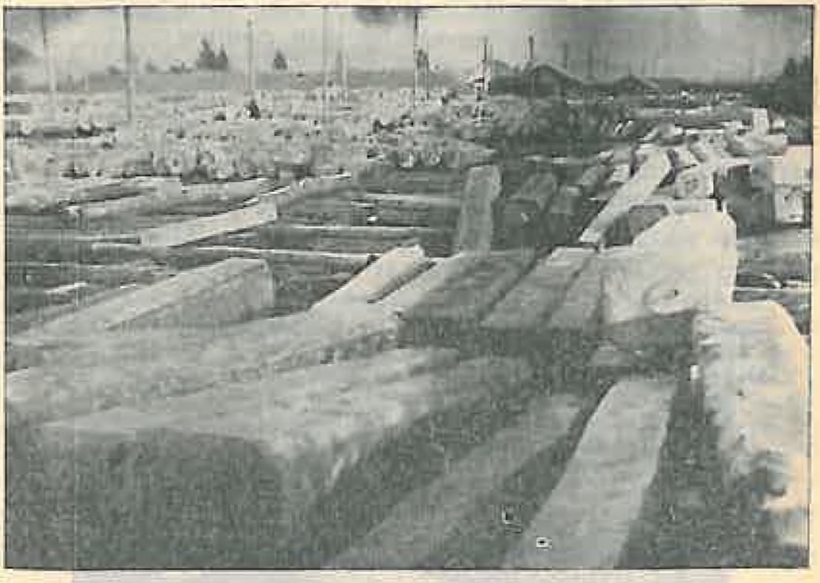

Fig. 4. — Depozitul statului cu butuci de traverse, la C. de Argeş.

Pentru ca lucrătorii să nu piardă mult timp cu desenatul profilului traverselor pe capătul buşteanului şi în cele din urmă să greşească dimensiunea făcând-o mai mare sau mai mică în secţiune transversală, am introdus şabloane de tablă zincată după cum se vede în figura 1.

Cu un singur şablon lucrătorul îşi poate contura precis dimensiunile care se potrivesc buşteanului.

In caz că este inimă roşie multă, lucrătorul îşi va face socoteala astfel, în cât traversele ce trebue să iasă din poligon să aibă 5 cm dela marginea inimei până la faţa traversei. In felul acesta se măreşte volumul poligonului la cioplire (vezi în schema 2, figurile 3—5—7 şi 8 privind tăerea buştenilor).

Transportul dela pădure pe 0,5—1 km se face cu carele; apoi se încarcă în vagonete, cari merg liber pe o distanță de 6 km până la stația Corbeni (vezi fig. No. 3). De acolo se încarcă în platforme C. F. S. și se transportă în fabrică.

Traversele simple merg direct la stivuit iar blocurile la gatere.

Fasonarea buștenilor de fag în traverse, la gatere

Pădurea de unde se aduc 1.500 m. c. bușteni de fag are altitudinea de 900—1.400 m.

Culoarea lemnului, deși este sănătos, bate în roz. Arborii prezintă inima roșie mare. Buștenii nu crapă după doborîre. Se fasonează în lungimi multiple de 2,62 m. lăsându-se la capete o supra-lungime de câte 15—20 cm.

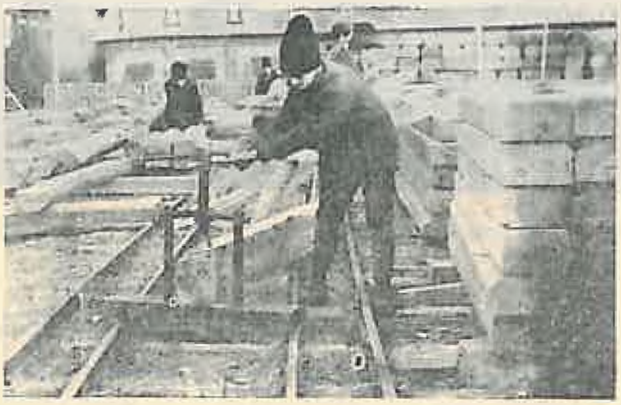

Fig. 5. — Presa ajutătoare pentru aplicat scoabele.

Din pădure se tăvălesc pe coastă și de acolo pe scoc uscat vin până la rampa de încărcare în vagoanele C. F. S., punctul Valea cu Pești. Buștenii au oarecum de suferit în timpul datului pe scoc, din cauza pantei cam mari, dar alt mijloc de scoatere nu există.

In depozitul fabricei, buștenii se retează la curmătoarele mecanice în bucăți de 2,60 m. lungime și se stivuesc în depozitul de bușteni, gata pentru tăere la gatere (fig. 4).

Intrucât traversa trebuie să aibă, înspre partea superioară, o zonă fără inimă roșie de cel puțin 5 cm., se recomandă cea mai mare atenție la debitare.

Buștenii sau blocurile de poligoane cari au inima roșie multă se vor debita după cum se arată în fig. 2 sub numerile 3, 5, 7 și 8. Celelalte numere indică tăeri normale.

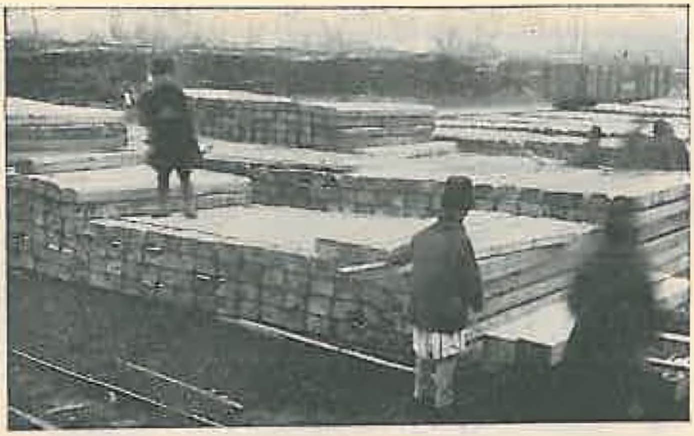

Fig. 6. — Traversele, odată secționate, se așează în stive lungi.

Trebuie să căutăm să ne scăpăm de măduva (Kern) lemnului, făcând din ea ulucă, pentru a preveni crăparea și curbarea traversei, sau prin secționarea ei în două (Kerndurchschnitten).

Buștenii cari se debitează în traverse trebuie să aibă în diametru 28—65 cm. la capătul cel subțire.

La C. de Argeș lucrăm cu 6 gatere.

Gaterile 1—3 taie buștenii în prisme și scânduri mărginaște, iar 4—6 taie prismele în traverse și scânduri. Schema nr. 8 din fig. 2 arată un caz special când un buștean de 63 cm. în diametru are foarte multă inimă roșie, încât până la coajă rămâne numai 7—8 cm. lemn alb. Printr'un sistem bun de tăere, totuși putem scoate 4 traverse bune.

Traversele eșite din gater se sortează, cele rele se debitează din nou în scânduri (ulucă), iar cele bune se trec la un circular oblic, construit după indicațiile noastre.

Acest circular taie oblic muchiile superioare ale traverselor, dacă au coajă, noduri etc.

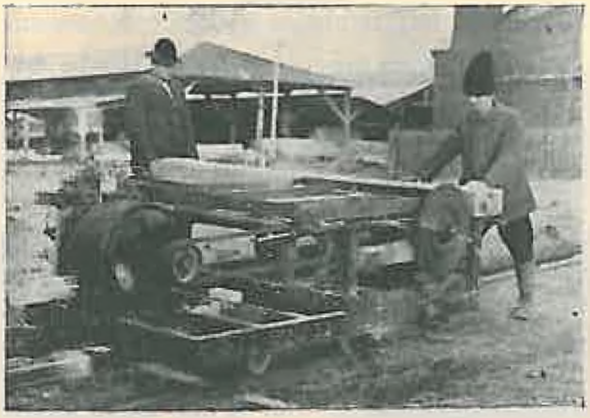

Fig. 7. — Circularul ambulant.

Ultima toaletare a traverselor se face la stivuire în depozitul de traverse. Cu ajutorul unei prese de fer, capetele traverselor puțin crăpate se presează și li se aplică scoaba necesară (fig. 5).

Prin acest procedeu am salvat multe traverse, cari altfel s'ar fi declasat la recepție.

Totodată se mai curăță nodurile și eventualele putregaiuri mici, cu o teslă ovală la gură; apoi se așează traversele lângă linia de garaj normală, în stive lungi (fig. 6).

Intre traverse se lasă un interval de 2—5 cm, iar rândurile se suprapun, având între ele șipci nefasonate triunghiulare, cari cad dela circularul oblic, pentru a preveni prin aerisire, mucegăirea traverselor.

Traversele astfel pregătite se țin sub continuă observație pentru baterea scoabelor.

Intrucât la recepție se mai întâmplă, ceeace nu este de dorit, că se retează capetele traverselor, fie pentru a vedea dacă lemnul este sănătos, fie pentru a fi retezat și trecut la altă categorie, am construit circularul ambulant montat pe un vagonet (fig. 7), care ne dă maximum de randament.

Scoabele

Am întrebuințat un singur model de scoabe de 120/25/1,5 mm, care au dat rezultate foarte bune.

Anul trecut, din lipsă de scoabe confecționate de fabrică, am făcut diverse încercări de a le fabrica în atelierele noastre.

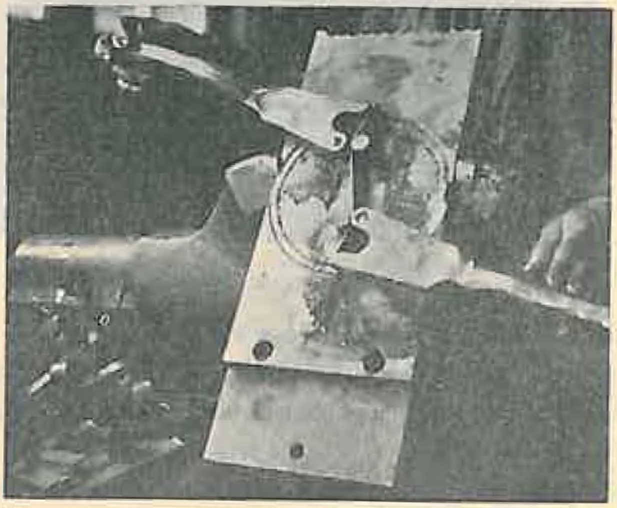

Fig. 3. — Mașina de făcut scoabele.

S'a întrebuințat fer balot de 25/1,50 mm, care după ce a fost tăiat cu o stanță in bucăți de 18 cm lungime s'a îndoit fiecare capăt separat cu mâna în jurul unui tipar de forma unei ghiare.

Lucrul era prea costisitor și obositor pentru lucrători, care zilnic nu puteau să facă decât maximum 200 de bucăți. Manopera, pentru fiecare bucată, revenia la 0,30 lei. Pentru a remedia acest rău am inventat în colaborare cu conductorul silvic E. Geormăneanu, aparatul pentru confecționarea scoabelor din fig. 8.

Acest dispozitiv se manipulează foarte ușor, putându-se confecționa zilnic 2000 bucăți de un singur lucrător. Costul manoperei se reduce deci dela 0,30 lei la 0,03 lei de bucată.

Se continuă studiile pentru perfecționarea acestui mecanism, așa că pe o parte să intre balotul de fier, care se taie în bucăți automat cu îndoirea capetelor, iar pe altă parte, printr'o pârghie, să se arunce afară scoabele gata fasonate. Cu această mașină, care va funcționa în mod automat și va fi supraveghiată de către un singur om, se vor puteà fabrica zilnic 30.000 scoabe.

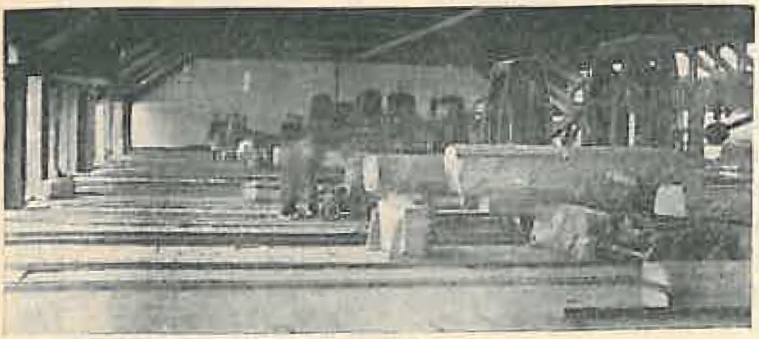

Fig. 9. — Aparatul pentru confecționarea scoabelor.

Scoabele se bat neascuțite în traversa de fag.

Randamentul confecționării traverselor

Prin cioplire în pădure rezultă 5,00—5,45 buc. traverse normale categoria II-a dintr'un m. c. bușteni.

Prin debitarea în fabrică rezultă dintr'un m. c. buștean 0,687—0,869 m. c. traverse și scânduri, din care:

Traverse	61%
Scânduri	14%
Ulucă	10%
Frize pentru parchet	15%

Traversele refuzate la recepție de către C. F. R. se debitează la gater în scânduri; astfel că refuzuri propriu zis nu există.

Costul confecționărei și beneficiul.

1. Traverse cioplite în pădure

Costul unei traverse:

Renta brută a materialului	= 80 lei : 5 =	16,00 lei
Fasonatul buștenilor	= 24 „ : 5 =	4,80 „
Cioplitul unei traverse		22,00 „
Transportul cu căruțele (în mediu)		12,00 „
Transport pe linia Tulburea, încărcat și descărcat		8,00 „
Transport pe Cfs. până la fabrică		10,00 „
Descărcatul traversei în depozit, stivuirea, etc.		10,00 „
Scoabele		3,00 „
Cheltueli de administrație		5,00 „
Personal nebugetar		2,20 „
Cheltueli de recepție		1,00 „
Declasări la recepție		5,00 „
	Total	99,00 lei

Se încasează dela Cfr. pentru o traversă 100 lei neto.

Rezultă deci un beneficiu net de 1 leu de traversă.

2. Traversele debitate în gater.

Cheltueli:

Renta brută, 134 lei × 273 m. c.	36.582 lei
Cheltueli de exploatare, 210 lei × 273 m. c.	57.330 „
Cheltueli de debitare la gater	35.685 „
Cheltueli de stivuire: 10 lei × 273 m. c.	2.730 „
Total	132.327 lei

Venituri:

1365 traverse × 100 lei	136.500 lei
42,813 m. c. scânduri de fag (ulucă) × 800 lei	34.250 „
Total	170.750 lei

Beneficiu brut	34.423 „
Repartizat pe una traversă	27 „
Scăzându-se cheltuelile de administrație, personal nebugetar, scoabe, recepție și declasări	16 „
Rămâne un beneficiu net	11 lei

pentru fiecare traversă.

Prin debitare au rezultat din 273 m. c. bușteni, 187,612 m. c. traverse și scânduri, cu un randament de 68,70%.

Cantitatea de 187,612 m. c. se compune din 1365 traverse cu un volum de 144,799 m. c. sau 77,18% și scânduri de fag 42,813 m. c. sau 22,82%.

Natural că fasonarea traverselor în gatere este mai rentabilă decât prin cioplire în pădure, mai ales că în situația în care se găsește astăzi fabrica Centrului Argeș cu un stoc de 6000 m. c. cherestea de brad în depozit, care nu se desface pe piață din cauza tarifului prea urcat, are posibilitatea să dea de lucru atâtor lucrători, prin debitarea fagului în traverse, chiar dacă este o lucrare de sezon.

Prin aceasta se arată, odată mai mult, avantajele debitării mecanice a traverselor. Această debitare se poate face, cu sisteme mecanice adaptate, și în pădure.

Cu timpul însă, parchetele de fag ce se vor exploata în viitor (cazul Centrului Argeș) se îndepărtează mult, făcând, în unele cazuri, imposibilă transportarea buștenilor până la instalațiile forestiere. S'ar putea deci să avem, după criza actuală a traverselor de stejar și criza traverselor de fag. Este, credem, bine să se studieze din timp modalitățile de a face traverse durabile din salcâm, care are avantajul creșterii rapide.

Rationalisierung der Bearbeitung der Bucheneisenbahnschwellen.

Perfectionnement dans le travail des traverses en bois de hêtre pour chemin de fer.

L'auteur décrit le résultat des ses expériences en ce qui concerne la production des traverses de hêtre par la voie du sciage dans une fabrique de l'État, en comparaison avec le travail manuel.

PROBLEMELE ZILEI

PĂDURILE ŞI TURISMUL

SILVICULTORII ŞI MIŞCAREA TURISTICĂ

de Ing. *At. Haralamb*

Turismul a luat în ultimul timp o desvoltare îmbucurătoare şi la noi. Din ce în ce mai mult, lumea (mai ales cea dela oraşe) caută să iasă în zilele libere, luând contact cu frumuseţele ţării. Ceva mai mult, chiar şi străinii arată din ce în ce un mai mare interes pentru noi, venind în număr crescând să ne viziteze.

Multe locuri demne de văzut nu sunt însă uşor accesibile tuturor, ele găsindu-se uneori departe de orice locuinţă omenească permanentă. Din această cauză, cei mai mulţi sunt lipsiţi de putinţa şi satisfacţia de a le vedea.

Pentru a antrena mulţimea în această mişcare, se cere aşa dar să se facă o seamă de amenajeri şi înlesniri: marcaje, poteci, drumuri, hoteluri, cabane, restaurante, călăuze, etc.

●

Atracţia de tot sezonul a celor mai numeroşi o formează muntele. Când zicem munte, zicem însă şi pădure. Dar pădurea nu interesează numai prin intermediul muntelui. Ea constitue, prin ea însăşi o atracţie deosebită. In orice regiune geografică s'ar găsi, când omul se hotărăşte să iasă din sat sau din oraş, spre pădure îşi îndreaptă paşii. Deaceea, noi silvicultorii trebue să ne bucurăm de progresul drumeţiei. Luând contact cu pădurea şi admirându-i frumuseţea şi măreţia, mulţi vor ajunge să-i pătrundă tainele, să-i cunoască nevoile şi rostul. Noi nu avem deci decât de câştigat. Iată dar unul din motivele care trebue să ne determine să ne interesăm de drumeţie.

Mai sunt şi alte motive care ne obligă să fim prezenţi. Turismul poate fi considerat drept o mişcare (irezistibilă) a timpului. In drumu-i năvalnic, ia cu el pe cine-l înţelege şi dă deoparte sau trece chiar peste cel ce nu-l înţele sau îi stă în cale.

Dacă, din lipsa de înţelegere a necesităţilor vremii, ar avea de tras consecinţe numai inginerul silvic personal, poate n'ar fi nimic de zis. Consecinţele însă nu se opresc numai la el, ci trec mai departe. Poate suferi pădurea, poate suferi domeniul forestier. Exemple de tot felul nu lipsesc. O potecă, un drum sau un marcaj, ales prin bună înţelegere, poate servi în acelaşi timp şi turismului şi pădurii. Operaţiunea poate dăuna pădurii şi vieţuitoarelor ce trăesc în ea, dacă nu s'a ţinut seamă şi de nevoile lor. Cedarea prin bună învoială a unei suprafeţe mici pentru construirea unei cabane, poate evita luarea peste capul silvicultorului a unei suprafeţe mai mari şi în locuri ce nu ar conveni economiei forestiere. A încerca câteva sumare amenajări în pădurile cele mai vizitate de populaţia unor oraşe, poate para gândurile edililor — hrăpăreţi şi dornici de faimă — de a le sustrage economiei forestiere. Cazul pădurilor Snagov, Băneasa şi Pusnicul este edificator.

Aşa dar avem interesul şi datoria să intervenim în mişcarea turistică.

*

Patru sunt situaţiile în care se poate găsi inginerul silvic.

1. Ca simplu particular, el poate activa singur, caz când activitatea îi poate fi rodnică. A da publicităţii, spre pildă, o broşură de interes turistic, în care să se strecoare discret şi chestiuni privind pădurea şi economia forestieră, este tot ce poate fi mai de folos. A organiza excursiuni, cu itinerar forestier cu elevii şcolilor, este deasemenea ceva de preţ.

2. El poate însă activa în cadrul societăţilor turistice, unde va căuta să puie accentul, pe cât îi este cu putinţă şi fără a forţa lucrurile, pe chestiunile pădurăreşti.

3. Necesară pentru pădure şi pentru afirmarea de corp, apare participarea noastră în mişcarea turistică oficială de Stat.

Dela începutul anului 1939, fiinţează la noi, în cadrul Ministerului de Interne, Oficiul Naţional de Turism, organ creiat anume pentru „organizarea, coordonarea, îndrumarea şi desvoltarea turismului".

Pentru atingerea ţelurilor ce-i sunt fixate, acest Oficiu are ca organe:

1. La Centru: Comitetul de Direcţie şi Consiliul superior al turismului.

2. In exterior: Oficiile judeţene de turism, Oficiile locale de cură şi turism şi Organele de supraveghere şi control.

In Consiliul superior de turism, Administraţia şi Corpul silvic sunt reprezentate prin: administratorul Casei Pădurilor, directorul Regimului Silvic şi preşedintele Soc. „Progresul Silvic". Se mai pot adăoga aci, directorul Vânătoarei şi delegatul Comisiei Monumentelor Naturii, ambele instituţii fiind intim legate de pădure. Deci, la centru, o bună reprezentare.

In consiliile judeţene, legea nu prevede nici un silvicultor. Un loc însă se poate ocupa oricând de unul care activează şi se face necesar, căci prefectul are latitudinea să completeze Oficiul judeţean cu trei persoane alese de el.

In schimb, Oficiile locale de cură şi turism au în conducerea lor şi câte un inginer silvic.

Insfârşit, organele de supraveghere şi de control, despre a căror funcţionare legea spune că „se va statornici prin regulament" pot cuprinde şi ingineri silvici. Şi aici, se înţelege, vom putea intra numai dacă prin interesul ce vom arăta şi prin activitatea ce vom desfăşura, vom şti să ne facem necesari, căutaţi.

Aşa dar, oficial suntem încadraţi şi angajaţi în organizaţia turistică a Statului. Aici însă trebue să activăm, ferindu-ne de a fi simpli figuranţi. Numai afirmându-ne, vom putea spori prestigiul Corpului şi vom servi cauza pădurii.

4. Mai există însă pentru silvicultor o mare posibilitate de a lucra pentru turism. Chiar în cadrul administraţiei forestiere.

O potecă sau un drum forestier, care ar avea plăcile indicatoare necesare, ar putea foarte bine folosi şi turistului. Trenurile de exploatare forestieră ar înlesni turiştilor urcarea şi coborîrea din munte, asigurându-le în acelaşi timp legăturile cu trenurile Căilor ferate.

Dacă la cantoanele de pădurar existente, turiştii ar avea putinţa de a fi găzduiţi, pădurarii ar avea şi un plus de venituri dintr'o taxă rezonabilă pe care ar percepe-o pentru dormit şi din eventuala vânzare de alimente (lapte şi derivatele lui, ouă, pâine, etc.).

Ceva mai mult, pădurarul sau un alt membru al familiei lui, ar putea servi de călăuză multora dintre turiştii cari nu cunosc locurile sau n'ar avea curajul să pornească singuri la drum. In felul acesta, pădurarul îşi face paza porţiunei de pădure dată în grija lui.

La stâne, care în marea lor majoritate se găsesc situate la limita superioară a pădurii, s'ar putea construi câte o încăpere în plus, care să se puie la dispoziţia turiştilor ce se avântă spre crestele munţilor.

Şi câte alte înlesniri şi amenajeri nu s'ar putea face: locuri pentru gararea maşinilor şi trăsurilor, adăposturi contra ploii, locuri pentru pregătit o mâncare caldă, etc.

Noi ştim că Administraţia Casei Pădurilor a încercat acum câţiva ani să organizeze şi această latură. Şi acum chiar, sunt sunt organe de ale ei, care lucrează în această direcţie. Sunt în această privinţă realizări şi înlesniri cari merită să fie cunoscute, şi de cei cari le-ar putea folosi şi de ce cari trebue să ne cunoască activitatea în această direcţie. Editarea unei broşuri, care ar face cunoscut opiniei publice aceste realizări ar fi indicată.

*

Activând în cadrele arătate mai sus, vom fi în centrul preocupărilor turistice, vom fi necesari şi deci căutaţi. Astfel, încercările de a se trece peste capul nostru în casa noastră, de a se sustrage din administraţia forestieră păduri întregi, nu vor mai fi justificate. Vom servi în felul arătat cauza pădurilor şi vom spori creditul corpului silvic.

PĂDURILE U. D. REȘIȚA ȘI TURISMUL

de Ing. *F. Páll*

Lăsând la o parte considerațiunile generale teoretice asupra foloaselor materiale și mai mult imateriale ale turismului, despre care s'au scris deja atât de multe și frumoase articole, îmi permit să intervin cu câteva sfaturi practice în materie [1]).

Cantonul Cereșnaia din Oc. silv. Anina.

Ce putem face ca să mărim atracția pădurii?

Măsuri momentane: construirea și întreținerea unei rețele bine chibzuite de *poteci*, înlesnind prin acestea în primul rând paza pădurii din partea personalului silvic, dar totodată promovând și turismul, deoarece oricărui turist, fie el cât de strășnic, îi place să umble pe poteci bine trasate, mai mult decât prin tufișuri și bolovănișuri.

Cantonul Comarnic (Oc. silv. Reșița).

In 1936, într'o zi și jumătate am trasat o astfel de potecă, cu pantometrul „Robicek", având pantă de 12%, lungimea de 5½ Km. și lățimea de 60 cm. Poteca s'a construit într'o lună, dându-se în antrepriza unui grup de gițani specializați în drumuri și a costat în total lei 6000, adică 1.09 de metru linear. Poteca aceasta, suind din Valea Poneasca spre Culmea Semenicului, te duce într'o oră și jumătate, fără ca să simți urcușul, dela o altitudine de 350 m. la 900 m. Ea face de atunci încoace servicii excelente, atât personalului silvic cât și turi-

---

[1]) Fotografiile din prezentul articol și din următorul, ilustrează activitatea Soc. Reșița, pe tărîmul turismului. (N. R.).

ştilor din Oravita, capitala Judeţului Caraş, cari mai inainte nu aveau posibilitatea de a ajunge, decât cu mare înconjur la Muntele Semenicului, culmea principală a regiunei.

Este important, ca potecile să fie marcate şi trecute pe harta ocolului, sau — ceeace este şi mai bine — să fie arătate pe o hartă turistică separată, dând copii heliografice simple şi fiecărui brigadier şi pădurar de canton.

Vatră de foc la cascadele Beuşniţa.

Din potecile principale să se facă ramificaţii laterale la punctele cu priveliste frumoasă. Dacă nu se găsesc astfel de locuri în mod natural, se vor face artificial, prin sacrificarea câtorva arbori cari împiedică vederea.

În minunata pădure seculară dela Obârşia Râului Nera şi a Pârâului Mehadica de ex. — pădurile Statului şi ale Comunităţii de Avere din Judeţele Caraş-Severin — se poate umbla o zi întreagă fără ca să vezi altceva, decât frumoasa, dar, în lipsa punctelor de priveliste, monotona pădure virgină de fag.

Lacul Bohui (Oc. silv. Anina), amenajat pentru pescuit. Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia pescuind pe lac.

Măsuri pentru viitorul mai îndepărtat:

Introducerea esenţelor exotice, plantarea grupurilor de esenţe estetice (mesteacăn!), infiinţare de poeniţe mici, captarea isvoarelor etc.; — măsuri cari cad în sfera „estetica pădurilor".

Amenajarea grotelor, lacurilor; organizarea vânătoarei şi a pescuitului.

Ce putem face ca să înlesnim turismul?

Coliba de adăpost „Medreş" (Oc. silv. Bocşa-Montană).

Problema principală a turismului este: înnoptarea şi hrana; deci ocoalele silvice au să permită personalului de pază să adăpostească pe turişti în cantoane şi să vândă alimente (lapte, iaurt, unt, brânză, pâine, ouă, ceapă etc.) fixând şi afişând preţul acestora, convenabil pentru ambele părţi. Se vor înfiinţa lângă cantoane chiar şi nişte încăperi, simple dar curate, din scânduri, apoi vetre de foc sub cerul liber, înzestrate cu grătare. Cantoanele cari cad în zona frecventată de turişti, să fie arătoase la exterior şi curate în interior, cu împrejmuire îngrijită, cu pădurar curtenitor şi gospodină bună, care să ştie să gătească.

*

Lacul Bohui (Oc. silv. Anina).

In acelaşi timp ca să protejăm şi pădurea de unele practici vătămătoare, exemplul Societăţii Reşiţa, poate fi urmat şi în altă parte: In Permisul de turism, ce se eliberează atât individual cât şi pentru grupuri — după cerere —, societatea a pus între altele următoarele condiţiuni:

a) Este interzisă trecerea prin poeni înainte de coasă şi prin culturi neridicate.

b) Este interzisă tăerea sau ruperea de crăci, nuele, pueţi, sfărâmarea pietrelor dela suprafaţă sau din grote, ruperea lacomă a florilor, tăvălirea ierbii, vătămarea cuiburilor de păsări, inscripţiunile pe arbori sau în grote şi orice acte cari ating proprietatea.

c) Este interzisă intrarea pe Domeniu cu câini de orice categorie, cu arme de vânat sau cu arme de tir. Sunt permise revolverul, cuţitul, boxul, ca arme de apărare care se vor folosi numai în acest scop.

Sunt interzise focurile de revolver şi orice alte manifestări sgomotoase cari turbură linistea pădurei.

d) Focurile, chibriturile, ţigaretele se sting cu cea mai mare atenţie. Focurile se fac numai în caz de trebuinţă pe drumuri, în poeni, ochiuri de poeni, în arborete bătrâne în marginea apelor, în coline. Focurile sunt interzise în arborete tinere în plantaţiuni, în parchete, pe coaste şi când bate vântul. Focul se stinge înainte de plecare, cu apă, cu pământ şi cu iarbă verde.

Podeţ suspendat peste Nera, pentru pietoni. (Oc. silv Sasca).

Păstrăvăria la Vila Claus. (Oc. silv. Văliug).

e) Se distrug sau se îngroapă toate resturile dela mese: hârtii, oase, coji, cutii etc.

f) Innoptarea este permisă numai în preajma cantoanelor, cerându-se avizul şi ajutorul pădurarilor.

Se călătoreşte numai ziua, trecerea pe lângă cantoane se anunţă şi orice lămuriri se cer personalului.

g) Nerespectarea condiţiunilor atrage confiscarea şi anularea imediată a permisului, iar Turistul rămâne responsabil faţă de U. D. R. pentru orice pagube va cauza.

Permisele de turism se eliberează la U. D. Reşiţa contra plătirii următoarele taxe:

		individual	Grupă de 7 persoane
pe 3 zile	Lei	5	20
„ 1 lună	„	20	40
„ 3 luni	„	40	80
„ 6 luni	„	60	100
„ 1 an	„	80	160

Cluburile de Turism îşi pot lua permise permanente cu indicarea şefilor de grupă.

Permisele pe termen lung trebue să aibă fotografia şefului de grupă.

Isvor captat lângă drumul de automobil Anina-Reşiţa.

La aceste preţuri modeste, natural se încasează nu ştiu ce sume însemnate. Totuşi, din promovarea turismului, silvicultura desigur va profita şi ea, mai mult materialiceşte, şi anume: turiştii, iubitori de natură, din fire idealişti, vor fi aceia, cari străbătând pădurile noastre, vor cuncaşte munca noastră silvică şi vor tălmăci lumei indiferente problemele şi preocupările noastre, cele ce ne doare şi cele ce ne călăuzesc în activitatea noastră forestieră, activitate ale cărei roade nu pe noi ne vor bucura, ci a doua şi a treia generaţie care va veni în urma noastră. De aceea, pentru a

Coliba „La Spini". (Oc. silv. Dognecea).

interesa pe acești turiști și a-i câștiga pentru problemele noastre, cred că nu trebuie să facem altceva, decât să le dăm posibilitatea să vadă la fața locului această activitate forestieră atât de variată și grea, atât de lipsită de egoism și nerăsplătită prin recunoștință publică, să cunoască viața grea a stânjenarilor și cărăușilor silvici; problemele greu de rezolvat în legătură cu apropiatul și transportul lemnului, cu împădurirea suprafețelor exploatate, și a terenurilor degradate, cu corectarea torenților. Văzând toate acestea, sunt sigur că turiștii, îndrăgostiții naturei, vor deveni avocații spontani ai cauzei silviculturei.

Cascadele Beușnița. (Oc. silv. Sasca).

AMENAJĂRI TURISTICE IN PREAJMA STAȚIUNEI SLĂNIC MOLDOVA

de Ing. *A. Bocec*

Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași, proprietara stațiunei Slănic Moldova, stațiune vizitată de numeroși vizitatori, a fost nevoită ca, în afară de amenajările care s'au făcut în cuprinsul stațiunei să dea posibilitatea vizitatorilor să facă excursiuni și în împrejurimi. Pentru executarea lucrărilor de amenajarea drumurilor și potecilor a cerut concursul serviciului silvic al instituției, care începând din anul 1934 a executat aceste lucrări.

In primul rând s'a procedat la strângerea materialelor necesare la întocmirea unui proect cât mai complect. In acest scop s'au procurat hărți la scări potrivite și cât mai multe informațiuni asupra împrejurimilor care merită a fi vizitate. S'a procedat apoi la fixarea provizorie a itinerariilor pe hartă, după care operațiune a fost făcută o recunoaștere amănunțită pe teren a tuturor drumurilor fixate pe hartă. Cu această ocazie s'au cules și s'au notat pe hartă toate detaliile privitoare la fiecare drum în parte: durata de mers, izvoare și fântâni, lucrările necesare a se efectua în vederea amenajării potecilor, a locurilor unde sunt necesare cabane și adăposturi, precum și orice alte date care interesa executarea lucrărilor. Odată cu recunoașterea, s'au notat cu aproximație și cheltuielile necesare pentru aplicarea proiectului pe teren.

Loc de priveliște la Cantonul Cereșnaia.
(Oc. silv. Anina).

După terminarea tuturor acestor lucrări, pe o hartă la scară potrivită s'au fixat definitiv toate poteciile precum și toate detaliile cuvenite, întocmindu-se și devizele cheltuielilor necesare.

Plaja Oravița pe Lacul Mare.

La întocmirea proiectului de amenajare s'a avut în vedere să se stabilească:

1) Drumuri în circuite închise, cu o durată de mers de 3—5 ore, pentru vizitarea împrejurimilor din imediata vecinătate a stațiunei.

2) Drumuri de o durată mai mare, permițând accesul la piscurile cele mai importante și la localitățile din vecinătatea

stațiunei. Menționăm între acestea drumul care trece pe piscurile Munților Șandru, Nemira și Țiganca apoi la casa de vânătoare depe Domeniul Dofteana, proprietatea Creditului Rural. Vizitatorii care parcurg acest drum pot vedea, pe lângă multe alte frumuseți ale naturii și plantațiile bine reușite care s'au făcut pe acest domeniu.

Loc de priveliște în cantonul Cireșnaia. (Oc. silv. Anina).

3) Drumuri de acces și de eșire din stațiune, în afară de căile de comunicație obișnuite. S'a marcat în acest scop un drum pe valea pârâului Dofteana, trecând prin parcul dendrologic înființat pe acest domeniu de Iuliu Moldovanu, un altul plecând din Târgul Ocna peste Măgura Ocnei prin locuri unde au fost lupte grele pentru întregirea neamului și unde de curând s'a inagurat un monument comemorativ. Infine s'au proectat deasemenea și două drumuri de legătură cu Ardealul, unul care leagă Slănicul cu stațiunea cea mai apropiată de cale ferată de peste munți, Brețcu și al doilea, trecând peste Șandru și Apa Roșie urmează să facă, prin localitatea Cason, legătura cu stațiunea Tușnad depe valea Oltului.

Pavilion la locul de excursie „Isvorul Negru". (Oc. silv. Bocșa-Română).

Proectarea, executarea pe teren a lucrărilor, construcțiile de adăposturi, de cabane și întreținerea lucrărilor s'au făcut numai de serviciul silvic al Instituției, cu cheltuieli minime, utilizând în mare măsură personalul silvic depe teren.

Lipsa de mijloace financiare nu a permis Epitropiei să tipărească harta turistică a stațiunei în care sunt indicate toate aceste amenajări. Credem însă că, în interesul stațiunei, nu va întârzia prea mult această realizare. Deocamdată, planurile întocmite s'au afișat în mai multe locuri din stațiune și sunt mult consultate de amatori.

PĂDUREA ȘI TURISMUL

de Ing. *Vasile V. Vasiliu*

Atunci când de peste tot se manifestă acea pornire generală pe deoparte contra biurocratismului care ne înăbușe iar pe dealta contra cantității de variate lucrări care a ajuns să depășească posibilitățile noastre de lucru, problema turismului în legătură cu pădurea s'ar părea că e neactuală și chiar inoportună (Țara piere...).

Această chestiune până acum câțiva ani era departe de orice preocupare a noastră, în așa măsură, încât atunci când în 1934 în calitate de șef al ocolului Râmnicul-Vâlcei am pus mari stăruinți în solicitarea fondurilor necesare reparării drumului strategic de pe munții Lotrului și pentru editarea unui ghid turistic de către CAPS., am întâmpinat rezistență și uneori ironie; am obținut totuși 25.000 lei!...

Am executat lucrarea atât cât aceste mijloace mi-au permis și am împrăștiat un ghid al circuitului turistic ce se deschidea prin punerea în circulație a acestui drum. Am reușit numai să stârnesc interesul altora și inițiativa pe care am prezentat-o atunci ca a Casei Pădurilor, a fost însușită de alții cu mai mult succes, CAPS. fiind obligată mai târziu să înscrie 2.100.000 lei pentru această lucrare în bugetul pe 1936/1937, iar în bugetul 1937/1938, 4.458.300 lei, fără însă a mai putea păstra și revendica meritul, care-i aparține totuș în urma lucrărilor executate în 1934, de inițiatoare a acestei lucrări.

Cea ce în mic s'a petrecut acolo, s'a repetat și se repetă în toată țara și cu ocazia legei întocmită în 1936 ni s'a lăsat o foarte redusă reprezentanţă în tot cea ce priveşte turismul.

Azi chestiunea turismului poate fi considerată ca pierdută de noi încă din 1935, pentru că nu am ştiut să ne organizăm la timp şi mai ales să ne afirmăm.

Ştim să muncim, să executăm lucrări admirabile, dar refuzăm să ne facem cunoscute lucrările şi avem un deosebit talent de a nu ne înfinge în locurile ce ni se cuvin şi de a rămâne obscuri, anonimi, necunoscuţi, în timp ce suntem svârliţi la o parte de cei cari ştiu să trâmbiţeze şi să dea o deosebită amploare oricărui nimic pe care-l fac.

Turismul a ajuns azi să figureze la problemele zilei; e puţin cam târziu, totuş e bine că măcar acum în plin sezon turistic ne ocupăm de această problemă de care nu trebue să continuăm a ne desinteresa, pentrucă numai activând susţinut, vom mai avea poate odată şansa de a recâştiga poziţiile pierdute.

Lumea începe din ce în ce mai mult să aprecieze viaţa în aer liber şi cei ce nu-şi pot permite petrecerea unui întreg sezon sau a unei părţi măcar cutreerând frumuseţile ţării, sau refăcându-se într'un loc de odihnă, se mulţumesc ca cel puţin sfârşitul săptămânei, sau chiar numai Duminica, să petreacă undeva la aer.

Acest undeva de cele mai multe ori este pădurea care e preferită atunci când este uşor accesibilă, prezentând o apreciabilă variaţie recreatoare orăşanului intoxicat de viaţa de oraş.

Nu este sărbătoare în care să nu avem împănate pădurile noastre de turişti veniţi să respire un aer mai bun. Această pornire prinde din ce în ce mai multă consistenţă, a ajuns în viaţa modernă o necesitate, iar acolo unde încă nu s'a manifestat. trebue să o preîntâmpinăm căci nu va întârzia. Ne năvălesc de peste tot turiştii şi asta trebue să ne bucure pentrucă rostul astăzi este să ne organizăm în aşa fel ca toată această mulţime, care, simţind nevoia de a respira, vine spre noi, să se comporte civilizat, să nu facă nici un fel de stricăciune în pădure şi printr'o propagandă susţinută, să câştigăm cât mai mulţi prieteni pentru pădure.

Deocamdată trebue să lucrăm numai cu acest singur scop. Pentru aceasta avem două posibilităţi:

A. Acţiunea în cadrul legei turismului.

Legea prevede ca din comitetul oficiilor locale de cură şi turism. să facă parte şi un inginer silvic (cel mai mare în grad din regiune sau desemnat de minister).

Acest reprezentant trebue ales — acolo unde e posibilă alegerea — fără nici un alt considerent, nu dintre cei mai mari în grad, ci numai dintre cei ce voesc să lucreze mai mult în această direcţie.

Ei vor trebui să-şi exercite toate atribuţiile fixate de lege, de la puterea lor de muncă şi de la ingeniozitatea lor, depinzând realizări importante în avantajul pădurei şi al propagandei silvice.

B. Acţiunea în cadrul administraţiilor silvice de stat.

Acolo unde nu sunt oficii locale de turism care să cordoneze lucrările, noi să îndeplinim acele oficii în cea ce priveşte contactul populaţiei cu pădurea.

Orice pădure din administraţia noastră accesibilă turismului să aibă:

a) afişate regulele de trecere prin pădure.

b) potecile curăţite şi bănci rustice, din loc în loc.

Atunci când sunt mai multe poteci cari duc în diferite locuri, să fie marcate şi semnele afişate ca să poată servi turiştilor.

c) Personal destoinic, isteţ, curat, muncitor, cuviincios, autoritar, să ştie cum să se poarte cu lumea şi să poată lăsa o bună impresie, obligând totodată la respectarea regulelor de trecere prin pădure.

d) cantoane în stil românesc cu o cameră curată în care să poată fi adăpostit cineva la nevoie, gospodărie model, putând oferi la nevoie posibilitatea unei mese oricât de sumară, după un tarif stabilit.

e) pădurarii să-şi pregătească o serie de auxiliari (eventual chiar membri ai familiei) cari să poată servi drept călăuze de preumblare, de vânătoare, pescuit, etc.).

In felul acesta, turismul va deveni o sursă de câştig corect pentru familiile personalului nostru inferior.

f) plăci indicatoare pentru locurile unde staţionarea este permisă sau acolo unde aceasta e oprită.

g) acolo unde un drum frecventat este numai al pădurei, să se poată permite trecerea cu auto-vehicule contra unei taxe care să servească eventual la plata personalului şi întreţinerea drumului.

h) camparea, la fel, să fie permisă contra unei taxe.

i) să se arendeze terenurile necesare construcţiei unor localuri de adăpost unde trecătorii să poată găsi la nevoe şi ceva de consumat. După importanţa lor, contractele să prevadă trecerea în patrimoniului Statului a construcţiei executată, care arendându-se apoi în fiecare an, va constitui şi un venit al pădurii.

j) să se rezerve poeni pentru serbările populare.

k) poenile apropiate de staţiunile climaterice sau balneare pot fi amenajate cu bănci, boschete, trandafiri, etc.

l) acolo unde regiunea interesează, se pot face ghiduri eftine care să atragă atenţia asupra lucrurilor şi lucrărilor demne de văzut şi să cuprindă un îndreptar cu regulele ce trebuesc observate în pădure cu privire la curăţenia ce trebue lăsată în urmă, felul cum trebue făcut şi stins focul, interzicerea tăerilor sau scrijilării copacilor cu urmările nefaste asupra creşterei acestora, respectarea liniştei vânatului şi păsărelelor, etc. etc.

Agentul de pază — pădurar sau brigadier — să facă poliţia represivă, aplicând imediat amendă după un tarif afişat, tuturor contravenienţilor, eliberând chitanţe pentru sumele încasate.

Plusul de personal temporar — de sezon — de care este nevoe, va putea fi plătit din pulsul de încasări ce se vor face, rămânând ca beneficiu în cel mai rău caz numai propaganda gratuită.

(Ca titlu de informaţie, dela un drum de exploatare dintr'o pădure a Fondului Bisericesc lângă Cernăuţi, se încasează ca taxă de trecere o sumă destul de apreciabilă în fiecare sezon).

Unde avem căi ferate forestiere, se pot organiza excursii populare sub conducerea personalului care va da excursioniştilor toate lămuririle cu privire la lucrările ce sunt de văzut.

Fabricele noastre, la fel, să poată fi vizitate în anumite timpuri fixate şi afişate, dându-se de personal vizitatorilor toate indicaţiile şi cât mai multe lămuriri asupra rostului pădurei.

In toate împrejurările să nu se uite scopul urmărit, acela de a ne face cunoscuţi şi de a câştiga pentru pădure cât mai mulţi prieteni.

Pentru această e nevoe şi de cât mai multă reclamă care, atât cât nu va depăşi limita îngăduită, nu poate fi decât folositoare.

In acelaş scop e necesară o campanie de educaţie a turistului pentru o comportare cât mai civilizată în pădure; această acţiune trebue exercitată asupra copiilor mai ales cari trebuesc crescuţi în această mentalitate.

Totul depinde de sumele ce se pot destina acestui scop şi cu care se vor putea rezolva automat şi celelalte chestiuni cari depind de ingeniozitatea şi dorul de muncă în această direcţie a fiecăruia.

PADUREA ŞI TURISMUL

de *Horia Manole*

O fiinţă, ori un lucru, nu pot fi apreciate, dacă nu sunt bine cunoscute.

Pentru ca massa publicului să poată aprecia pădurea, desigur că trebue s'o cunoască, iar cunoaşterea nu poate avea loc, decât mergându-se des prin pădure şi dându-se toate explicaţiile, de către cei iniţiaţi.

Plimbarea deci, sau turismul — cum s'ar mai putea spune — înspre pădure şi prin pădure poate conduce la scopul urmărit şi arătat. Este cea mai bună propagandă ce se poate face. Propaganda a realizat minuni în Italia şi Germania, în toate domeniile, iar concepţia Führerului despre ea se poate ceti în lucrarea atât de comentată în lume: „Mein Kampf".

Iată-ne deci în miezul chestiunii: a face propagandă pentru pădure; şi a o face până la obsesie. Prin placarde şi în afară de pădure; prin explicaţiuni; prin exemplificări, în interiorul pădurii, spre a se ajunge la scopul propus: interesul publicului pentru pădure.

Dar aceasta, numai enunțată, nu rezolvă problema, care mai cere și alte organizațiuni de ordin eminamente practic.

Ce nu s'a făcut, de exemplu, în Italia, pentru a creia un curent de turiști, dela un cap al țării la altul? Trenurile sunt, acolo, cași în Germania, pline, de lume, în toate direcțiile. Inlesniri de tot felul au fost acordate, doritorilor de plimbare.

Șoselele apoi, îngădue călătorii colective în autobuze, și în condiții accesibile pungilor celor mai modeste.

Unde ne găsim noi, la acest capitol? Desigur, departe...

Și, foarte departe, când e vorba de a găzdui în hoteluri și ospăta în restaurante (ambele cu pretenții juste de curățenie) o lume ce este dispusă a călători undeva, și — deci — într'o pădure.

Rezultă, așa dar, că în vederea promovării acestui gând și anume: de a creea curente de turiști, spre pădurile țării, trebue — în primul rând — facilități de transporturi colective. Apoi, este nevoe de hoteluri și restaurante, în care ideea de speculă trebue exclusă.

Ajunși în pădure, turiștii vor trebui să facă cunoștință cu un minimum de informațiuni, cu privire la chestiuni elementare, ce țin de pădure.

Și — poate — tocmai acolo, în inima codrului, s'ar naște un sâmbure de disciplină individuală, propagând neajunsurile incendiilor forestiere, cu sau fără voință; arătând ce reprezintă pentru om și pentru nație copacul individual, sau asociat cu alții; demonstrând cât de greu se naște o pădure, care nu e lăsată în pace de oameni și vite, etc. etc.

Unind utilul cu plăcutul și perseverând, nu se poate să nu se ajungă la rezultate pozitive.

Opera aceasta este uriașe, trebue recunoscut. Ea s'ar adresa mai întâi orășenilor, care sunt mai puțin refractari, ideilor nouă. E nevoie, însă și aici (ca în orice inițiativă) de capitaluri de origine statală, pentrucă fără sacrificii nu se concepe nici învățământ de orice grad, nici justiție, nici armată.

Propaganda pentru pădure, pe calea turismului organizat scurtează timpul pentru formarea acelei „conștiințe forestiere" despre care se vorbește de mult.

Wälder und Wanderlust.

Forêts et tourisme.

Le tourisme commence à se développer de plus en plus dans notre pays. Afin de le promouvoir, par l'intervention de l'Etat, on a crée l'Office national de tourisme.

Comme, pour les touristes, la forêt constitue un des points les plus attrayants, on peut utiliser cette occasion pour la propagande dans sa faveur.

Dans les cinq articles publiés dans notre revue, on examine en général les relations qui existent entre la forêt et le tourisme. Puis on montre la façon dont les forestiers doivent activer dans les cadres de l'Office national de tourisme et en même temps dans celui de l'Administration forestière. Enfin, on n'oublie pas de relever les réalisations obtenues, à ce point de vue, non seulement dans les forêts de l'Etat, mais aussi dans celles qui appartiennent à d'autres propriétaires. Ainsi on fait mention des travaux à intérêt touristique executés en Banat dans les forêts de la Société Reşiţa, et dans celles qui environent la coquette localité de bains Slănic (Moldova) appartenant aux hôpitaux „St. Spiridon“ de Iaşi.

C R O N I C A

INTERNĂ

VREMURI NOUI

● **Serbarea arborelui.**

Cu toată neliniștea provocată de evenimentele externe din primăvara acestui an, care au sustras o parte din slujitorii țării de la obligațiile lor, împiedicându-i să-și execute programul de lucru, totuși Serbarea arborelui a putut să se facă — desigur cu mai mică amploare — în mai tot cuprinsul țării, de cei rămași. Ba, și mulți din cei duși, în haină militară au contribuit la reușita serbărilor organizate de localnici.

In ciuda nesiguranței zilelor pe care le-am trăit, anul acesta Serbarea arborelui a marcat o nouă direcție. Luată dela americani, ideia Serbării arborelui, aruncată la noi de marele Haret, este luată de corpul nostru silvic prin Soc. „Progresul Silvic", care cu hotărîre dârză și susținută izbutește s'o generalizeze scoțând-o din cadrul ei. A îmbrățișat-o mai întâiu Ministerul Cultelor și al Educației naționale, cel al Agriculturei și apoi Cercetășia. Mișcarea se intensifică astfel căpătând caracterul de mișcare națională.

Din anul acesta însă mișcarea este luată în mână de Straja Țării. Se poate crede astfel că s'a găsit „omul" preconizat de d-l prof. M. Drăcea încă din anul 1925, când prevedea acestei mișcări o desvoltare și o generalizare cu caracter de mișcare de masă.

Cu prilejul serbării din anul acesta organizată la pădurea Pustnicui de către Straja Țării, d-l prof. M. Drăcea, în cuvântarea pe care a ținut-o, arătând rostul acestei serbării și istoricul ei la noi până în momentul când este luată în mână de Straja Țării, spune: „Se închee astfel, la noi, prima etapă din istoria serbării sădirii arborelui, *etapa zămislirii*. Ființa ei adevărată, bine conturată, bine definită, abia acum începe. In această nouă mișcare, noi, inginerii silvici, rămânem la datorie, la noi acasă, ca soldați credincioși ai unei idei de care firea lucrurilor și un început de tradiție ne țin firește și indisolubil legați. Imprejurările nouă ne vor spori puterile în lupta pentru triumful unei idei, care ne este scumpă. Iar dacă vreodată vom fi uitați, noi ne vom îndârji și mai mult într'o luptă rodnică, începută de mult, bucurându-ne cu bucuria înaltă și discretă a necunoscutului făcătoriu de cântece populare".

● Luna cărţii.

In anul acesta, ca şi in anul precedent, s'a organizat in Palatul Culturii din piaţa Senatului, expoziţia cărţii. S'a deschis, în cadrul unei solemnităţi deosebite, la care a luat parte însuşi Suveranul Ţării.

Această preocupare semnificativă şi constantă ne bucură, atât ca Români, cât şi ca silvicultori, căci în cuprinsul acestei expoziţii se găseşte în anul acesta şi un „stand" rezervat cărţii silvice, alături de cea agricolă, veterinară, medicală, etc.

Nu suntem la prima manifestare de acest fel. Cititorii noştri îşi amintesc fără îndoială de expoziţia făcută de noi cu prilejul unei adunări generale din anii precedenţi, precum şi de cea făcută la librăria Cartea Românească.

Cea de acum, aranjată de către Serviciul propagandei din Ministerul de Agricultură, depăşeşte însă în importanţă prin incadrarea ei in manifestarea generală a cărţii româneşti, pe celelalte.

Cel pe care imboldul îl va determina să intre pentru a lua cunoştinţă, fără îndoială pentru mulţi trecătoare, de producţia literară românească, va putea să vadă că există şi una forestieră destul de bogată, deşi, în spaţiul mic rezervat, nu s'a putut pune tot ceea ce există.

Standul forestier din Palatul Culturii este un plus de îndrumare şi de recomandare către marele public, de care se simte atâta nevoie.

De aceasta trebue să ne bucurăm.

● In bătaia vântului.

Incadrarea administrativă a celor două ocoale silvice model de vânătoare dela Casa Verde (Timişoara) şi Chişinău-Criş (jud. Arad), începe să-şi aibă povestea. Rupte din Administraţia silvică şi încadrate la Serviciul Vânătoarei, cele două ocoale redevenise acum un an în administrarea Casei Pădurilor. Pentru puţin timp însă, căci de curând (1:.5.939), printr'o nouă decizie, ele au trecut din nou în stăpânirea vânâtorească (la Direcţia Vânătoarei), cu toată gestiunea lor în bani şi materie, cu întreg materialul de conducere, control şi pază şi întreg inventarul.

Fără comentarii.

● Reducerea amenzilor provenite din delicte şi contravenţiuni la legile silvice.

La sfârşitul lunei Martie a. c., ziarele au publicat textul unui decret lege, prin care se hotărăşte o reducere de 75% a amenzilor neîncasate pronunţate de instanţele judecătoreşti, prin hotăriri rămase definitive până la data de 27.II.939, provenite din delicte şi contravenţiuni la legile silvice. Sunt însă exceptate dela beneficiul acestei legi, societăţile proprietare sau exploatatoare de pădure şi întreprinzătorii de exploatări forestiere.

Cât am dori ca iertarea pomenită să fie ultima de această natură.

● **Incetarea gratuităţilor.**

O măsură luată de organele noastre de conducere, şi dată publicităţii la timpul ei, este de a nu se mai acorda pe viitor gratuităţi sau reduceri pentru lemne, instituţiilor, asociaţiilor, societăţilor sau particularilor, cari chiar pentru scopuri de ordin public le-ar solicita.

Pe viitor deci toate acele persoane — morale sau fizice — care au nevoie de material lemnos trebue să prevadă fondurile integrale necesare pentru lemnele de care au nevoie.

Este, se înţelege, o măsură de bună gospodărie, ce merită să fie subliniată aci.

● **Un parc necunoscut.**

Aşa-şi întitulează D-l Adrian Maniu articolul din colţul obişnuit al ziarului „Universul" din 30 Martie 1939. Este vorba de masivul păduros al statului dela Comana din valea Argeşului. Spre el caută autorul să atragă atenţiunea edililor. Acolo crede că ar trebui să se deschidă un parc, pentru recrearea Bucureştenilor. D-sa precizează însă că „a deschide un pac nu insemnează înfiinţări de restaurante şi localuri de chef, ci privegherea câtorva alei şi a unei pajişti de jocuri, spre a nu fi terfelite de cei cari încă nu ştiu să respecte o pădure cu privighetori".

Se pare că un inceput în această pădure a Comanei s'a făcut deja de către Administraţia noastră silvică. Numai că, nu ştim de ce, adesea, realizările noastre sunt vinovat trecute sub tăcere.

Semnalăm totuşi cele de mai sus mai marilor noştri, pentru motive cari nu mai au nevoie să fie scrise aci.

● **„Brazda".**

De trei ani apare la Satu-Mare, „Brazda", revistă „de îndrumare agricolă, zootehnică, silvică, economică şi socială".

Desbate, precum este şi natural în primul rând problemele cu caracter local.

In coloanele ei, aşa cum se anunţă pe copertă, subiectele privind pădurea şi anexele ei, îşi au locul. Aşa spre pildă, în numerile din Ianuarie—Martie a. c. sunt două articole despre pădure şi câte unul de vânătoare şi pescuitul în apele de munte, semnate de inginerii silvici localnici (I. Isbăşescu, Z. Spârchez şi Victor Hergat).

Orice cuvânt bun despre pădure şi tot ce-i aparţine, dus în straturile cât mai largi ale populaţiei şi în culturi cât mai depărtate ale ţării este bine venit şi de lăudat. Revistele şi gazetele locale pot, în această privinţă, să facă operă utilă.

At. Haralamb

● Contribuţii bibliografice.

Ziarele în luna Noembrie 1938

România, 2 Noembrie, Ing. Aurel Tălăşescu: Perdele de protecţie la graniţele noastre

Argus, 2 Noembrie, T. L.: Siria şi Libanul institue regim special cherestelei româneşti.

Curentul, 3 Noembrie, Ion Dimitrescu: Colegii şi Corporaţii.

— Al. G. T.: Valorificarea patrimoniului forestier, conferinţa dela CAPS.

Excelsior, 5 Noembrie, Chronique du bois: L'exportation forestière et les négociations comerciales.

Curentul, 5 Noembrie, Ion Dimitrescu: Se lucrează de zor... la Domenii.

Porunca Vremii, 6 Noembrie, V. Militaru: Pădurea mi-a vorbit de Dumnezeu.

Curentul, 6 Noembrie, P. Şeicaru (art. fond): Imitaţii şi potriviri — credit şi premii.

Universul, 7 Noembrie: Condiţii de admitere în şcolile de pădurari: Brăneşti şi Căiuţi.

Viitorul, 7 Noembrie: A doua zi a vânătoarei regale în Banat.

Universul, 8 Noembrie: O ramură de viitor: Păşunile.

— Spre o politică forestieră cât mai conservatoare — declaraţiile d-lui Ministru G. Ionescu-Sişeşti.

Neamul Românesc, 11 Noembrie: De ce sunt capabili pasaportarii: traversele.

Argus, 12 Noembrie: Pădurile domeniale în Polonia.

Viitorul, 13 Noembrie, C. Cr.: Ocrotirea pădurei.

Curentul, 13 Noembrie: Noui norme de lucru la Ministerul Agriculturei; plantaţiile de toamnă.

Dreptatea, 13 Noembrie, I. L. Vianu: Împăduririle.

Argus, 13 Noembrie: Controlul circulaţiei materialului lemnos, pe CFR., pomi de Crăciun, confiscări, etc.

Curentul, 15 Noembrie, Theo Maiorescu: În lumea vânătorilor.

— CAPS. construeşte o fabrică de cherestea la Buzău.

Curentul, 18 Noembrie: Şedinţa eforiei Mănăstirilor înzestrate; încurajarea exportului de produse forestiere; regimul devizelor dela exportul lemnelor.

Universul, 20 Noembrie: Date statistice privind pădurile Statului.

Curentul, 21 Noembrie: Asanarea cooperativei de exploatare forestieră „Regna".

— O pădure din Prahova în flăcări.

Viaţa Bărăganului, Noembrie, Ing. Cezar Cristea: Rolul tehnicienilor în viaţa Statului.

Curentul, 23 Noembrie: Călătoria în grupuri a muncitorilor: agricoli, forestieri şi industriali.

— Încadrarea brigadierilor silvici în corpul tehnic.

România, 26 Noembrie: La Rambouillet, vânătorii francezi au admirat arta Suveranului nostru.
Viitorul, 26 Noembrie, V. G. Bârcă: Rolul instituţiilor de credit, în exportul produselor forestiere.
Excelsior, 26 Noembrie: Exportul forestier în Anglia.
Argus, 27 Noembrie, H. Brauner: Cronica lemnului, scăderea exportului cherestelei de brad.
Universul, 28 Noembrie, N. Săulescu: Vânătoarea-sport; vânatul avuţie a ţării.
Argus, 30 Noembrie, H. Brauner: Cronica lemnului, cererile de lemn alb, exportul suedez.
Dreptatea, Ce s'a hotărît la Conferinţa internaţională a lemnului. (Suedia).

Decembrie 1938.

Curentul, 1 Decembrie, Cronica vânătorească: Străinii la vânătoare
— C. V. Popescu: Se alterează pulberea fără fum.
— Hotăriri dela Conferinţa lemnului, la Stokholm; proectul pentru Corpul subinginerilor şi conductorilor.
Dreptatea, 2 Decembrie, I. Vianu: O urgie — lipsa de nutreţ.
Universul, 3 Decembrie, Adrian Maniu: Pădurile mânăstireşti.
— Oraşul Botoşani complet lipsit de lemne de foc.
Curentul, 4 Decembrie: La Doaga s'a inagurat pădurea „Vitejii Neamului".
— „Straja Ţării" şi tăerea brazilor de Crăciun.
România, 6 Decembrie: Asoc. „Silvicultorul" a conductorilor silvici — adunarea generală; organizarea corpului conductorilor.
Universul, 6 Decembrie, C. A. Popescu: Hoinăreala de toamnă (cronică vânătorească).
Viitorul, 6 Decembrie, C. Zilişteanu: Traficul cu cherestea al Europei este deficitar.
Universul, 5 Decembrie: Anteproectul de lege pentru înfiinţarea corpului de subingineri şi conductori; purtarea titlului şi exercitarea profesiunei.
Viitorul, 8 Decembrie, Petronius (Tăuşanu Gr.): Bradul cu lumini.
Neamul Românesc, 8 Decembrie: Congresul conductorilor silvici.
Curentul, 9 Decembrie, C. Cristea: Programul activităţii silvice de iarnă.
Universul, 9 Decembrie: Serviciul Social în economia rurală.
— C. Cr.: (recenzie — I. Simionescu: „Tinere, cunoaşte-ţi ţara" şi „Tinere, cunoaşte-ţi arborii".
Porunca Vremii, 8 Decembrie: S'a ridicat prohibiţia la export a lemnului de nuc.
Frontul, 9 Decembrie: Modificarea invăţământului silvic; cultura şi exploatarea pădurilor, moţiunea Congresului conductorilor.
Universul, 10 Decembrie, Cronica vânătoarei. Solitarul: Onoarea vânătorească.

Curentul, 10 Decembrie: Conferința directorilor de servicii dela Domenii. Prețul lemnelor de foc a scăzut.

Dreptatea, 10 Decembrie, L. I. Vianu: Chestiunea combustibilului —

Excelsior, 10 Decembrie: Situațiunea exportului forestier; lemn de foc și traverse.

Porunca Vremii, 6 Decembrie: C. Cr.: Necesitatea înființării unui Institut de credit forestier.

Neamul Românesc, 15 Decembrie: Foloasele pădurilor. Raportul exponentului forestier al României, în CRED. (Belgrad).

Universul, 17 Decembrie: Actualitatea în cifre: Pădurile. Procesul irosirei fondurilor grănicerești din Năsăud

România, 19 Decembrie: Programul lucrărilor de iarnă în domeniul forestier; refacerea terenurilor degradate.

Curentul, 19 Decembrie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.

— Procesul Soc. „Drajna" cu moșnenii din Pântești.

România, 21 Decembrie: Este nevoe de pășuni artificiale? Importanța pășunii în agricultură.

— Guvernul nu va tolera scumpirea lemnelor de foc.

Porunca Vremii, 22 Decembrie, N. Crevedia: Brazii de Crăciun, de nuntă și de înmormântare.

Argus, 22 Decembrie, Cronica lemnului: Piața de cherestea și importul în Germania.

Neamul Românesc, 24 Decembrie: Programul de realizări în privința pădurilor.

România, 25 Decembrie, Vlaicu Bârna: Turism și vânătoare.

Universul, 26 Decembrie, Raul Călinescu: Vulturul bărbos, condurul Carpaților.

— C. A. V. Popescu: Despre vânătoarea vulpii.

— Adeziunea Ing. silvici la F. R. N.

Viața Bărăganului, Decembrie: Ing. Cezar Cristea: Monumente verzi pe linia frontului, opera Premilitarilor.

Curentul, 29 Decembrie, Cronica vânătorească, Theo Maiorescu: In lumea vânătorilor, înflorește braconajul.

— Ing. V. G. Filip: Conjunctura lemnului românesc, exportul pe 9 luni, stocuri inexistente, majorarea prețurilor.

Curentul, 25 Decembrie, Cezar Cristea: Monumente verzi și păduri sacre pe linia frontului.

Viața Bărăganului, 30 Decembrie, Ing. agr. A. Tălășescu: Plantațiile de toamnă, perdele de salcâmi.

Argus, 31 Decembrie, H. Brauner: Cronica lemnului — pentru Polonia, lemn de mine și celuloză.

Curentul, 31 Decembrie, Dragoș Vrânceanu: Sate de munte — în Vrancea — fără lemne.

— Romulus Dianu: Arbori! trebue să ne împrietenim cu pădurea, să o înțelegem și să o cruțăm!

Ing. *Cezar Cristea*

EXTERNĂ

● Centrul internaţional de Silvicultură la Berlin.

Este vorba de un nou factor de politică forestieră internaţională — poate cel mai important dintre cele existente — constituit de curând.

Ideia unei atari instituţiuni este mai veche, totuşi demersurile hotăritoare de constituire s'au făcut cu prilejul şi in urma Congresului internaţional de Silvicultură dela Budapesta din 1936. Intr'adevăr, s'a constatat cu prilejul multora dintre reuniunile acestea internaţionale oarecari lipsuri de orgnizare şi mai ales de continuitate şi de aducere la îndeplinire a dezideratelor exprimate. Congresul amintit a înscris ca prim punct în moţiunea sa creiarea unui organism special, sub denumirea de „Comité International Permanent de Sylviculture". Scopul său ar fi fost:

1. Să prepare şi să organizeze în chip sistematic şi regulat viitoarele congrese internaţionale de silvicultură;

2) Să vegheze la punerea in practică a moţiunilor emise şi adoptate de congrese.

Acest comitet a fost gândit ca un organism cu caracter oficial, autonom şi cu un sediu permanent, membrii săi componenţi fiind numiţi de guvernele interesate. Pentru evitarea unor anumite greutăţi de ordin juridic international şi procedural, s'a convenit ca, pentru moment, acel Comitet să fie socotit ca făcând parte din cadrul Institutului International de Agricultură dela Roma (I. I. A. R.), având totuşi, „une autonomie aussie large que possible".

Pentru aducerea la îndeplinire a dezideratului respectiv a fost desemnată o Comisiune specială şi anume Comitetul principal de organizare al Congresului dela Budapesta având colaborarea comitetelor naţionale de organizare si a altor organisme forestiere internţionale şi păstrând acordul cu I. I. A. R.-ul. Din activitatea — credem anemică — a Comisiunii respective, dar mai ales din eforturile excepţional de perzistente şi conştiente ale I. I. A. R.-ului s'a ajuns in Martie 1933 să se dea forma definitivă statutelor şi regulamentului de organizare şi funcţionare, de astă dată, al „Centre international de Sylviculture (C. I. S.)". Toate eforturile I. I. A. R.-ului au fost dominate de gândul de a nu scăpa din mână chestiunile forestiere. Potrivit actualei redactări, „Ce Centre est une partie detachée de l'Institut et est, en conséquence, placée sous la haute direction des organes statutaires de ce dernier". Sfera de preocupări a noului organism a fost mult extinsă faţă de proectul iniţial al Congresului dela Budapesta. S'au mai adăugat, pe lângă cele două puncte citate mai sus, alte două:

3) Coordonarea activităţii internaţionale în materie de silvicultură;

4) studierea problemelor interesând silvicultura in domeniul internaţional — în afara celor care ar putea să fie tratate de către alte servicii ale I. I. A. R.-ului.

Sediul C. I. S.-ului a fost fixat la Berlin, în urma votului diferitelor state participante în Comisia desemnată de Congresul dela Budapesta.

După o perioadă de dezinteresare a diferitelor state sau mai bine zis a cercurilor forestiere respective — de bună seamă din pricina tendinţelor de dominare ale I. I. A. R.-ului — chestiunea a fost reluată în această primăvară. In ziua de 11 Mai 1939, a avut loc adunarea de constituire a C. I. S.-ului, în Palatul Aviatorilor (Haus der Flieger) din Berlin. Au fost reprezentate la acea şedinţă: Bulgaria, Danemarca, Elveţia, Franţa, Germania, Italia, Letonia, Lituania, Suedia şi Ungaria. Deschiderea şedinţei s'a făcut de către Baronul Acerbo, Preşedintele I. I. A. R.-ului, asistat şi de Vice-preşedintele şi Secretarul general al instituţiei protectoare. Reprezentantul Germaniei (Generalforstmeister Staatssekretär Alpers) a salutat asistenţa şi a citit cuvântul Mareşalului Göring, Ministrul Reichului pentru Păduri.

După cuvântarea şi explicaţiunile Baronului Acerbo, s'a procedat la alegereaPreşedintelui, în persoana Baronului Waldbott (Ungaria), fostul Preşedinte al Congresului dela Budapesta, a Vicepreşedintelui, Alpers şi a Directorului C. I. S.-ului, Prof. Dr. Dr. Köstler, Decanul noii Facultăţi de Silvicultură dela Universitatea din Göttingen.

Guvernul Reich-ului a făgăduit un foarte larg sprijin financiar şi administrativ pentru buna funcţionare a C. I. S.-ului.

România a repetat adeziunea sa la noua instituţiune, desemnând pe D-l Profesor M. Drăcea, ca delegat al său în Comitetul central.

(47)

● Colecţie de lemne americană.

Spiritul american de colecţionare şi de cucerire de recorduri nu putea să nu se manifeste şi în materie forestieră. Aflăm, astfel, că Yale School of Forestry (Yale University) din U. S. A. posedă cea mai bogată colecţie de lemne. Aceasta conţine peste 35.000 de eşantioane provenite din diferite părţi ale lumii. De curând colecţia respectivă a primit un frumos dar format din 100 eşantioane de lemn din Filipine şi restul Americei, socotite ca cele mai rare. Ea este, în fond, opera de o viaţă întreagă a unui negustor de lemnărie din New-York. Cu orânduirea şi folosinţa sa în scopuri ştiinţifice (cercetări asupra anatomiei lemnului) se ocupă profesorul Samuel Record, al cărui nume a fost, pare-se, predestinat pentru o atare colecţie record.

Iată cum credinţa noastră despre materialismul american sufere şi prin această pildă o corectare.

(In parte după Z. f. Wfw., VI. 317). (48)

● **Problema materiei prime pentru fabricaţia hârtiei în Ucraina.**

Industria hârtiei din Ucraina întâmpină mari greutăţi cu procurarea materiei prime. Se ştie, că în timpurile actuale şi părţile noastre, acea materie primă este reprezentată cu deosebire prin lemnul de molid, apoi în mai mică măsură prin cel de brad, pin, plop tremurător, iar în ultimul timp şi cel de fag. Ucraina este în general relativ foarte săracă în păduri şi mai ales în păduri compuse din esenţele menţionate. Nevoia a făcut să se facă încercări şi cu alte materiale. Mai întâi, s'au pus ochii pe resturile din exploatări şi pe deşeurile dela fabricile de cherestea. Cercetările s'au îndreptat apoi, cu mari speranţe, asupra utilizării lemnului de salcie Cercetările de laborator au arătat că acest lemn ar conţine 42—43% celuloză. Avantajul chestiunii rezidă în aceea că Ucraina dispune de întinse arborete de salcie (Salix triandra şi S. acutifolia), care ar putea foarte bine să fie exploatate în vederea fabricării celulozei. Apoi, s'ar putea păşi la întinse culturi de salcie pe terenuri nefolosite încă în scopuri agricole astăzi (nisipuri, mlaştini) din care Ucraina are cca 4.000.000 ha şi pe care salcia ar putea să meargă foarte bine.

Problema aceasta ne interesează şi pe noi în chip cu totul deosebit. Dealungul râurilor şi mai ales în lunca şi bălţile Dunării avem întinse păduri de salcie al căror lemn ar putea găsi o mai bună întrebuinţare în industria celulozei. Apoi, mai avem multe terenuri, care ar putea fi puse în valoare prin cultura salciei. Iată pentruce credem că problema merită a fi urmărită şi la noi.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI. 338). (49)

● **Vin şi sirop de mesteacăn şi paltin.**

Ştim că speciile de Acer conţin un ridicat procent de zaharuri în seva lor. Specia denumită Acer saccharium Wangh. din America de Nord stă atât de bine sub acest raport, încât exploatarea sa în vederea extragerii de zaharuri şi preparării de siropuri este economică, practicându-se pe o scară largă. Şi la noi la munte se întâlnesc adesea arţari borteliţi de răufăcători spre a se strânge suc dulce.

In Rusia, unde cercetările de ordin chimic se bucură de multă cinste, s'a luat în studiu serios problema folosirii sucului de arbori. Până acuma s'a stabilit că cel de mesteacăn conţine în mijlociu 1% zahăr şi 0,09% acizi. Un arbore obişnuit poate da, în mijlociu, 100 litri de suc, fără inconvenient. Dintr'un asemenea suc se pot prepara băuturi tot aşa de bune ca si cele de fructe. In 1937 s'a putut atinge cantitatea de 20.000 litri vin de desert de bună calitate, obţinut din mesteacăn. La rând este acuma A. platanoides L., dela care se aşteaptă şi mai bune rezultate, dat fiind procentul mai ridicat de zahăr ce conţine în sucul său.

Pentru Rusia problema are însemnătate practică, dat fiind că e lipsită de vii şi în schimb are întinse arborete din cele două specii amintite. Pentru noi, chestiunea e de mică însemnătate, datele problemei inversându-se în amândouă privinţele.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI. 337/338). (50)

● Gazul de lemn şi în coloniile franceze.

In câteva note precedente ale „Cronicei externe“, s'a vorbit despre sforţările serioase ce se fac astăzi în Franţa pentru dirijarea tracţiunei automobile către folosirea gazogenelor şi carburanţilor naţionali, adică în principal a lemnului. Şi aceasta, se înţelege, spre a se putea elibera de importul produselor petrolifere, desavantajos atât din punct de vedere economic, dar mai ales al apărării naţionale. (A se vedea R. P. 1939, pag. 443 şi 444, notele 45 şi 46).

Iată că aceleaşi preocupări se manifestă cu hotărîre şi în diversele colonii ale întinsului imperiu colonial francez. Astfel, în Algeria a fost emisă o dispoziţie în Oct. 1938, potrivit căreia, dela 1 Ian. 1940, 10% din autovehiculele întreprinderilor de transport publice sau particulare vor trebui să fie puse în mişcare prin gaz de lemn. Deasemenea, urmându-se pilda guvernatorului din Tunis, se pregăteşte o dispoziţiune pentru acordarea de premii şi scutiri de taxe şi impozite pentru autovehiculele ce vor instala de bună voe motoare gazogene. In Maroc s'a constituit un „Comité supérieur des gazogènes et des carbourants“, cu scopul de a promova mişcarea aceasta de folosire a carburantului lemn în autotracţiune, înfiinţând şi susţinând şcoli pentru pregătirea de personal specialist şi uşurând procurarea de maşini potrivite. Măsuri similare de uşurare a folosirii de atari maşini au fost luate şi în alte colonii: Camerun, Indochina, Noua Caledonie, Madagascar, etc.

(Adaptat după Z. f. Wfw. VI, 390). (51)

● Plute cu motor.

Odată cu anexarea Sudeţilor la Reich-ul german, a câştigat şi râul Elba foarte mult, drept cale de transport a lemnului prin plutire. Preocuparea de economisire a timpului şi banului a condus şi în această direcţiune la alte uşurări. Astfel s'a ajuns la ideia adaptării unor mici şi uşoare remorchere motorizate, de care se leagă plutele. Durata plutirii se scurtează apreciabil, neîntrecând, în drumul lung dela Sudeţi până la Hamburg, pe aceia a vaselor obişnuite. In acest fel, se realizează însemnate economii de cost şi tot deodtă o mai bună valorificare a lemnului. Iată, deci, şi plutăria cuprinsă de implacabilul ritm grăbit al zilelor noastre.

Ideia s'ar putea să afle oarecare interes şi la noi, pentru grăbirea şi ameliorarea plutirii pe apele noastre cu curgere oarecum leneşe: Siretul, Dunărea, etc.

(După Z. f. Wfw. VI, 400). (52)

● Inapoi la coaja de tăbăcit.

Tendinţele autarchice care bântuie întreaga lume, fac să se revină asupra unor practici şi întrebuinţări de materiale părăsite de mult, sub regimul schimbului şi concurenţei internaţionale. Astfel, problema revenirii la folosirea coajei de molid ca material naţional de argăseală a fost pusă în Elveţia, dacă nu pentru o imediată realizare practică, cel puţin pentru cunoaşterea lucrului şi din consideraţiuni de prudenţă pentru eventuale vremuri mai grele, ce pot surveni din clipă în clipă. Deocamdată s'a ajuns la o înţelegere între asociaţiile de tăbăcari de-o-parte, pentru studierea cantităţii de muncă trebuitoare în diferitele operaţiuni ale recoltării şi manipulării coajei de molid, cât şi a costului respectiv. Rezultatele acestor cercetări, cât şi cele privitoare la compoziţia chimică a diferitelor probe de coaje au fost expuse intr'un articol din revista „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen" 1939, Heft 1, asupra cărora nu e locul să stăruim aici.

Problema credem că poate fi de un interes deosebit şi pentru noi, cu atât mai mult, cu cât dispunem de un material superior: coaja de stejar.

(53)

● Şi Brazilia se interesează de autovehiculele cu gazogene pentru lemn.

Din iniţiativa şi conducerea Ministerului de Agricultură brazilian a avut loc de curând o întrecere între autovehicule cu dispozitive gazogene pentru lemn. Au avut acces constructori da atari maşini fără deosebire de naţionalitate. Maşinile participante au fost scutite de vamă. Ministerul a oferit lemnul sau cărbunele de lemn trebuitor acelor maşini în mod gratuit. Cinci dintre cele mai bune maşini au fost cumpărate pe loc de Minister. Sunt plănuite şi alte cumpărături.

(După Z. f. Wfw., VI, 406). (54)

Ilie C. Demetrescu

PIAŢA LEMNULUI

Repriza economiei generale şi lipsa stocurilor de lemnărie pe pieţele consumatoare, au provocat o nouă urcare a preţurilor lemnului.

Conjunctura economiei internaţionale, a cunoscut în majoritatea cazurilor, între Octombrie şi Martie 1939, o perioadă de înviorare în diferitele ramuri de activitate economică.

Evenimentele din Martie au provocat o oarecare stagnare în unele compartimente economice, însă aceasta a dispărut la sfârşitul lunei Mai.

Reactivarea vieţii economice a fost stimulată în cea mai mare măsură de opera de reînarmare generală.

In România, această reactivare este provocată şi de planul de construcţii publice cât şi de eforturile factorilor conducători ai economiei noastre naţionale, de a asigura desfacerea produselor noastre la preţurile cele mai bune.

Piaţa internaţională a lemnului, urmând conjunctura economiei internaţionale, a înregistrat în lunile Martie—Aprilie 1939 o încetinire a transacţiilor, însă s'a redresat în lunile următoare.

Tensiunea internaţională nu a influenţat aproape deloc pieţele engleză şi olandeză, deoarece majoritatea importatorilor din aceste ţări s'au convins că, în cazul unui conflict serios, noile contracte n'ar mai putea fi executate, şi materialele stocate pentru a satisface consumul de război s'ar vinde la preţuri tot atât de mari ca şi preţurile de cumpărare, iar în lipsa conflictului, preţurile se vor urca datorită reprizei economice generale, ce se va continua în tot cursul anului 1939.

După informaţiile publicate de *Raports mensuels du CIB*, *Timber Trades Journal* şi *Internationaler Holzmarkt*, piaţa internaţională a lemnului se prezintă după cum urmează:

— stocurile de lemnărie pe pieţele importatoare sunt reduse considerabil în raport cu stocurile din 1938;

— producţia fabricelor de cherestea a fost restrânsă în mod apreciabil, conform deciziunilor ETEC-ului pentru a se preveni scăderea bruscă a preţurilor, anunţată de depresiunea din Martie-Oct. 1938;

— cererile sunt mai mari decât oferta;

— ţările producătoare au plasat majoritatea stocurilor, iar unele din ţările nordice au vândut chiar toate stocurile lor de lemn alb.

In această situaţie, preţurile lemnului au încercat şi vor mai încerca noi majorări.

Dela 1 Octombrie 1938 şi până la 1 Mai 1939 preţurile lemnului de răşinoase s'au urcat cu 25—45 sh./standard, după calităţile şi dimensiunile cerute de importatori.

Viitorul pieții internaționale a lemnului este considerat ca fiind favorabil în toate țările.

Anglia, care importă mai mult ca jumătate din totalul cantităților de lemnărie ce se exportă de cele 12 țări din Europa, a încheiat în lunile Aprilie și Mai angajamente masive de lemnărie cu Finlanda, U. R. S. S., Suedia și Polonia, și s'a grăbit să accepte prețurile cerute de producători, cari sunt superioare prețurilor din Octombrie cu 45—47/6 sh./standard.

Consumul lemnului în Anglia s'a mărit considerabil, ceeace a provocat scăderea bruscă a stokurilor și a influențat asupra mișcării prețurilor pe piața locală.

Cererea Angliei se va mări tot mai mult pe piețele producătoare, inclusiv România, iar importatorii englezi nu vor precupeți majorările ce le vor cere exportatorii.

Situația favorabilă a lemnului pe piața engleză va consolida piața internațională a lemnului, care nu va înceta de a fi tot mai fermă.

Belgia, Olanda, Germania și Italia, continuă să se aprovizioneze cu cantități importante de lemnărie, reclamate de nevoile consumului local și al industriilor.

Exportul european de lemnărie în primul trimestru 1939.

Exportul total de lemnărie, provenind dela cele 12 țări exportatoare din Europa, a atins în cursul primelor 3 luni din 1939, 3.192.671 m^3 față de 3.573.834 m^3 în cursul aceleași perioade din anul precedent, adică a scăzut cu 10,3%.

Această scădere este explicată prin dispariția Austriei dela exportul european de lemnărie.

Dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate de diferitele țări în primul trimestru din 1938 și 1939:

Țara exportatoare	1939	1938
	m^3	m^3
Norvegia	62.165	65.108
Suedia	384.305	390.014
Finlanda	359.241	241.861
Estonia	23.594	16.890
Letonia	153.290	156.671
Lituania	27.712	36.163
U. R. S. S.	93.005	64.231
Polonia	572.363	692.305
Cehoslovacia	333.229	399.717
Austro-Germania	4.700	451.858
Jugoslavia	396.163	316.049
România	371.893	296.766
	3.192.671	3.573.834

Din compararea cantităţilor exportate, rezultă că exportul lemnului românesc este influenţat favorabil de scăderea exportului Cehoslovaciei, Austro-Germaniei şi Poloniei.

Piaţa lemnului românesc.

Din cifrele date mai sus, rezultă că în primul trimestru din 1939 exportul nostru de lemnărie a fost de 371.893 m^3 faţă de 296.766 m^3 în anul precedent, reprezentând o majorare de 20% in raport cu exportul din aceeaş perioadă a anului trecut.

Pe natură de sortimente, exportul nostru de lemnărie s'a desfăşurat după cum urmează:

	1939	1938
lemne de foc	31.551 m^3	68.003 m^3
lemn rotund pt. gatere	18.764 „	17.540 „
lemn de mină	12.283 „	7.606 „
lemn pentru hârtie	15.230 „	456 „
Traverse	1.635 „	1.635 „
Cioplitură	11.210 „	24.487 „
Doage	777 „	1.596 „
Cherestea	250.301 „	161.071 „
Părţi de lăzi	30.142 „	14.372 „
Total	371.893 m^3	296.766 m^3

S'a redus la jumătate exportul lemnului de foc, ceea ce va influenţa în mod defavorabil piaţa internă a lemnelor de foc, care şi aşa este destul de slabă.

S'a mărit cu 50% exportul cherestelei de răşinoase şi foioase, care se face in Anglia, Germania, Italia, Ungaria, şi alte ţări din bazinul mediteranian.

Acest export forţat, in timp ce stocurile de cherestea la fabrici au fost mici şi exploatările de iarnă au fost reduse in mod simţitor, a provocat urcarea bruscă a preţurilor.

Exportul cherestelei de răşinoase, care formează baza exportului nostru de lemnărie s'a desfăşurat in primul trimestru din 1939/38 după cum urmează:

	1939	1938
Anglia	22.650	9.362
Germania	66.664	40.458
Italia	9.722	3.138
Ungaria	46.274	31.204
Grecia	7.034	7.554
Franţa	680	82
Siria, Palestina	41.362	20.316
Egipt	18.214	8.336
Alte ţări	17.744	33.690
Total	230.344	144.140

Caracteristica exportului nostru de lemnărie din acest an o formează deplasarea lui spre țările cu devize forte (Anglia, Egipt, Siria și Palestina).

Față de situația internațională a pieții lemnului și luând în considerație desfășurarea exportului nostru de lemnărie, putem conchide că piața lemnului nostru este bună și continuă să se îmbunătățească, iar prețurile sunt ferme și cu tendința de a se majora în mod simțitor.

Se prevede o mărire a exportului de lemnărie în Franța, deoarece această țară face eforturi pentru a desvolta operațiile sale comerciale cu România.

Germania va importa în acest an dela noi cel puțin 250.000 m^3 cherestea de brad, conform acordului din Decembrie 1938. Se pare că nevoile de import ale Germaniei, evaluate la cca 20 milioane m^3, vor fi acoperite numai din Polonia, România și Jugoslavia. Această cerere va influența în bine piețele respective.

Prețurile pentru Egipt, Grecia, Siria și Palestina, fixate de U. G. I. R. în shilingi, sunt la paritatea prețurilor mondiale și n'ar mai suporta noi majorări.

Aceste prețuri transformate în lei, datorită cursurilor oficiale ale lirei sterline, sunt mai mici decât prețurile avute de fabricanții noștri de lemnărie, cari au cumpărat lemnul rotund mai scump decât în anul precedent și plătesc mai mult pentru materiale și mâna de lucru.

Cheresteaua de brad, în specificație normală de Egipt, se lichidează la B. N. R. cu 1720—1740 lei/m^3 fob Galați, și totuși fabricanții de cherestea din România nu o pot oferi sub 1800 lei/m^3 fob Galați.

Pentru remedierea acestei situații, guvernul nostru, la cererea U. G. I. R.-ului, urmează să mărească primele valutare.

Piața internă a lemnului.

In opoziție cu activitatea mărită a exportului de lemnărie, provocată de cererile masive din afară, piața internă a fost caracterizată în primul trimestru din 1939, printr'o activitate foarte redusă.

Deabia în lunile Aprilie și Mai, piața lemnului s'a înviorat, datorită lucrărilor publice ce se fac în multe părți ale țării, și atmosferei de încredere provocată de frumoasele perspective ale recoltei de cereale.

Prețurile cherestelei de rășinoase s'au majorat cu 100—200 lei/m^3 și este posibil să încerce noi majorări.

In general, piața lemnului românesc, va continua să se îmbunătățească simțitor, și ar fi de dorit ca de această conjunctură să profite producătorii.

Vasile C. Filip

INFORMAŢIUNI

Problema lemnului pentru celuloză este una din cele care preocupă în mod cu totul deosebit cercurile interesate din ţările occidentale.

Nu mai puţin importantă apare ea pentru ţara noastră, astăzi când suprafaţa păduroasă este mult micşorată şi când nevoile de lemn, nu numai pentru celuloză, devin tot mai mari.

Deschizând discuţiunea asupra acestei chestiuni, vom publica răspunsurile în numărul de pe Iulie-August al revistei.

— In alegerile parlamentare, care au avut loc la 1—2 Iunie a. c., d-l Prof. M. Drăcea a fost ales senator al Colegiului inginerilor.

— D-l Prof. M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră a fost numit delegat al României pe lângă Centrul internaţional de Silvicultură cu sediul la Berlin

— D-nii Ingineri silvici Anastase Nedelcovici, Ilie C. Demetrescu, V. Sabău şi Valeriu Dinu au fost autorizaţi de Ministerul de Agricultură şi Domenii să participe la Adunarea Generală a Uniunii Forestiere Germane de la Berlin, care a avut loc dela 26 Iunie—1 Iulie a. c.

— Deasemenea, Ministerul de Agricultură şi Domenii a aprobat participarea d-lui Ing. silvic At. Haralamb, la Congresul internaţional de piscicultură şi aquicultură care a avut loc la Liège (Belgia) la 22—24 Iunie a. c.

— D-nii Ing. P. Ioan, St. Calotescu, G. V. Luţescu, I. Schorscher şi G. Suciu au fost avansaţi la gradul de Consilieri silvici.

— D-nii: C. Alboteanu, E. Mavrodin, Vasile Negulescu, I. Paladian, Vencu Georgescu, Eugen Răuţă, C. D. Ionescu, Nic. Cernescu şi Titus Nicoară au fost avansati, dela gradul de Ingineri subinspectori silvici, la gradul de ingineri nspectori silvici pe data de 1.I.1938.

— D-l Alex. Ivănciaru, Ing. Insp. g-l silvic, fost în Dir. Cadastrului, a fost trecut în Serviciul Direcţiei Comerciale a pădurilor.

— Comisiunea de înaintări a inginerilor silvici propozabili la data de 1.I. 1939, a fost modificată, ea având următoarea compunere:

Membrii de drept, d-nii: Prof. M. Drăcea, P. Ioan, Gh. Năstăsescu şi At. Nedelcovici.

Membrii numiţi, d-nii: Boldur Mihail şi Zeicu Ion, Consilieri silvici, G. Pavalache şi Ioan Caraminu, inspectori g-li, St. Demetrescu-Gârbovi şi V. Cota, inspectori silvici.

— Din iniţiativa unui grup de colegi, a fost sărbătorit, la restaurantul Luzana, D-l Ing. consilier silvic Stan Stănescu, recent ieşit la pensie.

— Prin Decizia Min. Nr. 142.251/1939 publicată în Mon. Of. Nr. 132/1939, s'a hotărît ca Serviciul pădurilor administrate de Stat şi al celor particulare, care potrivit ultimii legi de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii trebuia să fie încadrat la Direcţia Comercială a Pădurilor, — să funcţioneze ca Serviciu aparte, pe lângă Cabinetul Ministrului. Organele exterioare ale acestui serviciu, vor funcţiona, în viitor, pe lângă Inspectoratele de Regim Silvic de pe lângă Ţinuturi. Cu conducerea acestui Serviciu a fost însărcinat d-l Ing. Cons. silvic Dem. Grozescu.

— In Mon. Of. Nr. 105 din 8 Mai a c. pag. 28961 s'a publicat decizia ministerială prin care se precizează atribuţiunile Consiliului tehnic al Ministerului de Agricultură şi Domenii.

— Academia Română a acordat premiul Şt. Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei, pentru anul 1938, următoarelor două lucrări prezentate:

1) Cartea pădurarului, lucrată în colaborare de D-nii: M. Butoi, C. Chiriţă, V. Dinu, Gr. Eliescu, C. Georgescu, Al. Ivănescu, I. Popescu-Zeletin, Mircea Popescu, Z. Prsemetschi, V. Sabău, D. Sburlan şi G. Toma.

2) Nisipurile dela Hanul-Conachi, de C. Chiriţă.

— D-l Ing. Zeno Spârchez, Şeful ocolului silvic Satu-Mare a fost numit Director al Serviciului Social pentru Jud. Satu Mare.

— D-l Ing. I. Isbăşescu, a fost numit inspector al pescuitului în apele de munte din jud. Satu-Mare.

— S'a conferit Medalia „Meritul Agricol" cl. I, brigadierului silvic pensionar Nicolae Grigore Spiridon, fost la Ocolul silvic Sinaia.

— In Mon. Of. Nr. 115 din 20 Mai a. c. (pag. 3242 –3243), se publică decizia Min. de Agric. şi Dom. referitoare la determinarea serviciilor exterioare ale Direcţiei Comerciale a Pădurilor.

— Prin Decretul Regal Nr. 1.356 din 30 Martie a. c., d-l Ing. D. Ciurileanu a fost reintegrat in funcţia de subdirector cl. I pe ziua de 12.X. 1932 şi repartizat Direcţiei Cadastrului. (Mon. Of. Nr. 121 din 27.V. 1937).

— In Mon. Of. Nr. 121 din 27.V. 1939, s'a publicat Decizia Min. privitoare la repartizarea în funcţii a Direcţiei Comerciale a Pădurilor.

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

1. Prof. C. C. GEORGESCU:

Manual elementar de Botanică forestieră

1939. Editura „Viaţa Forestieră“, 224 pagini cu 193 figuri în text.

2 Prof. AL. BORZA:

Proiect pentru explorarea metodică a florei şi vegetaţiei României

Extras din Bul. Grădinei Botanice din Cluj.
(Vol. XVIII — 1938, Nr. 1—4), 8 pagini.

RECENZII

CĂRȚI

HĂLĂLĂU, DUMITRU M.: *Der Akkerfutterbau in Rumänien*. München 1938. Buchdruckerei Rischmöller & Meyn S. 84.

Cultura plantelor furajere interesează direct pe inginerul silvic în măsura în care pășunile alpine intră în domeniul lui de activitate, iar indirect, în alte regiuni, pentru a evita pădurilor o servitute incomodă și păgubitoare. Propriu zis nu e o ocupațiune forestieră, dar cunoștința ei se impune câteodată practicianului; dovadă e că în anumite forme a găsit o expresie în unele desiderate formulate de congresele noastre și adresele organelor conducătoare ale Statului, când s'a cerut o mai mare atenție pentru această cultură, spre a se feri pădurile de o sarcină nici naturală nici economică.

Lucrarea de doctorat a d-lui Ing. agronom Dumitru Hălălău vine ca un răspuns la cererile silvicultorilor, exprimând unul din aspectele orientării și activității practice și folositoare ale agronomilor români, care activitate ne privește întâi ca Români și în al doilea rând ca silvicultori, de vreme ce vine în atingere cu o problemă așa de aproape (în țara noastră!) cu pădurile. Din acest punct de vedere ne interesează îndeosebi lucrarea. Căci, în general vorbind, atitudinea față de ea poate fi determinată de două criterii: 1) tendința în care e scrisă, în care se încadrează lucrarea, noutatea subiectului și 2) adevărurile științifice proclamate, contribuția originală. Sunt lucruri destinate să moară în biblioteci (cine le mai știe de existență?), altele să fie folosite în lucrările de specialitate restrânse și însfârșit cele cu șansa de a circula, datorită interesului subiectului tratat. Lucrarea D-lui Dr. Ing. agr. D. Hălălău, o monografie a plantelor furajere din România, deși destinată în primul rând celor care se ocupă cu agricultura, poate fi cetită cu folos și de silvicultori. Credem că în interesul general va fi răspândită cât mai mult.

Nu-i rostul nostru să intrăm în amănunte; de aceea nu discutăm datele menționate în lucrare; îi semnalăm însă cuprinsul pentru a-i arăta interesul. In totul, are nouă capitole, în care tratează (primele trei, 18 pag.) despre însemnătatea culturii plantelor furajere în România, condiţiunile climatice şi solurile României, pentruca după această încadrare economică şi geografică a problemei să treacă la amănunte, unde vorbeşte (5 capitole) despre: lucernă, trifoiu, măzăriche, mei, şi altele. Ultimul capitol reprezintă concluziile lucrării.

Baza de plecare ca idee centrală a studiului e aceasta:

1) exportul României se bazează în principal pe petrol, lemne, cereale; cum însă pentru primele două articole există perspective cam sumbre, atenţia trebue îndreptată din timp către cultura agricolă, cereale şi creşterea vitelor; însă din capul locului se spune: aşa cum s'a lucrat până acum nu se asigură viitorul, căci pădurile nu trebue să mai plătească tributul ignoranţei spre dauna economiei generale a ţării, iar islazurile necultivate nu rezolvă mai mult problema. Trebue să se ţină seamă de practica ştiinţifică, de rezultatele frumoase obţinute şi în acest domeniu de Institutul de Cercetări Agronomice al României în staţiunile de experimentaţie şi prin măsuri de ordin administrativ să se impună cultura raţională, potrivită cu condiţiunele staţionale ale fiecărei regiuni.

2) Ţăranul român are dreptul şi trebue să trăiască o viaţă mai bună; natura nu-l împiedică, e dornică; dar să i se arate ţăranului să muncească altfel decât până acum, mai bine şi mai practic, pentru sănătatea naţiunii şi viitorul ţării.

Ca silvicultor notez, desigur, în deosebi atitudinea autorului faţă de păduri şi e cazul să manifestăm satisfacţia că punctele de vedere sunt identice: 1) afară cu păşunatul din păduri! (strică pădurea şi nu hrăneşte vita), 2) nu e permis să se mai defrişeze pădurile pentru a se creia islazuri, ci cele existente să fie cultivate cum trebue.

Concluzia studiului: 1) în ţara noastră e nevoe pentru motive de ordin naţional şi economic, de o mai bună şi mai extinsă cultură a plantelor furajere; 2) există posibilităţi imense pentru atingerea acestui scop. Cinci hărţi (soluri, precipitaţiuni, răspândirea culturii plantelor furajere, răspândirea culturii lucernei, răspândirea culturii trifoiului) rezumă unele din capitolele tratate.

Ca tehnică, au păcatul că nu sunt scrise mai bine.

Privită în întregul ei însă, lucrarea, — redactată cu un spirit critic obiectiv şi curajos demn de felicitat şi dedicată ridicării standardului de viaţă la ţară —, apare ca un tot unitar. Incă o notă de relevat, care astăzi — în toată lumea — nu mai este o ruşine pentru o lucrare ştiinţifică: puternica şi naturala iubire de ţară pe care o respiră cartea. De aceea, pentru consideraţiile amintite, încheem cu convingerea că prin lucrarea D-sale, D-l Dr. Hălălău şi-a servit profesiunea şi patria.

T. Bălănică

L'économie alpestre française, 18-e et 19 années (1938 şi 1939), 122 pagini.

Bulletin de la Fédération française de l'économie alpestre.

In numărul din Mai anul trecut al revistei noastre (pag. 523), am prezentat cititorilor Buletinul anual al Federaţiei franceze de economie alpină. Cu acel prilej arătam că Federaţia pomenită este unul din pionii pe care-i foloseşte Administraţia de Stat (recte cea forestieră) pentru educarea maselor populare, in vederea unei cât mai raţionale folosiri a pământului ţării. Iar buletinul este unul din mijloacele întrebuinţate de Federaţie pentru atingerea scopului propus.

De curând a apărut volumul pe anii 1938 şi 1939. Este poate pentru a doua sau a treia oară când apare odată pentru doi ani.

Ca şi în volumele precedente, găsim în el o bogată documentaţie privind exploatarea pastorală în Alpi, Jura şi Ceveni. Şi cu fiecare număr se înscriu noui realizări. Exploatarea pastorală franceză face progrese şi încet încet se adaptează la viaţa modernă.

At. Haralamb

A APĂRUT:

CURSUL DE CORECŢIUNEA TORENŢILOR

de prof. **V. N. Stinghe**

215 pagini litografiate, scrise la maşină.

Se poate procura dela depozitul Şcoalei Politehnice din Bucureşti şi dela Librăria Politechnicum, Str. Polizu, Bucureşti; preţul 90 lei.

Societatea „Progresul Silvic"

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 23, 1 Decembrie 1938.

Dr. Stanislaw Tyszkiewicz:
Über die Prüfung des Forstsaatgutes.
Asupra cercetării semințelor forestiere.

Intr'un număr mai vechi al revistei, dr. Rohmeder dela Institutul de cercetarea semințelor din München, a publicat un articol asupra instrumentelor moderne intrebuințate la cercetarea semințelor. Autorul, conducător al oficiului de cercetarea semințelor din Polonia, aduce o serie de observații și complectări asupra celor scrise de Rohmeder.

Dr. habil. E. Rohmeder:
Zur Prüfung des Forstsaatgutes.
Relativ la cercetarea semințelor forestiere.

La articolul precedent se aduc câteva precizări.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien über die Forstorganisation die Ausübung des Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.
Studii asupra organizațiunii forestiere și exercitarea jurisdicțiunei silvice în oficiul salinifer Traunstein.
(Articolul continuă).

Caietul 24, 15 Decembrie 1938.

Versuche mit einem neuen Berührungsstäubmittel zur Bekämpfung von Nonne und Kiefernspanner.
Incercări cu un nou mijloc de prăfuire în combaterea insectelor Lymantria monacha L. și Bupalus primarius L.

Preparatul de până acum, cu care se făcea combaterea insectelor de mai sus, Dinitro-Cresol, era toxic pentru o serie de animale.

De curând, I. G. Farbenindustrie a scos un preparat nou, „2152", care, nu mai are desavantajele celuilalt preparat. După incercările făcute de autor se dovedește eficacitatea și avantajele față de vechiul preparat.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien über die Forstorganisation und die Ausübung der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.
Studii asupra organizațiunii forestiere și exercitarea jurisdicțiunei silvice în oficiul salinifer Traunstein.

Din cercetarea arhivelor găsite din anii 1795—1864, reese că, în oficiul salinifer Traunstein jurisdicția silvică nu va cădea in seama șefilor de ocoale, ci a unui funcționar dela saline.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1939.

Dr. Eduard Zentgraf.

Untersuchungen über die zulässige Wildbestandsdichte beim Rehwild unter Berücksichtigung der land- und forstwirtschaftichen Verhältnisse einiger hessischer Jagdkreise.

Cercetări asupra desimei permise la capre, ţinând seamă de condiţiile forestiere şi agricole din câteva regiuni de vânătoare din Hessa.

Inmulţirea exagerată a vânatului aduce stricăciuni însemnate pădurilor. Spre a se reglementa cât vânat poate fi permis, nu trebuie să se uite că scopul principal este producerea lemnului. Toate măsurile de apărare a vânatului trebuie să se ia atâta cât ele nu sunt contrare scopului urmărit de gospodăria silvică.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Wundschutz an verletzten Fichten.

Protejarea rănilor la molifţii răniţi.

Experimentând câteva mijloace de apărare a rănilor produse la molifţi în timpul exploatării, autorul crede că dacă se unge imediat sau cât mai curând dela rănire, partea rănită, se înlătură pătrunderea ciupercilor în mare măsură şi se împiedică lăţirea putregaiului.

Dintre preparatele încercate a dat rezultate mai bune catranul şi un preparat special produs de I. G. Farbenindustrie.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1939.

Prof. Dr. K. Eckstein:

Die Abbrüche des Waldgärtners, Myelophilus piniperda L.

Ruperi de lujeri cauzate de Myelophilus piniperda.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Wachstumleistungen der aus Samen verschiedener Grössenordnung entsandenen Pflanzen.

Creşterea puieţilor provenind din seminţe de mărimi diferite.

Culegând sământa separat dela mai mulţi molifţi şi împărţind-o în trei categorii după mărimea bobului, autorul a urmărit trei ani puieţii crescuţi din ele. Măsurându-i găseşte că cei proveniţi din sămânţa mare sunt mai frumoşi decât cei din sămânţa mică. Această diferenţă este mai mare la seminţele aceluiaş arbore. Bazat pe aceste rezultate autorul pretinde ca sămânţa mică să nu se mai semene, sau dacă se seamănă să se lase un an mai mult în pepinieră.

Ocupându-se de cercetările făcute de alţi autori până acum, reese că diferenţele ce sunt între puieţii provenind din seminţe de mărimi diferite, dispar până în anul al 10-lea. Ceeace are influenţă asupra desvoltării puieţilor nu este mărimea bobului de sămânţă ci ereditatea ce el poartă.

Caietul 3, 1 Febr. 1937.

Dr. Max Woelfle:

Windverhältnisse im Walde.

Influenţa vântului în pădure.

Autorul a cercetat viteza vântului în jurul a câtorva rezerve spre a stabili gradul de uscare la care sunt expuse. In urma măsurătorilor făcute s'a găsit că numai în apropiere de arbore se observă o reducere a vitezei, iar mai departe de el se observă o ridicare. De aceea măsurile de protejare trebuiesc luate nu numai în apropiere ci chiar mai departe.

K. L. Escherich:

Der Eichenkropf und seine Ursachen.

Gâlma stejarului şi cauzele care o produc.

Multe din gâlmele stejarului se cred a fi cancere, pe când în realitate ele sunt deformări cauzate de insecte. Autorul arată că A. Kelle, în urma unui studiu amănunţit găseşte că păduchele Lachmus robaris este cauza acestor gâlme.

Prof. Dr. K. Eckstein:

Die Abbrüche des Waldgärtners, Myelophilus piniperda L.

Ruperi de lujeri cauzate de Myelophilus piniperda.

Această insectă mănâncă măduva lujerilor şi chiar lemnul, la pin. Pagubele ce le aduce arborilor sunt destul de însemnate. Este necesar să se dea mai multă atenţie, să se combată serios acolo unde se iveşte.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Coetul 2 (Februarie).

H. Scheffter:

Überblick über den Stand des Motorsägenbaues.

Privire asupra stadiului construcţiei fierăstraelor cu motor.

Fierăstraele cu motor pentru tăiat arborii în picioare şi buştenii au o deosebită importanţă cu deosebire acolo unde mâna de lucru nu se găseşte sau este foarte scumpă. Autorul descrie diferitele construcţii de asemenea fierăstrae şi arată pentru fiecare cum se poate întrebuinţa cu mai mult folos. Deasemenea se indică unde trebue încă lucrat pentru perfecţionarea acestor aparate.

F. Kollmann:

Die Herstellung von Leichtbauplatten aus Holzwolle.

Fabricarea plăcilor uşoare de construcţie din lână de lemn.

Plăcile uşoare de construcţie constituesc azi un material cu foarte largă întrebuinţare, datorită excelentelor însuşiri pe care le posedă, greutate mică, rezistenţă suficientă, uşoară manipulare. Articolul cuprinde foarte interesante date asupra lânei din lemn şi a materialelor de legătură (ciment, magnesit şi gips) precum şi asupra procedeelor de fabricaţie după Dr. Gaspary, Karl Schneider, Karl Hengerer şi Heraklith.

K. Friedrich:

Schwerentflammbare Faserstoffplatten.

Plăci de fibre greu inflamabile.

Intrebuinţarea plăcilor de fibre în construcţii fiind condiţionată de gradul lor de neinflamabilitate, se depun azi foarte mari sforţări pentru găsirea sistemelor de prelucrare a acestor plăci spre a deveni greu inflamabile.

Autorul ne expune procedeele şi substanţele întrebuinţate până acum în acest scop în timpul fabricării plăcilor şi după aceea. Deasemenea se dau şi procedeele de încercare a eficacităţii diferitelor tratamente pentru neinflamabilitate.

R. Keylwerth:

Messen und Messgeräte bei der Holzverarbeitung.

Măsurarea şi instrumentele de măsură la prelucrarea lemnului.

Se arată sistemele şi aparatele de măsurat dimensiunile şi umiditatea la piesele de lemn, ascuţirea, ceaprazul, rezistenţa, etc. la diferitele instrumente pentru prelucrat lemnul, vitesa, turaţia, puterea, timpul de lucru la maşinile cu acelaş scop şi mersul temperaturii şi umidităţii la instalaţiile de uscare a lemnului.

Edgar Mörath:

Neuerungen an Furnier- und Sperrholzmaschinen.

Inovaţii la maşinile de furnire şi placaje.

Articol foarte interesant. Ne arată care sunt modificările ce s'au adus diferitelor maşini de fabricat furnire şi placaje precum şi schimbările suferite de mersul fabricaţiei.

Mici comunicări:

Congresul Academiei germane pentru studiul construcţiilor.

Caetele de sarcini provizorii pentru materialele lemnoase necesare atelierelor căilor ferate germane.

Norme nouă.

Industria lemnului în Cehoslovacia.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 61 referate asupra literaturii nou apărute în Tehnologia lemnului.

Recenzii:

E. H. B. Boulton — A dictonary of wood.

Finanz-Verl. — Zellwolle-Jahrbuch 1938.

A. Kraus — Nitrozelluloselacke.

Tabele cu însuşirile lemnului de fag.

Anul II (1939). Caetul 3 (Martie).

W. Wergin:

Der innere Aufbau der Sekundärwandschichten pflanzlicher Zellwände.

Structura internă a straturilor pereţilor secundari ai celulelor vegetale.

Se arată modul cum ia naştere şi se desvoltă pereţii celulari, formarea pereţilor secundari, aşezarea şi constituţia fibrilelor. Structura fină a pereţilor celulari studiată cu ajutorul razelor ultra violete.

Bruno Schulze:

Umfassende Prüfung von Holzschutzmitteln gegen holzzerstörende Pilze und Tiere.

Incercarea complectă a mijloacelor de prezervare a lemnului contra ciupercilor şi animalelor xilofage.

Descrierea complectă a încercărilor necesare calificării diferitelor materiale de prezervare a lemnului. Se arată avantajele şi desavantajele diferitelor sisteme şi substanţe de prezervare.

Kurt Riechers:

Über Verwendung und Prüfung von hochverdichtetem Holz.

Asupra întrebuinţării şi încercării lemnului presat.

Foarte interesant articol. Se arată întrebuinţarea lemnului în construcţia avioanelor şi superioritatea materialelor îmbunătăţite prin diferite procedee de fabricaţie. Mijloacele de îndesire a lemnului, presarea sau presarea şi încleirea, au dat două materiale nouă: lignostonul şi lignotolul. Modul de încercare a acestor materiale şi rezultatele sunt expuse în acest articol.

Mici comunicări:

Pădurile Germaniei mari.

Industria placajelor în Statele Unite.

Generatorii de gaz din lemn în Franţa.

Dimensiunile cherestelei de răşinoase.

Economia lemnului de construcţie.

Instrucţiuni pentru apărarea lemnului de construcţie contra putregaiului.

Norme nouă.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 30 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

F. Mahlke şi W. That. — Hausschwamm — Merkblatt. Ratgeber für Baumeister, Hausmeister, Hausbesitzer, Mieter.

Fr. W. Bauer — Furnierpappeln im deutschen Wald. Ein Beitrag zur Sicherstellung der deutschen Holzversorgung.

L. Hauska — Landwege.

H. Gröber — H .Rietschels Leitfaden der Heiz- und Lüftungstechnik.

Tabela cu însuşirile lemnului de frasin (Fraxinus excelsior L.) şi hickory (Hicoria...).

Anul II (1939) Caetul 4 (Aprilie).

Horst Gelinsky:

Lässt sich Buchenholz nach dem Einschlag weiss erhalten?
Se poate păstra lemnul de fag alb după tăiere?

Cercetările începute acum 10 ani au condus la găsirea unor substanţe cu care spoindu-se capetele buştenilor s'a redus acţiunea ciupercilor la ⅓—¼.

K. Friedrich:

Die Prüfung von Faserplatten.
Incercarea plăcilor de fibre.

Scurtă privire asupra celor mai importante procedee de încercare, care pot să dea indicaţii asupra calităţilor şi posibilităţilor de întrebuinţare a plăcilor de fibre. Se insistă asupra încercărilor pe care le pot face, cu aparatură simplă, şi întreprinderile.

C. Enders şi K. Kärnbach:

Die Zusammensetzung der bei der Vergärung der Holzzuckerwürzen nach Scholler anfallenden Fuselöle.
Compoziţia alcoolilor amilici la fermentarea zahărului din lemn după procedeul Scholler.

Studiul compuşilor acestor produse accesorii a fost necesar deoarece se constatau în procesul fabricaţiei greutăţi neexplicabile. In adevăr unii din compuşii găsiţi sunt dintre aceia cari împiedică fermentaţia. Rămâne acum să se găsească o metodă de extracţie a lor.

Heinrich Vollmer:

Die Bedeutung richtig geschärfter und geschränkter Sägen für die Leistungsfähigkeit der Holzindustrie.

Importanţa ascuţirii şi ceaprăzuirii juste a fierăstraelor pentru randamentul industriei lemnului.

O bună ascuţire şi ceaprăzuire a fierăstraelor înseamnă economisirea lemnului şi o tăietură de calitate superioară. Articolul arată nouile mijloace (aparate şi maşini) cu care se pot asigura condiţiunile acestea pentru diferite fierăstrae.

R. Lippmann:

Messern statt Sägen.

Tăierea cu cuţite în loc de fierăstrae.

Tăierea scândurilor cu cuţite este mai economică, în special pentru grosimi mici. Se arată maşinile cu care se pot face astfel de tăieri, randamentul şi economia lor.

Mici comunicări:

Activitatea în construcţii a Reichului în 1938.

Producţia de lemn a Italiei.

Economia lemnului românesc.

Congresul „Pădurea şi lemnul" la Graz (12—16 Mai 1939).

Norme nouă.

Fabricarea cleiului din deşeul dela procedeul Sulfet.

Adaos la cafea ca produs secundar dela fabricarea zahărului din lemn.

Materiale aprobate pentru prezervarea lemnului contra focului.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 106 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

O. Kaufmann şi K. Schuch -- Folgerungen aus der deutschen Hausbockkäferstatistik.

K. Schuch — Zur Physiologie und Ökologie des Hausbockkäfers.

R. F. Grünwoldt — Forstwirtschaft in Afrika.

A. R. Baumgärtner — Rohstoffe und Rohstoffwirtschaft der deutschen Papier- und Zellstoff-Industrie.

H. Klemm — Neue-Leimuntersuchungen mit besonderer Berücksichtigung der Kalt-Kunstharzleime.

H. Bergström, K. Cederquist şi K. Trobeck — Holzprodukte.

Th. Gesteschi — Hölzerne Dachkonstruktionen. 5 Aufl.

N. Ghelmeziu

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Anul VI, Nr. 63/939.

M. P. Guillaume:

Utilisation dans le domaine ferroviaire des bois créosotés comme carburants gazogènes.

Utilizarea în domeniul feroviar a lemnelor creozotate drept carburant pentru gazogene. 11 pag.

* * *

Les possibilités du tracteur-treuil „Latil" dans l'exploitation forestière.

Posibilităţile tractorului „Latil" în exploatarea forestieră. (2 pag.).

* * * :

L'activité du Ministère de l'Agriculture en faveur de l'utilisation du bois pendant le dernier exercice.

Activitatea Ministerului de Agricultură în favoarea utilizării lemnului, în timpul ultimului exerciţiu. (3 pag.).

Anul VI, Nr. 64/939.

Această revistă, socotită tribună liberă deschisă tuturor informaţiunilor relative la producţie, negoţ, la exploatarea şi la consumul lemnului, publică în numărul său din luna Mai anul curent un articol privind „Exploatarea forestieră în România". Articolul se datoreşte „Administraţiei Casei pădurilor". Are 14 pagini. Cuprinsul lui este: I. Exploatarea pădurilor statului (suprafaţa, valoarea şi venitul lor, punerea în valoare). II. Cultura pădurilor (pepiniere, împăduriri, întreţineri de arborete). III. Clădiri (fabrici, căi ferate). IV. Concluzii.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 4, Aprilie 1939.

I. *Studii.*

Prof. Dr. F. Schwerdtfeger:
Biologische Grundlagen der Engerlingsbekämpfung.

Bazele biologice ale combaterii larvelor.

Dr. Kin-Shen Hao (din China).
Über Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Despre examinarea seminţelor pe cale biochimică.

Studiul continuă în n-rul viitor.

II. *Literatură (Recenzii).*

Prof. Dr. Reinhard Strecker: Die philosophischen Probleme in der Forstwirtschaftslehre. [Problemele filosofice din domeniul ştiinţelor silvice]. 242 pag. Neudamm şi Berlin 1938. Edit. I. Neumann. Preţul broş. 6, leg. 7 RM.

Recenzat de *Lemmel.*

Krutzsch u. Loetsch: Holzvorratsinventur und Leistungsprüfung der naturgemässen Waldwirtschaft. [Inventarierea capitalului-lemn şi determinarea producţiei în pădurile tratate după modelul naturii]. Neudamm: J. Neumann, 1938, 164 pag., leg. 5 RM.

Recenzat de *Dr. Künanz.*

W. Schoenichen: Taschenbuch der in Deutschland geschützten Tiere. [Cărticica animalelor protejate în Germania]. 244 pag. cu 80 fig. în text, 36 planşe colorate şi 49 fotografii după natură. Edit. Hugo Bermühler, Berlin-Lichterfelde, 1938. Preţul: leg. pânză 7,50 RM.

Recenzat de *Prof. Dr. Wolff,* Eberswalde.

Erwin Lindner: Die Fliegen der Polararktischen Region. Fascic. 108–117. Stuttgart. Edit. E. Schweiterbart.

Recenzat de *H. Baron Geyr.*

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI. Heft 5 (Februar 1939).

Friedrich W. Freise:
Beobachtungen in Zweitwuchsbe-

ständen aus dem Küstenurwaldgebiet Brasiliens.

Observaţiuni privind arborete secundare în pădurea virgină din regiunea oceanică a Braziliei.

Prin arborete secundare (second-growth) se înţeleg acele arborete apărute pe terenuri agricole părăsite, care nu reprezintă un aşa zis organism cum ar fi cazul pădurii evoluate sub influenţa îndelungată a condiţiunilor staţionale, ci mai mult un conglomerat de specii. Intre acestea se poate distinge o masă vegetală de bază, constituită, dintr'o serie de specii, să zicem, de primă cucerire a terenului şi pasagere. Aceasta îngăduieşte instalarea unor specii forestiere din ce în ce mai permanente şi mai caracteristice tipului de pădure naturală corespunzător condiţiilor staţionale date. Datoria silvicultorului înţelept, într'o asemenea situaţie, este de a proteja vegetaţiile acestea primare şi de a ajuta succesiunea speciilor către tipul definitiv, cu observarea, pe cât cu putinţă a procesului natural.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Multe şi interesante date asupra faptelor şi stărilor din economia forestieră a diferitelor ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

III. P. IOAN: *Sporirea producţiei forestiere.*

8 Februarie 1939

Propăşirea economiei forestiere — ca şi a tuturor celorlalte ramuri ale economiei naţionale — se bazează pe stimularea producţiei.

Ne-am obişnuit să considerăm producţia normală a pădurilor ţării româneşti la 2,5 m. cubi pe an şi hectar, acceptând să fim în urma altor ţări al căror sol nu are nici asemănare cu fertilitatea excepţională a solurilor ţării româneşti.

Producţia de 2,5 m. cubi pe an şi hectar, ar rezulta din raportarea unei posibilităţi anuale de circa 16.000.000 m. cubi la cele 6,6 milioane hectare, cât este suprafaţa totală a pădurilor ţării.

Noi însă, în mod efectiv, am exploatat anual peste 25 milioane metri cubi, adică în acest chip ne-am consumat toate rezervele, am atacat însuşi capitalul lemnos şi am creiat întinse suprafeţe de păduri degradate, menite să rămână într'o lungă perioadă de aşteptare, până la noua exploatabilitate.

Dacă se mai adaogă şi celelalte suprafeţe necomerciabile, lipsite de mijloace de transport sau de rentabilitate, înseamnă că posibilitatea anuaală nu o recoltăm decât depe maximum 1/2 din suprafaţa pădurilor ţării şi deci producţia medie reală este în realitate de patru până la cinci metri cubi anual pe hectar.

Cu o producţie de 4 m. cubi pe an şi hectar, la o suprafaţă de 7,5 milioane hectare pădure, care ar reprezenta 25% din suprafaţa ţării, procent necesar echilibrului climatic şi cel ce trebue să existe pentru justa repartiţie a suprafeţelor cultivate, posibilitatea anuală prin milionul de hectare împădurite în plus, ar creşte la 30 milioane metri cubi şi în acest caz am putea satisface toate nevoile consumului intern şi ne-am păstra încă un loc demn în rândul ţărilor producătoare — exportatoare de lemn. S'ar putea ajunge la această producţie?

Fireşte că da, totul este posibil, dar numai cu o condiţie: să stimulăm factorii de producţiune solul şi arboretul.

In ce mod? In ce priveşte solul, prin mărirea patrimoniului forestier şi prin creşterea productivităţii sale; iar în raport cu arboretul, prin stimularea producţiei şi prin recoltarea întregei producţii forestiere.

Printre izvoarele de mărire ale patrimoniului forestier; ca soluţii concrete pentru viitor, se enumeră:

1. Recâştigarea a o parte din fostele terenuri forestiere, transformându-se in păduri comunale, porţiunile de izlazuri comunale, ce s'au degradat între timp prin păşunat, defrişeri, incendii, etc.

2. Plantaţiuni în terenuri agricole, însă cu libera folosinţă a arboretelor rezultate, scoase de sub un regim silvic adeseori excesiv.

3. Câştigarea pentru împădurire a terenurilor aluvionare, precum şi o parte din limanurile ce se află în sudul Basarabiei.

4. Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor sterile şi neproductive.

Mărirea productivităţii solurilor forestiere printr'o acţiune directă a omului, iar nu numai prin acţiunea lentă a arboretului.

Stimularea producţiei arboretului, din punct de vedere cantitativ şi calitativ, menţinând acele arborete ce sunt constituite convenabil ca specie şi consistenţă, conservând şi stimulând vigoarea lor de creştere prin operaţiuni culturale, şi conducând arboretele către scopul economic propus, prin regime şi tratamente adequate.

La capătul atâtor sforţări, administraţiile noastre forestiere sunt datoare să recolteze toate categoriile de materiale lemnoase şi din toate categoriile de păduri, făcând să dispară categoria pădurilor necomerciabile; vom ridica astfel procentul de fructificare al grupei lemnului sau cota de rentabilitate a sectorului pădurilor noastre printre celelalte ramuri de producţiune.

C. Cr.

IV. ING. I. LUNGU: *Exploatarea şi industrializarea lemnului în legătură cu sporirea producţiei forestiere.*

15 Februarie 1939

Când vorbim de sporirea producţiei forestiere, în general, ne gândim la o majorare a cantităţii totale produse pe unitatea de suprafaţă, sau la o mărire a calităţii materialelor extrase de pe unitatea de suprafaţă.

Această sferă, a sporirii producţiei forestiere, poate fi însă lărgită, luând drept punct terminus momentul când produsele forestiere au ajuns la consumaţie. O sporire a producţiei se obţine şi prin micşorarea pierderilor de exploatare, sau alte îmbunătăţiri în manipulaţia şi valorificarea lemnului, din momentul doborîrii arborilor până ce lemnul ajunge la consumator.

In acest din urmă câmp de activitate, conferenţiarul analizează lipsurile ce se întâlnesc la noi în ţară şi cari au un caracter mai mult sau mai puţin general.

Cercetarea lipsurilor de acest fel, în străinătate, a depăşit cercurile de specialitate, trecând în domeniul public, în scopul îmbunătăţirii lor şi le întâlnim în Germania sub diferite denumiri ca: „Luptă contra stricăciunii", „Valorificarea lucrurilor fără valoare" etc.

In concepţia noastră curentă, lemnul, ne interesează numai prin prizma comercială, adică a prețului pe care-l putem obține pentru el astăzi și în viitorul apropiat. Trebue însă să ne învățăm a judeca și economic, valoarea materiei prime lemn.

De exemplu, dacă plusul de manipulație pe care-l cere o exploatare de pădure este de 30 lei/m^3 dacă lucrarea se face în vara anului curent și nu în iarna viitoare, iar dacă deprecierea calitativă în acest interval este tot de 30 lei/m^3, din punct de vedere comercial este indiferent când se face lucrarea. Din punct de vedere economic se încearcă însă o pierdere calitativă de 30 lei/m^3, prin începutul de putrezire al lemnului, dacă lucrarea se face în iarna viitoare.

Pierderile cele mai mari, cu caracter accidental, văzute de conferențiar în practică, referindu-se la un singur loc și într'un timp scurt, au fost în cazul exploatării unor materiale ajunse la exploatare datorită la 2 calamități: atac de insecte și doborîturi de vânt.

Prin greșelile de comandament făcute, se enumeră: nestabilirea sau imposibilitatea de a stabili cantitatea exactă a materialelor ce trebueau să facă obiectul exploatării; nealegerea mijlocului de transport cel mai adequat locului și împrejurărilor; o lipsă de înțelegere suficientă a proprietarului pădurii față de greutățile exploatatorului și importanța investițiilor necesare exploatării materialului provenind din calamitate; neaprecierea exactă a timpului necesar proectării și construcției mijloacelor de transport; neîncadrare suficientă cu personal de regie; prevedere insuficientă în ce privesc mijloacele de finanțare a unei exploatări de acest calibru și lipsa de unitate de conducere a lucrărilor de exploatare, transport și industrializarea lemnului.

Pierderi în lucrări curente.

O pierdere însemnată cu caracter general, este aceea rezultată la rășinoase, dintr'o prea mare perioadă de timp ce trece între doborîrea lemnului și exploatarea lui.

La exploatarea propriu zisă pierderi însemnate se datoresc: doborîrii arborilor prea de sus; ruperei vârfurilor la tăerile de vară de rășinoase; la foioase se fasonează trunchi pentru fabrică strâmbi în 2 planuri; la rășinoase se fasonează trunchi fără supralungimea necesară pentru fiecare butuc; tot la rășinoase, nu se corhănește lemnul cu suficientă atenție pe pante repezi; de asemenea nu se îndepărtează în pădure, în măsură suficientă, lemnul cu defecte; la foioase se cojesc trunchii destinați fabricilor; la fag, scoaterea și aducerea la fabrică nu se face în timp util.

La transport pierderile mai însemnate sunt:

Pierderi datorită plutăritului, un mijloc de transport vechiu, care trebue treptat înlocuit. Aci conferențiarul analizează cu cifre chestiunea plutăritului pe Valea Bistriței.

Pierderile la transportul cu calea ferată sunt de mai mică importanță.

Pierderile la transportul cu carele se datoresc în mare măsură, la noi, lipsei capacității de transport în anumite locuri. De ex. în cazul transportului anual a 30.000—50.000 în steri lemn de foc dintr'o singură serie situată la 15—20 km depărtare de stația C. F. R.

La depozitare se incearcă pierderi mai însemnate: la rășinoase prin nestivuirea pe pălănci în locuri înfundate, sau a lemnului verde; la lemn de foc, prin nefolosirea într'o măsură suficientă a depozitelor intermediare.

In domeniul industrializărilor se întâlnesc pierderi mai mari datorită, modelelor de tăere insuficient de potrivite calității buștenilor debitați și marfii de produs; folosirea de pânze de gatere prea groase; taerea buștenilor groși de stejar cu gaterul; nefolosirii fierăstrăului panglică de despicat dulapi, erori de tăere prea mari la grosimea scândurilor fabricate; pierderi la tivirea pe circulare, datorită mașinei și circularistului; sortarea insuficient de îngrijită; la stejar prin crăparea la soare a cherestelei inainte de stivuire; neacoperirea stivelor de cherestea cu material de acoperișe bun, datorită unei economii rău înțeleasă; etc.

Intrebuințări ale resturilor de exploatare și industrializare, sau a materialelor de anumite calități, cari ar trebui extinse.

Să se introducă sortimentul de lemne de foc brad; să se extindă, în apropierea fabricilor, sobele cari folosesc drept combustibil rumegușul; unde se dispune de rumegus suficient, să se facă brichete pentru căile ferate silvice; să se caute să se introducă parchetele de fag; plasarea țandurilor de rășinoase la fabricile de celuloză, etc.

* * *

In cadrul problemei valorificării lucrurilor fără valoare, în ce privește intrebuințarea materiei prime lemn, Germanii sunt de părere că valoarea pădurii ca izvor de materie primă pentru industrie, este cunoscută în totalitatea ei, numai în ultimul timp.

Cantitatea de lemn care se consumă în Germania în total ca lemn de foc s'a calculat că este de cca 16 milioane m^3. Prin planul de 4 ani, din această cantitate, 6 milioane m^3 au fost trecuți la întrebuințări industriale și din restul de 10 milioane m^3, care a mai rămas, se crede că încă jumătate se va putea folosi de industrie. Aceasta treptat cu schimbarea sistemelor de incălzire.

Principalele intrebuințări date în industria chimică germană sunt: intrebuințarea deșeurilor pentru facerea de plăci de lemn din fibre; folosirea lemnului de foc de fag și pin la fabricarea celulozei; fabricarea zahărului din deseuri de lemn, folosirea lemnului de foc prin distilare; problema valorificării ligninului; fabricarea de uleiuri necesare la producerea lacurilor; fabricarea de alcool; fabricarea de rășini din resturi de lemn; fabricarea de materiale pentru tăbăcit; folosirea deșeurilor din prelucrarea lemnelor exotice pentru mijloace de combaterea insectelor; folosirea produselor accesorii ale pădurii în scopuri industriale, etc.

* * *

Pentru studierea în detaliu a pierderilor principale semnalate la noi în țară și pentruca în baza acestor constatări să se poată lua măsuri de îmbunătățire, conferențiarul propune ca fiecăruia din centrele noastre principale de exploatare să i-se repartizeze studierea unei anumite categorii de pierderi.

T. H. C.

V. ING. VALERIU DINU: *Problematica economiei forestiere româneşti.*

22 Februarie 1939

In cadrul preocupărilor economice din ultimii ani, economia forestieră a câştigat, în aproape toate ţările lumii, o importanţă cu mult superioară celei pe care a deţinut-o până acum.

La noi, regimul politic nou aduce cu el, ca un corolar natural, o modificare fundamentală nu numai în ceea ce priveşte consideraţia economiei forestiere de către marile mase, ci în deosebi o schimbare în ceea ce priveşte concepţia însăşi a Statului faţă de pădure. Este evident că, primele atitudini manifestate până la data acestei conferinţe, ar putea să justifice un pesimism pe care, fără îndoială, majoritatea inginerimii silvice îl recunoaşte.

Iată de exemplu apariţia planului economic naţional care, deşi limitat deocamdată numai la liniile sale mari, face abstracţie totală de economia forestieră. Iată, deasemeni, constituirea recentă a Consiliului superior al transporturilor care, spre surprinderea noastră, nu încadrează nici un reprezentant al economiei pădurăreşti.

Aceste două fapte justifică pe de o parte lipsa unei concepţii în materie forestieră a factorilor determinanţi din sectorul economic şi politic, iar pe de altă parte, îşi poate găsi explicaţia în absenţa noastră dela datoria ce ne incumbă, de a fi avut din timp grija cristalizării unui sistem de valorificare şi continuitate a bogăţiei forestiere, care să se impună lumii din afara noastră.

Intr'o amplă expunere, conferenţiarul cristalizează concepţia modernă în materie de politică forestieră pe care astăzi, după exemplul ţărilor de mare tradiţie, o putem identifica în numeroase alte ţări din lume.

Principiile fundamentale ale acestei politici forestiere sunt sintetizate astfel:

1. Subordonarea intereselor urmărite de proprietar, rosturilor mari pe care pădurea le îndeplineşte faţă de totalitatea naţională.

2. Concepţia organică a pădurii, ca fiind o comunitate naturală de viaţă.

In aplicarea lor, aceste principii conduc la:

a) detronarea principiului rentabilităţii din poziţia dominantă ce o avea până acum;

b) consolidarea legăturii dintre naţiune şi pădure;

c) continuitatea şi randamentul maxim al pădurilor, pentru acoperirea nevoilor interne, eventual export, şi creiarea de posibilităţi certe pentru munca naţională.

Aplicarea acestor principii duce evident la interesante consecinţe în numeroase domenii de specialitate. Trece astfel pe primul plan preocuparea pentru realizarea unei statistici cât mai ample, atenţie deosebită pentru metodele silviculturale, o insistentă adaptare a technicei în toate ramurile de valorificare şi industrializare, etc.

Cadrul principial al politicii forestiere moderne este verificat de conferenţiar cu realizări din ultimul deceniu din: Germania, Statele Unite, Italia, Anglia, Rusia Sovietica, Turcia, Jugoslavia, etc.

Din experienţa pe care o reprezintă aceste realizări, se pot reţine câteva concluzii deosebit de interesante pentru o economie forestieră ai cărei conducători inţeleg să o incadreze in acest regim nou. Astfel, este de reţinut necesitatea unităţii şi independenţei administrative a economiei forestiere faţă de celelalte ramuri de producţie.

Aceasta inseamnă ingemănarea intr'un tot, organic constituit, a sectoarelor economice astăzi divers tutelate, care au legătură cu pădurea. Este cazul deci să ne preocupe in mod atent, problema realizării pe plan administrativ, a unităţii organice care există intre pădure, vânătoare şi protecţia naturii.

Concluziile generale ale unui studiu atent si documentat al variatelor aspecte sub care economia forestieră se prezintă in diferite ţări, conştiente astăzi mai mult decât in trecut, de covârşitoarea importanţă a economiei forestiere, pot fi enumerate astfel:

1. O conştiinţă forestieră devenită atitudine de ansamblu faţă de pădure şi activităţile adiacente acesteia.

2. Conservarea atentă, valorificarea raţională şi mărirea patrimoniului forestier naţional

3. Cosiderarea complexă a peisajului natural care trebue refăcut in formele lui originare.

4. Incadrarea sistematică a tuturor problemelor economiei forestiere şi

5. Coordonarea verticală a tuturor etapelor şi factorilor de producţie, valorificare, circulaţie şi consum.

Examinand problemele economiei noastre forestiere, conferenţiarul stabileşte discontinuitatea şi spiritul tatonant al politicii noastre forestiere de până acum. El conchide că marile probleme care se cer rezolvate pentru a ingădui o planificare metodică a sectorului forestier, sunt următoarele:

1) O demarcaţie precisă şi cât mai invariabilă între pădure şi agricultură.

2) O regrupare organică şi raţională a instituţiilor de Stat şi categoriilor de proprietate tutelate astăzi divers.

3) Coordonarea activităţii statului cu aceea desfăşurată de marile instituţii forestiere din ţară şi încadrarea într'un ritm unitar a micii proprietăţi forestiere.

4) Creiarea unei organizaţii centrale, care să reprezinte proprietatea particulară, atât de puternică în România.

5) Instituirea unui organ central, căruia, pe lângă atribuţiile de control, să-i revină obligaţia de a emite directive in materie de politică forestieră.

Numai după realizarea acestor etape, se va putea trece cu hotărire la indrumarea economiei forestiere româneşti, spre ţelurile ce i le impune doctrina modernă, dar mai ales, necesităţile concrete ale economiei naţionale.

VIII. V. FILIP: *Producția forestieră și valorificarea ei în noua așezare românească.*

— 22 Martie 1939 —

Este a treia conferință pe care o ține D-l Ing. Filip, după ce a desvoltat în 1937 „Problema exportului forestier" și în 1938 „Naționalizarea valorificării lemnului" tot la acest cerc de studii.

Conferențiarul analizează mai întâi evoluția stării economice din ultimele două decenii cât și starea actuală a vieții sociale, invederând necesitatea crescândă a organizării economiei naționale în cadrul unui plan economic de ansamblu, care să aibă un caracter specific național.

Economia românească, urmând liniile trasate de noua constituție dela 27 Februarie 1938, trebuie să ia un caracter corporativ mai categoric și să adopte primatul intereselor naționale ca imbold al acțiunii individuale pe teren economic.

Organizarea economiei românești nu se poate înfăptui decât prin întocmirea unui plan economic în cadrul apărării naționale, un plan de refacere al bogățiilor secătuite, care să nu aibă la bază decât interesul general.

Pădurile în cadrul planului economic.

In fruntea bogățiilor secătuite, exploatate până astăzi în mod cu totul abuziv, după metodele specific coloniale, se situiază pădurile țării, care sunt chemate astăzi să îndeplinească o mare funcțiune socială: auxiliara agriculturii și paváza naturală a fruntariilor deschise.

Producția forestieră este grav amenințată prin practicele trecutului, iar industria și comerțul lemnului continuă să se desvolte independent de posibilitățile de producție ale pădurilor noastre. Dela 1880, când s'au pus bazele industriei forestiere din România de către capitalurile internaționale, și până astăzi, patrimoniul forestier a pierdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor cari dețin peste 90% din capitalurile angajate în această industrie.

Organizarea producției forestiere nu se poate înfăptui decât în cadrul unui plan economic de durată.

Normalizarea producției forestiere.

Exploatările forestiere din România, constată D-l Ing. V. Filip au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaționale.

Până astăzi oricine a putut să taie unde a vrut și cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, putându-se eluda codul silvic și legile naturale ale țării cu ajutorul politicului.

Productia forestieră a pădurilor a ajuns la 25—28 milioane m^3 anual, fată de producția normală anuală de cca. 17 milioane m^3, tăindu-se de 2—4 ori mai multe rășinoase și de 2—5 ori mai mult stejar.

Normalizarea producţiei forestiere, rezumată la aplicarea raportului susţinut (creşterea anuală a pădurii, adică procentul de fructificare al capitalului lemnos) provoacă reducerea tăerilor în pădurile de răşinoase, desvoltarea exploatărilor în pădurile de fag, ridicarea preţurilor lemnului, pentru a deveni rentabile şi exploatarea pădurilor inaccesibile, cari reprezintă până la 18% din totalul pădurilor noastre.

Legea pentru controlul circulaţiei materialului lemnos, decretată la 23 Mai 1938 a adus schimbări radicale în exploatările forestiere, spre satisfacţia generală.

Valorificarea producţiei forestiere.

Problema cea mai grea nu o formează exploatarea sau industrializarea lemnului, ci valorificarea lui, de care depinde munca de decenii a atâtor generaţii de silvicultori, depusă pentru a conduce pădurea până la vârsta exploatabilităţii.

Printr'o bună valorificare a lemnului, se asigură pădurii un venit ridicat şi iniţiativa particulară este determinată să creeze cât mai multe păduri, a căror rentabilitate trebue să fie tot atât de mare ca şi a producţiei agricole.

Majoritatea proprietarilor particulari, ne ştiind să valorifice posibilităţile pădurilor lor în lumina conjuncturii adevărate a lemnului, şi încercând serioase pagube, au căutat să lichideze proprietăţile lor forestiere.

Instituţiile publice, deţinătoarele celor mai mari masive de răşinoase au trecut prin grave încercări, atunci când au concesionat pădurile lor la preţuri de formă, pentru a ajunge în ultimii ani la convingerea că numai prin regie se poate valorifica producţia forestieră, deoarece regia s'a dovedit a fi pârghia pentru susţinerea proprietăţii forestiere al cărei procent de fructificare este asigurat la un nivel mai ridicat.

Din stadiul diferitelor aspecte ale organizării comerţului de lemnărie din ţara noastră, D-l Ing. V. Filip desprinde următoarele:

— până la răsboiul cel mare exploatările forestiere, industrializarea ca şi comercializarea lemnului au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru de lemnărie este deţinut în mare majoritate de elemente străine (soc. internaţionale, importatori, intermediari şi manipulanţi) cari sunt şi exponenţii lui.

— până la 1934—35 când au luat fiinţă Comisiile de control a lemnului, dintre cari cea dela Galaţi, mai mare ca toate celelalte, este presidată de D-l Ing. V. Filip, importatorii şi intermediarii au putut specula în voe ignoranţa fabricanţilor de cherestea.

— mulţi ani mărfurile CAPS.-ului au fost primite într'o stare mai bună de către intermediarii ce exercită o adevărată teroare asupra personalului fabricelor.

— lemnul rotund de tei, plop şi arin a fost vândut mulţi ani cu 30—100 lei/m³ loco pădure în timp ce intermediarii au câştigat 400—500 lei/m³.

— composesoratele, comunele și obștiile de moșneni au pierdut cantități imense de materiale, deoarece le-au vândut diferiților străini la prețuri derizorii, iar devălmașii, pentru a profita puțin după urma pădurilor lor, au desvoltat exploatările in delict.

Sindicalizarea producătorilor forestieri.

Redresarea producției forestiere se poate face în cadrul planului de lucrări publice, în intervalul de 5—10 ani, urmând a se executa:

— construirea de drumuri și căi ferate forestiere, baraje, etc. pentru punerea în valoare a masivelor forestiere inaccesibile.

— construirea fabricelor de cherestea tip modern, de celuloză, placaje și produse chimice.

In scopul realizării programului de mai sus, de pe urma căruia să profite proprietarii de păduri, populația și statul, este nevoe ca proprietarii de păduri să se constitue într'o asociație corporativă tutelată de stat, pentru a exploata, industrializa și comercializa produsele principale și secundare ale pădurilor noastre.

Acest sindicat, proectat in 1932, din inițiativa directorului general al CAPS.-ului, sub denumirea sindicatului exportatorilor de lemn de rășinoase, ar fi un CAPS totalitar, care să dicteze adevărata politică a lemnului, potrivită intereselor românești și bazată pe starea precară a pădurilor ce ne-au mai ramas.

Sindicatul forestier, înjghebat pe bazele principiului corporatist, ar avea să grăbească naționalizarea exploatărilor și comerțului de lemnărie și să asigure sporirea valorii lemnului.

Cunoscând că exportul de lemnărie este format în majoritate din rășinoase, sindicatul forestier ar cuprinde pentru început pe marii proprietari și producători de lemn de rășinoase.

CAPS-ul, Fondul Bucovinean și Regna, cari dețin mai bine de jumătate din masivul de rășinoase din Carpații de Est, constituiți într'un Sindicat, ar impune imedia adevărata politică a lemnului.

Această organizare, pe care o susține D-l Ing. V. Filip de aproape cinci ani, trebue să ia ființă astăzi, deoarece puținele interese personale ce formează energia condamnabilă, va fi inlăturată de vointa de fier a guvernantilor nostri, cari au în primul plān al realizărilor, nationalizarea tuturor sectoarelor producției naționale și mărirea producției bogățiilor naturale ale țării.

T. H. C.

N. R. 1) Dările de seamă asupra conferințelor (VI-a și VII-a) ținute la 1 și 8 Martie a. c. de către d-nii: Ing. Șt. Rubțov și Dr. G. Dinulescu, s'au publicat deja în numărul pe Martie—Aprilie al Rev. Pădurilor.

2) Cu conferinta d-lui Ing. V. Filip — din cauza concentrărilor militare — se inchee ciclul de conferințe din anul acesta al Cercului nostru de studii forestiere.

TABLOU

de cărţile intrate în bibliotecă în cursul lunei Mai 1939.

In ceeace priveşte periodicele sunt publicate în Rev. Păd. 1936, pag. 242.

1. C. Zagorit, Colonel: Turtucaia. Ploeşti 1939.
2. Miller W., A. T. Wakin: (Defects of Wood-Album) (Holzfehler Album). Moskow-Leningrad 1938.
3. Honcamp F.: Handbuch der Pflanzenernährung und Düngerlehre. Erster Band: Pflanzenernährung. Berlin 1931.
4. Honcamp F.: Handbuch der Pflanzenernährung. Zweiter Band: Düngemittel und Dungung. Berlin 1931.
5. Krutzsch und Weck: Bärenthoren 1934. Der naturgemässe Wirtschaftswald. Neudamm 1935.
6. Garrigou-Lagrange A.: Production agricole et Économie rurale. Paris 1939.
7. Hanlinger H.: Forststatik und Waldvertrechnung. Sitz Teplitz-Schönau in Böhmen. 1926.
8. Balsiger R. v.: Der Plenterwald und seine Bedeutung für die Forstwirtschaft der Gegenwart. Bern 1925.
9. Balsiger R. v.: Vorträge gehalten am forstlichen Vortragszyklus vom 5—8 Marz 1928 an der Eidgenössischen technischen Hochschule in Zürich. Bern 1928.
10. Bavier B. und Barbey A.: Durch welche Massnahmen kann die Versorgung der Schweizer. Zellulose- und Papierindustrie mit einheimischem Papier holz wesentlich gefördert werden? Bern 1930.
11. Knuchel H.: Untersuchungen über den Einfluss der Fällzeit auf die Eigenschaften des Fichten- und Tannenholzes. Bern 1930.
12. Grossmann H.: Der Einfluss der ökonomischen Gesellschaften auf die Enstehung einer eigentlichen Forstwirtschaft in der Schweiz. Bern 1932.
13. Vortragszyklus über Nutzholzhandel und Nutzholzverwertung. (6—8 Juni in Zürich). Bern 1934.
14. Winkler Otto: Der Nussbaum als Waldbau in einigen nordalpinen Föhntälern der Ostsschweiz. St. Gallen 1936.
15. Leibundgut H.: Wald- und Wirtschaftsstudien im Lötschental. Bern 1938
16. Muller Walter: Der Idealismus im Wirken des Forstmannes. Neudamm 1930.
17. Hermann E. — Breslau: Merkblatt zur Unterscheidung der reinen Eichen-Arten Neudamm und Berlin.
18. Legi cu caracter financiar, elaborate odată cu bugetul general al statului pe 1939—1940. Bucureşti 1939.
19. Lege pentru apărarea antiaeriană activă şi pasivă a teritoriului, din 6 Martie 1939. Bucureşti 1939.
20. C. Ivanovici: Codul Silvic din 8.IV.1910 cu modificări la zi, adnotat cu note, legi şi jurisprudente. Buzău 1939.

MOŢIUNEA
ADUNĂREI GENERALE A SOC. „PROGRESUL SILVIC“ DIN ANUL 1939

Inginerii silvici întruniţi în a 53-a adunare generală anuală a Societăţii „Progresul Silvic“ luând în desbatere problemele puse la ordinea zilei, au hotărît următoarele:

1. Corpul silvic care prin misiunea profesiunii sale cultivă, cu grija generaţiilor viitoare, un bun de interes general şi se găseşte permanent în mijlocul populaţiei rurale, este conştient de obligaţia naţională şi cetăţenească, pe care o are, de a contribui la opera de ridicare a vieţii satului.

Toţi inginerii silvici a căror specialitate îi obligă să îngrijească buna stare a pădurilor, nu vor pierde nicio ocazie de a colabora, prin intermediul căminelor culturale, judeţene şi comunale, în acelaş timp şi la ridicarea satului.

In acest sens şi ca o primă manifestare conducând la scopul urmărit, inginerii silvici vor trebui să îngrijească de o raţionalizare şi o justă remunerare a muncii pe care populaţia satelor o prestează în pădure.

2. Printr'o nouă organizare a ocoalelor silvice să se dea inginerului silvic timpul necesar şi posibilitatea materială să activeze pe tărâm extraprofesional, integrându-se în opera nouă de ridicare socială.

Pentru punerea la punct a inginerului silvic cu toate problemele la ordinea zilei să se creieze mijloace în vederea specializării şi perfecţionării sale.

3. Amenajarea cât mai repede a pădurilor ţării, pentru ca lucrările de ameliorare a arboretelor să se poată efectua în raport cu condiţiunile, în detaliu studiate, ale staţiunei respective şi după o technică fixată în amănunt, prin instrucţiuni ce urmează să se elaboreze.

Să construiască drumuri şi instalaţii de transport cât mai mult pentru a se înlesni scoaterea şi valorificarea produselor ce pot rezulta din operaţiile de ameliorare.

Să se împiedice toate acţiunile, care, contrar ideii de ameliorare, pot duce la degradarea arboretelor: în special păşunatul să fie interzis.

In vederea cruţării unor anumite esenţe de preţ, care fac obiectul unui activ export, dar care sunt pe cale de dispariţie (stejarul, nucul), sau de împuţinare (răşinoasele) se propune ca în Consiliul Superior Economic, care are cuvânt hotărîtor la încheerea convenţiilor comerciale, să fie reprezentată şi economia forestieră prin ingineri de specialitate.

AVIZ

Biblioteca Soc. „Progresul silvic“ cumpără următoarele **volume din seria „Revue des Eaux et** Forêts“: anii **1863, 1865-1884, 1886, 1908; 1910-1924, 1924, 1927.**

Ofertele rugăm a se adresa la sediul Bibliotecii din Bucureşti, Bd. Take Ionescu 31.

BIBLIOTECARUL

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

NECROLOG

† STELIAN STĂTESCU

Ing. insp. silvic
24 August 1896—17 Iunie 1939

Sâmbătă 17 Iulie a încetat din viață la Spitalul „Elias" din Capitală, în urma unei îndelungi suferințe, inginerul insp. silvic Stelian Stătescu.

A fost înmormântat la Cimitirul Belu, în ziua de 20 c. — în prezența a numeroși camarazi silvici, mai ales cei din promoția 23-a și din Inspectoratul Brașov, cari împreună cu Soc. „Progresul Silvic" au depus și coroane.

Cuvântul de adio, — elogiind viața și faptele regretatului coleg dispărut în floarea vârstei, l-au rostit d-nii: Ing. insp. gl. silvic V. Broșteanu, din partea Inspectoratului, și Ing. Insp. silvic Cezar Cristea din partea Soc. „Progresul Silvic" și AGIR-ului.

Reproducem mai jos parte din cuvântarea d-lui C. Cristea.

Nu fără ezitare și frângere de suflet am primit povara — nobilului dar prea tristului „mandat" încredințat mie de camarazi, de a rosti cuvânt de adio unui bun coleg de promoție — nu numai de profesie, pe care moartea ni l-a fulgerat năprasnic, în plină maturitate și elan creator al vârstei de 43 de ani.

Din partea veteranei noastre Societăți „Progresul Silvic", reprezentând în acelaș timp și Asociația Generală a Inginerilor din România, precum și din partea camarazilor din ultima serie de Brăneșteni, îmi este dat ca prin vorbirea-mi pornită din adâncul inimei, să aduc o cât de palidă mângâere sufletului sfâșiat al tovarășei sale de viață și al familiei regretatului nostru coleg.

Inginerul Stelian Stătescu, a văzut lumina zilei la Târgoviște, în 24 August 1896. Acolo a făcut școala primară, iar cursul secundar in reputatul liceu „Petru şi Pavel" din Ploeşti. Apoi, cu promoţia noastră a 23-a, a absolvit Şcoala Superioară de Silvicultură dela Brăneşti.

A intrat în serviciul silvic al Statului in Ianuarie 1920, numit de Casa Pădurilor la Regiunea silvică Sighişoara. Din Decembrie 1929 il găsim şef al ocolului Mediaş, timp de 7 ani.

In 1928 August este trecut ca Inspector de Control la Dir. regională Cluj, iar în Maiu 1930, in aceiaşi calitate pe lângă Directoratul Ministerial din Capitala Ardealului, tocmai fiindcă organele noastre superioare apreciau in Stătescu ceia ce îl evidenţiau: tactul şi distincţia — atât in serviciu, cât şi in relaţiunile sociale, — corectitudinea, entuziasmul său, dar mai ales modestia şi bunătatea,

In August 1931, este numit Inspector de Control la Inspectoratul de regim silvic Sighisoara, unde rămâne până in ultimul timp, cu gradul de inspector silvic.

Locotenent in rezervă — apartinând Reg. 32 Infanterie — şi-a făcut datoria pe front, fiind distins cu următoarele decoraţii: Crucea Comemorativă cu barete, ‚Victoria' răsboiului pentru civilizaţie şi „Coroana României".

Patriot din convingere, bun român, a făcut apostolat din profesiune, — prin toate centrele minoritare in care a activat şi unde era nevoie cu atât mai mult de o anumită eleganţă psiho-fizică, de o ţinută care să impună în relaţiunile noastre oficiale, nelipsind nici dela manifestările pe tarâmul social-cultural.

Şi-a iubit cu pasiunea mândra profesie pădurărească, de al cărui prestigiu era gelos totdeauna, insuflând aceasta şi camarazilor mai tineri in subordine, cu care conlucra.

După o îndelungă şi grea suferinţă — de câţiva ani — măcinat de o boală necruţătoare, nediagnosticată perfect nici până in cele din urmă zile, suportând stoic operaţii dificile, cu faţa devenită pergament sub chinurile interne — ce deveniseră o povară nu numai pentru sine, dar pentru intreaga familie şi mai ales pentru devotata lui tovarăşe de viaţă, — a trecut la cele veşnice.

Ireparabilul s'a produs! La spitalul (sanatoriu) Elias, iubitul nostru Stelică, s'a stins, deplin conştient până la ultimul strop de viaţă, — de care era tot mai însetat, trăind astfel mult mai intens drama ce l-a mistuit pe încetul!

— „I-atâta de puţin din tine 'n noi
Şi-aşa curând ne ceri puţinul înapoi...
Transfigurat de vis
De năzuinţi spre paradis
Si suferinti, —
Ti-l dăm pământ avar!...

Acel „debemur terrae" al genialului V. Bogrea, rezumă parcă tot tragicul vieţii şi al morţii cu zădărniciile de care e legată sărmana fiinţă omenească!

Un coleg mai puţin — din promoţia noastră a 23-a, pe care a pustiit-o destul răsboiul cel mare. Şi... coasa morţii prinde iar a face victime, rărindu-ne rândurile, — când abia aşteptam recolta secerişului... spicelor noastre date in pârg!

Straniu avertisment şi îngrijorare pentru fiecare din noi!

Bucuria şi secretul vieţii este de a te pregăti pentru drumul cel fără de întoarcere, luând cu noi cât mai mult din ceia ce este etern şi sublim!

In preajma criptei tale — ce inghite lacom o tinerească viaţă plină de nădejdi şi iluzii — noi ne descoperim, supuşi destinului maşter, rugând Pronia divină să-ţi aducă, in fine, alinarea suferinţelor şi veşnica odihnă, in „viaţa de dincolo de moarte".

Iar celor ce-ţi supravieţuesc — printr'o supremă încordare de voinţă şi iubire, — să le picure Dumnezeul îndurărilor balsamul nădejdii, credinţei şi al uitării alinătoare!

Inginerii — membri ai „Progresului Silvic" şi „AGIR"-ului — iţi zic prin mine::

Odihneşte în pace, ierte Domnul tinerescul tău suflet.

Somn blând, camarade apreciat şi drag tuturor.

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886
Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939:

Preşedinte: **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**
Stinghe N. V.
Casier: **Rădulescu M.**
Secretar general: **Ionescu-Heroiu Tr.**
Secretari: **Caragea N. N.**
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
Cenzori supleanţi: **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul		25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI